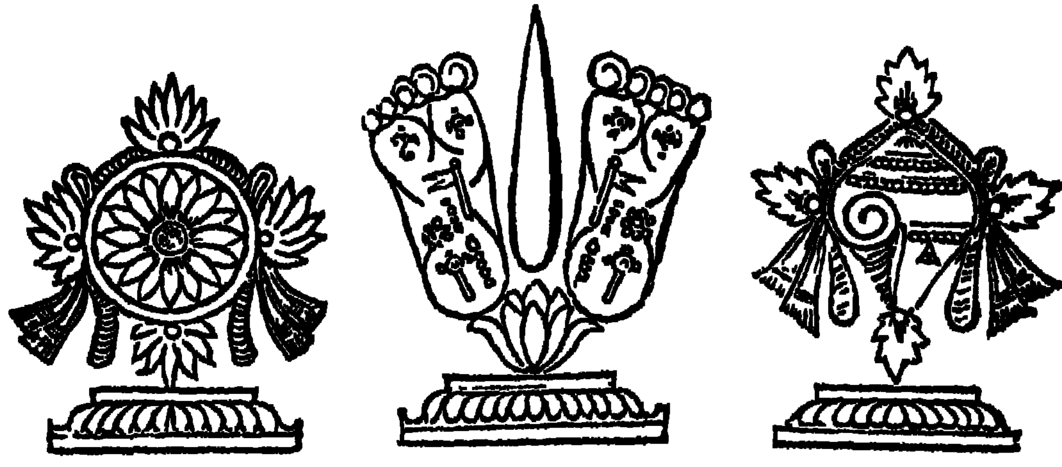

நட ஆசாரியன்
[illegible]
மணவாள மாமுனி
உடையவர்
பெரிய நம்பிகள்
ஆளவந்தார்
மணக்கால் நம்பி.

உய்யக்கொண்டார்
நாதமுனிகள்
நம்மாழ்வார்
சேனை முதலியார்
பிராட்டி
பெருமாள் [illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆசார்ய ஹ்ருதயஸாரஸங்க்ரஹம்.

இஃது

தஞ்சாவூர்ஜில்லா
பென்ஷன்ட் ஹெட்ஷிரஸ்தேதாரரும்,
அஷ்டதிக்கெஜங்களுக்குள் ப்ரதமகன்யரான
ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீமான்வாதூலதேசிகர்
கோயில்கந்தாடை அண்ணன்ஸ்வாமி
திருவடிஸம்பந்தியும்,
இராயப்பேட்டை ஸ்ரீவரவரமுநீந்த்ராளை வாழ்த்தும்
ஸபாக்ராஸநாதிபதியும்,
பகவத்பாகவத கைங்கர்யதுரந்தரரான
ஸ்ரீவைஷ்ணவோத்தமர்களுடைய
ஸ்ரீபாதரேணுவுமாகிய,
திருமங்கைமன்னன் ஸம்பந்தமானேனென்னும்
திரு - கோபாலக்ருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,

சென்னை:
கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
ஸ்ரீபராங்குசர் திருவவதார௵ ௪௯௯௪-க்குச்சரியான
நந்தன௵ கார்த்திகை௴.
1892.
விலை. ரூபா - ௩.

ஸ்ரீ

"கண்ணன்கழலிணை நண்ணுமனமுடையீர்
எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணநாரணமே
நாரணனெம்மான் பாரணங்காளன்
வாரணந்துலைத்த காரணன்றானே"

ஆசார்ய ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தில்

அடங்கியவிஷயங்கள்.

ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:.

ஸ்ரீ அழகியமணவாளமாமுநிகள்

த னி ய ன்.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం - ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవం।
యతీంద్రప్రవణంవన్దే - రమ్యజామాతరంమునిం॥

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் - தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே - ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

கோயிற்கந்தாடை அண்ணன்கூடஸ்தர்
த னி ய ன்.

సకలవేదాన్తసారార్థపూర్ణాశయం।
విపులవాధూలగోత్రోద్భవానాంవరం।
రుచిరజామాతృయోగీన్ద్రపాదాశ్రయం।
వరదనారాయణంమద్గురుంసంశ్రయే॥

ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்தபூர்ணாஶயம்
விபுலவாதூலகோத்ரோத்பவாநாம்வரம்
ருசிரஜாமாத்ருயோகீந்த்ரபாதாஶ்ரயம்
வரதநாராயணம்மத்குரும்ஸம்ஶ்ரயே.

ஸ்வாசார்யர் தனியன்.

శ్రీమద్వాధూలకులవారిధిపూర్ణచన్ద్రం।
శ్రీమద్వరప్రదగురోత్తమపుత్రరత్నం।
స్మృత్యన్తయుక్తివిశదీకరుణైకదీక్షం।
శ్రీరఙ్గదేశికమహం శరణంప్రపద్యే॥

ஸ்ரீமத்வாதூலகுலவாரிதிபூர்ணசந்த்ரம்
ஸ்ரீமத்வரப்ரதகுரோத்தமபுத்ரரத்நம்
ஸம்ருத்யந்தயுக்திவிஶதீகருணைகதீக்ஷம்
ஸ்ரீரங்கதேஶிகமஹம்ஶரணம்ப்ரபத்யே.

ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீமான் சிறுபுலியூர் திருவாழிஅண்ணன்ஸ்வாமி பரமக்ருபையினால் அருளிச்செய்தது.

శ్రీమత్కల్యరిసమ్పదాత్మజమముం గోపాలకృష్ణాహ్వయం।
శ్రీమత్సౌమ్యవరార్యవీక్షణవశాత్ వాధూలధుర్యస్య వై।
సంశ్రుత్యాశువరప్రదాహ్వయగురోప్పాదౌసరోజప్రభౌ।
భక్తంరఙ్గపురీశ్వరఃపదనతం విష్ణుశ్చిరంరక్షతాత్॥

ஸ்ரீமத்கல்யரிஸம்பதாத்மஜமமும்கோபாலக்ருஷ்ணாஹ்வயம்।
ஸ்ரீமத்ஸௌம்யவரார்யவீக்ஷணவஶாத்வாதூலதுர்யஸ்யவை।
ஸம்ஶ்ருத்யாஶுவரப்ரதாஹ்வயகுரோப்பாதௌஸரோஜப்ரபௌ।
பக்தம்ரங்கபுரீஶ்வர:பதநதம்விஷ்ணுஶ்சிரம்ரக்ஷதாத்॥

அந்தரங்கர்கள்சாதித்தவை.

శ్రీబృందారణ్యగీతాగురువరకరుణా వీక్షణప్రాప్తబోధః।
శ్రీరఙ్గాచార్యపాదామ్బుజమధుకర గోపాలకృష్ణాఖ్యసూరిః।
ఆచార్యస్వాన్తసారంవ్యలిఖదమితధీః సఙ్గ్రహేణప్రబన్ధం।
దృష్ట్వాతంశ్లాఘయన్తస్సకలబుధజనాః మామకోద్దేశ్యభూతాః॥ (౧)

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யகீதாகுருவரகருணாவீக்ஷணப்ராப்தபோத:।
ஸ்ரீரங்காசார்யபாதாம்புஜமதுகரகோபாலக்ருஷ்ணாக்யஸூரி:।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாரம்வ்யலிகதமிததீ:ஸங்க்ரஹேணப்ரபந்தம்।
த்ருஷ்ட்வாதம்ஶ்லாகயந்தஸ்ஸகலபுதஜநா:மாமகோத்தேஶ்யபூதா:॥

వృశ్చికేచిత్రాసమ్భూత।
శ్రీరఙ్గార్యపదాశ్రితం।
ఆచార్యస్వాన్తసారార్థ।
వక్తారంకృష్ణమాశ్రయే॥ (౨)

வ்ருச்சிகேசித்ராஸம்பூத
ஸ்ரீரங்கார்யபதாஶ்ரிதம்।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாரார்த்த
வக்தாரம்க்ருஷ்ணமாஶ்ரயே॥

நேரிசைவெண்பா.

போற்றுங்கந்தாடையண்ணன்பொன்னடிக்கேபூப்புனைந்து
சாற்றுங்கோபாலகிருஷ்ணன்தாளிணையை—ஏற்றுவேன்
எங்குமாசார்யஹிருதயசாரசங்கிரகம்
பொங்குமாறுள்ளம்புகழ்ந்து. (௩)

நூற்பயன்.

எழுசீர்க்கழிநெடில்.

இன்னமுதெனநன்றிசைக்குமாசாரியவிருதயசாரசங்கிரகம்
தன்னைமெய்யுணராவாலிடைவிடாதநுசந்தானமேசெய்பவரிங்கு
மன்னியசெல்வம்போகபோக்கியமுமகப்பெறுமகிழ்ச்சிவாணுளும
பின்னையவ்வுலகிற்போகமுமழியாப்பெரும்பதமதனையும்பெறுவார். (௪)

வாழித்திருநாமங்கள்.

திருவளாமா மணிமாடனை சீரருளா லாதி
சேடாம்ச பூதனெனுஞ் சிறப்புற்றோன் வாழி
உருவளாநம் பூர்வாசா ரியாகளே வீடிங்
குறுதிபெறத் தருமதிகா ரிகளெனறோன வாழி
மருவளாபைந் துளவணியல் வனைந்தருளும் பெருமாள்
மலரடிகட் கெப்பொழுது மனதுவைத்தோன் வாழி
அருவளாபே ரருள்வடிவா யெழுந்தருளு மாசாா
யவிதயசார சங்கரகம் வெளியிட்டோன் வாழி. (௫)

பெருகியநான் மறையெனுநா லாயிரமாந் திவ்ய
ப்ரபந்தமே திருமந்த்ர மென்றருள்வோன் வாழி
மருவியவந் நான்கினையு நான்குப்ர கரணமாய்
வகுத்ததொரு க்ரந்தமென மகிழ்ந்தருள்வோன் வாழி
திருமிகுகார்த்திகைமாதஞ் சிறந்திடுசித் திரையாம்
திருநக்ஷத் திரததிலுதித் தருள்வள்ளல் வாழி
குருவருளே மிகவளரும் மங்கைமன்னன் சம்பத்
குமாரன் கோபாலகிருஷ்ணன திருவடிகள் வாழி. (௬)

நாள் பாசுரங்கள்.

எண்சீர்க்கழிநெடில்.

திருவரங்க நாதனருட் பாத்திரபூதன் சொற்
செழித்துவளா மணவாள மாமுனிதன் னருளால்
மருவிய சதாசார சம்பந்த முற்றோன்
வாதூல தேசிகன்கண் மனங்களிக்கச் செய்தோன்
பெருகுவிசிட் டாத்வைத சித்தாந்தம் பரவப்
பேசினனோ நந்தகோ பாலகுல மதனிற்
கருணைவளா கோபால கிருஷ்ணனுதித் திடுநாள்
கருதியநற் கார்த்திகையிற் சித்திரைநா ளதுவே. (௭)

வாழித்திருநாமம்.

பொருவரிய வரவரமா முனிவாசபாத் தியட்சன்
பூர்வாசா ரியருரைத்த பொருள்விளங்கச் செய்தோன்
திருநகரி யண்ணனென்போன் ஆய்ப்பாடி வளர்வோன்
திருமங்கை மன்னனருட் சம்பந்த குமாரன்
அருமைவளர் பாகவதோத் தமர்மகிழப் பெற்றோன்
ஆசார்ய விருதயசார சங்கிரக மளித்தோன்
கருணைவளர் கோபால கிருஷ்ணனுதித் திடுநாள்
கருதியநற் கார்த்திகையிற் சித்திரைநா ளதுவே. (௧)

வெண்பா

வாழியா சார்ய விருதயசார சங்கிரகம்
வாழியகோ பாலகிருஷ்ண மாதவத்தோன் — வாழியவே
தன்னிகரின் மங்கைமன்னன் சம்பந்தகுமாரன்
இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும். (௨)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

ஸம்ஸ்கிருத த்ராவிடவித்துவான்கள் மனமகிழ்ந்துசாதித்த

ஆமோத பத்யங்கள்.

திருக்குறுங்குடி மடாதிபதி பேரருளாள

ராமாநுஜஜீயர்ஸ்வாமி.

ఆచార్యస్వాన్తరజ్గస్థితరసఘటనాత్ ప్రాప్తతన్నామధేయం।
గ్రన్థంగోపాలకృష్ణద్రమిడకవివరేణాదరాత్ సంప్రణీతం।
దృష్ట్వాశ్రీహృస్వగేహస్థలవరయతిరాడ్యామునాద్యార్యవర్యైః।
ప్రోక్తాగ్ర్యగ్రన్థశైలీమనభిగతమనాః సర్వదావిస్మితోఽస్మి॥ (౧)

ஆசார்யஸ்வாந்தரங்கஸ்திதரஸகடநாத்ப்ராப்ததந்நாமதேயம்।
க்ரந்தம்கோபாலகிருஷ்ண த்ரமிடகவிவரேணாதராத்ஸம்ப்ரணீதம்।
த்ருஷ்ட்வாஸ்ரீஹ்ருஸ்வகேஹஸ்தலவரயதிராட்யாமுநாத்யார்யவர்யை:।
ப்ரோக்தாக்ர்யக்ரந்தசைலீமநபிகதமநா:ஸர்வதா விஸ்மிதோஸ்மி॥

பெருமாள்கோயில் அழகியமணவாளஜீயர் ஸ்வாமி.

శ్రీమద్రంగేన్దుపాదాంబుజపరిచరణే సర్వదా సక్తియుక్తాత్।
వాధూలార్యాద్గృహీత్వాశఠరిపుహృదయం పంచసంస్కారపూర్వం।
శ్రీమద్గోపాలకృష్ణస్వగురుని యమనాదద్భుతంసాధు సేవ్యం।
ఆచార్యస్వాంతసారంవ్యతనుతసచిరం వర్ధతాంశౌరిదృష్టేః॥ (౨)

ஸ்ரீமத்ரங்கேந்துபாதாம்புஜபரிசரணேஸர்வதா ஸக்தியுக்தாத்।
வாதூலார்யாத்க்ருஹீத்வாசடரிபுஹ்ருதயம்பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வம்।
ஸ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணஸ்வகுருநியமநாதத்புதம்ஸாதுஸேவ்யம்।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாரம்வ்யதநுதஸசிரம்வர்த்ததாம்சௌரித்ருஷ்டே:।

கோமடம்பேரருளாளராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமி.

వాధూలవంశకలశాంబుధి పూర్ణచంద్ర।
శ్రీరంగ దేశికపదాంబుజ చంచరీకః।
గోపాలకృష్ణకవిరాట్ గురుసంగ్రహీతం।
ఆచార్యమానసవరం వ్యలిఖత్ ప్రబంధం॥ (3)

வாதூலவம்ஶகலஶாம்புதிபூர்ணசந்த்ர।
ஸ்ரீரங்கதேஶிகபதாம்புஜசஞ்சரீக:।
கோபாலக்ருஷ்ணகவிராட்குருஸங்க்ரஹீதம்।
ஆசார்யமாநஸவரம்வ்யலிகத்ப்ரபந்தம்॥

கோயில்கந்தாடை வாதூலதேஶிகராகிய அண்ணன் ஸ்வாமி.

వాధూలాన్వయవార్ధి కౌస్తుభమణేః శ్రీరంగ సూరేః పదే।
సక్తం తచ్ఛ్రుతమంత్రలబ్ధధిషణం గోపాలకృష్ణాభిదం।
శ్రీమద్రంగధురీణ పాదవిలసత్స్వాన్తం సదా రంగరాట్।
పాయాద్రామవరానుజస్యకృపయా సంలబ్ధబోధోదయం॥ (౪)

வாதூலாந்வயவார்திகௌஸ்துபமணே:ஸ்ரீரங்கஸூரே:பதே।
ஸக்தம்தச்சருதமந்த்ரலப்ததிஷணம்கோபாலக்ருஷ்ணாபிதம்।
ஸ்ரீமத்ரங்கதுரீணபாதவிலஸத்ஸ்வாந்தம்ஸதாரங்கராட்।
பாயாத்ராமவராநுஜஸ்யக்ருபயாஸம்லப்தபோதோதயம்॥

பெருமாள்கோயில் - கோயில்கந்தாடை
அண்ணாவில்லப்பன்குமார
வெங்கடாசார்ய ஸ்வாமி.

శ్రీవాధూలకులాబ్ధిశీతకిరణ శ్రీవేఙ్కటార్యాత్మజాత్।
వాధూలంవరదంగురుం శ్రితవత శ్రీరంగరాజాద్గురోః।
సంప్రాప్తాఖిలతత్త్వబోధలసితో గోపాలకృష్ణస్సుధీః।
ఆచార్యాంతరసారసంగ్రహ మథాన్ముద్రాపితంగ్రంథతః॥ ౫॥

ஸ்ரீவாதூலகுலாப்திஶீதகிரண ஸ்ரீவேங்கடார்யாத்மஜாத்।
வாதூலம்வரதம்குரும்ஶ்ரிதவத ஸ்ரீரங்கராஜாத்குரோ।
ஸம்ப்ராப்தாகிலதத்த்வபோதலஸிதோகோபாலக்ருஷ்ணஸ்ஸுதீ:।
ஆசார்யாந்தரஸாரஸங்க்ரஹமதாந்முத்ராபிதம்க்ரந்தத:॥

கோயில்கோமாண்டூர்
இளையவில்லி தொட்டையாசார்யர் ஸ்வாமி.

యోఽయంతోత్రధరోల్లసత్ శుభరథే పార్థాయగీతార్థదః।
తస్మైజాన్వయసంభవః కవివరో గోపాలకృష్ణాభిధః।

సోఽయంసద్గురుసూక్తిబోధనపటోః లబ్ధాత్మబోధోగురోః।
ఆచార్యాంతరసారసంగ్రహమముం శిష్టాగ్రగణ్యోభణత్॥ ౬॥

யோயம்தோத்ரதரோலஸங்ஙபரதேபாத்தாயகீதாத்தத:।
தந்நைஜாந்வயஸம்பவ:கவிவரோகோபாலக்ருஷ்ணபித:।
ஸோயம்ஸத்குருஸூக்திபோதநபடோ:லப்தாத்மபோதோகுரோ:।
ஆசார்யாந்தரஸாரஸங்க்ரஹமமும்ஶிஷ்டாக்ரகண்யோபணத்॥

ఆచార్యహృదయనామక।
లోకాచార్యానుజోక్తినిర్మథనాత్।
తత్సారసంగ్రహామృతం।
ఉద్ధృతవాన్గోపాలకృష్ణాఖ్యః॥ ౭॥

ஆசார்யஹ்ருதயநாமக।
லோகாசார்யாநுஜோக்திநிர்மதநாத்।
தத்ஸாரஸங்க்ரஹாம்ருதம்।
உத்ருதவாந்கோபாலக்ருஷ்ணக்ய:॥

జీయాదార్యనిశాకరంకృతిరియం మహ్యంసదాసాధవో।
మోదంతాంకృతిమీక్ష్యసారకృతి నానూయాఃక్వచిదుర్జనాః।
ఆశాసైకృతయేశుభం వరకృతేరుత్పన్నమాధ్వీఝరీ।
మగ్నాస్తత్వధియఃకృతేస్సుసదృశీనాన్యాకృతౌసార్థతా॥ ౮॥

ஜீய்யாதார்யநிஶாகரம்க்ருதிரியம்மஹ்யம்ஸதாஸாதவோ।
மோதந்தாம்க்ருதிமீக்ஷ்யஸாரக்ருதிநாஸூயா:க்வசித்துர்ஜ்ஜநா:।
ஆஶாஸேக்ருதயேஶுபம்வரக்ருதேருத்பந்நமாத்வீஜரீ।
மக்நாஸ்தத்வதிய:க்ருதேஸ்ஸுஸத்ருஶீநாந்யாக்ருதௌஸார்த்ததா॥.

రచితంరచనాత్రితయం।
సమ్మతిరూపేణతస్యరచనాయాః।
వరవరమునిసద్గురుణా।
పౌత్రశ్రీబాలధన్విఘనగురుణా॥ ౯॥

ரசிதம்ரசநாத்ரிதயம்।
ஸம்மதிரூபேண தஸ்யரசநாயா:।
வரவரமுநிஸத்குருணா।
பௌத்ரஶ்ரீபாலதந்விகநகுருணா॥

దద్యాత్కుశలంభూయోఽయం।
తాపార్థస్వగీతదస్సతతం।

ఆయ్‌పాడిధామ్నివసతే।
తస్మైగోపాలకృష్ణాయ॥ ౧౦॥

ததயாதகுஶலமபூயோயம।
தாபாாததஸவகீததஸ்ஸததம।
ஆயபபாடிதாமநிவஸதே।
தஸமைகோபாலகருஷ்ணாய॥

శ్రీరఙ్గనాథకరుణా।
సంగతలోకద్వయాధిపత్యోయం।
వాచంవిభూతిమిశ్రో।
దేయాత్ శ్రీభాష్యకృత్తస్మై॥ ౧౧॥

ஸ்ரீரஙகநாதகருணா।
ஸஙகதலோகதவயாதிபதயோயம।
வாசமவிபூதிமிஶ்ரோ।
தேயாதஸ்ரீபாஷயகருததஸமை॥

சோளசிமஹாபுரமகோயில

கந்தாடை - தொடடையாசார்யரெனகிற அப்பன்

சிஙகராசார்யர் ஸவாமி

గోపాలకృష్ణసుకవిః।
స్వాచార్యముఖకమలనిర్గతంమదురం।
ఆచార్యహృదయసారం।
సంగృహ్యగ్రంధరూపతోలిఖత్॥ ౧౨॥

கோபாலகருஷணஸுகவி:।
ஸவாசாாயமுககமலநிாகதம்மதுரம।
ஆசாாயஹருதயஸாரம।
ஸஙகருஹயகராநதரூபதோலிகத॥

திருமணிகோயில கநதாடைஅப்பன்

ஸ்ரீநிவாஸாசாயர்ஸ்வாமி

అచార్యస్వాంతశాస్త్రిం నిజగురుకృపయాసార్థమన్వైర్దురాపం।
లబ్ధ్వాతత్పాదపద్మప్రవణధిషణ యాసారభూతార్థజాతం।
మంతారంమానయంతు ప్రధితగుణకలిధ్వంససపత్కుమారం।
శిష్టానిత్యంవరిష్టప్రవణగుణగుణం గుప్తగోపాలకృష్ణం॥ ౧౩॥

ஆசார்யஸ்வாந்தஶாஸ்ரம்நிஜகுருக்ருபயாஸாத்தமந்யைர்துராபம்।
லப்த்வாதத்பாதபத்மப்ரவணதிஷணயாஸாரபூதாத்தஜாதம்।
மந்தாரம்மாநயந்துப்ரதிதகுணகலிதவம்ஸஸம்பத்குமாரம்।
ஶிஷ்டாநித்யம்வரிஷ்டப்ரவணகுணகணம்குப்தகோபாலக்ருஷ்ணம॥

திருமணிகோயில் கந்தாடை அப்பன்கொமாரர் வெங்கடாசார்யர் ஸ்வாமி.

వాధూలాన్వయవార్ధి కౌస్తుభమణే శ్రీరఙ్గసూరేః పదే।
సంలబ్ధాఖిలతత్వబోధమనఘం గోపాలకృష్ణాభిదం।
శ్రీమద్భూతపురీనివాసరసికో రామానుజార్యోమునిః।
పాయాద్రంగధురీణ పాదయుగళేన్యస్తాత్మభారం సదా॥ ౧౪॥

வாதூலாந்வயவார்திகௌஸ்துபமணே ஶ்ரீரங்கஸூரே:பதே।
ஸம்லப்தாகிலதத்வபோதமநகம்கோபாலக்ருஷ்ணாபிதம்।
ஶ்ரீமத்பூதபுரீநிவாஸரஸிகோ ராமாநுஜார்யோமுநி:।
பாயாத்ரங்கதுரீணபாதயுகளேந்யஸ்தாத்மபாரம்ஸதா॥

ஶ்ரீபெரும்பூதூர் ஆஸூரி எம்பெருமானார் ஸ்வாமி.

శ్రీరంగరాజపదపంకజమత్తభృంగః।
శ్రీదేవరాజగురువర్యకృపాత్తబోధః।
గోపాలకృష్ణ ఇతిదాసవరస్సుమేధాః।
చక్రేహితంకమపిసారతరంప్రబంధం॥ ౧౫॥

ஶ்ரீரங்கராஜபதபங்கஜமத்தப்ருங்க:।
ஶ்ரீதேவராஜகுருவர்யக்ருபாத்தபோத:।
கோபாலக்ருஷ்ண இதிதாஸவரஸ்ஸுமேதா:।
சக்ரேஹிதம்கமபிஸாரதரம்ப்ரபந்தம்॥

திருவெவ்வளூர் ஆஸூரி அப்பளாசார்யர் ஸ்வாமி.

శ్రీమద్వాధూలవంశాంబుధి హిమకిరణాద్దేవరాజార్యవర్యాత్।
శ్రీమద్గోపాలకృష్ణాహ్వయవిబుధవరైః ప్రాప్తమర్ధం ప్రబంధం।
ఆచార్యస్వాంతసారాభిదమిహవిబుధైస్సమ్యగాలోక్యమోదం।
ప్రాప్తం పర్వణ్యభగ్నేహి మకరకిరణం యాతివృద్ధిం యదాబ్ధిః॥ ౧౬॥

ஶ்ரீமத்வாதூலவம்ஶாம்புதிஹிமகிரணாத்தேவராஜாயவாயாத்।
ஶ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணாஹ்வயவிபுதவரை:ப்ராப்தமாத்தம்ப்ரபந்தம்।
ஆசாாயஸ்வாந்தஸாராபிதமிஹவிபுதைஸ்ஸம்யகாலோக்யமோதம்।
ப்ராப்தம்பாவண்யகர்வேஹிமகரகிரணம்யாதிவ்ருத்திம்யதாப்தி:॥

அததயகிதிருமலைகுமார தாதாசார்யர்ஸ்வாமி.

వాధూలరఙ్గార్యపదామ్బుజాత।
బృఙ్గాయమానేననిగుంభితైషా।
గోపాలకృష్ణేనసదార్యభావ।
సారాహ్వయాస్మన్ముదమాతనోతి॥ ౧౭॥

శ్రీశైలవంశాదుదితాః కుమార తాతార్యవిద్వత్కవయోముదైవం।
వ్యలీలిఖన్ ద్రామిడవాఙ్మరన్దనిష్యన్ద సంపాదితవీర్యభూమ్నా॥ ౧౮॥

வாதூலரஙகாயபதாமபுஜாத।
பருஙகாயமாநேநநிகுமபிதைஷா।
கோபாலகருஷணேநஸதாாயபாவ।
ஸாராஹவயாஸமநமுதமாதநோதி॥

ஸ்ரீஶைலவம்ஶாதுதிதா:குமாரதாதாாயவிதவககவயோமுதைவம்।
வயலீலிகநதராமிடவாஙமரநதநிஷயநதஸம்பாதிதவீாயபூமநா॥

சிததாததிககாடு
விதவான் ஸ்ரீநிவாஸாசாாயா ஸ்வாமி

వాధూలాన్వయవార్ధిశీతకిరణ శ్రీరఙ్గసద్దేశిక।
శ్రీమత్పాదసరోజసత్తమధుపో గోపాలవంశోదయః।
స్వాచార్యశ్రుతవేదమౌళివివృతిర్గోపాలకృష్ణోవిభుః।
సంక్షేపాత్ శరవైరిభావవివృతిం చక్రేప్రబన్ధాత్మనా॥ ౧౯॥

வாதூலாநவயவாாததிஶீதகிரணஶ்ரீரஙகஸததேஶிக।
ஸ்ரீமதபாதஸரோஜமததமதுபோகோபாலவம்ஶோதய:।
ஸவாசாாயஶ்ருதவேதமௌளிவிவருதிாகோபாலகருஷணோவிபு:।
ஸஙக்ஷேபாதஶடவைரிபாவவிவருதிமசககேபரபநதாதமநா॥

வைததமாநிதிமுடும்பை ஸ்ரீநிவாஸ அப்பஙகார்ஸ்வாமி.

శ్యాలిశ్రీనగరీశలబ్ధకలిజిత్సమ్పత్కుమారాహ్వయః।
శ్రీమత్సౌమ్యవరార్యవీక్షణవశాత్ స్వప్నాచ్ఛటద్యూసకాన్।
శ్రీమద్దాశరథీయవంశ విలసచ్ఛ్రీరఙ్గరాజాశ్రితః।
శ్రీమాన్ గోపకులాగ్రణీర్విజయతాద్గోపాలకృష్ణస్సుధీః॥ ౨౦॥

ஸ்ரீயாலிஸ்ரீநகரீஶலபதகலிஜிதஸமபதகுமாராஹவய:।
ஸ்ரீமதஸௌமயவராாயவீக்ஷணவஶாதஸவப்நாச்சததஸேதுகாந்।
ஸ்ரீமததாஶரதீயவமஶவிலஸசசரீரஙகராஜாஶரித:।
ஸ்ரீமாநகோபகுலாகரணீாவிஜயதாதகோபாலக்ருஷணஸஸுதீ:॥

తేనస్వాచార్యవర్యాణాం।
ముఖాంభోజవినిస్సృతః।
ఆచార్యస్యాంతతాత్పర్య।
సంగ్రహోలిఖితోధునా॥ ௨௦॥

தேநஸ்வாசாரயவாயாணாம்।
முகாம்போஜவிநிஸ்ருதः।
ஆசாரயஸ்வாநததாத்பாய।
ஸங்க்ரஹோலிகிதோதுநா॥

சித்திரகூடம்

சுதர்ஶனம் ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி.

శ్రీరఙ్గరాజచరణాం।
బుజమధుకరగోపాలకృష్ణాఖ్యః।
.ఆచార్యహృదయజలధేః।
సారంసఙ్గృహ్యముద్రితంవిదధే॥ ௨௧॥

ஸ்ரீரங்கராஜசரணாம்
புஜமதுகரகோபாலக்ருஷ்ணாக்யः
ஆசாரயஹ்ருதயஜலதேः
ஸாரம்ஸங்க்ருஹ்யமுத்ரிதம்விததே॥

குன்றபாக்கம் கொமாண்டூர் இளயவல்லி ஸ்ரீநிவாஸ
அய்யங்கார் ஸ்வாமி.

వాధూలచంద్రశ్రీరఙ్గ।
దేశికానాంకృపాజుషా।
గోపాలకృష్ణగుప్తేన।
యాదవాభిజనేందునా॥ ௨௩॥

வாதூலசந்த்ரஸ்ரீரங்க
தேஶிகாநாம்க்ருபாஜுஷா
கோபாலக்ருஷ்ணகுப்தேந
யாதவாபிஜநேந்துநா॥

అచార్యహృదయస్యార్థం।
జ్ఞాత్వాస్వాచార్యసన్నిధౌ।
లిఖితస్తస్యతాత్పర్య।
సంగ్రహోగ్రంథరూపతః॥ ௨௪

ஆசார்யஹ்ருதயஸ்யார்த்தம்।
ஜ்ஞாத்வா ஸ்வாசார்யஸந்நிதௌ।
லிகிதஸ்தஸ்ய தாத்பர்ய।
ஸங்க்ரஹோக்ரந்தரூபத:॥

சிந்தாத்ரிபேட்டை

மலையாங்குளம் கந்தாடை ஸ்ரீராமாயணம்
பாஷ்யாபிஷேகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி

శ్రీరంగరాజపదపంకజచంచరీకో।
గోపాలకృష్ణకవిరాట్సకలాంమనీషాం।
మోదంవ్యవర్ధయితుమార్యహృదాహ్వయస్య।
సారార్థసంగ్రహమిమవ్యలిఖత్ప్రబంధం॥ ౧౫॥

ஸ்ரீரங்கராஜபதபங்கஜசஞ்சரீகோ।
கோபாலக்ருஷ்ணகவிராட்ஸகலாம்மநீஷாம்।
மோதம்வ்யவர்த்தயிதுமார்யஹ்ருதாஹ்வயஸ்ய।
ஸாரார்த்தஸங்க்ரஹமிமவ்யலிகத்ப்ரபந்தம்॥

చింతాద్రిపురవాస్తవ్య।
శ్రీనివాసబుధేందునా।
రచితాసంమ్మతిరూపా।
వాగ్రామపాదభక్తేన॥ ౧౬॥

சிந்தாத்ரிபுரவாஸ்தவ்ய।
ஸ்ரீநிவாஸபுதேந்துநா।
ரசிதாஸம்மதிரூபா।
வாக்ராமபாதபக்தேந॥

கூடலூர்

வங்கிபுரம் க்ருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வாமி

శ్రీమద్వాధూలవంశామృతజలధినిశానాథరఙ్గార్యవర్య।
శ్రీపాదాంభోజభృఙ్గాయిత హృదయవతాగోపవంశోద్భవేన।
క్లుప్తాగోపాలకృష్ణాభిధ శుభమతినాపణ్డితానాంముదేస్యా।
దాచార్యస్వాన్తసారాహ్వయకృతిరనిశం సంప్రదాయానురూపా॥ ౧౭॥

ஸ்ரீமத்வாதூலவம்சாம்ருதஜலதிநிசாநாதரங்கார்யவர்ய।
ஸ்ரீபாதாம்போஜப்ருங்காயிதஹ்ருதயவதா கோபவம்சோத்பவேந।
க்லுப்தா கோபாலக்ருஷ்ணாபிதசுபமதிநா பண்டிதாநாம்முதேஸ்யா।
தாசார்யஸ்வாந்தஸாராஹ்வயக்ருதிரநிசம்ஸம்ப்ரதாயாநுரூபா॥

భారద్వాజకులాంభోధి విధునాకృష్ణసూరిణా।
వఙ్గీపురకులాఖ్యేనసమ్యగామోదితాహిసా॥ ౨౮॥

பாரத்வாஜகுலாம்போதிவிதுநாக்ருஷ்ணஸூரிணா।
வங்கீபுரகுலாக்யேநஸம்யகாமோதிதாஹிஸா॥

பரித்தியூர் க்ருஷ்ணஶாஸ்த்ரியாரவர்கள்.

శ్రీమద్గోపాలకృష్ణప్రభువరకవిరాట్ దుగ్ధవారాశిగర్భా।
దుద్భూతఃపూతపేయోభవసరణి గతివ్యగ్రవిశ్రాన్తిదాయి।
శ్రీరఙ్గాచార్యవర్యప్రపదశరణతాలబ్ధవిజ్ఞానపూర్ణాత్।
గ్రంథోయంహన్తచారుర్జయతి గురుమనస్సారపీయూషపూరః॥ ౨౯॥

ஸ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணப்ரபுவரகவிராட்துக்தவாராஶிகாபா।
துத்பூதஃபூதபேயோபவஸரணிகதிவ்யக்ரவிஶ்ராந்திதாயி।
ஸ்ரீரங்காசார்யவார்யப்ரபதஶரணதாலப்தவிஜ்ஞாநபூர்ணாத்।
க்ரந்தோயம்ஹந்தசாருர்ஜயதிகுருமநஸ்ஸாரபீயூஷபூரஃ।

గురుహృదయసారమేతం।
కలితంగోపాలకృష్ణవిబుధేన।
సమ్మనుతేసరసతయా।
పరిత్తియూర్కృష్ణశాస్త్రినామతరః॥ ౩౦॥

குருஹ்ருதயஸாரமேதம்।
கலிதம்கோபாலக்ருஷ்ணவிபுதேந।
ஸம்மநுதேஸரஸதயா।
பரித்தியூர்க்ருஷ்ணஶாஸ்த்ரிநாமதரஃ॥

ஸ்ரீ

பெருமாள்கோயில்

அழகிய மணவாளஜீயர் ஸ்வாமி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கோதற்றஞானக்குருகூரின்மாறன்றமிழ்மறையை
ஓதுற்றவாரியருள்ளந்தெளிந்துவிரித்துரைத்தான
போதுற்றகோயிற்கந்தாடையண்ணன்பதம்போற்றவுறுஞ்
சீருற்றவன்பனெங்கோபாலகிட்ணமெய்த்தோகவியே. (௩௧)

நேரிசைவெண்பா.

ஆசாரியவிதயமாம்பொருளின்சாரத்தை
ஆசோவநீயுரையென்றண்ணர்சொலக்—கூசாமல்
ஆபாலரும்தேறவாய்ந்துரைத்தான்வாழியவே
கோபாலகிர்ட்டிண னெனுங்கோ. (௩௨)

அரங்கநருள்கோயிலண்ணனரைத்தே
இரங்கிக்குருநெஞ்சியம்ப—நெருங்கியே
யுள்ளத்துணர்ந்துரைத்தான்கோபாலகிர்ட்டிண னெனும்
பிள்ளைப்பெருவாழ்வான்பெற்று. (௩௩)

ஆருமறிந்துய்யவாசாரியவிதய
சாரந்தெரிந்துரைத்தான்சங்க்ரகமாய்ப்—பாரின்கண்
வாதூலதேசிகனுல்வாழ்வுற்றுவண்டமிழ்தோ
கோபாலகிர்ட்டிணக்கொழுந்து. (௩௪)

திருவல்லிக்கேணி அங்கிளோவர்னக்யுலர் பாடசாலை தமிழ்ப் பண்டிதர் காரப்பங்காடு கோபாலாசாரியர்ஸ்வாமி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சந்தாரும்பூம்பொழில்சூழ்ந்தழகாயமறைநான்குந்தகைசால்கோயிற்
கந்தாடையண்ணனெழிற்சீரங்கவாரியன்றாட்கமலந்தன்னில்
நந்தாததொண்டமைந்தோன்ஞானபத்திவைராக்யநலம்பெற்றோன்
அந்தாமத்தருளமைந்தவடியார்மாட்டன்பகத்தினைகலாத்தூயன்.
இன்னகுணக்கோபாலகிருஷ்ணனெனுமியற்பெயராலிலங்குங்கீர்த்தி
மன்னவன்றானன்னகுருமுன்னுணர்ந்ததமிழ்மறையும்வண்மையேய்ந்த
தன்னிகரிலாசார்யவிதயமுமாமிவற்றின்மிகுசாரந்தன்னைப்
பன்னயமுந்தோன்றவச்சிற்றந்தவுதவிக்கியற்றப்பயன்காணேமே. (௩௫)

சென்னைநகரன்மெண்டு சகலசாஸ்த்ரசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் புன்னைமாடபூசி ஸ்ரீநிவாசாசார்யர்ஸ்வாமி.

நல்லாரரியவிதயப்பயவிரிவின்மையைநாமிங்
கெல்லாருமுவந்தோதிடவெளிதின்னிசைதந்தான்
பல்லார்புகழ்கோபாலகிருஷ்ணப்பிள்ளைமதியோனவ
அல்லாரரியலர்தாளிணையகலாமனநிலையோன். (௩௬)

தஞ்சை கலெக்டராபீஸ் கஜான்ஜீ திருவான்மியூர்
விஜயராகவப்பிள்ளை என்கிற
விஜயராகவ ராமாநுஜதாசரவர்கள்.

விருத்தம்.

தாரணியிலாசார்யஹிதயசார
சங்கிரகமென்னும்புத்துருக்குநெய்யைத
தாரணியோராமனமுருகத்தநதானவீரா
சாமியெனுமொருநந்தகோபருக்குந்
தாரணியில்வேதவல்லித்தாயாரென்னுந்
தாய்சோதைக்குஞ்சேயாயாய்ப்பாடிக்கண்
தாரணியிற்சேடாம்சபூதனுகிச்
சாரநுதித்தகோபாலகிருஷ்ணமாலே. (௩௭)

தஞ்சாவூர் வீரராகவப்பிள்ளை ஹைஸ்கூல்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
சதாவதானம் - சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தவாய்ப்பாடிவசித்துப்பொய்யெனுஞ்சகட்டைப்
பொருதுதைத்து
மன்பூத்தசீவரொனுமபசுக்கள்வினையெனுமழையால்
வருந்தாவண்ண
மின்பூத்தஞானமெனுங்குன்றுற்கூாத்தாசார்ய
ஹிதயமென்னு
நன்பூத்தநவநீதநல்கினன்கோபாலகிருஷ்ண
நாமத்தானே. (௩௮)

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளாகமலச் செழுந்தடமுடுத்து
மருவளாபொழில்புடை மருவெவ்வுளூரிற்
கோபுரத்திருப்பணி குயிறறிமேலுயா
கோபுரத்துறைசீ ராமனுகுலத்திற
கருவானபொழிவளக் கழனிபொன்விளைக்கும்
திருவான்மியூாநனி திகழ்தரவுதித்தோன்
வீராசாமியாம் விதத்தகறகும்பவம்
வாராவேத வல்லித்தாயாாக்கு
முந்தரந்தவச்சேய் மொழிதருங்கோயிற
கந்தாடையண்ணன் கனவினம்பெருமா
டுன்னியேசேடனைத் தொட்டுக்காட்டி
இன்னவனணையா மிவனம்சபூத

னவனசமபநத மடைகீயெனறுங
குவநதுறைததருளிய வுண்மைககிசைய
தனபாறகனவிற சாரநதுவரமுனி
யனபாறகநதாடை யணணனடிதொழுகென
றஙகையினைபபிடித தழைததுககொடுபோய
மஙகுறவழதிரு மாளிகைகாட்டப
பினனரஙஙனமே பெருமகிழவெயதி
நனனாநனனறென றநநகரடைநது
கனணனறிருவருள காபபெனககொளளவ்
வணணனறிருவடி யாசரியிததவன
சோதிருவாலி திருநகரொனனு
மூாதனிறபைஙகுனி யுததிரநாளின
மஙகளாசாசனம வழுததுஙகாலை
நஙகளவாழவெனுந்திரு நாராயணபுரத
திருநதுவநதவோா சீவைணவேநதிர
ரிருநதுகோட்டியி லெழுந்தெதிராச
சமபதகுமார னெனவபிதான
மிமபாசசெல்வப் பிளளைககிடடென
வமபுண்டாாததிரு மஙகைமனனன்
சமபதகுமார னெனனததரணியி
னுமக்குநாம் றுவலபபெருமா
ளெமககுரியமன மிட்டனரென்றே
மாசறுமுளள மகிழ்ந்துமஙகளா
சாசனமபணணச சாநதவப்பெயரா
னறறிருவாலி திருநகாநாளுசின
முறறியகாலை முநதொருநாளிற
பாரியலிநதனூாப பரகாலராகவா
சாரியசீயா ,தாநதிருநகரி
யணணலோவெனன வணைததாலிஙகனம்
பணணபபெறற கோபாலகிருட்டின
சததுவசீலனு சாரியவிதயமு
மெயததிருவாயமொழி விடயஞசிகையு
மைதீகஙகளு மாகிருவாகமுஞ
செயதீாமானந தோவசனங்களுந
தேசாபிரமாணத திரட்டுஞசோததே
யாசாரியவிதய சாரசஙகிரகமென
றொருநூறிரட்டி யுதவின
னுருவாருயிாக ளுயததறபொருட்டே. (௫௧)

பெருமாள்கோயில் ஈச்சம்பாடி. க்ருஷ்ணமாசார்யர்ஸ்வாமி.

వాధూలాహ్వయవంశవారిధి విధోశ్రీరఙ్గసూరేఃకృపా
సంజాతాఖిల మన్త్రరత్ననిచయోగోపాల కృష్ణాహ్వయః।
పూర్వాచార్యకృతార్థ తత్వనిచయవ్యాఖ్యా మహాద్రావిడీం
చక్రేపాపమనోవికార హారిణీంగుర్వర్థ సారాభిధాం॥ ౪౦॥

வாதூலாஹ்வயவம்ஶவாரிதிவிதோஶ்ரீரங்கஸூரேஃக்ருபா
ஸம்ஜாதாகிலமந்த்ரரத்நநிசயோகோபாலக்ருஷ்ணாஹ்வய:।
பூர்வாசார்யக்ருதார்த்ததத்வநிசயவ்யாக்யாமஹோத்ராவிடீம்
சக்ரேபாபமநோவிகாரஹாரிணீம்குர்வார்த்தஸாராபிதாம்।

மோட்டுபெல்லி அத்தங்கி தாதாசார்யர்ஸ்வாமி.

గోపాలకృష్ణేన నిగుంభితేయ
మాభీరవంశ ప్రభవేనహృద్యా
ఆచార్యచేతో వివృతేస్తుటీకా
చేతాంసికర్షత్యధు నాబుధానాం॥ ౪౧॥

கோபாலக்ருஷ்ணேநநிகும்பிதேய
மாபீரவம்ஶப்ரபவேநஹ்ருத்யா।
ஆசார்யசேதோவிவ்ருதேஸ்துடீகா
சேதாம்ஸிகர்ஷத்யதுநாபுதாநாம்॥

శ్రీశైలవంశప్రభవైః పురాణవా
ణీశిరస్తుంగ విచారదక్షైః।
శ్రీతాతయాచార్య బుధావతంసై
ర్వ్యలిఖ్యతై వంగుణకృష్ణచిత్తైః॥ ౪౨॥

ஸ்ரீஶைலவம்ஶப்ரபவை:புராணவா
ணீஶிரஸ்துங்கவிசாரதைக்ஷ:।
ஸ்ரீதாதயாசார்யபுதாவதம்ஸை
ர்வ்யலிக்யதைவம்குணக்ருஷ்ணசித்தை:॥

பத்ராசலம் திருமல ராகவாசார்யுலவாரு.

శ్రీలలనామణీహృదయ శీతమయూఖుని రంగరాడ్విభుం।
బోలగభక్తిగొల్చు భువిపూతచరిత్రులు ఆర్యవర్యవా।
ధూలకులాబ్ధిరంగ గురుతుల్యపదాంబుజ భృంగుడైనగో।
పాలకకృష్ణనామకుడు భవ్యుడు పామరవర్గమెల్లమే।

త్మేలని మెచ్చునట్లు గను మేకొని యార్య హృదాఖ్యగ్రంథసా।
రాళిని విస్తరించె నదియంతయుపండిత మోదనీయమై॥ ౪౩॥

ஸ்ரீலலநாமணீஹ்ருதயஶீதமயூகுகிரஙகராட்விபும।
போலகபகதிகொல்சுபுவிபூதசரிதருலுஆயவாயவா।
தூலகுலாபதிரஙககுருதுலயபதாமபுஜபருஙகுடைநகோ।
பாலக்ருஷ்ணநாமகுடுபவயுடுபாமரவாகமெலலமே।
லமேலகிமெசசுநடலுகநுமேகொகியாாயஹ்ருதாகயகரந்துலா।
ராளிகிவிஸதரிஞசெநதியநதயுபணடிதமோதநீயமை.

இநதகரந்தவிஷயமாக சிறுபுலியூா கநதாடைதி ருவாழி அணணான ஸவாமி அருளிசசெயத திருவுளளககருத்து.

"ம-ா-ா-ஸ்ரீ திருமஙகை மனனன ஸமபந குமாரனெனனும் கோபால க்ருஷ்ணபிளளை யவாகள ஆசாாய ஹ்ருதயஸார ஸஙகரஹமெனகிற ப்ரபந்ததனதை யிடுவிதது அதறகு ஆமோதபதயம வேணடுமெனறு அபேக்ஷிக்கிறா. ஆசாாய ஹ்ருதய வயாகயானததில ஸ்ரீஸவாமி மணவாளமாமுனிகள, இவனையும (ஆழவாரையும) ருஷி, முநி, கவியெனறும எனகிறவிடததில், இவாகள (ருஷிகள) விஷயததிலும, கவிஶபதபர யோகமுணடாகிலவநத ஸ்தலஙகளிலே கணடுகொளவது எனறும, இனம, யாபபு, பா, துறை எனகிற விடததில, துறையெனகிற விதுவும் இனததின வகையி லொன்றுகையாலே புநருகதமாம, ஆததாநதர முணடாகில் கணடுகொளவது, என்றும், பலவிடஙகளிலு மருளிசசெயத ஸ்ரீஸூகதிகளை அநுஸநிதது ஸாதாரண கவிகளு ஶாததுக்கவியுண்டு, இநத திவயபரபந்த விஶேஷாாத விவரணம் ஸ்வயமேவ விளஙகுகிறபடியால ஆமோதபதய மபேக்ஷிதமோவெனறு சிநதையால், விளம்பம. "புஷபமாலா நுஷஙகேண ஸூதரம ஶிரஸிதாாயதே" எனனுமாபபோலே இபபோது பரவாததிபபிதத ஆசாாய ஹ்ருதயஸார ஸஙகரஹப்ரபநதமும ஆதரணீயமாகிறது. இந்த பரபநததனதை பரிபூரணமாககி ஶீகரத்தில் சிறுபுலியூருககு அனுபபிவைககவும."

☞ மேலகண்ட திருவுளளககருதது கரநததிலடஙகிய அாத்த விஶேஷங்களுககுத தகுதியாக விருநதேயாகிலும் இவ் வக்யான புயிஷடமான பரபஞசததில பராமஹண நல்லாத ஓா ஸ்ரீ வைஷணவன இதயாதி விஶேஷாாததஙகளை கரநதருபமாய் வெளியிட்டால் அலபஶருதா அவனை தூஷிதது அநத கரநதத்தையும் இகழ்வது இயலபாக விருபபதால, அவாகள அதினுல் நஶிப்பதை தடுக்கும் பொருடடு ஆமோதபதயம அபேக்ஷிததாக விருக்கிறது.

திரு. கோ.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அவதாரிகை.

ஆசார்யஹ்ருதயமென்கிற திவ்ய ப்ரபந்தமானது, பரமகாருணிகரும் ப்ரபந்த ஜநாக்ரேஸரருமான ஸ்ரீஅழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

இதில் ("ആദ്യസ്യ നഃ കുലപതേഃ") "ஆத்யஸ்ய ந: குலபதே:" என்கிறபடியே வைதிகஸந்தாநிகர்களுக்கு ப்ரதமாசார்யரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களில் அவருடைய திருவுள்ளக் கருத்துக்களை அருளிச்செய்கையாலே, இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ஆசார்யஹ்ருதயமென்று நிருபகமாயிற்று.

பகவான் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ விசேஷ லப்த திவ்யஜ்ஞான பக்திகரான ஆழ்வார், தத்ஸ்வரூபகுண விபூதிகளை விசத, விசததர, விசததமமாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவ பரிவாஹரூபேண பேசுகிற பாசுரமானது, சோகவேக ஜநிதமான ("മാനിഷാദേത്യാദി") "மாநிஷா தேத்யாதி" ஶ்லோகம் ப்ரஹ்மாவின்ப்ரஸாதத்தாலே லக்ஷணோபேதமானாற்போல, பகவத் ப்ரஸாதமடியாக ஸர்வலக்ஷணோபேதமான ப்ரபந்தமாய்த் தலைக்கட்டிற்று.

இது தானும் த்ராவிடவேத தயாவிஸ்தீர்ணமாய், அநேகார்த்த ப்ரதிபாதகமாய் இருக்கையாலே, இதில் தாத்பர்யார்த்தம் ஸர்வர்க்கும் ப்ரதிபத்தி விஷயமாகை அரிதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இதில் அர்த்த விசேஷங்களையும், இவற்றில் ஆழ்வார் திருவுள்ளக் கருத்தின் ப்ரகாரத்தையும், இவ்வாசார்ய ருசிபரிக்ருஹீதமான அர்த்தமே யெல்லார்க்கும் தஞ்சமென்னுமத்தையும், அருளிச்செயல் சந்தைகளைச்சேர்த்து உ௲௬-சூர்ணைகளால், நான்கு ப்ரகரணங்களாகச் செய்தருளினார்.

இப்ப்ரபந்தத்தில், ஸர்வேஶ்வரன் தன்க்ருபையாலே அஜ்ஞரான சேதனர் தத்வஜ்ஞராய், ஸாராஸார விவேகம் பண்ணுகைக்கு, சாஸ்த்ர ப்ரதானம் பண்ணினபடியையும்.

அந்த ஶாஸ்த்ரமுகேன தத்வஜ்ஞான மளவில் உண்டான அருமையை நினைத்து, தாத்பர்யமான திருமந்திரத்தைத் தன்பரமக்ருபையாலே வெளியிட்டபடியையும்.

அந்தஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களில் விஷய பேதாதிகளையும், தது பய நிஷ்டரான அதிகாரிகளுடைய ப்ரகாரங்களையும்.

அந்த வ்யாஜத்தாலே ப்ரஸ்துதமான திருவாய்மொழியினுடைய வைபவத்தையும்.

அதுக்கு வக்தாக்களான வாழ்வார்களுடைய ப்ரபாவத்தையும்

அந்தப்ரபாவத்துக்கு மூலமான பகவன் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தையும்

அதடியாக இவர்க்குண்டான ஜ்ஞானபக்திகளையும், அந்த ஞான பக்திதசைகளில் இவர்பேசும் பேச்சுக்களையும்.

அந்த பக்திதசையில் பகவத் ப்ரேமயுக்த ரொல்லாரோடு இவர்க்குண்டான ஶாம்யத்தையும்.

அந்த பக்திதசையில் பேசும் அன்யாப தேஶங்களுக்கு ஸ்வாபதேஶங்களையும்.

அந்த பக்திவிஷயமான திவ்யதேசங்களில் நிற்கிற ஈஶ்வரனுடைய குணவிஶேஷங்களையும்.

அந்த குண விஶிஷ்டவஸ்துவிலுண்டான அநுபவ ஜநித ப்ரீதி ப்ரேரிதராய்க்கொண்டு இப்ப்ரபந்தங்கள் அவதரித்தபடியையும்.

ப்ரதிபாத்யார்த்த ஸாம்யத்தாலே, ஸ்ரீகீதையோடு திருவாய்மொழிக்குண்டான ஸாம்யத்தையும், தத் வ்யாவ்ருத்தியையும், இதில் இவர் உபதேசிக்கிற விஷய பேதத்தையும், அவ்வோவிஷயங்கள்தோறும் உபதேசிக்கிற அர்த்தவிசேஷங்களையும்.

அந்த வ்யாஜத்தாலே உபதேச விஷயமான சிஷ்ய லக்ஷணத்தையும்,

அந்த லக்ஷண மில்லாதார்க்கு இவர் உபதேசிக்கைக்கு ஹேதுக்களையும்.

க்யாதி லாபாதி நிரபேக்ஷராய் பகவத் கைங்கர்ய புத்யா உபதேஶிகையாலே உபதேஶம் ஸபலமானபடியையும்.

உபதேஶிக்கிற இப்ப்ரபந்தங்கள் தான் ரஹஸ்ய த்ரயார்த்தமென்பதையும்.

அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்த பஞ்சகமு மிப் ப்ரபந்தங்களிலே ஸங்க்ரஹ, விவரண ரூபேண சொல்லப்படுகிற ப்ரகாரத்தையும்.

ப்ரபந் தாரம்பங்களில் அபேக்ஷிதமான மங்களா சரணங்கள் இப்ப்ரபந்தாதியில் உண்டான படியையும்.

ஸாது பரித்ராணாதிகளாலே ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸர்வேஶ்வரன் அவதார மானாப்போலே, இப்ப்ரபந்தம் அவதாரமென்னு மத்தையும், இதில பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஈஶ்வரனுடைய பரத்வாதி குணங்களையும்.

அக்குண விசிஷ்டனான அவன், இப்பத்துப் பத்தாலும் இவ்வாழ்வாருக்கு தத்வக்யானம் முதலாக ப்ராப்தி பாயந்தமாக, பிறப்பித்த தஶாவிஶேஷங்களையும்.

பத்துத்தோறும் இவர் தாம், பிறர்க்கு உபதேஶித்த ப்ரகாரங்களையும்.

இவர்க்கு ப்ரதமத்தில் ஆர்த்தி பிறந்திருக்கச்செய்தே, ஈஶ்வரன் இவரை இந்த லீலாவிபூதியில் வைக்கைக்கு ப்ரதானாப்ரதான ஹேதுக்களையும்.

இவர்க்குப் பிறப்பித்த பரபக்தி, பரக்யானம், பரமபக்திகளாகிற, தஶா விஶேஷ ஸ்தலங்களையும்.

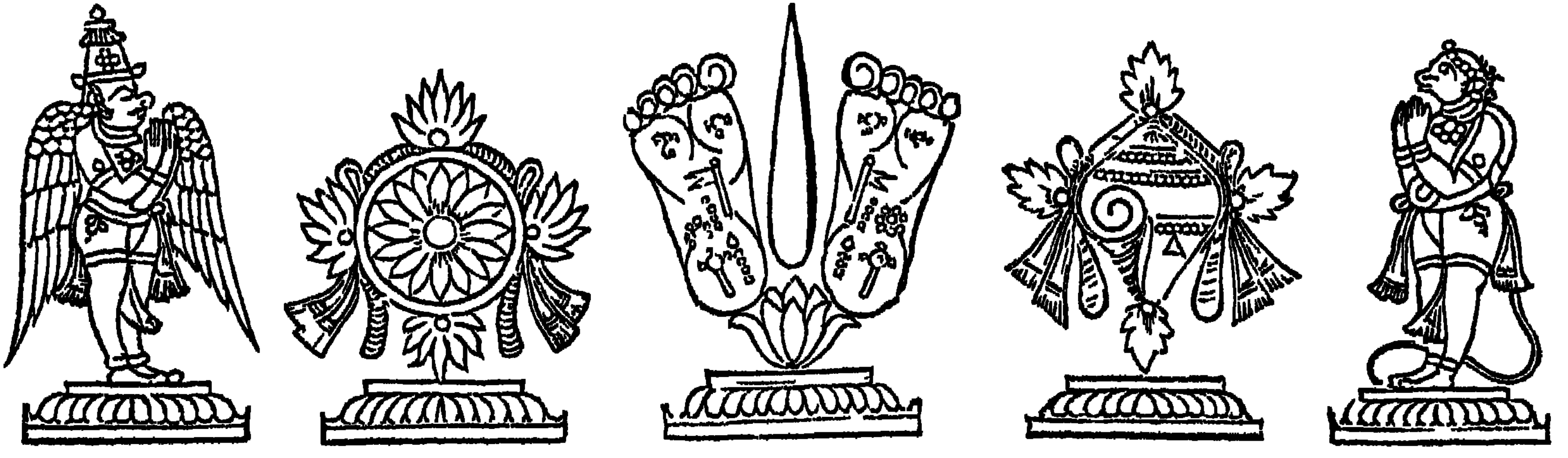
அக்யான நிவர்த்தக க்யானபூர்த்தி ப்ரத பகவத் ப்ரஸாதமே, அநிஷ்டமான ஸம்ஸாரத்தை அறுத்து, அபீஷ்டமான மோக்ஷலாபத்தை உண்டாக்குமென்பதையும், விஶதமாக அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

இப் ப்ரபந்தத்திற்கு ஸ்ரீமணவாள மஹாமுனிகள் விஸ்தரேண வ்யாக்யானஞ் செய்தருளினார். ஆனால் மூல க்ரந்தம் ப்ரமாணத் திரட்டாகவும், அதற்கு வ்யாக்யானம் பஹுவாயுமிருப்பதால், அஸ்மதாதிகளைப் போலன்றி அவர்களுக்கு, இவைகளில் எளிதில் ருசிஜனிக்கை அரிதாயிருப்பதால், ஸர்வரும் ஸுலபமாய் க்ரந்த தாத்பர்யத்தை முந்துற யறிந்துகொண்டு, இவ்வாசார்ய ஹ்ருதயத்தை அதிகரித்து, ஆழ்வார் அபிமானத்திலே ஒதுங்கி, அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் ப்ரவணராய், அநந்யபரரா யிருந்து அநுஸந்தித்து வாழும்படி, இக் க்ரந்தம் செய்யப்பட்டது.

இந்த வாசார்ய ஹ்ருதயஸார ஸங்க்ரஹத்தை ஸம்ஶய விபர்யயமற அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, திருவாய்மொழியின் ஆயிரம்பாட்டுக்களுக்கு விஷய ஸூசிகையையும், அப்பாட்டுகளின் வ்யாக்யானங்களில் வரும் ஐதிஹ்யங்களையும், பாட்டுகளில் ஶப்தங்களுக்கு பூர்வாசார்யர்கள் ஸாதித்தருளிய நிர்வாஹங்களையும், பகவத் விஷயத்தில் கண்டிருக்கிற நிஷ்க்ருஷ்ட அர்த்த விஶேஷங்களையும், க்ரந்தத்தி லுதஹரித்த ப்ரமாணங்களுக்கும், ஸம்ஸ்க்ருத பதங்களுக்கும், த்ராவிட ருபமான அர்த்தங்களையும், இக் க்ரந்தத்திற்கு அநுபந்தங்களாகச் சேர்க்கப்பட்டன.

ஆய்ப்பாடி.
இராயப்பேட்டை.
நந்தன ௵
கார்த்திகைமீ ௨0உ.

திரு. கோபாலக்ருஷ்ணன்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆசார்ய ஹ்ருதய சார சங்க்ரஹம்.

தனியன்கள்.

க. பக்தாம்ருதம்விஶ்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம்ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்.

உ. ஆசார்யஸ்வாந்தவக்தாரம்
அபிராமவராபிதம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணதநயம்வந்தே
ஜகத்குருவராநுஜம்.

ங. பணவாளரவணைப்பள்ளியில்பவற்கெவ்வுயிரும்
குணபோகமென்றுகுருகைக்கதிபனுரைத்ததுய்ய
உணர்பாவினுட்பொருளொன்றுமறியாவுலகறிய
மணவாளன்மாறன்மனமுரைத்தான்வண்முடும்பைவந்தே.

ச. மாதவத்தோன்மாறன்மனங்கூறுமணவாளன்
தோதவத்தித்தூய்மறையோரானபெற்றார்—நீதியினா
லாங்கவர்தாள்சேர்பெற்றாராயிமணவாளமுனி
பூங்கமலத்தாள்கள்நெஞ்சேபோற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

க - ம் ப்ரகரணம்.

(க) சர்வேஶ்வரன், அஜ்ஞரான சம்சாரிசேதநர் க்யாநப்ரகாசத்தை உடையராய், அந்த அக்யாநம் நீங்கித் தன்னைக்கண்டு ஸதஸத்விவேகம் பண்ணுகைக்கு உறுப்பாகச், சாஸ்த்ர ப்ரதாநம் பண்ணினான்.

(உ) விவேகத்துக்குபலம், தியாஜ்ஜியங்களை விடுகையும், உபாதேயங்களைப் பற்றுகையும்.

(ங) சர்வருக்கும் துக்கம் தியாஜ்ஜியம்; சுகம் உபாதேயம்.

(ச) அனந்த க்லேசபாஜனமான சம்சாரம், துக்கம்; அனவரத பகவதநுபவத்தாலே ஆநந்த நிர்பரனாயிருக்கை, சுகம்.

(ரு) துக்கத்திற்கு (அ) அதாவது சம்சார பந்தத்திற்கு, ஹேது அர்த்தபஞ்சக க்யானமில்லாமை; அதுள்ளமை சுகத்திற்கு அதாவது (ஆ) மோக்ஷத்திற்கு, ஹேது.

(அ) సంసారసాగరం ఘోరమనంతక్లేశభాజనం॥

(ஆ) జ్ఞానాన్మోక్షః । అజ్ఞానాత్సంసారం॥

(௬) இவற்றுக்குக் காரணம், அந்யதா க்யான விபரீத க்யான ஹேது, ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸுக்கள்; யதா க்யான ஹேது, சத்வம்.

(௭) ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கு நிதாநம், சம்சாரத்தில் ஜன்மம்; சத்வத்திற்கு நிதாநம், (அ) ஜாயமாந கடாக்ஷம்.

(௮) ஜன்மத்திற்கு மூலம், புண்ணியபாபங்கள்; ஜாயமாந கடாக்ஷத்திற்கு மூலம், அவனுடைய சுவாபாவிக க்ருபையாகிற சுக்ருதம்.

(௯) கர்மத்திற்கு பீஜம், (ஆ) "பொய்ந்நின்ற ஞாநம்" என்கிற அவித்யை: க்ருபைக்கு பீஜம், (இ) "அருள்புரிந்தசிந்தை" என்கிற (ஈ) சௌஹார்தம்.

(௧௦) அவித்யைக்கு அடி, அநாதியான அசித்சம்பந்தம்; சௌஹார்தத்துக்கு அடி, அயநசம்பந்தம், அதாவது நாராயணசம்பந்தம்.

(க) அசித்சம்பந்தத்தினால்
(உ) அவித்யை, அதினால்
(ங) புண்ணியபாபங்கள், அதினால்
(ச) ஜன்மம், அதினால்
(ரு) ரஜசுதமசு, அதினால்
(௬) அர்த்தபஞ்சகக் க்யானஅபாவம், அதினால்
(௭) சம்சாரதுக்கமுண்டாம்.

(க) அயநசம்பந்தத்தினால்
(உ) சௌஹார்தம், அதினால்
(ங) க்ருபை, அதினால்
(ச) ஜாயமான கடாக்ஷம், அதினால்
(ரு) சத்வவிருத்தி, அதினால்

(அ) జాయమానంహిపురుషం యంపశ్యేన్మధుసూదనః।
సాత్త్వికస్సతువిజ్ఞేయస్సవైమోక్షార్థచిన్తకః॥

(ஆ) பொய்ந்நின்ற ஞானமும். (இயற்பா, திருவிருத்தம், பாட்டு-க.)

(இ) அருள்புரிந்தசிந்தை. (இயற்பா, உ-ம் திருவந்தாதி, பாட்டு-ருக.)

(ஈ) ఈశ్వరస్యచసౌహార్దం॥

(சு) அர்த்த பஞ்சகக் க்யானம், (அ) அதினால்
(எ) மோக்ஷமுண்டாம்.

(கக) அசித் சம்பந்தம், தன்னோடுசேர்ந்த மாணிக்யத்தை ஒளியழித்தின்று உருவழித்துத் தன்னைப்போலே ஆக்கும் கிட்டம் போலே, சத்தாஹாநியைப் பண்ணும். அயநசம்பந்தம், பொருளல்லாத அவஸ்துவாச்சியமாய்க் கிடக்கிற சீர்மை பாராதே, வேட்டுவேளானைப்போலே, விடுந்துவ சாம்யம் பெறும்படி, தன்னிறமாக ஆநிவார்யவாஹி சத்தையை, உண்டாக்கும்.

(கஉ) அசித் சம்பந்தம் அநித்யம், வந்தேறி; அயந சம்பந்தம் நித்தியம், அனாதி.

(அ) க. ప్రాప్యస్యబ్రహ్మణోరూపం ప్రాప్తుశ్చప్రత్యగాత్మనః।
ప్రాప్త్యుపాయంఫలంప్రాప్తే స్తథాప్రాప్తివిరోధిచ।
వదన్తిసకలావేదాస్సేతిహాసపురాణకాః।
మునయశ్చమహాత్మానో వేదవేదార్థవేదినః॥

உ. அர்த்தபஞ்சகமாவது.

(க) ஸ்வஸ்வரூபம், அதாவது ஆத்மஸ்வரூபம்.

நித்தியர்,	(க)
முக்தர்,	(உ)
பத்தர்,	(ங)
கேவலர்,	(ச)
முமுக்ஷுக்கள்.	(ரு)

(உ) பரஸ்வரூபம்.

பரத்வம்,	(க)
வியூஹம்,	(உ)
விபவம்,	(ங)
அந்தர்யாமித்வம்,	(ச)
அர்ச்சாவதாரம்.	(ரு)

(ங) புருஷார்த்த ஸ்வரூபம், அதாவது புருஷனாலே அர்த்திக்கப் படுமது.

தர்மம்,	(க)
அர்த்தம்,	(உ)
காமம்,	(ங)
ஆத்மாநுபவம்,	(ச)
பகவதநுபவம்.	(ரு)

(ச) உபாயஸ்வரூபம்.

கர்மம்,	(க)
க்யானம்,	(உ)
பக்தி,	(ங)
ப்ரபத்தி,	(ச)
ஆசார்யாபிமானம்.	(ரு)

(ரு) விரோதிஸ்வரூபம்.

ஸ்வரூபவிரோதி,	(க)
பரத்வவிரோதி,	(உ)
புருஷார்த்தவிரோதி	(ங)
உபாயவிரோதி,	(ச)
ப்ராப்திவிரோதி.	(ரு)

(கங) இவ்வயநசம்பந்தமே, வேதங்களை (அ) ப்ரகாசிப்பிக்கைக்கு ஹேது.

(கச) சகல ஆத்மாக்களளவிலும், மாத்ருவத் வத்ஸலனை ஈச்வரன், சேதநருடைய ருசிக்கீடாகப் பந்தங்களையும் தர்சிப்பித்துப், பின்னை பந்தநிவர்த்தக பேஷஜமானதையும் தர்சிப்பிக்கிறான்.

(கரு) அதுதானும் க்ரமத்திலே அவர்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கு இட்டவழி.

(கசா) சாஸ்த்ரங்கள்தான் அநேகங்கள், அவைகளில் தாத்பர்யம் கைப்படும்படி அதிகரிக்கை துர்லபமாகையால்; ஈச்வரன் தன் க்ருபையாலே சம்சாரி சேதநனை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக,[1] (ஆ) ஸ்ரீபதரி காச்ரமத்திலே, (இ) நர நாராயண ரூபேண, தானே சிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய், அவதரித்து, (ஈ) சாஸ்த்ர தாத்பர்யமான (உ) திருமந்திரத்தை வெளியிட்டருளினான்.

(அ) త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః

(ஆ) గాయన్తి దేవాః కిల గీతకాని । ధన్యాస్తు యే భారతభూమిభాగే।
స్వర్గాపవర్గాస్పదమార్గభూతే । భవన్తి భూయః పురుషాస్సురత్వాత్॥

(இ) ௧. దుర్లభో మానుషో దేహో । దేహినాం క్షణభఙ్గురః॥

௨. అత్రజన్మసహస్రాణాంసహస్రైరపిసత్తమ।
కదాచిల్లభతే జన్తుర్మానుష్యం పుణ్యసఞ్చయాత్॥

௩. తస్మాద్బాల్యే వివేకాత్మా యతేత శ్రేయసే సదా।

௪. శతాయుర్వై పురుషః॥

௫. అనన్తపారంబహువేదివ్యమల్పశ్చకాలోబహవశ్చవిఘ్నాః॥

௬. శ్రేయాంసిబహువిఘ్నాని భవన్తిమహతామపి॥

௭. చఞ్చలంహి మనః కృష్ణప్రమాథిబలవద్దృఢం

௮. వేదసారోపనిషత్।

(ஈ) అసారమల్పసారంచసారంసారతరంత్యజేత్।
భజేత్సారతమంశాస్త్రంరత్నాకర ఇవామృతం॥

(உ) ఋచోయజూంషిసామాని తథైవాథర్వణానిచ । సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం॥

(கஎ) சாஸ்த்ரத்துக்கு (அ) தேஹத்திலே நோக்கு; சாஸ்த்ர (ஆ) தாத்பர்யத்துக்கு ஸ்வரூபத்திலே நோக்கு.

(கஅ) சாஸ்த்ரம், அதிக்ருதாதிகாரம்; சாஸ்த்ர தாத்பர்யம், (இ) ஸர்வாதிகாரம்.

(ககூ) சாஸ்த்ரக்ஞர், (ஈ) ஸ்வயத்நமும் தத்ஸாத்ய (உ) பகவத் க்ருபையுமாகிற இரண்டையும், அவலம்பித்துக்கொண்டு பிறவிக்கடலை நீந்துவர்; சாரக்ஞர், அவைகளைவிட்டுக் கேவலம் பகவத் க்ருபையையே (ஊ) உத்தாரகமென்று அத்யவஸிப்பர்.

(உ0) சாஸ்த்ரக்ஞர், ஸ்வ யத்நத்தால் சம்சார நிஸ்தரணம் பண்ணத் தேடுவர்; சாரக்ஞர், ஸ்வ யத்ந ரஹிதராயிருப்பர்.

(உக) சாஸ்த்ரமுகத்தாலே, பகவத் சேஷத்வமும் பகவதநுபவ போக்த்ருத்வமும் பிரகாசிக்கும்; திருமந்திரத்தால், பாரதந்த்ரிய போக்யதா ரூபமான ஸ்வரூப யாதாத்மியம் பிரகாசிக்கும்.

(உஉ) ஸ்வரூபவிரோதி யுதய ஸஹங்களான சேஷத்வ போக்த்ருத்வங்கள்போலன்று, அதை ஸஹியாதபடியிருக்கும் பாரதந்த்ர்ய போக்கியதைகள்.

(அ) కృష్ణద్వైపాయనంవ్యాసం విద్ధినారాయణంప్రభుం।
కోహ్యన్యః పుండరీకాక్షాన్మహాభారతకృద్భవేత్॥

(ஆ) வதரியாச்சிராமத்துள்ளானைக் கருங்கடல் முன்னீர்வண்ணனை,
(பெரியதிருமொழி, முதற்பத்து, ச-ம் திருமொழி, க0-ம் பாட்டு)

(இ) க. శ్రద్ధైవకారణంపుంసా మష్టాక్షరపరిగ్రహే॥

உ. கண்ணன்கழலிணை நண்ணும்மனமுடையீர். (க0-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி, முதற் பாட்டு.)

ங. பழுதிலாவொழுகலாற்று (முதலாயிரம்-திருமாலை-சஉ-ம் பாட்டு.)

(ஈ) ఆత్మావారేద్రష్టవ్యశ్శ్రోతవ్యోమన్తవ్యోనిదిధ్యాసితవ్యః।
ఆత్మేత్యేవోపాసీత ఓమిత్యాత్మానంధ్యాయథ॥

(உ) అమృతస్యైషసేతుః । ఫలమత ఉపపత్తేః॥

(ஊ) க. கூவிக்கொள்ளுங் காலமின்னங் குறுகாதோ (சு - ம் பத்து கூ - ம் திருவாய்மொழி, கூ - பாட்டு.)

உ. ஆக்கைவிடும் பொழுதெண்ணே (முதற பத்து, உ - ம் திருவாய்மொழி, கூ - ம் பாட்டு.)

(உ௩) ஸ்வரூபத்தை, நிறம்பெறச்செய்யும் பாரதந்த்ரிய போக்கி யதைகள், சேஷத்வ போக்த்ருத்வங்களை, நிவருத்திப்பிக்கும்

(உச) போக்தாவானவன், போக்யசித்திக்கு யத்நம் பண்ணவேண்டாவோ வென்னும் நினைவாலே, போக்யபூத பகவத் விஷய லாபார்த்தமான உபாய பரவருத்தியிலே மூளுவர் சாஸ்த்ரிகள், அப்படி அன்றிக்கே, போக்தாவான ஈஸ்வரனன்றோ, ஸ்வபோக்யமான இவ்வஸ்துவை பெறுகைக்கு யத்தனம் பண்ணுவான், தத்போக்யமான இவ்வஸ்துவுக்கு தல்லாபத்துக்கு யத்நிக்க ப்ராப்தியில்லையென்னும் நினைவாலே, உபாய பரவருத்தியில்நின்றும் மீளுவர் சாரக்ஞர்.

(உ௫) அவைதான், சாஸ்த்ரிகளுக்கு உபாசன பரதமபாவியான கர்மத்துச்சு, உதபத்தியிலே சஹகரிக்கும், சாரக்ஞருக்கு இவ்வாதமா செய்யக்கடவது ஒன்றுமில்லை, எம்பெருமானே நிர்வாஹகன் என்று சிந்தித்து, உபாயரூப பரவருத்தியில நிவருத்தரான பரபந்நருடைய கைங்கரியரூப ப்ரவ்ருத்தியில, அவன் உகப்பைப்பின் செல்லுவதொழிய, த தங்கள் நிர்ப்பந்தத்தைத் தவிர்க்கும்

(உ௬) கர்மம், அசத்தியமுமாய அனித்தியமுமான வர்ணத்துக்கு அநுகுணமாயிருக்கும், கைங்கர்யம், சத்தியமுமாய நித்தியமுமான தாஸ்யத்துக்கு அநுகுணமாயிருக்கும்

(உ௭) சாஸ்த்ரவிதி, (அ) காமத்திறகுப்ரேரகம், ராகம், கைங்கரியத்துக்கு ப்ரேரகம்

(உ௮) காமத்திறகுக்காதா, உபாசகர், கைங்கரியத்துக்குக்கர்த்தா ப்ரபந்நர்

(உ௯) காமத்திறகு விஷயம், (ஆ) தேவதாந்தர் யாமியாய் நின்ற இடம், கைங்கர்யத்துக்கு விஷயம், அர்ச்சாவதாரம்

(அ) க ய ஜேத்॥

உ ஜுஹுயாத்॥

இர ௩. உறறேனுகந்துபணிசெய்து (க0-ம பத்து, அ-ம திருவாய்மொழி,

கார்த் க0-ம பாட்டு.)

(ஆ) க அவரவர் விதிவழி யடைய நின்றனர். (முதற்பத்து, முதல் திருவாய்மொழி, ரு-ம பாட்டு.)

உ. கண்டியூர் அரங்கம் மெய்யம் கச்சிபேர் மல்லையென்று, மண்டினார் (திருக்குறுந்தாண்டகம், கக-ம பாட்டு.)

(௩௦) கர்மத்தைச் சாதாரணமென்றும், கைங்கரியத்தை அசாதாரணமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

(௩௧) அசாதாரணத்திலே அந்வயித்தவர்களுக்குச், சாதாரணமான அதில் அந்வயம், உறங்குவான் கைப்பண்டம்போலே தன்னடையே நழுவும்.

(௩௨) கர்மநிஷ்டர்களை, (அ) வர்ண தர்மிகளென்றும், கைங்கரியநிஷ்டர்களைத் தாஸவ்ருத்திகளென்றும், வரம்பறுத்துத் துறை வேறிட்டுக் கிடக்கும்: இவ்விடத்தில் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் பகவர் வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது.

(௩௩) கர்மநிஷ்டர்க்குக் (ஆ) காயத்ரீ உபதேசத்தாலே பிறக்குமது, ஸ்ரேஷ்டஜன்மம்; கைங்கரியநிஷ்டர்களுக்குத் (இ) திருமந்திர உபதேசத்தாலே பிறக்குமது, ஸ்ரேஷ்டஜன்மம்.

(௩௪) கர்மநிஷ்டரான அந்தணர்க்குச், சரீரத்வாரா வந்தவர்ணமும், தத்ப்ரயுக்தமான வைதிகத்வமும் நிரூபகம்; கைங்கரியநிஷ்டரான திருமாலடியார்க்கு, ஆத்மவஸ்துவுக்கு ஞானாநந்தங்களிலும் காட்டில், அந்தரங்கமான சேஷத்வம், நிரூபகம்.

(௩௫) கர்மநிஷ்டர்க்குச், சரீராநுபந்திகளான கிராம குலாதிகளையிட்டு, அந்த வ்யபதேசத்தை வ்யபதேசிப்பர்கள்; கைங்கரிய நிஷ்டர்க்குச், சேஷத்வ விரோதியான அஹங்காரா

(அ) க. బ్రాహ్మణస్య । అధ్యయనాధ్యాపనం । యజనయాజనం । దానప్రతిగ్రహణం । దాయాద్యంసిలోఞ్ఛౌచాన్యచ్చాపరిగృహీతం।ఏతాన్యేవక్షత్రియస్య । అధ్యాపనయాజనప్రతిగ్రహణానీతి । పరిహార్యం । దణ్డయుద్ధాదికాని । క్షత్రియవద్వైశ్యస్య । దణ్డయుద్ధవర్జంకృషిగోరక్షణవాణిజ్యాదికం॥

உ. విష్ణుదాసావయంయూయం బ్రాహ్మణావర్ణధర్మిణః।
అస్మాకందాసవృత్తీనాం యుష్మాకంనాస్తిసఙ్గతిః॥

(ஆ) గాయత్రీచ్ఛన్దసాంమాతా।

(இ) ఋచోయజూంషిసామాని । తథైవాథర్వణానిచ।
సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం । యచ్చాన్యదపివాఙ్మయం॥

திகள் இல்லாமையாலே, நிர்தோஷமாயிருக்கும்; இக்கு லத்திற்குக் கோயில்வாழும்வைஷ்ணவர் என்று, பரவும் அன் வயமுள்ள தேசசம்பந்தத்தையிட்டு, விவஹரிப்பார்கள்

(௩௬) அந்தணருக்குக் கோத்ர (அ) ஸூத்ர (ஆ) சரண (இ) கூடஸ் தர், **பராசர பாராசரிய போதாயநாதிகள்.** ப்ரபந்ந (ஈ) ஜன கூடஸ்தர், **பராங்குச பரகால யதிவராதிகள்** கோத்ரமாவது அபத்யசந்ததி சரணங்களாவன வேதசாகைகள் ஸூத்ர மாவது காமாநுஷ்டான ப்ரதிபாதகமான கல்பம் கூடஸ் தர் - மூலபூதர்

(௩௭) அத்யயன (உ) ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களாலே **ப்ராம்ஹண்ய** ஸித்தியாமாப்போலே, ஸங்கேதரூபமாய் ஸஹஸ்ர சாகை யாயிருக்கிற திருவாய்மொழியை அறியக்கற்று வல்லார்க் கு, **வைஷ்ணவத்வ** ஸித்தியாம்

(௩௮) **அந்தணர்க்கு** இந்த வேதாத்யயநாதிகள் இல்லாதவளவில், வைஷ்ணவத்வஸித்தியொழிய (ஊ) **ப்ராம்ஹண்ய ஹாநி** யில்லை; வேதங்களை யோதியும் **உத்க்ருஷ்டரான வேதாந்திக**

(அ) సన్తతిర్గోత్రజననకులాన్యభిజనాన్వయౌ।

(ஆ) శిక్షాయాం వర్ణశిక్షే॥

(இ) చరణశబ్దః కారకశాఖాపాది శాఖావిశేషేషుముఖ్యః।
తదధ్యాయిషు పురుషేషు గౌణః॥

(ஈ) పత్యుః శ్రియః ప్రసాదేన ప్రాప్త సార్వజ్ఞసమ్పదం।
ప్రపన్నజనకూటస్థం ప్రపద్యే శ్రీపరాఙ్కుశం॥

(உ) க. స్వాధ్యాయోఽధ్యేతవ్యః॥

உ. అధ్యేతవ్యం ద్విజశ్రేష్ఠై ర్వేదరూపమిదం కృతం॥

௩. அறியக்கற்றுவல்லார் (௫-ம் பத்து, ௫-ம் திருவாய்மொழி, ௧௧-ம் பாட்டு.)

(ஊ) க. மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள். (முதலாயிரம், கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு ௯-ம் பாட்டு.)

உ. பலசதுப்பேதிமார். (முதலாயிரம், திருமாலை ௩௯-ம் பாட்டு.)

ளாகாதாரை, ப்ராம்ஹண ரல்லரென்று உத்பத்தி ஆராயப்படும். (அ)

(௩௯) வேதமானது, அத்யேதாக்களுடைய பேதத்தாலும், லோக பேதத்தாலும், பஹுவிதமாயிருக்கும்.

(௪௦) வேதராசி யொன்றாயிருக்க கீர்வாணவேதம், ருகாதி ருபேண பலபடியாகப் பிரிந்தாற்போலே, பாஷாபேதேந சம்ஸ்க்ருதமும், த்ராவிடமுமாய்ப் பிரிந்திருக்கும்.

(௪௧) த்ராவிடம், சம்ஸ்க்ருதத்தோடே சஹபடிதமும், ப்ரமோபேக்ஷிதமுமாயிருக்கையாலே, இரண்டும் அநாதி.

(௪௨) வடமொழிமறை என்கிறது, த்ராவிடவேதமும் உண்டென்று (ஆ) நினைத்து.

(௪௩) கீர்வாணவேதம் - ௪, அதாவது, ரிக், யஜுர், சாமம், அதர்வணம். அங்கம் - ௬, அதாவது, சிக்ஷா, வியாகரணம், நிருக்தம், சந்தஸ், கல்பம், ஜோதிஷம். உபஅங்கங்கள் - ௮, அதாவது, மீமாம்சை, நியாயம், புராணம், தர்மசாஸ்த்ரம். அதுபோல த்ராவிடவேதம் - ௪, திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவாய்மொழி, பெரிய திருவந்தாதி. அங்கம் - ௬, பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரியதிருமடல. உபஅங்கங்கள் - ௮, மற்றை ஆழ்வார்கள் எண்மருடைய ப்ரபந்தங்கள்.

(௪௪) சகல வித் (இ) யாதிகவேதம்போலே, இதுவும் திவ்யப்ரபந்த ப்ரதானம்.

(அ) க. విష్ణుభక్తి విహీనోయస్సర్వ శాస్త్రార్థ వేద్యపి।
బ్రాహ్మణ్యంతస్యనభవేత్తస్యోత్పత్తిర్నిరూప్యతాం॥

உ. యఃపుత్రఃపితరంద్వేష్టి । తంవిద్యాదన్యరేతసం।
యోవిష్ణుంసతతంద్వేష్టి । తంవిద్యాదన్యరేతసం॥

(ஆ) செந்திறத்த தமிழோசை வடசொல்லாகி (திருநெடுந்தாண்டகம், ௪ - ம் பாட்டு.)

(இ) అఙ్గానివేదాశ్చత్వారో । మీమాంసాన్యాయవిస్తరః।
పురాణంధర్మశాస్త్రంచ । విద్యాహ్యేతాశ్చతుర్దశ॥

(சரு) கீர்வாண வேதத்திற்குள்ள வைபவம், த்ராவிடவேதத்திற்கும் (அ) உண்டு, அதெப்படியெனில் அத்தை "வேத சாஸ்திரம்" என்றாற்போல இத்தை "இருந்தமிழ் நூல்" என்றும், அத்தை "ச்ருதி ஸ்ம்ருதிர்மமை வாஜ்ஞா", என்றாற்போல இத்தை "ஆணை ஆயிரம்" என்றும் [அ]த்தை "வசையில் நான்மறை" என்றாற்போல [இத்தை] "ஏதமில் ஆயிரம்" என்றும் அத்தை "சு[..] [..]டர் மிகுசுருதி" என்றாற்போல இத்தை "செவிக்கினிய செஞ்சொல்" என்றும், அத்தை "வேதநூல் ஓதுகி[..]" என்றாற்போல இத்தை "பொய்யில் [..]" "[..]ற்றுணைடி" என்றா[..] "பணடைநான்மறை" "[..] பாடல்" என்றும், அத்தை [..] போல இத்தை "மூந்[..] நிற்கும் நான்மறை" என்றும் [..]ரம்" என்றும், செ[..] [..]தையாயிரம்" "அழிவில்லாவாயி[..] [..]ால்லப்படுகிறது

(சசு) பரமஹாவின் ([..] (ஆ) வாக்கிலநின்று ஆவிர்பவித்து மாதரங

(அ) க. இருந்தமிழ் நூல் (பெரியதிருமொழி முதற்பத்து, எ-ம் திருமொழி [..]-ம் பாட்டு)

உ. [ஆ]ணையாயிரம் (சு-ம்பத்து ந-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு)

ந. வசையில் நான்மறை (பெரியதிருமொழி, ரு-ம் பத்து, ந-ம் திருமொழி உ-ம் பாட்டு)

ச. ஏதமில் ஆயிரம் (முதற்பத்து, சு-ம் திருவாய்மொழி, கக-ம் பாட்டு)

ரு. சுடர் மிகுசுருதி (முதற்பத்து, முதல்திருவாய்மொழி, எ-ம் பாட்டு)

சு. செவிக்கினிய செஞ்சொல் (க0-ம் பத்து, சு-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு)

எ. வேதநூல் ஓதுகின்றதுண்மை (முதலாயிரம், திருச்சந்தவிருத்தம் எஉ-ம் பாட்டு)

அ. பொய்யில்பாடல் (ச-ம் பத்து, ந-ம் திருவாய்மொழி, கக-ம் பாட்டு)

கூ. பண்டைநான்மறை (பெரியதிருமொழி, ரு-ம் பத்து, எ-ம் திருமொழி, முதற்பாட்டு)

க0. நிற்கும் நான்மறை (சு-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி ச-ம் பாட்டு)

கக முந்தையாயிரம் (சு-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு)

கஉ. அழிவில்லாவாயிரம் (கூ-ம் பத்து, எ-ம் திருவாய்மொழி, கக-ம் பாட்டு)

(ஆ) க. అనాదినిధనా హ్యేషా వాగుత్సృష్టా స్వయమ్భువా॥

உ. முன்னம் திசைமுகனைத்தான் படைக்க மற்றவனும் முன்னம் படைத்தனன் நான்மறைகள் (இயற்பா பெரியதிருமடல், க0-வாக்கியம்)

ந. అష్టాదశపురాణానాం కర్తా సత్యవతీసుతః॥

கொண்டு வேதத்திற்குச் சொன்ன கர்த்ருத்வம் போலே, ஆழ்வாருக்கு (அ) இத்ரவிட வேதத்தில கர்த்ருத்வம்.

(சஎ) "நால் வேதங்கண்ட புராணருஷி" என்று ஸ்ரீ வேதவ்யாச பகவானைச் சொல்லுவதுபோல், முன் புண்டான சந்தர்ப்பத்தைத் தரிசித்துப் பேசின ஆழ்வாரையும் "ருஷி" யென்றும் "முனி" யென்றும் "கவி" யென்றுஞ் சொல்லுகிறது.

(சஅ) சிர்ஷ்டிதோறும் சந்த்ர (ஆ) சூர்யாதி சகல பதார்த்தங்களும், யதாபூர்வ கல்பநமாய் வருமாப்போலே, த்ராவிடவேதமான இப்ரபந்தமும், சிர்ஷ்டிதோறும் யதாபூர்வ கல்பநமாய் வரும்.

(சகூ) ஸம்ஸ்கார கதமாய்க்கிடந்த நாலு வேதங்களையும், சர்வேஸ்வரன் (இ) சதுர்முகனுக்கு ஓதுவித்து, அச்சதுர்முகன் தன் ஜேஷ்டபுத்திரனான (ஈ) ருத்ரன் முதலானார்க்கும் ஓதுவித்தாற்போலே, காரணபூதனான உபகாரகன், (உ) தானே ஆசாரியனாய் (ஊ) முன் உருச்சொல்ல, (எ) ஓதின ஆழ்வாரும், (ஏ) மதுரகவிகள் போல்வாரை, இத்தை அப்யசியுங்களென்று (ஐ) ஓதுவித்தார்: கீர்வாணவேதம் ஓதுவாரைப்

(அ) ఋషిం జుషామహే కృష్ణ తృష్ణాతత్త్వమివోదితం।
సహస్రశాఖాం యో௨ద్రాక్షీ ద్ద్రావిడీం బ్రహ్మసంహితాం॥

(ஆ) సూర్యాచన్ద్రమసౌ ధాతా యథాపూర్వమకల్పయత్॥

(இ) యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై॥

(ஈ) బ్రహ్మణః పుత్రాయ జ్యేష్ఠాయ॥

(உ) பீதகவாடைப் பிரானா பிரம குருவாகி. (முதலாயிரம், பெரியாழ்வார் ரு-ம பத்து, உ-ம் திருமொழி, அ-ம் பாட்டு.)

(ஊ) என்முன் சொல்லும். (எ-ம் பத்து, கூ-ம் திருவாய்மொழி, உ-ம் பாட்டு)

(எ) திருநாமச் சொற்கற்றனமே. (இயற்பா திருவிருத்தம் கூசு-ம் பாட்டு.)

(ஏ) கன்மின்களென்றும்மையான். (கூ-ம் பத்து, அ-ம் திருவாய்மொழி, கூ-ம் பாட்டு.)

(ஐ) சொற்பயிற்றிய. (கூ-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாயமொழி, அ-ம் பாட்டு.)

பற்றி, அதர்வணம், தைத்திரீயம், காண்வம், என்று பெயர் பெற்றாற்போலே, ஆழ்வார் இதுக்கு ப்ரதமாத்யேதா வான துகொண்டு, இதுவும் சடகோபன் சொல் என்று பெயர் பெற்றது.

(ருo) திருவிருத்தம், திருவாசரியம், திருவந்தாதி, இவைகள் அடைவே ருக், எஜுர், அதர்வணங்கள். திருவாய்மொழி பண்ணும் இசையும், உடைத்தான சாமவேதம்.

(ருக) சாமசங்கிரஹமான ருக்கானது, தனக்கு ரசமாயிருந்துள்ள கானரூபமான சாமத்தாலே ரஸஸ்ஸூதமாவதுபோலே, ருக் வேதஸ்தானேயா யிருக்கிற திருவிருத்தம், இசையிலே கூட்டினவாறே சாமவேத ஸ்தானேயாய் (அ) "அமர்சுவையாயிரம்" என்கிறபடியே, சரஸமாயிருந்துள்ள ஆயிரம் பாட்டாகப் பரவியது.

(ருஉ) சாமத்துக்கு ரசமாகச் சொல்லப்படுமதாய், ப்ரணவ பூர்வகமாகக் கானம் பண்ணப்படுமதாயிருப்பது, உத்கீதம். ஆகையால் அந்த உத்கீத அவயவமான ப்ரணவத்தைச், சாந்தோக்கியந் தன்னில் ப்ரதமத்தில் யெடுத்தாற்போலே, இங்கும் ப்ரதமத்திலே எடுக்கிறவளவில், "ஓம்" என்று எடுத்தால் அதிக்ருதாதிகார மாமென்று, அக்ஷரத்ரயத்தையும் மூன்று பாதாதிகளில் எடா நிற்கச்செய்தே, உகாரம் முதலாக வெடுக்கை, அக்ஷரக்கிரமத்தை மாறடினபடி யென்கை. இதற்குக்காரணம், சாந்தோக்கிய மத்தியே சொன்ன வர்ச்சிராதியான சாமகதியைச், (ஆ) "சூழ்விசும் பணி முகிலிலே" பேசுகையாலே.

(ருஈ) இப்படிச்சொன்ன ஆகாரங்களைக்கொண்டு, இத்தைச் சாந்தோக்யசாமத்தில் உபநிஷத் பாகமான சாந்தோக்யத்துக்கு சமமென்கை.

(ருச) இந்த த்ராவிடவேததிற்கு, வேதோப ப்ரம்ஹண ஸாம்யமும் உண்டு.

(அ) அமர்சுவையாயிரம் (முதற்பத்து ஈ-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு.

(ஆ) சூழ்விசும் பணிமுகில் (கo-ம் பத்து கூ-ம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(ருரு) ஆழ்வார் ப்ரபந்தங்களுக் குள்ள வேற்றம், வேதோப ப்ரம்ஹண ங்களுக்கில்லை. இவை ஆர்ஷமூலங்கள்; அவை பகவத் ப்ரசாதமூலங்கள்.

(ருசா) மேலில்லை என்னும்படியான சுத்தசத்வ யுக்தனும், வாத்சல்யாதி சயத்தாலே வேதமார்க்கத்தை விசாரித்து அருள் செய்யு மவனுமாயும், பரிபூர்ண க்யாநத்தை நிரூபகமாகவுடைய சர்வாதிகனை ஸ்ரீயஃபதியாலே, "அருளப்பட்ட சடகோபன்" என்கிறபடியே "மயர்வற மதிநல" மருளப் பெற்றவராய்ப், பகவத் ப்ரசாதத்தை மூலமாகக்கொண்டு, இப்ரபந்தங்களைப் பாடினார்.

(ருஎ) சொல்லும் தன்னது, சொன்னனும் தான், சொல்லிற்றும் தன்னை, என்பது நிச்சயம்.

(ருஅ) இப்படி இப்ரபந்தங்களுக்கு மூலவை லக்ஷண்யத்தாலே வந்த வேற்றத்தளவு மன்றி, வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தால் வந்த வேற்றமு முண்டு. தாம் தாம் அநுஷ்டித்த தபோரூபமான தர்மத்தினுடைய சக்தியாலே ஜனித்த, க்யானத்தாலே ஹர்ஷ யுக்தராய், அந்த (அ) ஹர்ஷத்தாலே சப்தங்களைத் தொடுக்கும் ரிஷிகளைப்போலல்லாமல், நிர்ஹேதுக பகவத் ப்ரசாதத்தாலேவந்த, க்யான விபாக ரூபையான பக்தியாலே, தெளிவுக்கும் ஹர்ஷத்திற்கும் யெதிர்த்தட்டாம்படி, அநுபவா லாப க்லேசத்தாலே அவன் படிகளைப் பலகாலுஞ்சொல்லி, (ஆ) மனச் சைதல்லியத்தாலே தத்தத்ஸ்வரூபமான சப்தங்களாலே நிர்மிக்கப்பட்டன.

(ருகூ) பகவத் ப்ரேமத்தாலே ருஷிகளைக்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தரான ஆழ்வார், இதரவிஷய வைராக்யத்தாலும், வ்யாவ்ருத்தர். அதெங்ஙனேயெனில், ஸ்வாத்யாய யோகங்களாகிற

(அ) హసితంభాషితంచైవగతిర్యాయచ్చచేష్టితం।
తత్సర్వంధర్మవీర్యేణయథావత్సంప్రపశ్యతి॥

(ஆ) வண்டமிழ் நூறகநோறறேன் (சு - ம் பத்து ரு - ம் திருவாய்மொழி க0 - ம் பாட்டு.)

இரண்டு திருஷ்டிகளாலுமொழிய, (அ) மாம்ஸக்கண்களாலே பரமாத்மாவைக் காணப் போகாமையாலே, வேதத்தையும், அஷ்டாங்க யோகத்தையும் அப்யஸித்து, பரமாத்மாவை அறிந்து, ஸ்வயத்நத்தால் கண்ட காட்சியிலே ஒதி உணர்ந்து, சம்சாரிக போக விஷயங்களான ஆசாபாசங்களாலே (ஆ) பந்திக்கப்பட்டிருப்பர் ருஷிகள். அப்படி அன்றிக்கே, அவன்கொடுத்த திவ்ய (இ) ஜ்ஞானக்கண்களாலே தங்களையொழிய, வேறொருவருக்கும் அறியப்போகாதென்றிருக்கும் பரமஹ ருத்ராதிகளுக்கும், காண அரியனான அவன், தானேகாட்டுகையாலே, விசதமாகக்கண்ட போதே, அவித்யாதிகளை விடுவித்தருள வேணுமென்று அவனைக் காலக்கட்டும்படி ஆழ்வார்க்குச் ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்திய மல்லாதபடி, ப்ரபலமான பாஹ்ய (ஈ) பாசங்கள் நீங்கித், தத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸவாஸனமாக விட்டு அகன்றது.

(சுo) ருஷிகளுக்கு ஆஹாரம், பலமூலபத்ர வாயுதோயங்கள். ஆழ்வாருக்கு (உ) "உண்ணுஞ் சோறும் பருகுநீரும் தின்னும் வெற்றிலையும் எல்லாம் கண்ணன்."

(சுக) ருஷிகள், ப்ராக்ருத விஷய சங்கம ராகையாலே, அவ்விஷயங்களுடைய விரஹத்திலே படுவர்கள். ஸ்ரீவசிஷ்டபகவானும் ஸ்ரீவேதவ்யாசபகவானும் புத்ர வியோக க்லேசத்தாலே, மலையேறிவிழுவது, கழுத்திலே கல்லைக் கட்டிக்கொண்டு கடலிலே விழுவது, புத்ரனேயென்று கூப்பிட்டு அழுவது, இப்படி நடுங்கினார்கள். ஆழ்வாரோவென்றால், பகவதேக பாராயத்தத விரஹத்தில் மூழ்கினார்.

(அ) స్వాధ్యాయాద్యోగమాసీత యోగాత్స్వాధ్యాయమామనేత్।
స్వాధ్యాయయోగసమ్పత్త్యా పరమాత్మా ప్రకాశతే।
తదీక్షణాయ స్వాధ్యాయ శ్చక్షుర్యోగ స్తథాపరం।
నమాంసచక్షుషా ద్రష్టుం బ్రహ్మభూతస్స శక్యతే॥

(ஆ) ఆశాపాశశతైర్బద్ధాః॥

(இ) கண்டேன் கமலமலர்ப்பாதம் (க0-ம் பத்து ச-ம் திருவாய்மொழி கூ-ம் பாட்டு.)

(ஈ) மற்றவன் பாசங்கள் (அ-ம் பத்து உ-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு.)

(உ) உண்ணுஞ்சோறு (சு-ம் பத்து எ-ம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(கூஉ) ருஷிகள், பகவத்ப்ராப்தியே பலமாகவும், கர்மஜ்ஞாநங்களே உபாயமாகவும், இந்த்ராதி தேவதாந்தர்யாமியான ஈஶ்வரனே உத்தேஶ்யனுகையாலே, இந்த்ராதி தேவதைகளை அநுவர்த்த நீயராகவும் (அ) சொல்லுவர்கள். ஆழ்வார், கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், தத்ஸாதனம் ப்ரபத்தியென்றும், தேவதாந்தரங்கள் அநுவர்த்த நீயர் அல்லவென்றும் (ஆ) அருளிச்செய்தார் இவ்விடத்தில் திருமந்த்ரார்த்தத்தை (இ) ஸ்மரிப்பது.

(அ) నిరస్తాతిశయాహ్లాద సుఖభావైకలక్షణా।
భేషజం భగవత్ప్రాప్తి రేకాన్తాత్యన్తికీ మతా।
తస్మాత్తత్ప్రాప్తయే యత్నః కర్తవ్యః పణ్డితైర్నరైః।
తత్ప్రాప్తిహేతుర్జ్ఞానఞ్చ కర్మ చోక్తం మహామునే॥

(ஆ) க. தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே (உ - ம் பத்து க - ம் திருவாய்மொழி ௪-ம் பாட்டு.)

உ. வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம் (௩ - ம் பத்து ௩ - ம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(இ) திருமந்த்ரம் எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமா யிருக்கும்.

க. ஏகாக்ஷரமான ப்ரணவம். அ. உ. ம.

உ. நமஃ. ந. மஃ.

௩. நாராயணுய. நார. அயந. ஆய.

அகாரார்த்தம்.

க. ஸாவரக்ஷகத்வம்.
உ. ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்மகத்வம்.
௩. ஸாவசேஷித்வம்.
௪. ஶ்ரிய:பதித்வம்.

} பிதா - புத்ரசம்பந்தம். தாதுவினுல், ரக்ஷ்யரக்ஷக சமபந்தம், சதுர்த்தியாலே, சேஷிசேஷ சம்பந்தம்.

உகாரார்த்தம்.

க. அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி.
உ. பகவதநந்யார்ஹசேஷத்வம்.

} பாத்ருபார்யா சம்பந்தம்.

மகாரார்த்தம்.

க. ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாநந்தத்வம்.
உ. ஜ்ஞாநகுணகத்வம்.
௩. நித்யத்வம்.
௪. அணுத்வம்.
௫. ஏகரூபத்வம்.
௬. ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம்.
எ. ப்ரக்ருதே:பரத்வம்.

} ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய சம்பந்தம்.

(சூ௩) நாராயண கதையென்று, ராமாயணஞ்சொன்ன ஸ்ரீவால்மீகி பகவானுக்குக் கங்காசம்பவம், சுப்ரமண்ய உத்பத்தி, புஷ்பக வர்ணநம், முதலான அஸத்கீர் தனத்தால் வாக்சுத்தி செய்யவேண்டி வந்தது. அப்படியே பாரதகதையைச் சொன்ன ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ பகவானுக்கும், காங்கேயரான ஸ்ரீ பீஷ்மருடைய கதாப்ர சங்கத்தினால் (அ) வாக்சுத்தி செய்யவேண்டி வந்தது. இப்படிக் கன்றி ஆழ்வாருடைய

நம:சப்தார்த்தம்.

க. ஸ்வாஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தி.
உ. நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்த பாரதந்த்ரியம்.
௩. பாரதந்த்ரிய பரகாஷ்டையான ததீய சேஷத்வம்.
ச. பரதந்த்ரனுக்கு அநுரூபமான உபாயம்.

} ஸ்வஸ்வாமி சம்பந்தம்.

நாரசப்தார்த்தம்.

க. சேதநா சேதநங்களுடைய நித்யத்வம்.
உ. அவற்றினுடைய சமூஹத்வம்.
௩. சமூஹா சங்க்யாதத்வம்.

} சரீரி சரீரசம்பந்தம்.

அயநசப்தார்த்தம்.

க. ஈச்வரனுடைய தாரகத்வம்.
உ. வ்யாபகத்வம்.
௩. நியந்த்ருத்வம்.
ச. ஸர்வவித பந்துத்வம்.
ரு. ப்ராப்யத்வம்.
சூ. ப்ராபகத்வம்.
எ. ஸகலஜகத்காரணத்வம்.

} ஆதார ஆதேய சம்பந்தம்.

ஆயசப்தார்த்தம்.

க. கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை.

{ போக்த்ருத்வ போக்யத்வ சம்பந்தம்.

(அ) అసత్కీర్తన కాన్తార పరివర్తన పాంసులాం।
వాచం శౌరికథాలాప గఙ్గయైవ పునీమహే॥

(அ) பாசுரங்கள் அநந்ய பரமான சப்தங்களைத் தெரிந்தெடுத்து, விஷயங்களுக்குத் தகுதியான சொல்லாலே சொல்லப்பட்டதாய், சசகலார்த்த ஸாரமாய் இருக்கும்.

(௬௪) ப்ரதிபாத்ய வஸ்துவை உள்ளபடி ப்ரதி பாதிக்கவல்ல சாமார்த்யத்தை உடைத்தான, ஏககண்டமா யிருக்கும், ஆழ்வாருடைய பாசுரங்கள், (ஆ) மநுவிபரீதமான ச்ருதிகள்போலே கழிக்கவொண்ணாது.

(௬௫) சூத்ரவாக்யங்களில், சந்திக்தங்களான அர்த்தங்களெல்லாம், இப்ரபந்தத்தில் சூக்திகொண்டு நிர்ணயித்து ஒருங்கவிட்டருளுவர், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்.

(௬௬) சுவதந்த்ரமான வைதிகவிதிகளும், அநந்ய ப்ரயோஜனராய் ஆச்ரயித்திருக்கும் த்வதீயருடைய ஐம்வர்யாதிகளால், கலக்கவொண்ணாதபடி, கம்பீரமான மனஸ்ஸைப் பின்செல்லுமென்று, இவ்வாழ்வார் போல்வார் நினைவை, ச்சாஸ்த்ரங்கள்தான் பின்செல்லு மதாக, ப்பரமா சாரியரான ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த வசனம் (இ).

(௬௭) ஆப்திக் குறிப்பாக வியாஸனையும், மநுவையும், பிரம்ஹவாதிகளையும், சொல்லுகிறபோலே, இவர் ஸ்ருதியையும் மார்க்கண்டேயனையும், பார்த்தனையும் சொல்லுகிறார்.

(௬௮) வேதோப ப்ருஹ்மணமான மஹாபாரதமும், அதில் சாரமான ஸ்ரீ கீதையும், வேதமும் உபநிஷத்து மாகின்றனபோலே, இது வேதவியாக்கியை யான உபப்ருஹ்மண மாலும், வேதரஹஸ்யமாம்.

(௬௯) சம்ஸ்க்ருதமான வேதங்களுக்குத் தததநுகுணமான அலங்காரங்கள் பலவும் உண்டானாற்போலே, த்ராவிடமான

(அ) ௧. உரியசொல்லால் இசைமாலைகளேத்தி (௪-ம் பத்து ரு-ம் திருவாய்மொழி ௬-ம் பாட்டு.

௨. వేదేషుపౌరుషంసూక్తం ధర్మశాస్త్రేషుమానవం।
భారతేభగవద్గీతా పురాణేషుచవైష్ణవం॥

(ஆ) మన్వర్థవిపరీతాతు యాస్మృతిస్సానశస్యతే॥

(இ) విధయశ్చవైదికాస్త్వదీయగమ్భీరమనోఽనుసారిణః॥

இதுக்கும் (அ) உண்டு.

(அ) வேதாலங்காரங்கள்.

ஸ்வரவிசேஷங்கள்.

க. உதாத்தம். உ. அநுதாத்தம். ந. ஸ்வரிதம்.

வேதாலங்காரங்கள்.

க. க்ரமம். உ. ஜடா. ந. பஞ்சாதி. ச. ப்ரச்நாஷ்டகங்கள்.

உபப்ரும்ஹண - அலங்காரங்கள்.

க. அம்சம். உ. பர்வம். ந. ஸ்கந்தம்.

வேதங்களுக்கும் - உபப்ரும்ஹணங்களுக்கும் சாதாரண அலங்காரங்கள்.

க. பதம். உ. வாக்யம். ந. பாதம். ச. வ்ருத்தம். ரு. காண்டம் சா. அத்தியாயம்.

திராவிடவேத அலங்காரங்கள்.

எழுத்து.

குற்றெழுத்து - ரு.
நெட்டெழுத்து - எ.
ஒற்றெழுத்து - கஅ.

அசை.

க. நேரசை. உ. நிரையசை.

சீர்.

ஆசிரியவுரிச்சீர் - ச.
வெண்பாவுரிச்சீர் - ச.
வஞ்சியுரிச்சீர் - ச.
பொதுச்சீர் - கசா.
அசைச்சீர் - உ.

அடிகள்.

க. குறளடி. உ. சிந்தடி. ந. அளவடி. ச. நெடிலடி. ரு. கழிநெடிலடி.

தொடை.

க. மோனை. உ. இயைபு. ந. எதுகை. ச. முரண். ரு. அளபடை.
அடி மோனை முதலாக ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வெட்டாகத் தொடை. சா0.
க. அந்தாதித்தொடை. உ. இரட்டைத்தொடை. ந. செந்தொடை.

நிரை.

க. நேர் நிரை. உ. நிரை நிரை. ந. நிரை நேர். ச. நேர் நேர்.

ஓசை.

க. செப்பல் ஓசை. உ. அகவல் ஓசை. ந. துள்ளல் ஓசை. ச. தூங்கல் ஓசை.

தளை.

க. நேரொன் றாசியத்தளை. உ. நிரையொன் றாசியத்தளை. ந. வெண்சீர் வெண்டளை. ச. இயற்சீர் வெண்டளை. ரு. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை. சா. ஒன்றாத வஞ்சித்தளை. எ. கலித்தளை.

இனம்.

க. தாழிசை. உ. துறை. ந. விருத்தம்.

(எo) வேதத்திலும், உபப்ரும்ஹணங்களிலும், பரத்வ வியூக விபவ அந்தர்யாமித்வ அர்ச்சாவ தாரங்களைச் சொல்லுவது போல், இவ்வாழ்வாரும் த்ராவிடமாகச்சொன்னார். ஆனல் இவருக்கு நோக்கு பரத்வம்.

(எக) வேதந்தான் (அ) நடுங்கும்படித் தபிப்ராயம் அறியாமல் ப்ர திபந்நங்களைச் சொல்லும் அல்பஶ்ருதர், ஒருவாக்கியத்தி ற்கு அர்த்தம்சொல்லப்புக்கால், அது தன்னிலே நின்று விப்ரதிபத்திபண்ணி, த்வைதம் என்றும், அத்வைதம் என றும், த்வைதாத்வைதம் என்பராய், இப்படிக்கலக்கக் கல ங்கிநிற்கும். அப்படிப்பட்ட வேதம் இவ்வாழ்வார் பக்கலில் வந்து, முன்புற்ற கலக்கம் தீர்ந்து, (ஆ) தெளிவை அடை

யாப்பு.

ப்ரபந்தரூபமாயிருக்கை.

பா.

க. வெண்பா. உ. ஆசிரியபபா. ங. வஞ்சிப்பா. ச. கலிப்பா.

பண்.

க. நட்டபாடை. உ. தக்கராகம். ங. பழந்தக்கராகம். ச. தக்கேசி. ரு. குறி ஞ்சி. சு. வியாழக்குறிஞ்சி. எ. மேகராகக்குறிஞ்சி. அ. யாழ்மூறி கூ. இந்தளம். கo. சீக்காமரம். கக. காந்தாரம். கஉ. பியந்தைக் காந்தாரம். கங. நட்டராகம். கச. செவ்வழி. கரு. காந்தாரபஞ் சமம். கசு. கொல்லி. கஎ. கொல்லிக்கௌவாணம். கஅ. கவு சிகம். ககூ. பஞ்சமம். உo. சாதாரி. உக. பழம்பஞ்சுரம். உஉ. புறநீர்மை. உங. அந்தாளிக்குறிஞ்சி, முதலானவை.

இசை.

க. குரல். உ. துத்தம். ங. கைக்கிளை. ச. உழை. ரு. இளி. சு. விளரி. எ. தாரம்.

தாளம்.

க. கஜகாணம். உ. சோரகதி. ங. மகரத்வஜம்.

பாவிளம்.

க. தாழிசை. உ. துறை. ங. விருத்தம்.

பத்து.

அத்தியாயங்கள் - நூற்றினுடைய அவாந்த்ரபரிச்சேதங்கள்.

நூறு.

ப்ரதான பரிச்சேதங்கள்.

ஆயிரம்.

மஹாபரிச்சேதம்.

(அ) బిభేత్యల్పశ్రుతాద్వేదో మామయం ప్రతరిష్యతి ।

(ஆ) தெளிவுற்றவாயிரம் (எ-ம் பத்து ரு-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு.)

ந்து, அகாதமாய் பரமரஹஸ்யமான அர்த்த (அ) விசே ஷங்களை யெல்லாம், தோன்றுவித்தது.

(எஉ) கீர்வாணவேதத்திற்கு அத்யயந காலநியதியும், அதிகாரிநியதியு முண்டு; இதற்கு இரண்டும் (ஆ) இல்லை. ஸர்வகாலமும், ஸர்வருக்கும் உபஜீவ்யம்.

(எங) மட்குடம்போ லன்றே, பொற்குடம்.

(எச) ப்ரமேயபூதனான ஸர்வேஶ்வர னுடைய ஆவிர்பாவ பரம்பரையினுடைய சரமாவஸ்தையானது அர்ச்சாவதாரம். ப்ரமாண பூதமான வேதத்தினுடைய ஆவிர்பாவ பரம்பரா சரமாவஸ்தையானது திருவாய்மொழி யென்கை. இத்தால் ப்ரமாண ப்ரமேயங்களுடைய ஒளியும், எளிமையும், இனிமையும், தொடக்கமான சத்ருண ஸாஹித்தியம் சொல்லப்பட்டது.

(எரு) ப்ரமாண வக்தாவான ஆழ்வாருடைய ஜன்ம நிருபணமும், த்ரவ்ய, பாஷா நிருபணமும், அர்ச்சாவதாரத்தில் த்ரவ்ய நிருபணம்போலே, மாத்ரு யோனி பரிக்ஷை (இ) யோடொக்கும்.

(அ) அறிவித்தேனாழ்பொருளை (இயற்பா, நான்காம் திருவந்தாதி - முதற்பாட்டு.)

(ஆ) అధ్యేతవ్యం ద్విజశ్రేష్ఠై ర్వేదరూపమిదం కృతమ్।
స్త్రీభిశ్శూద్రాదిభిశ్చైవ తేషాం ముక్తిః కరే స్థితా॥

(இ) க. విష్ణోరర్చావతారేషు లోహభావం కరోతి యః।
యో గురౌ మానుషం భావ ముభౌ నరకపాతినౌ॥

உ. అర్చావతారోపాదానం వైష్ణవోత్పత్తిచింతనం।
మాతృయోనిపరీక్షాయా స్తుల్య మాహుర్మనీషిణః॥

ங. యో విష్ణుప్రతిమాకారే లోహభావం కరోతి యః।
గురౌ చ మానుషం భావ ముభౌ నరకపాతినౌ॥

ச. హరికీర్తిం వినైవాన్య ద్బ్రాహ్మణేన నరోత్తమ।
భాషాగానం న గాతవ్యం తస్మాత్పాపం త్వయా కృతం॥

ரு. కిముత్యత్రాభిజాయన్తే యోగిన స్సర్వయోనిషు।
ప్రత్యక్షితాత్మనాథానాం నైషాం చిన్త్యం కులాదికమ్॥

சா. శూద్రం వా భగవద్భక్తం నిషాదం శ్వపచం తథా।
వీక్షతే జాతిసామాన్యా త్స యాతి నరకం నరః॥

(எசு) வக்தாவின் பிறவியைப்பார்த்து, த்ரவிடவேதத்தை யிகழு மளவில், மச்சகந்தா சுதனான வியாஸன் சொன்ன பஞ்சம வேதமான மஹாபாரதத்தையும், கோபஜன்மா வான கிருஷ் ணன்சொன்ன கீதோபநிஷத்தையும், த்யஜிக்க வேண்டும்.

(எஎ) "ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்தோரிரவில ஒருத்தி மகனை" கிருஷ்ணனுடையவும், கன்னியாசுதனான வியாஸனுடையவும் உத்பத்திபோலன்றே, கிருஷ்ணவிஷய த்ருஷ்ணைதான் ஒருவடிவு கொண்டாற்போ லிருக்கிற (அ) ஆழ்வாருடைய அவதாரம்.

(எஅ) கிருஷ்ணனைப்பெற்ற தேவகியும், அவனுடைய பால்யரஸம் ஒன்றும் அநுபவிக்க வில்லை; வியாஸனை ப்பிள்ளையாக ப்பெற்ற மச்சகந்தியும், அவனாலுள்ள ரஸமொன்றும் அநு பவிக்க வில்லை. கிருஷ்ணனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டி தங்களடியாகத் தானும் பிறரும் சங்கிக்கும்படியான மாத் ருவத்தையுடைய யசோதையும், சிரகாலம் ஆஶ்ரித சுலப னான கிருஷ்ணன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து, இவளைப் பெற்றாள். பகவல்லாப க்யாநாதிகளை, திவாராத்ர விபாக மற, வாசா மகோசரமான கிருஷ்ணனுடைய முக்த வசநா திகளை, அநுபவித்தவராகியும் சொன்ன ஆழ்வாரைப்பெற்ற வர்களுக்கு, மேற்சொன்ன தேவகி முதலானோர்கள், சத்ருஶ ரன்று.

(எகூ) மீன்வெடி நாறுகிற ஸ்தலம் வியாஸோத்பத்திஸ்தலம். வெ ண்ணெ முடை நாறுகிற ஸ்தலம் கிருஷ்ணோத்பத்திஸ்தலம். திருத்துழாய் மணம் நாறும் ஸ்தலம ஆழ்வார் உத்பத்தி ஸ்தலம்.

(அ0) அசிஷ்ட பரிக்ரஹமுடைய கங்கையாற்றில் உத்பத்தி யுடையவர் வியாஸர். அவர் ஊர் வலைச்சேரி. கிருஷ்ண ஜல ப்ரவாஹ யமுனையின் காளியவிஷதூஷிதமான துறையில் உத்பத்தி யுடையவன் கிருஷ்ணன். அவன் ஊர் இடைச்சேரி. விலக்ஷணமான தாம்ப்ரபர்ணீ தீரத்தில் திருச்சங்கணித் துறை ஆழ்வார் உத்பத்தி ஸ்தலம். அவர்ஊர் திருக்குருகூர்.

(அக) பரமபதத்தில் பகவத் கைங்கர்யாநுகுணமாக ப்பரிக்ர ஹிக்கும் தேஹத்தோபாதி, சேஷவஸ்துவான இவ்வாழ்வா ருடைய ஆத்மாவுக்கு, தேஜஸ்காம்.

(அ) కృష్ణతృష్ణాతత్త్వమివోదితం॥

(அஉ) ஜனககுலத்துக்குப் (அ) பிராட்டி கீர்த்தி யுண்டாக்கினாற் போலும், தசரதகுலத்திற்கு (ஆ) பரதன் கீர்த்தி யுண்டாக்கினாற் போலும், வஸுதேவர் குலத்திற்குக் (இ) கண்ணன் கீர்த்தியுண்டாக்கினாற் போலும், (ஈ) இவரும் தான் பிறந்த ஊருக்குப் புகழ் உண்டாக்கி, அம்மூவர் செய்ததையும் இவர் ஒருவரே ஸ்வரூபாநுகூலமாய்ச் செய்தத்தால், இவர் பிறவி மிகவும் பரோபகார மாயிற்று.

(அங) இவர் லோகத்துக்கும் ஸ்வப்ரபந்தங்களால் நன்மைகளை அருளிச்செய்து, சூரியனைப்போல அஜ்ஞாநமான இருளை நீக்கினார்.

(அச) இவர் வர்ணத்ரயத்தில் அவதரிக்காதது, அஹங்காரஹேது வென்று

(அரு) ம்லேச்ச ஜாதியனாயுள்ளவனும் (க) பக்த ஜனங்கள் பக்கல் வாத்ஸல்யமும், (உ) ஈச்வர ஆராதநத்தில் உகப்பும், (ங) தானே ஆராதிக்கையும், (ச) ஈச்வரன் பக்கல் டம்பம் அற்றிருக்கையும், (ரு) பகவத்கதையைக் கேட்கும் இடத்தில் பக்தியும், (சா) பக்திகாரணமான அங்கவிகாரமும், (எ) ஈச்வரனை எப்போதும் நினைக்கையும், (அ) அவனிடத்தில் ப்ரயோஜநாந்தரம் கொள்ளாதொழிகையும், என்கிற (உ) எட்டுவித பக்திகளை உடையனானால், சர்வ உத்

(அ) జనకానాంకులేకీర్తి మాహరిష్యతి మేసుతా।
సీతాభర్తారమాసాద్య రామందశరథాత్మజం॥

(ஆ) రాజ్యఞ్చాహఞ్చ రామస్య ధర్మంవక్తుమిహార్హసి।
కథందశరథాజ్జాతో భవేద్రాజ్యాపహారకః॥

(இ) மக்கள் அறுவரைக் கல்லிடைமோத இழந்தவள் தன்வயிற்றில் சிக்கென வந்து பிறந்து நின்றாய் (முதலாயிரம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, ரு-ம் பத்து ங-ம் திருமொழி முதற்பாட்டு.)

(ஈ) மலிபுகழ் வண்குருகூர் (ச-ம் பத்து, உ-ம் திருவாய்மொழி, கக-ம் பாட்டு.

(உ) మద్భక్తజనవాత్సల్యం పూజాయాఞ్చానుమోదనమ్।
స్వయమభ్యర్చనఞ్చైవ మదర్థేడమ్భవర్జనమ్।
మత్కథాశ్రవణేభక్తి స్స్వరనేత్రాఙ్గవిక్రియా।
మమానుస్మరణంనిత్యం యచ్చమాంనోపజీవతి।
భక్తిరష్టవిధాహ్యేషా యస్మిన్మ్లేచ్ఛేపివర్తతే॥

கிருஷ்டனாய், உத்கிருஷ்ட வர்ணரான சதுர்வேதிகள் (அ) அநுவர்த்திக்கைக்கு விஷயமாய், அவர்களுக்கு க்யாநப் ரதானம் பண்ணிக், (ஆ) குலதெய்வத்தோடொக்கப் (இ) பூசைகொண்டு, அவர்கள் திருவடிகளை விளக்கின (ஈ) தீர்த்தமும், அமுதுசெய்த ப்ரசாதங்களின் சேஷமும், பாவனமாகையால், சர்வ விதத்திலும் பூஜ்யர். (உ) இவ் விடத்தில் அடியிற்கண்டவர்களுடைய வ்ருத்தாந்தங்களை ஸ்மரிப்பது.

க. சோமசருமன்.
உ. ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்.
௩. ஸ்ரீசபரி.
௪. ஸ்ரீவிதுரர்.
௫. அநுமார்.
௬. தர்மபுத்திரருடைய யாகததிலே ஸ்ரீகிருஷ்ணர்.
௭. பெரும்புலியூர் அடிகள் யாகத்திலே திருமழிசை ஆழ்வார்.
௮. ஸ்ரீவிதுரருடைய ஸம்ஸ்காரம்.
௯. பெரியஉடையார் ஸம்ஸ்காரம்
க0. மாறனேரி நம்பிஸம்ஸ்காரம்.
கக. குறும்பறுத்த நம்பியை முடிமன்னனை தொண்டைமான் சக்கிரவர்த்தி அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.
கஉ. திருக்கச்சிநம்பியை உடையவர் அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.
க௩. திருப்பாணாழ்வாரை லோகஸாரங்க மஹாமுனிகள் அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.
க௪. பிள்ளைஉறங்காவில்லி தாஸர்ஸ்பர்சத்தாலே காயசுத்தி.

(அ) సవిప్రేన్ద్రో మునిశ్శ్రేష్ఠః సయతిస్సచపణ్డితః।
తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం॥

(ஆ) మమనాథం మమకులదైవతం॥

(இ) సచపూజ్యో యథాహ్యహమ్॥

(ஈ) తత్పాదామ్బ్వతులం తీర్థం తదుచ్ఛిష్టం సుపావనం॥

(உ) பழுதிலா வொழுகலாறுப் பலசதுப்பேதிமார்கள் (முதலாயிரம். திருமாலை, ௪உ-ம் பாட்டு.)

கரு. பிள்ளை ஏறுதிருவுடையார்தாஸர் கரஸ்பர்சத்தாலே அன்னசுத்தி.

கசு. பிள்ளைவானமாமலைதாஸர் ஸஞ்சரணத்தாலே க்ருஹசுத்தி.

(அசு) நாலுவேதங்களையும் அதிகரித்து ஸர்வேச்வரனை அறியாதவன், ப்ராம்ஹணனாலும் குங்குமம் சுமந்த (அ) கழுதையென்றும், (ஆ) ச்வபசனிலும் தண்ணியனென்றும், (இ) செருப்புக் குத்தக்கற்றவன் என்றும், (ஈ) பஸ்மாஹுதி, சவ (உ) விதவா (ஊ) அலங்காரம்போலும், என்றும் நினைக்கப்படுவன்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள்நாயனார் திருவடிகளே சரணம்.

(அ) చతుర్వేదధరో విప్రో వాసుదేవం న విన్దతి।
వేదభారభరాక్రాంతస్స వై బ్రాహ్మణగర్దభః॥

(ஆ) శ్వపచోఽపి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః।
విష్ణుభక్తివిహీనస్తు యతిశ్చ శ్వపచాధమః॥

(இ) తత్కర్మ యన్న బన్ధాయ సా విద్యా యా విముక్తయే।
ఆయాసాయాపరం కర్మ విద్యాన్యా శిల్పనైపుణమ్॥

(ஈ) ఆమ్నాయాభ్యసనాన్యరణ్యరుదితం వేదవ్రతాన్యన్వహం।
మేదశ్ఛేదఫలాని పూర్తవిధయస్సర్వే హుతం భస్మని।
తీర్థానామవగాహనాని చ గజస్నానం వినా యత్పదద్వన్ద్వా-
మ్భోరుహసంస్మృతిర్విజయతే దేవస్స నారాయణః॥

(உ) ౧. యస్యాఖిలామీవహభిస్సుమఙ్గలైర్వాచో విమిశ్రా గుణకర్మజన్మభిః।
ప్రాణన్తి శుమ్భన్తి పునన్తి వై జగద్యాస్తద్విముక్తాశ్శవశోభనామతాః॥
౨. విష్ణుభక్తివిహీనస్య వేదశాస్త్రం జపస్తపః।
అప్రాణస్యైవ దేహస్య మణ్డనం లోకరఞ్జనమ్॥

(ஊ) ప్రాదుర్భావైస్సురనరసమో దేవదేవస్తదీయాజా-
త్యావృత్తైరపి చ గుణతస్తాదృశో నాత్ర గర్హా।
కిన్తు శ్రీమద్భువనభవనత్రాణతోఽన్యేషు విద్యా-
వృత్తప్రాయో భవతి విధవాకల్పకల్పప్రకర్షః॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயா திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

உ-ம். ப்ரகரணம்.

(க) பகவத் விநியோகார்ஹ மாகையாலே, நித்ய சூரிகள், திரியக் ஸ்தாவரஜன்மங்களைப் (அ) பரிக்ரஹிக்கை ப்ராப்தம். ஸ்ரீ சுகர், உத்தவர், ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாள், பெரியமுதலியார், முதலான முமுக்ஷுக்களும், இப்படிப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

(உ) ப்ராப்தசேஷியுடைய சேஷத்வத்துக்குப் புறம்பான கயாஞநந்த மயத்வத்தாலே ஶ்லாக்யமாயிருக்கும் ஆத்மாவையும் சஹியாதவர்கள், த்யாஜ்யமாய் ஔபாதிகமான வர்ணத்தை விரும்பமாட்டார்கள்.

(ந) க்ஷத்ரியனை விச்வாமித்ரன், சுக்ருத விசேஷத்தாலே, அந்தச் சரீரந் தன்னோடே ப்ரம்ஹரிஷியானன்; மற்றொரு க்ஷத்ரியனை த்ரிசங்கு, துஷ்க்ருத விசேஷத்தாலே, அந்தச்சரீரம் தன்னோடே சண்டாளனானன். க்ஷத்ரியதவம் போய்ப் ப்ரம்மரிஷியான விச்வாமித்ரன், தான் ப்ரம்மரிஷியாவதற்கு முன்னே க்ஷத்ரியவேஷம் போய்ச் சண்டாள வேஷமாய் நிற்கிற த்ரிசங்குவை, அந்த வேஷம் தன்னோடே யஜிப்பித்து, சுவர்க்கததில் ஏற்றுகையாலே, வர்ணத்தின் கர்மோபாதிகத்வம், விசதமாய்த் தோன்றும்.

(ச) சாங்கமாகச் சகல வேதங்களையும் அத்யயநம் பண்ணி, ததீய சிரோஷ்ட ருமாய் உத்கிருஷ்ட ஜந்மாக்களுமாய் இருந்தார்களே யாகிலும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை ஜன்மாதிகளையிட்டு நிந்திப்பார்களாகில், காலாந்தரோ, தேசாந்தரோ

(அ) న దేహం న ప్రాణాన్న చ సుఖమశేషాభిలషితం।
న చాత్మానం నాన్య త్కిమపి తవ శేషత్వవిభవాత్।
బహిర్భూతం నాథ క్షణమపి సహే యాతు శతధా వినాశం।
తత్సత్యం మధుమథన విజ్ఞాపనమిదమ్॥

அன்றி, (அ) அப்போதே, அவ்விடந் தன்னிலேயே, சண்டாளராவர்கள். இவர்கள் ஒருகாலும் கரையேறப் போகிறதில்லை

(௫) ஆழ்வார் பிறப்பு, ஈச்வரன் பிறப்பைப்போலாகி, ஒரு அவதார விசேஷம்

(௬) க்ருதயுகத்திலே, அத்ரியும், ஜமதக்நியும், ஆகிற பரமஹம்ஸர்களுக்குப் பிள்ளையாய், தத்தாத்ரேயனும், பரசுராமனுமாய், த்ரேதாயுகத்திலே, க்ஷத்ரியனான தசரத சக்ரவர்த்திக்குப் பிள்ளையாய், த்வாபரயுகத்திலே, யயாதி சாபத்தாலே அபிஷேக ப்ராப்தியற்றது குலோத்பவராகையாலே, க்ஷத்ரியரில் தண்ணியராய், வைச்யப்ராயரா யிருக்கிற வஸுதேவர்க்கும், கோரக்ஷணாதி தாமத்தையுடைய சாக்ஷாத் வைச்யரான ஸ்ரீநந்த கோபாலர்க்கும் புத்ரனாய், இப்படி க்ருதாதியுக க்ரமத்திலே, ப்ராஹ்மணாதி வர்ண க்ரமேண, அவதரித்துவந்த ஸர்வேச்வரன், சதுர்த்தமான கலியுகத்திலே, சதுர்த்த வர்ணத்தில், பகவத்ரூபேண (இ) வந்தவதரித்தார்.

(௭) இவ்வாழ்வாரை இங்ஙனே சங்கிக்கைக்குஹேது, இவரைக் கண்ட கயாநாதிகள், இவரை இன்னாரென்று நிரூபிக்க மாட்டாமையால்.

(௮) இவருக்கிந்த பரபாவத்துக்கடி, பகவான் (ஈ) நிர்ஹேதுக கடாக்ஷம்.

(அ) க. అనాచారాద్దురాచారాన్ జ్ఞాత్వాద్ధీనజన్మనః।
మద్భక్తాన్ శ్రోత్రియోనిన్దన్ సద్యశ్చణ్డాలతాం వ్రజేత్॥

உ. அமரவோரங்கமாறும (முதலாயிரம்-திருமாலை, ௪௩-ம் பாட்டு.)

(ஆ) క్రూరేకలియుగేప్రాప్తే నాస్తికైఃకలుషీకృతే।
విష్ణోరంశాంశసమ్భూతో వేదవేదార్థతత్త్వవిత్।
స్తోత్రంవేదమయంకర్తుం ద్రావిడ్యాపిచభాషయా।
జనిష్యతిసతాంశ్రేష్ఠో లోకానాంహితకామ్యయా॥

(இ) కృతేయుగేత్రిసూనుస్స్యాత్త్రేతాయాంరఘునందనః।
ద్వాపరేనందసూనుస్స్యాత్ కలౌదేవఃపరాంకుశః॥

(ஈ) నాసౌపురుషకారేణ చాప్యన్యేనహేతునా।
కేవలంస్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షేకఞ్చిత్కదాచన॥

(கூ) பகவத்கடாக்ஷம், அநுபவ விநாச்யமான சகல பாபங்களும், நிவர்த்தமாம்படி பண்ணும். சபரி, விதுரர், ரிஷிபத்நிகள் த்ருஷ்டாந்தங்கள்.

(க0) ஆழ்வாரை, த்தன்னோடொத்த க்யானசக்திகளை உடைய ராம்படிபண்ண, இப்படி அவனாலே திருந்தினஇவர், ஊரும், நாடும், உலகமும், தம்மைப்போலவென்று, தமமோடு அந்வயித்த இந்தலோகத்தி லுள்ளவர்களைப், பகவத் ஏக பர ராகும்படி பண்ணும்படி யானார்.

(கக) அதெங்ஙனேயென்னில், மயர்வறமதிநலம் அருளுகையாலே.

(க௨) அதாவது, அக்யானத்தைச் சவாசநமாகப் போக்கி, ப்பந் திருபா பங்க்யாநத்தைக்கொடுத்து, பரபக்தி தசாபரியந் தமாம்படி பண்ணுகை.

(க௩) கர்மக்யாந சாத்யையாய் ப்பகவத்ப்ராப்தி சாதன பூதை யாய், இருக்கும் உபாசகர் பக்தியிலும், ப்ரபந்நர் பகவான் பக்கல் அர்த்தித்துப்பெறும், கைங்கரியோபகரண பக்தி மேலானது.

(க௪) ப்ரபந்நனுடைய பக்தி சரீரவியோக சமநந்தரம், பகவத் ப்ராப்தி பண்ணுவதற்கு முன்னே, சித்திக்கும்.

(க௫) இதுதான் பரமப்ரயோஜநமாகப பண்ணும தாகையாலே, அவனுக்குப் போகமாயிருக்குமதானவிது, கைங்கர்ய வ்ருத் திக்கு உபகரணமாயிருக்கும்.

(க௬) இந்தப்பரமபக்தி, இவருக்குப் பூர்வஜந்மத்தின் அப்யாசத் தால உண்டானதல்ல.

(க௭) "இப்பிறப்பே சிலநாளி லெய்தினன் யான்" என்கையா லே. (அ)

(க௮) இவ்வாழ்வாருக்கு, ஸ்வவிஷய பக்தியை விளைக்கைக்கு க்ருஷி பண்ணித்திரியும், சர்வேச்வரனுடையக்ருஷி, பலம்.

(க௯) இத்தால், ஆழ்வாருடையபக்தியும், ஈச்வரனுடைய நிர்ஹே துக விஷயீகாரமும், இப்படிப் பலிக்கக்காண்கிறது

(௨0) நிரங்குச சுதந்த்ரனானவன், ஈச்வரத்வச்செருக்காலே செய் யும் அவற்றிற்கு, அடி ஆராயப்படாது.

(அ) இப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான் (௨-ம் பத்து, ௩-ம் திருவாய் மொழி, அ-ம் பாட்டு.)

(உக) இவர் வசனங்களில் அசயாதமான தொன்றில்லை, கேவலம் நிர்ஹேதுக பாகாசக வசனங்கள் பலவும்

(உஉ) இவருக்கு குண்டான அத்வேஷமும், ஆபிமுக்யமும், அவ னாலே உண்டாயிற்றல்லது, சத்காம மடியாக வந்ததன்று

(உ௩) ஈச்வர குணுதிக்யம் சொன்ன இத்தனை போக்கி பரி கணைக்குத் தமமோ டன்வய மில்லாமல் காரியங்கள், பலித்தன

(உச) அவைதான் வேணுமோ எனனில், அவையும் அவனாலே யுண்டானது யத் நித்த ஈச்வரனுடைய கருஷிபலம்

(உரு) இவையொன்று மில்லையாகிலும் "மாதவனென்றும்" திரு மாலிருஞ்சோலைமலை" யென்றும் சொன்ன உக்தி மாத்திரங் களை பற்றாசாகக் கொண்டு விஷயீகரித்தாரோ வென னில், அவை பேற்றுக்கு அடியாகச் சொல்லத்தக்கவை அன்று

(உசு) ஆனால் இவரை இப்படி நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரிக்க வேணுவானென்ன என்றும் அபேக்ஷையிலே, இவரை அங் கீகரித்த தல்லது நிற்க வொண்ணுதபடி வளர்ந்துகொண்ட க்ருபை

(உஎ) தமபேற்றுக்கு மூல ஸுக்ருதமாக இவரருளிச்செய்த ஈச்வ ரன் தன்னையொழிய, வேறு கலபிக்கலாவதொரு ஸுக்ருத மில்லை

(உஅ) இவருக்குப் பக்திகாரணமாகச்சொன்ன க்ருபையே, ப்ராப் திக்கும் சாதனம்

(உக) ஸ்வாநுபக்திகளை வளர்த்தது, ப்ராப்திசாதன தயா அன்று

(௩௦) ஆந்தராநுபவமும் அடிமண்டியோடே கலங்கும்படி பிறந் த, அந்தஃகரண சைதில்யம

(௩க) புண்ணிய பாபரூபமான ப்ரபல கர்மங்களை, விரகர் கெடுஞ சுவர் தளளுமாப்போலே, தான போக்குகையாலே, அவை பிரண்டும அற்றிருக்கிற இவர்க்கு, பரியபர்னும ஹிதபர னுமான ஈச்வரன தான் க்யாநபக்திகளை வளர்க்கையில நினைவாலே, விபூதிரக்ஷணந்தைப் பற்றவும் அயபரதை கவ்வாதபடி, அததை ஒருங்க, விடவேண்டி வந்தது, இனிப்போராதபடி இவருள்ளேபுகுந்தது, அதனாலே விகசித

ஸஹஜ சார்வக்யனுமாய், நடுக்கமும் தீர்ந்து, இவருக்கு நிரதிசய போக்கியனுமாய், நாச்சிமாரையும் புரிந்து பாராமல், இவரையே பார்த்துக்கொண்டு, இதனாலே திருக்கண்கள் செவ்விபெற்று, இவர் அதிப்ரீதராம்படியாகக, கலந்திருந்தான்

(௩௨) இவர்க்ஞ்யாநதசையில், தாமான தன்மையில் நின்று பேசுவர், ப்ரேம தசையில், அவஸ்தந்தராபந்நராய்ப் பெண்பேச்சாகப் பேசுவர்.

(௩௩) தெளிந்த தசையோடு, கலங்கிய தசையோடு, வாசியற உபயாவஸ்தையிலும் சேஷத்வரூபமான ஸ்வரூபம், நிலைகுலையாது.

(௩௪) ஸ்வரூபத்திலும், ஸ்வரூபாநு ரூபமான வ்ருத்தி ப்ரார்த்தனையிலும், பேதமில்லை.

(௩௫) ஸ்திரீத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிக மாகையாலே, அத்தையுள்ளபடி தர்சித்தவிவற்கு, த்தத்ப்ரயுக்தமான பேச்சு சுவாபாவிகம்.

(௩௬) ஸ்திரீஸாம்யமே யன்றி, ப்பிராட்டியோடே சாம்யமும் பரிசுத்த ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு உண்டு.

(௩௭) பெரிய பிராட்டியாரோடுள்ள சாம்யமே யன்றி, த்தம்முடைய பாவ விசேஷங்களாலே பகவதபிமத திவ்ய மஹிஷிகளான பிராட்டிமார் மூவரோடும், இவர்க்குசாம்யமுண்டு.

(௩௮) அவனுக்கு அபிமதைகளான திருவாய்ப்பாடிப் பெண்களுடையவும், ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுடையவும், நரக வதானந்தரம் பரிக்ரஹித்த ஸ்ரீமத் த்வாரகையில் பதினாறாயிரம் தேவிமாருடையவும் பாவங்கள், இவர்க்குண்டு.

(௩௯) ஜநக குல சுந்தரியான பிராட்டியோடே, யிவர்க்குச் சர்வதாசாம்யம்.

(௪0) பிராட்டியோபாதி, பின்தொடர்ந்துபோன இளையபெருமாளோடும் இவர்க்குச் சாம்யம்.

(௪௧) பகவத் அநந்யராய் ஸஹஜ பக்தராயிருக்கும் லக்ஷ்மண பாத, சத்ருக்நர் படியும் பகவத் ப்ரத்யா ஸந்நராய் தத்

பக்தி யுக்தரான தசரத, யசோதா, ப்ரஹ்லாத, விபீஷண, மாருதி, பார்த்தர் படிகளும் இவர் பக்கலிலேயுண்டு.

(௪௨) லக்ஷ்மண தசரதாதிகளிலும் இவர்க்கு ஆதிக்யமுண்டு.

(௪௩) இப்படிப்பட்ட நெஞ்சையும், சுவையையும், உடைய இவர் அபினிவேசத்தாலே, அவன்பிறவிகளுக்கு அநுகுணமாகப் பிறந்து, அநேகாநுவ்ருத்திகளைப்பண்ணும் பிராட்டிமாரையும், அசேஷ சேஷைதைக ரதிகராய் அநேகவித கைங்கரியங்களைப் பண்ணும் அநந்த வைநதேயாதிகளையும், அவர்கள் தான் என்றால், ஆம்படி பாவிப்பர்.

(௪௪) த்ரௌபதி, கௌசல்யைகள் படிகளை, இவர்க்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகை, யிதுக்கு ஸ்தூலம்.

(௪௫) இவருடைய பக்திவைபவம் உக்தவக்ஷ்யமாண வஸ்தைகளுக்கு எல்லாம் உடலாயிருக்கும்.

(௪௬) கரை அழியச்செல்லுகிற இவர்பக்தி, சாஸ்த்ர மரியாதையின்கீழ் அடங்காது.

(௪௭) இவர் பெண்பேச்சாகப் பேசுமிடத்தில், சம்பந்தோபாய பலங்களில் உணர்ச்சி, துணிவு, பதறலுமாகிற ப்ரக்யா அவஸ்தைகளுக்கு, த்தோழி, தாய்,மகள், என்றும்ஈச்வராேனாடு ஆத்மாவுக்குச் சொல்லப்பட்ட அநந்யார்ஹ சேஷத்வாதி சம்பந்த (அ) க்யானமே, தோழியென்றும், நாயக விஷயத்தில் அதிமாத்ர ப்ராவண்யத்தாலே, அவன் இருந்த விடத்தே போகவேண்டுமென்று பதறுமளவிலும், அவன்தானே வரக்கண்டிருக்கையொழிய, படிகடந்து புறப்படுகை குலமரியாதைக்குப் போதாதென்று, நிஷேதித்துப்

(அ) க. அங்கோர்கள்ளுமிறைச்சியும் தூவேல்மின் (௪-ம் பத்து, ௬-ம் திருவாய்மொழி, ௩-ம் பாட்டு.)

உ. உணங்கல்கெடக்கழுதையுதடாட்டம் கண்டென்பயன் (௪-ம் பத்து, ௬-ம் திருவாய்மொழி, ௭-ம் பாட்டு.)

௩. தீர்ப்பாரை யாமினியெண்ணனம் (௪-ம் பத்து, ௬-ம் திருவாய்மொழி, க-பாட்டு.)

௪. துவளில்மாமணி (௬-ம் பத்து, ௫-ம் திருவாய்மொழி, க-பாட்டு.)

௫. கருமாணிக்க மலைமேல் (அ - ம் பத்து, ௬ - ம் திருவாய்மொழி, க-பாட்டு.)

பொருமவளாகையாலே, மத்யமபத ப்ரதிபாதித உபாயாத்ய வஸாயமாகிற (அ) ப்ரக்யா அவஸ்தையை த்தாயாறென்றும், இயற்கையில் புணர்ந்து, நாயகன் வைலக்ஷண்யத்திலே யீடுபட்டுக் குலமரியாதைகளையும் பாராதே, கிட்டியல்லது தரியேனென்னும், பதற்றத்தை உடையளாகையாலே, சரமபத ப்ரோக்தமான, ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளால் வந்த வைலக்ஷண்யத்தை, அநுசந்தித்து த்ததநுபவ விளம்பா க்ஷமத்வத்தாலே, ததேகோபாய த்வாத்யவஸாயத்தையும், அதிக்ரமித்துக்கிட்டி அநுபவித்தல்லது, தரியாதபடிநடக்கிற, ப்ராப்யத்வரையாகிற ப்ரக்யா அவஸ்தையை, மகளென்றும், பெயரிட்டுச் சொல்லுவர்.

(சஅ) தலைமகள் பேச்சான பதினேழு திருவாய் மொழியிலும் ப்ராப் யத்வரை (ஆ) தோன்றும்.

(அ) க. பாலனாயேழுலகுண்டு (ச - ம் பத்து, உ - ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

உ. கண்ணன்கழல்துழாய், பொன்செய்பூண் மென்முலைக்கென்றுமெலியும் (ச-ம் பத்து, உ-ம் திருவாய்மொழி, க௦-ம் பாட்டு.)

௩. மண்ணையிருந்து துழாவியிலே, பெண்கொடியேறியபித்தே (ச-ம் பதது, ச-ம் திருவாய்மொழி, ௬-ம் பாட்டு.)

ச. கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ (ரு-ம் பத்து, ௬-ம் திருவாய் மொழி, க-ம் பாட்டு.)

ரு. மாலுக்குவையத்திலே, காப்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே (௬-ம் பத்து, ௬-ம் திருவாய்மொழி, க௦-ம் பாட்டு.)

௬. உண்ணுஞ்சோற்றிலே, இன்றெனக்குதவாதகன்ற (௬-ம் பத்து, எ-ம் திருவாயமொழி, ௬-ம் பாட்டு.)

எ. கங்குலும் பகலிலே, சந்தித்துன்சரணம்சாரவதே வலித்ததையலை (எ-ம் பத்து, உ-ம திருவாய்மொழி, ரு-ம் பாட்டு.)

அ. மூறையோ, அரவணைமேல்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே (இயற்பா, திருவிருத்தம் ௬உ-ம் பாட்டு.)

(ஆ) க. அஞ்சிறையமடநாராய் (முதறபத்து, ச-ந் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

உ. வைகல்பூங்கழிவாய். (௬ - ம் பத்து, க-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

௩. பொன்னுலகாளீரோ. (௬-ம் பத்து, அ - ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

ச. எங்கானல் - (௯-ம் பத்து, எ-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

(௪௯) ஸம்பந்த ஜ்ஞானத்திறகும், உபாயவ்யவஸாயத்திறகும், விஷய பேதத்தாலே, வ்யக்தி பேதமுண்டாகையாலே, தோழி

(இவைகளிலே துறவிட்டு)

௫. வாயும் திரையுகளிலே (ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸமது:கிகளாக்கிக் கொண்டு அழுது.) (௨-ம் பத்து, ௧-ம் திருவாய்மொழி.)

௬. ஏறாளுமிறையோனில். மாறாளன கவராதமணிமாமை குறைவிலமே. (௪-ம் பத்து, ௮-ம் திருவாய்மொழி, ௧-ம் பாட்டு.)

௭. மாசறுசோதியிலே குதிரியாய்மடலூர்தும். (௫-ம் பத்து, ௩-ம் திருவாய்மொழி, ௯-ம் பாட்டு.)

நாடுமிரைக்கவே. (௫-ம் பத்து, ௩-ம் திருவாய்மொழி, ௧௦-ம் பாட்டு.)

(என்று ஜகத்க்ஷோபம் பிறக்கும்படி மடலூர்ந்து.)

௮. ஊரெல்லாம் துஞ்சியிலே. பின்னின்ற காதல்நோய் நெஞ்சம் பெரிதடுமால், முன்னின்றிராவூழி கண்புதையமூடிற்றால் (௫-ம் பத்து, ௪-ம் திருவாய்மொழி, ௯-ம் பாட்டு.)

(போக்கடியற்று.)

௯. எங்ஙனேயோவிலே. சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே, எழுவதோருரு வென்னெஞ்சுளெழும். (௫-ம் பத்து, ௫-ம் திருவாய்மொழி, ௧௦-ம் பாட்டு.)

(அப்ராக்ருதவிக்ரஹம் உருவெளிப்பாடாய் நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்க.)

௧௦. மானேய்நோக்கிலே திருவல்லவாழ் உறையும் கோனை அடியேனடி கூடுவதென்றுகொலோ (௫-ம் பத்து, ௯-ம் திருவாய்மொழி, ௧-ம் பாட்டு.)

(அவனைக்கூடும் நாளைப்ரார்த்தித்து.)

௧௧. மின்னிடை மடவாரிலே போகுநம்பீ. (௬-ம் பத்து, ௨-ம் திருவாய்மொழி, ௧-ம் பாட்டு.)

(ப்ரணயரோஷத்தாலேயூடி.)

௧௨. வெள்ளைச்சுரி சங்கிலே. என்னெஞ்சினுருமங்கே ஒழிந்தார், உழந்தினியாரைக் கொண்டென்னுசாகோ. (௭-ம் பத்து, ௩-ம் திருவாய்மொழி, ௪-ம் பாட்டு)

(உசாத்துணையுமின்றி.)

௧௩. ஏழையராவியிலே. கண்ணன்கோளிழைவாண்முகமாய் கொடியேனுயிர் கொள்கின்றதே. (௭-ம் பத்து, ௭-ம் திருவாய்மொழி ௮-ம் பாட்டு.)

(பாதகவர்க்கம் ஒருமுகமாய்நலிய.)

௧௪. நங்கள்வரிவளையிலே. காலம்பலசென்றும் காண்பதாணை யுங்களோடெங்களிடையில்லையே. (௮-ம் பத்து, ௨-ம் திருவாய்மொழி, ௭-ம் பாட்டு.)

மார்களென்றும், அன்னையர், என்றும் பகுவசந ப்ரயோகம்.

(௫0) தலைமகளாகிற ப்ராப்யத்வரைக்கு, ஏழவஸ்தைக ளுண்டு. அவையாவன.

க. அபிலாஷை, அதாவது அநுபாவ்யவிஷய ப்ரதம தரிசநத்தில் பிறக்கும் ஆசை.

உ. ஸ்மரணம், அதாவது அவ்விஷயத்தில் உண்டான சிந்தனை.

௩. அநுஸ்ம்ருதி, அதாவது அந்தஸ்மரணம் அநவரதம் நடையாடுகிற ஸ்மரணம்.

௪. இச்சை, அதாவது அவச்யம் அநுபவித்தே நிற்கவேண்டும் என்கிற ஆசை.

௫. ருசி, அதாவது அவ்வாசைதான் ரஸாந்தரத்தால் மாற்றவொண்ணாதபடி முதிருகை.

௬. பரபக்தி, அதாவது அவ்விஷயத்தில் சம்ச்லேஷ விச்லேஷங்களே சுகதுக்கங்களாகிற பரபக்தி.

எ. பரமபக்தி, அதாவது அவ்விஷயத்தினுடைய விச்லேஷத்தில் சத்தைகிடவாதொழிகை. இவ்வவஸ்தைகள் தான்:—க. பேதை. உ. பெதும்பை. ௩. மங்கை. ௪. மடந்தை. ௫. அரிவை. ௬. தெரிவை. எ. பேரிளம் பெண். என்கிற ஏழுபருவங்கள்.

(இதஞ்சொல்லுகிற தாய்மார் தோழிமாரை அதிக்ரமித்து.)

க௫. இன்னுயிச் சேவலிலே. இழைநல்லவாக்கையும் பையவே புயக்கற்றது. (௯-ம் பத்து, ௫-ம் திருவாய்மொழி, க0-ம் பாட்டு.)

க௬. மல்லிகைகமழ் தென்றலிலே. (௯-ம் பத்து, ௯-ம் திருவாய்மொழி.)

(கண்ணனை சந்தியாகாலத்திலே பசுக்களில் முறகொழுந்தில்வரக் காணுமல் நலிவுபட்டு கூப்பிட்டு.)

கஎ. வேய்மருதோளிணையிலே. (க0-ம் பத்து, ௩-ம் திருவாய்மொழி.) (ப்ராதக் காலத்தில் க்ருஷ்ணன் பசுமேய்க்கப்போனுக அதிசங்கைபண்ணி அவன்முகத்தைப்பாாத்து, நீ பசுமேய்க்கப்போனல் நலியக்கடவ பாதக பதாாத்தங்கள் நலியாநின்றதென்று கூப்பிடும்.)

(௫௧) இவ்வாழ்வாருக்குத் தோழி, தாய், மகள், என்கிற மூன்றவஸ்தையும் உண்டாகையாலே, தத் அவஸ்தைகளோடு சேர்ந்த வேஷத்தாலே அவயவவர்ணனையை, ஆத்மஸ்வரூப பரமாகச் சொன்னார். எங்ஙனேயெனில்.

க. "மயில்" என்று ஸ்திரீகளைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் ஆத்மாவினுடைய க்யானவிகாசத்தைச் சொல்லுகிறது.

உ. "பிறை" என்று நெற்றியைப் பிறையாகச் சொல்லுகையாலே அதின் தாவள்யத்தையிட்டு ஸ்வாதந்த்ர்ய அந்ய சேஷத்வங்களாகிற தோஷ ஸ்பரிச மற்றிருக்கும் சுத்தியைச் சொல்லுகிறது.

௩. "விற்புருவக்கோடி" என்று புருவத்தை வில்லாகச் சொல்லுகிறது வளைவையிட்டு, ப்பாஹ்யாந்தர கரண நியமந ரூப தாந்தியைச் சொல்லுகிறது.

௪. "அம்பன்னக்கண்ணாள்" என்று கண்ணை அம்பாகச்சொல்லுகையாலே தனக்கடைத்த விஷயத்தை அவலம்பித்த க்யாநத்தைச் சொல்லுகிறது.

௫. "முத்தன்ன வெண்முறுவல்" என்று முறுவலை முத்தாகச் சொல்லுகையாலே, அவ்விஷயாநுபவத்தாலவந்த ஆநந்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

௬. "பவளவாயாள்" என்று அதரத்தை ப்ரவாளமாகச் சொல்லுகிறது சிவப்பை யிட்டாகையாலே, அவ்விஷயத்தைப்பற்ற உண்டான அநுராகத்தை சொல்லுகிறது.

௭. "சேப்பேன்ன மென்முலை" என்று பரிணதமான முலையைச் செப்பாகச் சொல்லுகையாலே, சேஷி விரும்பி மேலே விழும்படி பரிணதையான பக்தியைச் சொல்லுகிறது.

௮. "மின்னனைய நுண்மருங்குல்" என்று இடையை மின்னாகச் சொல்லுகிறது நுண்மையை யிட்டாகையாலே, க்யாநாவஸ்தா விசேஷங்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் அணுத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

௯. "தோரணங்கல்துல்" என்று நிதம்ப வைலக்ஷண்யம் போக்தாவுக்குப் போக்யமா யிருக்கும தாகையாலே, "தேனும் (அ) பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகித் தித்தித்து" என்கிற படியே சேஷிக்கு மிகவும் ரஸாவஹமாம்படி யிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவின் போக்யதையைச்சொல்லுகிறது.

(௧௦) "அன்னமன்னநடையாள்" என்று அன்னத்தை யொப்பிடுகிறது நடை அழகுக் காகையாலே, சேஷியும் ததீயரும் ச்லாகிக்கும்படி ஸ்வரூபானுரூபமான நடக்கையாகிற கதியைச் சொல்லுகிறது.

(ருஉ) ஸம்பந்தக்ஞானம்,உபாயாத்யவஸாயம், ப்ராப்யத்வரை, இவைகளுடைய வ்ருத்தி விசேஷங்களை, ஸர்வரும்அறிந்து அநுஸந்திக்கும்படி தரிசிப்பித்தார்.

(ரு௩) இவர் "தாயாரோன்ற" உபாயாத்ய வஸாயதசையில் சத்ருக்களாகவும் பந்துக்களாகவும் சொல்லும் சித்த ஸாதந நிஷ்டப்ரதி கூலரான ஸாத்ய ஸாதன நிஷ்டரையும், அநுகூலரான சித்த ஸாதன நிஷ்டரையும்; "மகளோன்ற" ப்ராப்யத்வரா தசையில் அந்தரங்க சத்ருக்களாகவும் ஸ்வ ஸமான ஸுக துக்கிகளாகவும் சொல்லும்; பகவத் ஏகபரரா யிருக்கச் செய்தே, ததுபாய ப்ரவர்த்தியிலே யூன்றிநின்று த்வரை பாரத தந்த்ரயத்திற்குச் சேராதென்று நிஷேதிக்கும், சித்த ஸாதன பரரையும், தன்னைப்போலே உபாய பாவத்திலே உடன்பாடராயிருக்கும் ஸாத்யபரரையும், சொல்லும்.

(ருச) "நாலயலாரும் அயற்சேரியாரும்" என்கையால் கர்ம, ஞ்யாந, பக்தி, ப்ரபத்தி, ஆகிற உபாய சதுஷ்டயத்திலும் ஊன்றியிருக்குமவர்களும், அர்ச்சாவதாராதி ஸாபேக்ஷதை அற்றுத் தேவதாந்தர்யாமித்வத்திலே யூன்றியிருக்கு மவர்கள்.

(ருரு) கர்மயோகமும்,ஞ்யாநயோகமும்,பக்தியோகமும் சித்தஸாதநபரர்க்குப் புறவசலாயிருக்கும்.

(ருசா) "ஊரார்" என்பது ஆத்மப்ராப்தி க்ரமரான கேவலரை. "நாட்டார்" ரென்பது புத்ர பச்வந்நாதிகளான இஹலோக

(அ) தேனும் பாலும் கன்னலு மமுதுமாகித் திததித்து (அ-ம் பத்து அ-ம் திருவாய்மொழி ச-ம் பாட்டு.)

ஐச்வரி யகாமனை. "உலகர்" என்பது ஸ்வர்க்காதி பரலோக ஐச்வரிய காமரான ஸ்வதந்த்ரரை.

(௫எ) கேவலரை, ஜாரராகச் சொன்னது, சிஷ்ட ஸமாஹாராங்களுக்கு காமீபவிக்கும் ப்ரக்ருதி மண்டலத்திற்கு அப்பவருக்கான பரமாகாசத்தில், இருந்தநுபவிக்க வேண்டுகையாலே.

(௫அ) "சிறுசூளகாவது" தேஹாத்ம விவேகத்திற்கு பரிகரமான ப்ரமாணம். "சீரார்சூளகாவது" தேவதாந்தரங்க ளொன்றும் ஸர்வேச்வர னென்றும், விவேகிக்கிற ஹேதுக்குப் பரிகர மான ப்ரமாணம்.

(௫௯) "மாலை" யாவது ராஜஸ த்யாஜ்யம் "கங்குலாவது" தாமஸ த்யாஜ்யம். காலை யாவது ஸாத்விக த்யாஜ்யம் "பகலாவது சுத்த ஸத்வ த்யாஜ்யம்.

(௬0) "நிலாமுற்றமாவது" சரமாவதியான புருஷார்த்த த்யாஜ்யம்

(௬௧) "கலையும்வளையு" மாவன அஹங்கார மமகாரங்கள்.

(௬௨) 'பட்டம்" "சூடகம்" முதலான ஆபரணங்களாவன, பரதமத் தில இவ்வாத்மாவை அங்கீகரித்த, ஆசாரியன் உண்டாக் கும் நாமரூப பகவத்வந்த்வ நாதிகளும், பின்பாசார்ய வை பவத்தை யுணர்த்தி, அவனுக்குண்டாக்கும் சேஷத்வ ஞா னாதிகளும் ஆகிற ஆத்ம அலங்காரங்கள்.

(௬௩) "பந்தாவது" போகஸ்தானமான தேஹம். "கழலாவது" போ கோபகரணமான பஞ்சேந்திரியங்கள்

"பாவைதுழ மணங்களா" வன லீலோபகரண விசே ஷங்கள்

"யாழ்," "தென்றல்," "மதியம்," "அடிசில்," போக்யங்க ளான சப்தாதி விஷயங்கள். "சாந்தம்," "பூண்," "அகிலா" வது ருபகந்தங்கள "சிற்றிலாவது" போகஸ்தானம். "தூதை" யாவது சிறுசோறு அடுகைக்கு உபகரணம்.

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

ங - ம். ப்ரகரணம்.

(க) பகவத் விஷயத்தில் கடகராம் அவர்களைப் பக்ஷிகளாக ப்ர திபத்தி பண்ணி, அவர்களுடைய க்யாநகர்மங்களைச் சிறகு களாகச் சொல்லிக்குருக்களுடையவும், சப்ரம்ஹ சாரிக ளுடையவும், புத்ரர்களுடையவும், சிஷ்யர்களுடையவும் ஸ்தானத்திலேநின்று பேசுவர்.

(உ) சாம் சாரிக சகல சங்கமும் அற்று, உத்தமாச்ரமிகளாய், ப் பரமஹம்ஸ சப்தவாச்யரான ஸ்ரீநாதமுநிகள், ஸ்ரீயாமுன முநிகள், போல்வாரையும் இந்தக் குணசாம்யதையிட்டு அன்னமென்று சொல்லுவர்.

(ங) திருவாய்மொழி இசையே தங்களுக்குப் போக்யமாயிருக் கிற தம்பிரான்மார் போல்வாரை, இக்குண சாம்யத்தாலே "வண்டே"ன்றும், "தும்பி" யென்றும் சொல்லுவர். இவ்விட த்தில் ஸ்ரீநாரதரையும், திருப்பா ணாழ்வாரையும், த்ருஷ்டாந்த மாகக். கொள்வது.

(ச) கிளி, பூவை, குயில், மயில், என்றது பாகவதர்களுக்கு ப்பாத தூளிபோலே பரதந்த்ரராய் இதுவே நிரூபகமான ஸ்ரீதொ ண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார், ராமாநுஜனுடையார் என்றே நிரூ பகமாம்படி உடையவருக்குப் பரதந்த்ரரான ஆழ்வான், ஆண்டான், எம்பார், அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார், போல்வாரை.

(ரு) நாரை, கொக்கு, குருகு, என்றது தங்கள் பக்கல் உபஜீவித்த சிஷ்யர்கள் உபகார ஸ்மிர்தியாலே சிரஸா வகிக்கை யா கிற ப்ரம்ஹ ரதம் பண்ணிச் சாதகமாக சமர்ப்பித்தவை யை அங்கீகரித்துப் பாகவத கைங்கரியத்துக்கு உறுப் பான யோக்யதையு, ம்சம்ஸார வெக்காயமடியான பயத் தாலே ஐஶ்வரியத்தை உபெக்ஷிக்குமவர்களாயுள்ள, ஸ்ரீகுல

சேகரப்பெருமாள், ஆசார்ய பதஸ்தரான நம்முதலிகள் போலவாரை

(௬) மேகமென்றது மேகஸத்ருசராய்க் கொண்டு கருணையை வர்ஷிக்கும் முதலாழ்வார்கள், எம்பெருமானார் போலவாரை.

(௭) ப்ராப்யத்தில் த்வரை தோன்றப் பலகாலும் தூது விடுவர். தூதுநாலவகைப்பட்டிருக்கும் எங்ஙனே என்னில் க. பரத்வத்வயத்திலும். உ. வியூகத்திலும் ௩. விபவத்திலும். ௪. அர்ச்சாவதாரத்திலும் "அருசிறை," "வையல," "பொன்னுலகு," "எங்கானல"கள் நாலுதூதுக்கும்விஷயம.

(அ) பரத்வாதிகளில ஸ்தல பேத மொழிய, வஸ்து பேதம இல்லை, ஆகையால பலவிடங்களிலும தூது விட்டால ப்ராப்ய வஸ்துவின ஐக்கியம குலையாது திருமலை முதலான தேசங்களிலரஸோத்தரமாக வஸிக்கையும, பாற்கடலில் யோக நித்திரை செய்வதும, ரக்ஷணார்த்தமாக வந்து பல இடங்களில அவதரிப்பதும், அந்தர்யாமியாய் "உள்ளுவார்(அ)உள்ளித்தெல்லாம" அறிகையும், கோயில்முதலான இடங்களிலே ரஸோத்தரமாக வசிக்கையும், இவை ஐந்தும ஒன்றேயாகக் காணலாம்

(௯) பரத்வாதிகளில் அநுபாவ்யமான குணங்களெல்லாம் பூர்ணமாய்க் கரைவிழுந்தவிடமான அர்ச்சாவதாரத்திலே இவர் மண்டியிருப்பர்

(க0) கோயில், வியூஹ சௌஹார்த்த ப்ரதானம்.

(கக) திருமலை, அந்தர்யாமிப்ரதானம்

(கஉ) திருக்குருகூர், பரத்வ லக்ஷணமான ஈச்வரத்வ ப்ரதானம்.

(க௩) திருக்குறுங்குடி, விபவப்ரதானம்.

(க௪) ஸ்ரீவரமங்கலம், திருவடிகளையே உபாயமாகக்கொடுக்குமிடம்

(க௫) திருக்குடந்தை, ரக்ஷகாந்தரப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பிறந்தாரைச் சிதலராம்படி பண்ணுமிடம,

(க௬) திருவல்லவாழ், அவனே ரக்ஷகனென்று அத்ய வஸிக்கப்பண்ணுமிடம்

(அ) உள்ளுவார் உள்ளித்தெல்லாம்(முதலாயிரம், திருமாலை ௩௪-ம்பாட்டு.)

(௧௭) திருவண்வண்டூர், அநுகூலராலும் சலிப்பிக்க வொண்ணாத படி யிருக்கும் அவனுடைய ஸ்தைரிய குணம் தோற்று மிடம்.

(௧௮) திருவிண்ணகரம், விளம்பிக்கையாலேவந்த ப்ரணயரோஷத் தை அழிக்கவும், விருத்தங்களைக் கடிப்பிக்கவும் வல்லசாமர் த்திய முள்ள இடம.

(௧௯) திருத்துலைவில்லிமங்கலம், தந்தைதாயான பந்துத்வம் இரட் டித் திருக்கும் இடம்.

(௨௦) திருக்கோளூர், ப்ராப்ய ருசிபிறந்தார்க்கு ப்ரவேஷ்டவ்யமா யிருக்குமிடம்.

(௨௧) தென்திருப்பேரை, நெஞ்சை அபகரிக்கும் சவுந்தரியமுள்ள இடம்.

(௨௨) திருவாறன்விளை, பரத்வத்தில் விமுகராகப்பண்ணு மிடம்.

(௨௩) திருக்குளந்தை, ஸ்திரீத்வப்ரகாரமான லஜ்ஜாதிகளை அழித்த மிடம்.

(௨௪) திருவண்பரிசாரம், ஶ்ரமத்தைக்கண்ட மநசானது ப்ரமிக் கும்படியான சவுகுமார்யம் தோன்றுமிடம்.

(௨௫) திருச்செங்குன்றூர், பய சங்கிகளானவர்கள் நிர்ப்பயராய் ஹருஷ்டராம்படியான சவுர்யாதிகள் தோன்றுமிடம்.

(௨௬) திருக்கடித்தானம், க்ருதக்யதா பரிமளம் தாய ப்ராப்தமான குணம் தோன்றுமிடம்.

(௨௭) திருப்புலியூர், நாயகனுடைய லக்ஷணம் காட்டுமிடம்.

(௨௮) திருப்புளிங்குடி, திருவரகுணமங்கை, திருவைகுந்தம், பரமபக்தி யாகிற பாகம்பிறக்குமளவும் அவனுக்கு உண்டான த்வரை தெரியும்படி செய்யுமிடங்கள்.

(௨௯) திருக்காட்கரை, போகத்தில் தட்டுமாறும் சவுசீல்ய குணம் தோன்றுமிடம்.

(௩௦) திருமூழிக்களம், ஆஶ்ரிதருக்கு ஸம்பத்தான ஸ்வபாவம் காட் டுமிடம்.

(௩௧) திருநாவாய், ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் க்ருபை தோன்றுமிடம்.

(௩உ) திருக்கண்ணபுரம், சரண வரணார்ஹனுடைய மோக்ஷப்ரா தத்வம் தோன்றுமிடம்.

(௩௩) திருமோகூர், தாபஹரமான குளிர்ச்சி யுண்டாகுமிடம்.

(௩௪) அநந்தசயனம், தாரதம்யம் பாராதே காட்டுகிற ஸாம்யம் தோன்று மிடம்.

(௩௫) திருவாட்டாறு, ஆச்ரிதனுக்குப் பாதநீநாறுகை காணுமிடம்.

(௩௬) திருமாலிருஞ்சோலை, அக்யாநங்களைக்கடியு மிடம்.

(௩௭) திருப்பேர்நகர், அங்கீகரிக்கப்பார்க்கும் ஸ்வாமித்வம் தோன் று மிடம்.

(௩௮) இவ்வாழ்வாருக்குப் பதினாறு திருநட்சத்திரம் பூர்ணமான வாறே, அர்ச்சாவதார ஸ்தலங்களில் ப்ராவண்யம் திருவாய் மொழியில் வ்யாவர்த்தமான மார்த்வத்தை யுடைத்தான சப்தமாக, இவர் முகோத்கதமாயிற்று.

(௩௯) இது பக்திபலாத்காரத்தாலே பிறந்த அநாதியான ஆயிரம்.

(௪0) ஸம்சாரிகளுக்கு, உஜ்ஜீவனார்த்தோபதேசம்பண்ணின இப் ரபந்த ப்ரதிபாத்ய அர்த்தஸாம்யத்தாலே, பகவத் ப்ரணீத கீதோபநிஷத்துக்குச் சமமாகச் சொல்லப்படும்

(௪௧) அதற்கும் இது ஆதிக்யமுள்ளது, மத்யஸ்தமாகநின்று தன் வைபவத்தை உபதேசிக்கையாலே இது மந்தமதிகளுக் கும் விச்வஸநீயம்.

(௪உ) கீதை மோக்ஷசாஸ்த்ரமேயாகிலும், அதற்கு உதிக்கிறபோ து அந்யார்த்தமாக உதித்தகுறையுண்டு. திருவாய்மொழி க்கு மோக்ஷார்த்தமாகவே உதித்த ஏற்றமுண்டு.

(௪௩) அர்ஜுனன் யுத்தே ப்ரவ்ருத்தனனமாத்ர மொழிய, சிசிந்ந தர்மபர்யந்தம் உபதேசம் ஸப்ரயோஜனமாயிற்றில்லை அங்கு; அது ஸப்ரயோஜனமாயிற்று இங்கு.

(௪௪) அதில் விதிமாத்ரம் ப்ரதிபாத்யம்; இதில் விதி, அநுஷ்டா னம் இரண்டையும் ப்ரதிபாதிக்கும்.

(௪௫) ஆக கீதையில் இதுக்குண்டான ஆதிக்ய ஹேதுக்கள் சொல் லிற்றாயிற்று.

(சசா) ஸம்ஸாரிகளோடும், க்யாநிகளோடும், சர்வக்யனை ஈச்வர னோடும் வாசியற, ஸர்வருக்கும் வேண்டும் அம்சங்களை, இவர் உபதேசித்துத் திருத்துவர்.

(சஎ) ஆக அறிவுகேடரை உபாயத்தில் மூட்டுவர் ; உபாயத்திலே ஊன்றுவாரை ப்ராப்யபரராக்குவர்.

(சஅ) ப்ராப்யத்தில் இழிந்தவர்களுக்கு ஆழங்கால் அறிவிப்பர்; ப்ராப்தியை உண்டாக்கும் அவனுக்கு த்யாஜ்யத்தை அறி விப்பர்.

(சகூ) ப்ரதம சரமோக்தரான, அந்ய ஸர்வக்யர்களுக்கு, ஹிதா ஹிதங்கள் பலகாலும் சொல்லுவர்.

(ரு0) தம் உபதேசத்தாலே பகவத் பக்தியை ஜனிப்பிப்பது, தத் சம்பந்தமடியாக அவர்களைவிட மாட்டாதே திருத்தித்தம் மோபாதி பகவத் அநுபவ பரராக்க வேணுமென்கிற க்யா நம், இதற்கு ஹேது.

(ருக) க்யாந, ப்ரேமங்கள் இரண்டும், பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுத்வத் தை யொழிந்திராது.

(ருஉ) இவரை அவன் தனக்கு ஆத்மாவாக நினைத்திருக்கிற ஆகா ரம், இவர் பாசுரத்தில் தோன்றும்.

(ருங) இவருக்கு ஈஶ்வரனிடத்தில் சந்சிஷ்யத்வம் பரிபூர்ணமா யிருந்த ஓபாதி, அவனுக்கும ஆசாரியத்வம் இருந்தது.

(ருச) இவருக்கு ஈஶ்வரன் கைவிட்டவர்களையும், திருத்தியல்லது நிற்கமாட்டாத கரைபுரண்ட காருண்யம்.

(ருரு) இவருக்குள்ள குணங்கள் எம்பெருமானார்கதமே உண்டு.

(ருசா) இப்ரபந்தத்தில் அந்வயித்தவர்களை த்தனக்கு ச்சேஷிக ளாய் நினைததிருக்கையால ஸ்பலமாயிற்று.

(ருஎ) உபதேச சுத்தியாலே ஸர்வரும் திருந்தி, இவருடைய இழ வுகளெல்லாம் தீர்ந்த தென்று கொள்ள வேண்டும்.

(ருஅ) இவருடைய பரோபதேச விஷயங்களும், உபதேச, ஹே துக்களும், உபதேச ஸாபல்யமும், உபதேசந்தான் அநுப வத்தை விட்டிராதென்பதும், சொல்லிற்று.

(ருகூ) இவர் ப்ரபந்தம் நாலும், ரஹஸ்ய த்ரயார்த்த ப்ரதி பாதக மாயிருக்கும்.

(சூ0) (அ) "உயிரளிப்பான்" என்று ப்ரணவத்தில் ப்ரதமாக்ஷர மான அகாரத்தில், தாதவாத்தமான பகவத் ரக்ஷகத்வத் தையும், "அடியேன்" என்று தத்ரக்ஷ்யபூதமாய்ச் சதுர்த்தி உகாரங்களில் சொல்லுகிறபடியே, தத்அநந்யார்ஹ சேஷ மாய், பரகர்த்ருபரமாய், கயா நாநந்த லக்ஷணமாக த்ருதீயா க்ஷரமான மகாரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஆத்ம ஸ்வரூபத் தையும், ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தி ஸமபாரதானந்திலே யாய ப்ரணவத்துக்கு ஆத்ம சமர்ப்பணமும் அர்த்தமா கையாலே, விரோதி பயத்தாலே கலங்கின தசையிலே (ஆ) "அடியேனடியாவியடைக்கலம்" என்று அந்த ஆத்ம சமர்ப்பணத்தையும், (இ) "திருமால்திருப்பேர்வல்லா ரடிக் கண்ணிசூடியமாறன்" என்று ப்ரணவோக்தமான பகவ தநந்யார்ஹ சேஷத்வம் ததீய சேஷத்வ பர்யந்தமா யிருக் குமென்று நமஸ்ஸில் அர்த்தமாகச் சொல்லப்படுகிற ததீய சேஷத்வத்தையும், (ா) "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா ஒழுக்கும் அழுக்குடம்பும்" (உ) "யாதானுமோரா க்கையில் புக்கங்காப்புண்டு மாப்பவிழ்ந்தும்" என்று சஷ்ட யந்தமான மகாரத்தால் சொல்லப்பட்ட அஹங்கார மமகா ரங்களாகிற அநாத்மந் யாத்ம புத்தியாதி ரூபாவித்யையை யும், தத்கார்யமான அக்ருத்திய கரணாதிகளையும், தத்காரி யமாய்வரும் தேவ மநுஷ்யாதி ரூபமான ப்ரக்ருதி சம்பந் தத்தையும், (ஊ) "வன்சேற்றள்ளல் பொய்ந்நிலத்து அழுந் தார்" என்று தன் நிஷேதவா சியான நம்முனாலே சொ

(அ) உயிரளிப்பான் (இயற்பா-திருவிருத்தம், க-பாட்டு.)

(ஆ) அடியேனடியாவியடைக்கலம். (இயற்பா - திருவிருத்தம், அ௫-ம் பாட்டு.)

(இ) திருமால்திருப்பேர் வல்லாரடிக்கண்ணிசூடியமாறன் (இயற்பா-திருவிருத்தம், க00-ம் பாட்டு.)

(ா) பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்பும் (இயற் பா-திருவிருத்தம், க-ம் பாட்டு.)

(உ) யாதானுமோராக்கையில் புக்கங்காப்புண்டு மாப்பவிழ்ந்தும் (இயற் பா-திருவிருத்தம், ௬௫-ம் பாட்டு)

(ஊ) வன்சேற்றள்ளல் பொய்ந்நிலத்தே (இயற்பா. திருவிருத்தம் க00-ம் பாட்டு.)

ல்லப்பட்ட அவித்யை முதலாக ஸம்ஸாரகர்த்தம மீருக உள்ள விரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகையாலே, ஸர்வரக்ஷகனுன ஸர்வேச்வரனுக்கு அநந்யார்ஹ சேஷமாய்க் க்யாநாநந்த லக்ஷணமாய்த் ததீயசேஷத்வபரியந்தமாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், ஸம்ஸார ஹேது பூதாவித்யாதிகளான விரோதிகளுடைய நிவர்த்தியையும், ப்ரதிபாதிக்கிற திருவிருத்தம், ப்ரதம, மத்யம, பதங்கள் இரண்டோடும் சேர்ந்திருக்கையாலும், (அ) "தாமரையுந்தித்தனிப்பெருநாயக" என்று துடங்கி (ஆ) "எம்பெருமாமாயன்" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, நாராயணபதத்தில் சொல்லப்படுகிற உபய விபூதி யுக்தமான ப்ராப்யவஸ்துவையும், (இ) "தனிமாத்தெய்வத்தடியவர்க்கினிநாமாளாகவேயிசையுங்கொல்" என்றும் (ஈ) "ஊழிதோறூழி யோவாதுவாழியவென்றுயாந்தொழவிசையுங்கொல்" என்றும் அந்தப்பதத்தில சதுர்த்தி அர்த்தமான பலஸ்வரூபத்தையும், காட்டுவதால் இவர் ப்ரபந்தங்கள் திருமந்த்ரத்தோடுசேரும். (உ) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்று உபாயாந்தரங்களைக் காட்டி என்னை அகற்றப் பார்க்கிருயோ வென்கையாலே "ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய" என்கிற உபாயாந்தரங்களினுடைய பரித்தியாஜ்யதையும் (ஊ) "வெங்கோட்டேறேழுடனேகொன்றுனையே மனத்துக்கொண்டு" என்று "மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்கிற மாநஸா த்[illegible]யவஸாய ரூபமான உபாயஸ்வீகாரத்தையும், (எ) "சீரார்மனத்தலைவன்

(அ) தாமரை யுந்தித் தனிப்பெரு நாயக (இயற்பா-திருவாசிரியம், க-ம் பாட்டு.)

(ஆ) எம்பெருமாமாயன் (இயற்பா-திருவாசிரியம், எ-ம் பாட்டு.)

(இ) தனிமாத்தெய்வத்தடியவாக்கினி நாமாளாகவேயிசையுங்கொல் (இயற்பா-திருவாசிரியம், ௩-ம் பாட்டு.)

(ஈ) ஊழிதோறூழியோவாது வாழியவென்று யாந்தொழவிசையுங்கொல் (இயற்பா-திருவாசிரியம், ௪-ம் பாட்டு.)

(உ) நெறிகாட்டிநீக்குதியோ (இயற்பா-பெரியதிருவந்தாதி, ௬-ம் பாட்டு)

(ஊ) வெங்கோட்டேறேழுடனே கொன்றுனையேமனத்துக்கொண்டு (இயறபா-பெரியதிருவந்தாதி, ௪௮-ம் பாட்டு.)

(எ) சீராரமனத்தலைவன் (இயற்பா-பெரியதிருவந்தாதி, ௨௫-ம் பாட்டு.)

துன்பத்தை மாற்றினேன் வானேரினத்தலைவன் கண்ணனால் யான்" என்றும் "அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று உபாயபூதன் பண்ணும் ஸர்வபாபவிமோசனத்தையும், விரோதிகளானவை போனவிடம் தெரியாதபடி தன்னடையே விட்டுப்போயிற்றெனகையாலே "மாசுச:" என்கிற பதத்தாலே பலிதமான நிர்பரத்வாநுசந்தானத்தையும் சொல்லுகையாலே, திருவந்தாதி சரம ச்லோகத்தோடு (அ) சேரும்.

(௬௧) திருவாய்மொழி பத்து பதத்தாலும் த்வயத்தின் (ஆ) பத்து பதங்களும் விசதம், அவையாவன.—

க. ஸ்ரீய:பதித்வமும்.

உ. நாராயணத்வமும்.

௩. நாராயணனுடைய ஸர்வலோக சரண்யமான சரணாரவிந்த யுகளமும்.

௪. அதினுடைய ப்ராபகத்வமும்.

௫. சேதனகதமாயிருந்துள்ள ப்ரார்த்தநா கர்ப்ப விச்ராம்பமும்.

௬. லக்ஷ்மீதத்வல்லபநுடைய நிகிலாத்ம கைங்கர்ய ப்ரதாநார்த்த நித்திய ஸம்பந்தமும்

எ. கைங்கர்ய ப்ரதிசம்பந்தியான ஈச்வரனுடைய நிரதிசய போக்யதையும்.

அ. ஸர்வஸ்வாமித்வமும்.

௯. நித்யகைங்கர்யமும்.

க0. கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிச்சேஷ நிபர்ஹணமும்.

(அ) சரமஸ்லோகம் இரண்டுவாக்யமாய், பதினெரு பதமாய், முப்பத்திரண்டு திருவக்ஷரமா யிருக்கும்.

ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ
அஹந்த்வா ஸர்வபா பேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமிமாசுச:.

(ஆ) த்வயம் இரண்டுவாக்யமாய், ஆறுபதமாய் இருபத்தைந்து, திருவக்ஷரமாயிருக்கும். அதில் பூர்வவாக்யம் பதினைந்து அக்ஷரமுள்ளதாயும் உத்தரவாக்யம் பத்தக்ஷரமுள்ளதாயு மிருக்கும்.

ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே
ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

(௬௨) மந்த்ர ச்லோகங்களில் சுருக்கமான அர்த்த விசேஷங்களை த்வயத்திலே விவரிக்குமாறுபோலே, பூர்வ ப்ரபந்த த்ரயத்திலும் சங்கரஹேணசொல்லப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகத்தையும், இருபது திருவாய் மொழியில ப்ரதிபாதித்து, மற்ற எண்பதில் அதை விஸ்தரித்து, உபேயம் ஒன்றுமே, இதற்கு ப்ரமேய மென்று சொல்லும்.

(௬௩) மற்றும் வேதாந்த சங்க்ரஹ தாத்பரியங்களான அர்த்தங்கள் பலவும் இவற்றிலே உண்டு.

(௬௪) லோகத்தைத் திருத்தக்கோலுகிற ஸர்வேஶ்வரன் நினைவாலே, சர்வ லக்ஷணோ பேதமாய்த் தலைக்கட்டின ப்ரபந்த மாகையாலே, மங்களாசாரங்களும், கோல் விழுக்காட்டாலே பலித்தன.

(௬௫) வாச்சியனான ஈஶ்வரனோடு பல படியாலும் சாம்யத்தை உடைத்தாகையாலே, அவன்தான் லோகரக்ஷணார்த்தமாகப் பத்தவதாரமாய் அவதரித்தாற்போலே, இதுவும் லோக ரக்ஷணார்த்தகமாகப் பத்து பத்தாக அவதரித்தது.

(௬௬) ஆயிரத்தையும் சேரச்சொன்னது, பத்துக்கள் தோறும் வெவ்வேறு கருத்தாயும், ஆயிரத்துக்கும் சேர ஒருகருத்தாயும் இருக்கும்படி நினைத்து.

(௬௭) பாட்டுகளுக்கு க்ரியையிலும், பத்துப்பாட்டுக்கு நிதானஞ் சொலலும் பாட்டிலும், தாத்பர்யமா யிருக்குமோ பாதி, நூறு பாட்டுக்கும், பரோபதேச பரமான பத்துப் பாட்டிலே, தாத்பர்யமா யிருக்கும்.

(௬௮) பகவத்பரங்களாயும், தத்பக்தரான ஜீவபரங்களாயும் அவ், வக்குணங்களை ப்ரதிபாதிக்கிறவை ஆச்ரயணவிஷயத்தையும், ஆச்ரயண கர்த்தாவையும், சொல்லுகிறதாகையாலே, ஆச்ரயணவிதிக்குச் சேஷங்கள் இத்தனை.

(௬௯) பரத்வாதி குணவிசிஷ்டனான ஈஶ்வரன், தமக்குப் பண்ணிக்கொடுத்த பேறுகளைப் பலரும் அறிந்து, வாழவேண்டுமென்று பத்து பத்தாலும் ப்ரகாசிப்பித்தருளுகிறார்; எங்ஙனேயென்னில், ஈஶ்வரன் தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே அக்யாநத்தை ப்போக்கி ப்பக்திரூபா பந்நக்யாநத்தை த்தந்து, இன்னும் இவர்நம்மை விஸ்மரிக்கக்கூடும்

என்று தனபககல அவனுககுண்டான ஸ்நேஹத்தாலே நிரந்தரவாசமபண்ண, அததாலே ஸமசய விபாய விஸ்மருதி ரஹிதமான ததவகயாநததை உடையரான ஆழ்வார், அவனுடைய குணஙகளைத தமமுடைய திருவுளளத்தோடே அநுபவிககவொணணுமையாலே, ஸமஸாரிகளையும் பார்தது, தயாஜயமான ஸமஸாரததின தோஷததையும, உபாதேயமான பகவதவிஷயததின குணததையும, தமபஜநபரகாரததையும், பஜநாலமபநமான மநதரததையும, உபதேசிதது, பபஜனீயனு னவனுடைய சவுலபயம, அபராத ஸஹத்வம், சீலவத்தை, ஸ்வாராததை, ஆசரயணாஸ்யதை, ஆர்ஜவம், சாதமிய போக பரததவம, பரபகதி பரிகணைகளுககு ஒகக முகம காடடுமெ சாமயமாகிற குணஙகளைத தரிசிபபியாநினறுகொண்டு, அவ்வழியாலே பஜநததினுடைய சுகரதவ ரஸ்யதைகளையும், பஜிககவே ஸர்வபலங்களும சிததிககு மெனனுமதததையும, பஜநோபகரமததிலே பஜநவிரோதிகளடைய நசிககுமென்றும அததையும் அறிவிதது, ஆனபினபு ஸ்ரீகீதையில அவன் அருளிசசெயத பகதிமார்ககத்திலே நின்று, தேவதாநதரங்கள பககல பரதவ சஙகா நிவர்ததிபூாவகமாக அவனவிஷயமான கயாநத்தைககொண்டு, அவன்பககலிலே அநநயப்ரயோஜந பகதியைப் பணணுங்களென்று, தமககவன் மயர்வற மதிநலமருளினுறபோலே, தாமும் இவர்களுககு அகயாநநிவர்தது பூர்வகமாக க்யாநபக்திகளை உபதேசததாலே யுணடாககிப பஜநத்திலே மூடடுகிறுர்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள்நாயனுர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

௨-ம் ப்ரகரணம்.

(க) முதல்பத்தில், ஸர்வேஶ்வரன் மயர்வற மதிநலம் அருளி னாற்போலே, சம்சாரிகளுக்குத் தம்முடைய கிருபையாலே தத்வ ஹித புருஷார்த்த விஷயமான அஜ்ஞாநத்தைப் போக்கி, ஜ்ஞாநபக்திகளை யுபதேசித்துப் பகவத் பஜநத் திலே மூட்டுகிறார்.

(உ) இரண்டாம்பத்தில், ஸர்வகாரண பூதனான ஸர்வேச்ரன் கீழில் பத்திலே தமக்கு அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம் பண்ண, வவ னாலே தத்தஜ்ஞாநரான இவர், அந்தஜ்ஞாநத்திற்குப் பல மான மோக்ஷத்தை அப்போதே பெற வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டுப் பெருமையாலே, யவஸந்நராக ; இவருடை ய வவஸாத மெல்லாம் தீரும்படி அவன் வந்து சம்ச்லேஷி த்து, அந்த ஸம்ச்லேஷத்தால் வந்தப்ரீதியை யுடையனாய், அந்த ப்ரீதி இவர் ஒருவர் அளவில் பர்யவஸியாதே இவ ரோடு பரம்பரையாய்ச்சம்பந்தமுடையா ரளவும் வெள்ள மிட்டு, அந்த ப்ரீதியாலே பரம புருஷார்த்த லக்ஷண மோ க்ஷத்தை இவற்கு அவன் கொடுக்கத்தேட, அந்த மோக்ஷத் தை அவனுடைய சேஷித்வத்துக்கும் தம்முடைய சேஷத் வத்துக்கும் அநுகுணமாம்படி நிஷ்கர்ஷித்தவர், ஆஶ்ரயணீ யனான அவனுக்கு க்கீழ் உக்தமான பரத்வத்தை நிலைபெறு த்துவனவான லக்ஷணங்களை வெளியிட்டு, ததநுகுணமான வசந ப்ரத்தி யக்ஷங்களையும் தரிசிப்பித்து, ஆஶ்ரயிப்பார் க்கு ருசி பிறக்கைக்காகத்தியாஜ்ய மான ஸம்ஸாரத்தினு டையதுக்கமும், ப்ராப்யமான மோக்ஷத்தினுடைய ஆநந் தமும், ஸம்ஸார நிவர்த்தி பூர்வக மோக்ஷ ப்ராப்திக்கு உறுப்பான சாதநத்தினுடைய ரஸமும், முன்னாக விதிக்

கிற சகுண ப்ரமஹோபாசநததை நிஷித்தா நுஷடானங்க ளுடைய தயாக பூரவகமாக க்ஷேத்ரவா ஸாத்யஙகளுக்கு டனே கூடடுகிறார்.

(௩) மூன்றம்பத்தில், இப்படித தமமுடைய உபதேசத்தாலே நிஹீந தரதையாலே ஸவவருததியாகச் சொலலபபடட அப்ராபத விஷய சேவையை மாற்றி, இவவிஷயததைச் சேவிபபா னெனறும, எததைபபறறி இவவிஷயததைச சேவிககபபடா தொழிகிற தெனறும, விதிங்கும்படி ப்ரா பதமான இவவிஷயததிலே தமமுடைய வாசிக வ்ருத்தி யிலே மூடடுகிறா

(௪) நாலாம்பத்தில், பரயோஜநாந்தர, தேவதாந்தர, பாஹ்யகு துர்ஷடி மதஙகளில விரகதி பூரவகமாக, ஆச்ரயணத்தை ருசிபபிககிறா.

(௫) அஞ்சாம்பத்தில், ப்ராபய வைலக்ஷண்யத்தை விஷயீகரி த்த பக்தியை உபதேச முகேந உணடாககிறா

(௬) ஆறம்பத்தில், தமமுடைய உகதியாலும, அநுஷடாநத் தாலும, தமககிநதச சிதகோபாயததிலுணடான நிஷ்டை யை பரகாசிபபிககிறா.

(௭) ஏழாம்பத்தில், பராபயததினுடைய அவதி ததீயவிஷயமெ ன்றும ப்ராபகததினுடைய அவதி அர்ச்சாவதார சுலபனென வனே எனறும இவவார்ததையைத தமமுடைய உகபபா லே வெளியிட டருளுகிறா.

(௮) எட்டாம்பத்தில், பராபயமாக உபதேசிதத அர்ச்சாவதார பூமியே, தாகக நிவர்ததகமு மெனகையாலே, ப்ராப்யமான விஷயமே ப்ராபகமென்று தரிசிபபிதது பிராப்யவிஷயமொ ன்றிலுமே ததபர ராககுகிறா

(௯) ஒன்பதாம்பத்தில், சேதநருடைய ருசிககநுகுணமான உபா யஙகளெலலா வற்றையும உபதேசித்தாற்போலே, இவ ரும் ப்ராபதி அணித்தான வாறே ஸம்ஸாரிகள் ஒருவரும இழகக வொண்ணாது என்கிற கருணையாலே, எலலாம எடுததுரைதது, அவவோருடைய அதிகா ராநுகுணமாக உபாயங்களை யெலலாம உபதேசித தருளுகிறார்.

(க0) பத்தாம்பத்தில், தமக்கு பரதந்த்ரனுய்த் தம்மைப் பரமபதத்திலே கொண்டுபோவதாக அத்யாதரம் பண்ணுகிறவனே, அநாதிகாலம் தம்மை ஸம்ஸரிக்கவிட்டு உபேக்ஷித்திருந்ததற்கு ஹேதுவேதென்று மடியைப்பிடிக்கத் தாமும் விசாரித்து, ஸர்வக்யரான இவருக்குப் போக்கடி சொல்லுகை அரிதென்று, அர்ச்சராதி மார்க்கத்தையும், அங்குள்ள

க. ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்.
உ. சபரி.
ங. ஸ்ரீஜடாயுவு.
ச. மஹாராஜர்.
ரு. வாநரவர்க்கங்கள்.
சு. சிந்தயந்தி.
எ. ததிபாண்டர்.
அ. தயிர்த்தாழி.
கூ. கூனி.
க0. ஸ்ரீமாலாகாரர்.
கக. கண்டாகர்ணன்.
கஉ. ருஷிபத்நிகள்.
கங. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதன்.
கச. ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வான்.
கரு. ஸ்ரீகஜேந்த்ரஆழ்வான்.
கசு. சுமுகன்.
கஎ. கோவிந்தசுவாமி.
கஅ. மார்க்கண்டேயன்.

இவர்களாகிற நாநாஜாதிதையாலும், இப்படிப் பதினெட்டாக எண்ணலாம்படி யிருக்கையாலும், பதினெட்டு நாடன் பெருங்கூட்டம்போலே இருந்துள்ளவித்திரளினுடைய ஸத்காரத்தையும், அவ்வழியாலே போய்ப் பெறும் ஸ்வசரண கமல ப்ராப்தி பரியந்தமாகக் காட்டிக்கொடுக்க, அதுமானஸா நுபவ மாத்ரமாய்ப், பாஹ்ய கரண யோக்யமல்லாமையாலே, அத்தை யதாவாக ப்ராபிக்க வேண்டுமென்றுபதறி, அவனுக்கு அறுக்கவொண்ணுத திருவாணையிட்டுத்தடுத்து, அது பெறுவாணை யல்லாமைக்கு ஹேதுக்களையும் சொல்லும்படியான தம்முடைய பரம பக்தியெல்லாம், குளப்படி யாம்படியான அபிநிவேசத்தோடே வந்து, தம்முடைய தாபங்களைப்போக்கின ப்ரகாரத்தை வெளியிடுகிறார்.

(கக) ஆர்த்தி பரம்பரையை விளைத்து பரமபக்தி பரியந்தமான அதிகார பூர்த்தியை உண்டாக்குகையே ப்ரதானம்.

(கஉ) பரம ஆர்த்தியாலே யிறே ப்ரபத்தி யதிகாரம் பரிபூர்ணமாவது; ஆகையாலே ஹேத் வந்தராங்க ளெல்லாம் அப்ரதானங்கள்.

(௧௩) ஆசைப்பட்டபடியே, அர்ச்சிராதி கதியாலே தேசவிசேஷத்திலே போய்ப் பகவத் ஸ்வரூபாதிகளைப் பரிபூர்ணாநுபவம் பண்ணுகிற, நித்ய ஸூரிகள் திரளிலே கூடியிருந்தாராகத் தரிசித்துப் பேசின "சூழ்விசும்பணிமுகில்" பூர்ணமான ப்ராப்யானம்.

(௧௪) பக்தியினுடைய சரமாவதி யானது பரமபக்தி.

(௧௫) சாக்ஷாத்கரித்தவனை அப்போதே கிட்டி அநுபவிக்கப்பெறுவிடில் முடியும்படியான பரம பக்தி ப்ராப்ய அவஸ்தையாகவும் சொல்லப்படும்.

(௧௬) கயான பரதமான பகவத் ப்ரஸாதமே மோக்ஷ பாதமென்பது இப்ரபந்தத்துக்குத் தாத்பரியம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

தந்தருள வேணும் தவத்தோர் தமப்பனைய
வந்தமுடும்பை மணவாளா—சிந்தையினால்
நீயுரைத்த மாறன் நினைவின் பொருளை நெஞ்சே
வாயுரைத்து வாழும் வகை.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரகம்.

அநுபந்தம்.

(க)

திருவாய்மொழி பாட்டுகளின் விஷயஸூசிகை.

க-ம் பத்து.

பகவத் கைங்கர்யம் புருஷார்த்த மென்றறுதியிட்டார்.

க-ம் திருவாய்மொழி—உயர்வு

எம்பெருமானது கல்லியாண குணங்களையும் பரத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்.

க. கல்யாணகுண யோகத்தையும் நித்தியவிபூதி யோகத்தையும், விக்கிரஹவை லக்ஷண்யத்தையும், சொல்லுகிறார்.

உ. இவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சேதநாசேதந விலக்ஷணமென்கிறார்.

ங. நித்யவிபூதியோபாதித நியத்வாகாரத்தாலே அவனுக் கந்தரங்கமாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகத்தை அநுபவித்தார்.

ச. அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீநமென்றார்.

ரு. அதினுடைய ஸ்திதியும் அவனதீனையென்றார்.

சா. ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவததீனமென்றார்.

எ. சரீர சரீரிகளுக்குண்டான லக்ஷணம்ஜகத்துக்கும் ஈஶ்வரனுக்கு முண்டாகையாலே இதற்கும் அவனுக்கும் சொன்ன வைக்யத்துக்கு நிபந்தனம் சரீராத்மபாவ மென்றார்.

அ. குத்ருஷ்டிகளை நிரசித்தார்.

கூ. சூன்யவாதியை நிரசித்தார்.

க0. வ்யாப்திஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்தார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் அன்வயித்தவர்களுக்குத் தாம் பெற்றபேறே பேறென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

௨ - ம். திருவாய்மொழி—வீடு

அப்படிப்பட்ட பரத்வத்தில ஸகலரும ப்ரதிபத்திபண்ணி உஜ்ஜீவியுங்களென்றருளிச்செய்கிறார்

௧. வ்யதிரிக்தவிஷயங்களைவிட்டுச் சர்வேச்வரன பக்கலிலே ஆத்மாவை சமர்ப்பிக்க இசையுங்கோளென்றார்.

௨. வ்யதிரிக்த விஷயங்களினுடைய தோஷதர்சநம பண்ணவே விடலா மென்றார்.

௩. த்யாஜ்யாம்சத்தைச்சுருங்க வருளிச்செய்தார்.

௪. பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய நன்மையை அருளிச்செய்தார்.

௫. பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்தார்.

௬. அவனசங்கஸ்வபாவ னென்றார்.

௭. சம்பந்தயோகம உண்டாகவே பொருந்தலாமென்றார்.

௮. வேறுபகரணம தேடவேண்டா அவன்தந்த கரணங்களை அவனுக்காக்க வமையுமென்றார்.

௯. அப்படிசெய்யவே பஜநவிரோதிகள தன்னடையே விட்டுப்போமென் றார்.

௰. பஜநத்துக்காலம்பனமானமந்த்ர மின்னதென்றார். இதுதான் வாய வந்தபடிச் சொல்லிற்றொன்றல்ல, சேதநருடைய உஜ்ஜீவநார்த்த மாக ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டதென்னுதல், அன்றிக்கே இது தான ஹிததமமா யிருப்பதொன்றாகையாலே யெப்போதுமொக்க கவோரப்படுவதொன்றென்னுதல்.

௧௧. நிகமத்தில், பகவத்குணங்களைத் தொடுத்தவாயிரம் திருவாய்மொழியிலு மாராய்ந்து சொல்லப்பட்டன இவைதன்னை நெஞ்சிலே சேர்க் கிறார்.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—பத்துடை.

ஸர்வேச்வரனை அதிநீசனான சேதநன ஆச்ரயிக்கும்படி எங்ஙனேயெனில, அடியார்களிடத்தில அவ னுக்கிருக்கும சௌலப்யகுணத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. ஈச்வரன சுலபனென்றார்.

௨. கிழபர ஸத்தமான சௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக அருளிச்செய் தார்.

௩. அவனுடைய வவதாரரஹஸ்யம் ஒருவர்க்கும அறிய நிலமல்லவென் றார்.

௪. அப்படிகள்தான் ஆஶ்ரிதருக்கு அறியலாம் அநாஶ்ரிதருக்கு அறியப் போகாதென்றார்.

௫. இப்படிப்பட்டவனை அவனருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றார்.

௬. ஆஶ்ரயணீயவஸ்து இன்னதென்றும் ஆஶ்ரயிக்கும் ப்ரகாரம் இன்னதென்று மருளிச்செய்தார்.

௭. நீங்கள் மந்தாயுஸ் ஸுக்களாகையாலே விளம்பிக்க வொண்ணாது கடுகவாஶ்ரயியுங்களென்றார்.

௮. ஆஶ்ரயிக்கவே விரோதிகள் அடங்கலும் நசிக்குமென்றார்.

௯. ப்ரம்ஹேசாநாதிகளுக்கும் காரண பூதனானவன் வந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்தார்.

௧0. இப்படிச் சுலபனானவனை த்ரிவிதகரணங்களாலும் அனுபவிக்கப் பாரிதார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொன்னார்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

பிராட்டி தன்மையையடைந்து, ஈஶ்வரனுடைய அபராத ஸஹத்வமே ஹேது வாகக்கொண்டு, பட்சிகளைத்தூது விடுகிறார்.

௧. ஒரு நாரையைத் தூது விட்டாள்.

௨. அங்குப்போனால் சொல்லும் பாசுரத்தைச் சிலகுயில்களுக்குச் சொன்னாள்.

௩. நான் பண்ணினபாபமேயோ மாளாததென்று சொல்லுங்களென்று சிலவன்னங்களை யிரந்தாள்.

௪. சிலவன்றில்களைப் பார்த்து என்தசையை அங்கே சென்று சொல்ல வல்லீர்களோ மாட்டீர்களோ வென்றாள்.

௫. சிலகுருகுகளைப் பார்த்துத் தன்னுடைய நாராயணத்வம் ஒருவாய்ப் போகாமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுங்களென்றாள்.

௬. ஒருவண்டை குறித்துத் தம்முடைய நாராயணத்வத்துக்கு ஒரு ஹாநி வாராமே யெங்கள் சததையுங் கிடக்கும் படி இதநெருவே யெழுந்தருளச் சொல்லென்றாள்.

௭. ஒரு கிளியைக்குறித்து இத்தலையில் அபராதத்தையே பார்க்குமத்தனையோ; தம்முடைய வபராதஸஹத்வத்தையு மொருக்கால் பார்க்கச் சொல்லென்றாள்.

அ. தானுருகினவாறேமுன் கையிலிருந்த பூவையும் முருவ நாறேமுடி யாநின்றேன் நீயுனக்கு ரக்ஷகனைத் தேடிக்கொள்ளென்ருள்.

௯. ஒருவனடையைக் குறித்து என்தசையை அங்கே சென்றறிவித்தால் அவன் "நமக்கவள் வேண்டா" என்ருனுகில் என்னை வந்து முடிக்கவேணு மென்றிரந்தாள்.

௧௦. தன்னெஞ்சைக் குறித்து நங்கார்ய மோரறுதி பிறக்குமளவும் நீயவனை விடாதே கொள்ளென்று போகவிட்டாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத் திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொல் லித் தலைக்கட்டினர்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

(ஸ்வாபதேசம்.)

௧. ஆசாரியனுடைய க்யாதவைபவத்தை அருளிச்செய்தார்.

௨. மதுரபாஷியா யிருக்குமென்ருர்.

௩. சாராசார விவேகக்யனென்ருர்.

௪. விக்ரஹசவுந்தரியத்தை யநுசந்தித்தார்.

௫. நினைத்தது விட்டமளவும்சலியாத சுத்தஸ்பாவ னென்ருர்.

௬. பகவதேகபோகனுயிருக்கும் ரூபவானுமாய் க்ருபாவானுமாய்க் கம்பீர ஸ்வபாவனுமா யிருக்குமென்ருர்; மதுகரமிறே.

௭. தான் ஸர்வக்யனுகிலும் ஆசார்யர்கள் பக்கல்கேட்ட வார்த்தையல்லது அருளிச்செய்யானென்று அவனுடைய ஆப்தியை அநுசந்தித்தார்.

அ. ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே யிவனுக்கு ஆத்மயாத்திரை யென் ருர்.

௯. ஆசார்யசம்பந்தமாத்ரமே சத்தாதாரகம், இதர ஸ்பர்சம் சத்தாபாதக மென்கிருர்.

௧௦. இப்படி க்யாதவானுமாய் மதுரபாஷியுமாய்ச் சாராசார விவேகக்யனு மாய் தர்சநீயனுமாய்ச் சுத்த ஸ்வபாவனுமாய் க்ருபாகாம்பீர்யங் களையு முடையவனுய்ச் சிரோபாசித சத்வ்ருத்த சேவ்யனுமாய் ஸச்சிஷ்ய னுகையாலே; யேவம்பூதனுன ஆசார்யனுடைய தேஹ யாத்ரையே தனக்கு ஆத்மயாத்ரையாய் இதரஸ்பரிசமும் தனக் குப் பாதகமாய் இப்படிச் சதாசார்ய சேவை பண்ணுகையாலே பகவத் கைங்கரியத்திலே ப்ரவணமாய் "நின்னிடையே னல்லே னென்று நீங்கி ஓர்கோலநீல நன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பா னுண்மலர்ப்பாதம்" அடைந்தது தன் திருவுள்ளமென்று தலைக் கட்டினர்.

ரு - ம் திருவாய்மொழி—வளவேழ்.

ஈஶ்வரன் தன்னுடைய சீலகுணத்தாலே, ஆழ்வாருடைய விச்லேஷத்தை ஸஹிக்கமாட்டாமல் சேர்த்துக் கொண்டதை யருளிச்செய்தார்.

க. "அயோக்கியன்" என்றகன்றார.

உ. அகலுகைக்குத்தானு மதிகாரியல்லே னென்றார.

ங. சீலகுணத்தைக்காட்டித் துவக்கத் துவக்குண்டார.

ச. அகலவோட்டுவாகளோ உடையவர்கள் என்றார.

ரு. உடைய உன்திருவடிகளைக் கிட்டும்படி பாரத்தருள வேணுமென்றார.

சு. அவன் அனைக்ஷணம் தாழ்க்கமுடியப்புகா நின்றே னென்றார.

எ. அவ்வளவிலவன் வரக்கொள்ள, அயோக்கியனென் றகன்றார.

அ. திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதி யும்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷம் தாரகமென் றானவன்.

கூ. அப்படியல்ல இது நஞ்சென்ன, நஞ்சுதானே நமக்குத் தாரகமென்றா.

க0. தம்மை இசைவித்துப் பரமபதத்தைக் கொடுக்கத்தொடங்கினா னென்றார்.

கக. நிகமத்தில், கறறார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார.

சு-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

ஈஶ்வரனிடத்தி லிப்படிப்பட்ட குணமிருப்பதை யறியாமல், ஆத்மாக்கள் நரகத்தையடைவத நியாயமென்று, ஈஶ்வரன் துராராத்யனன்று, எல்லாரு மாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்க ளென்றார்.

க. ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கு த்ரவ்யநியதியில்லையென்றார.

உ. அதிகாரிநியதியில்லை யென்றார.

ங. தம்முடைய கரணத்ரயமும் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமானபடியை அருளிச்செய்தார.

ச. நித்யஸூரிகளைப்போலே அதுதானே யாத்ரையாயிற் றென்றார்.

ரு. தன்னையே ப்ரயோஜனமாகப்பற்றினார்க்கு, அவன்நிரதிசயபோக்யனென்றார்.

சு. இப்படி போக்யபூதனானவனை விட்டு ப்ரயோஜனத்தைக்கொண் டகலுவதே! யென்று ப்ரயோஜனாந்தரபரரை நிகாஹித்தார.

எ. இவனையே ப்ரயோஜனமாகப் பறறினார்க்குக் காலக்ஷேப மின்னதென்றார்.

அ. பராபதிவிரோதிகளையு மவனருனே போககுமெனரா.

கூ. இதுகூடுமோ! வெனறு ஶங்கையாக, வெறுமவனபடியையோ பாாப பது, அருகிருககிறாபடியையும பாாககவேணடாவோ வெனரா.

கO. இவாகள எததனைகாலமகூடி விரோதிகளைபபோககுவதெனன, க்ஷண காலததிலே யெனரா

கக. நிகமததில், இததிருவாய்மொழியை அபயசிக்கவே ஸமஸரிக்கவேண டாவெனரா

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவி

ஸ்ராராதயனென ாஶவரனுடைய ஆராதனம ஸுரூப மாயிருககு மெனறருளிச் செயதா॥

க. கேவலனை நிநதிததாா.

உ. அநநயபரயோஜநா திறததிலிருககுமபடியைச் சொனனா.

ங. இவவிரணடுகோடியிலும் நீராரெனன, உன்னை அனுபவியாநிற்க விரோ திகழிநதவன, நானெனரா.

ச. எனனை இவவளவாகப புகிரநிறுததினவனை, எனன ஹேதுவாலே விடு வதெனரா.

ரு. திருவாயபபாடியில் பெண்கள கிருஷணனை விடுமனறனறே! நானவ னை விடுவதெனரா

சு. அவனதான விடிலோவெனன, அவன்போக்கை யிசையேனெனரா.

எ. நீதாம் விடிலோ வெனன, அவனெனனைப போகவொட்டா னென் றா.

அ. இநநாளவரைபோக விட்டிலரேவெனன, நபபினனைப பிராட்டிபுருஷ காரமாகபபறறின வெனனை, இனியவனாலும விடவொணணாதெ னரா.

கூ. இப்ரஸங்கந்தானெனன, ஒரு நீராகக்கலந்தததை யொருவராலும பிரிக கவொண்ணா தெனரா.

கO. அவனுடைய கல்யாணகுணஙகளை ஸாவகாலமு மநுபவிதது ஶாஶ முடையே னல்லேனென்றா.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியை அபயசித்தாாக்குப பலஞ்சொல லித தலைக்கட்டினா

அ - ம் திருவாய்மொழி—ஒடும்.

ஸ்வரூபமான ஆஸ்ரயணமுடைய ஈஸ்வரன், கரண த்ரயத்தாலும் கிட்டமாட்டாத சேதநரிடத்தில, ஆர்ஜவகுணத்தோடே ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷம் பணணிக்கொண்டிருப்பரென்று அருளிச்செய்தார்.

க. நித்ய விபூதியிலுள்ளாரோடு செவ்வையனுய்ப் பரிமாறும்படியை அருளிச் செய்தார.

உ. லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடன் செவ்வையனுய்ப் பரிமாறும் படியை அருளிச் செய்தார.

ந. இரண்டு விபூதியிலுள்ளார்க்கும் முகங்கொடுக்கைக் காகத்திருமலை யிலே நிற்கிறபடியை அருளிச்செய்தார.

ச. அவ்வார்ஜவகுணம் தம்மளவிலே பலித்தபடியை யருளிச்செய்தார.

ரு. நானவன் குணங்களை விரும்புமாப்போல அவனு மென்தேஹத்தை விரும்பா நின்றுனென்றார.

சா. என்னுடைய தேஹத்தினளவன்றி என்னுடைய வாத்மாவையும் கைக் கொண்டானென்றார.

எ. அவ்வளவுமல்ல நித்யவிபூதியில் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணினுனென்றார.

அ. என்னைச் சுட்டி அவன்பிறந்த பிறவிகளுக்கு முடிவில்லை யென்றார.

கூ. இப்படிப் பிறந்த பிறவிகள்தோறுந் தன்னை ஸ்வாயத்தோடே வந்தவ தரித்தானெனறார.

க0. அவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தைப் பேசும்போது வேதமே பேசவேண்டு மென்றார.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி ஸம்ஸாரிகளுக்கெப்போது மொக்கவறு சந்திக்கப்படு மென்றார.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—இவையும்.

ஆர்ஜவகுணனுஸந்தானம் பண்ணின தம்மிடத்தில், ஈஸ்வரன் ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க, ஸர்வாவயவஸம்ஸ்லே ஷம்பண்ணின அநுபவரஸத்தை யருளிச் செய்தார்.

க. என்னுடைய பாயந்தத்திலேவந்து நின்றுனென்றார.

உ. அதுஸாத்மித்தவாறே அருகேநின்றுனென்றார.

௩. தமமுடனேகூட நினறுனெனறா
௪. ஒககலையிலே வநதிருநதானெனறா.
௫. நெஞசிலேவநது புகுநதானெனறா.
௬. தோளிலேவநது இருநதானெனறா.
௭. நாவிலேவநது புகுநதானெனறா.
௮. கணணுளளே நினறுனெனறா.
௯. நெறறியிலே நினறுனெனறா.
௧௦. திருமுடியிலே நினறுனெனறா.
௧௧. நிகமததில, ஆக இததால தமமுடனே சாதமிககுமபடி கலககையாலே அவனை வீரஸாவஹிததாா, பலஞசொலலித தீனககடடிருா.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—பொருமா.

ஸர்வேசுவரன பணணின ஸாவாஙக ஸமச்லேஷததுக்கு ஹேது வேதாகிலும தமமிடததிலே யுணடோவெனறு விசாரிததது, ஒரு ஹேதுவு மிலலாமையாலே ஈசுவரனுடைய நிாஹேதுக உபகாரகதவததையு மருளிசசெயதாா.

க. மேலபரகக அருளிசசெயயப புகுகிறவாததததை ஸஙகரஹேண அருளிசசெயதாா.
உ. பரமபகதிக்கும பரிகணனைககு மொககமுகங காடடுமெனறா.
௩. கணடாயே அவனஸவரூப மிருநதபடி நீயுமுன ஸவரூபததுககுச்சேர நிறகப பாராயென்றா.
௪. ஸவரூபாநுருபமாக நெஞசுதொழுதவாறே நெஞசைக கொண்டாடிஞா.
௫. கீழ "எணணிலுமவரும்" எனறது பலததோடே வயாபதமானபடியை நெஞசுககருளிச செயதாா.
௬. நாமிருவரும இபபடியேநிறகபபெறில நமககொரு அநாததமும வாராதெனறா.
௭. கீழ்இவரஞசினபடியே விடிநதபடிச சொனஞா.
௮. திருநாமஸ்ரவணததாலே தமமுடைய கரணஙகளுககுப பிறநத விகருதியைச சொனஞா
௯. விக்ருதராகாதே மறநதாலோவெனன, மறக்கவொண்ணு தெனறுர்.
௧௦. வருநதியாகிலும மறநதாலோ வெனன, எனஹிருதயததிலே இருககிறவனை மறககபபோமோ வெனறா.
௧௧. நிகமததில, கறறாககுப பலஞசொனஞா.

உ - ம் பத்து.

கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறுர்.

க-ம். திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

பரத்வ ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்யங்களை அநுபவித்து, அந்த வஸ்து பாஹ்ய ஸம்ச்லேஷயோகமாக வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு, அது அகப்படாமையால் ஆர்த்திமிகுந்து, ஆழ்வார் நாமொருபிராட்டி அவஸ்தையை யடைந்து, அசேதநங்களையும் திர்யக்குகளையும் நம்மோடே சமதுக்கிகளாக வெண்ணித்தந் நிமித்தமாகப் ப்ரலாபித்ததை யருளிச்செய்தார்.

க. நாரையைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறுா.

உ. அன்றிலைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறுர்.

௩. கடலைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறுா.

ச. காற்றைகுறித்து அநுசோகிக்கிறுா.

ரு. மேகத்தைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறுா.

சூ. சந்திரனைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறுா.

எ. இருளைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறுா.

அ. கழியைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறுா.

கூ. விளக்கைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறுா.

க0. மிகவுந்தளாந்தவளவிலே அவன் வந்து முகங்காட்ட, இனியென்னை விடாதொழிய வேண்டும் என்கிறுா.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழிகற்றுாக்குப் பலத்தை சொல்லித்தலைக் கட்டிஞா.

உ-ம். திருவாய்மொழி—திண்ணன்.

இந்தஆர்த்தி போக்குகைக்கு ஈஶ்வரன் ஸாந்நித்யம்பண்ணி நிற்கையாலே, அந்த ஆர்த்தியெல்லாம்போய் ஸகல கல்யாணகுண ஸமர்த்திஹேதுவான பரத்வம், அவதாரத்தி லுண்டென்று பரோபதேசம் பண்ணினதை யருளிச்செய்தார்.

க. மேல்பரக்க வருளிச்செய்கிற இத்திருவாய்மொழியில் ஆதரத்தைச் சங்ரஹேண வருளிச்செய்தாா.

௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௪0. துக்கநிவர்த்தகனுகையாலும், சீலவானுகையாலும, ஸுகுமாரனுகையாலும, புண்டரீகாக்ஷனுகையாலும், ஆபத்ஸகனுகையாலும, அகடிதகடநாஸமர்த்தனுகையாலும, ஸிருஷ்டிஸம்ஹிகளைப் பண்ணுகையாலும், ஸமஹாரமாகிற செயலைச் செய்கையாலும், ஈச்வராபிமானிகளா யிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தோத்ராதிகளாலும, இப்படி பஹுப்ரகாரங்களாலே அவனுடைய பரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில, இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்.

ஈச்வரன ஸாந்நித்யம பண்ணுகையில ப்ரகாசமாகப் பரத்வத்தையும அருளிச்செய்து, இந்த பகவதநுபவத்துக்கு ஸம்ஸாரிகள் ஸஹாயரன்றென்று, இதற்கு ஸஹாயபூதரான நித்ய ஸூரிகளோடே எப்போது கூடப்போகிறோ மென்கிற ப்ரார்த்தனையை யருளிச்செய்தார்.

௧. திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடினார்.

௨. அத்தையும இசைவித்த ஸர்வேச்வரனைக் கொண்டாடினார்.

௩. தம்நெஞ்சிற் பட்டதொரு உபகாரத்தைச் சொன்னார்.

௪. அதற்குப் ப்ரத்யுபகாரமாகவாத்ம ஸமர்ப்பணம பண்ணி அது தனக்கனுசயித்தார்.

௫. எனக்கு ப்ரத்மசுகருதமும நீயேயானபின்பு உன திருவடிகளைக் கிட்டினேனேயன்றோ வென்றார்.

௬. இன்றோ கிட்டிற்று தேவரெனக்கு விசேஷகடாக்ஷம பண்ணினவன்றே பெற்றேனே யல்லேனோ வென்றார்.

௭. அவனுடைய போக்யதையை அநுஸந்தித்து உன்னைப்பிரியில் தரியேனென்றார்.

௮. இப்படி நிரதிசயபோக்யனானவனை யெளியதொரு விரகாலே லபிக்கப் பெற்றேனென்றாரா்தல, அன்றியே அநேககாலங்கூடிப்பண்ணி லபிக்கக்கடவ தப்பலத்தை அவனைப் பின்சென்று எளிதாக லபித்தேனென்னுதல.

௯. என்னுடைய சகல க்லேசங்களும போம்படி அநுபவித்துக் களித்தேனென்றார்.

௧௦. இப்படி இவனை அநுபவித்துக்களிப்பார திரளிலே போய்ப் புகப்பெறு வதெப்போ தென்றார்.

௧௧. நிகமததில், இத் திருவாய்மொழியைச் சாபிப்பிராயமாக வப்யசித்து நாலுநாளும் நால்வரிருவர் உள்ளார கூடியிருந்து அநுபவிககப் பாருங்கோளென்றார்.

௪-ம். திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

பிரார்த்தனை சித்தியாதபடியினுலே, இந்த ஆழ்வார் ஒருபிராட்டி அவஸ்தயை யடைந்து மோஹித்திருக்கையில், அந்த நாயகியினுடைய அவஸ்தையைத் தாய்சொல்லுகிறதாக வருளிச்செய்கிறார்.

௧. ஆஶ்ரிதா ஆபத்தேச் செப்படாக உதவும் ஸவபாவனவன் இவருடைய ஆபத்துக்கு வந்து தவுகிறில னென்றாள்.

௨. "விரோதியுண்டே" என்று நினைவாகவாணனுடைய பாஹுவனத்திலும வலிதோ இவள் விரோதி யென்றாள்.

௩. இப்படிச்செய்ய நினைத்த நீர முன்பச்செயலை யென்றிய செய்தீரொன்றாள்.

௪. அது பொறுக்கமாட்டாமல் அது தன்னையே உபகாரமாகச் சொல்லாநின்றா னென்றாள்.

௫. அவ்வளவிலும் வாராமையாலே நிர்தய னென்றாள் திருத்தாயார.

௬. அது பொறுக்கமாட்டாமல் கெடுவாய் ஆகரத்தில் தகவு மறுக்குமோ அது நங்குறை காணென்கிறாளென்கிறாள்.

௭. அவன குணஹானிதன்னையே குணமாகக் கொள்ளும்படி இவளை வஞ்சிததா னென்றாள்,

௮. உம்மை அபாஶ்ரயமாகப் பற்றின விவள்படும் பாடேயிது வென்றாள்.

௯. இவள் பேற்றில் நீர செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென் என்றாள்.

௧௦. சேஷித்தது நோக் கொன்றுமே யாயிற்று, இதொன்றையும் நோக்கிக் கொள்ளீரென்றாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யசித்தார்க்குப் பலஞ் சொல்லித்தலைக் கட்டினார.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—அந்தாமத்து.

இவ்வார்த்தி போகருகைகரு ஈஸ்வரன ஸம்ச்லேஷிக்கையா லே, அந்ததாபம நிவாததாமய், ஈஸ்வரனுடைய திவ்ய பூஷண திவ்யாயுத திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யத்தை யும நிதய ஸூரிசேவையையும அநுஸந்தித்த தை யருளிசசெய்கிறார்.

௧. இவராசைபபட்டபடியே அடியாாகள குழாஙகளோடேவந்து கலந்த படி சொனனார்.

௨. தம்மோடே கலந்தபினபு அவனதிருமேனியும் திவ்யா வயவஙகளும் நிறமபெறற தெனறார்.

௩. தம்மோடேகலநது தனசததைபபெறுதல் இல்லையாகி விலலையாமபடி யாய்வநது கலநதானென்றார்.

௪. கீழிவனுக்கு தருஷ்டாந்தமாகச சொனனவை நேரில்லாமையாலே அவறறைச சிக்ஷித்துச்சோத தநுபவிததார்.

௫. அதுதானும் உபமானமாக நேரில்லாமையாலே அவற்றைக் கழிதது உபமேயந்தன்னையே அநுபவிததார்.

௬. இபபடி விலக்ஷணனானவன முக்தன தனனை அநுபவிக்குமாறுபோலே தானென்னை அநுபவிததா னென்றார்.

௭. தமக்காக ராமகிருஷ்ணாத யவதாரஙகளைப் பண்ணினானெனறார்.

௮ அவனை யெனனாறபேச முடியாதெனறார்.

௯. துணைதேடிக்கொணடு திரியவும பேசுகையிலே உபகரமிதநார்.

௧௦. "இபபடிகளா லெனனோடேகலநத விமமஹாகுணமொனறையும் பேச" எனறுல சாலமிறுக்குடைததெனறார்.

௧௧. நிகமததில், இது கறறார்க்குப பலஞ்சொலலித தலைககட்டினார்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

ஸாநநித்யம் பண்ணின எமபெருமானிடத்திலே ஆழ்வாா அதிசைசியஞ் செயய, அதைப்பார்தது ஆழ்வாா தம மை விட்டுப பிரிவரோ வென்று ஈஸ்வரனதிசங் கை பண்ண, ஆழ்வார் உமமை ஒருககாலும விடத்தககதிலலை யென்ற பின்பு, ஈஸ்வ ரனுக கதிசஙகை நீஙகினதை யரு ளிசசெயகிறார்

௧. எமபெருமான "இவா நமமை விடிற செயவதென" என்கிற அதிசங் கையைப போககினார்.

உ. அது போனபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த புதுக்கணிப்பைச் சொன்னா.

ங. தமக்கவன் பண்ணின ஔதாரயத்தை அநுசந்தித்து விததரானா.

ச. அவன் உமக்குப்பண்ணின ஔதாரயமே தென்ன, இதர விஷய வைராக்ய மென்றா.

ரு. இதரவிஷய வைராக்ய பூர்வகமாக ஆத்மாந்த தாஸ்யத்திலே அதிக ரித்த நான் இனியொருநாளும் விடேனென்றா.

சு. ஆஸ்ரிதருக்கு உதவு வாயானபின்பு எனக்கொரு குறையுண்டோ வென்றா.

எ. என்னுடைய சம்பந்தி சம்பந்திகளுக்கு மொருகுறையில்லையென்றா.

அ. இதற்குத்தா மநுஷ்டித்த உபாயமின்ன தென்றா.

கூ. "இவரகவாயறிய வேண்டும்" என்றோரடி பேரநிறக, இனிப்போக வொண்ணுதென்றா.

கO. நாம் போகாதொழிகிறோம் நீர் தாம் போகாதொழிய வேண்டுமே யென் னக், காலத்ரயத்திலும் ஸாவவித பந்துவுமான உன்னை விடச்சம் பாவனையில்லை யென்றா.

கக. நிகமத்தில், இது கறறாக்குப் பலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டினா.

எ-ம் திருவாய்மொழி—கேசவன்.

ஈஸ்வரனுக்குத் தம்முடைய விஷயத்தி லுண்டான ப்ரீதி யானது, தன்னுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளிலும் உண் டானதுகண்டு மிகவும் ப்ரீதராய், த்வாதச நாமப் ரதிபாத்யனை ஸர்வேஸ்வர னுடைய ஸம்பந் தத்தாலே, தம்முடைய ஏழேழு தலை முறையோரும் க்ருதார்த்தரானார்க ளென்கிறார்.

க. தம்மோடு சம்பந்தி சம்பந்திகளுமெல்லாரும் தம்மைப்போலே விஷ யீக்ருத ரானாகளென்றா.

உ. அதற்கடி நாராயணனுகையாலே என்றும் அந்நாராயண சப்தார்த்தத் தையு மருளிச்செய்தார்.

ங. இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஹேதுசொன்னா.

ச. ஸாவகாலமும் தன்னையே அநுபவிக்கும்படி பண்ணினனென்றா.

ரு. இப்படி தம்மை அநுபவிப்பித்ததாலே அவன்வடிவில் புகளாச்சொன் னா.

சு. இபபடி யென்னை விஷயீகரிக்கைககு அடிஙிரஹேதுககருயையெனருா.

எ. தனனையே ஸாவகாலமும அநுபவிககுமபடியான நெஞசைத தநதா னெனருா.

அ. தநதவளவின்றி விரோதியான நெஞ்சையும் போககினுனெனருா.

கூ. தனனுடைய கலயாணகுணஙகளையே நான அநுபவிககுமபடி என ஹருதயததிலே புகுநதா னெனருா.

க0. அநுபவவிரோதியான இநதிரியஙகளையும தனவழி யாககிககொணடா னெனருா.

கக. ஏவமபூதனுனவன எனனையலல தறியானுனெனருா.

கஉ. எனனைபபோலே காணபாரககுக காணலாமதொழிய ஸவயதனதா ல அறியபபோகா தெனருா

கங. நிகமததில, பலஞசொல்லித தலைககட்டினுா.

அ-ம். திருவாய்மொழி—அணை.

ஈஸவரன் தன ஸமபந்தி ஸமபந்திகளிலும வயாமோஹம பணணினதுகணடு, ஸமஸாரிகளையும தனனுடைய ஸம பநதிகளாகப பணணவேணடுமெனறு, அவர்க ளுக்கு மோக்ஷபர ததவததை உபதேசித் தருளுகிருா

க. இததிருவாயமொழியில் பரககச்சொல்லுகிற "வாததததைச சங்க்ர ஹேணவருளிச செயயாநினறு கொணடு ஸம்ஸாரமாகிற விக கடலைக கடககவேணும்" எனறிருபபாரககுக கடததிக கொடுககு மெனருா.

உ. அவனவேணடுமோ அவனுடைடைச சம்பநதமே கடததுமென்ருா.

ஙு. அவனுடைய வதிமாநுஷ சேஷ்டி தஙகள் பரதயக்ஷிககலா மெனருா.

ச. "அநதமில பேரினபததைப பெறவேணடுமே" எனறிருபபாா அவனை யாசுரயியுஙகோளெனருா.

ரு. கீழ் "இணைவனுமெபபொருட்கும்" எனறததை விவரிததாா.

சு. இவவுதகரஷ மெலலா மவனுககுணடோ வெனன நாமாராய வேண டாதபடி அாஜுஙன பண்டே தெரிநது அறுதியிடடா னெனருா.

எ. ஒருவன துவாததனங கொணடறியவேணடுமோ அவனுககிஷட ஸாவ சேஷ்டா விஷயமாயனரே ஜகததிருககிற தெனருா

அ. வ்யாப்திதொடக்கமான அவனுடைய அபதானங்கள் ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்கமுடியாதென்றார்.

கூ. அவனுடைய வ்யாப்தியை இசையாதார ஹிரண்யன் பட்டது படுவரென்றார்.

க0. ஏவம்பூதனானவனை நான்கண்டநுபவிக்கப் பெற்றேனெனறார்.

கக. நிகமத்தில், இதுகற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—எம்மா.

ஈச்வரன் ஆழ்வாருக்கும் அவருடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுக்கும் மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்கிறதற்கு உத்யோகமாயிருக்கையில், என்ப்ரீதிக்காக மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்கவேண்டாம், உம்முடைய ப்ரீதியினாலே மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்க வேண்டுமென்று கைங்கர்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. காயிகமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார.

உ. மாநஸமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார்.

ந. வாசிகமானபேறறை அபேக்ஷித்தார்.

ச. ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தை நிஷ்கரித்தார்.

ரு. நீராராய் இப்பேறறை அபேக்ஷித்தீரென்ன, நானாராயிடுக உன்னை அநுபவித்து மகிழும்படி பண்ணியருளவேண்டு மென்றார.

சு. த்ரிவித கரணங்களாலு முன்னை ப்ரீதி புரஸ்ஸரமாக அநுபவிக்கும்படிப்பண்ணியருள வேணுமென்றார.

எ. அப்படிச் சடக்கெனச் செய்யாமையாலே இன்னாதானார.

அ. ஸவரூபாநுரூபமாக க்ஷணகாலமென்றேனுமே அநுபவிக்கப் பெறில் பின்புள்ளகாலமெல்லாம் வேண்டேனென்றார்.

கூ. உன்னை அநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்து வைத்து அது கிடையாதபடி நானே யநாத்தத்தைச் சூழ்ததுக் கொண்டேனென்றார்.

க0. எனக் கொருநாளும், த்யானவிசேஷத்தைப் பண்ணித்தந்தோமிறே "என்று என்னை யென்கையில காட்டித்தாரா தொழியவேணு" மென்றார.

கக. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித்தலைக் கட்டினார.

க0-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

முன்னிஷகர்ஷித்த கைங்கர்யஸித்திக்குத் திருமாலிருஞ்சோலைத் திருமலையை ஆஶ்ரயிக்க வேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார்.

க. கடுகத்திருமலையாழ்வாரை யாஶ்ரயியுங்களென்றார்.

உ. திருமலையோடு சம்பந்தித்த ஸ்ரீபதியையாஶ்ரயிக்கச்சொன்னார்.

ந. அதந்தோடுசேர்ந்த அயன்மலை யமையுமென்றார்.

ச. "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே திரியவும் திருமலையை யாஶ்ரயிக்கச் சொன்னார்.

ரு. அதந்தோடுசேர்ந்த புறமலையை யாஶ்ரயியுங்களென்றார்.

சு. திருமலைக்குப்போம் மார்க்கசிந்தை பண்ணவமையு மென்றார்.

எ. அவ்வழியோடுசேர்ந்த திருமலையை யாஶ்ரயிக்கச்சொன்னார்.

அ. நித்யஸூரிகளுக்குங்கூட ப்ராப்யமாகையாலே திருமலையே பரமப்ராப்யமென்றார்.

கூ. "திருமலையைத் தொழுக்கடவோம்" என்கிற துணிவே வேண்டுவதென்றார்.

க0. எல்லாப்படியாலும் திருமலையாழ்வாரை யாஶ்ரயிக்கையே புருஷார்த்தமென்று தலைக்கட்டினார்.

கக. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலமருளிச்செய்தார்.

ந-ம் பத்து

விரோதிகழிந்த கைங்கர்யவேஷம் பாகவதஶேஷத்வ பர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்ய மென்றார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற அழகருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ திவ்யாபரண திவ்ய ஸௌந்தர்யங்களை அநுபவித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

க. அழகருடைய திருவணி கலங்களுக்கும் திருமேனிக்கு முண்டான ஸாம்யத்தவத்தை அநுசந்தித்தார்.

உ. அதற்கு நாட்டார் த்ருஷ்டாந்த மிட்டுச் சொல்லு மவையெல்லாம் உபக்கவத்யத்தை விளக்குமென்றார்.

ந. நாட்டாரை விட்டு "மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற நீர் சொல்லீரென்ன" என்றுற சொலவிமுடியா தென்றார்.

ச. இப்படி விலக்ஷணனுய் நிரதிசயபோக்யனு யிருக்கிற உன்னை நாட்டார இழந்துபோம்படி அவாகளை மதிவிப் பரமங்களைப பண்ணினு யென்ருா.

ரு. நாட்டாரில் வ்யாவ்ருத்த ரல் லீரோ உம்மால் பேச வொண்ணுமைக்குக் குறை யென்னென்ன, என்னை வ்யாவ்ாத்தனுக்கின வோபாதி உன்னைச் சாவதியாக்கிற் றில்லையே யெனருா.

சு. வேதங்களும் நீருங் கூடப்பேசினுலோ வெனன, அவையும் உன்னைப் பரிச்சேதிக்க மாட்டாதென்ருா.

எ. வேதங்கள் கிடக்கிடும் வைதிக புருஷாகளெனறு சிலா உண்டே அவா களைத்தக் குறை யெனனென்ன, அதுவும் உனக்கு நிறக்கேடென் ருா.

அ. காம பாவனையின்றிக்கே ப்ரமஹ பாவனேயயா யிருபபாஞெரு ப்ரம் ஹாவை யுத ப்ரோக்ஷித்து அவனேத்திலும் தேவாக்கு அவத்திய மென்ருா.

கூ. மேன்மை பேசவொண்ணு தென்கைக்கு நீாமையோதான் பேசலாயிருக் கிற தென்ருா.

கo. உன்னுலே ஸ்ருஷ்டனுன ப்ரமஹாவாலே ஸ்ருஜயரானவிவாகள்உன்னை யேத்துகையாவது உனக் கவத்யமன்றோ வென்ருா.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி தானே ப்ராப்யத்தைத் தருமென்ருர்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்.

அழகருடைய திவ்ய ஸௌந்தர்யத்தைப் பரிச்சேதித்து அநுபவிக்கைக்கு அசக்தராய், அந்த அசக்திககு ஹேது தம்முடைய கரணஸங்கோசமென்று ஆழ்வார் வ்யாமோஹப்பட்டுநிற்க, ஸர்வேஶ்வரன் (யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே) என்று நித்யசூரிகளுக்கும் அபரிச்சேத்யமான தென் ஸ்வபாவம், இதற்கு ஹேதுகரண ஸங்கோச மென்று வ்யாமோஹப்படவேண்டாம். திருமலையிலே ஸர்வஸுலபனுய் நிற்கிறவென்னை யனுபவியு மென்று வ்யாமோஹந் தீர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிருர்.

க. நீ தந்தகரணங்களைக்கொண்டு அநாத்தத்தை விளைத்துக்கொண்ட நான் உன்னைவந்து கிட்டுகை என்றென் றுண்டோ வென்ருா.

உ. இப்படிச் சூழ்வித்துக்கொண்ட பாபங்களைப் போக்கித் தேவரீரை நானெப்போது வந்து கிட்டக் கடவேனெனருா.

௩. இருக்கு முன்புன்னைப் பெறுகைக்குத் தந்த கரணங்களைக்கொண்டு நான் சூழ்ந்துகொண்ட பாபங்களை “நான் போக்கிவர” என்றால் அது செய்யப்போகாது, இனி நான் அறியாததாய் நீயறிந்திருப்பதொரு உபாயத்தை அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்றார்.

௪. உன்னை யொழிந்த தவ்யதிரிக்தங்களிலே என்னுடைய தாழ்ச்சியைத் தவிர்த்து, உன் திருவடிகளிலே வாழ்ச்சியே யாம்படி பண்ணவேண்டுமென்றார்.

௫. அப்படி செய்யப் பார்த்திலையாகில் உன் போக்யதையை எனக்கென் னறிவியா யென்றார்.

௬. இல்லாதவன் றுண்டாக்கின வருமையுண்டோ, உண்டாக்கின விடுகைக்கொரு குணுதானம் பண்ணவென்றார்

௭. நம்படி அறியாதே நாமவனை வெறுக்கிறதென னென்றார்.

௮. நீரக்கழியச்சாத நானுஷ்டானம் பண்ணினேனே! நான் இங்ஙனம் கூப்பிடுகைக் கென்றார்.

௯. அந்தத்தை விகரமாப தானத்துக்குத் தப்பின நான் இனி யெங்கே இடப்போகிறேனென்றார்.

௧0. அவ்வளவிலே வந்து அவன் முகங்காட்டித் தரிப்பிக்கத் தரித்தார்.

௧௧. நிகமத்தில், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்.

திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸகலவித கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் எப்போப்பட்ட வடிமைகளுஞ் செய்யவேண்டுமென்று மனோரதித்தார்.

௨. அதொரு தேசவிசேஷத்திலே போனால் பெறுமதன்றோ வென்ன; அங்குள்ளாரு மிங்கேவந்து அடிமை செய்கிற தேசமன்றோ நமக்கிங்கே பெறத்தட டில்லை யென்றார்.

௩. நிறைவாளர்க்குத் தன்னைக்கொடுத்தவன் குறைவாளர்க்குத் தன்னைத் தரச்சொல்ல வேண்டுமோ வென்றார்.

௪. அவர்களுக்குத் தன்னைக் கொடுத்தானென்றதோர் ஏற்றமோ எனக்குங் கூடத் தன்னை தந்தவனுக்கென்றார்

௫. எனக்குத் தன்னைத் தந்தானென்றதோர் ஏற்றமோ என்னிலும் நலமிலியாரைத் தேடிக் கிடையாமே நிற்கிறவனுக் கென்றார்.

௬. அவ் வடிமையிலே யிழிய விரோதிகளும் தன்னடையே போமென்ருா.
௭. இக் கைங்காயத்தை திருமலையாழ்வாா தாமே நமக்குத் தருவரொன்ருா.
௮. அத்திருமலையாழ்வாா தாமே நம் விரோதிகளைப் போக்கித் தம்மையும் தருவரொன்ருா.
௯. திருமலை யாழ்வாா எல்லாம் வேண்டுமோ நமக்கு ப்ராப்யத்தைத் தருகைக்கு, அவரோட்டை சம்பந்தமுடையாா அமையுமென்ருா.
௧0. ப்ரேஷிக்குத் தேஶ்யமாகையாலே மோக்ஷபூதராய் ரெல்லாரும் திருமலை யாழ்வாரை ஆஶ்ரயியுங்க ளென்ருா.
௧௧. நிகமத்தில், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினா.

௪-ம் திருவாய்மொழி—புகழும்.

ஸகலவித கைங்கர்ய உத்யோகத்துக்கு அநுகுணமாக ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வாத்ம பாவத்தைக் காட்ட, அங்கே ஸர்வவித கைங்கர்யத்தையும் பண்ணு கைக்கிச்சித்து, அதற்கு அசக்தராய், ஸர்வேஶ்வரன் பண்ணினமாத்திரமே போது மென்கிற வார்த்தையாலே வாசிககைங்கர்யம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிருர்.

௧. அவனுடைய குணங்களையும் விபூதிகாரணமான பூதபஞ்சகங்களையும் சேரப்பிடித்து இத்திருவாய் மொழியிலே மேல்பரக்கச் சொல்லுகிற வாத்தத்தைச் சங்ரஹேண அருளிச்செய்கிருா.
௨. கீழ்சொன்ன பூதபஞ்சகங்களினுடைய காாயங்களை க்ரமத்திலே பேசுகிருா.
௩. ஜகத்சரீரனுய் நினறதோடு அசாதாரண விக்ரஹயுக்தனுய் நின்றதோடு வாசியற் றிருக்கையாலே ஜகதாகாரனுய் நின்ற நிலேயோடே அஸாதாரண விக்ரஹத்தைச் சோத்தநுபவிக்கிருா.
௪. உஜ்வலமான மாணிக்யாதி பதாாத்தங்களை விபூதியாக உடையவனென்ருா.
௫. ரஸவத் பதாாத்தங்களை விபூதியாக உடையனு யிருக்கிறபடியை அருளிச் செய்கிருா.
௬. வேதம் துடக்கமான இயலும் இசையுமான ஶப்தராசியை விபூதியாக உடையனென்கிருா.
௭. ஐஶ்வாயாதி புருஷாாத்தங்களை விபூதியாக உடையனென்கிருர்.
௮. ஜகத்தில் ப்ரதானரான ப்ரம்ஹருத்திராதிகளை விபூதியாக உடையனென்கிருா.

௯. அவனுடைய விபூதி விஸதாரஙகள தனிததனியே பேசமுடியாமை யாலே காரியகாரண ரூபமான சேதநா சேதநஙக ளவறறுககு விபூதி எனறு பரயோஜகததிலே சொலலலா மிததனை எனகிறா.

௰. இவற்றுககு மநதராதமாவாய வயாபிதது நினறால் நறுகந தோஷை ரஸமஸ பருஷட னெனறா.

௧௧. நிகமததில, இது கறறவாகள நிததிய கைஙகாயததைப பெறறு அயா வறு மமராகளாலே விருமபபபடுவாக ளெனகிறா.

௫-ம் திருவாய்மொழி—மொய்மாம்.

பகவதகைஙகாயத்தில ஆதரமுடைய ஆழ்வார், பகவதகைங் கர்யம பணணுகிறபேறைக கொணடாடினதும, அலலாதா பேறை நிநதிததது‌ம, அருளிச செய்கிறா॥

க. ஆஸ்ரிதனிடா படட மடுவின கரையிலே கலங்காப பெருங்கரில் நிலைறு மறைகுலையத தலைகுலைய வநதுவிழுநத நீரமையை அநுஸநதிந தால விகருத ராகாதார வஸதுகக ளெனகிறா.

௨. ஸ்ரீ கஜேந்திராழவானுக குதவினது சூரிகளுக்குதவிற றென்னலாம்படி யனறோ "தஙகளுக கிடருண்டு" என் றறியாத சமசாரிகள விரோதியைப போககும் நீரமையெனறு அநுசநதிநதால அவிக ருதரா யிருபபாா, மஹா பாப மநுபவிககப பிறககிறவாக ளென கிறா.

௩. உபகார மறியாத பசுககளுககும், ததபராயாககும வநதவாபததை நீககின மஹா குணததை யநுசநதிதது அவிகருதரா யிருககுமவா கள நிததிய சமசாரிகளாயப போவாக ளெனகிறா.

௪. நபபினனைப பிராட்டிககாக வெருதேழடாதது அவளோடே சமஸ லேஷிதத பாண்யித வகுணததை அநுசநதித திடுபடாதவாகள ஸ்ரீ வைஷணவாகள நடுவே எனன பரயோஜனததுககாகப பிறந தாாக ளெனகிறா.

௫. ஆஸ்ரித விரோதி நிரசநாததமாக அசாதாரண திவயரூப விசிஷட னயக கொண்டு திருவவதாரம் பண்ணின குணததை அநுசநதித தால, விகருதராகாதாா அவஸ்துகக ளெனகிறா.

௬. ஈஸ்வரபோகயதையை அநுசநதிததால விகருதராவாகளாகில அவா கள எலலா அறிவினபலமும கைவநதாரெனகிறா.

௭. ஆஸ்ரித பக்ஷபாதமாகிற மஹாகுணததிலீடுபடாதே சரீரபோஷண பராயத திரிகிறவாகள வைஷணவாகளுக கெதுககுறுப பாவப் பிறநதாாகளெனகிறா.

௯. திருவேங்கடமுடையானுடைய நீர்மைக் கீடுபடுவாரை நித்திய சூரிகள் அன்றோ கொண்டாடுவாரகளெனகிறார.

௯. கைவல்லிய புருஷார்த்தனை நிந்தித்துப, பகவதகுணங்களை அநுசந்தித்து விக்ருதராய் ஆடுவது பாடுவதாகுங்கோள், இதுவேகாத்தவ்யம் என்கிறார.

௧0. அநந்ய ப்ரயோஜனராய்க் கொண்டு அவன்குணங்களை யநுசந்தித்து விக்ருதராகுங்கோள் உங்களுக்கிதுவே புருஷார்த்தமென்கிறார.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பகவத்குணாநு சந்தாநம் பண்ணினால் அவிக்ருதராயிருக்கைக்கடியான மஹாபாபத்தை யிது தானே நிஶ்ஶேஷமாக போக்குமென்றார.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—சேய்யதாமரை.

கைங்கர்யத்துக்கு பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமிகளைக் காட்டில், அர்ச்சாவதாரமே சுலபவிஷயத்வ மென்றதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. ஜகத்காரணத்வ புண்டரீகாக்ஷத்வாதி குணங்களையுடையவனாே ஶ்ரயணீயன், அவனை ஆஶ்ரயியுங்களென்கிறார.

௨. அப்படிப்பட்டவன்தானே உங்களோடு சஜாதியனாய்ச் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய்வந் தவதரித்தான், அங்கே ஆஶ்ரயியுங்க ளென்கிறார்.

௩. கீழ்ச்சொன்ன ராமாவதாரம் பரத்வமென்னும்படியான கிருஷ்ணாவதாரத்திலே ஆஶ்ரயியுங்க ளென்கிறார.

௪. பிரம்ஹருத்திராதிகளுககும் தடையின்றிப் புக்காஶ்ரயிக்கலாயிருக்கிற சீலவத்தையைப் பேசுகிறார.

௫. வாத்சல்லியத்தாலே யெப்போதும் ஐஶ்வர்யாதிகளோடுவந் தவதரிக்குமென்கிறார.

௬. நிரதிசய போக்கியனான நரசிம்ஹத்தை யொழிய வேறொருவனாத தாரகாதிகளாக உடையேனல்லேன் காலதத்வமுள்ளதனையு மென்கிறார.

௭. அவனை ஆஶ்ரயுங்கோள் உங்களுடைய ஸர்வதுக்கங்களும் போம்படி யென்கிறார.

௮. ஸம்சாரிகளுக்கும் ருசிபிறக்கைக்காக நான் சக்ரவாத்தித் திருமகனை அல்லது ஆபத்தனமாகப்பற்றி யிரேனென்று ஸ்வசித்தாந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார.

௯. அவதார திருமேனியையே அப்ராக்ருததிவ்ய ஸம்ஸ்தானத்தோடொக்க விரும்பும் ஆர்ச்சாவதாரத்தை ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

க0. தனதுறையான கிருஷ்ணுவதாரததிலேபோய நான கணணுலேகண டனுபவிககப பெறுவதெனறோவெனனுமஙவாபதியோடே தலைக கட்டுகிறா.

கக. நிகமததில, இதை அபபியசிககவே பகவதபரேம முணடாம இததை அபபியசியுஙக ளெனகிறா.

எ - ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்

பகவத கைஙகாயம பணணுகிற பேரகள நமககு ஸவாமி களெனறு பாகவத சேஷதவமருளிச செயகிறா

க. வடிவழகிலும குணஙகளிலும தோறறிருககும ஸ்ரீ வைஷணவாகள எனககு ஸவாமிகள எனறு இததிருவாயமொழியின அாததததை ஸஙகிரஹேண அருளிசசெயகிறா.

உ. அவனுடைய வவயவ சோபைககுத தோறறிருககுமவாகள எனககு நாதரெனகிறா.

௩. தோளும தோளமாலையுமான வழகிலே தோறறிருககு மவாகளுக்கு ஸேஷபூதரானவாக ளெனககு ஸவாமிகளெனகிறா.

ச. அவனுடைய வாபரண சோபையிலே தோறறிருககும ஸ்ரீ வைஷணவா களுககு ஸேஷபூதரானவாக ளெனக்கு ஸவாமிக ளெனகிறா.

ரு. பரயோசநாநதர பராககு மபேக்ஷித ஸமவிதானம பணணுமவன ஔ தாாயததிலே தோறறவாகள ஸவபாவததுககுத தோறறவாக ளெனககு ஸவாமிகளெனகிறா

சு. அவன சவுநதாயாதிகளைத திரள வநுபவிககுமவாகள எனககு ரக்ஷக ரெனகிறா.

எ. ஆஸ்ரித விஷயததில அவன் பணணும மஹோபகாரஙகளிலே விதத ரானவாகளுககுத தோறறிருககுமவாகள கிடீரெனககு எறறைக கும ஸவாமிக ளெனகிறா.

அ. அவனுடைய ஸ்ரீ:பதிதவததிலே தோறறிருககுமவாகள எனககு நாத ரெனகிறா

க. கையும் திருவாழியுமான வழகிலே தோறறிருககும ஸ்ரீ வைஷணவா களுககு ஸேஷபூத ரானவாகள எனககு ஸவாமிக ளெனகிறா.

க0. அவனுடைய அகடிதகட நாஸாமாததியததிலே தோறறிருககும ஸ்ரீவை ஷணவாகளுடைய சேஷதவததி னெலலை நிலம நான யெனகி றா.

கக. நிகமததில, பாகவத ஸேஷதவ பரதிபாதகமான இததிருவாயமொழி யை அபபியஸிதத்வாகள இப புருஷாாததததுககு விரோதியான ஸமஸாரததைக கடபபாகள எனகிறா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—முடியானே.

பாகவதசேஷத்வம் ப்ரதிபாதித்த ஆழ்வார், இந்தப் பாகவதசே ஷத்வம் பரஸ்பரபோதநத்துக்கு உபயுக்தமாகாமல, பகவத் குணஸ் மாரகமாய், அக்குணாநுபவத்தில் ஒரோரிந்திர யமே பஞ்சேந்திரிய க்ருத்யங்களை யாசைப்பட்ட தென்றருளிச் செய்கிறார்.

க. தம்முடைய திருவுள்ளத்துக் கவன் பக்கலுண்டான சாபலாதிசயத் தைச் சொல்லுகிறார்.

உ. மநஸ்ஸுக் கனந்தரமான வாக்கு மநோவ்ருத்தியையும தன வருத்தி யையு மாசைப்படா நின்றதெனகிறார்.

ந. கைகளானவை வாக்வ்ருத்தியையும் தன் வ்ருத்தியையும் ஆசைபபடா நின்றன வென்கிறார்.

ச. கண்களானவை கைகளின் வருததியையும் ஸ்வவ்ருததியையும ஆசைப் படாநின்ற தென்கிறார்.

ரு. செவிகளானவை கண்ணினுடைய வருததியையும் தன்னுடைய வ்ருத தியையும் ஆசைபட்டா நின்றன வென்கிறார்.

சு. என்னுடைய ப்ராணனுனது உன்னுடைய கீர்த்தியைத தன்செவியா லே கேட்க வாசைப்படாநின்ற தென்கிறார்.

எ. கரணங்க ளொழியத் தம்முடைய விழவு சொலலுகிறார்.

அ. உம்முடைய வபேக்ஷிதம் செய்கைக கொருகால மில்லையோ, அது வருங் கிடீரெனன; அதுவும் நீயிட்ட வழக்கன்றோ வெனகிறார்.

கூ. ரக்ஷேபாய க்யனுமாய் விரோதி நிரசன சீலனுமான உன்னை நான் கிட்டுவதென்றெனகிறார்.

கO. உன்னைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே கிலேசப்படுகிற நான், இன் னம் எததனை காலங் கூப்பிடக் கடவேனென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாயமொழியில் ஸப்தமாத்ரததாலே பரமபதத தைச் செல்லப் பெறுவரென்கிறார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—சொன்னல்.

பகவத் குணாநுபவத்திலே ஆசையுடைத்தான ஆழ்வார், லௌகி கரைப்பார்த்து இதரஸ் தோத்ரம் பண்ணினலெ துண்டா கிறது, என்னோடே கூட ஸ்ரீய꞉ப்பதியை ஸ்தோத்ரம் பண்ணினால் ஸர்வாபீஷ்டங்களு முண்டாகு மென் றதை யருளிச் செய்கிறார்.

க. க்ஷுத்ர விஷயங்களைக் கவிபாடுகை உங்களுக்கு ஹிதமல்ல வென்று உபதேசிக்கையிலே ப்ரவருத்தரானவா அவாகளுக்கு ருசிபிறக்கைக்

காக நானிருக்கிறபடி கண்டிகோளே யென்று தம்முடைய மதத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

௨. க்ஷுத்ரரைக் கவிபாடி என்ன ப்ரயோஜன முண்டென்கிறார்.

௩. விலக்ஷணனாய உபகாரகனாயிருக்குமவனை யொழிய க்ஷுத்ர மநுஷ்யரைக் கவிபாடி யென்ன ப்ரயோஜன முண்டென்கிறார்.

௪. மந்தாயுஸ்ஸுக்களான க்ஷுத்ரரைக் கவிபாடிப் பெறுவதென்னென்கிறார்.

௫ ஸமஸ்த கல்யாண குணத் மகனுமாய ஸர்வாபேக்ஷித ப்ரதனுமான ஸர்வேச்வரனைக் கவிபாட வாருங்களென்கிறார்

௬. மநுஷ்யாதிகளைக் கவிபாடி ஜீவிப்பதிலும் உடம்பு நோவப் பணிசெய்து ஜீவிக்கை நன்றென்கிறார்

௭. பகவத் விஷயத்தை யொழிய வேறு சிலரைக் கவிபாடுகைக்கு நான் க்ஷமனன்றிக்கே ஒழியப் பெற்றேனென்று ப்ரீதராகிறார்.

௮. நான் பிறரைக் கவிபாடுவேனென்னிலும் என் வாக்கான தவளை யொழியப் பாடாதென்கிறார்

௯ இதரஸ்தோத்ரத்துக்கு அதிகாரி அல்லேனென்கிறார்.

௧௦. ஸர்வேச்வரன் கவியான வெனக்கு இதரஸ்தோத்ரகரண மநுரூபமன்றென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியி னியலமாத்ரத்தை அப்யஸித்தவர்களுக்குப் பிறரைக் கவிபாட யோக்யமான நீச ஜன்மமில்லை என்கிறார்.

---

௧௦ - ம். திருவாய்மொழி—சன்மம்.

இதர ஸ்துதிபண்ணுகிற கவிகளைப் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவர்த்திக்கும்படி உத்யோகித்து, அவர்கள் புத்தி திரும்பாதபடியாலே, அவர்களைப்போலன்றி, ஸகல ப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வேச்வரனை ஆச்ரயிக்கையாலே தமக்கொரு குறையின்றி ஸர்வாபீஷ்ட முண்டாய்ச்சுதென்றருளிச் செய்கிறார்.

௧. இத்திருவாய் மொழியில் சொல்லுகிற அர்த்தத்தைச் சங்க்ரஹேண வருளிச் செய்கிறார்.

௨. ஆச்ரித விரோதிகளை அழியச்செய்த க்ருஷ்ணனுடைய புகழைப் பேசப்பெற்ற எனக்கொரு தட்டில்லை யென்கிறார்.

௩. அவனுக்கு அடிமை செய்கையிலே ப்ரவ்ருத்தனான எனக்கு க்ஷுத்ர விஷய ப்ராவண்யத்தால் வரும் ஊர்த்தய துக்கமில்லை யென்கிறார்.

ச. தேவதாந்தரங்களைப் பற்றினோக் கவாகள் தஞ்சமல்லவொன்னு மிடத் தையும் தன்னைப் பற்றினாகளைத் தான விட்டுககொடா னெ ன்னு மிடத்தையும் காட்டின இவனை பற்றின எனககொரு துக்க மில்லை யென்கிறா.

ரு. வைதிக புத்ராநயநததை அநுசந்தித்து இவனைப்பற்றின எனக்கொரு துக்கமுமிலலை யெனகிறா.

சு. கிருஷ்ண குணங்களை அநுபவிககப்பெற்ற வெனக்கொரு துககந்த மில்லை யென்கிறா.

எ. அகாமவஸ்ய ஞைகையாலே ஈஸ்வரனுக் கிவ் விபூதியிலுள்ளதுலீலா ரசமாத்ரமாகையாலே அதனை அநுசந்திதத எனககு காம வஸ்ய தையு மில்லை, இந்த லீலா விபூதியில ந்தாப்ப விக்கவும் வேண்டா வென்கிறா.

அ. ஜகதரக்ஷணம் பண்ணும் நீாமையை அநுசந்திக்கப்பெறற எனக்கொரு துக்கமில்லை யென்கிறா.

கூ. அகடிதகடநா சமாத்தனை வடதள சாயியை யநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கு ஒரு தளாவுமில்லை யென்கிறா.

க0. அவனைப்பற்றின எனக்கொரு கேடில்லை யென்கிறா.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழியை அப்யசித்தாரை சாவலோக ப்ர சித்தமாம்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயிலே நடத்தி, மேலே பரம பதத்திலேசென்றால் தன் ஐஸ்வாய மிவாகளிட்ட வழக்காகு மென்கிறார்.

ச - ம். பத்து.

கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி, ஐஸ்வர்ய கைவல்யமென்றார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

பகவதாஸ்ரயணத்தாற்றமக் கொருகுறையிலலை யென்ற ஆழ்வார், அன்யருடைய குறையையுந்தீர்க்க உத்யோகித்து, இஹலோக ஐஸ்வர்யமும் ஸ்வர்க்காதி போகமும் அஸ்திரம், கைவல் யாநுபவ மல்பம், பகவதநுபவமே நிரபாயமான பரம புருஷார்த்த மென்று பரோப தேசம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறார்.

க. சாாவ பௌமராய்ப் போந்த ராஜாக்கள் அநத ராஜய ஸ்ரீயை யிழந்து இரந்து ஜீவிக்க வேண்டுமேபடி தாகத ராவாகள். ஆனபின்பு நித்ய ஸ்ரீயான ஸாவேஸவரனைப பற்றப் பாருங்கோ ளென்கிறா.

உ. ராஜயம் பண்ணுகிறநாளில் போக்யைகளாகப் பரிகர ஹித்த ஸ்ரீகளை யும் சத்துருக்களுக்குக் கொடுத்து எளிமைப்படுவ ரொன்கிறா.

௩. ராஜாக்கள் தங்கள் காலிலே விழுந்து கிடந்தால் ஔதாரிந்திருக்கும் மதிப்பை யுடையவர்கள் "ஒரு சேதனன்" என்று நினையாத படி மதிப்பறுவர்கள் என்கிறார்.

௪. போகத்தாக்களுடைய நிலையாமையாலும் அவனைப் பற்றவேண்டு மென்கிறார்.

௫. செல்வக்கிடப்போபாதி அங்கநா பரிஷ்வங்கமு மஸ்திரமென்கிறார்.

௬. வைத்தியர்கள் பிழைத்தாரை எண்ணுமாப்போலே முடிந்தவர்களை யெண்ணுகிறதென், ஜீவித்தவர்களும் சிலர் இல்லையோ வென்னில், அதிருந்தபடி கேட்கலாகாதோ பின்னை யென்கிறார்.

௭ ஐஸ்வர்யத்துக்கு நீர் சொல்லுகிற தோஷமுண்டேயாகிலும் அன்ன பாநாதிகள் தாரகமுமாய்ப் போக்யமுமாயிருக்கிற ஆகாரமுண்டே! என்ன, அதுவும் நிலை நில்லா தென்கிறார்.

௮. ராஜ்யஸ்ரீ அவற்றின் ஸ்வபாவத்தாலே நிலை நில்லா, ஆனபின்பு அவனொன்றனையே பிரயோஜனமாக ஆஸ்ரயுங்கோ ளென்கிறார்

௯. காயக்லேசாத்மகமான தபஸ்ஸைப் பண்ணி அந்த தப்பலம் ஸ்வர்க்க மாகக்கொண்டு சுவர்க்கத்தைப் ப்ராபிக்கும்போது பகவத் ப்ரசாதம் வேணும் அதுண்டாய ப்ராபித்தாலும் அது தன்னின் ஸ்வ பாவத்தாலே நிலைநில்லா தென்கிறார்

௧௦. இவைபோ லன்றிக்கே ஆத்மலாபம் நிலைநின்ற புருஷார்த்தமே யென் னில், கீழ்ச்சொன்னதைக் குறித்தொரு நன்மையுண்டே யாகிலும் பகவதா நந்தத்தைப்பற்ற இது ஏகதேசமாயிருக்கையாலே அது வும் தண்ணிது, ஆனபின்பு அவனைப் பற்றப் பாருங்கோ ளென்கி றார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி பத்துங்கற்றார் ஐஸ்வர்யாதி க்ஷுத்ர புருஷார்த்தத்தைத் தவிர்ந்து பகவத் கைங்கர்யைகபோகராவ ரென்கிறார்

உ-ம். திருவாய்மொழி—பாலனாய்.

முன்சொன்ன பரோபதேசம் வ்யர்த்தமாய்ப் போகையாலே, தாம் பகவத் விஷயத்தில் மிகவும் அபிநிவேசத்தையடைந்து, முன்பு செய்த அவதாரங்களெல்லா மிப்பொழுது தமக்குக்காட்ட வேண்டு மென்கிறதை யருளிச்செய்கிறார்

௧. வடதளசாயியினுடைய திருவடிகளில் சாத்தின திருத்துழாயைச் செவ் வியோடே யிப்போதே பெறவேணுமென்று ஆசைப்பட்டா நின்று ளென்கிறாள்.

௨. என் பருவத்தில் பெண்களுக்குதவின விடத்திலே எனக்குதவாத் தட டென்னென்னு நின்று ளென்கிறாள்.

௩. ஒரு ஊருக்காக உதவினதேயனறிக்கே ஒரு நாட்டுக்காக உதவினவன் பக்கல் உள்ளது பெறத் தட்டென னென்று நினறாள் என்கிறாள்.

௪. என்றுமொக்கவேகரூபமா யிருக்கிற பரமபத நிலையன் திருவடிகளில் திருத்துழாய் பெறத் தட்டென் னென்று நின்றா ளென்கிறாள்.

௫. ஆனால் இங்கே என்னோட்டையா ளொருத்திக்காகத் தன்னைப் பேணாதே எருதேழடாத்த கிருஷ்ணன் திருவடிகளிற் சாத்தின திருததுழாய்பெறத் தட்டென் னென்று நின்றா ளென்கிறாள்.

௬. நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு உதவினாப்போ லனறிக்கே ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டிக்காகத்தன்னை அழிய மாறியுமுதவினவனுடைய திருவடிகளின் திருததுழாயை ஆசைப்படா நின்றா ளென்கிறாள்.

௭. பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே வைத்தருளினவ னுடைய திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாயை ஆசைப்படா நின்றாளென்கிறாள்.

௮. ஸ்ரீஜனகராஜன் திருமகளுடைய விரோதியைப் போக்கின சக்ரவாத்தித திருமகன் திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாயை ஆசைப்படாநின்றா ளென்கிறாள்.

௯. "அவனுடைய ஆயுதாதிகளைக் காணவேணும்" என்று சொல்லப்புக்கு முடியச் சொல்லமாட்டாதே நோவுபடா நின்றா ளென்கிறாள்.

௧0. உன மகள் நீயிட்ட வழக்கன்றோ அவளுக்கு ஹிதம் சொல்லி மீட்கத் தட்டென் னுனக் கென்றவாகளைக் குறித்து; நான சொலலிறறுக் கேளாதே அவனையே யாசைப்பட்டு மிகவும் அவசன்னையாகா நின்றாளெனகிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்பியசிக்க வல்லாா நிததிய சூரிகளுக்குச் சதரு ஸராவ ரென்கிறார்.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ஆழ்வாரர்த்தித்தபடியே ஏககாலத்தில் அவதாரங்களை யெல்லாங் காட்ட ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. ஆஸ்ரித விரோதிகளை நிரசிக்கிற விடங்களில் அவ்வவ் சமயங்களில் வநது முகங்காட்டி அடிமைசெய்யப் பெற்றிலேன் நான், இங்ஙனேயிருக்கவு மென் ஹ்ருதயத்தையே யுனக்குப் போக்கியமாகக் கொள்ளுவதே யென்கிறார்.

௨. என்னுடைய கரணகாரயமான ஸ்மருதியாதிகளே பரிபூரண ஞானவனுக்குப் போகோப கரணங்கள் எல்லா மாயிற்றென்கிறார்.

ங. இத்தலையை யுண்டாக்கி அத்தாலே க்ருதக்ருத்தியனா யிருக்கிறாயே யென்கிறார்.

ச. உன்சுகுமாரமான திருமேனிக்கு சாத்துமமாலையென் சத்தையேயாய் விடுவதே யென்கிறார்.

ரு. தம்முடைய சிநேகாதிகளோ ரொன்றே ஆபரணாதி சர்வபரிச்சதங் களு மாயிற்றவனுக் கென்கிறார்.

சா. அவன் ப்ரணயித்வாதி சயம் தம்மையும் ப்ரணயியாக்கிற் றென்கிறார்.

எ. என் சத்தையே உனக்கு ஜீவன ஹேதுவாவதே யென்கிறார்.

அ. ஒருவரையொழிய ஒருவர்க்குச் செல்லாதபடி பிறந்தகலவி, பேச்சுக்கு நிலமன் றென்கிறார்.

கூ. உன் ப்ரணயித்வப்ரகாஷ்ம என்னுடைய பேச்சுக்கு நிலமன் றென்கி றார்

௰. நானும் சமஸ்தலோகங்களும் ஸர்வேச்வரனும் ஏககண்டராய் ஏத்தினு லும் ஏத்தப்போகாத விஷயத்தை என்செல்லாமையாலே ஏத் தினேனென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், ஈச்வரனுடைய உபய விபூதியும் இத்திருவாய்மொழி அப் பியஸித்தாரிட்ட வழக்கென்கிறார்.

ச - ம். திருவாய்மொழி—மண்ணையிருந்து.

அவதாரங்களைக் காட்டி மறைந்தபடியாலே, ஆழ்வார் நாயகி தன்மையை யடைந்து, மோஹித்து, ஸம்பந்தி ஸத்ரு ஸர்வவஸ்துக்களைப் பார்த்துக் கூறுகிறாளென்று, தாய் சொல்லுவதாக வருளிச் செய்கிறார்.

க. வினவ வந்தவர்களுக்குத் தன்மகள் செய்தியை அறிவியா நின்றுகொண்டு, இப்படி இவளை எம்பெருமான் பிச்சேற்றினான், நானிதுக் கென்செய்வேன் என்கிறாள்.

உ. அப்ராக்ருதருடையான இவள் செய்கிறன வொன்றும் தெரிகிறதில்லை யென்கிறாள்.

ங. இவளுடைய அதிப்ரவ்ருத்திகளைச் சொல்லப்புக்கு அவற்றுக் கெல்லை யில்லை யென்கிறாள்.

ச. வ்யசனசஹை அல்லாத இவளை இப்படி நோவுபடுத்துவதே யென் கிறாள்.

ரு. இவளுக்கு இவ்வவசாத மெவ்வளவாய் முடியக் கடவதென் றறிகிறிலே னென்கிறாள்.

௬. தன்மகள் பிச்சுக்கு நிதானத்தையும் அதடியாக வந்த பிச்சு தன்னையும் சொல்லுகிறாள்.

எ. தேறின போதோடு தேறாத போதோடு வாசியற எப்போதும் அவன் திறமல்ல தறியாளே என்கிறாள்.

அ. அத்யந்த தாதசைவாதறியா தினைறுமிவள் ததேகபனாயா யிருக்கு மென்கிறாள.

௯. பெறுதற்கரிய விவள் தன்னையே வாய்வெருவி மோஹிக்கும்படி பண்ணுகின்ற னெனகிறாள.

௧0. சதரு ரூபதாரத்தங்களை அநுசந்திகக க்ஷமமல்லாத வ்யசநாதிசயத்தாலே இவளுக்குப் பிறந்த விக்ருதிகளைச் சொல்லி நானென் செய்வே னென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இததிருவாய்மொழி கறறா சம்சார துரிதமும் போய், பகவத் விஸ்லேஷகந்த மில்லாத் திருநாட்டிலே யெல்லாருமசிர சாவகிக்கு மேன்மையோடே இருக்கப்பெறுவ ரென்கிறா.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

அந்தமோஹந்தீரும்படி ஸர்வேஶ்வரன் நித்திய சூரிகளோடே கூட ஸாந்நித்யம் பண்ணுகையில், மங்களாசாஸநம் பண்ணிப் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. கிருஷ்ணனைக் கவிபாடப் பெற்ற வெனக் கொருநாளுமொரு குறையில்லை யென்கிறா.

௨. இம்மஹைஶ்வரியததுக்கு அடியான ஶ்ரீய: பதித்வத்தை அருளிச்செய்கிறா.

௩. ஸர்வேஶ்வரனைக் கிட்டிக்கவிபாடுகையாலே அவனுடைய வாநந்தத்தையும் விளாக்கொலை கொள்ளும் படியான வாநந்தத்தை உடையனானேன் என்கிறார்.

௪. நித்ய சம்சாரியான வென்பக்கல் பண்ணின மஹோபகார மென்னால் பரிச்சேதிக்க வொண்கிறதில்லை யென்கிறா.

ரு. எனக்குத் தன் படிகளைக் காட்ட, கண்டநுபவித்து நான் என்னுடைய ப்ரதி பந்தங்களெல்லாம் போம்படி திருவாயமொழி பாடி நிரதிசயாநந்தியானே னென்கிறா.

௬. இதுக்கு முன்புப் பெறாததா, இனிப்பெறவேண்டுவது ஒன்றுண்டோ வென்கிறா.

எ. "அரியதுண்டோவெனக்கு"என்கிற இப்பூர்த்தி உமக்கெத்தாலே வந்ததென்ன, பகவத் கிருபையாலே வந்த தென்கிறா

அ. எம்பெருமான சௌ குமாரயததுககுத தகுதியாகக கவிசொலல வல்ல வெனககுத திருநாடடிலும நிகரிலலை யெனகிறா

௯ ஸாவேஸவரனை யெஙகும புககுக கவிபாடபபெறற எனனோ டொப் பாருணடோ வெனகிறா

௧0. ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளுககு ஆநநதாவஹனனே னெனகிறா

௧௧. நிகமததில், இததிருவாயமொழி கறறுடைய டெரியபிராடடியாா தமக கே பரமாககொணடு சமஸத துககஙகளையும போககுவ ரென கிறா

சா - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ஸாநநிதயம பணணின ஈஶவரனநதா ஹிதனையயாலே ஆழவாா மோஹிகக, இதர தேவதா வேசமெனறு க்ஷுத்ரதேவதா ராதநம பணணுவதைப பரிஹரிதது, பகவநநாம ஸங கீாததநமும, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபாத தூடகளும, இதறகுப பரிஹாரமென்று, ஆபதஸகி சொ லல, வபபடியே பரிஹாரம பண்ண, மோஹம தீாநததை யருளிச் செய கிறார்

௧. தோழி இவள நோயககு நிதானததைச சொல்லி நீஙகள செயகிறவை பரிஹார மனறெனறு விலககுகிறாள.

௨. க்ஷுத்ரதேவதா சாநதியா லிநநோய போககுகை அறிது பகவத் விஷயததைச சொலலி லிவளைப பெறலாமெனகிறாள.

௩. அயுகதஙகளைசசெயயாதே அவன திருவடிகளை யேதநதுஙகோள அதுவே இநநோயககும் பேஷஜ மெனகிறாள

௪. ஆபதஸகனான ஸாவேஶவரனுடைய திருநாமததைச சொலலவலலி கோளாகில இவளைக கிடைககு மெனகிறாள.

௫. நோயககு யோககியமான பரிஹாரததைப பணணுஙகோ ளெனகிறாள.

௬. "தவளபபொடி" எனறு சொனனது இனனதெனறு விசேஷிதது அததைச செயய உததியோகிககவே இவள நோய தீருமெனகி றாள.

௭. இவள பிழைககவேணடி யிருநதிகோளாகில ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளை ஆஶ்ர யியுஙகோ ளெனகிறாள.

அ. க்ஷுத்ர தேவதாஸமாஶ்ரயணம உஙகளுககுக கீழமையை விளைககு மெனகிறாள.

௯. கிருஷ்ணன திருவடிகளை நினைதது வாழ்ததுஙகோள இவள பிழைகக வேண்டி யிருநதிகோளாகி லெனகிறாள.

௧0. இவளுக்கு கிருஷ்ணன் திருவடிகளிலுண்டான வைகாந்தியத்தை அநுசந்தித்து அவனையேததுங்கோள இவள் உஜ்ஜீவிக்குமென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், பலம் சொல்லித தலைக் கட்டுகிறார.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

மோஹந்தெளிந்து, திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைக் காட்ட வேண்டுமென்று அஹோராத்ரம் விழித்தமையை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. நெடுங்காலம் கூபபிடச்செய்தேயும் விஷயீகரியாதபடியாக நான் பண்ணின பாபத்தின் மிகுதியிருக்கிறபடி யென்னென்கிறார.

௨. பண்டுபண்ணின உபகாரங்களைச்சொல்லி; அப்படி உபகரித்துன் சுவட்டை அறிவிதது இப்போது நான் கூப்பிட, முகங்காட்டாதே யெழுவாங்கி யிருக்கைபோருமோ என்கிறார.

௩. எனக்குன்னைக் காட்டாதொழிந்தால் "நீ என்னைக் காண்கைக்குப் பாக்கியம் பண்ணிற்றில்லை" யென்றாகிலும் என்கண்முகப்பேவநதொன்று சொல்லுகிறிலை யென்கிறார.

௪. தாம் காணும்படியாக வரவேண்டு மென்கிறார்.

௫. ப்ரம்ஹாதிகளுக்குங் காணமுடியாதிருக்கிற உன்னுடைய வடிவழகைக் காணவேணுமென்று ஆசைப்படாநின்றேன் என் சாபலமிருந்தபடியென் னெனகிறார.

௬. "என்பக்கலிலேசததாசந்நிஹிதனாயிருந்தே யுன்னைக்காட்டாதொழிகிறது நீ நினையாமை" என்றறிந்துவைததேகாண வாசைப்படா நின்றேன், அதுககடி என்னறிவுகேடென்கிறார.

௭. எனக்கு நீ சிறிதுசெய்தமையுண்டு இவ்வம்சம் பெற்றேன், எனக்கித்தால் போராதென்கிறார.

௮. பெற்றவம்சம் சொன்னாராய்ப் பெறாதவம்ச மிதுவென்கிறார.

௯. உபாயங்களொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கிற நான் "காணவேண்டும" என்றாசைப்பட்டால் காண்கைக் குபாய முண்டோ வென்கிறார.

௧0. காணப்பெறாவிட்டால் மறந்துபிழைக்க வொண்ணாதபடி எனக்குததக்கதொரு ஞானதிருஷ்டி எங்ஙனே உண்டாயிற் றென்கிறார.

௧௧. நிகமத்திலே, இத்திருவாயமொழி கற்றார எம்பெருமானோடே நித்திய ஸம்ச்லேஷம் பண்ணலாந் திருநாட்டிலே செல்லப்பெறுவ ரொன்கிறார.

---

௮ - ம் திருவாய்மொழி—ஏறளும்.

கூப்பிடும் வராதபடியாலே, இந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு உபேக்ஷா விஷயமான ஆத்மாத்மீயங்கள் தமக்கு வேண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்

௧. எம்பெருமான் விரும்பாத சிலாக்கியமான நிறங்கொண்டென்ன கொரு காரியமில்லை யென்கிறாள்

௨ அவன் விரும்பாத பவ்யமான நெஞ்சால் என்னகாரிய முண்டென்கிறாள்

௩. அவன் விரும்பாத வடக்கம் எனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௪. பெண் பிறந்தாரைப் பேணும் க்ருஷ்ணன் விரும்பாத நிறமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௫. தசரதாத்மஜன் விரும்பாத அறிவினால் என்ன ப்ரயோஜந முண்டென்க வென்கிறாள்.

௬. அவன் விரும்பாத லாவண்யத்தால் என்ன காரிய முண்டென்கிறாள்.

௭. நான் ஆபரணம்பூண் டொப்பித்திருக்கிற விவ்வொப்பனை யார்க்கென் கிறாள்.

௮. அவன் என்னை யுபேக்ஷிக்குமாகில் என்னுடைய மேகலையாலென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்கிறாள்.

௯ அவன்விரும்பாத உடம்புகொண்டு காரியமென் னென்கிறாள்.

௧0. சீலகுணத்தையும் விரோதிநிரசநத்தையுஞ்சொல்லி அவன் விரும்பாந் சத்தையாலென்ன காரியமுண்டென்றுப க்ரமத்தோடே சேர உப ஸம் ஹரிக்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப்பலம் பரமபதமென்கிறார்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

உன்விச்லேஷமானாலும் ஸஹிக்கிறேமொழிய, உன்னிடத் தில் விமுகரான ஜீவரைப்பார்க்கமாட்டோம், இந்த தேஹம் விடும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஸ்வாமியை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. நானுன் திருவடிகளிலேவந்து கிட்டும்படி எனக்கு இச்சரீர விச்லே ஷத்தைப்பண்ணித் தந்தருள வேணுமென்கிறார்.

௨. இவர்கள் துக்கத்தைப் போக்காயாகில் என்னை யுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருள வேணுமென்கிறார்.

௩. துக்ககந்தமில்லாத உன் திருவடிகளிலே அடிமை கொள்ளவேண்டு மென்கிறார்.

௪. என்னை முன்னம் சம்சாரிகள் நடுவில்நின்றும் வாங்கவேணு மென்கிறார்.

௫. ஜன்மஜரா மரணாதிகள் நடையாடாததேச சததிலே அழைத்துக்கொண் டருளவேணு மென்கிறார்

௬. ஜீவநாத்தமாக பரஹிம்சைபண்ணுகிற ஸம்சாரிகள் நடுவினின்று மென்னையுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருளவேணு மென்கிறார்.

௭. சகலபதாாத்தங்களும் த்வததீநமானபின்பு நீயே யுனனைக்கிட்டும வழி பாாத்தருள வேணுமென்கிறார்.

௮. நாமே செய்யப்புக, நீா "வேண்டா" எனறவாறே யன்றோ தவிாந்தது; இதுக்கு நம்மைக்காற் கட்டவேணுமோ வெனன; செய்யககடவ தாகி லதென்று செய்வதெனகிறார். "எம்மா வீட்டுத்திறமும் செப்பம்" என்றாரே.

௯. திருநாட்டிலிருந்த விருப்பைக் காட்டியருளக் கண்டநுபவிக்கப் பெற் றேனென்று த்ருப்தராகிறார்.

க0. விட்டதிது பற்றின திதுவென்று வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாயமொழி அப்யசிததாரை இதுதானே அவன் திரு வடிகளிலே சோக்கு மென்கிறார்.

௪0-ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

பின்னும தேவதாந் த்ரபரரான சேதனரிடத்தில் க்ருபையாலே, ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரத்வமாகையாலே, தேவதாந்த் ரத்தைவிட்டு ஜகத்காரண பூதனை ஸர்வேஶ்வரனை, யாஶ்ரயியுங்களென்று பரோபதேசம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. "ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத்" என்கிற காரணவாக்ய ப்ரக்ரியையை அநுசந்திக்கிறார்.

உ. எல்லாரையும் உண்டாககினவன் நின் றருளுகையாலே ப்ராப்யமான திருநகரியை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

௩. ஜகந்நிகரணாதி திவ்யசேஷ்டி தங்களாலு மிவனே பரன், இதிசையாதா ரொன்றோடு வந்து கலந்து பேசிக காணுங்கோ ளென்கிறார்.

௪. சகலோப நிஷத் ப்ரஸித்தனை நாராயணனே பரதத்வம் என்று நிஷக ரிஷிக்கிறார்.

௫ லைங்கபுராணமதுடக்கமான குதிருஷ்டி ஸ்மருதிகளையும பாஹ்யாஸ்மருதிகளையும ப்ரமாணமாகக் கொண்டு வந்தவர்களை நிஷேதிக்கிறார்.

௬. எம்பெருமானைச் சமாஶ்ரயித்து அவன வஞ்சனத்தைத் தப்புங்கோளெனகிறார்.

௭. தேவதாந்தரசமாஶ்ரயணம செய்து கணடிகோளிரோ இனிப பகவத சமாஶ்ரயணத்தால அமையு மவற்றைக காணுங்கோ ளெனகிறார்.

௮. இதர தேவதாசமாஶ்ரயணம பண்ணியனறோ மார்க்கண்டேயாதிகள ஸ்வாபிலஷிதம பெற்றதென்ன, ஆகில திருநதபடியைக கேட்கலாகாதோ வெனகிறார்.

௯. அவன வாத்திக்கிற திருநகரியை உங்கள் கயாநநதுக்கு விஷயமாகக வமையு மெனகிறார்

௰ பொலிந்து நின்ற பிரானுக்கடிமை செய்கையே உசிதமெனகிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய மொழி கற்றார்க்கு பரமபதம சுலப மெனகிறார்.

௫-ம பத்து.

விரோதியைப போக்குவானுமவனே யென்றார்

௧-ம். திருவாய்மொழி—கையார்.

பக்தியில்லாமல பகதனபோல வஞ்சகோக்திகள சொல்லிப பாஹ்யவிஷயங்களிலே பரவணனை வெனக்கு, ஸ்வாநுபவத்தை யுபகரித்தானென்று, உபகார ஸ்மருதி பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்

௧. என்பக்கலுள்ள தஹ்ருதயமான வுக்தியாயிருக்க இததை ஸஹ்ருதயமாகக்கொண்டு விரும்பி, "இனியிதுக்கவவருகில்லை" யென்னும படியானபேற்றைப பண்ணித தந்தானெனகிறார்.

௨. ஸாவஞ்யனவ னத்தை மெய்யாகக்கொண்டு தனவிபூதியோடேகூட நானிட்ட வழக்காஞனெனகிறார்.

௩. இப்படி வாங்மாத்திரத்தாலே உன்னைப்பெற்ற நான உன்னையொழிய வேறொன்றை ஆசைப்படேனெனகிறார்.

௪. நீயேயென விரோதியைப்போக்கி உன திருவடிகளிலே அழைத்துக கொண டருளவேணு மெனகிறார்.

௫. நீர "நீர மலினம" எனகிற தெத்தையென்ன, இன்னதெனகிறார்.

௬. வடிவழகைக்காட்ட அதைக்கண்டவாறே தம்முடமபை மறந்து பரீதராய்க கண்டுகொண்டே னென்கிறார்.

எ. பகவத் க்ருபை நடையாடாநிற்கச் சிலாக்கு "நானயோக்யன" என்றிழக்கவேண்டாகிடிகோ ளெனகிறுா.

அ. நான் நித்யஸூரிகளைப்போல நிதயசம்சாரததை விட்டு அவனையே யெல்லா உறவுமுறையுமாகப்பற்றப் பாாத்தே னென்கிறுா.

௯. என் க்லேசமெல்லாந் தீரும்படி தன் க்ருபையாலே அப்ரா க்ருதமான வடிவோடேவந்து கலந்தா னென்கிறுா.

௧௦. அவன் தன்பக்கலிலே ருசியைப் பிறப்பித்த மஹோபகாரத்தை அநுசந்திதத க்ருதஞ்ஞதையே பறறுசாகவந்து என்னேடே நிரவதிக ஸம்ஸ்லேஷததைப் பண்ணினு னென்கிறுா.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யசித்தவாகள் நிரவதிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுடையராய் அவன் திருவடிககீழே புகப்பெறுவ ரென்கிறுா.

உ-ம். திருவாய்மொழி—பொலிகப்பொலிக.

தம்முடைய உபதேசத்தால் சிக்ஷிதராய்ப், பகவத்பரரான சேதநரையும், தம்முடைய ப்ரபாவத்தைப் பார்க்க வந்த நித்யஸூரிகளையும், பார்த்து, மங்களாஶாஸநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறுர்.

௧. ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமூாத்தியைக்கண்டு மங்களாஶாஸனம் பண்ணுகிறுா.

உ. இவ்வைஷணவ சமூாத்தியை அநுபவிக்கைக்கு அநுகூல ரெல்லாரும் வாருங்கோ ளென்கிறுா.

௩. நித்ய ஸூரிகளுக்குமபுகுந்து பரிமாறலாம்படி சம்சாரமடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளே யாயிற் றெனகிறுா.

௪. அவிசால்லியமான பாஹய சமயங்களை வேரோடே அறுப்பாரைப் போலே யெங்கும் வைஷணவாகளே யாய்ப் பகவத் குணநுபவ ஜநித ஹாஷத்தாலே களிததுத் திரியாநின்றுாக ளெனகிறுா.

ரு. ஸ்ரீவைஷணவாகள் அசுரராக்ஷசரான உங்களையும் முடித்து யுகத்தையும் போப்பர்க ளென்கிறுா.

௬. சகல துக்கங்களையும் போக்குகைக்காக ஸ்ரீவைஷணவாகள் லோகமடங்கப் பரநதாாகள், அவாகளோடே நீங்களு மவனை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுஙகோ ளெனகிறுா.

எ. நாங்கள் நெடுநாள் தேவதைகளுக்குப் பச்சையிட்டு ஆஶ்ரயித்துப் போந்தோம், அதின் முடிவுகண்டு பின்னைப பகவத் ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகிறேுமெனன ; நீங்கள் ஆஶ்ரயிக்கிற தேவதைகள் உங்களை ரக்ஷிப்பதும் அவன் பக்கலிலே கொண்டு சென்று காட்டிக்கொடுததாயிற்று, ஆன பின்பு அவனையே ஆஶ்ரயிக்கப் பெறி

லழகிது, அதுவும மாட்டிகோளாகில நீஙகள் அவாகளுக இடுகிற வறறை "இவாகள அவனுககுத தருபூதா இவாகள முகததாலே நாம பகவத ஸமாராதனம பணணுகிறோம" எனறு புததிபணணி யாகிலும் இடபபாருஙகோ ளெனகிறா.

அ. அவனுடைய வசாதாரண விககிரஹததிலே தோறறிருககும் ஸ்ரீவைஷ ணவாகள லோகமடஙகப பரந்தாாகள. அவாகளைபபோலே நீங ளும அவனை ஆஸ்ரயிககப பாருஙகோ ளெனகிறா.

௯. பகவதகுண நிஷடரும கைஙகரிய நிஷடருமான ஸ்ரீவைஷணவாகள பூமி யெஙகும் பரநதாாகள. நீஙகளும அவாகளோடொகக அநந நிய பரயோஜநராய ஆஸ்ரயியுஙகோ ளெனகிறா

௧௦. நீஙகளா ஸரயிககிற தேவதைகள செயகிற விததை, நீஙகளும செய திகோளாகில யுகபரயுகதமான தோஷஙகளும போமென்கிறா

௧௧. நிகமததில, இததிருவாயமொழி கறறாககுத தேவதாநதரஙகள பகக லுண்டான பரதவசஙகையும, எமபெருமான பககல பரயோஜ நாநதர பரதையுமானசதோஷம போமெனகிறா

௩-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி

எங்கும பகவதவிஸலேஷத்தை ஸமரித்துககொண்டு அதனாலே நாயகி தனமையையடைநது, லோகத்தார் நிநதிககுமபடி யான மடலூருமபடியை, உதயோகித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

௧. "சவுநதரியததாலும சீலததாலும மதிபபாலும் பழிபபறற தொருவிஷ யமாயிறறு அது. நீ செயயபபுகுகிறவிது, அவவிஷயததிற்குப பழிபபைவிளைககப புகுகிறாயகிடாய்" எனறு தோழிசொலல, நான அவவிஷயததுககுப பழிபபுவிளைககப புகுகிறேனலலேன, பழிபபறுககப புகுகிறேனகாண எனகிறாள.

௨. கீழே வடிவழகை அநுசநதிதது அநநதரம பாஹயஸம் ஸலேஷ பே க்ஷை பிறநது அபபோதே பெருமையாலே வழியிலலா வழியே மடலூாநதாகிலும பெறபபாாககிறாள.

௩. எனசெயயும "ஊரவாகவவை" எனறாள. அவாகள சொல்லுகிறததை சொல்லுகிற தோழியான நீதான எவவளவிலே நிறகிறாயெனா கிறாள்.

௪. அவனிபபோது வநது முகஙகாடடிற நிலனுகிலும தான முகஙகாட் டாத போதும் தனனை யொழிய நமககு மறறொனறில பொருந தாதபடி பணணினனே! அவன செயதபடி பொலலாதோ வெனகிறாள.

ரு. நீயவனுக்குக் குணஹானி சொல்லுவது என்னை மீட்கைக்காகவிறே அதுவும் நான் அவனைப்பற்றுகைக்கு உறுப்பாகச் சொன்னது யான வித்தனை யெனகிறாள்.

சு. நியிப்படி வ்யவஸிதையானபடி அறிந்தால் அவள் ஜீவியாள் கிடாய் யென்ன, அவள் ஜீவிக்கிலென முடியிலென் என்கிறாள்.

௭. அவன் குணஹானி சொல்லுகிற ஸ்ரீகள வாயடங்கும்படி நாமவனை வரக்கண்டு அந்த உபகாரத்துக்காகத் தலையாலே வணங்கவல்லோமே யெனகிறாள்.

அ. அவன் தன்சத்தையை யுண்டாக்கி நம்சத்தையைத் தந்தான; நாமவன சத்தையாலுண்டான பலம்பெறுவதெனறோ வெனகிறாள.

கூ. தன் ஸ்ரீத்வததாலே யிதுக்குமுன்பு மறைத்துக்கொண்டு போந்தாள்; இனி "அவனை அழிக்கப்புகுகிற நாமாரக்கு மறைப்பது" என்று அதுதன்னையே சொல்லுகிறாள்.

க0. ஜகத்க்ஷோபம் பிறக்கும்படி மடலூரந்தாகிலும் நிரதிசய போக்யனான வனைக் காணக்கடவே னென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்க வல்லாரிருந்த தேசத்தே அவன் தானேவந்து நித்ய ஸம்ஸ்லேஷம் பண்ணுமென்கிறார.

ச-ம் திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

மடலூர்தற்கு அசக்யமாய் அந்த காராக்ராந்தமான இரவில், ஆழ்வார் அத்யந்தம் துக்கப்பட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. ப்ரளயாபத்திலேவந்து உதவினவன் என்னை விரஹப்ரளயங் கோக்க வந்துதவாதபினபு இனி நான ஜீவிக்கையென்றொரு பொருளுண்டோவென்று தன ஜீவநத்திலே நசையறுகிறாள்.

உ. இத்தசையில் கிருஷ்ணனும வருகிறிலன்; என்னோடேடை சம்பந்தத்தாலே அவனைப்போலே நெஞ்சேநீயும்பாங்கன்றிக்கே யொழிந்தா யென்கிறாள்.

ந. பரதந்தனா யாகையாலே முடியவும் விரகறிகிறிலே னெனகிறாள்.

ச. வளையாதே ரக்ஷிக்கும ஸ்ரீவாமனனும் வருகிறிலன என் சிந்தாவ்யசநத்தைப் போக்குவார் யார் என்கிறாள்.

ரு. கிருஷ்ணனும் வருகிறிலன் நான் சப்தாவசேஷை யானேன் என கிறாள்.

சு. முடியப்பெறாத ப்ராணனை ரக்ஷிப்பார் ஆரெனகிறாள்.

௭. உறங்காத தெய்வங்களைக்குறித்து நானென்செய்வேனென்கிறாள்.

௮. ஏகராத்திரி அநேகயுகமாய் மிகவும் நலியாநின்றது, எம்பெருமானும் வருகிறிலன், அதுக்குமேலே தென்றலும் நலியாநின்றதென்கிறாள்

௯. ரக்ஷகனானவனும் தோற்றுகிறிலன் என் மனோதுக்கத்தை இனிப்போக்குவார் ஆரென்கிறாள்.

௧௦ இந்த ராத்திரியில் என்னுடைய வ்யஸநத்தைக் கண்டுவைத்து அவன் திறமாக ஒருவார்த்தை சொல்லாதே லோகமாக உறங்குவதே! யென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இவை பாசுரங்கேட்டார்க்குப் பரமபதம் ப்ராப்தி யென்கிறார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ

அதன் பின் சூர்யோதயமாய் திருக்குறுங்குடி நம்பி பகவான் ப்ரத்யக்ஷமாகா நிற்க, தத்பரவணரான ஆழ்வாரைப் பார்த்துத் தாய் விலக்கியும், அவனிடத்தில் தன் மனது லக்நமா யிருக்கிறது, நீ கோபிக்கவேண்டாமென் றருளிச் செய்கிறார்

௧. திருக்கையில் ஆழ்வார்களோடே சேர்ந்த நம்பி திருமுகத்தி லழகிலே என் அந்தக்கரணம் மிகவும் ப்ரவணமாகா நின்றதென்கிறாள்

௨. நம்பியுடைய தோளழகு மாபரண ஸ்ரீயும் ஸர்வதோமுகமாக நின்று நலியா நின்றதென்கிறாள்

௩. நம்பியுடைய திவ்யாயுதவர்க்கம் உள்ளும் புறம்புமொக்க நிரந்தரமாகத் தோற்றுகின்றதென்கிறாள்.

௪. ரக்ஷணத்துக்குக் கவித்த முடியும் தனிமாலையும் பரிவட்டப் பணியும் பார்ஶ்வத்திலே நின்று என்னை நலியாநின்றன வென்கிறாள்

௫. ஒன்றுக்கொன்று தகுதியான நம்பியுடைய திருமுகத்தி லழகுகள் என்னுயிர் நிலையிலே நலியா நின்றன வென்கிறாள்.

௬. நம்பியுடைய திவ்யாவயவ சோபைகள் என்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்து நலியா நின்றன வென்கிறாள்.

௭. நம்பியுடையதிருமேனியி லழகுவெள்ளம் என்னெஞ்சிலே வேரவிழ்ந்ததென்கிறாள்.

௮. ஸார்வத்ரிகமான அங்கசோபை என் முன்னே நின்று நலியா நின்றதென்கிறாள்.

௯. நம்பி போக்யதைகள் எல்லாவற்றோடுங்கூட என்னெஞ்சிலே புகுந்துவிடுகிறிலன் என்கிறாள்.

௧0. நம்பியுடைய திருமேனி என்னெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கிறபடி ஒருவருக்கும் கோசரமன றெனகிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்க வல்லார ஸம்சாரத்திலே யிருந்தே வைஷ்ணவாக ளென்கிறா.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—கடல் ஞாலம்.

பாவநாப்ரத்யக்ஷம் போகையால, மிகவும ஆர்த்தியை யடைந்து, கோபிகைகள் கிருஷ்ட்ண லீலைகளை யநுபவித்தாற்போல், பகவத்லீலைகளை யநுகரித்துத் தரிததனை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. எனமகள் ஜகத் ஸ்ருஷ்டியாதிவ்யாபாரஙக ளெலலாம் பண்ணினேன் நான் என்று நின்றாள், எம்பெருமான தன் டக்கலிலே ஆவேசித்துச் சொல்லுகிறாள் போலே யிராநினற தென்கிறாள்.

௨. ஸகல வித்யாவேதனமும் அவ்விதயா ப்ரவாததகத வாதிகளும நானிட்ட வழக்கென்கிறாள்.

௩. காரணமான ப்ருதிவ்யாதி பூத பஞ்சகங்களும் நானிட்ட வழக்கென்று நின்றா ளென்கிறாள்.

௪. காலத்ரயத்திலு முண்டான க்ரியாஜாதமெல்லாம் நானிட்ட வழக கென்று நின்றா ளெனகிறாள்.

ரு. ஜகதரக்ஷண ப்ரமுகமான சேஷ்டி தங்களுமெல்லாம் பண்ணினேன நான் என்று நின்றாள் என்கிறாள்.

௬. கோவாத்த னோததரணம் முதலான கிருஷ்டண சேஷ்டிதஙகளெல்லாம் பண்ணினேன் நான என்று நினறாள் என்கிறாள்.

௭. எம்பெருமான் ஆஸ்ரித விஷயததில் இருக்கிற விருப்பைத தனபடியாகப பேசாநின்றாள் என்கிறாள்.

௮. ஜகத் ப்ரதானரான பரம்ஹாதிகள் நானிட்ட வழகவென்று நின்றா ளென்கிறாள்.

௯. அகாமவஶ்யத்வப்ரமுகமான பகவதுக்தி களைததன நிலைவாகப பேசாநினறா ளென்கிறாள்.

௧0. ஸவாக்க பரமுகமான பதாாததஙக ளெல்லாம் நானிட்ட வழகவென்று நின்றா ளென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யசிகக வல்லவாகள், ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளுக கடிமைசெய்யப் பெறுவாகள் என்கிறா

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

அந்த அநுகாராவஸ்தைபோய், உன்னை விட்டிருக்க மாட்டேன், உன் திருவடிகளே யெனக்குபாயமென்று, வானமாமலைப் பெருமாளிடத்தில் ப்ரபத்தி பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பரிபூரணரான தேவரோ என் அபேக்ஷை செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

உ. பிராட்டிக்குவந்த ப்ரதிபந்தங்களைப் போக்கினாற்போலே அடியேனுடைய விரோதியையும் போக்கியருள வேணு மென்கிறார்.

ங. இத்தலையில் கிஞ்சித்காரத்தை விட்டு உன் க்ருபையாலே செய்தருளாயென்கிறார்.

ச. உதா ஹரணத்தை யெடுத்துக்காட்டி இங்ஙனே செய்ததில்லையோ எனக்கும் செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

ரு. செய்த வம்சம் அறிந்தேன் அத்தாலே பரியாப்தனாகிறிலேன் என்கிறார்.

சா. அந்தவாக்ய சேஷத்தாற் சொன்ன கைங்கரியத்தை அபேக்ஷிக்கிறார்.

எ. என்னை அகற்றுதொழிய வேணுமென்கிறார்.

அ. அடிமைக்கு விரோதியான சப்தாதிகள் நடையாடுகிற சம்சாரத்திலே வைத்தபோதே என்னை அகற்றினையல்லையோ வென்கிறார்.

கூ. என் விரோதியைப் போக்கி உன் திருவடிகளில் கைங்கரியத்தைத் தந்தருளவேணு மென்கிறார்.

க0. "உன் திருவடிகளே சரணம்" என் றிருக்கும்படி என்னைப் பண்ணியருளின மஹோபகாரத்துக்கு ப்ரத்தியுபகார மில்லையென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றார் நித்திய சூரிகளுக்கென்றும் போக்யராவ ரென்கிறார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

பலஸித்தி யாகாமையால், ஆராவமு தாழ்வாரிடத்தில் ஆக்ரந்தநம்பண்ணி, ப்ரபத்தி பண்ணினதை யருளிச் செய்கிறார்.

க. உன்னழகாலே என்னை யுருக்குகிற உன்னைக் கண்வளர்ந் தருளக்கண்டேன், குளிரநோக்குதல் அணைத்தருளுதல் செய்யக் காண்கிறிலே னென்கிறார்.

உ. ப்ரதிவசனம் பண்ணுமையாலே முன்பு பண்ணின உபகாரங்களைச் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறார்.

௩. நான் என்காரியம் செய்கையென் ளுன்றுண்டோ நீ செய்து தலைக் கட்டித் தரவேணுமென்கிருர்.

௪. நினைத்த பரிமாற்றம் கிடையாமையாலே நோவுபடா நின்றே னென் கிருர்.

௫. உன் திருவடிகளை நான் பெறும்படி பார்த்தருளவேணு மென்கிருர்.

௬. உன்னைப் பெறுவதொரு விரகுபார்த் தருளவேணு மென்கிருர்.

௭. உன் திருவடிகளைத் தந்து பின்னை சம்சாரத்தை அறுக்கவேணு மென் கிருர்.

௮. உன் அநுபவம் பெற்றிலேனே யாகிலும் "உன் திருவடிகளே தஞ்சம்" என்று பிறந்த விஸ்வாஸம் "குலைகிறதோ" என்று அஞ்சாநின் றேன் அது குலையாதபடி பார்த்தருளவேணு மென்கிருர்.

௯. நீ கண்ணுலே காணலாம் படி வரவேணு மென்கிருர்.

௧௦. இன்னமும் எத்தனை திருவாசல் தட்டித் திரியக் கடவேன் என்கிருர்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தைக் கற்றார் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யராவ ரென்கிருர்.

---

௯ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

ஆராவமு தாழ்வாரிடத்திலும், பலஸித்தி யடையாம லித் திருப்பதிக்குப் போகவேண்டுமென்று, திருநகரி பாஹ்யோத்யாந பர்யந்தமும், வந்த விடாயால் விடாய்த்து விழுந்து, ஸகியோடே அந்தத் திருவல்லவாழ் ஸ்வாமியை என் றடைவே னென் றருளிச் செய்கிருர்.

௧. தோழிமாரைக் குறித்துத் திருவல்ல வாழிலே நின்றருளின சர்வேஸ்வரன் திருவடிகளைக் கிட்டப் பெறுவதென்ரே வென்கிருள்.

௨. நிஷேதிக்கிற தோழிமார்கள் தங்களையே, அவன் பாதரேணுவை நான் சூடுவதென் றென்கிருள்.

௩. தோழிமாரைப்பார்த்து நான் அவனை நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறும் நாள் என்றென்கிருள்.

௪. என்னுடைய நற்சிவ நவன் பக்கலது, உங்களுடைய ஜல்பம் வ்யர்த்த மென்கிருள்.

௫. நான் செய்தபடி செய்ய இக்கண்களின் விடாய்தீரக்காணப் பெறுவ தென் றென்கிருள்.

௬. திருவல்லவாழிலே நின்றருளின ஸ்ரீவாமனனுடைய போக்யமான திரு வடிகளை நான் காண்பதென்ரே வென்கிருள்.

எ. அவன் திருவடிகளிலே நித்யமாகப் பூவை அணிந்து தொழவல்லோமே யென்கிறாள்.

அ. அவன் திருவடிகளிலே சாவகாலமு மிடைவிடாதே அடிமைசெய்யக் கூடவற்றே யென்கிறாள்.

கூ. அவனைக் கண்டு தொழும்படி அவன் அருள்கூடவறறே யென்கிறாள்.

கO. அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லக் கூடவறறே யென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யசிக்க வல்லாா சம்சாரத்திலே இருந்துவைத்தே பகவத் குணாநுபவத்தாலே யெல்லாரிலும் சிறந் தவாக ளென்கிறாா.

கO - ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறு

அர்ச்சாவ தாரத்தில் பலசித்தியாகாமையாலே, அவதாரங் களில் ப்ரவேசித்துக் குணாநுபவத்தில் மநச்சைதில்யம் வராமற் செய்யவேண்டுமென்று, எம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச் செய்கிறாா்.

க. சைதில்லியம் நீங்கி உன்னைத் தரித்து நின்று நான் அநுசந்திப்ப தெப் போ தென்கிறார்.

உ. வளர்ந்தவாறுதானிருக்கிறபடி சொல்லுகிறாா.

ங. உன்பாலசேஷ்டிதங்கள் என்னை நலியாநின்ற தென்கிறார்.

ச. பவுத்தாவதார வ்ருத்தாந்தம் மிகவும் என்னை நலியாநின்ற தென்கிறார்.

ரு நீ பண்ணின சேஷ்டிதங்களை அநுசந்திக்குந்தோறும் மநஸ்ஸுமிகவும் அழியாநின்ற தென்கிறார்.

சா. உன் சேஷ்டிதங்களை அநுசந்திக்க வல்லேனும்படி பண்ணி யென்னை ரக்ஷிக்க வேணு மென்கிறார்.

எ. கண்ணாலேகண்டநுபவிக்க வல்லேனும்படி பண்ணி யருளவேணுமென் கிறார்.

அ. உன் குணசேஷ்டி தாதிகளைக் கேட்ட கேட்டபோது தோறும் சிதில னுகா நின்றேன் என்செய்கேனென்கிறாா.

கூ. நானுன்னைத் தரித்துநின்று அநுபவிபபதென் றென்கிறாா.

கO. சமுத்திரமதனவைசித்திரியத்தை அநுசந்தித்து சிதிலனுகாநின்றேன், உன்னைத் தரித்துநின்று அநுசந்திக்க வல்லேனும்படி விரகு சொல்லவேணு மென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றார் பரமபதத்திலே போய் நித்தியாநு பவம் பண்ணப் பெறுவரென்கிறார்.

௬-ம் பத்து

விரோதி நிரஸநசீலனானவன் திருவடிகளிலே சரணம் புக்கார்

௧-ம் திருவாய்மொழி — வைகல்

அவதாரங்களாலும், இஷ்டஸித்தி யில்லாமற் பின்னையும் அர்ச்சாவதாரங்களிலே இறங்கி, திருவண் வண் ஸ்வாமி விஷயமாகப் பக்ஷிகளைத் தூது விட்டதை யருளிச் செய்கிறார்

௧ சில குருகுகளை நோக்கி, திருவண்வண்டூரிலே சென்று எம்பெருமானுக்கு என் தசையை அறிவியுங்கோள் என்கிறாள்

௨ ஆர்த்தரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனானவனுக்கு என் ஆற்றாமையை அறிவியென்று நாரையை யிரக்கிறாள்

௩ திரள் திரளாகச் சஞ்சரிக்கிற புள்ளினங்களைக் கண்டு, என் வ்யஸநத்தை அறிவியுங்கோள் என்கிறாள்

௪ சில அன்னங்களைக் குறித்து, சரீரம் கட்டழிந்து சிதிலையாய் நின்றாள் என்று சொல்லுங்கோள் என்கிறாள்

௫ திரிகிற சில அன்னங்களைக் குறித்து, அத்தேசம் புக்காரை மறப்பிக்கும் நீங்கள் புக்கால் என்னையும் நினையுங்கோள் என்கிறாள்

௬ சிலகுயில்களைக் குறித்து, அவனுக்கென் தசையை அறிவித்து அங்குநின்று ஒரு மறுமாற்றங்கொண்டு வந்தருளிச் செய்யவேணு மென்கிறாள்

௭ சில கிளிகளைக் குறித்து, அவனுடையாளங்களைச் சொல்லி இவ்வுடையாளப்படியே கண்டு எனக்காக வொருவார்த்தை சொல்லுங்கோள் என்கிறாள்

௮ சில பூவைகளைக் குறித்து, மீண்டுவந்து எனக்குச் சொல்லலாம்படி வ்யக்தமாகக் கண்டு ஒரு மறுமாற்றம் கேட்டுவந்து சொல்லவேணு மென்கிறாள்

௯ சில வன்னங்களைக் குறித்து, ஏகாந்தத்திலே "நக்தஞ்சிந்தாபராதயதி" என்பார் முன்பாக என்னிடையாட்டத்தை அறிவியுங்கோள் என்கிறாள்

௧0 சில வண்டுகளைக் குறித்து, அவர் இத்தலையில் சத்தையு மில்லையென்றிருப்பர், அவளுண்டென்று சொல்லுங்கோள் என்கிறாள்

௧௧ நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லவர்கள் ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷய மாவரென்கிறார்

உ-ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

தூதிகோகதியால ஸர்வேஶவரன விளமபிதது வருகையாலே, யுமககுவேணடின ஸ்தரீகளிருகக, இஙகே வரவேணடாமெனறு, ப்ரணய கலஹததாலே திரஸகாரம பணணினதை யருளிச செயகிறா

க. இபபடி வரவுதாழததது மிததலையை யொழியசசெலலுவதா யனறிறே, கடுகவநதுகொணடு நினறான பநதையும கழலையு மெடுததுக கொணடான, அலபபிய லாபமெனறு தோறறுமபடி நினறான, இததலையில பணணககட வவயாமோஹ மடஙகலு மிவறறின பககலிலே பணணினான. அவனபடுகிற வலமாபபைககணடு "இவையெலலாம நமமைககுறிததுச-செயகிறா னலலன, நாமகலநது பிரிநதவாகளுடைய உபகரணஙகளாகக கொணடுசெயகிறா னிததனை, இவனுடன வாாததைசொலலாதே யிருககிறதென" எனறு "வாராய நீநினைககிறவாக ளதனறு காணிவை உனககு பேக்ஷாவிஷயமான எஙகளது காணிவை, இவறறைததநது அவாகள பககலி லேறபபோ" வெனகிறாள.

உ. நொககுபபெறுதவன முகமபாாககப பெறறான, வாாததைககேடகபபெறுதவன"போ" வெனனவுமபெறறான, இனிஇதறகு மேறபடக்ருதாாததனுகையிலலை யிறே "போ" எனறால அவவாாததையே யனறிறே அவன புததிபணணுவது, அதிலககவாயி லோடுகிறதுமறியுமவனிறே "இனனமெனகை யகதநீஙகொருநாள வருதியேலெனசினநதீாவனானே" எனறிததை உயநதபிளளை பாடாநிறகச செயதே, காலாலே யுதைபபது கையாலே தளளுவதாய அபிநயிததுககாடடினா.

ங. "குழலூதுபோயிருநது" எனறிறே எனனைச-சொலலுகிறது உகதமானதுதனனை அநுஷடிககு மததனையிறே இனிததான "உனககுப பெண்களபடும் நீாவாயபபுளள விடஙகளிலே போயிருநதூது" எனறிறே நீஙகள சொலலிறறு, அழகிது இததனையிறே நீாவாயபபுளளவிடநதான எது அததைச சொலலலாகாதோ" எனறு இரணடடி உடபுகுரவிடடு நறறிககவிருநது குழலிலினிய பேசசிலே கைவைததான. குழலோசைபோ லனறிறே பேசசிலினிமை யிருககுமபடி "நானசெயதபடி செயகிறேன" செவியோசை வைததெழ குழலூது போயிருநது" எனறு நீஙகள சொனன விதுககுக கருதது எனககுபபோசசுதிலலை இதெனககு ஜாதயுசித வருததியனறோ" எனறான

ச. "நான் சொன்னவையெல்லா மிவாக ளங்ய தாவாக புத்திபண்ணுகிறது; நம்மையொழியச் செல்லாமை பிறந்து நாமனைக்ஷணம் தாழ்ததது பொறுக்கமாட்டாமை யிறே" யென்றுபாாதது ; "நீங்கள் என்னை யிங்ஙனே சொலலலாமோ நான் பித்ராதிகளுக்கு பரதந்திர னன்றோ அவாக ளனகையிலே கோலேததந்து " நீபோயப்பசு மேய்ததுவா" என்றால், என்னுல, " மாட்டேனு" என்னபபோ மோ" என்றான ; பித்ராதிகளுககு பரதந்தரராய்க்கொண்டு பசு மேய்ப்பாா மேயகரும்படி யிதுவோ. நீசெய்யும் செயல் சோங் திருககிலிறே நீசொல்லும் சொலவும் சோநதிருப்பது எனறாள்.

ரு. "ஸ்நேஹிகளா யிருபபாாக்குக் குறறத்தைக் குணமாகக் கொளளவுமாம், நிஸ்நேஹிகளுககுக் குணநதனனையே குறறமாகக் கொளளவுமா ம், விஷயாநுகுணமாயிறே குணதோஷஙகளிருபபது, ஆகையா லே நான் சொனனவையெல்லா மிப்போ தித்தலேக்குக் குறை யாய்த் தோறறுமிறே ; ஆனுலும் மததியஸதா சொன்னதிறே ஆததமாய்த் தலேக்கட்டுவது" என்றான்.

சு. தங்களகவாயிலோடுகிறது தெரியாமல் மறைததுக்கொண்டு அநபிபவ நீயைகளா யிருககிற விபபிராட்டியையுங் தோழிமாரையுஙகண்டு, அவன் தனமுகமுநதிரைகளாலும் பாவகாப்பமான வுக்திகளா லும் அததை அநுவதிததாபபோலே யிருககிற விலாசசேஷடி தங்களாலுமாக இவாக ளபிசநதியைக்குலேதது இனி யிவாகள் நான சொன்னவையெல்லாம் "வேண்டா" எனனமாட்டாதவா கள் எனனும்படி வாய்மாளப்பண்ணி அவ்வளவிலே சென்று இவ ளுடைய லீலோபகரணமான குழமணனை யெடுததுக்கொண டான.

எ. ஸாவோபாயங்களேய மநுஷடித்து ஸ்ரீபரதாழ்வான் தன பககல்பட்ட தெல்லாம் தான இவாகள்பக்கலிலே பட்டான. "வினிவாததயிது ம்பலாத"என்று மீட்கையிலே போரவருநதினனிறே "சேஷயே புரஸ்தாச்சாலாயா யாவன்மேன பரசீததி" தாமேயிரங்கி மீளும் படி பன்னுகிறேன , அதுதான கேட்டாா வாயகேடகவேணு மோ புரஸ்தாத என்றானிோ. அபபடியே இவனும் ஸாவோபாயங் களேயும் ப்ரவிாததிபபிததவிடததிலு மணுகவொண்ணதபடி கடு மைதோற்ற விருந்தாாகள் ,*இனிச் " செய்யலாவதென்" எனறு பாாத்தான் ; "பலத்தாலே காாயங்கொள்ளுவோம்" என்று நிச்ச யிதது இவாகள் பாவையை யெடுப்பானுகக் கணிசிததான் , "பரோ க்ஷிததஞ் ஞாஸதுகோஸலாঃ" என்று நினைவறியுமவாக ளாகையா லே, எல்லாருங் கூடவைததபாவையைச் சென்றெடுததுககொண் டாாகள; அதுதான "ஙங்காாயம" என்றேயிருந்தான. "பருதக்ப்ர யதநா பேக்ஷிதமினறிக்கே யொழியப்பெறறோம்" எனறு பாாத

தான. திருக்குரவைபோலே ஆளுககாளாயநின்று கைபபிடிகக வேணடாவா யிருநதது "நலலவாயபபு" என்று இவாகள பாவை யைச சென்று பறறினுன.

அ. கிட்டிநின்று இவாகளை சிலமிறுக்குககளைப பணணபபுககான, "இஙகே யிருககிலனறோ விதெலலாம வேணடுவது" என்றுபாாதது ஒருவ ரொருவராகபபோகப புககாாகள, "இதுவோ! பாாததபடி" என்று வழியைபபறறி யிருவிலஙகாகக கிடநதான, உததியான மாகையாலே வழியோரடிபபாடா யிருககுமிறே

௯. "இவன 'போக வொட்டேன' என்று வளைததுககிடநதுககு பரயோ ஜந முளளது இவனுககு நினைததபடி பரிமாறப பெறறுனனறோ, இவன முகமபாராதே யிருககிறோம" என்று அநுயவஸிதது, 'பேசாதேயிருநதவாறே தனனை நினைததுசகொண்டிருநதோ மென திருககுமிவன" என்று "அநயபரதை தோறறச சிறறி லிழைபபோம" என்றிழைககபபுக, "என்னைப்பாராதே யிருபபது மனறிககே சிறிதனனிய பரதைபணணுவதே" யென்று சிறறிலே யும சிறுசோறறையும் தன திருவடிகளாலே யழிகக, அதநாலே யவாகளுககுச சீறறமபிறநது, தஙகள சஙகலபததை மறநது அவன முகததைபபாாததுச சொலலுகிறுாகள

கO. "நினமுகவொளிதிகழ முருவலசெயது நினறிலையே" என்று விழுககா டறியாதே வாயதப்பச சொலலிககொண்டு நினறுாகள, காலா லழிததது சிறறிலையன்றே இவாகள நெஞசிலமறறதையே யிறே அநதமறமபோனவாறே மேலநோககிப பாதாதி கேசாநதமாகப பாாததாாகள, தஙகளை ஜயிககையாலுணடான ஹாஷமவழிவிலே தோறறுமபடி நினறுன, அவவழிவில பிறநத வேறுபாட்டைச சொலலுகிறுாகள.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியைச சாதரமாகச சொலலவலலாாக குப பாகவததாரிததிரிய மிலலையெனகிறுா.

௩-ம். திருவாய்மொழி—நலகுரவும்.

பரணய கலஹததில விருததமாயிருககிற தமமை, வசீகரிககிற விருதத விபூதிகனுன ஸாவேஶவரன, கைக கொணடதை யருளிசசெயகிறுா

க. விருதத விபூதிகனுன ஸாவேஶவரனைத திருவிணணகரிலே காணப பெறறேனெனகிறுா.

உ. ஸவயதநததாலே யொருவாககும காணவொணணுத பெருமையையு டையவனுய வைததெனனை அடிமை கொளளுகிறவனுரான திரு விண்ணகா ஸாவ விலக்ஷண மெனகிறுா

௩. திருவிண்ணகரப்பனுடைய கல்யாண குணங்களை யொழிய வேறொரு வருகைக்கும் உத்தாரக மில்லை யென்கிறார்.

௪. புண்ணிய பாபாதியாய் எமபெருமானுக்கு விசேஷணத்வேன தோற்றுகிற விபூதியெல்லாம் அவன் க்ருபையாலே உண்டாயிற றென்கிறார்.

௫. சிறியார் பெரியா ரென்னுதே சாவருக்கும் ரக்ஷகன் திருவிண்ணகரச் சேர்ந்தபிரா னெனகிறார்.

௬. "நானல்லேன" என்னச் செய்தே தன்குண சேஷ்டிதங்களைக் காட்டி மறக்க வொண்ணாதபடி கலந்து அததாலே யுஜ்ஜவலனா யிருக்கிறவன் திருவிண்ணகரிலே நின்றருளின சாவேஶ்வரன் கிடீர் என கிறார்.

௭. எததனையேனு மளவுடையாாக்கும் வலியபுகலவ னல்லதில்லை யென்கிறார்.

௮. எனக்குப புகலான மாததிரமன்றிக்கே மறறுமெல்லாம் திருவிண்ணகாச்சோந்த பிரானென்கிறார்.

௯. எனக்குச் சரணமான மாத்திரமல்ல மற்றுமெல்லா மவனே யென்கிறார்.

௧0. அவன் திருவடிகளல்லது மறறு ரக்ஷக மில்லையெனனு மிடத்தைப புத்திபண்ணுங்கோ ளென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார் நித்திய சூரிகளுக்கு நாளதோறும் கவுரவ்யராவரொன்கிறார்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—குரவை.

அவ்வாறு கூட்டிக்கொண்ட கிருஷ்ணனுடைய குரவை முதலான லீலைகளும், அநுஸந்தித்து ப்ரீதி யடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. அஹோராாதரம் கிருஷணகுணங்களை பரீதி பூரவகமாக அநுபவிக்கப் பெற்ற வெனக் கினி யொருகுறை யில்லை யென்கிறார்.

௨. ப்ராாததித்தபடியே பெறுகையாலே திருநாட்டிலே தான் என்னே டொப்பா ருண்டோ வென்கிறார்.

௩. கிருஷ்ண சேஷ்டிதங்களையே அநுபவிததுக்கொண்டு காலம்போக்கப் பெற்ற வெனக்கு "இன்னது பெறறிலேன்" என்று நோவவேண்டுவதில்லை யென்கிறார்.

௪. கிருஷணனை அநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக் கவாப்தவய முண்டோ வென்கிறார்.

ரு கம்ஸனை மாயத்தபடியையினறிருந் தநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக்கோ ரெதிரில்லை யென்கிறா

கூ. கிருஷ்ணனுடைய ப்ரதிகூல நிரஸந பரம்பரையை அநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கொரு மநோதுக்கம் இல்லை யென்கிறா.

எ. அவனுடைய சேஷ்டிதங்களை நினைக்கும் நெஞ்சுடைய வெனக்குப் பூமியில் நிகரில்லை யென்கிறா

அ கிருஷ்ண சேஷ்டிதங்களையே அநுஸந்திக்கும் நெஞ்சையுடைய வெனக்கொரு கலக்கமில்லை யென்கிறா

கூ ஸர்வேஶ்வரனை மலக்கும் நாவீறுவுடைய வென்னோ டொப்பாருண்டோ வென்கிறா

கo பரமபதத்திலே போயபுக்க படியை அநுபவிக்கப் பெற்ற வெனக்கு வேறே சில நிர்வாஹகா வேண்டும்படி குறையுடையவனோ நா னென்கிறா.

கக நிகமத்தில், இதைக் கற்றா தம்மைப்போலே கிருஷ்ணபக்தராவ ரென்கிறா

ரு - ம் திருவாய்மொழி—துவளில்.

பகவதநுபவத்தாலொரு ப்ரீதி விசேஷம் வந்து, அதிலே நாயகி தன்மையடைந்து, தொலைவில்லி மங்கலஸ்வாமி யிடத்தில் அதி ப்ராவண்யம் பிறந்திருக்க, அதுகண்டு தாய்மார் கோபிக்க, இப்ராவண்யத்தைப் போக்கப் போகாது, இவளிடத்தி லாசை விடுங்க ளென்று, தோழிமாரகள் தாய்மாரோடு சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச்செய்கிறா.

க. இவள் ப்ரக்ருதி அறியாதே திருத்துலை வில்லிமங்கலந்தைக் காட்டின பின்பு உங்கள் ஹிதவசநத்துக்கு இவள் மீளுமோ வென்கிறாள்.

உ. அவ்வூரில் கொடுபுக வேண்டிலும் திருநாளிலே கொடுபுகுவாருண்டோ வென்கிறாள்.

ங. திருநாளிலே தான் கொண்டுபோக வேண்டிலும் திருச்சோலை யுள்ளிட்டுக் கொடுபுகுவாருண்டோ வென்கிறாள்

ச. அவ்வூரையும் அங்குள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களையும் யாதொரு நாள் கண்டாள் அன்றே துடங்கித் தடைநிறகை தவிர்ந்தா ளென்கிறாள்.

ரு. இவள் ஸ்வபாவத்தை அறிந்து வைத்துத் தேவபிரானுடைய வழகைக் காட்டிக் கெடுத்திகோ ளென்கிறாள்.

கூ. தௌர்ப்பல்யத்தாலே முதலிலே பார்க்கமாட்டாள், பார்த்தாளாகில் மற்றொன் றிடும் பாரா ளென்கிறாள்.

எ. அவன் சின்னமும் திருநாமமும் இவள் சொல்லப்புக்கவாறே நிறம்பெற றன வென்கிருள்.

அ. அவ்வூரைத் தொழுதவன்று தொடங்கி யின்றளவுமுண்டான விவளுடைய சைதில்யத்தைச் சொல்லுகிருள்.

கூ. இவள் மநோவாக்காயங்கள் முதலிலே தொடங்கி அவன் பக்கலிலே பர வசமாயிற்றின வென்கிருள்.

கo. அவனுலல்லது செல்லாத விவளுடைய ப்ராவண்யாதிசயத்தைக் கண்டு பிராட்டிமாரிலே யொருத்தியோ! வென்று சங்கிக்கிருள்.

கக. நிகமத்தில், இத்தைக் கற்றவர்கள் இதுக்கநுரூபமான கைங்கரியத்தைப் பண்ணப்பெறுவ ரென்கிருர்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—மாலுக்கு.

இவ்வண்ணம் வ்யாமோஹப்பட்டாலு மநுபவம் ஸித்தியாதபடி யால், அந்த விரஹார்த்தியால மிகவும் கருசையாய், பெண ணுக்கு ஆபரணங்களும் காந்தியு முதலானதுகள் நழுவிப் போயிற்றென்று, தாய்சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச்செய்கிருர்.

க. இவள் ஸ்ரீவாமநப்ராதுர்பாவத்தில் குணசேஷ்டிதங்களிலே அகப்பட்டு வளையிழந்தா ளென்கிருள்.

உ. திருவுலகளந் தருளினபோதை திவ்வியாயுதாதிகளி லழகிலே அகப் பட்டுத் தன்னுடைய வழகிய நிறத்தை இழந்தா ளென்கிருள்.

ங. வடதளசாயிபடிகளிலே அகப்பட்டு இவள் தன்பெருமையை யிழந்தா ளென்கிருள்.

ச. சதுர்முக ஸ்ரஷ்டாவான மேன்மையைப் பாராதே ஆச்ரிதார்த்தமான மஹாகுணத்தை யுடையவனுக்கு இவள் நீர்மையை யிழந்தா ளென கிருள்

ரு. வேதப்ரதாநம் முதலான உபகாரங்களைப் பண்ணினவனுக் கென்மகள் கறபிழந்தாள் என்கிருள.

சு. ஏகார்ணவ சாயியானவனுடைய அவயவ சௌந்தரியத்திலே அகப்பட்டு இவள் தன்னுடைய மெய்யிழந்தாள் என்கிருள்.

எ. க்ஷீரார்ணவ சாயியுடைய வாபரண சோபாதிகளிலே அகப்பட்டு இவள லாவண்ணியத்தை யிழந்தாள் என்கிருள.

அ. கிருஷ்ணனுடைய விரோதி நிரசநத்துக்குத்தோற்று இவள் தன்னுடை ய ஸ்ரீத்வத்தை யிழந்தாள் என்கிருள்.

கூ. ஸ்ரீவாமநாதயநேகாவதாரங்களிலே அகப்பட்டு இவள் தன்னழகை யிழந்தா ளென்கிறாள்.

க௦ பரத்வமென்ன, அவதாரமென்ன, ஜகதாகாரதையென்ன, இவற்றை அடங்கக் காட்டி இவளுடைய தெல்லாவற்றையும் கொண்டானெ ன்கிறாள்

கக நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லவர்கள் நித்யஸூரிகள் போகத் தைப் புஜிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்

எ-ம திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

இவவண்ணஞ்சொன்ன தாயானவள் ஸூசிதத்திருக் கையாலே, பெண்ணானவள் மோஹந்தெளிந் தெ ழுந்திருந்து, எனக்குத் தாரகபோஷகபோகயமெ ல்லாங் கண்ணனேயென்று, திருக்கோளூாக்கே போகையில், தாய் தெளிந் தெழுந்திருந்து, தன் பெண் திருக்கோளூர்க்குப் போனது நிச்சயமெ ன்று, தாய்சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச் செய்கி றார்

க. தன் வயிற்றில் பிறப்பாலும் இவள் தன் ஸ்வபாவத்தாலு மிவளிங்கு நின் றும் போயப்புகுமோ திருக்கோளூரொன்று அதயவஸிக்கிறாள்.

உ. திருக்கோளூருக்கே போயப்புக்க என் பெண் பிள்ளை மீள வருமோ? சொல்லுங்கோளென்று பூவைகளைத் திருத்தாயார் கேட்கிறாள்.

ங. திருக்கோளூர் பரத்யாசன்னமானால் எங்ஙனே யுடைகுலைப்படக் கடவ ளென்கிறாள்.

ச. இவளைக்கண்ட நாட்டார் குணஹீனை யென்பார்களோ! குணாதிகை யென்று கொண்டாடுவார்களோ என்கிறாள்

ரு. திருக்கோளூரிற் சோலைகளையும் அங்குள்ள பொய்கைகளையும் அவன் கோயிலையுங் கண்டா லெங்ஙனே யுக்ககுமோ வென்கிறாள்.

சு. அவனுடைய ஸ்நேஹ பஹுமான வீக்ஷிதாதிகளைக் கண்டு பரிதிபரகா ஷத்தாலே சிதிலையாகக் கடவளாகாதே யென்கிறாள்.

எ. இவள் பரகருதிமாத்வத்தையும் பிரிவில்லாதசைதில்யத்தையு மநு சந்தித்து, இவையெல்லா மவ்வளவும் செல்லப்போக வல்லளாலு லிறே என்கிறாள்.

அ. திருக்கோளூரில் சங்கத்தாலே என்னைப் பொகட்டுப்போன வென் பெண்பிள்ளை அசங்கமே துணையாகப் போயப்புக வல்லளேயோ வென்கிறாள்.

௯. அவன் பக்கலிலே அத்யந்த ப்ரவணையாயிருக்கிற விவள் சேரியிலுள்ளார சொல்லும்பழியே பாதேயமாகத் திருக்கோளூர்க்கே போனுளென்கிருள.

௧0. இக்குடிக்கு வரும் பெரும்பழியை நினையாதே திருக்கோளூரிலே புக்கு அவனை யொருகாலும் விடுகிறில ளென்கிருள்.

௧௧. நிகமத்தில், இபபதநும் கற்ருரிட்ட வழக்குத் திருநாடென்கிருர.

அ-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

திருக்கோளூர்க்குப் போகிறேமென்று பலஹானியாலே போகமாட்டாமல், நடுவே யருகேயிருந்த பக்ஷிகளைக் குறித்து, உங்களுக்கு உபயவிபூதியுந் தருகிறேம், என்னவஸ்தையைப் பரமபத நாதனுக்குச் சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்கிருர்.

௧ சில புள்ளினங்களைக்குறித்து, எம்பெருமானுக் கென் தசையை யறிவித்து விபூதித்வயத்தையும நான்தர நீங்களாள வேணுமென் றிரக்கிருள்.

௨. சில கிளிகளைக்குறித்து, என்னுற்ருமையை அவனுக் கறிவித்து வந்து நானு மென் தோழிமாருங் கொண்டாட அதனை அங்கீகரிக்க வேணுமென்கிருள்.

௩. சில வண்டுகளைக்குறித்து, அவனுக் கென தசையை அறிவித்துவந்து என் தலைமேலே வாதியுங்கோ ளெனகிருள்.

௪. என்னை நோவுபடுத்திப போய் எட்டாநிலத்திலே யோலக்கமிருக்கை தக்கோாமையோ வென்று திருநாட்டிலே சென்று சொல்லுங்கோ ளென்று சில தும்பிகளைககுறித்துச் சொல்லுகிருள்.

௫. தன்னுடைய கிளிகளைக்குறித்து, எங்கேனும் போயாகிலும் அவனைக் கண்டு, இதுவோ உம்முடைய தக்கோாமையிருக்கும்படி என்னுங்கோ ளென்கிருள்.

௬. ஆஶ்ரிதரோடே கரசனுகையால் நம்மபேக்ஷிதங்கள செய்யு மவன் பாடே சென்று, இதுவோ தக்க வாறென்னுங்கோளென்று சிலபூவைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிருள்.

௭. "பரமசேதநன் பொகட்டுபபோனுன், சைதன்ய லேசமுள்ள பக்ஷிகள் பறந்துபோவனவும் அன்னியபரமாவனவு மாயிற்று, இதுக்கு ஹேது, சேதநங்க ளாகையோ" என்று பாரதது, அசேதநமான பாவையை யிரக்கிருள.

௮-ம் திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

கூப்பிட்டும் வாராதபடியாலே, இந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு உபேக்ஷா விஷயமான ஆத்மாத்மீயங்கள் தமக்கு வேண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்.

௧. எம்பெருமான் விரும்பாத நிலாக்கியமான நிறங்கொண்டெனக் கொரு கார்யமில்லை யென்கிறாள்.

௨. அவன் விரும்பாத பவ்யமான நெஞ்சால் என்னகார்ய முண்டென்கிறாள்.

௩. அவன் விரும்பாத வடக்கம் எனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௪. பெண் பிறந்தாரைப் பேணும் க்ருஷ்ணன் விரும்பாத நிறமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௫. தசரதாத்மஜன் விரும்பாத அறிவினால் என்ன ப்ரயோஜந முண்டெனக் கென்கிறாள்.

௬. அவன் விரும்பாத லாவண்யத்தால் என்ன கார்ய முண்டென்கிறாள்.

௭. நான் ஆபரணம்பூண் டொப்பித்திருக்கிற விவ்வொப்பனை யார்க்கென்கிறாள்.

௮. அவன் என்னை யுபேக்ஷிக்குமாகில் என்னுடைய மேகலையாலென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்கிறாள்.

௯. அவன்விரும்பாத உடம்புகொண்டு கார்யமென் னென்கிறாள்.

௧௦. சீலகுணத்தையும் விரோதிநிரசநத்தையுஞ்சொல்லி அவன் விரும்பாத சத்தையாலென்ன கார்யமுண்டென்றுப க்ரமத்தோடேசேர உபஸம் ஹரிக்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப்பலம் பரமபதமென்கிறார்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

உன்விச்லேஷமானாலும் ஸஹிக்கிறேமொழிய, உன்னிடத்தில் விமுகரான ஜீவரைப்பார்க்கமாட்டோம், இந்த தேஹம் விடும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஸ்வாமியை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. நானுன் திருவடிகளிலேவந்து கிட்டும்படி எனக்கு இச்சரீர விச்லேஷத்தைப்பண்ணித் தந்தருள வேணுமென்கிறார்.

௨. இவர்கள் துக்கத்தைப் போக்காயாகில் என்னை யுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருள வேணுமென்கிறார்.

வேணுங்காணு மென்ன, இந்த மரியாதையென்று துடங்கிக் கட டிறறென்கிறா.

எ. "உலகில் திரிவேனோ" என்கிற உறைப்பாலுண்டான ஸ்வாதந்திரிய மும்முடைய தலையிலே கிடந்ததே! என்ன, சாதனமும் சாதகரு ம் த்வததீன மானபின்பு, இவ்வாற்றுமை யெனக்கு ஸ்வரூபமாய் அநவயிக்கு மித்தனையன்றோ வென்கிறா.

அ. "அருளாய்" எனறவாயோடே வந்தருளக் கண்டிலா தன்பக்கல் நின் றும் பிரித்தெனனைக் கைவிடப்பாராததா ளுகாதே யென்கிறா.

கூ. உம்மை யிங்கு கெடுத்ததென் என்ன; கண்டகாட்சியிலே யிழுத்துக் கொள்ளக் கடவதான விஷயங்கள் பரிமாறுகிற விடத்தே வைத தாயாகி லினிக் கெடுக்கை யென்றௌனறுண்டோ வெனகி றா.

கO. "ஐச்வாயாதிகள் அல்பாஸ்திரங்கள்" என்று "வேண்டா" என்கிறீ ராகில் அவ்வளவனறிறே அநந்தமுமாய் ஸ்திரமுமா யிருக்கு மிறே ஆத்மாநுபவம், அத்தை அநுபவித்தாலோ வென்ன; நீ சொன்னது உபபத்தியாகிற செய்யலாயிற்று "அவை அல்பம் அஸ்திரம்" என்ற விடம் ஸ்வரூபகதநம் பண்ணினே னத்தனை, உன்னுடைய போக்யதையைச் சொல்லிறறும், ஸ்வபாவ மிருந்த படி சொன்னே னத்தனை; "அது தீது" என்று விடும் "இது நன்று" என்று பற்றுகிறேனுமல்லேன், உனனைப் பறறிற்றும் நீயாகையாலே அவற்றை விட்டதும் நீயல்லாமையாலே யென் கிறா.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கறறவாகள் சாவேச்வரனுக்கு அந்தரங்க கிங் கரராவ ரென்கிறா.

கO-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

ஆழ்வாரா க்ரந்தநம்பண்ண, உமமுடையபொருட்டே பரம பதத்தைவிட்டு இதுவே பரமபதமாக்கிக்கொண்டு திரு மலையிலே வந்திருக்கிறோமென்ன, அலாமேல் மங் கைநாச்சியாரை புருஷகார மாக்கிக்கொண் டு, திருவேங்கட முடையானை ப்ரபத்தி செய்ததை யருளிச்செய்கிறா்.

க. உன்னையொழிய வேறுகதியின்றியே யிருக்கிற வென்னை உனதிருவடி களிலே சேரும்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறா.

அ

௯. அவன் பக்கலிலே அத்யந்த ப்ரவணையாயிருக்கிற விவள் சேரியிலுள்ளார் சொல்லும்பழியே பாதேயமாகத் திருக்கோளூர்க்கே போனாளென்கிறாள்.

௧0. இக்குடிக்கு வரும் பெரும்பழியை நினையாதே திருக்கோளூரிலே புக்கு அவனை யொருகாலும் விடுகிறில ளென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றாரிட்ட வழக்குத் திருநாடென்கிறார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

திருக்கோளூர்க்குப் போகிறேனென்று பலஹானியாலே போகமாட்டாமல், நடுவே யருகேயிருந்த பக்ஷிகளைக் குறித்து, உங்களுக்கு உபயவிபூதியுந் தருகிறேம், என்னவஸ்தையைப் பரமபத நாதனுக்குச் சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்கிறார்.

௧. சில புள்ளினங்களைக்குறித்து, எம்பெருமானுக் கென் தசையை யறிவித்து விபூதித்வயத்தையும் நான்தர நீங்களாள வேணுமென் றிரக்கிறாள்.

௨. சில கிளிகளைக்குறித்து, என்னுற்றமையை அவனுக் கறிவித்து வந்து நானு மென் தோழிமாரும் கொண்டாட அத்தை அங்கீகரிக்க வேணுமென்கிறாள்.

௩. சில வண்டுகளைக்குறித்து, அவனுக் கென்தசையை அறிவித்துவந்து என் தலைமேலே வர்த்தியுங்கோ ளென்கிறாள்.

௪. என்னை நோவுபடுத்திப் போய் எட்டாநிலத்திலே யோலக்கமிருக்கை தக்கோர்மையோ வென்று திருநாட்டிலே சென்று சொல்லுங்கோ ளென்று சில தும்பிகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

௫. தன்னுடைய கிளிகளைக்குறித்து, எங்கேனும் போயாகிலும் அவனைக் கண்டு, இதுவோ உம்முடைய தக்கோர்மையிருக்கும்படி என்னுங்கோ ளென்கிறாள்.

௬. ஆஶ்ரிதரோடே கரசனுகையால் நம்மபேக்ஷிதங்கள் செய்யு மவன் பாடே சென்று, இதுவோ தக்க வாறென்னுங்கோளென்று சிலபூவைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

௭. "பரமசேதநன் பொகட்டுப்போனான்; சைதன்ய லேசமுள்ள பக்ஷிகள் பறந்துபோவனவும் அன்யபரமாவனவு மாயிற்று; இதுக்கு ஹேது, சேதநங்க ளாகையோ" என்று பார்த்து, அசேதநமான பாவையை யிரக்கிறாள்.

எ-ம். பத்து.

இப்படி பெரிய பிராட்டியார் முன்னிலையாக சரணம்புகக விடத்திலும், தத்தபடங்யாயம் போலே ஸம்ஸார மநுவர்த்திக்கிற படியைக்கண்டு விஷண் ணராகிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரபத்திபண்ணினாலும், பரபந்த பரிஸமாப்தி நிமித்தமாக ஈஸ்வரன் பலத்தைக் கொடாமல் விளம்பிக்க, மிகவுமார்த்தராய், தன் திருவடிகள் சேராதபடிககு இன்னு மிந்த்ரியங்க ளாலே எத்தனைநாள் பாதிப்பிப்பனோ வென்று, ஆக்ரந்தநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்

க. உன்னையல்லது செல்லாதபடியாய் உன் திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்த என்னை இந்திரியங்களாலே நலியப் பாராநின்று யென்கிறார.

உ. தாப்பலனான வென்னை இந்திரியங்களாலே சாவகாலமும் நலிவித்து இன்னுமவை யறிவிக்க வொண்ணாதபடி போதியென்கிறார.

ங. ஜகத்துக்கு சாவவித ரக்ஷகனாய் வைத்து என்னை யுன் திருவடிகளிலே கிட்டாதபடி யிந்திரியங்களாலே நலிவித்தா லுனக்கென்ன ப்ர யோஜன முண்டென்கிறார.

ச. நீயே யிவ்வாத்மாவுக்கு நிரதிசய புருஷார்த்தமென்னு மிடததை நான றியாதபடி சப்தாதி விஷயங்களைக்காட்டி யென்னை ப்ரமிப்பித்துப் போகாநின்று யென்கிறார.

ரு. விஷயஙகளாலும் இநதிரியங்களாலும் ப்ரதிக் ரியமாம்படி நலிந் தெ ன்னை நீ கைவிட்டால் வேறு ரக்ஷகருண்டோ வெனகிறார.

சா. அளவுடையாரையும் நலியக்கடவ விந்த்ரியங்கள் நீயும கைவிட்டால் தாலபனான வென்னை என்படுததா வெனகிறார.

எ. நீயுபேக்ஷித்தால் அதிகலமான விந்திரியங்களை என்னாலே வெல்ல வுபா யமுண்டோ வென்கிறார.

அ. என் ப்ரக்ருதி சம்பந்தத்தை அறுத்து நான் மனோவாக்காயங்களாலே யுன்னை நிரந்தரமாக வநுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணு மென்கிறார.

கூ. விஷயங்களிலே ஆத்மாவைத் தள்ளுமிந்த்ரியங்கள் என்னை நலியாத படி பண்ணவேணு மென்கிறார.

க0. அடிமைக்கு விரோதியாய விஷயாநுபவத்துக்குப் பாங்கான உடம் பைத் தந்தாய் அதுவே ஹேதுவாக ஐந்து இந்த்ரியங்களும் நலி

யார் நின்றன், அவற்றைப் பரிஹரித்தருள வேணுமென்று ஆர்த்தியோடே கூப்பிடுகிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸித்தார்க்கு நிரந்தரமாக இந்த்ரியங்களால் ஆத்மாவுக்கு வரும் நலிவு போமென்கிறார்.

உ - ம் திருவாய்மொழி—கங்குலும்

இவ்வண்ணமழைத்த ஆழ்வார் மோஹித்திருக்க, திருத்தாயார் பெரிய பெருமாளைக் குறித்து, இங்ஙனமி விஷயமாக எது ஸங்கல்பித்திருக்கிறீரென்று கேட்டதாக அருளிச்செய்கிறார்.

க. இப்பிராட்டியுடைய பேச்சுக்கு நிலமன்றிக்கே யிருக்கிற தசையைப் பெரிய பெருமாளுக்கறிவித்து இவள் திறத்தில் செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென்ன என்கிறாள்.

உ. இப்பெண்பிள்ளையுடைய தசை யென்னாய் விளையக்கடவதென்கிறாள்.

ங. இவளிவ்வவஸ்தையைப் ப்ராப்தையாகைக்கு இவளிடையாட்டத்தில் நீர் செய்ததென்னென்னென்கிறாள்.

ச. உம்மையொழிய ஜீவிக்கமாட்டாத இவள் திறத்து செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென்ன என்கிறாள்.

ரு. இவளுக்கு ப்ரதிக்ஷணம் பேதித்தொன்றோடொன்று சேராதே வருகிற அவஸ்தா பேதங்களை யறிவித்து இவளை யிப்படிப் படுத்துகை உம்முடைய நீர்மைக்குப் போதுமோ வென்கிறாள்.

சா. இவ ளிவ்வளவாபன்னையாயிருக்க இவளார்த்தி தீர்த்தருளா தொழிகைக்குக் காரணம் என்னுடைய காமவிபாகமென்கிறாள்.

எ. ஆஸ்ரயங்களை அநுஸந்தித்துப் பொறுக்கு மளவுகளிலே யன்றோ ஸுக துக்கங்களைச் சுமத்துவது, இப்படி என்னைப் படுத்தலாமோ வென்னுகின்றா ளென்கிறாள்.

அ. இவளுக்கு மென்மேலென வருகிற நோவுகள் தீர்க்கைக்கு நான் செய்வதென்னென்னென்கிறாள்.

கூ. இவளுடைய துக்கத்துக்கொரு முடிவு காண்கிறிலேனென்கிறாள்.

கo. இனிக் கிட்டமாட்டாளோ! வென்னும்படி அவஸன்னையான இவள் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளைச் ஸம்ச்லேஷிக்கப் பெற்றாளென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்தை அப்யஸிக்கவல்லார் இவர் பட்ட க்லேசம் படாதே திருநாட்டிலே நிரதிசயாநந்த யுக்தராய நித்யஸூரிகள் சூழவிருக்கப் பெறுவரென்கிறார்.

ந-ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

தாய்ப்ரஸங்க வஸாதபணணின நம்பெருமாள் கீர்த்தனததால், ஆழ்வார் மோஹத்தைவிடடுக கிடடவிருககிற திருப்பேரையில் திருப்பதிக்குப் போவேனென்று, உத்யோகிககுமளவில் தாய்தவிர்க்க, வீரத்தாலும் போவேனென்றுசொன்னதை அருளிச்செய்கிறார்.

க. இப்பிராட்டி வாசாமகோசர மாம்படி நனசகு வாத்திகிற வியசநது தாலே தென் திருபபேரையிலே போகவேணுமெனறு நனககுப பிறநத தசையை வினவுகிற திருததாயமாருக்குச சொல்லுகிறாள.

உ. தாயமாரோடு தோழிமாரோடு அயறசேரி யுள்ளாரோடு வாசியற வநது திரண்டு ஹிதஞ்சொல்லப புக்காாகள். உஙகள் ஹிதவசநங கேளாதபடி நிரவதிகமான பரதவ சௌலப்பியங்களையுடையவனை பக்கலிலே சகதமாயப்போன வென்னெஞ்சைத தகைய மாட்டுகி றிலேன், என்னெஞ்சைக கடல் வண்ணனடைத்து காணுங்கொ ளெனகி றாள்.

ங. நெஞ்சுதானினிச் செய்வதென், அவயவாதி சோபைகளிலே யகபபட்டு அதுவும் தனக்குள்ள தடங்கலும் இழந்தது காணெனகிறாள.

ச. என்னெஞ்ச மவனாலே யபஹருதமாயிறறு நான் எத்தைக்கொண்டு போது போககுவ தென்கிறாள்.

ரு. ஸ்ரீத்வம் பண்டேபோயிற்று ப்ரயோஜந மில்லாத தசையிலே கொடு போக நில்லாதே என்னை யேறகவே கொடுபோயத தென திருப பேரையிலே விடுஙகோ ளென்கிறாள்.

சு. எனககிஙகுத தரிப்பதரிது,என்றென வெனனைத தென் திருப்பேரையி லே கொடுபுக்கு மகர நெடுஙகுழைக்காதனை காட்டுஙகோ ளெனகி றாள்.

எ. என்னெஞ்சு தரிக்கைககு விரகு பாாத்துத் திருப்பேரையிலே புககாற் போலே நானு மஙகே புகுமத்தனை யெனகிறாள்.

அ. நீங்களாக விசையீகோளாகில் தன வேணடப்பாடு தோற்ற வெழுநதரு ளியிருக்கிற தென் திருபபேரையிலே நான்போயப புகுவேனென கிறாள்.

கூ. நீங்களினி என்னைததேற்றி ப்ரயோஜநமில்லை, தென்திருபபேரையிலே போய்ப்புகக் கடவே னென்கிறாள்.

கo. நாட்டாரன்றோ எனக்குத் தேட்டமெனகிறாள.

கக. நிகமத்தில், இததிருவாய்மொழி கறறா பகவத் கைங்காயத்திலே மிகவு மவகாஹித்தா ரெனகிறாா.

ச-ம். திருவாய்மொழி—ஆழியெழ

விஸ்லேஷ வ்யஸநத்திலிருக்க, ஈஸ்வரன் தன் அவதார விஜயங்களெல்லாவற்றையுங் காட்ட, தரித்துத் தன்மையெல்லாம் அநுஸந்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

க. அவையெல்லாவற்றுக்கு மடியாகத் திருவுலகளந்தருளின பெரிய விஜயத்தை அநுசந்திக்கிறார்.

உ. சமுத்திரமதநவைசித்திரியை அநுசந்திக்கிறார்

ஙு. மஹாவராஹ வ்ருத்தாந்தத்தை அநுசந்திக்கிறார்

ச. மஹாப்ரளயத்தில் ரக்ஷணப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்

ரு. பாரதசமர வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

சு. ஹிரண்யவத வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

எ. ராமவ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

அ. பாணவிஜய வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

க. ஸ்ருஷ்டியும் விசஜாதீய மாகையாலே அதனையும் விஜயமாக அநுசந்திக்கிறார்.

க0. கோவர்த்தநோத்தரணமபண்ணி ரக்ஷித்தசெயலை அநுசந்திக்கிறார்

கக. நிகமத்தில், இதை அப்யசித்தவர்களுக்கு இதுதானே விஜயத்தைக் கொடுக்கு மென்கிறார்.

ரு-ம் திருவாய்மொழி—கற்பார்

விஜயோபாதாநங்களுக்கு மூலமான ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களை விட்டு, சேதநர் இதர தேவதைகளை யாச்ரயித்துக் கெட்டுப்போகிறார்களென்று சசரியப்பட்டு, தாம் பகவத் குணாநுபவத்தால் பரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்

க. சக்கிரவர்த்தித் திருமகனை யல்லது கற்பரோ வென்கிறார்

உ. கீழ்ச்சொன்னதிற் காட்டில் அதிககுணத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ஙு. கேசிஹந்தாவினுடைய கீர்த்தியையொழிய வேறொன்றைக் கேட்பரோ வென்கிறார்.

ச. சிசுபாலனுக்குத் தன்னைக்கொடுத்ததோ ரேற்றமோ ப்ரளயத்திலே மங்கிக்கிடந்த ஜகத்தை யுண்டாக்கின விமஹா குணத்துக் கென்கிறார்

ரு. ஜகத் ஸ்ருஷ்டிபண்ணின தோரேற்றமோ ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தை ப்ரளயங்கொள்ள மஹாவராஹமாய் எடுத்து ரக்ஷித்த குணத்துக்கென்கிறார்.

கூ. கீழ்ச்சொன்ன குணங்கள் தானேறேற்றமோ அலம்புரிந்த நெடுந்தடக் கையைக் கொண்டு கோட்டங்கை வாமநனு யிந்தப் பூமியை ரக்ஷித்த மஹாகுணத்துக் கென்கிறார்.

எ. ஸ்ரீயஃபதியான தன்னைத் தாழவிட்டிரந்து ரக்ஷித்தது பெரிய வேறற மோ தேவதாந்திர பஜநம் பண்ணின மார்க்கண்டேயனை விஷயீகரித்த விம்மஹா குணத்துக் கென்கிறார்.

அ. நரத்வஸிம்ஹத்வங்க ளிரண்டையு மேலிட்டுக் கொண்டாஸ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணின மஹாகுணத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

கூ. ஆஸ்ரிதனுக்காக நரஸிம்ஹமானவதிலு மதிக குணமான சாரதய வ்ருத்தாந்தத்தை அநுசந்திக்கிறார்.

கo. சம்சாரம் மறுவலிடாதபடி பண்ணித் தன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக் கொண்ட தொரு மஹோபகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தார் சம்சாரத்துக்குள்ளே யிருந்துவைத்தே முக்தப்ராய ரென்கிறார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—பாமரு.

குணுனுபவம் பண்ணி, அப்படிப்பட்ட ஈஸ்வரனை, ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கவேண்டுமென் றாசைப்பட்டு, லபியாமையால், எப்போழ்துமை யடைவேனென்று ஆக்ரந்தநம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறார்.

க. ஜகத்ஸ்ருஷ்டியாதிகளைப்பண்ணி யுபகரித்து நிரதிசய போக்யனாயிருக்கிற வுன்னை உன்னாலே யுபகாரங்கொண்டுன் சுவடறிந்தநான் விடுவதென்றே வென்கிறார்.

உ. உன் திருவடிகளை அனன்யபரனாயிதுவே ப்ரயோஜனமாக விருக்கிற நான்என்று பெறக்கடவே னென்கிறார்.

ந. நீ நிர்ஹேதுகமாகவந்து த்வதேகதாரகனும்படி யென்னைப்பண்ணியருளினாய்; ஆனபின்பு நீயேகுறையும் செய்தருள வேணுமென்கிறார்.

ச. என் அபேக்ஷிதம் நீயேசெய்தருளுமதொழிய என்னாற செய்யலாவது ஒன்றுமில்லை யென்கிறார்.

ரு. உன்னைப்பெறுகைக் கொருசாதனத்தை யநுஷ்டித்துவந்து பெறுகை யென்றொன்றுண்டோ வென்கிறார்.

கூ. உன்னைவந்துகிட்டும் உபாயம் அறியே னென்கிறார்.

எ. "நானிவ்விழவோடே கிடந்து முடிந்துபோ மித்தனையாகாதே" யென கிறார்.

௮. ப்ரதிகூலவாக்கத்தைக் கொண்டருளின ஸர்வேச்வரனைக் காணவல்லோமே யென்கிறார்

௯. ராவணாதிகளை நிரஸித்த தசரதாத்மஜனை நெஞ்சே காணவல்லோமே யென்கிறார்

௧௦. இப்படி நமக்குப் பேற்றுக்குக் கண்ணழிவின்றிக்கே யிருந்தபின்பு அவன் தன்னை நமக்குத் தருமென்று அறுதியிடுகிறார்

௧௧. நிகமத்தில், இதைக் கற்றார் மதிமுகமடந்தையார் விரும்பித் திருப்பல்லாண்டு பாடிச் சிலாகிப்பார்க ளென்கிறார்.

௭-ம் திருவாய்மொழி—ஏழையர்

இவ்வண்ணம் ஆகர்ஷம் பண்ணியிருக்க, ஈச்வரன் பாவனாப்ரகர்ஷம் பண்ணுகையி லந்த திவ்யாவயவ சௌந்தர்யங்களுக்கு பாஹ்யஸம்ச்லேஷாந்தர மில்லாமையால், வருந்தமா யிருக்கிற தென்று தாய்மாரோடும் தோழிமார்களோடுஞ் சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறார்

௧. இம்முகத்துக்கு நேத்ரபூதா மென்றேறுவென்று முற்பட்டுத் திருக்கண்களில் அழகு வந்து தம்மை நலிகிற படியை யருளிச்செய்கிறாள்.

௨. "இரண்டுக்கும் நடுவே நாமிருக்க விளைமுற்ற பங்கையாவதென்ன அத்தனையோ நம்மூக்கு வலி" என்று திருமூக்கிலழகு நலிகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள்.

௩. அது தன் மூக்கு வலிகாட்ட நாம்பேசாதே யிருந்தால் "அத்தனையோ விதின் வாய்வலி" யென்று நம்மை யேசுவர்களென்று திருப்பவளத்தி லழகுவந்து நலிகிற படியை யருளிச்செய்கிறாள்.

௪. திருப்புருவத்தி லழகுவளைந்து கொண்டுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்

௫. திருமுறுவலி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்

௬. திருக்காதி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்.

௭. திருநுதலி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்.

௮. கீழ் நலிந்தவை யெல்லாம் சேரவொரு முகமாய் வந்து நலிகிறபடி சொல்லுகிறாள்.

௯. திருக்குழற் கற்றையி லழகுவந்து நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

௧௦. திருவபிஷேகத்தி லழகுவந்து நலிகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தவர்கள் நித்யஸூரிகளோடேகூடி நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறுவ ரென்கிறார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—மாயா.

அவ்வாறுபத்ர வப்படுகிறவென்னை, இந்தலீலாவிபூதியிலே நிறுத்தின தெப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமோவென்ன, ஒன்று கேட்க வேறே வொன்று சொலலிப் பரிஹரிப்பாரைப்போலே, என்ப்ரகார மிவ்வளவோவென்று, தன்னுடையவிசித்ரவிபூதியெல்லாங் காட்ட, வதைக்கண்டாச்சரியப்பட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. விசித்ரமான காரயகாரணங்களை யெல்லாம விபூதியாகவுடையனாயிருக்கிற விருப்பை அநுசந்திதது இவையென்னபடிகளென்று ஆச்சரியப்படுகிறா.

உ. சந்திரசூர்யாதி பதாரத்தங்க ளடைய தனக்கு விபூதியாக வுடையனாயிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறா.

ங. யுகங்களையும் அவ்வவ்க்காலங்களிலுண்டான தேவ மநுஷ்யாதிகளையும் விபூதியாகவுடையவ னென்கிறா

ச. நித்யாநித்யபதாரத்தங்களை விபூதியாக வுடையனாயிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறா.

ரு. மயாவறமதிநலமருளி, பின்னையும் எனக்குப் பொருந்தாதபடியான சம்சாரததிலே எனனைவைத்து ஜீவிப்பித்துக் கொடுபோருகிற விவவாச்சரிய மிருந்தபடியை எனக்கருளிச செய்யவேணு மென்கிறா.

சு. விஶமரணாதிவிருதத பதாரத்தங்களை விபூதியாகவுடையனா யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறா.

எ. துக்கஹேதுவான வபிமானாக துடக்கமான விசித்ரபதாரததங்களை விபூதியாக வுடையனாயிருககிறபடியை அருளிச்செய்கிறா.

அ. சகலஜகததையும் ஸ்ருஷ்டித்து, அந்தாபஹிச்ச வ்யாபித்து, இப்படி நிவஹித்துவைததுத தாரேயனாயிருக்கிற விதென்ன வாச்சரியமென்கிறா.

கூ. க்யாநேந்த்ரியங்களும் காமேநதரியங்களும் சப்தாதி விஷயங்களும் அவனுக்கு விபூதியாயிருக்கிற இருப்பை அநுசந்திக்கிறா.

க0. வேதைக சமதிகம்யனாய்க் காரணமாய அதி சூக்ஷமமாயிருந்துள்ள சேதன சேதநங்களை விபூதியாகவுடையனா யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறா.

கக. நிகமத்தில், இதைக்கற்றா என்றைக்கும் க்ருதக்ருத்ய ரென்கிறா.

௯-ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்.

அஸஹ்யமான லீலாவிபூதியிலென்னை யேன வைத்தாயென்று கேட்க, ஈஸ்வரன் எனக்கு மென்னடியார்க்கும் ஸர்வாஸ்வாத்யமான ப்ரபந்தம் பண்ணிவைக்க வேண்டுமென்ன வைத்தோமென்று சொல்ல, அந்த உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகார மேதுசொல்லப் போகிறேனென்று நமோறினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. என்னையிட்டுத் திருவாய்மொழி பாடுவித்துக்கொண்ட வுபகாரத்தை அநுஸந்தித்துத் தரிக்கமாட்டுகிறிலேனென்கிறார்.

உ. தானதன்னைக் கவிபாடி நான் பாடினேனென்று லோகத்தில் ப்ரஸித்தமாக்குவதே! என்று அவனுடைய வாசார்யத்தைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

ங. ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுதொழியவுமாங்கிடா! நானமறந்து பிழைக்கப்பெற்றேனுகிலேனென்கிறார்.

ச. பாங்கனறிக்கேயிருக்கிற வென்னைக்கொண்டு தப்பாமே கவிபாடின இவ்வுபகாரத்தை யினிமறக்க வுபாயமில்லை யென்கிறார்.

ரு. லோகமெல்லாம் கொண்டாடும்படியான கவியை என்னைக்கொண்டு பாடுவதே! என்ன ஸர்வேஸ்வரனே வென்கிறார்.

௬. வ்யாஸ பராசர வால்மீகி ப்ரமுகரான கவிகளைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளாதே என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடுவதே! என்று ப்ரீதராகிறார்.

எ. என்னைக்கொண்டு கவியைப்பாடுவித்துக் கொண்ட மஹோபகாரத்துக்கு இவனைக் காலத்தவ முள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும் த்ருப்தனாகிறிலே னென்கிறார்.

அ. ஸமஸ்தசேதநரும் என்னுடனேகூடி நெடுங்காலமெல்லாம் நானும் மவர்களுங் கூடிநின்றநுபவித்தாறாருவனே வென்கிறார்.

௯. ஸகலசேதநருடைய போகத்ருத்வ சக்தியை யுடையேனுயக்கொண்டு காலமெல்லாம் புஜித்தாலு மாறேனென்கிறார்.

க0. உம்மதாயிருப்ப தொருவஸ்துவை யவனுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாகக் கொடுத்துப் பிழைத்துப்போக மாட்டீரோவென்ன, அப்படி செய்யலாயிற்றிறே ஈஸ்வரனைப்போலே நானு மெனக்குடைமையாயிருப்பதொரு வஸ்துவும் பெற்றேனுகி லேனென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி ஏதேனு மொருபடிசொல்லிலு மானந்தத்தை யுண்டாக்கு மென்கிறார்.

கO - ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்

இவ்வண்ணமென்னால் ப்ரபந்தஞ் செய்வித்தஸர்வேஶ்வரன், எழுந்தருளியிருக்கிற திருவாறன்விளை என்கிற திருப் பதிக்குப்போய், ப்ரபந்தம் விண்ணப்பஞ்செய்ய வேண்டுமென் றபேக்ஷித்ததை அருளிச்செய்கிறார்.

க. திருவாறனை விளையிலேபுக்கு ஹ்ருஷ்டராய்க் கொண்டடிமைசெய்யுங் காலமாகவற்றே! யென்று மநோரதிக்கிறார்.

உ. திருவாறன்விளையிலேமிக்க பரிமளத்தை யுடைத்தான நீரைக்கொண்டு திருநீராட்டு பரதக்ஷணம் பண்ணிக்கையாலே தொழவுங் கூட வற்றே! யென்கிறார்.

௩. திருவாறன்விளையி லெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமேலேஏறி யெழுந் தருளக்கண்டாலும், அவனைத் தவிர்ந்து திருவாறனவிளையைத தொழக்கூடவறறே! யெனகிறார்.

ச. அங்குப்போயநுபவிக்கவேண்டா இஙகேயிருந் தங்குததைப பரிமாற் றஙகளை மநோரதிககும் மநோரதம் நமக்கு கூடுவதுகாணென கிறார்.

௫. திருவாறன்விளையிலே புக்கடிமை செய்கைக்கு விரோதியானவை யெல் லாம அவனுடைய மிக்கபுகழைப்பாடப் பறந்துபோ மெனகிறார்.

௬. எம்பெருமான் பக்கல்சாபல முடையாா உங்களுடைய சமஸ்த துக் கங்களும் போம்படி திருவாறன்விளையை நெஞ்சாலே நினையுங் கோ ளென்கிறார்.

எ. திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்று நின்றீா அவனன்றோ ப்ராபய னென்ன; அனறெனன வல்லேனோ என்சித்தாந்த மிருக்கும்படி கேட்கலாகாதோ வென்கிறார்.

அ. திருவாறன் விளையிலேபுக நம்முடைய சகலதுக்கங்களும்போ மென் கிறார்.

௯. எனக்கு ஸ்ரீவைகுண்டமும் திருவாறன்விளையு மிரண்டும் கிடைப்ப தானால் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவிட்டுத் "திருவாறன்விளையே யமை யும்" என்னுமென் னெஞ்சமென்கிறார்.

கO. திருவாறன் விளையொழிய வேறொனறில் ப்ராப்ய புத்தியில்லையெனனு மிடம் ஸர்வேஶ்வர னறியுமென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இததிருவாய்மொழி கற்றவாகள் அயாவறு மமராகளுக்கு ஸ்லாகநீய ரென்கிறார்.

அ-ம். பத்து.

"இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச் செய்தேயும், தக்நபட ந்யாயம் போலே நம்மை விடாதே யநுவர்த்திக்கிறது, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றிலொரு நசையில்லை யென்கிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—தேவிமார்.

சக்திஹாநியாலே அந்தத் திருப்பதிக்குப் போகமாட்டாமல், நடுவே நின்று, புருஷகார பூதையான பிராட்டி கிட்டவிருக்கவும், ஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யாதி குணங்களிருக்கையாலும், தமக்குப் பல ஸித்தியான தில்லை யென்று, குணங்கள் மேலே அதிசங்கை பண்ணுகையில், ஸர்வேஸ்வரன், விஸ்வாஸ ஹேதுவான கல்யாண குணங்களைக் காட்டுதலால், அந்த அதிசங்கை தீர்ந்து, ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பிரியில் தரிக்க வொண்ணாதபடி நிரதிசய போக்யனான நீ உன்னை நான் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

உ. காணவேணுமென்று மிகவும் நோவுபட்டிருக்கு மிருப்பேயோ என்றிறத்துச் செய்தருளப்பாரத்தது நானிங்ஙன் படாமே யுன்னைக காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

ந. ஆஸ்ரித சுலபனாயிருக்கிற நீ யின்றுவந் தென் னுபத்தை நீக்காதொழியில் உன் குணமே ஜீவனமாயிருக்கிற வாஸ்ரிதருன்னை எங்ஙனே விஸ்வஸிக்கும்படி யென்கிறார்.

ச. "உன்னை ஆஸ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி வைக்குதி" என்று மறிவொன்றுமே தரித்திருக்கிற நான் அதுவும் பொய்யோவென்று சங்கியாநின்றே னென்கிறார்.

ரு. "சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" என்று பேறும்மதானல் சாதனமும் முடைய தலையிலே யாகவேண்டாவோ வென்ன; நான் யத்னம் பண்ணிவந்து காண வென்றொரு பொருளில்லை காண் என்கிறார்.

சு. உக்தார்த்தத்தை விஸ்தரிக்கிறார்.

எ. சகல பதார்த்தங்களு முனக்கு ப்ரகார தயாசேஷமாய் நீ ப்ரகாரியாய் நீயே அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனென்னு மறிவொன்றுங் கொண்டு தரித்திருக்கிற நானென் பாபத்தாலே அதிலு மதிசங்கை பண்ணாநின்றே னென்கிறார்.

அ. ஆத்மாத்மீயங்களுடைய உன்னதிநமான பின்பென்னால் செய்யலாவ தொன்றில்லை நீயே ரக்ஷிக்க வேணு மென்கிறா.

கூ. த்யாநத்துக்கு விரோதியான சம்சாரததி லிருக்க வஞ்சாநின்றேனை இதுக் கநுகூலமான பரமபததநிலே என்னைக் கொடுபோகவேணு மென்கிறா.

க0. தாம மநோரதிததபடியே திருவடிகளைத் தந்தருளின மஹோபகாரத் திககு பரத்யுபகாரமாக இவ்வாத்ம வஸ்துவை உனக்குத தந்தே னென்கிறா.

கக. நிகமததில், இத்தை அப்யசிபபாாக்கு சாவேயபாவரனை லபிதது உஜ்ஜீ விக்கலா மெனகிறா.

உ-ம். திருவாய்மொழி—நங்கள்.

உபாயபூதனுனை ஈஸ்வரன்வந்து, முகங்காட்டாமலிருக்கைக்கு
ஹேது, ஈஸ்வரனறியுமபடி ஸம்சார ஸம்பந்தமுண்டா
யிருக்குமென்று, சங்கித்து, தமக்கு ஸம்ஸாரம்
நைராச்யமென்று, நாயகி, ஸகி, தாய்களைக
குறித்து, உங்களோடு ஸம்பந்தமிலலை
யென்று, சொன்னதாக
வருளிச்செய்கிறார்

க. பிறாக்கு மறைத்துங்களுக்குச் சொலலலாம் வாாத்தைபாாதத விடத தொன்றுங் காணகிறிலே னென்கிறாள்.

உ. துக்காநுபவத்தால் வநதவிளைப்பின் மிகுதியாலே யுங்களுககுச் சொல் லும் பாசுரமறிகிறிலே னென்கிறாள.

ங. காலதத்வம் முடியிலும் நானஅவனைக் கண்டல்லது விடேனெனகிறாள்.

ச. இனிநான் எத்தையிழபப தென்கிறாள்.

ரு. அவனை ஆஶ்ரயிக்கையுமவனாலே விஷயீக்ருதராகையுமான விம்மரியா தை நம்மைநதோற்றி உண்டாயிறறே அநாதியன்றே வென கிறாள்.

சா. நம்மைபபுகுர நிறுத்தினவன வாசலிலே கூப்பிடாதே சம்பந்த மிலலா தாா வாசலிலேயோ கூப்பிடுவ தெனகிறாள.

எ. அவன் குணங்களிலே அகபபட்ட நான் காலமெல்லாங கூடவாகிலும் அவனைக்கண்டலலது விடேன், ததவிரோதிகளான உஙகளோட் டை சம்பந்தமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள.

அ. கிளிகள துடக்கமான லீலோபகரணஙகளில் தனக்குண்டான வநாதரத தைச் சொல்லுகிறாள்.

௯. முன்பேயுடைய விழந்திலேனோ இனியெழுந்தை யிழப்பனோவென்கிறாள்.

௧0 நீங்கள் சொன்னவார்த்தை கேட்கைக்கு நெஞ்சுவேறுமே அதுவன்று பக்கல்போயிற்றென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் அவித்யாதி சகலதோஷங்களும் நீங்கி இகலோக பரலோகங்களில் தாங்களே கருத்துக்கருத் தராவரென்கிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—அங்குமிங்கும்.

ஸம்ஸார ஸம்பந்தமில்லை யென்று சொல்ல, ஈச்வரன் பக்கல் ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ண, அவன் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைப் பார்த்துத் தாம்பட்ட து:க்கமும் மற்று, இப்படிப்பட்ட திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடே யவதரித்த ஸர்வேச்வரனுக்கு, மங்களாசாஸன பரரொருவருமில்லையென்றும், தாமொருவருமே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகைக்கு இருந்தோமென்றும், இப்படிப் பயப்படுகையில், ஈச்வரனுக்கு மங்களாசாஸனபரராய நித்யமுக்தரிருக்க, முமுக்ஷுக்களிருக்க, நீரேன் பயப்படுகிறீரென்று சொல்ல, பயந்தீர்ந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. உன்சவு குமாரா யதனையறிந்து பரிகையன்றிக்கே, நங்களுக்கு இஷ்டப்ராப்தி சாதனமென் திருப்பாதங்களென்று ஐச்வர்யாதிகளை யுபேக்ஷிக்கிறார்.

௨. ஆத்ம லாபத்துக்காக உபாசிக்கிற கேவலர் வந்து தோற்றம் அவர்களை க்ஷேபிக்கிறார்.

௩. சமசாரத்திலே தனியே வர்த்தியா நிற்கும் அங்குத்தைக்கு ரக்ஷையாக நானுதவப் பெறுகிறிலேனென்றினைந்தாகிறார்.

௪ சாவரக்ஷகமான வஸ்துவாகாதே ப்ரளயத்திலே அகப்பட்டப் புக்கதென்று அதுக்கு மஞ்சுகிறார்.

௫. பல விடங்களிலும் படுக்கை படுத்தது அலேசலின் மிகுதியென்கிறார்.

௬. நித்திய சூரிகள் பரியவிருக்கக் கடவவவன் சமசாரத்திலே பாவையடிவோடே வந்துலாவா நின்றால் ஈணிப்படிப் படாதே செய்யவேணு மென்கிறார்

௭. இங்கே வந்து திருப்பரிசாரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க நானுதவப் பெறாதே அவசரங்களிலும் ஓரடியானுமுளனென்று அவனுக்கு கூறி விப்பாரையும் பெறுகின்றிலேனென்கிறார்.

அ. பிறனைவிடா உன் திருவடிககீழே பரிகைக்கு நிலையாளாக வென்னைக் கொளவ தென்றென்று அவன் றன்னைக் கேட்கிறுா.

கூ. ப்ரம்ஹாதிகள் உன்சவுகுமாாய மறிவாகளோ வெனகிறுா.

கo. முனபு பய ஹேதுக்களானவை தானே பயநிவாததிக் குடலாய், அத்தை அநுசந்தித் தினியராகிறுா.

கக. நிகமத்தில, இததிருவாயமொழி அப்யசிப்பாா சம் சாரததில் பிறவா ரெனகிறுா.

ச-ம். திருவாய்மொழி—வார்கடா.

அஸ்தானபயசங்கை பண்ணுகிற, ப்ரேமஸ்வபாவமுடைய ஆழ்வாாககு, இன்னம் பயமெங்கே வருமோவென்று விசாரித்து, ஈஶ்வரன் தன் வீாயஸக்த்தியாதி குணங் களையும், மங்களாஶாஸனபர ஸமர்த்தியையுங் காட்டி, திருச்செயகுன்றூரில் ஸ்வாமிபயம் போக்கினதை யரு ளிச் செய்கிறுர்.

க. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றுரொங்களுக்கு நிாப்பயமான புகலென் கிறுா.

உ. திருச்செங்குனறூரிலே நின்றருளினவனல்ல தெனக்கு நறறுணையில்லை யென்கிறுா.

ங. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறு மநோ ரததகிலு மெனக்கு சரணமில்லை யெனகிறுா.

ச. திருச்செங்குனறூரிலே நினறருளினவனுடைய திருவடிகளல்லது வே றெனக் கரணில்லை யென்கிறுா.

ரு. திருசசெங்குன்றூரி லல்லதெனக்கு ஹ்ருதயஞ்சோாந் தணையாதென் கிறுா.

சு. திருபபாறகடலிலே கண்வளாந்தருளுகிற விஷனை நிாப்பயமான திருப செஙகுன்றூரிலே காணப்பெறறேனென்கிறுா.

எ. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளின சீாகொள்சிறறுயன் தன்னழகோ டே மறக்கவொண்ணுதபடி என்னெஞ்சிலேவந்து புகுந்தா னென் கிறுா.

அ. சிறறுயனுடைய விலக்ஷணமான குணங்களிலும் அழகிலுமழுந்தி அவ னைச் புகழும்படி அறிகிறிலே னென்கிறுா.

கூ. ஸருஷ்டியாதிகளைப் பண்ணுவான் திருசசெங்குன்றூரிலே நினறருளி னவன் என்னுமிடம் அாத்தவாதமன்று, மெய்யெனகிறுா.

௧0. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளினவனை அநுபவிக்கப் பெற்றேனென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸிப்பார்க்கு இதுதானே முதலிலே பரமபதத்தேறக் கொடுபோய்ப் பின்னைச் ஸம்ஸாரமாகிற மஹாநாட்டத்தை அறுக்குமென்கிறார்

ரு - ம். திருவாய்மொழி—மாய்கூத்தா.

இவ்வாறு பயம்போக்கின தெல்லாம் மானஸாநுபவ மாத்ரமாகையால், பாஹ்ய ஸம்ஸ்லேஷாபேக்ஷையாலே, முன்புண்டான பரீதியெல்லாம் போய், அப்படிப்பட்ட ஸர்வேஸ்வரனைக் குறித்து ப்ரத்யக்ஷமாக வேணுமென்று, தாமும் தம்முடைய இந்த்ரியங்களும் கூப்பிட்டதாக அருளிச் செய்கிறார்

௧ என் விடாயெல்லாம் தீரும்படி ஒரு தாமரைத் தடாகம்போலே வந்து தோற்றி யருளவேணு மென்கிறார்.

௨. என் விடாய் கெடும்படி அழகிய மயிர்முடியுடனே வந்து தோற்றி யருளவேணு மென்கிறார்.

௩. ப்ரமஹரமான வடிவோடே என் ஆர்த்தி தீரவந்து தோற்றவேணு மென்கிறார்.

௪. உன்னுடைய வடிவழகு வந்து என் மனஸ்ஸிலே நிறைந்து நலிகிறபடி என்னால் பேசிமுடிகிறதில்லை யென்கிறார்

௫. உன்னுடைய வழகு என் ஹ்ருதயத்திலே ஸ்ம்ருதி விஷயமாய் நலியா நின்றது இது மறக்க ஒரு விரகு சொல்லவேணு மென்கிறார்.

௬. உன்னுடைய சௌந்தர்யாதிகளை நினைத்து "காணவேணும்" என்று கூப்பிடுகிற நான் காணும்படி ஏதேனு மோரிடத்திலே வந்து தோன்றி யருளவேணு மென்கிறார்

௭. இங்கேவந்து தோற்றியருளுதல் அது திருவுள்ளமல்லவாகில் அங்கே அழைத்து அடிமைகொள்ளுதல் செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

௮ வந்து முகங்காட்டுகிறிலை இதுவோ உன் சங்கச்வபாவ மென்கிறார்

௯. இருந்ததே குடியாக ரக்ஷிக்கவந்த க்ருஷ்ணன் தன்னைக் காணகையே தேட்டமான வெனக்கென் செய்தருளுமென்று நினைக்கிறார்.

௧0 உன்னை நான் எவ்விடத்தே காணப்பதென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் இஹலோகத்திலே இஜ்ஜந்மத்திலே அவனைப்பெற்று நிரந்தரமாகச் சுகிப்ப ரென்கிறார்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

ஆழ்வா ரவ்வாறு கூப்பிடுகையில, ஆழ்வாரைக் காட்டிலீஶ்வரனுக்கு ஆழ்வாரிடத்தில த்ருஷ்ணை அதிகமாய், ஆக்ரோசம் பணணுகைக்கு முன்னே வந்தோ மில்லையென்று லஜ்ஜித்து, ஆழ்வாரார்த்திதிரும்படி ஸகல ஸங்நாஹத்தோடே அதாகிதமாகப் போனால், மோஹிப்பனென்று, திருககடித் தானத திருப்பதியி லெழுந்தருளின தறிவித்து, ப்ரீதிஸாத்மித்தவாறே, முகங்காட்டுவோமென் றிருந்ததைக்கண் டாழ்வார் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. என்னுடைய வாரத்திதீரத்தருளுவான் ஸர்வேப்ரவரனே, அவனூா திருககடிததான மென்கிறா.

உ. திருக்கடித தானததிலுமென் ஹருதயத்திலுமொக்க அபிநிவேசித்தெனனுள்ளே வாத்தியானின்று னென்கிறா.

ங. பிராட்டியோடுகூடத் திருக்கடித்தானததிலே நிததியவாசம்பண்ணுகிற வாச்சாய பூதனனை உபகாரகனநுசந்திக்குந் தோறும் இனியனாகா நின்றானென்கிறா.

ச. திருக்கடித்தானத்தைப பகலிருக்கை மாத்திரமாகக்கொண்டு சங்காதிசயத்தாலே என்நெஞ்சையே நிரந்தர வாசஸ்தானமாகக் கொண்டா னென்கிறா.

ரு. என்பக்கல் ப்ரேமாதிசயததாலே திருக்கடித்தானததோடேகூட வென் ஹருதயத்திலே புகுந்தருளின னென்கிறா.

சு. தம்முடைய ப்ரீதிப்ரகாஷத்தாலே திருக்கடிததானததை யெல்லாரும் ஆஶ்ரயுங்கோ ளென்கிறா.

எ. உங்கள் துககநிவ்ருததிக்கு ஏத்தவேண்டா, திருக்கடித்தானத்தைநெஞ்சாலே நினைக்கவமையு மென்கிறா.

அ. என்னுடைய நெஞ்சையும் திருக்கடிததானத்தையும்தாயப்ராப்தமான ஸ்தானமாக விருமபியிருக்குமெனகிறா.

கூ. "என்னோடே கிட்டுகைக்குறுப்பானநிலம்" என்று திருக்கடித்தானத்திலே அத்தியபிநிவிஷடனா னென்கிறா.

க0. என்னைப்பெறுமளவும் திருக்கடித்தானததிலே நின்றான், எனனைப் பெற்றபினபு நிற்பதுமிருப்பதும என்னெஞ்சிலே யென்கிறா.

கக. நிகமததில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவாகளை இதுதானே திருநாட்டிலே கொடுபோய் விடுமென்கிறா.

எ - ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

திருக்கடித்தானத்தில் ஈஶ்வரன் ஆழ்வார் மநோரத மெல்லாம் தீரும்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்க, இது ஸ்வப்நமோ, மோஹமோவென்று சங்கித்து, இது ஸ்வப்நமன்று, யதார்த்தமென்று தெரிந்து, அதிப்ரீதி யடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. இத்திருவாய்மொழியில் தமக்குண்டான லாபத்தை சங்க்ரஹேண வருளிச் செய்கிறார்.

உ. என்னை விஷயீகரித்த உபகாரத்தோ டொவ்வாது ஸ்ரீ கஜேந்திராழ்வானுடைய வாபந் நிவாரணமு மென்கிறார்.

ங. சர்வேஶ்வரன் தன்பக்கலிப்படி வ்யாமோஹம் பண்ணுகை கூடாததொன்றென்று சங்கித்து இவ்வநுபவம் ப்ரமாதிகளிலே பிறந்ததோ வென்கிறார்.

ச. அவன் என்னை ப்ரமிப்பித்தானல்லன் என்னுள்ளே கலந்தருளினனே ; இதிலொரு சம்சயமில்லையென்கிறார்.

ரு. அத்தால்வந்த புகழை யல்லதிவனுடைய மற்றுள்ள புகழையு மொன்றாக மதியேனென்கிறார்.

சு. என்பக்கல் அபிநிவேசத்தாலே தந்தருளின னென்கிறார்.

எ. அவன் தம்மோட்டைக் கலவியாலே ஹ்ருஷ்டனாய் அது தன்பேறாக முறுவல்செய்த திருப்பவளத்தை அநுபவித்து ப்ரீதராகிறா.

அ. அவன் தம்மோடேவந்து கலக்கைக்கடி யவன் க்ருபையென்கிறார்.

கூ. அநுமதிமாத்திரம் பண்ணினே னித்தனை யென்கிறார்.

க0. எம்பெருமான் சபரிகரமாக வென்னுள்ளே புகுந்தான் அவனை நானினி ஒரு நாளும் விஶ்லேஷித்துத் துக்கப்படே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தானது தன்னைக் கற்றவர்கள் சம்சாரத்துக்கு த்ருஷ்டி விஷமென்கிறார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

ஸ்ரீயஃப்பதியினுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

க. அவன் தம்மோட்டைக் கலவியாலே புதுக்கணித்த திவ்ய சவுந்தர்யாதிகளோடே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தா னென்கிறார்.

உ. என் சரீரத்திலேயும் புகுந்து கலந்தா னென்கிறார்.

௩. என்னோடே சம்ப்லேஷித்து சம்ஶ்லேஷஸ்த் தையாரத்தமாக விலக்ஷணமுமாய்த் தனக்கநு யாஹமுமான ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் காட்டியருளினானென்கிறார்.

௪. இவ்வாத்மா தனக்கத்யந்த போக்யமெனனு மிடத்தையும் காட்டித் தந்தானென்கிறார்.

௫. பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே நானறிந்த விவ்வாதம வஸ்து வொருவாக்கு மறியப்போகாது வருந்தியிருந்தாலும் சாக்ஷாத் கரிக்கப்போகிற தன்றென்கிறார்.

௬. யோகத்தாலே ப்ரக்ருதி விநிர்முக் தாதமஸ்வரூபத்தைத் துக்கேந சாக்ஷாத்கரிக்கலா மென்கிறார்.

௭. கீழ்ச்சொன்ன உபாயத்தினபடியே யவ்வஸதுவை ப்ராபிக்கமாட்டாதே அதிலே சம்சய மநுவாததிக்கு மவாகள உறுவகலேசப்பட்டே போ மித்தனை யெனகிறார்.

௮. இபபடி துஸஸம்பாத மானகயாநம் கைவந்தாலும் அந்திமஸ்ம்ருதியில்லையாகில் செய்ததெல்லாம வயாததமெனகிறார்.

௯. நித்ய சம்சாரியான சேதநனையேபரம்ஹமாகச் சொல்லுகிற மாயாவாதிகளை க்ஷேபிககிறார்.

௰. மனஸ்ஸிலே நித்யவாசம் மண்ணுகையாலே எனனுடைய சகல துரிதங்களும் போயிறறென்கிறார்.

௧௧. நிகமததில், இப்பத்தும கற்றாரை தன் திருவடிகளின்கீழே வைத்துக் கொள்ளு மென்கிறார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலை.

இதுவுமது.

க. திவ்யாவயவ சவுந்தாயத்தைக்கண்டு மறறொன் றறியாதபடி யீடுபட்டா ளென்கிறாள்.

உ. அவனுடைய வாபரணசோபையி லகப்பட்டாளென்கிறாள்.

௩. வீரவாசிகண்டணைகரும் பிராட்டிபாசுரமா யன்றோ விவள்வாரத்தையிருக்கிற தென்கிறாள்.

௪. வெறுமான்பிள்ளைத்தனமேபோராதே, ஆபததசகனுக வேணுமேயென்ன ; அக்குறைதான் உண்டோ இவனுக் கெனகிறாள்.

௫. வெறும் ஆபதசகத்வமே போருமோ, இவளுக்குத்தக்கவை ரூவாயமுமுண்டாக வேணுமேயென்ன ; அதுவு முண்டென்கிறாள்.

கூ. ஐஶ்வர்யமே போருமோ உதாரனுக்கவேணுமோ வென்ன, அவனு டைய வௌதார்யகுணத்திலே அகப்பட்டு ஸம்ருத்தமைக் கடையாளம் வயக்தமாக உண்டென்கிருள்.

எ கேவலமுதாரனுகப் போராதே, பரணயிர்வ குணமுண்டாக வேணு மேயென்ன, அவனூரில் ஸ்தாவரங்களுங்கூட பரஸ்பர மாஸ்ரய மாமபடி யன்றோ வவனுடைய பரணயித்வகுண மிருந்தபடி யெ ன்கிருள்.

அ வெறும் பரணயித்வமே போராதேயென்ன, ஆருலவனூரிலுள்ளாரு டைய வாசாரமிருக்கிறபடியைக் கேட்கலாகாதோ வென்கிருள்

கூ. ஆசாரமே போருமோ, இதுக்குத்தக்க வேறாராத்த நத்துவ கயாநமுண் டாகவேணுமே யென்ன, அதுக்கு மொருகுறை யில்லையென் கிருள்

கo. நீ சொல்லுகிறவை எல்லாம் கிடக்க இவள் அவனுக்கு் கொடுக்க வேண்டுமபடியசாதாரண லக்ஷணமேதேனு முண்டாகில் சொல் லென்னச் சொல்லுகிருள்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தைக்கற்றவா ஸவரூபாநுருபமான கைங்கர்யத் தைப் பண்ணப்பெறுவ ரென்கிருா.

கo-ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

இதுவுமது

க. நாட்டாா விரும்புகிற வைஶ்வர்ய புருஷார்த்தமும் நானபற்றின புரு ஷார்த்தத்தோ டொவ்வாதென்று எடுத்துக்கழிக்கவும் போரா தென்கிருா.

உ. கீழச்சொன்னவை ஶ்வர்யத்தோடே ஆதமாநுபவத்தைச் சோத்துத் தந்தாலும் பாகவத சேஷத்வமாகிற புருஷார்த்தத்தோ டொவ வாதென்கிருா.

ங. ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களில் விலக்ஷணமான பகவல்லாபமுண்டானு லும் இங்கேயிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுக் கடிமை செய்கையோ டொவ்வா தென்கிருா.

ச. ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுக்குக்கப்பான பகவத்கைங்கர்யம் சித்திக்குமாகில் அவாகள் சஞ்சாரத்தாலே சிலாக்கியமான விஜ்ஜகத்தி லிருப்பே புருஷார்த்த மென்கிருா.

ரு. இப்படிப்பட்ட ப்ராப்தியும் பாகவதாகளுக்கு ப்ரியமாகத் திருவாய் மொழிபாடி அடிமைசெய்யு மித்தோடொக்குமோ வென்கிருா

கூ. பாகவத ப்ரீதிருபமாகத் திருவாய்மொழிபாடி அநுபவிக்கும் ரஸத்தோ டொவ்வா தென்கிருா.

எ. பாகவதர்களோடேகூடி அநுபவிக்கும் பகவதநுபவமே காலதத்வமுள்ளதனையும் எனக்குண்டாக வேணுமென்கிறார்.

அ. அவர்கள் திரளைக்கண்டாலே காணவமையுமென்கிறார்.

கூ. அவர்களுடைய சேஷத்வத்திலே முடிந்த நிலமாகவமையுமென்கிறார்.

கo. இப்ராப்யம் எனக்கு மென்பரிகரத்துக்கும் என்றும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் இதிற்சொன்ன பாகவத சேஷத்வத்தைப் பெற்றுச்சபரிகரமாக வாழப்பெறுவரென்கிறார்.

கூ - ம். பத்து.

"இப்படி நசையற்ற பின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானென்" என்று அதிசங்கைபண்ண, "நான் நாராயணன், ஸர்வசக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்து முடிக்கிறோம்" என்றருளிச் செய்ய, அவனுடைய சீலகுணத்திலே யாழங்காற் படுகிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

ஈச்வரனுக்குச் சேதநன் செய்யும் நித்திய கைங்கரியத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

க. "ஔபாதிக பந்துக்களான தாரபுத்திராதிகளா லொரு ப்ரயோஜநமில்லை, நிருபாதி பந்துவானவனே ஆபத் சகன், அவனையேபற்றி உஜ்ஜீவியுங்கோள், வேறுதுணை யில்லை" யென்கிறார்.

உ. உபகாரகனைப்போலே யிருந்து, ஸ்வப்ரயோஜநங்களைத் தலைக்கட்டநினைக்கு மவிஸ்வஸநீய ரானவர்களையொழிய, நிர்ஹேதுகமாக விஸ்வாஸ ஜநகனுய், ஆபத்ஸகனானவனைப் பற்றுமதன்றி ப்ரயோஜநமில்லை யென்கிறார்.

ங. அவனை யொழிந்தார், ப்ரயோஜநமுள்ளபோது பந்துக்களாய்க் கொண்டாடி ஆபத்துவந்தால் பார்ப்பாருமில்லை; ஆனபின்பு, நிருபாதிகமாக வாபத்ஸகனான கிருஷ்ணனுடைய க்ருபாபாத்ர மாகையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லை யென்கிறார்.

ச. சிலனை ஆபத்ஸகனென்று அர்த்தாதிகளாலே நெடுநாள் ஆச்ரயித்தால், ஆபத்து வந்தவாறே கண்ணற்று பேக்ஷிப்பாகள்; நிர்ஹேதுகமாக வந் தவதரித்த ஆபத்ஸகனானவனே ஆச்ரயணீய னெனகிறார்.

ரு. தங்களை பெருவிடில் தரிக்கமாட்டாதபடி ஸக்தைகளான ஸரீகளா லே யாபத்துவந்தா லிகழப்படுவா, ஆனபின்பு, யேகபரகாரமாக ஸங்கதனனவனை ஆ்ரயிக்குமதொழிய வேறு சுகமில்லை யென கிறா.

சு. நிரதிசய புருஷோத்தத்தை யுணராதே முனபுள்ளா ரனேகா முடிந்து போனாகள், அப்படியே நீங்களும நசியாதே ஆஸ்ரிதாககாக வவ தரித்து ரக்ஷிக்கு மவனையே யாஸ்ரயிக்கு மத்தனையல்லது, ஆத மாவுக்கு ஹிதமில்லை யெனகிறா

எ. பகவத ஸமாஸ்ரயணத்திறுடைய வெளிமையைய மினிமையையும அருளிச் செயகிறா

அ. அவதாரத்துக்கு நிதானததைச சொல்லி, அவனையே ரக்ஷகனாகப பற றுமிதொழிய வேறு விலக்ஷணமா யிருப்பதோ ரபாஸ்ரயமில்லை யெனகிறா.

கூ. இவனை யொழிய வேறே யொன்றை ரக்ஷகமென்று பற்றினவாகள், பண்டு நின்ற நிலையுங்கெட்டு அனாத்தப்பட்டுப போவாகள், ஆன பினபு இவனல்லது சரணமில்லை யெனகிறா

கய தான சரணமெனனு மாத்ததைத பரதிஷ்டிக்கைக்காக அவதரிந்த கிருஷ்ணன திருவடிகளை ஆஸ்ரயுங்கோ ளெனகிறா

கக. நிகமத்தில், இததிருவாயமொழி அப்யசிப்பா ரெனக்கு பரியகா ரென கிறா.

உ-ம் திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்.

என்னுடைய ஆாத்தியெல்லாம தீருமபடி திருக்கணகளாலே குளிரநோக்கி யருளவேணு மெனகிறா.

க. அனனனிய கதிகளான வடியோங்களைக குறித்து, ஒருவாாத்தை யரு ளிசசெயது, விடாயகெடுமபடி குளிரநோக்கி யருளவேணு மென கிறா.

உ. சாவ சுலபமான உனதிருவடிகளை எனதலையில வைத்தருளவேணு மெனகிறா.

ங. திருஉடமபசைய வொருபடியே கணவளாநதருளாதே, அடியோமுககா கப பிராட்டியும தேவரு மெழுநதிருநதருளவேணு மெனகிறா

ச. திருப்பதிகளிலே சநநிஹிதனு யெனனை யிவவளவாககினறபோலே, மேலுமெனனபேக்ஷிதஞ் செயதருளவேணு மெனகிறா

ரு. ஸ்ரீ கஜேநதிராழவாழுக்கு வநது தோறறினறபோலே, வநது தோறறி யருளவேணு மெனகிறா.

சு. உம்முடைய வபேக்ஷிதங்கள் செய்ய வொண்ணதபடி ப்ரதிபந்தகங்கள் ப்ரபலமன்றேவென்னில், மாலி, சுமாலி, மால்யவான், இவர்களிலும் வலியதோவென் ப்ரதிபந்தகமெனகிறார்.

எ. அபலரோடு ப்ரபலரோடு வாசியற ரக்ஷகனான நீ நாங்கள வாழும்படி கண்ணெதிரே ஒருநாளிருக்கவேணு மென்கிறார்.

அ. பரமபதத்திலே யன்றே விருப்பழகு காட்டலாவதென்ன; அவ்விருப்பைத் திருப்புளிங்குடியிலே ஒருநாள இருந்தருளவேணு மென்கிறார்.

கூ. இவ்விருப்பில் வாசியறியாத சம்சாரத்திலே யிருக்கிற தென்னென்னில், ருசியுடைய நாஙகள்கண் டனுபவிக்க வென்கிறார்.

கo. நிரதசய போக்கியமான உன்னுடைய திருவடிகளிலே நானும் வந்தடிமை செய்யும்படி, என்னை அங்கே அழைத்தல், நீ யிங்கே வருதல் செய்யவேணு மென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார அவனை நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப் பெறுவரென்கிறார்.

ந-ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

அவன்சீலகுண ப்ராசுர்யத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்

க. "அவன் நாராயணனன்றே, நம்மபேக்ஷிதஞ் செய்கைநிருசிதம்" என்று திருஉள்ளத்தைக் குறித்தருளிச் செய்கிறார்.

உ. கீழ்ப்ரஸ்துதமான நாராயண சப்தத்திற்கு அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

ந. வேதங்களும், வேதாந்த வித்துக்களான ருஷிகளு மறிந்தவளவன்றிக்கே, தன்னை யெனக்கு பூரணமாக வரிவித்தானென்று பரீதராகிறார்.

ச. நித்தியசூரிகளுக்குப் போக்கியனுய்வைதது, கிருஷ்ணனுய் வந்தவதரித்து, நம்மையு மவர்கள் நடுவேவைப்பானுக விருக்கிறவனை, விடாதேகிடாய்யென்று திருவுள்ளததைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார்.

ரு. நெஞ்சேயவனை விடாதேகிடாய் யென்றார கீழ்; அவ்வார்த்தை தன்னை யோலக்க வார்த்தையாக நினைதிராதேகிடாய் யென்கிறார்.

சு. தம்முடைய உபதேசம்பலித்து, இவ்விஷயத்திலே திருஉள்ளம சிதிலமாகாநின்றதென்று பரீதராகிறார்.

எ. அவன் நித்தியவாசம் பண்ணுகிற பரமபதத்தைச்சென்று காணவேணு மென்னுநின்றதென் னெஞ்சென்கிறார்

அ. இச்சரீரசம்பந்தம் மற்றுபோய் அநுபவிக்கும் பரமபதம் வேணுமோ, இச்சரீரத்தோடே அநுபவிக்கும் திருமலைபபூமியதன்றோ, அதுவும் நமக்கு திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியற்றதே யென்கிறார்.

கூ. இப்படி சுலபனான உன்திருவடிகளிலே கிட்டப்பெற்றாலும் ஆச்ரயணத்தில அபிமுகயத்திலே சந்துஷ்டனாமுன் சீலவத்தையை அநுசந்தித்து, ஒரு பரவருத்தி பண்ணக்ஷமனாகிறிலேனென்கிறார்

க0. தாஸ்யசுவட்றியாத பரமஹாதிகளுக்கும் சமாச்ரயணீயனாயிருக்கிற உன்னுடைய சீலமென்னால் புகழ்ந்து முடிக்கவொண்ணாதென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பரமபதத்தே செல்லுகை, ஆச்சரியமன்று, ப்ராப்தமென்கிறார்

ச - ம். திருவாய்மொழி—மையார்

தாம்பெற்ற பேற்றைப்பேசி ஹ்ருஷ்டராகிறார்

க. "ஸ்ரீய:பதியானவனைக் காணவேணும்" என்று தம்முடைய சக்ஷுரிந்திரியத்துக்குப்பிறந்த சாபலத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

உ. தமக்கும் தம்முடைய நெஞ்சுக்குமுண்டான சாபலத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

ந. இப்படிக் கூப்பிடச்செய்தேயும் வரக்காணாமையாலே, ஆர்த்தியே கைமுதலாக ரக்ஷிக்கக்கடவனுன் குணத்துக்குப் புறம்பானேனோ வென்கிறார்.

ச. நீரிஙஙன பயப்படுகிறதென்றென்ன, "தேவாதிகளுக்கரிய ராகையாலே யெனக்கு மரியையாகிறயோ" என்றன் நெஞ்சுகலங்காநின்றதென்கிறார்.

ரு. நாமெளியோமான கோடியிலே யன்றோ, நீருமக்குப் பேறுகை புகுந்திருக்க நீரிஙஙனபடுகிற தென்னென்ன, என்னெஞ்சு காணகை யீலேதவரியா நின்றதென்கிறார்

சா. காணவாசைப்பட்ட வளவிலே அவன் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே புகுந்தருள, தம்முடைய நெஞ்சுகந் தநுபவிக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

எ. தூணிலேதோற்றி ப்ரஹ்லாதனுடைய வார்த்தியைத் தீர்த்தாற்போலே தம்மார்த்தியைத் தீர்த்தபடியை அநுசந்தித்து ஏத்துகிறார்.

அ. சகலபதார்த்தங்களுக்கு மந்தராத்மாவாய் ப்ரம்ஹாதிகளுக்குக் காரண பூதனானவனைக் காணபபெற்றே னென்றினிய ராகிறார்.

கூ. தன்னை அநுபவிக்கப்பெற்று, அதுக்குமேலே,ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாம்படி திருவாய்மொழிபாடவும் பெற்றே னென்கிறார்.

கo. இப்படி அவனைப்பெற்று க்ருதார்த்தனானே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி தன்போக்யதையாலே நித்யசூரிகள் ஹ்ருதயத்தை நோவுபடுத்து மென்கிறார்.

ரு-ம் திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

கத்யந்தர மில்லாமையாலே, அவன் குணங்களையே அநுசந்தித்துத் தரித்தாளாய் தலைக்கட்டுகிறார்.

க. சில குயிற்பேடைகளைக்குறித்து, என்னை முடிக்கைக் கித்தனைபாரிப்பு வேண்டுமோ வென்கிறாள்.

உ. சிலவன்றிற் பேடைகளைக்குறித்து, உங்கள் சேவல்களும் நீங்களுமாய் ப்ரணய கூஜிதங்களாலே என்னை நலிகிறதென் னென்கிறாள்.

ங. அவ்வன்றிற் பேடைகள் தன்னையே, திரியவும் தன்செய லறுதியாலே யிரக்கிறாள்.

ச. சில மயில்களைக்குறித்து, நீங்களுச்சமாகக்கூவி என்னை நலியாநின்றி கோளென்கிறாள்.

ரு. தன்னினவாயிருந்து நலிகிற பூவைகளைக்குறித்து, அவன்முன் என்னை முடிக்கைக்கு நல்லவிறகுபார்த்தான், இனி யுங்களுக் கிங்குவிஷய மில்லை யென்கிறாள்.

சூ. தன்தசையறியாதே திருநாமத்தைச் சொல்லுகிற கிளிப்பிள்ளையைக் குறித்து, எனக் கசஹ்யமான தசையிலே சொல்லவோ வுன்னை வளர்ந்ததுஎன்று அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறாள்.

எ. அவன்வடிவுக்குப்போலியான மேகமாலையைக்கண்டு, உங்கள் வடிவைக் காட்டி யென்னை முடியாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாள்.

அ. சிலகுயில்களைக்குறித்து, திருநாமம் சொல்லவேண்டாவென்று நானிறக்க, அத்தையேசொல்லி நலிந்திகோள், உங்களை வளர்த்த ப்ரயோஜநம் பெறறேன்! என்கிறாள்.

கூ. மதுபானமத்தமாய்ப் பாடுகிறன, சிலவண்டுகளையும் தும்பிகளையும் குறித்து, உங்கள்த்வனி எனக்குத் துஸ்ஸஹமாயிருந்தது, நீங்கள் பாடாதே கொள்ளுங்கோள், என்கிறாள்.

க0. திரளவிருக்கிறநாளைக குழாமகள தனனைமுடிகக மநதிரிககிறனவா ககொணடு நான முடிநதேன, இனிநீஙகள திரணடு பரயோசன மென ? எனகிறாள.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியிற பாசுரம ஊறுநயததிலேபடில ஆரோனுமாகிலும தரியாரெனகிறா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—உருகுமால்.

ப்ரீதிபர காஷ்ததாலே சிதிலராகிறா.

க. திருககாட்கரையி லெமபெருமானுடைய ஆச்சரியஙகளான பரிமாற்றங களை நினைதொறு மெனனெஞசு சிதிலமாகா நினறதெனகிறா.

உ. திருககாடகரையி லெமபெருமானைககுறிதது, உனனோடு நானபரிமா றின பரிமாறறததை நினைகக க்ஷமனுகிறிலே னெனகிறா.

ங. அடிமைகொள்ளவெனறு புகுந்து, தனபடிகளைககாட்டி சாவஸ்வஹர ணம பணணினபடிகளை அநுசநதிகக க்ஷமனுகிறிலே னெனகிறா.

ச. தான சேஷியான முறைதபபாமே எலலாரோடும கலககிறவனை, அதி க்ஷுததரானன வெனபக்கல் பண்ணினவியா மோஹமெனக் கறிய நிலமன றெனகிறா.

ரு. என்னை அடிமைகொளவாரைபபோலே புகுந்து, எனசரீரததையும ஆத் மாவையுஙகூட புஜிததான, ஒருவன வயாமோஹ மிருநதபடி யென ! எனறு விஸமிதராகிறா.

சா. "அவன க்ருதரிமனென்றறிந்தால அதிலே கிடநது நெஞ்சாறல்படாதே அகனறேலோ நீர்" என்ன, அவனைக்கணடவாறே, அவவஞ்சனை களை மெய்யெனறிருபப னெனகிறா.

எ. அடிமை கொளவாரைபபோலேபுகுநது, எனனுயிரை நேராகபுஜிதது, பினனையும புஜியாதாரைபபோலே யிருககுமெனகிறா

அ. நாளதோறும எனனை அநுபவியாநினறாலும பெறுபபேறு பெறறாற போலே புஜிககிறவிவனுடைய குணவததை பொறுகக வொண கிறதிலலை யெனகிறா.

கூ. "நீரேயோவிப்படிபடடீர, குணாநுபவமே யாததையான நிததிய சூரிக ளும் படும்பாடிதுவனறோ" என்ன, அவாகளதான நான்படடது படடாாகளோ வெனகிறா.

க0. தம்மோடுகலந்த வெம்பெருமானுககுத தமமிலும் அபினிவேசம் மிக இருநதபடியைச சொலலுகிறா.

கக. நிகமததில, இத்திருவாயமொழி அபபிய சிபபாக்கு ஜனமம் முடிந்து அதுககடியான சமசாரமும நசிககு மெனகிறா.

எ - ம் திருவாய்மொழி—எங்கானல்.

வடிவழகும் குணங்களும் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறார்

க. சிலநாரைகளைக்குறித்து, அவன்தன் அழகாலும் குணங்களாலும் தன்னைத் தோற்பித்தபடியைச் சொல்லி, என்தசையை அவனுக்கு அறிவித்துவந் துங்கள்திருவடிகளை என்றலைமேலே வைக்கவேணுமென்கிறாள்.

உ. சில குருகினங்களைக் குறித்து, "தாமும் தமக்கு நல்லாருமாயிருந்த விருப்பை நானிழந்தேபோ மித்தனையோ" என்றறிவியுங்கோளெனகிறாள்.

ங. சில கொக்கினங்களையுங் குருகினங்களையும நோக்கி, தன்னழகு காண்கைக்கு நாஙகள் யோக்கியரல்லோமோவென்றுகேளீர என்கிறாள்.

ச. சிலமேகங்களைநோக்கி, என் வார்த்தையை அவனுக்குச் சொன்னால் உங்களை தண்டிக்குமோ வெனகிறாள.

ரு. "எங்கள் வார்த்தையை அவனங்கீகரிக்குமோ" என்றிருந்தனவாக; பரமபதத்திற பண்ணின வாதரத்தை யெனபக்கலிலே பண்ணினவன் அங்கீகரியாதொழியான், ஆனபின்பு எனக்காக ஒருவார்த்தைவிண்ணபபஞ் செய்யவேணு மென்கிறாள்.

சா. சிலவண்டுகளைக்குறித்து, உங்கள் வார்த்தை விலைச்செல்லும்படி பிராட்டிசந்நிதியிலே சொல்லுங்கோளென் தூதவாக்கியத்தை யென்கிறாள்.

எ. சில குருகினங்களைக்குறித்து, சிலரோடேகலந்து அவர்களைத்துறந்து அதுவே புகழாகவிருக்கை போருமோவென்று அவர்க் கறிவியுங்கோ ளென்கிறாள்.

அ. சிலவண்டுகளையும் தும்பிகளையுங் குறித்து, அங்குத்தைக்கு பயப்படவேண்டாதபடி சுரக்ஷிதமான தேசத்திலே யிருக்கப்பெற்றோம், இனி யென்னார்த்தியை அறிவியுங்கோ ளெனகிறாள்.

கூ. ஒரு குருகைக்குறித்து, சிரதிசயபோகயரானதாம் போம்போது தம்மைக் கொண்டுபோகை தம்முடைய தகவுக்குப் போருமோவென்று விண்ணபபஞ்செய யென்கிறாள்.

க0. சில வன்னங்களைக்குறித்து, நான முடிவதற்குமுன்னே அவனுக்கென்தசையை அறிவியுஙகோ ளென்கிறாள.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய மொழியை அப்யசித்தார்க்குப் பிரிவுக்கடியான சம்சார துரிதத்தை இதுதானே யறுத்துக்கொடுக்கு மென கிறார.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

போகவிட்டதூது வரப்பற்றாமை "நாமவனிருந்தவிடத்தே போவோம்" என்று மனோரதிக்கிறார்.

க. எனக்குத் திருநாவாய் குறுகுகைக்கு பாயமுண்டோ வென்கிறார்.

உ. திருநாவாயிலேபுகும் நாளென்றோ வென்கிறார்.

ங. திருநாவாயிற் றிருவோலக்கத்திலேபுகும் நாளென்றென் றறிகிலேனென்கிறார்.

ச. ஆத்மாந்ததாஸ்யம் பண்ணும்படிவிஷயீக்ருதனானநான், நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூடவிருக்கிற விருப்பிலே அடிமைசெய்யப்பெறும் நாளென்றென் றறிகிறிலேனென்கிறார்.

ரு. திருநாவாயைக் கண்ணின்விடாய்தீரக் கண்டநுபவிப்பதென் றென்கிறார்.

சா. ஊரையன்றிக்கே ஊரில்நின்றருளின வுன்னைக்கண்டு களிப்பதென்றோ வென்கிறா.

எ. ஆஸ்ரிதார்த்தமாகத் திருநாவாயிலே நித்தியவாஸம் பண்ணுகிற தேவர், அனன்யகதியென்று என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

அ. அப்போதே அபேக்ஷிதம்பெறாமையாலே, "அருளவுமாம், தவிரவுமாம், அக்கியான கந்தமில்லாதபடி உன்னை என்னெஞ்சிலே யிருத்தும்படி தெளிவைத்தரவேணும்" என்கிறார்.

கூ. இப்படி சொன்னவிடத்திலு மொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணாமையாலே, "நானிவ்வாசையோடே முடியாநின்றேன், என் அபிமதம் பெறப் புகுகிற பாக்யாதிகாரரோ" என்கிறார்.

க0. உன்னைக்காணப்பெறாமை நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்றே னென்கிறா.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார், ஐஹிகாமுஷ்மிக சகலபோகங்களையும் புஜிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

பாதகவர்கமடையநலிய, நலிவுபட்டவர்கள் கூப்பிட்டு கூப்பிட்டை இவரொருத்தருமே கூப்பிடுகிறார்.

க. சந்தியாகாலத்தில் தென்றல் துடக்கமான பதார்த்தங்கள் தனித்தனியே தனக்கு பாதகமாகிறபடியை சொல்லுகிறாள்.

உ. முன்பு தூசியேறின பேர்க்குரமாகநின்ற பேரணி உறுப்பூசலானவாறே திரளவமுக்குமாப்போலே தனித்தனியேநலிந்த பாதகங்கள் பலவுமானி மிகமிகபலகூடிவந்து நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

ங. கண்ணுக்கிலக்கான பதார்த்தங்க ளடங்க பாதகமாகப்புக்கவாறே அவற்றுக்கஞ்சாக் கண்ணைச் செமபளித்தாள், அகவாயிலே அவளழகு ஸம்ருதமாய் நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

ச. அகவாயில் நலிகிறதொழிய ஸ்வரூபேணவந்து ஸபரிசாதிகளாலே ஸ்மாரகமாய்நின்று நலிகிறபதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறாள்.

ரு. சகலபதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாவாய் அவ்வளவிலு மவனுடைய பரஸாதமரிதாகில் தரிக்க விரகுண்டோ வெனகிறாள.

சா. நிததியாநபாயிநியான பிராட்டியோடு அனயபரரான பரம்ஹருத்ராதிகளோடு வாசியற உடம்புகொடுக்கு மவனுடைய சௌசீலயம் என் ஆத்மாவை யீராநின்ற தென்கிறாள்.

எ. கீழ்ச்சொனன பாதகபதார்த்தங்கள திரளவநது கண்பாராதே நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

அ. கீழ் தனித்தனியும் திரளவும் பாதகமானவை ஒன்றுக்கொன்று முற்கோலி நலியாநின்றன வென்கிறாள்.

கூ. பண்டே இடைப்பெண்கள் நடுவே இவன குழலூதுகிறபோது நடுநடுவே தன்னுற்றமையாலே சில உகதிசேஷடிதங்களைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு பாடும்பாட்டைநினைத்து ஒன்றும் தரிக்கமாட்டுகிறிலே னென்கிறாள்.

க0. வருவதாகச் சொன்னகாலம் வநதிருக்க அவன் வருகிறிலன், பாதகங்களுடைய சந்நிதியில் அவனையொழியத தரிப்பதெங்கே யென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், அவன்பக்கல் சாபலமுடையார, இத்திருவாயமொழியைச் சொல்லி அவனைப்பெறுநகோ ளென்கிறார.

க0-ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

ப்ரதிபந்தங்கள்போக திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறாள்.

க. இத்திருவாய் மொழியிற் சொல்லுகிற வாஶ்ரயணத்தைச் சங்கரஹேண வருளிச் செய்கிறார.

உ. "இவ்விஷயத்துக் கென்வருகிறதோ" என்றஞ்சும் சாபலமுடையார், சுரக்ஷிதமான தேசமெனறு நிரப்பயராய் நித்யமாக வாஶ்ரயுங்கோ ளென்கிறார.

ங. திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினவன் உபயவிபூதிநாதனுய்த்து, உங்கள் துக்கங்கெட அநந்ய பரயோஜனராய்க்கொண்டா ஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார.

ச. ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக ஆஶ்ரயியுங்கோள், அவனுங்களுக்கு ரக்ஷகனு மென்கிறார்.

ரு. இப்படி பக்தியோகத்தா லாஶ்ரயிக்க க்ஷமரன்றிக்கே தன் திருவடிகளையே உபாயமாகப் பற்றினார் திறத்தவன் செய்தருளும்படியை யருளிச் செய்கிறார்.

சா. தன்னை ஆஶ்ரயிப்பாருடைய ப்ரதிபந்தங்களைப்போக்கி அவர்களுக்கு மிகவும் ஸ்நேஹியா மென்கிறார்

எ. அநந்ய ப்ரயோஜநருக்கு சுலபனுய ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கத்தைக் கொடுத்துத் தானகல நிற்குமென்கிறார்.

அ. அவனை ஆஶ்ரயியுங்கோள், உங்களுடைய துக்கத்தையும் துக்க ஹேதுவான அசாரத்தையும் போக்கியருளு மென்கிறார்

க. உபதேச நிரபேக்ஷமாக நான முன்னமவனை ஆஶ்ரயித்து சுகியாகப் பெற்றேனென்று பரீதராகிறார்.

க0. பரீதயதி சயத்தாலே ஸ்வலாபத்தைச்சொல்லிப் பக்திபரப்தயனுஷ்டானங்களுக்கு க்ஷமரல்லாதார் திருக்கண்ணபுரமென்கிற உக்தியைச்சொல்லவே ஸமஸ்த துக்கங்களும்போ மென்கிறார்.

கக. ப்ரதிபந்தங்கள ஸ்வாசனமாகப் போகவேணடியிருக்கில் இத்திருவாய்மொழியை பரீதிபூர்வகமாகச் சொல்லிக்கொண்டு அவன திருவடிகளை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

க0 - ம பத்து.

ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக்கண்டு, திருமோகூரிலே தங்கு வேட்டையாகவந்து தங்கி, இவர்க் காசிராதி கதியை யுங்காட்டி, இவருடைய அபேக்ஷித ஸமவிதாநம பண்ணினபடியை யருளிசசெய்தார்

க-ம். திருவாய்மொழி—தாளதாமரை.

கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிசசேஷ நிபர்ஹணத்தை அருளிச செய்கிறார்.

க. மரணமான மஹாபயத்துக்கு விரோதி நிரசநசீலனுன காளமேக மல்லது துணையில்லையென்று அவனைப் பற்றுகிறார்.

உ. போக ஹேதுவான வொப்பனையையும உஜ்ஜீவந ஹேதுவான திருநாமங்களையு முடையவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறு காலத்துவ முளளதனையும புகலுடையோ மல்லோ மென்கிறார்.

ந. சாவரக்ஷகனுனவன வாத்திக்கிற திருமோகூரை, நமமுடைய சகலதுக்கமும கெடச்சென்று பரப்பபோ மென்கிறார்.

௪. நம்முடைய சமஸ்த துக்கங்களுங்கெட, திருமோகூரிலேவந்து சுலபனாய் நிற்கிறவனை ஆஶ்ரயிக்க வாருங்கோளென்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளை யழைக்கிறுா.

௫. அவனெழுந்தருளிநின்ற திருமோகூரை ஆஶ்ரயித் தநுபவிக்க வாருங்கோளென்கிறுா.

௬. திருமோகூரிலே நின்றருளின பரமாப்ததமன் திருவடிகளல்லது வேறு நமக்கு ரக்ஷையில்லை யென்கிறுா.

௭. நம்முடைய ரக்ஷணம் தனக்கு அவா ஜநீயமான உத்பாதகன வாத்திக்கிற திருமோகூரை ஆஶ்ரயிக்கவே, நமமுடைய துக்கங்க ளப்போதே போமென்கிறுா.

௮. திருமோகூரிலே நின்றருளின ஆண்பிள்ளையான தசரதாத்மஜனை ஆஶ்ரயிக்க நம்முடைய துக்கமெல்லாம் போமென்கிறுர்.

௯. நமக் கரணுன திருமோகூரை நாம்ப்ராபிக்கப் பெற்றேமென்று, ஸ்வலாபத்தைப் பேசுகிறுா.

௧0. சாவ ரக்ஷகன் வாத்திக்கிற திருமோகூரை, நமக்குப் பந்துக்களானுா ஆதரித்து நினைத்தேத்துங்கோ ளென்கிறுா.

௧௧. நிகமத்தில், பரமோதாரமான திருமோகூருக்குக் கொடுத்த வித்திருவாய் மொழியை அப்யஸிக்க வல்லாாக்குத் துக்கநிவ்ருத்தி யுண்டாமென்கிறுா.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

இதுவுமது.

௧. ப்ரீதியாலே திருநாமத்தைச் சொல்லத் திருவநந்தபுரத்துக்குப் போகைககு விரோதியானவை யெல்லாம் போம் அங்கேபுக வாருங்கோளென்று அநுகூலரை அழைக்கிறுர்.

௨. ப்ரதிபந்தகங்கள் போகைக்குச்சொன்ன திருநாமந்தானே ஆயிரம் ப்ரகாரததாலே ரக்ஷகமா மென்கிறுா.

௩. ப்ரதிபந்தங்கள் போகைக்குத் தேசப்ராப்தியே யமையும், ஆயிரந் திருநாமத்திலு மேதேனு மொன்றைச்சொல்லி அநுபவியுங்கோளென்கிறுா.

௪. ஆஶ்ரயிப்பாாக்கு ருசிபிறக்கைக்காகத திருவநந்த புரத்திலே புக்கடிமை செய்கிறவர்கள் என்ன பாக்கியவான்க ளென்கிறுா.

௫. திருவநந்தபுரத்தி லாஶ்ரயிக்கு மவர்கள் நித்தியசூரிகளாவாகள், ஆகையாலே, அங்கே நீங்களும் ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறுர்.

௬. நித்தியசூரிகளும் வந்தடிமைசெய்கிற திங்கே ஆகையாலே திருவநந்தபுரமே பரமப்ராப்யம், அங்கே நாமடிமைசெய்ய வேணுமென்கிறார்.

எ. சர்வேச்வரன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவநந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் ஒருதேசவிசேஷத்தைச் சென்றடிமைசெய்யப் பெறாதிலோமென்னும் துக்கம் போமென்கிறார்.

அ. திருவநந்தபுரத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிற சர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளைக் காணப்போருங்கோளென்று அநுகூலரை அழைக்கிறார்.

௯. சரீராவஸாநமணித்தாயித்து, ஈண்டென்று திருவநந்தபுரத்திலே புக்கடிமைசெய்யத் தாஸ்ய விரோதிகாமங்கள் தானே நசிக்குமென்கிறார்.

௧0. திருவநந்தபுரத்திலே புக்கடிமை செய்கிறவர்கள் பெருமைபேச நிலமன்றென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிவல்லார் திருநாட்டிலுள்ளார்க்கும் போக்யராவரென்கிறார்.

௩ - ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

இதுவுமது

க அவன் பிரிகிறானென்கிற வ்யஸநம் செல்லாநிற்க, அதுக்குமேலே, குயில் தொடக்கமான பாதக பதார்த்தங்களின் நலிவாலும் அவன் போக்காலும் தனக்குப் பிறந்த வ்யஸாதத்தை, தோழிமார்க்குச் சொல்லுமாப்போலே அவன் றனக்குச் சொல்லுகிறாள்.

௨. இவள் தரிக்கைக்காகப் பலகாலிணைத்தருள, இஸ்ஸம்ஸ்லேஷ சுகமெல்லாம் நீ போகக்கடவையென்னு மிதினாலே ஸ்வபங்களுண்டு விழுந்தாப்போலேயாய் நோவுபடாநின்றே னென்கிறாள்.

௩. நீ யுபேக்ஷித்திருக்க நாங்கள் சிநேஹித்திருக்கிற வொருதலைக்காமம் நசிக்கவேணு மென்கிறாள்.

௪. இவன் போகைநினைத்து நோவுபடப் புக்கவாறே "உன்னைப் பிரிகைக்கு சம்பாவனையுண்டோ" என்று இப்புடையிலே சவிநயமாகச் சிலவார்த்தைசொல்ல இவையிறே என்னை யழிக்கிறதென்கிறாள்.

௫. "நான் சம்ஸ்லேஷிதனாயிருக்க நீ யிப்படிப்படுகிறதென்" என்ன, நீ பசுமேய்க்கக் கடவையானபின்பு நீயும் போனாய் நீ போனால் நலியக் கடவ சந்தியாதி பதார்த்தங்களால் நலிவுபடுகிற வென்னை யாஸ்வஸிப்பித் தருளவேணு மென்கிறாள்.

௬. உனக்குப் போனவிடமெங்குமபிமதைகள் பலருளா உனக்கொரு குறை யில்லை நாங்க ளுன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டுகிறிலோம் உன் போக்கான தெங்களுக்கு அஸஹ்யமென்கிருள்.

எ நாங்கள் நோவுபட உன சுகுமாரமான திருவடிகள் னோவப் பசுமேய்க் கப்போனல் அங்கே அசுராகள் கிட்டினலென்னய் விளையுமென் கிருள்.

அ. நீபோனல் சப்ரமாதமென றஞ்சாநின்றேன், உன்னைப் பிரியவும் மாட் டேன் பசுமேய்க்கை வயாஜமாக அபிமத விஷயங்களை நினைத் துப்போகிருயாகில், என கண்வட்டத்திலே உனக்கு அபிமதைக ளோடே சஞ்சரிக்கவேணு மென்கிருள்.

௯. "உகக்கு நல்லவரோடு முழிதராய்" என்று நான் போகாமைக்காகச் சொன்னவார்த்தை யித்தனையொழிய, உங்கள் சந்நிதியிலே நான் சிலரோடே பரிமாறுகை யுங்களுக் கநிஷ்டமன்ருேவென்ன; எங் களோட்டைக் கலவியிற காட்டில் திரு உள்ளத்தில் ப்ரியமே யெ ங்களுக்கு மிகவும் சுகம், ஆனபின்பு சப்ரமாதமான தேசத்தில் போகா தொழியவேணு மென்கிருள்.

௧0. முன் கைமிடுக்கருன வசுராகள் கம்ஸப்பேரிதராய்ச் சஞ்சரிக்கிற காட் டிலே, நம்பி மூத்தபிரானையு மொழியத் தனியே திரியாநிற்றி யென்று மிகவும் நோவுபடா நின்றே னென்கிருள்.

௧௧. நிகமத்தில், அவனை "பசுநிரை மேய்க்கப் போகவேண்டா" என்று நிக்ஷேபித்த பாசுரமான இத்திருவாய்மொழியும் அல்லாதவறருே டொக்க ஒரு திருவாய்மொழியே! யென்று விஸ்மிதராகிருா.

ச - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே.

இதுவுமது.

௧. உபயவிபூதி யுக்தனுயிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதசுலபனுனவனுடைய திரு வடிகள் பக்தியோகலப்ய மென்கிருா.

௨. ஸர்வேஶ்வரனுய் ஸ்ரீயஃபதியாயிருந்துவைத்து என்விரோதியைப்போக் கி என்னை யிங்கே அடிமைகொள்ளா நின்ருனென்று, கீழ்ச்சொன் ன சௌலப்யம் தமக்குப் பலிததபடியை யருளிச்செய்கிருா.

௩. மறுவலிடாதபடி சம்ஸாரத்தைப் போக்கி நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு வல்லபனுனவனுடைய திருவடிகள் சிரோபூஷணமாகப் பெற்றே னென்கிருா.

௪. என்மனஸ்ஸிலேயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை யொருவராலும் விஸ்லே ஷிப்பிக்க வொண்ணுதென்று நிச்சயித்து, அத்தாலே க்ருதக்ருத் யனு யிருந்தே னென்கிருா.

ரு. அவன என்திறததில்செயய நினைககிறவை யொருவறகறிய நிலமன றெனகிரு.

சு. இனரு ஶ்ராயிபபாரையும நிததியாஶ்ரிதரைபபோலே விஷயீகரிககு மவன றிருவடிகளிலே நிரமமனுய விழபபெறறே னெனகிரு.

எ. நம்ப்ரதி பநதஙகளையெலலாம தானே போககி அடிமைகொளளுமவனை நாளதோறு மனுபவியெனறு, திருவுளளததைககுறிதது யருளிச் செயகிரு.

அ. "அவனை அநுபவி" எனறவாறே உகநதநெஞசைககொணடாடி அவனை யிடைவிடாதே அநுபவி யெனகிரு.

கூ. "ஜனமாநதரஸஹஸரேஷு" எனகிறபடியே அநேக காலசாததியமான பகதியாலே லபிககபபடுமவனைக கேவலமவனை பாசாததாலே காணபபெற்றே னெனகிரு.

கo. பரயோஜநாநதரபரரோடு சாதநாநதரபரரோடு பரபநநரோடு வாசி யற அவனே யுபாயமெனறு உகததனை நிகமிககிரு.

கக. நிகமததில், இததிருவாயமொழி கறருாககுக் கிருஷணனுடையதிருவடி கள சுலபமா மெனகிரு.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—கண்ணன்கழலிணை.

இதுவுமது

க. பக்தியுக்தராயக்கொண்டு அவனை அநுசநதிபபாக்கு ஆலமபநமான திருமநதிர மினனதெனகிரு.

உ. இதனுடைய அாததததைச சொலலுகிரு.

ந. ஸவாமிதவ பரயுக்தமான ஸாவவித ரக்ஷணஙகள பணணும்படி சொல் லுகிறது.

ச. "ஆபோநாராஇதி பரோக்தா:" என்று மொருநிாவசந பராகாரமுனை டிறே யிதுக்கு அவவழியாலே திருமநதிரததை நிாவசிததுத திருமநதிரததைச் சொலலிககொண்டு புஷபாஞசலியைபபணணி ஆஶ்ரயியுஙகோ ளெனகிரு.

ரு. இப்படி செவவி மாருத புஷபததைக்கொணடு அவன திருநாமததை ஹாஷததுககுப போக்குவீடாகச் சொல்லுஙகோள, அபபடிசெய யவே, ஸவருபாநுருபமான வருததியைப பெறலா மெனகிரு.

சு. நீாசொனனபடி செய்யலாவது ஆஶ்ரயணீயனைக கணடாலனறே, கண்டாஶ்ரயிகக வேணடாவோவெனன; பிறபாடரான நமக

காகத் திருமலையிலே நின்றருளினன் அவனை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

எ. ப்ரீதிப்ரேரிதராய் ஆஶ்ரயிக்கவும் இனிமையோடே திருநாமமுஞ் சொல்லவும்மாட்டாதார, அந்தப்புரபரிகரமானார வார்த்தையைச் சொல்லவே பூர்ணோபாசநத்தில் பலம் சித்திக்கு மென்கிறார.

அ. அதிகாரிநியதியில்லை ஆரேனுமாகத் திருநாமத்தை நிரந்தரமாகச் சொல்லுவார நித்தியசூரிகளோ டொப்பாகள் என்கிறார.

கூ. ஜன்மாதிகள் அப்ரயோஜகமானாலும் ப்ரயோஜனாந்தர பரதாஹேதுவானபாபங்கள் செய்வதெனறென்னில், ப்ரயோஜன சூந்யராய்க் கொண்டா ஶ்ரயிக்கவே அவைதானே போமென்கிறார்

க0. அவ்வளவேயன்றிக்கே கைங்கரிய ப்ரதிபந்தங்களும் போம், ஆனபின்பு, அவனை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் அப்யசித்தவாகளை ஆழ்வார தம்மைப்போலே பகவத்விஷயீகார பாத்ரமாக்கு மென்கிறார.

சு - ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

இதுவுமது.

க ஈஶ்வரன் நம்மை விஷயீகரிக்கையிலே யொருப்படாநின்றான், அதுதானும் நாம் விதித்தபடி செய்வானா யிராநின்ற னென்கிறார.

உ. "விதிவகையே" என்று, கேவல பகவத் க்ருபையாலே வந்ததாகச் சொல்லுகிறதென், அடியிலே "இன்னின்ற நீர்மையினியாமுறாமை" என்றிலோமோ நாமென்ன, நாமபேக்ஷித்தவளவோ பெற்றதென்கிறார.

ங. நெஞ்சே, நம்மை விஷயீகரிக்க வல்லனே யென்று நாமிருக்க, அவ்வளவன்றிக்கே பலிக்கிறபடி யென்னென்கிறார்.

ச. சாவேஶ்வரன் நாம் விதித்தபடியே செய்வானாகச் சொன்ன விது சம்பவிக்குமோ வென்னில்; அவனுடைய வாஶ்ரித பாரதந்திரயத்தை அநுசந்தித்தால் கூடாததில்லைகாண் என்கிறார்.

ரு. அவன பரமபதத்திற்குப்போக வாஶ்ரிதருக்கு வைத்த அர்ச்சிராதிகதியாலே போகப்பெறா நின்றேன், நித்தியாஶ்ரிதனைப்போலே என்னை விஷயீகரிக்கவும் பெற்றே னென்கிறார.

சு. திருவாட்டாறறிலே சந்நிதியண்ணி என்னைச் சர்வதோ முகமாக விட மாட்டாதவனுடைய திருவடிகளைக் கிட்டப் பெறறேனென்கிறார்.

எ. "குறுகினம்" "என்றவிதென கொண்டறிவ தென்னில், பாரக்கலாகா தோ உடம்பு கோயிற்சாந்து நாறுகிறபடி யென்கிறார்.

அ. அத்யந்த விலக்ஷணனானவன் திருவாட்டாறறிலேவந்து சுலபனாய் என ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்து உஜ்ஜ்வலனானைக்கு நானென்ன நன்மைசெய்தே னென்கிறார்.

கூ. அத்யந்தம் பூர்ணனான தானிகழாதே என்மனஸ்ஸை சர்வகாலமும் விடு கிறிலன், ஒருவனுடைய வ்யாமோஹமே! என்று ப்ரீதராகிறார்.

க0. மஹாபுருஷர்களை அடைந்தால் எதிர்த்தலை பாராதே தங்கள் தரத்தைக் கொடுப்பார்களென்னு மிவ்வர்த்தத்தைத் திருவாட்டாறறில நாய னானென் பக்கலிலே காட்டினானென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அநுபவிக்க வுரியார் நித்ய ஸூரிக ளென்கிறார்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—செஞ்சொல்.

இதுவுமது

க. "திருவாய்மொழிபாடுவிக்க" என்றொருவியாஜத்தாலேபுகுந்து தம்பக் கலவனபண்ணின வ்யாமோஹத்தைக்கண்டு, அவனுக் கடிமைசெ யவார சீலாதிகளிலே யகப்படாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறார்.

உ. தம்மோடு கலந்தபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த சம்ருத்தியைக் கண்டினிய ராகிறார்.

ங. அவனுக்குத்தம்பக்கலுண்டான வ்யதிவேசத்தினுடைய வெல்லையில்லா மையை யருளிச்செய்கிறார்.

ச. தம்முடைய திருமேனியிற காட்டிலும் தம்மோடே பரிமாறலாம் நில மென்று அவனுக்குத் திருமலையிலுண்டான வ்யாமோஹத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

ரு. அவன் தம்மோடேகலந்து தம்வாயாலே திருவாய்மொழிகேட்ட ப்ரீதி யுள்ளடங்காம லானந்தித்து ஆளத்திவையா நின்றானென்கிறார்.

சு. ஸ்ரீய:பதியானவன் திருமலையிலே நின்றருளி என்னை யாளுகையிலே வ்யாமுக்தனானா னென்கிறார்.

எ. தம்முடைய விஸஸம்ருத்திக்கெல்லாமடி திருமலையானபின்பு, இந்தே சந்தானே நமக்கு ப்ராப்யமென்று திருமலையைக் கொண்டாடு கிறார்.

அ. திருமலை தொடக்கமான கோயில்களெல்லாவற்றிலும் பண்ணும்அபிநிவேசத்தை என்னவயவங்களிலே பண்ணி ஒருக்ஷணமும் பிரிகிறிலன் இவன்படி யிருந்தபடியென் ! என்கிறார்.

௯. நமக்கிந்த சம்பத்தெல்லாம் திருமலையாலே வந்ததாயித்து, திருமலையைக் கைவிடாதேகொள்ளென்று திருஉள்ளத்தைகுறித்து அருளிச்செய்கிறார்.

௧௦. இப்படி இவர் நிரப்பந்திக்கச்செய்தேயும் ஆனைக்குப் பாடுவாரைப்போலே கேளாதிருந்தான்; அதுக்கடி "சாந்துபூசுவார பரணியையுடைத்தோ பூசுவது, இதென சொன்னீரானீர்" என்ன, திரியவும், மங்கவொட்டெனகிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், மஹாதஹங்கார விஷயமான வித்திருவாய்மொழி திருமலையிலே சொல்லிற்றென்கிறார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

இதுவுமது.

௧. யாதருச்சிகமாகத திருமலையைச் சொல்லுமகாட்டில் நிரபேக்ஷனைதான் பிராட்டியோடே கூடவந்து எனனுளளே புகுந்தருளினான் என்கிறார்.

௨. தான ஸாவேஸ்வரனாய் வைதது என்னோடு கலக்கப் பெறுமையாலே குறைவாளனானவன் இன்றுவந்து நிாஹேதுகமாக வென் ஹ்ருதையத்திலே புகுந்து பூரணனானானென்கிறார்.

௩. அவன் தம்மோடே நிாஹேதுகமாகவந்து ஸம்ஶலேஷித்தபடியை யநுசந்தித்து, இவன் திருவடிகள் எனக் கிங்கனே யெளிதாவதே யென்கிறார்.

௪. தமக்குப் பரமபதத்தைத் தருவானா யிருக்கிறவனுடைய சீாமையை யநுசந்தித்து என்கரணங்களும் களிக்க நானும் களியா நின்றேனென்கிறார்

௫. திருப்போநகரான் பரமபதத்தை எனக்குத்தருவானாக என்னோடே பூணித்து, தானே விரோதிகளையும் போக்கினானென்கிறார்.

௬. தனக்கிருப்பிடமான கோயில்க ளநேகமுண்டாயிருக்க ஒரிடமில்லாதாரைப்போலே என் ஹ்ருதயததிலே நிாஹேதுகமாக ப்ராாததித்து வந்து புகுந்தானென்று ப்ரீதராகிறார்.

௭. அவனுடைய வாதரத்தாலே தமககுண்டான காாதார்த்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அ. நிரதிசய போக்கியபூதனான திருப்போநகரான் என்பக்கலிலே வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி ஒருநாளும் போகாதபடி என்னெஞ்சிலே வந்துபுகுந்தானென்கிறார்.

கூ "இனறெனனை விஷயீகரிககைக்கும முனபெனனை யுபேக்ஷிக்கைக்கும காரணமென" எனறுகேடகவேணடி யிருநதே னெனகிறா

க0. இவாகேடட விதுககொரு ஹேதுகாணுமையாலே நிருததரவாய, "உமக குமேல செயயவேணடுவதென" எனன, பரதிபூாவகமாக வடி மைசெயயபபெறறேன, இதுவே யினனம வேணடுவதெனகிறா

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியை அபயசிகக வலலாரிடடவழககு பரமபத மெனகிறா

கூ - ம். திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

அாச்சராதிமாாககம

க. பரம பதததுககுபபோக உபககிரமிககிற ஸ்ரீவைஷணவாகளைககணட பரீதயதிசயததாலே ஸதாவர ஜஙகமஙகளுககுணடான விகருதி யை யருளிசசெயகிறா.

உ. மேலுணடான லோகஙகளபணணின சதகாரஙகளை யருளிசசெயகிறா.

ங. ஆதிவாஹிக லோகஙகளிலுளளா ரெதிரேவநது புஷப வருஷடியைப பணணிககொண டாடுகிறபடியை யருளிசசெயகிறா.

ச. மேலில்லோகஙகளில் தேவாகள இவாகள் போகிற வழிகளிலே தங குகைககுத தோபபுகள் சமைததும வாததியாதி கோஷஙகளைப பணணியும கொணடாடுகிறபடியை அருளிச்செயகிறா.

ரு. ஆதிவாஹிக காததாககளான வருணேநதிராதிகளும மறறுமுளளாரு மிவாகளுககுபபணணும சதகாரஙகளை யருளிசசெயகிறா

சு. சதகார பூாவகமாகத தேவஸதிரிகளுகநது இவாகளை ஆசீாவசனங களைப பணணினாக ளெனகிறா.

எ. மருதகணஙகளும வசுகணஙகளும தஙகளெலலைககபபாலும துடாநது சென்று இவாகளை ஸ்தோததிரம பணணினாகள எனகிறா.

அ. பரக்ருதிமண்டலததுக கவவருகே பரமபதததுககுப புரமபாக நிததிய சூரிக ளிவாகளை யெதிாகொளளுகிறபடியை யருளிசசெயகிறா.

கூ. பரமபதததிலேசெனறு திருவாசலில முதலிகளாலே சறகருதராய, அங குளள நிதயசூரிகள "பரமபதததிலேவருவதே!, இதெனனபாக கியபலம!" எனறு விஸமயபபடடாாகளெனகிறா.

க0. நித்தியசூரிக ளிவாகளைக கொணடாடுமபடியை யருளிசசெயகிறா.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியை அபய சிததவாகள நிததியசூரிக் ளோ டொபபரெனகிறா.

---

௧0 - ம். திருவாய்மொழி—முனியே.

இதுவுமது.

௧. நிர்ஹேதுகமாக உன்னுடைய சவுந்தர்யாதிகளைக்காட்டி எனக்குன்னை யொழியச்செல்லாதபடிபண்ணி என்னை துஸ்ஸஹமான சம்சாரத்திலேவைத்து, நீபோய்ப் பண்டுபோலே யொருகுறை விஷகாரத்தைப்பண்ணிவிட வொண்ணாதென்கிறார்.

௨. தம்முடைய வபேக்ஷிதஞ் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி அவனுக்குத திருவாணையிடுகிறார்.

௩. பெருமிடுக்கரான ப்ரமஹாதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்குமெல்லாம் நிர்வாஹகனான நீ, உன்னாலல்லது ஜீவிக்க விரகின்றியேயிருக்கிற வென்னை, ஐயோ !, வந்து விஷயீகரித்தருளா யென்கிறார்.

௪. சர்வ நிர்வாஹகனான நீ, என்காரியம், நானேபண்ணிக் கொள்வேனாகப் பார்த்தருளினாயாகில், என்னைக்கைவிட்டாயல்லையோ வென்கிறார்.

௫. சர்வரக்ஷகனான நீ யுபேக்ஷித்தால், என்காரியம் நான்செய்யவோ, பிறர் செய்யவோ, முடிந்தேனிறே யென்கிறார்.

௬. பெரியபிராட்டியார் பக்கல்போலே என்பக்கலத்யந்தாபிநிவிஷ்டனாய், என் ப்ரக்ருதியிலு மாத்மாவிலு மத்யாதரத்தைப்பண்ணி, புஜித்த நீ, என்னை யுபேக்ஷியாதே என்னோடே விஷயீகரித்தருளா யென்கிறார்.

௭. (நான் பெரியபிராட்டியார் பரிக்கிரஹமாகையாலே,) ப்ரளயார்ணவமக்நையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை யெடுத்து அவளோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தருளினாற்போலவும், கடலைக்கடைந்து பெரியபிராட்டியாரோடே ஸம்ஸ்லேஷித் தருளினாற்போலவும், சம்ஸாரார்ணவமக்நனான வென்னையெடுத் தென்னோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தருளி எனபக்கலிலே அதிவ்யா மோஹத்தைப்பண்ணின உன்னைப் பெற்றுவைத்து யினித் தப்பவிடுவேனோ வென்கிறார்.

௮. அத்யந்த ஆராத்யனான உன்னைப்பெற்றுவைத்து இனிவிட வுபாயமில்லை யென்கிறார்.

௯. "'தானிசாவாணித்தந்வபு:' 'யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்யப்ருத்வீசரீரம்' 'தந்வஸாவம் வைஹரோஸதநு:' என்னும்படியே, எங்கும் வந்து முகங்காட்டலாம்படி ஜகத்சரீரனாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டித் தந்தோமிறே" என்ன, அது உகந்தார்க்கு முகவாதார்க்கும் பொதுவாயிருந்தது, ஆகாராந்தர மில்லையாகிலன்றோ "அதுவேயமையும்" என்றாறி யிருக்கலாவது, திருநாட்டிலே வ்யாவ்ருத்தமாகப் பரிபூர்ணமாயிருக்கிற விருப்பைக் காணவேணு மென்கிறார்.

௧௦. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோடே கூப்பிட்டிவா ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூரணனாய்க் கொண்டுவந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக்ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்ப ரூபக்யானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீர வந் தென்னோடே கலந்தாய் என்னுடைய மனோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்யானாநந்தைகஸ்வரூபனாய், உயர்வற உயர்நலமுடையனாய், சௌந்தர்யாதி விசிஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்கிரஹயுக்தனாய், அபரிமித திவ்ய பூஷணபூஷிதனாய், சர்வாயுதோபேதனாய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதேயாதிகளாலே அநவரதபரிசர்யமாணசரண நளினனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய், ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்திராதிகளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த் தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதிபந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல்லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோடொப்பரென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(உ)

பகவத்விஷயஜநிஹ்யங்கள்.

க-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (அஹமஸ்யாவரோப்ராதாகுணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னுமாப்போலே திருவடி இளையபெருமாளை "நீயிவர்க்கென்னுவீர்"! என்ன "பெருமாளு மொருபடி நினைத்திருப்பர், நானுமொருபடி நினைத்திருப்பேனென்றார்", அவர் "நினைத்திருக்கும்படியென், நீர் நினைத்திருக்கும்படி யென்" என்ன ; "அவர் தம்பின பிறந்தவனென்றிருப்பர், நான் அவர்குணங்களுக்குத தோற்று அடியேனுயிருப்பன்" என்றாரிறே.

உ. (உடையவன்) குணங்கள்தன்னை அஸ்தியென்று விடுமளவன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிருபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும். அதாவது ஆகந்துகமன்றிக் கேஸவரூபாநு பந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப்பார்த்து "நிர்குணமென்பார மிடற்றைப் பிடித்தாப்போலே ஆழ்வார 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான். இத்தால் "சமஸ்த கல்யாண குணாத்மகோசௌ" என்றபடி.

ங. (மயாவறமித்யாதி) க்யாநாநுதயம், அந்யதாக்யாநம், விபரீதக்யாநம், என்கிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. "க்யாநாநுதயமாவது, தேஹாத்மாபிமானம், அன்யதாக்யாநமாவது, தேவதாந்தர சேஷமென் றிருக்கை, விபரீதக்யானமாவது ஸ்வதந்த்ரமாகவும்

கo. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோடே கூப்பிட்டிவா ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூரணனாய்க் கொண்டுவந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக்ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்பரூபக்யானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரவந் தென்னோடே கலந்தாய் என்னுடைய மநோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்யானானந்தைக ஸ்வரூபனாய், உயர்வற உயர்நலமுடையனாய், சௌந்தர்யாதி விசிஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்கிரஹயுக்தனாய், அபரிமித திவ்ய பூஷணபூஷிதனாய், சர்வாயுதோபேதனாய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதேயாதிகளாலே அநவரதபரிசர்யமாணசரண நளினனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய், ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்ராதிகளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த் தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதிபந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல்லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோடொப்பரென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஸ்ரீஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(உ)

பகவத்விஷயஐதிஹ்யங்கள்.

க-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (அஹமஸ்யாவரோப்ராதாகுணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னுமாப்போலே திருவடி இளையபெருமாளை "நீயிவர்க்கென்னுவீர்"! என்ன "பெருமாளுமொருபடி நினைத்திருப்பர், நானுமொருபடி நினைத்திருப்பேனென்றார்", அவர் "நினைத்திருக்கும்படியென், நீர் நினைத்திருக்கும்படி யென்" என்ன; "அவர் தம்பின் பிறந்தவனெனறிருப்பர், நான் அவர்குணங்களுக்குத் தோற்று அடியேனுயிருப்பன்" என்றாறிறே.

உ. (உடையவன்) குணங்கள்தன்னை அஸ்தியென்று விடுமளவன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிருபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும். அதாவது ஆகந்துகமன்றிக் கேஸவரூபாநு பந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப்பார்த்து "நிர்குணமென்பார் மிடற்றைப் பிடித்தாப்போலே ஆழ்வார் 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான். இத்தால் "சமஸ்த கல்யாண குணாத்மகோசௌ" என்றபடி.

ங. (மயர்வறமதிநலமருளினன்) க்யாநாநுதயம், அந்யதாக்யாநம், விபரீதக்யாநம், என்கிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. "க்யாநாநுதயமாவது, தேஹாத்மாபிமானம், அன்யதாக்யாநமாவது, தேவதாந்தர சேஷமென் திருக்கை, விபரீதக்யானமாவது ஸ்வதந்த்ரமாகவும்

அ - ம். பத்து.

"இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச் செய்தேயும், தக்தபட ந்யாயம் போலே நம்மை விடாதே யநுவர்த்திக்கிறது, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றிலொரு நசையில்லை யென்கிறார்.

க - ம். திருவாய்மொழி—தேவிமார்.

சக்திஹாநியாலே அந்தத் திருப்பதிக்குப் போகமாட்டாமல், நடுவே நின்று, புருஷகார பூதையான பிராட்டி கிட்டவிருக்கவும், ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யாதி குணங்களிருக்கையாலும், தமக்குப் பல வஸித்தியான தில்லை யென்று, குணங்கள் மேலே அதிசங்கை பண்ணுகையில், ஸர்வேஶ்வரன், விஶ்வாஸ ஹேதுவான கல்யாண குணங்களைக் காட்டுதலால், அந்த அதிசங்கை தீர்ந்து, ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பிரியில் தரிக்க வொண்ணுதபடி நிரதிசய போக்யனான நீ உன்னை நான் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

உ. காணவேணுமென்று மிகவும் நோவுபட்டிருக்கு மிருப்பேயோ என் திறத்துச் செய்தருளப்பார்த்தது நானிங்ஙன் பட்டாமே யுன்னைக் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

ரு. ஆஶ்ரித சுலபனுயிருக்கிற நீ யின்றுவந் தென் ஞபத்தை நீக்காதொழியில் உன் குணமே ஜீவனமாயிருக்கிற வாஶ்ரிதருன்னை எங்ஙனே விஶ்வஸிக்கும்படி யென்கிறார்.

ச. "உன்னை ஆஶ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி வைக்குதி" என்று மறிவொன்றுமே தரித்திருக்கிற நான் அதுவும் பொய்யோவென்று சங்கியாநின்றே னென்கிறார்.

ரு. "சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" என்று பேறும்மதானுல் சாதனமும் முடைய தலையிலே யாகவேண்டாவோ வென்ன; நான் யத்னம் பண்ணிவந்து காண வென்றொரு பொருளில்லை காண் என்கிறார்.

சு. உக்தார்த்தத்தை விஸ்தரிக்கிறார்.

எ. சகல பதார்த்தங்களு முனக்கு ப்ரகார தயாசேஷமாய் நீ ப்ரகாரியாய் நீயே அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனென்னு மறிவொன்றுங் கொண்டு தரித்திருக்கிற நானென் பாபத்தாலே அதிலு மதிசங்கை பண்ணுகின்றே னென்கிறார்.

னாய் தனக்கும் தமப்பனாருடைய வ்யாபாரமே யாத்ரையாய், அவ னுமபோய் இருவரும் சரக்கு பிடித்துக்கொண்டுவந்து ஒரு பந்த லிலே தங்குவது; அதிருவருக்குமிடம் போராமையாலே அம்பறுத் தெய்யவேண்டும்படி விவாதம் ப்ரஸ்துதமான சமயத்திலே, இரு வரையு மறிவானொருவன்வந்து "இவனுன்பிதா, நீயவன்புத்ரன்" என்றறிவித்தால், கீழிழந்தநாளைக்கு சோகித்து, இருவர் சரக்கு மொன்ருய், அவன் ரக்ஷகனாய் இவனரக்ஷ்யமாய அன்வயித்து விடுமிறே.

அ. (மறறொருதிருஷ்டாநதம) ஒரு ராஜபுத்ரன் ஒரு வுதயானததைக்கண்டு புகவஞ்சினால "உன்தமப்பனதுகாண்" எனனவே நினைத்தபடிபுக குப் பரிமாறலாமிறே.

கூ-ம். பாட்டு - ஒடுங்கவவன்கண்.

கூ. (ப்ராப்திகைப்புகுந்ததாவ தெப்போதோ என்று விரல் முடக்கியிருக் கும) யெனறதுக்கு சம்வாதமாகவோரைதிஹ்ய மருளிச்செய்கி ரூர். ஓரயனத்தினன்று குன்றத்துச சீயர், எம்பெருமானார் ஸ்ரீபா ததிலேபுக அவருடைய சிறுபெயரைச்சொல்லி "சிங்கப்பிரான் இன்றயனங்கிடாய்" என்ன, திருவுள்ளத்தி லோடுகிற தின்ன தென் றறியாமையாலே அவர் பேசாதிருக்க "இததேஹசமனந் தரத்திலே ப்ராப்தி கண்ணழிவறறபின்பு நடுவு விரோதியாய்ச் செல்லுகிறநாளிலே ஓராண்டு கழியப்பெற்றவிது, உனக்கொன்ரு யிருந்ததில்லையோ! என்றருளிச்செய்தார்.

கo. எம்பார் ஓருருவிலே "பினனு மாக்கை விடும்பொழு தெண்ணே" யெ ன்று, இங்ஙனே காரணமானது கழிந்தபோதே காரயமுந் தன் னடையே கழிந்ததேயன்ரே! ப்ராப்தியு மினிக்கைப்புகுந்ததே யன்ரே! இனி சிந்தாவிஷயமுண்டோ?" என்றருளிசசெய்தார்.

கo-ம். பாட்டு - எண்பெருக்கன்னலத்து.

கக. இப்பாட்டாலே திருமந்திரத்தை சாரத்தமாக வருளிச் செய்கிரூர். ஆழ்வானிப்பாட்டளவும் வரப்பணித்து இப்பாடடளவிலே வந்த வாறே "இததையுந்தம்மாசாரயாகள் பக்கலிலே கேட்டுககொ ள்ளுஙகோள்" என்ன, பட்டரும, சீராமப்பிள்ளையு மெழுந்திரு ந்து போகப் புககவாறே அவாகளை அழைத்து "இன்னபோ தின் ஞரிருப்பார், இன்ஞர் போவார், யென்று தெரியாது இருந்து கேளுங்கோள்" என்று திருமந்திரத்தை யுபதேசித்து, இப்பா ட்டை நிரவஹித்து "இபபாட்டை யிதுக்காததமாக நினைத்திருங் கோள். "என்று பணித்தான்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

ஆழ்வா ரவ்வாறு கூப்பிடுகையில், ஆழ்வாரைக் காட்டிலீச்வரனுக்கு ஆழ்வாரிடத்தில் த்ருஷ்ணை அதிகமாய், ஆக்ரோசம் பண்ணுகைக்கு முன்னே வந்தோ மில்லையென்று லஜ்ஜித்து, ஆழ்வாரார்த்திதீரும்படி ஸகல ஸங்நாஹத்தோடே அதர்கிதமாகப் போனால், மோஹிப்பரென்று, திருக்கடித் தானத் திருப்பதியி லெழுந்தருளின தறிவித்து, ப்ரீதிஸாத்மித்தவாறே, முகங்காட்டுவோமென் றிருந்ததைக்கண் டாழ்வார் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. என்னுடைய வார்த்திதீர்த்தருளுவான் ஸர்வேச்வரனே, அவனூர் திருக்கடித்தான மென்கிறார்.

உ. திருக்கடித் தானத்திலுமென் ஹ்ருதயத்திலுமொக்க அபிநிவேசித்தென்னுள்ளே வர்த்தியானின்று னென்கிறார்.

ங. பிராட்டியோடுகூடத் திருக்கடித்தானத்திலே நித்யவாசம்பண்ணுகிற வாச்சர்ய பூதனை உபகாரகனநுசந்திக்குந் தோறும் இனியனாகாநின்றானென்கிறார்.

ச. திருக்கடித்தானத்தைப் பகலிருக்கை மாத்திரமாகக்கொண்டு சங்காதிசயத்தாலே என்நெஞ்சையே நிரந்தர வாசஸ்தானமாகக் கொண்டா னென்கிறார்.

ரு. என்பக்கல் ப்ரேமாதிசயத்தாலே திருக்கடித்தானத்தோடேகூட வென் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தருளினா னென்கிறார்.

சு. தம்முடைய ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே திருக்கடித்தானத்தை யெல்லாரும் ஆச்ரயுங்கோ ளென்கிறார்.

எ. உங்கள் துக்கநிவ்ருத்திக்கு ஏத்தவேண்டா; திருக்கடித்தானத்தைநெஞ்சாலே நினைக்கவமையு மென்கிறார்.

அ. என்னுடைய நெஞ்சையும் திருக்கடித்தானத்தையும்தாயப்ராப்தமான ஸ்தானமாக விரும்பியிருக்குமென்கிறார்.

கூ. "என்னோடே இட்டுகைக்குறுப்பானநிலம்" என்று திருக்கடித்தானத்திலே அத்யபிநிவிஷ்டனானா னென்கிறார்.

கO. என்னைப்பெறுமளவும் திருக்கடித்தானத்திலே நின்றான், என்னைப் பெற்றபின்பு நிற்பதுமிருப்பதும் என்னெஞ்சிலே யென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களை இதுதானே திருநாட்டிலே கொடுபோய் விடுமென்கிறார்.

உ-ம். பாட்டு - என்செய்ய.

கரு. (இவனுல் பரிஹாராய மென்னு மதுகரும் அவனுல் பரிஹாராயமெனனு மதுக்கு மைதிஹயம்) திருககோட்டியூரிலே தெற்காழ்வான் கோளரியாழ்வானுக்கு தீரத்தத்துறையிலே சொன்னவாரதை "ஒரு முழுக்காலும் இரண்டு முழுக்காலும் போகாதுகாண் - தெற்காழ்வார கையிற் திருவாழியாலே வினையை யறுத்துக்கொணடு போகிலத்தனையொழிய, ஒன்றிரண்டு முழுக்கால் போகாதுகாண் நான் பண்ணினபாபம்."

சு-ம். பாட்டு - எங்நீர்மை.

கஎ. (ப்ராசங்கிகமாக வைதிஹயம்) பட்டரை யொருதமிழன் "கேடடிரங்கி யென்றுதே கண்டிரங்கி என்னபபெறுமோ" என்ன; "அணைத்தகை நெகிழ்த்தவளவிலே வெளுததபடிக கண்டால் பிரியத்தகாதென் றிருக்கவேண்டாவோ; "இப்படி கூடுமோ" என்னில் "புல்லியித யாதி, காதலா தொடுவுழியிதயாதி, உனககித்தமிழ்ப் போகாதோ" என்றார.

ரு-ம். பாட்டு - நல்கித்தான்.

கஅ. (அருளாயே) திரியக்கை "அருளாய்"என்கிறதே தெனன "நம்பியேறு திருவுடையான் தாஸா திருநாட்டுக்கு நடந்தார்" எனறு பட்டருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய துணுக்கென் றெழுநதிருநது "அவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுடன பரிமாறும்படிக்கு, திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினுரென்ன வேணுங்காண்" என்றருளிச்செய்தார.

அ-ம் பாட்டு - நீயலேயே.

கக. (வாயலகி லின்னடி சில்வைபபாரை நாடாய) எனறப்ரசஙகத்திலே சம்வாதம. பெரிய திருமலை நம்பி தம்முடைய அந்திமதசையிலே தமக்கொரு வெண்ணெக்காடும் பிள்ளையாயிறறு திருவாராதனம், அவா திருமுன்பில திருத்திரையை வாஙகச்சொல்லி "சாயலொடுமணிமாமைதளாந்தே நானினி யுனது வாயலகி லின்னடி சில்வைப்பாரை நாடாயே" என்றாராம்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—வளவேழலகின்.

ரு-ம். பாட்டு - மானேனேக்கி.

உ0. (அமணன் றலையோடே) என்னுமாப்போலே பெருமாள் செய்தத்தையுமவன்றலையி லேறிட்டுச் சொல்லுதலென்றபடி (அமணன்றலையோடே) அதாவது, ஒருகள்ளன் ஒரு ப்ராம்ஹண க்ருஹததிலே கனனமிட, அது ஈரச்சுவ ராகையாலே, யிருததிக்கொண்டு அவன்மரிக்க, அவ்வளவில், அவன பந்துக்கள், வந்து ப்ராமஹணனை "பழிதரவேணும்" என்ன இரண்டு திறத்தாரும், ராஜாவின் பா

டேபோக, அந்தராஜாவும், அவிவேகியாய் மூர்க்கனுமாகையாலே "ப்ராமஹணு நீ யீரச்சுவரை வைக்கையாலே யன்றோ அவன்மரித்தான், ஆகையாலே நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன, அவன் "எனக்குத் தெரியாது சுவர்வைத்தக் கூலியாளைக் கேழ்க்கவேணும்" என்ன, அவனை அழைத்து "நீயன்றோ ஈரச்சுவர்வைத்தாய் நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன, அவனும் "தண்ணீர் விடுகிறவன் போரவிட்டான், என்னாற் செய்யலாவதென்" என்ன, அவனை அழைத்துக் கேட்க, அவனும் "குசவன் பெரும்பானையைத்தந்தான், அதினாலே நீரேறிற்று" என்ன, அவனை அழைத்துக்கேட்க, அவனும் "என்னால் வந்ததன்று ஒருவேஸ்யை போகவரத்திரிந்தாள் அவளைப்பார்க்கிற பராக்கிலே பானைபருத்தது" என்ன, அவளை அழைத்துக்கேட்க, அவளும் "என்னாலன்று வண்ணான் புடைவை தாராமையாலே போகவரத் திரிந்தேன்" என்ன, அவனை அழைத்துக்கேட்க, அவனும் "என்னாலன்று துறையில் கல்லிலே யோரமணன் வந்திருந்தான் அவன் போகவிட்டு நப்பவேண்டிற்று" என்ன, அந்த வமணனை தேடி பிடித்துக்கொண்டுவந்து "நீயன்றோ யித்தனையுஞ் செய்தாய் நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன அவன் மௌனியாகையாலே பேசாதிருக்க "உண்மைக் குத்தரமில்லை யென்றிருக்கிறான் இவனே யெல்லாஞ் செய்தான்" என்று ராஜா அவன் தலையரிந்தான். இக்கதையை அநுசந்திப்பது.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

கூ-ம். பாட்டு - அமுதமமரர்.

உக. (அமுதிலுமாற்றவினியன்) இவர்கள் இவன்வாசியறியாமல் நிரதிசய போக்யமான ஆராவமுதைவிட்டு ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக்கொண்ட கனுவதேஎன்று தாமருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதமாக ஆசாரிய திவ்ய ஸூக்தியைக்காட்டுகிறார். நம்பிதிருவழுதிநாடுதாஸர், "இந்தேவஜாதிவெறும் மனையோ, 'உப்புச்சாறுகி ளருவதெப்போதோ' என்று கவிழ்ந்துபார்த்துக் கிடப்பதே! இவனழகையும் போக்யதையையும்விட்டு" என்பராம்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

ச-ம். பாட்டு. மயர்வற.

உஉ. (என்சொல்லியான் விடுவேனோ) என்கிறவிடத்திலோர் நிஹ்யம்-அதாவது, ஒருப்ராம்ஹணப்பிள்ளை மாமனார் க்ருஹத்துக்குப் போக அவன், தரித்திரனாகையாலே இவனையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்,

நெடும்போதேற்ற மிறைத்துக் காலோய்ந்தவளவில், "விட்டுப் போகைக்கு ஹேதுவாக மாமனருக் கொருகோபத்தை யுண்டாக்குவோம்" என்று, இறைக்கிற மாமனாமேலே உமிய, அவனும் "ஒரு குளித்தியிருந்தபடியென்" என்ன, "சுடசசுடவுமிவானைத் தேடிககொள்" என்று இறங்கிப்போனனும், இத்தால் நிரபராத னயிருக்கச்செய்தேயும் ஒருகுற்றத்தைத்தானே யேறிட்டுக்கொணடுபோனனிறே, அப்படியேதேனுமாகிலும குற்றத்தையிட்டுப் போகைக்கு இவனிடத்திலே யொருகுறையுண்டானலன்றோ விடலாவதென்று கருத்து.

எ-ம், பாட்டு - யானொடடி

உ௩. (தானொட்டிவந்து) ப்ரதிக்ஞைபண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் இவடத்திலேயோரை தீஹயமருளிச்செய்வா. அதாவது ஒருப்ராம்ஹணன், பரமலுப்தனயிருப்பானய், வேறொரு ப்ராம்ஹணன், அவன க்ருஹத்திலே போஜனாத்தமாகச்செல்ல, சிலரிருந்து "அவனொருவாக்கும் அசனமிடான், லுத்தன்காண்" என்ன, "உங்கள் முனனே அவனகத்திலே எப்படியு முண்டுவருகிறேன்" என்று, தன்னாததியைககாட்டி "இததனை பரசாதமுண்டாகிலும் ஜீவிக்கலாம்" என்ன, "அவன்தன்னலாவதில்லை" என்ன, இவனுமிறுகப்பிடிக்க, "ஆனல் இலையில்லை" என்ன, மடியிலிலையெடுத்துக் காட்டி, "கொண்டுவநதேன்" என்ன, "கழுத்தறுக்கவருகிறவா கததியும் கையிலேகொண்டு வாராரோ" எனறு, பின்னையும் சாரசனமிடடானுமென்று. இத்தால் "எப்படியுமவன் க்ருஹத்திலே யுண்டு வருகிறேன்" என்று, ப்ரதிக்ஞைபண்ணிவந்தானிறே யென்றபடி.

கூ - ம் திருவாய்மொழி—இவையும்.

சு-ம். பாட்டு - மாயன்.

உ௪. (துயக்கன்மயக்கன்) உகவாதாாக்கு ஸம்ஸயவிபாயங்களைப் பிறப்பிக்கும் யென்கிற விடத்திலே ஓரை தீஹ்யமருளிச்செய்வர். பட்டர் திருவோலக்கத்துக்குப் பலகாலும் ஸாஸதிரியா யிருப்பானொரு ப்ராமஹணன் சென்றுடி யிருப்பானய் அவனைக்கண்டால் பட்டரும் "வந்தாயோ போனயோ" என்று சாமான்னியேனவ்யவஹரித்தருளிச்செய்வா ; ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பலகாலும்சேவிக்க யெழுந்தருளுவா, அவரைக்கண்டால் மிகவும் க்ருபைபண்ணி ஆதரிததுக்கொண் டெழுந்தருளி யிருப்பா ; இததை பலகாலுங் கண்டிருப்பாரொருவா பட்டரைவநது சேவித்து, "சுவாமி தேவரீா திருவோலக்கததுக்கு வருகிற ஸாஸதிரி, ப்ரசித்தனயிருக்கி

றவன், அவன்வந்தால் சாமான்னியமாக வ்யவஹரித்தருளுகிறது; ஒருசாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்தாரென்றால், அவரைமிகவும் ப்ரதி பத்திபண்ணி யருளுகிறது; இதிரண்டையும் எனக்கு அருளிச் செய்யவேணும்" என்ன, "ஆனால் அவர்களிரண்டுபேரு மெப்போ தும்போலே நாளையும் வருவர்கள், அப்போது நீயுமெப்போதும் போலே பார்த்திரு, இரண்டுஞ்சொல்லுகிறோம்"என்ன, அவருமப் படியே பார்த்திருக்க, மற்றைநாள் வெடிவோறே அந்த ப்ராம ணன் ப்ரதமம்வந்து சேவிக்க, அவனை யெப்போதும்போலே வினவியருளி, "நீராரைத்தான் பரதத்வமென்று நினைத்திருக்கிற து"என்ன, "சிறிது ப்ரமாணங்கள் ப்ரம்ஹாவை பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிது ப்ரமாணங்கள் விஷ்ணுவை பரதத்வமெ ன்று சொல்லுகிறது, சிறிது ப்ரமாணங்கள் ருத்திரனே பரதத்வ மென்று சொல்லுகிறது; ஆகையினாலே நம்மாலே நிச்சயிக்கப் போமோ" என்ன, "நல்லது" என்றிருந்து, அவன் போனவாறே ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரெழுந்தருளிசேவிக்க, அவரையும் க்ருபைசெய்த ருளி, "தேவரீர் ஆரைத்தான் பரதத்வமென்றிருப்பீர்" என்ன, "தேவரீர், ஸ்ரீயःபதி நாராயணனே பரதத்வம் என் றருளிச்செய் யுமே, அதொழிய அடியேன் வேறொன்றறியேன்" என்ன, "இன் னமுமமக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பதேது" என்ன, "'எம்பெ ருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று ப்ரசாதித்தரு ளுமே, அத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திருப்பன்" என்ன, திரு வுள்ள முகந்து, "அபசாரத்தை க்ஷமித்தருள, திருமாளிகைக் கெழுந்தருள," என்றருளிச்செய்து, பார்த்திருந்தவரைப் பார் த்து, "கண்டீரோ யிருவர்க்கு முண்டான தாரதம்மியம், ஆகையா லே, இவரை வணங்கவோ! அவனை வணங்கவோ, இப்படியன் றோ ஸ்வரூப ஸ்திதி யிருந்தது" என்றருளிச்செய்ய, அவரும் க்ருதார்த்தராய் போனாரென்று, "அணியன்" என்றத்தோடே சேர வருளிச்செய்கிறார்.

உரு. (என்னினிவேண்டுவம்) அப்பாதி க்ஷேதமே பேற்றுக்கு வேண்டுவது, அதுக்குப் புறம்பான யோக்யதா யோக்கியதைகள் இருந்நிசிதகா மென்னு மதுக்கு சம்வாதம். வேல்வெட்டி நம்பியார், நம்பிள்ளை யை, "பெருமாள் கடலை சரணம் புகுகிறவிடத்தில், ப்ராங்முகத் வாதி நியமங்களோடே சரணம்புக்காரா யிருந்தது, ஹ்வுபாய மிதர சாதனங்கள்போலே, சில நியமங்கள் வேண்டியிருக்கிற தோ" என்றுகேட்க, "பெருமாள் தமக்கு, 'சமுத்திரம் ராக வோ ராஜாசரணங் கந்துமர்ஹதி' என்றுபதேசித்தான் ஸ்ரீ விபீ ஷணாழ்வான்; அவன்றான் பெருமாளை சரணம் புகுகிறவிடத்தில், 'கடலிலே ஒரு முழுக்கிட்டு வந்தான்' என்றில்லை; ஆக இத்தால்

சொல்லிற் றுயிறறென்னென்னில்; பெருமாள் இக்ஷுவாகுவம்ஶ்சி யராய் ஆசாரப்ரதான ராகையாலே சில நியமங்களோடே சரண ம்புக்கார, ராக்ஷசஜாதீயனுகையாலே, அவன் நின்ற நிலையிலே, சரணம்புக்கான; ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை சம் பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுக்கு யோக்யதை சம்பாதிக்கவே ண்டா; ஆகையாலே சாவாதிகார மிவ்வுபாயம்" என்றருளிச்செ ய்தார.

உ-ம். பத்து.

ங-ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

உ-ம். பாட்டு - ஓத்தார்.

உசு. (அறியாதனவறிவித்து, என்றவிடததிலே ஞேக்காக ஐதிஹ்யம், இப் பாட்டு ப்ரஸதுதமான வளவிலே எம்பாரகோஷ்டியிலே "இவ்வா த்மாவுக்கு ப்ரதமகுருவார்" என்று பிறந்ததாய், இருந்தமுதலி களிற் சிலர "ஆசாரயனன்றே" என்றுரகள்; சிலர "'ஆசாரயன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷணவன் ப்ரதமகுரு" என்றுரகள்; "அங்கனன்றுகாண், அவனிவனையழைத்தாலும் இவன் அல்லேன், என்னுதபடி 'இசைவித்தென்னை' என்கிறபடியே அகவாயிலே யிரு ந்திசைவித்த சாவேஸ்வரன்காண் ப்ரதமகுரு" என்றருளிச்செய் தார.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

உ-ம். பாட்டு - சிக்கென.

உஎ. (எங்கும்பக்கஞேக்கறியான்) என்கிறவிடத்தில், "பெரிய பிராட்டியார திருமுலைத் தடத்தினுலே நெருக்கினுலு மவள்முகம் பாரான்" என்றதுக்கு சம்வாதம். இங்கே ஆளவந்தாரக்கு குருகைக்காவ லப்ப னருளிச்செய்ததாக வருளிச்செய்யும் வாரத்தை. "அப்பன் ஸ்ரீ பாதத்திலே யொரு ரஹஸ்ஸிய விசேஷமுண்டு" என்று, மணக்கால்நம்பி யருளிச்செய்ய, "அதுகேட்க வேணும்" என்று ஆளவந்தாரு மெழுந்தருள கங்கைகொண்ட சோழபுரததேற, அப்பனு மங்கே யொரு குட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே யெழுந் தருளியிருக்க, "இவரை சரமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணுது" என்று சுவருக்குப் புறம்பே பின்னேநிற்க, அப்பனும் யோகத் திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவா திரும்பிப்பாரத்து, "இங்குச் சொட்டைக்குலததி லாரேனும் வந்தாருண்டோ" என்று கேட்

க0. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோடே கூப்பிட்டிவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூர்ணனாய்க் கொண்டுவந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக்ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்பரூபக்யானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரவந் தென்னோடே கலந்தாய் என்னுடைய மனோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்யானாநந்தை கஸ்வரூபனாய், உயர்வற உயர்நலமுடையனாய், சௌந்தர்யாதி விசிஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்கிரஹயுக்தனாய், அபரிமித திவ்ய பூஷணபூஷிதனாய், சர்வாயுதோபேதனாய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதேயாதிகளாலே அநவரதப ரிசர்யமாணசரண் நளினனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய், ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்திராதிகளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த்தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதி பந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும் ; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல்லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோடொப்பரென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

அப்போது எம்பார "உமக்கு விசேஷசம்பந்தமுண்டோ" என்றந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரைக்கேட்க, அவரும் "தேவரீருடைய சம்பந்தமே சம்பந்தம்" என்று விண்ணபபஞ்செய்ய அவ்வளவிலே எம்பாரும் "இவராண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலவா" என்றறியாதே இவர்க்கு பஞ்சஸம்ஸகாரங்களைப்பண்ணி, யிவரைக்கொண்டு கைங்கர்யங்களும் கொண்டெழுந்தருளி யிராநிற்கச்செய்தே ஆண்டானும் திரும்பிக் கோயிலிலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவராண்டானைவநது சேவிக்க, ஆண்டானு முன்புபோலே இவரைக்கொண்டு, வேண்டும் கைங்கர்யங்களைக்கொள்ள, அபபோது எம்பாருமறிநது ஆண்டான் பக்கலிலே எழுநதருளி "கனக்கவபசாரப்பட்டேன" எனறருளிச்செய்ய அப்போ தாண்டானருளிச்செய்தவார்த்தை "ஒரு கிணறறிலே விழுந்தவனுக் கிரண்டுபோர் கைகொடுத்தால், எடுக்கு மவர்களுக்கு மெளிதாய் யேறுமவனுக்கு மெளிதாயிருக்குமிறே ; அப்படியேயாகிறது" என்று.

---

௧௦ - ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி

அ-ம். பாட்டு - வலஞ்செய்து.

௲௧. (வலஞ்செய்து) வலஞ்செய்கை உபாயகோடியிலன்வயியாதோவென்ன; அன்வயியாதென்கைக்கு ஐதிஹயம் "பிள்ளைதிரு நறையூரரையரும் பட்டரும் பரதக்ஷிணம் பண்ணாநிற்க பின்னே சேவித்துக்கொண்டுபோனேன் , அல்லாதாரக்கடுங் குதிரைபோலே வாராநிற்க, இவர்கள் திருக்கோபுரஙகளையும் திருமாளிகைகளையும கண்ணாலே பருகுவாரைபபோலே பார்த்துக்கொண்டு வந்தார்கள ; என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செய்வர்.

௲ - ம். பத்து.

உ - ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்ஞாலம்.

ப்ரவேசம்.

௲உ. (பெருவிடாய்ப்பட்டவன், சோர்ந்த குளிர்ந்ததண்ணீர் சந்நிஹிதமாயிருக்க ஆஸயம்பிஹிதமானால் துடிக்குமாப்போலே) என்கிறவிடத்திலே ஜீயர் நாயனாரகதையை யருளிச்செய்வர். அதாவது, ஜீயர் நாயனார், ஆழ்வார் ஸ்ரீ கார்யார்த்தமாக கோயிலுக் கெழுந்தருளினராய் அவ்விடத்திலே விடிவேதுடங்கினால் அஸ்தமிப்பதுக்குள்ளே முடிப்பதான "எழுஞாயிறு படுஞாயிறு" என்கிற வ்யாதிவந்ததாய் அவ்வளவிலே தீர்த்ததாஹமாய் பல்கிட்டி வாய்திறக்கப் போகாமையாலே, "என்வயிற்றைப் பீறிதீர்த்தம் வார்ப்பாரில்லையோ" என்று ஆஸ்யமபிஹிதமாய துடித்தாரொன்று பரிச்சேதித்தனுபவிக்க வொண்ணுதொழிய சகல குணங்களும் சாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்க வொண்ணுதொழிய வென்றபடி.

சொல்லிற் ருயிற்றென்னென்னில்; பெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யராய் ஆசாரப்ரதான ராகையாலே சில நியமங்களோடே சரணம்புக்கார், ராக்ஷஸஜாதியனாகையாலே, அவன் நின்ற நிலையிலே, சரணம்புக்கான்; ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுக்கு யோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா; ஆகையாலே சர்வாதிகார மிவ்வுபாயம்" என்றருளிச்செய்தார்.

ஊ-ம். பத்து.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

உ-ம். பாட்டு - ஓத்தார்.

உசு. (அறியாதனவறிவித்த, என்றவிடத்திலே ஞேக்காக ஐதிஹ்யம், இப்பாட்டு ப்ரஸ்துதமான வளவிலே எம்பார்கோஷ்டியிலே "இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரதமகுருவார்" என்று பிறந்ததாய், இருந்தமுதலிகளிற் சிலர் "ஆசார்யனன்றோ" என்றார்கள்; சிலர் "'ஆசார்யன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரதமகுரு" என்றார்கள்; "அங்கனன்றுகாண், அவனிவனையழைத்தாலும் இவன் அல்லேன், என்னுதபடி 'இசைவித்தென்னை' என்கிறபடியே அகவாயிலே யிருந்திசைவித்த சர்வேஶ்வரன்காண் ப்ரதமகுரு" என்றருளிச்செய்தார்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

உ-ம். பாட்டு - சிக்கென.

உஎ. (எங்கும்பக்கநோக்கறியான்) என்கிறவிடத்தில், "பெரிய பிராட்டியார் திருமுலைத் தடத்தினாலே நெருக்கினாலு மவள்முகம் பாரான்" என்றதுக்கு சம்வாதம். இங்கே ஆளவந்தார்க்கு குருகைக்காவலப்ப னருளிச்செய்ததாக வருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "அப்பன் ஸ்ரீ பாதத்திலே யொரு ரஹஸ்யவிசேஷமுண்டு" என்று, மணக்கால்நம்பி யருளிச்செய்ய, "அதுகேட்க வேணும்" என்று ஆளவந்தாரு மெழுந்தருள கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற, அப்பனு மங்கே யொரு குட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க, "இவரை சமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணாது" என்று சுவருக்குப் புறம்பே பின்னேநிற்க, அப்பனும் யோகத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவர் திரும்பிப்பார்த்து, "இங்குச் சொட்டைக்குலத்தி லாரோனும் வந்தாருண்டோ" என்று கேட்

றங்கே 'இன்னும்மை வைதுபோகா நின்றுநீ !' என்ன, 'அடா என்னெல்லையுங் கொண்டென்னையும வைதுபோவதே' என்று தொடாந்து வந்தானய், அவன் புரிநதுபாாதது 'ஏனென்று குழல்க ளலையவலைய ஓடிவாராநின்றதி' என்ன, ஒன்று மில்லை, இன் னமொரு கோட்டை கொண்டுபோகச் சொல்லவந்தேன, என ளுனும்; அப்படியே, கடலைமுகங் காட்டுவிததுக கொள்ளுகைக் காகக் காலைபிடிப்பது கோலைத் தொடுபபதாகாநிற்க, அவனவந்து முகங் காட்டினவாறே, 'உனக் கம்புதொடுததோம்' எனன லஜ ஜித்து, 'உன்விரோதிகளைச்சொலலு நாமிததைவிட' என்றுரிறே.

எ-ம். பாட்டு - சுமந்து

௩௬. (ஸ்ரீபுருஷோததம முடையானுக்கு ராஜபுத்ரன் செண்பகப்பூ கொ ண்டு சாத்தினபடியை நினைப்பது) அதாவது ஸ்ரீபுருஷோத்தம முடையான செண்பகமுகநது சாததுவா, சில ராஜபுததிராகள் செண்பகங்கொண்டு சாத்ததநேடி முனபே பூவெல்லாம் விற் றுப்போய, ஒரு பூவிருந்தது கடையிலே; அபபூவுக்குச் செருக் காலே ஒருவாக்கொருவா திரவியத்தைப்போர வேற்றி இவாகளி லொருவன் நினைக்கவொண்ணுதபடி திரவியத்தைட போரயிட்டுக் கொண்டுவந்து சாததினை; அன்றிராஅவன் சுவப்பனங் காண கிறுன்; "நீயிட்டபூவெனக்கு கனத்துச்சுமக்க வொண்கிறதில்லை" என்றருளிச்செய்தாா.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மொய்ம்மா.

ரு-ம். பாட்டு - சாதுசனத்தை.

௩எ. (வீதிகடோறும் துள்ளாதாா) என்கிறவிடததில் லௌகிகருடைய நிந் தைதான் பூஷணமென்கிறதுக்கு ஐதிஹயம் மிளகாழ்வான், வா ாததையை நினைப்பது மிளகாழ்வான் "ராஜாகராமம் வைக்கி றன்" என்றுகேட்டு அங்கேபோய் "எனக்கு மொருபாகம் தர வேணும்" என்றுகேட்க, ராஜாவும் "உமக்குப் பங்கில்லை" என் றுன்; "அதுவென் எனக்கு வேதஸாஸ்த்ராதிகள் வாராதென்றே, அத்தை வேணுமாகில் பரிக்ஷிததுக்கொள்ளும்" என்ன, ராஜாவும் "உமக்கொரு குறைகளுமில்லை, நீர் ஆந்தராளிக ராகையாலே யுமக்குப் பங்கில்லை" என்றுன்; அப்போது மிளகாழ்வான், "நம்முடைய நெஞ்சால் வைஷ்ணவதவ மில்லையேயாகிலும் பரா பிப் ப்ராயத்தாலேயாகிலும் நமககு வைஷ்ணவத்வ முணடாயிற் றே" என்று, புடவை முடிந்தேறிட்டுக் கூததாடினுன்; ஆகையால் லௌகிகாகளுடைய வுபேக்ஷைதானே பூஷணங்களாய விடுமிதி பாவ:; "உலகாபழி தூறறில் துதியாகும், தூறறு தவரிவனா போறறிலது புன்மையேயாம், இதிஹயுச்சதே; "ந்யாசவிததைக

௩௩. (ஸ்ரீ பரதாழ்வானுடைய நோய்) "நோய்" என்றால் பிறவியைச் சொல்லுமோ வென்னில்; "உபகோசலவித்தையிலே உபகோசலனென்பா னொருவன் நெடுநாளா சார்யஶுஶ்ருஷணம் பண்ணினவிடத்திலும் ஆசார்யனொன்று முபதேசியாமல் யத்ருச்சயா ஓரிடத்துக்குப் போவானாக, இந்த உபகோசலனை தன்னுடைய அக்னி ஶுஶ்ருஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச் சொல்லிப்போக, அவனுமப்படி நோக்கிக்கொண்டிருந்து 'ஆசார்ய னல்லாதாாக்கெல்லாம் க்யாஞேபதேசம் பண்ணுகிறவன் நமக் குபதேசித்தானில்லையே' என்று துக்கிதனாயிருக்கிற வளவிலே ஆசார்ய பத்னியானவள் 'உபகோசல ப்ரம்ஹசாரின் அப்யவஹாரார்தமாகச்ச' என்றழைக்க, அப்போது 'வ்யாதிபிஃபரிபூர்ணோஸ்மி' என்று சம்சாரத்தை வ்யாதியாகச் சொன்னானிறே" என் றருளிச்செய்வர்.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

ப்ரவேஶம்.

௩௪. (அஹம்சர்வம்கரிஷ்யாமி) ஆதராதிசயத்தாலே பாரிக்கு மதுக்குலௌகிக த்ருஷ்டாந்தமு மருளிச்செய்கிறார். "போஜனபாரனாயிருக்குமவனிதி" ஊணத்யாயம் போஜனவிஷய வார்த்தாமாலா; இவ்விடத்திலே ஒரு ப்ராம்ஹணனை, யொருவன் ஶ்ரார்த்தத்துக்குச் சொல்லுவதாகப்போய், அவனை க்ருஹத்தில் காணுமையாலே, அவனுடைய ஸ்திரீயோடே சொல்லிவைத்துப்போனான், அவளும் தன் பர்தாவோடேயேற்கவே சொல்லாமல், போஜனவேளையிலே சொன்னாள்; அவனந்த ஸ்த்ரீயை, ப்ரஹரித்தான்; ஏற்கவேசொல்லாமல் போஜனவேளையிலே சொல்லுகிறாய் இனிமேல் மனோரதிக்க வவசரமெங்கே, புஜிக்க வவசரமெங்கே, என்றானும், அப்படிபோலே என்று நாயனாராய்யங்கார்கதையையு மருளிச்செய்வர்.

௬-ம். பாட்டு – வேகடங்கள்.

௩௫. (கடலுக்குத்தொடுத்தவம்பை) இவ்விடத்திலே பட்டர் ஒரு இதிஹாசமருளிச்செய்வர் "பண்டிதலையில் மயிரின்றிக்கே யிருப்பானொருவன் நெற்பரிமாறாநின்றானாய், அங்கே யொருவன்சென்று 'மயிரைப்பேணாதே நீர் தனியேநின்று பரிமாறா நின்றீரென்ன, ஏன்றான் நடந்ததீ!' என்ன; "ஒன்றுமில்லை கண்டுபோக வந்தேன்" என்ன, 'ஆகிலொரு கோட்டையை கொண்டுபோகலாகாதோவென்றெடுத்துவிட, அவனத்தைக்கொண்டு வாராநிற்கச்செய்தே, எதிரே யொருவன்வந்து 'இதெங்கேபெற்றது' என்ன 'உன்றன் மொட்டைத்தலையன் தந்தான்' என்றானாய், அவனத்தைச் சென்

வேணுமாகிற் செய்கிறாய்' என்று என்னை அழைத்து, 'இவனுக்குப் பாங்கானபடி, ஒருரு திருவாய்மொழி சொல்லும்' என்ன, இவ்வளவும் வரக்கேட்டவாறே என்னை மிகவு மனுவாத்திக்கப் புகநானொட்டாதொழிய, ஜீயாபாடே சென்று 'இவ்வாத்தத்தினுடைய சீாமை அறியாமையாலே முன்பப்படி சொனனேன் இனி நா னனுவாததித்ததுக் கிசையுமபடி யருளிச்செய்யவேணும்' என்று, ஜீயரையிட்டு நிாபந்தித் தனுவாததித்தான்'' என்றருளிச்செய்வா.

௪௨. (எம்மையாளுடையாாகளே) வீரப்பிள்ளையும் பாலிகை வாளிப்பிள்ளையுமென் றிருவா, ஜீயா ஸ்ரீபாதத்துக்கே காந்தராய், தங்களிலே செறிந்து போந்தார்களாய், தேசாந்தரம் போனவிடத்தே வெறுப்புண்டாய், தங்களில் வாாத்தை சொல்லாதே யிருக்க இவாகளைப்பாாத்து "பிள்ளைகாள் அாததகாமங்கள் த்யாஜயமல்லாமையோ! பகவத் விஷய மராட்டுப் பிராட்டாயோ! ஒரு ஸ்ரீவைஷவனும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனும் தங்களிலே வாாத்தைசொல்லாதே வெருததிருக்கிறது" என்ன, இருவரு மெழுந்திருந்து தெண்டனிட்டு சஙகதராய்ப் போனாகள்.

௪-ம். பத்து.

௩-ம். திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

௫-ம். பாட்டு - கண்ணி.

௪௩. (ஏனுமாடையுமஃதே) திருவனாக்குத் தகுதியான ஆடையென்னுதல் புருஷோத்தமத்வத்துக்குத் தகுதியான வென்னுதல், ஒருநாள் ஸ்ரீவைஷ்ணவ வண்ணாத்தான், திருப்பரி வட்டங்களை அழகியதாக வாட்டிக்கொண்டுவந்து எம்பெருமானாருக்குக்காட்ட, போரத்ருப்தராய் அவனை பெருமாள் திருவடிகளிலே கைபிடிததுக் கொண்டுபுக்கு "நாயன்றே இவன்திருவனாக் கீடாம்படிவாட்டினபடி திருக்கண்சாத்தி யருளவேணும்" என்றிவறறைக காட்டியருள, கண்டுகந்தருளி உடையவரை அருள்பாடிட்டருளி "இவனுக்காகரஜகன் நம்திறத்திறசெய்த குற்றம் பொறுததோம்" என்று திருவுள்ளமா யருளினா

௪-ம். திருவாய்மொழி—

௧-ம். பாட்டு - மண்ணையிருந்து.

ப்ரவேசம்.

௪௪. (மண்ணையிருந்துழாவி) "இவருக்குக்கீழ்ப்பிறந்த" இத்யாதி வாக்கியத்துக் கொரு இதிஹாசம், ஒரு அம்மையாா, தானும் தன்னுடைய

பிள்ளையும், அத்யந்தமரிக்கதையா யிருக்க, பிள்ளைவிந்வாருடைய உபயதோமுக கோதானம் பிடித்து, தன்ம ஸீமபகொண்டுவர அதைக்கண்டு அந்த பரீதியாலே சரீரம் விட்டாரென்று.

அ-ம் பாட்டு - திருவுடை

சரு. (திருவுடை மன்னனைக்காணில்) சத்ருசதரிசனத்தால பரமித்தாருண்டோவென்கிறதுக்கு சம்வாதம். நாதமுனிகள், ராஜாசாமந்தர் தலையிலே அடியையிட்டு ஆனைக்கழுத்திலே புகப்படியைக்கண்டு, "சர்வேஸ்வரன் பரமஹாதிகள் தலையிலே யடியிட்டு பெரிய திருவடியை மேற்கொள்ளும்படி இதுவாகாதே" என்று மோஹித்தா ரொன்று ப்ரசித்தமிறே, ராஜா சபரிகரமாக கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேறப் போகச்செய்தே, பெரியமுதலியார் மன்னனார் திருவடிகளிலே சேவித்திருக்கச்செய்தே, பெண்பிள்ளைவந்து, "நம்மகத்திலே ஒருகுரங்கு மிரண்டு வில்லிகளு மொரு பெண்ணுமாக வந்து புகுந்தார்கள்" என்றவாறே, "பெருமாளு மிளையபெருமாளும் பிராட்டியும் ஐந்திரவ்யாகரண பண்டிதனும்" என்று புறப்பட்டு பின்னேயோடிப்போய் முன்னேபோய் "போகிறார்கள், போகிறார்கள்" என்னக்கேட்டுக் கீழைவாசலிலே சென்றவாறே "இப்படி போகிறவர்களைக்கண்டீர் கோளோ" என்று வாசலிலவர்களைக்கேட்க, அவர்கள் "கண்டிலோம்" என்ன, அதுவே ஹேதுவாக திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினாரிறே.

கூ-ம் பாட்டு - விரும்பி

சசு. (கரும்பெருமேகமித்யாதி,) கறுத்துப்பெருத்து ஸரமஹரமான மேகத்தைக்கண்டவாரோ, அவ்வடிவையுடைய க்ருஷ்ணனென்று பறப்பாரைப்போலேயிருக்க சமபரமையா னிறகும், மேகதரிசனத்தில சிறகெழும்போலே காணும், மேகத்தைக்கண்டவாறே ஒரு பக்ஷ பாத முண்டாகக் கடவதிறே, ராஜேந்திர சோழனிலே திருவாய்க்குலத்தாழ்வாரென்று ஒருத்தருண்டு, அவர்வர்ஷாவிலே "பயிர் பார்க்க" என்று புறப்பட்டு மேகதரிசனத்திலே மோஹித்து விழுந்தார், இவர் விழுந்ததைக்கண்டுநின்ற குடிமக்களோடிவந்து அவரை யெடுத்துக்கொண்டுவந்து க்ருஹத்திலேவிட்டு, "இவர் ப்ரக்ருதி அறிந்திருந்து மின்னளிலே இவரை வயல்பார்க்கப் புறப்பட விடுவாருண்டோ" என்றுன

ரு-ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

கா-ம் பாட்டு-கரியமேனி

சஎ. (ஸ்தோத்திரம்பண்ண யோக்யதையில்லை) என்று "உரியசொல்லால்" என்னக்கூடுமோ வென்ன, "தம்மைப்பார்த்தால கூடாது, அவர்

டியாக வந்ததாகையாலே விரோதமில்லை'' என்றருளிச்செய்வா, இதுக்கு சம்வாதமாக விவ்விடத்தி லோா ஐதிஹ்ய மருளிச்செய் வா, அதாவது ''திருவேங்கட முடையான சந்நிதியிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா, 'திருமங்கையாழ்வாா தேவரீரைப் பாடினுரொன் ருருவ்யாஜமாதரம், 'அருள்மாரி யரட்டமுக்கி அடையாா சீயம் கொங்குமலாக் குழலியாவேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பர காலன் கலியன்சொன்ன' என்று துடங்கி, தம்முடைய வைபவங் களையே திரளச்சொல்லிப் பாடிக்கொண்டாாகாணும்' என்ன, 'ஆனாலது கேட்டாயில்லையோ, அவா நம்மை ஆஸ்ரயிப்பதுக்கு முன்பு தமமை பாடிக்கொண்டாடினுரொன்றில்லையே, நம்மை ஆஸ்ரயித்தபின்பு தம்மைக் கொண்டாடிற் றெல்லாம் நம்முடைய வைபவத்தைச் சொன்னபடிகாண்' என்றருளிச்செய்தான்'' என் றருளிச்செய்வா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ப்ரவேசம்.

அ. கீழ்த்திருவாய் மொழியையும் இத்திருவாய் மொழியையும் அநுசந்தித் து, ப்ரீத்ய ப்ரீதிகளினுடைய வ்யத்யாஸத்தை யிருந்தபடியால் இதுக் கொரு சங்கதிபிடிக்கப் போகாதென்னுமத்தை ஆப்தசம் வாதத் தாலே தரிசிப்பிக்கிறுா. எம்பாா (மோருள்ளதனையும் சோறே யோ) என்னு மாப்போலேயென்று கூட்டுவது. அதாவது ஒருவன் நாழி அரிசியைக் கொண்டுவந்தொரு பெண்டாட்டி கையிலே ''எனக்கித்தைச் சமைத்திடவேணும்'' என்று கொடுக்க, அப்படி யே யவளும் சமைத்து இலையைப்படுத்திட, இவனு மரிகேயொரு பாத்ரத்திலே மோரைக் கொண்டுவந்திருந்து, மோரை வாாததுக கொண்டு, ''அம்மையாரே மோரா விஞ்சிற்று, சோறிடும்'' என் ருருகாலிரு காலிங்கனே சொல்லுகையாலே அம்மையாரனுத து, ''நீ கொண்டுவநத மோராதுலயாததாயிருநதது, மோருள்ளத னையும் சோறிடுவேனோ'' என்றுளாம்.

2 - ம். பாட்டு - திசைக்கின்றதே.

சக. (இசைப்பின்றி யித்யாதி) பிள்ளையுறங்காவல்லிதாசா குடிமகனொரு வனுக் கையனு ரேறிவலித்து நலிந்தவாறே, ''உனக்கு வேண்டுவ தென்'' என்று கேட்க, எனக்குப் பாலும பழமுமாக உண்ண வேணும், சாந்தும்புழுகும் பூசவேணும், நல்ல புடவையுடுக்க வேணும், நல்லவாபரணம் பூணவேணும், தண்டேறவேணும், அணுக்கரிடவேணும்'' என்ன, அவாகளும் '' அப்படியே செய்கி றேம்'' என்று பிளளை திருமாளிகையிலே வந்து, சாந்து, புழுகு,

ஆபரணஙகளை வாஙகிககொணடுபோய அவறறை யலஙகரிதது சாநதியும பணணிவிடடுவநத அவவிரா, பணடையிலு மிரட்டி யாக அவனை வலிகக, "இதென" எனறுகேடக, "பிளளை சாதது கிறவறறையெலலாங கொணடு வநதிகோள, அவாககுச சாதது கிற அணுககனை இடடிகோள, நான அதினகீழே போவேனோ, எனனை வையிலிலே கொணடுபோனி கோள, எனனுடமபிலே நெருபபை வழியடடிருபபோலே அவா சாததுகிறவறறை பூசி னிகோள, அறிகணட மிடடாடபோலே அவா சாததுகிற வாபரணததை பூடடினிகோள, நீஙகள செயத செயலுககு இவனைக கொண டலலது போகேன" எனறு வலிதததாம ஆகையால அவறறுககுச சேராது

ரு - ம பாடடு - இவளைபபெரும

ருo (பரபலேதயாதி) திருநாமததால திருநாமததைச சொலலி யெனற படி இவவிடததிலே யோரை திஹய மருளிசசெயவா ஒருவன பிததோபஹதனாயக கொணடு சென்று வைததியனை பரிஹாரம கேடக, அவனும "ஒரு மணடலம கூரசேவைபணணிககொணடு வாரும" எனறு சொலல அவனும கொடடததசலிலே யிருநது பாாககுடஙகளுககெலலாம தெணடனிடடுககொண டிருநதானாம இததால தாதபாய மெனனெனனில, "திருநாமததா லெனறது திருநாமததைச சொலலி பரிஹரியுஙகோ ளெனறபடி" எனறரு ளிச செயவா

சா - ம பாடடு - தணியும

ருக (மாயனறமரடி நீறுகொணடு) தேவதாநதரஸபரிசததால வநதவசுத திககு பாகவத பாதரேணு பரிஹாரமெனறதுககு ஆபதசமவாதம வணடரும சொணடரும எனகிறவாகளுக கரையன சொனன வாாததைககு பிளளையுறஙகாவலலிதாஸா பரிஹாரம பணணின படியை நினைபபது அதாவது அகளஙக நாடடாழவான இவாக ளுககு அமணனபாழியில சிமஹததைக காடடி, "திருமுறறம திருவடி தொழுஙகோள" எனன அவாகளும "மெய" எனறு திருவடி தொழுது அது "அமணனபாழி" என றறிநதவாறே மோஹிதது விழ, பிளளையுரஙகாவலலிதாஸா தம ஸ்ரீபாத தூளி யை அவாகளுககிட, உணாநதெழுநதிருநதாாகள திருககொட டாரததினருகே கைகினா கடடிககொண டிருககிற நாளிலே ஜீய ரித திருவாயமொழி யருளிசசெயகிறாராய இவவளவிலே வநத வாறே, "தோபபாகனாககு" எனறு, நோவுககு நிதானஞ் சொன னாாகில, அவனை யிடடு பரிஹரியாதே 'மாயனறமரடி நீறு கொணடணிய முயலில' எனறு, இததை பரிகாரமாகச சொலலு வானெனன, நோவுககு நிதானமொனறும, பரிஹார மொனறுமா

யோவிருப்பது" என்று நான் கேட்டேன்; "மோர்க்குழம் பிழியாதே மோஹித்துக் கிடந்த சமயத்தில் சுக்கிட்டுப் பின்பு மோரகுழம்பு கொடுத்து பரிஹரிபபாரைப்போலே, 'தோப்பாகனூக்கு' எனறபோதே அவனைக் கொடுவந்து காட்டப் பெறுமையாலே முற்பட விவ்வழியாலே யாஸ்வஸிப்பித்துப் பின்னை அவனைக் கொடுவந்து காட்டுவதாகக் காணும்" என் றருளிச்செய்தார.

அ - ம். பாட்டு. வேதம்வல்லார்களை.

ருஉ. கீழ்ப்பாட்டில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளை உபாயமாக வாஸ்ரயிககச் சொல்லி, இந்த பாட்டில் புருஷகாரமாகக் கொண்டெனற போது விரோதியாதோவென்ன; இந்த நிஷ்டை தூலபையென் றருளிசசெய்கிறா. (வேறுக வேத்தியெனறு துடங்கி) இதுக்கு தாதபாயம் இந்த நிஷ்டை யுண்டானுல் சீக்கிரமே பலிக்கும், இது கூடாதே புருஷகாரமாக வானுலும் பற்றுங்கோளெனறு. ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள் அபிமானம் சீக்கிரபலபரதமென்றதுக கோணாதிஹியம். திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் பததராவிகைப் புடையிலே ஸவவ்வியாபாரததைவிட்டுக் கண்வளாந்தருளினபோது அவருடைய சிஷ்யா "நமககினி கதியேது" எனன "நம்முடைய சமீபத்திலே யிரும்" என்றருளிச்செய்ய அவரப்படியே செய்து அவருக்குமுன்னே பரமபதத்துக்குப் போனூ; திருக்கணணமங்கையாண்டான் பின்பு மூன்றும்நாளிலே யெழுந்தருளினூ.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

ரு-ம். பாட்டு. அப்பனே.

ருங. (ஏழையென்) கிடையாததிலும் சாபலம் நடக்கைக்கு சம்வாதமாக வருளிச்செய்கிறா. ஆழ்வான் பணித்த வரதராஜ ஸ்தவத்திலே ஒரு ஸ்லோகத்தைககேட்டு எம்பெருமானூ "இப்பாசுரங் கேட்டால் பெருமா ளிரங்காமையில்லை; ஆழ்வான் உன்முகததைக் காட்டிக்காணுய்" என்று பாாத்தருளினூர்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஏறளும்.

உ-ம். பாட்டு - மணிமாமை.

ருச. (மடநெஞ்சால் குறைவிலம்) என்று ப்ரயோகிக்கிறவளுடைய ஹாாத பாவத்தை யாப்த ஸம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிககிறா. ஜீயரிவ் விடத்திலே யருளிச்செய்வ தொருவாாத்தை யுண்டு "'பூசுஞ்சாந் தென் நெஞ்சமே' என்கிறபடியே அனறப்படியே யித்தை விரும்பினவ னினறிபபடியே யுபேக்ஷிக்கையாலே 'நாயகன வரவுதாழ்ந்தான்' என்று அவன்முனனே சாந்தைப் பரணியோடே யுடைப்

பாரைப்போலே, 'என் னெஞ்சென்கக்கு வேண்டா' என்கிறுள்" என்று.

௪ - ம். பாட்டு - நிறைவிலை

ருரு. (வழிபோககிலிதயாதி) ஆநதராளிக பலாததமாக மேல வருமபலததை பராாததிதத பேருண்டோவெனன "சாவிதரி யிதயாதி" அதா வது சாவிதரி எனபாளொரு பெணபிளளையை, மாதாபிதாக கள ஒருவனுககுக "கொடுகக" என றுதயோகிககிற வளவிலே நாரதாவநது, "இவனுக காயிசுக குறைநதிருககும்" எனறு சொலல, அவாகளுமததைக கேட்டிருயககு, அநத சாவிதரியான வள "எனககவனே யாகவேணும, அவனுக கெனனைக கொடுங் கோள, அவனுயுஸ்சுககு நான கடவேன" எனறு சொலல, அததைக கேட்டு அவாகளு மவனுககவளை, நீர வாாததுககொ டுகக, சிலநாள சென்றவாறே, இவனைக கொணடுபோக யமபடா வநது கொணடுபோகிறவளவிலே, அவளுங கூடபோய, யமனு டைய வோலககததிலே செலல, யமனும தூதாகளைபபாாதது "இவளையேன கூட்டிககொணடு வநதிகோள" எனறு வெறுதது, அநதசாவிதரியைபபாாதது "உனககெனன வேணும" எனன, பாதாவேணும்" எனன, "அவனை யொழிநததைககேள" எனன, ஆகிலவனுககு நானனேகம பிளளைகளைப பெறவேணும்" எனறு வேண்டிக கொணடாளிறே, அவனுமபபடியே அவளபிமததை தலைககட்டிருன.

௯-ம். திருவாய்மொழி நண்ணுதார்.

ப்ரவேசம்.

ருசு ஆழ்வாருடைய தயாளுதா பரதிபாதகமான வின் நிாவாஹம பரம தயாளுவான வாழவான பரகருதிககுச் சேருமெனகைககாக வோரைதிஹய மருளிசசெயகிறுா. ஆழவானருன ஒரிடிநதே வழி போகாநிறக ஒருசாபபம தபபளையைப பிடிததுக கூபபிடாநிற்க, "இதாரறியக கூபபிடுகிறது" எனறு மோஹிததானும, இவவா ழ்வான பரகருதிககுச் சேருமே அவா நிாவாஹமும.

ருஎ. ஆழவான திருககாவேரியிலே குடமெடுதது விடுவாரினறியிலேகலேசிக கிற ஒரு ஸ்ரீககு தணணீாககுடமெடுததுவிட்ட கதையையு மரு ளிச்செய்வார.

உ - ம். பாட்டு - சாமாறும.

ருஅ. (சாமறும் கெடுமாறும) சாவிலும தனமிழநததுவே துககமா யிருககு மெனறு கருதது - அதுககு ஹேது (அததையேயிறே யிதயாதி) தஞசமாக நினைததிருபபது எனறதறகு சமவாதமாக ஐதிஹயம.

ஒருத்தனை "ராஜத்ரோஹி" என்று கையையும் காலையும் தெறிக்க, இவனை வினவப் புகுந்தவர்கள், "இப்படிப்பட்ட தாகாதே" என்ன "'ஆயிரம், ஐனூறொன்று சிலகாசுதா' என்னுதே யிவ்வள வோடே போயிற்று, உங்களனுக்கிரஹமிறே" என்றானும்.

௩-ம். பாட்டு - கொண்டாட்டும்.

௫௯. (இதர விஷயங்களினுடைய விதயாதி) இவரருளிச்செய்த வார்த்தைக்கு ஆப்த சம்வாதம் "சிற்றுள் கொண்டாரித்யாதி" சோக்கைப்பல்லி, நிலைபல்லி. சோக்கைபபல்லியானது ஓரிடத்தில் பல கால் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும், அப்பல்லிபோலே யிதுபடியன் றே, வென்றிருக்க வொண்ணுதெனறு ரொனறபடி.

அ-ம். பாட்டு - காட்டி.

௬௦. ("மாமேவ யோப்ரபத்யந்தே" "தமேவ சரணம்கஸ்ச")விரோதியைப் போக்கிலு மிவனைப் பற்றவேணும் என்கிறதற்கு சம்வாதம். பிள்ளை திருநறையூரறையா, "ஒருகுருவி பிணைத்தபிணை யொருவரா லவிழ்க் வொண்கிறதில்லை; ஒரு சர்வசக்தி காமானுகூலமாகப் பிணைத்தபிணையை அவனைக் காற்கட்டாதே இவ் வெலியெலும்பனுன சம்சாரியால் அவிழ்த்துக்கொள்ளப்போமோ" என்று பணிப்பர்.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்

ப்ரவேசம்

௬௧. (தம் செல்லாமையாலே யெனறது) ஈஸ்வரன் கைவிட்டிருக்க இவர் திருத்தினல் திருந்துவாகளோ வென்னில்; "உபதேச சுத்தியாலே திருந்துவாகள்" எனனுமதுககோரை திஹய மருளிசசெய்வா - அதாவது உபரிசர வசுவானவன ருஷிசாபததாலே பாதாளகதனுய் அஙகே பஞ்சராத்ர நிஷ்டாதனுய் வாத்தியாநிற்க, தத்ரத்யரான வசுராகள் "இவன் தேவபக்ஷபாதி" என்று ஆயுதாதிகளாலே நலிய, இவன் பகவத பக்தனுகையாலே அவை குண்ட சக்திகஙகளானமையைக கண்டு, புரோஹிதனுன சுக்ரனைக்கிட்டி "இவனை ஹிம்சிககும் வகையேது" என்ன, சுக்ரனும் "இவனுடைய பகவத்பக்தியைக் குலையுங்கோள்" என்ன, அவாகளும், ப்ராமஹண வேஷததை பரிக்ரஹித்து உபரிசரவசுவைக் கிட்டி, "பாதாளகதனுன வாபததசையிலும் உபேக்ஷித்திருந்த விஷ்ணு விஷயத்திலே பக்திபண்ணுகிறதென" என்றுப்போலே விஸ்ரம்பஹானிககு டலாகச் சிலவறறை ஜல்பிக்க, "நம்முடைய பகவத் பக்தியையும் தவிற்கும்படி இவாகள் தாக்கதராவதே!"

என்று வெறுத்து, "இவர்களுக்கு மிரங்கவேணும்" என்று ஈஸ்வரனை யாசிக்க, அவர்க ளனுகூலராய அப்போதே முக்தரானார்களென்ற ஸ்ரீ விஷ்ணுதாமத்தில கதையை யருளிச்செய்வர்

௬௨. எம்பெருமானார் தரிசனஸ்தரி லெத்தனையேனும் கல்வியில்லாத ஸ்ரீ பராயரும், தேவதாந்தரங்களை அடுப்பிடுகல்லோ பாதியாக நினைத்திருக்கிறது. ஸ்ரீ பராயமென்றது அகளங்கநாட்டாழ்வான் பார்யையான, தரிபுராதேவி வருத்தாந்தத்தை நினைப்பது.

எ - ம பாட்டு - ஓடியோடி

௬௩. "முமுக்ஷுக்கள் இதரதேவதைகளை பஜியார்கள் "என்னுமதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டி, அநுஷ்டானமுங் காட்டுகிறார். (த்வயாபிப்ராப்தமித்யாதி) அம்பரீஷன் பகவத் சமாஸ்ரயணம் பண்ணுகிறகச்செய்தே, "இவன் சமாதியின்ற நிலையறியவேணும்" என்று பார்த்து சர்வேஸ்வரன் இந்திரவேஷம் பரிகரஹணம் பண்ணி, ஐராவதத்திலேறிவந்து முன்னே நின்று, "உனக்கு வேண்டுவதென்" என்ன "ஒரு புழுவும் தானுமாயவந்து நிற்கிறவனார்" என்றான், "சர்வேஸ்வரன் பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு வந்தான்" என்னு மிடமறியானிறே, கொண்டுவந்த வேஷ மிதுவாகையாலே, அவனைப்பார்த்து, நீ யாவனொருவனை ஆஸ்ரயித்து இந்த வைஸ்வர்ய மடையப்பெற்றாய், அப்படிப்பட்டவனைக் காணநான் ஆஸ்ரயிக்கிறது, இப்படி வழிபோவார்க கெல்லாம் பச்சையிட்டுத் திரியுமவனல்லேன்காண், இப்போது முகங்காட்டாதே போகவல்லையே பிரானே உன்னைக் கும்பிடுகிறேன், என்றானிறே.

௬௪. பகவத் சமாஸ்ரயணம்பண்ணி கயாஞதிகராய இருப்பார் ஒருவர் (திருமழிசைப்பிரான்) இருந்து தம்முடைய வஸ்திரத்தைப் புரையாநின்றாராய, அவ்வளவிலே ருத்திரனும் பார்வதியுமாக போகாநிற்க, அனுதரித்த திருந்தாராய, தேவியானவள், "நீர் சர்வாதிகராயிருக்க உம்மைக் கண்டவிடத்தி லிவன் அனுதரித்துக் காலை நீட்டிக்கொண்டிருந்தானே" என்ன, "அவன் பகவத் பக்தன் போலே காண்," என்ன, "அதுதா னிருக்கிறபடி யறிவோம்" என்று இருவரு மிவர்பக்கலிலேவந்து, "நீ யென், தேவர்களை மனுஷ்யர்களக்கண்டால் அனுவர்த்தித்து வேண்டும் வரங்களும் வேண்டிக்கொள்ளக் கடவர்களா யிருப்பர்கள், நீ நம்மைக் கண்டவிடத்தில் நீட்டினகாலை முடக்குதல், சிலவுபசாரங்களைப் பண்ணுதல், சிலவற்றை வேண்டிக்கொள்ளுதல், செய்யாதே யிருந்தாயே!" என்ன, "அழகிது அவையெல்லாஞ் செய்யக்கடவேன், மோக்ஷந்தரலாமோ" என்ன, "அது நம்மாலே செய்யலாமதன்று பகவத் சமாஸ்ரயணம்பண்ணி அவன் ப்ரஸாதத்தாலே பெறவே

ணும” என்ன “ஆகில், இன்று சாவானை நாளைச் சாவப்பண்ண லாமோ” என்ன, “அதுவும் காமானுகுணமாயிறே யிருப்பது, நம் மால் செய்யப்போகாது” என்ன, “ஆகில் நீசெய்யுமது, இவ்வூசி போனவழியே நூலும் போம்படி யனுக்ரஹித்து நடக்கு மித் தனை”என்ன, தேவனும் கோபத்தாலே நெற்றியிற் கண்ணைக்காட் ட, இவரும் காலிலே அனேகங் கண்ணையுண்டாக்கிக் காட்டினா.

சுரு. (அடிமைபுகுவது வெனகிறவிடங் விதியாயித்யாதி) மோக்ஷப்ரதத்வம் அவாகளுக்கு மில்லையேயாகிலும் ஸவாகாதி புருஷாாத்த பர ததவமாகிற வதிசயமுண்டே யென்ன; அவாகள் ஸவாஸரிதாபக்க லசூயாளுக்களாகையாலே அவ்வழியாலு மவாகளுக குத்காஷ மில்லையென்னு மத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே காட்டுகிறா. யயா திசரித்திரத்தை பட்டாவாசித்துப போந்திருக்கச் செய்தே, பிள்ளை விழுப்பறையரும் ஆப்பான் திருவழுந்தூரறையருங் கூட “வேதோபப்ர மஹணாத்தமாக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தங்களி லிதேவவாதத்தை விசதீகரிகிறது” எனறு, கேட்க, “க்ஷுத்ர தேவதைகள், தந்தாமையா ஸ்ரயித்து பெற்றாலும் பிறாபக்கலி லே யோருத்கரஷங் கண்டாவது பொறுக்கமாட்டாாக ளென் றும், சாவேஸ்வரனே ‘பிறாவாழ்வு நம்வாழ்வு’ என்று நினைத்திரு ப்பா னென்றுஞ் சொலலி, ஆனபின்பு இதரதேவதைகளாஸ்ரய ணீயரன்று, இவனொருவனுமே ஆஸ்ரயணீயனென்னு மாத்தத் தைச் சொல்லுகிறது” என்றருளிச்செய்தாா.

அ-ம். பாட்டு - புக்கடிமை.

சுசு. (நாராயணனருளே) ருதுதரன் மாாக்கண்டேயனை யழைத்து “நானு முன்னேபாதி ஸாவேஸவரனை ஆஸரயிதுதுக் காண் இப்பதம் பெற்றது, இனி ஊண்கொடுத்தல் உபதேசங் கொடுததலிறே” அதாவது ஒருவன க்ருஹததிலே ஒருபசியாளன்வந்து” எனக் குக்ஷுதபாதையா யிராநின றது இதனை யாறறவேணும்” என் றால் உண்டாகு லிடக்கடவன், இல்லாவிடில் “இன்னாரகததிலே பசியாளா கிடுவாகள், ஆகையாலே அங்கேபோ” எனறு சொல் லுவாகள்! அததைச் சொல்லுகிறது.

ரு-ம. பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—கையார்சக்கரம்.

க-ம். பாட்டு - கையார்சக்கரம்.

சுஎ. (அறையோவெனறது) ஜயித்தவன் சொல்லும்வார்த்தை. இந்தசப்தம், நிஷேதவாசி. ஸ்வதந்திரனானவனை யிப்படி நிஷேதிப்ப தெத் தைக் கொண்டென்ன “பகவத க்ருபையைக்கொண்டு” எனற

வாக்கியத்திலே ஐயங்களமமாள விஜயநகரத்திலும மீணடுபேரரு ளாளன சந்நிதியிலே தெலுஙகிலே யருளிசசெயதவார்ததையை யநுசந்திபபது

எ-ம பாடடு - அமமான்

சுஅ. (யாஞா) "நிததியசமசாரிகளுககு மிவவருகாயிருநதேனநான" எனகிற ஆர்ததததுக்கு சமவாதமாக அபியுகதருடைய அபிநயததைககா டடுகிருா. பிளளையமுதனா, "அமமாஞழிபபிரான" எனறு மேலேகாடடி "யாஞா" எனறு குறையச சொலலிக காடடுவா.

௩-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி

ரு-ம பாட்டு - கடியன்.

சுக (குணஹானி யுணடாஞலும அதுவிடுகைககுறுபபனறிக்கே பறறுகைக குறிபபு) எனனுமதுககு சமவாதம. அநசூயை பிராடடியைப பார்த்து "ஸ்ரீகளுககு தெயவம பாததாவேகாணும" எனன, அன நதரமபிராடடி லஜஜிததுக கவிழ்தலையிடடிருநதாள, "நானிவா பககல பரவணையாயிருககிற விருபபுககடி, பெருமாள பககலுண டான குணததாலே, என்றிறே நாடடார நினைததிருபபது, தைவ யோகததாலே அவாககு குணமுணடான விததனை போககி, குணஹீனருமாய விருபருமாஞலும நானவரை விடமாட்டாதே யிருககு மிருபபைகாடடலா யிறறிறே, அவரை குணஙகளோடு வயதிரேகிததது வைககப பெறறதாகில" எனருளிறே.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ.

க-ம பாடடு - எஙஙனேயோ

எ0. (புதராகள) "பகவதவிஷயததில வகாஹனஙகொணட புதராகள ஸலா கநீயா" எனனுமதுககு ஐதிஹயம. கூரததாழவார (ஆழவானதிரு ததமபபஞா) ஓரளவிலே நஙகையார திருவடி சாாநதவாறே "இனனமு மொருவிவாஹம பணணுவோமோ" எனறு, விசாரிதது 'இதுதான கரமததாலேவநது ஆழவானுககு விரோதமாயத தலை ககடடும, இனிதான, 'அஞுஸாமிநதிஷடேத' எனறு, ஶாஸதரம சொல்லாநினறது, இஶ்ஸதராரததததை யநுஷடிபபோமோ! பாகவத பரிசரியையைப பணணுவோமோ" எனறு, விமாஶியா "அசசாமானய தாமததினகாடடில இவவிசேஷதாமமே பர பலம" எனறு தவிாநதாா

எ-ம. பாடடு - நிறைந்தவனபழி.

எக. (வனபழி) எனறது வலியபழியை - இஙகு பழியாககச சொலலுகிறது, சுவாபதேசததிலே தருஷடாதருஷட விபாகமறவவனகை பாாத திருககை யொழிய ஸவயெதனமெனறு விவகூிததது, ஸவயத

னம் பழியென்னுமதுக்கை திஹ்யம். ஆண்டாளொருநாள் பட்டரையும் ஸ்ரீராமபபிள்ளையையும் காட்டி, "இவர்கள் விவாஹப்ராப்தராஞர்கள், பேசாதேயிருக்கிறதென்" என்ன, "ஆகில, நாளைப் பெருமாள்பாடே போனவாறே வரக்காட்டு"என்ன, அவர்களையுங் கொண்டு திருமுன்பே நிற்கச்செய்தே, பெருமாள் அருள்பாடிட்டு, "ஒனறுசொல்லுவாய் போலே யிருந்தாயீ!" என்று திருவுள்ளமாக, "'இவர்கள் விவாஹப்ராப்த ராஞர்கள்' என்று சொல்லாநின்றாகள" எனன, "நாமேசத்ருஸமான விடத்திலே சம்பந்தித்துத் தருகிறோம்" என்றருளிச்செய்ய, பிற்றைநாள்மனனியைக் கொண்டுவந்து நீர வாரததாரகள். இததால் ப்ரபன்னனுக்கு த்ருஷ்டாரத்தமான ஸ்வயத்தினமும் பழியென்றபோதே, ஸ்வயதனரூபமான உபாயாந்தரங்கள் பழியென்னுமத்தை சித்தவத்கரித்து.

எஉ. (நீண்ட பொன்மேனியோடும் நிறைந்தென்னுள்ளே நின்றொழிந்தான்) எனறவிக்ரஹ வ்யாப்தி ப்ரஸங்கததிலே ஐதிஹயம. ஒருநாள் ஜீயா கோவிலுக்கு எழுந்தருளாநிறக, வழியிலே பிள்ளானைக் கண்டு, "ஈஶ்வரனுச்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியேயோ வுள்ளது, விக்ரஹ வ்யாப்தியுமுண்டோ?" என்று கேட்க, "ஸாவ விஷயமாக ஸ்வரூப வ்யாப்தியே யுள்ளது; உபாசக்விஷயத்தில் அவாகள் பக்கல நுக்ரஹத்தாலே அவாகள் ஶுபாஶ்ரயமாக பாவித்த விக்ரஹத்தோடே யெழுந்தருளியிருக்கும்; இனி ஸ்வரூப வ்யாப்திக்கு ப்ரமாணங் கண்டவிடம்—சாமான்ய விஷயமாகிறது, விக்ரஹவ்யாப்திக்குப் ப்ரமாணங் கணடவிடம்—விசேஷ விஷயமாகிறது" எனறு பணித்தாளும்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.

கo-ம். பாட்டு - கோலங்கொள்.

எங. (கோலங்கொள்சுவாக்கம்) என்றது சுகத்தையுடைய சுவாக்கம் நிலைநில்லாததுமாய், துக்கமிஸ்ரமுமான சுகத்தையுடைத் தாகையாலே, "முகப்பில் தரஶநீயத்தைப்பறற" எனறதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். "நரகத்தோடொத்திருக்கச்செய்தே வாசலிலே கழுஞ்சு செம்மண் பூசியிருக்கு மாப்போலேகாண்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வா.

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

எ-ம். பாட்டு - வந்தருளி.

எச. (வந்தருளி) என்று ாடுபாடுதோன்ற வருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதம். பட்டா ஸ்ரீபுஷ்பயாக மணித்தானவாறே நஞ்ஜீயரை பலகாலுமியல் கேட்டருளுவா; ஒருகோடையிலே திருவீதியிலே நீர

விட்டு யெழுந்தருளியிருந்து இப்பாட்டை இயல்சொல்லும், என்று ஜீயர் யருளிச்செய்து, தாம் யித்தை யநுசந்தித்திருந்து அனந்தரத்தே தாமு மிப்பாட்டை யியல்சொல்லி, 'யமநியமாதி க்ரமத்தாலே த்யேயவஸ்துவை மநம்பண்ணிப் புறம்புள்ள ப்ராக் கையறுத்தனு சந்திக்கப் புக்காலும் சுக்கானப்பரல்போலே யிருக்கக்கடவ நெஞ்சுகள் பதஞ்செய்யும்படி, தாமீகராயிருப்பா ரிவை சில ராசசொறகளைப் பொகட்டுப்போவதே!' என்றருளிச்செய்தார், நஞ்ஜீய ரிவ்வார்த்தை யுருத்தோறு மருளிச்செய்வர்" என்றருளிச்செய்வர்.

எரு. (வந்தருளி) என்கிற தாழ்ந்த ஸ்வரத்தாலே ஈடுபாடு தோற்றுமதுக்கு சம்வாதம். ஆப்பான் திருவழுந் தூரரையர், கையிலே தாளத்தை வாங்கி "வந்தருளி, வந்தருளி" என்று மேல்போகமாட்டாதே படுவராம்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

க-ம. பாட்டு - ஆராவமுதே

எசு. (கடலிலுப்புச்சாறித்யாதி) இந்த திருநாமத்தினுடைய போக்யதை, தேசாந் தரஸ்தராய பாஷாந்தரஸ்தரா யிருக்குமவர்களையு மீடுபடுத்து மென்னைக்கோணைதிஹ் யமருளிச்செய்கிறார். உத்தரபூமியிலே லோகஸாரங்க மஹாமுனிகள் வர்த்தியாநிற்க, இங்குத்தைஆன ஒருவனங்கேறச்செல்ல, "பிள்ளாய் தக்ஷிணபூமியில் விசேஷமென்" என்று கேட்க, "திருவாய்மொழி யென்றொரு ப்ரபந்த மவதரித்தது, ஶிஷ்டர்கள் பரிக்ரஹித்துப் போரக்கொண்டாடிக் கொடுபோகா நின்றார்கள்" என்ன, "அதிலே உனக்குப் போவதொரு சந்தைசொல்லிக்காணாய்" என்ன, "'ஆராவமுதே' என்கிற வித்தனையு மெனக்குப்போம்" என்ன, "நாராயணாதி நாமங்கள் கிடக்க, இங்கனேயு மொருநிர்தேசமுண்டாவதே!" என்று அதருப்தராய், "இச்சொல்லு நடையாடுகிற தேசத்தேறப்போவோம்" என்று அப்போதேபுறப்பட்டுப் போந்தார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

க-ம பாட்டு - மானேய்நோக்கு

எஎ. (லக்ஷ்மணாதிகளைப்போலே யவதரியாதே ஸ்தாவரங்களா யிருப்பானேன) என்ன, அதிலும் "நடையாடி யித்யாதி". உகந்தருளின நிலங்களிலுள்ள வைபோக்ய மாகைக்கு ஹேது, பகவதபிமத மாகையாலே யென்று விவக்ஷிதது அதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். ஜநநாதப் பிரமஹராயர், திருமுடிக்குறையிலே யொருமரம் வெட்டப்புக, அதத்தை எம்பார்கேட்டு "அல்லாளப்பெருமாளே, ஈஸ்வர விபூதியை அழிக்கப்பார்த்தாயோ" என்ன, இவர்சொல்லும் வார்த்தைக்

கேட்கைக்காக, "ஈஶ்வர விபூதியல்லாத விடமுண்டோ" என்ன, "அவைபோலன்று காணிவை; சாரவபௌமனுன ராஜாவும் மஹிஷியுமாக முற்றூட்டாகக்கூட நீரவாரத்து ஆக்கும் சோலைபோலே பெருமாளும் பெரிய பிராட்டியாருங்கூடக் கைதொட்டாக்கு'மவைகாண்" என்றருளிச்செய்தார.

கo - ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறும்.

ப்ரவேஶம்.

எஅ. அவதாரங்களில் பிற்பாடாக்கும் மநுபாவ்ய மாம்படி சதாசன்னிஹிதமாகையைப்பற்ற "சத்யசங்கல்பனுடைய சங்கல்பம் குலையும்படி" என்றவிடத்திலே "கூரத்தாழ்வான், ஆர்த்தராய் சரணம்புக, பெருமாளு மிரங்கி 'மூன்றுநாளைக்குள்ளே விடைதந்தோம்' என்ன 'ஆழ்வான் திருமதிளுக்குப் புறம்பானுர்' என்று கேட்டு உடையவரோடிச்சென்று, 'ஆழ்வான், நாமிங்கே யிருக்க உமக்குப் பரமபதத்தே போகவேண்டிற்றே' என்ன, 'அடியேன் சம்சாரத்திலடிக் கொதிப்பாலே மறந்தேன்' என்ன, 'ஆகில் நாமும் சரணம், புகுந்தாலின்னஞ் சிலநாள் ஆழ்வானை இங்கே வைக்க விரங்குவர்' என்று திருவாசலளவுஞ் சென்று, 'சத்ய சங்கல்பனுடைய சங்கல்பத்தைக் குலைக்கவேண்டா' என்று, மீண்டருளினுர்" என்று ப்ரசாதிப்பர். அதாவது நானொருவன் தோன்றிப் பெருமாளை இரண்டுவார்த்தை சொல்லுவாராகப் பண்ணலாமோவென் றருளிச்செய்தவது, "ராமோத்விர்னுபிபாஷதே" "ஏதத்வ்ருதம்மம:" இத்யாதி.

எகூ. (க்ருஷ்ணுவதாரத்திலே போந்தார ப்ரத்யாசத்தியாலே) இத்தை ஆப்த சம்வாத முகேன விவரிக்கிறா. "இவ்வாழ்வாரக ளெல்லாரும் க்ருஷ்ணுவதார மென்றவாறே போரமண்டி யிருப்பாகள், இதுக்கு ஹேதுவென்" என்று பட்டரை நஞ்ஜீயாகேட்க, "ஒருவனுக்கு துக்கம் சிலநாள் கழிந்தால் பொறுக்கலாம், அணித்தானுலாறியிருக்கப் போகாதிறே; அப்படியே அல்லாத வவதாரங்களைப்போ லன்றிக்கே, சமகால மாகையாலே, 'ஒரு செவ்வாய்க்கிழமை முற்படப் பெற்றிலோம், பாவியேன்! பல்லிலேபட்டுத் தெறிப்பதே' என்னு மிழவாலே வயிறெரித்தலேயா யிருக்கும்" என்றருளிச்செய்தார.

ச-ம். பாட்டு - கள்ளவேடத்தை.

அo. (கள்ளவேடத்தைக்கொண்டு) என்கிறதற்கு பௌத்தாவதார கதையை அருளிச்செய்கிறா. அதாவது "சிலவசுரர்கள் ருத்திரனைநோக்கி

துபஸஸைபபணண, அவன பரதயக்ஷமாய 'உஙகளுக கெதுவே
ணுமு, இநத துபஸஸுு யெதுககாகப பணணுகிறிகோள' எனறு
கேடகக, 'எஙகளுக கொருததராலுமு ஜயிககபபடாம லிருகக
மூனறுபட்டணம் வேணும்' எனன, 'அபபடியே யுணடாகக கட
வது, அநத படடணஙகள மூனறு மொனறோடொன்று கூடா
மல் சஞசரித்துககொணடு திரியககடவது· மூனறு மோரிடததி
லே கூடுகிறபோது உங்களுககு மஹததான வாபத்துவருமு,
பேணிககொளளுஙகோள' எனறு, சொலலி போயவிடடான,
அதுககுப பினபு, மூன்றுபடடணஙகளு முணடாயிறறு, அவை
கள்தான ஒனறிருபபுக கோடடையாயுமு, ஒனறு வெளளிக
கோடடையாயுமு, ஒனறு பொறகோடடையாயு மிருந்தது, அந்த
பட்டணஙகளிலே அசுராகளிருந்து தேவாகளையு மவாகளுககு
ஹவிாபாகஙகொடுகக யாகாதிகள பணணுகிற பராமஹணாகளை
யும் பாதிககபபுகுநதாாகள், யாகாதிகள நடவாதபடியினுலே
தேவாகளுககு பலக்ஷயமு பிறநதது, தேவாகளுககநதவசுராகளை
ஜயிககப போயிறறதிலலை, பட்டணததுககருகில் கிடடவுமு போ
யிறறதிலலை, அதுககுபபினபு பரமஹாதிகளான தேவாகளெல்
லாருமு கூடிருததிரனருகேசெனறு 'எஙகளுககு ஹவிாபாக
மில்லாமல போயிறறு, யாகம் நடததுகிற யூாகளிலே அநதபட்
டணததோடே செனறிருந்து விடுகிறுாகள, அவாகளெலலாரை
யும் சமஹரிக்கிறுாகள ஆகையாலே அவாகளை சம்ஹரிககவே
ணுமு' எனன, 'நசசுமரமாகிலுமு நடடமரஙகளை வெடடுவாருண
டோ, எனககுச செயயபபோகாது' எனன, அதுக்குப பினபு
திருபபாறகடலிலே செனறு பரமஹாதிகள கூபபிட, அபபோது
ஸாவேஸவரன பரததியக்ஷமாய பெரிய திருவடி நாயனுரி லெ
ழுநதருளி சேவை பரசாதிததது, 'ஏனவநதிகோள' எனறு கே
டக, அவாகளுமு ஏவமு வருததாநதமெலலா மீஸவரனுககு விண
ணபபஞ்செயது, 'தேவரவாகளை சம்ஹரிககவேணும்' எனன, 'நீங
கள்தானே யெலலாருமு சமஹரிககவொண்ணுதோ' எனன, 'அந்
தவசுராகள தாஙகள சிலதாமஙகளை அனுஷடிபபது, சிலயாகங்
கள பணணுவது, இபபடி சிலதாமு முரததை யுணடாயிருககச
செயதே, எஙகளால ஜயிக்கபபோகாது எனன, 'ஆனுலவா
களை ஜயிககிறேம், நீங்கள ஸவஸதானஙகளிலே போருஙகோள'
எனறு சொலலிவிடடு, ஒரு வருதத பௌததனுகக கொணடு
புறபபடடு ஓடடையு மிடுககிககொண்டு, கையிலே புலலையுஞ
சுறறிககொணடு, அவாகள படடணங்களிலே செனறு, 'தாமு
ஙிஷடன' எனனுமபடி சிலவாாததைகளைச் சொனனுன, அவா
களு மிவனை, 'தாமஙிஷடன' எனறு விஸவஸிதது ஒருயாகம்

பண்ணத் துடங்கினாகள், அப்போதவன்வந்து 'எது உத்தியோ கிக்கப் படுகிறீகோள்' எனன, 'யாகம் பண்ணப்போகிரேும்' என்ன, 'அதுக்கிந்த சமித்துக்க ளேதுக்கு' என்ன 'ஹோமம்ப ண்ண' என்றாகள்; அப்போதவன் காஷ்டம் தின்னப் பிறக்கிற தில் புல்லைத்தின்கிற பசுவாய்ப் பிறக்கிறது நல்லதென்றும்; 'ஹவிஸ்ஸுயேதுக்கு'என்று கேட்டான், 'தேவாகளுக்கு ஹவிாபா கங்கொடுக்க' என்றாகள், இதுக்கவன், 'ஒருத்த னசலூருக்குப் போகிறவன் கட்டிப்போகிற சோற்றை ஒருத்தன் கையிலே யிட்டுவைத்துத் தான்போனல், அவனுக்கு அவனுடை சோறு வந் துதவினலன்ரே தேவாகளுக்கு கொடுத்த ஹவிஸ்ஸுமுங்க ளுக் குதவும்' என்றும்; 'இந்த ஆடுகளேதுக்கு' என்று கேட் டான், 'வபையெடுத்து ஹோமம்பண்ண' என்றாகள், 'ஆனல் ஆட்டுவாணியன் பரமதாாமீகன்' என்றும்; இப்படியே அவா களை க்ருத்ரி மோக்திகளாலே ப்ரமிப்பிக்க, அவாகளு மவன் வார்த்தையை விஸ்வசித்து யாகம் பண்ணுகிறத்தையும் விட்டு, தர்மஶாஸ்த்ரத்தைகளும்போய் ருத்திரனையுந் தூஷிக்கத் துடங்கினா கள்; அவ்வளவிலந்த வ்ருத்த பௌத்தன் ருத்ரனருகேசெனறு 'உன்னை தூஷிக்கிறா கண்டாயோ' என்றுன், அத்தைக் கேட்டு அவனும் கோபிதகொண்டு அவாகளை ஸம்ஹரிக்க உபக்கிரமித் தான்; அப்போது பூமிதேராயிருந்தது, மஹாமேருதனுஸ்ஸாயிரு ந்தது, சாவேஸ்வரன அம்பாயிருந்தான், ருத்திரன் அந்தவசுராக ளோடே யுத்தம்பண்ணி அந்தவம்பைக்கொண்டு அவாகளை சம் ஹரித்தான்; பின்பு தேவாகளுக்கு ஹவிாப்பாக முண்டாயிற்று. இப்படி ஈஸவரன் க்ருத்ரிமத்திலே ஜயிக்கையினலே "கள்ள வேடம்" என்கிருர்.

அக. (முன்பவசித்யாதி) "தஸ்மாத்" என்றதினாத்த சாமாத்தியத்தாலே முன் பெடுத்துப்பாாக்க முடியாதொழிந்தது சித்தம். "இவநந்த ராத்மாவாய் நிற்கையாலே செய்தான்" என்றத்தால் பலிதமான ருத்ரோச்சிராய பகவததீநத்வத்துக்கை திஷயம். "பண்டொரு ராஜாருத்திர தத்வமே பரததவம்"என்றெழுதி "எழுத்திட்டுத்தா ருங்கோள்" என்ன, அப்படி பலருமெழுதி யெழுததிடாநிற்கச செய்தே; ஒருவா "வாராய் நீ யிவ்வோலை கெடாமே நோக்கிவைத் தாலிறே இவனுடைய பரத்வம் சாதிக்கவாவது, நீநினைக்கிற தேவதைக்குண்டான வுச்ராயஙகள் "சாவேஸ்வரனலே" என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லா நினறன; ஆனபின்பு, இன்று, நீசொல் ல, நானெழுத்திட்டுப் போகிறேன்; நானையொரு விவக்ஷிதன் தோன்றி "இவனஞ்ஞயிருந்தானீ! என்ன கேட்பதில் இனறு நீ நினைத்தத்தைச் செய்துக்கொள்ளமாட்டாயோ" எனருா.

௬-ம். பாட்டு - நின்றவாறும்

௮௨. (இவர் இவ்விஷயத்தில் படுகிறபாடெல்லாம்) இவர்படுவது ஆஸ்ரிதார்த்தமான செயலுக்காகையாலே பரசங்காத அவனுடைய ஆஸ்ரிதார்த்தமாகச்செய்யும் செயலுக்கு ஐதிஹ்யம். வடக்குநின்றும் போரப்பாடவல்லராயிருப்பாரொருத்தர் "பெருமாளை திருவடி தொழவேணும்" என்றுவர, ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் தீர்த்தத்தினன்றிரா, திருமாலையைப் பாடிச்சமைந்து பெருமாளை மத்தகஜங்களை யேத்துமாப்போலே யேத்திவசமாக்கி கணிசங்கொண்டு, "நாயன்றே, தேவர் திருவடிகளுக்குப் போர நல்லானொருத்தரெழுநூற்று காதமாறுண்டு தேவரை 'திருவடி தொழவேணும்' என்று வருகிறது, இவனை யழைத்துக்கொண்டு சம்பாவனை பண்ணியருளவேணும்" என்ன, பெருமாளும் "அப்படியே செய்கிறோம்" என்று திருவுள்ளமாய் அருளப்பாடிட்டு திருப்புன்னைக்கீழ் நின்று அவர்நின்ற விடத்தளவும் செல்ல நாலுகோல் தறை திருக்கைத்தலத்திலே யெழுந்தருளி விண்ணப்பஞ்செய்வார்களை யெல்லாமருளப்பாடிட்டு "வாரிகொள் இவன்வந்த தூரத்துக் கெல்லாம் போருமோ நாமிவனுக்குச் செய்த தரம்" என்று திருவுள்ளமானார்.

௮௩. (இப்படியேயித்யாதி) அநுகூலரானவரைப்போலே ஸாபராதரான நம்மை அங்கீகரிக்கக்கூடுமோ வென்ன, புருஷகாரபலத்தாலே கூடுமென்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம் ௬௩-வது ஐதிஹ்யத்தைப் பார்ப்பது.

௬-ம். பத்து.

௧-ம். திருவாய்மொழி—வைகல்.

௨-ம். பாட்டு - காதல்.

௮௪. (திருவடிகளிலே விழுந்தாலுண்டாப்போலே தாரகமாயிருக்கும்) என்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம். "மதித்தான ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ஸ்ரீபாதத்தே தலைப்பட தெண்டனிட்டவன்று எனக்குண்டு பசிகெட்டாப்போலேயிருக்கும்" என்றருளிச்செய்வர் ஜீயர்.

௬-ம். பாட்டு - போற்றி

௮௫. (ஆர்த்தத்வனி செவிப்படும்படி யுயரப்போற்றி யென்கிறாள்) என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததுக்கு சமவாதம். பிள்ளையமுதனார் திருவிருந்தவனைமாராவனை "இப்பத்துக்கு பட்டருளிச்செய்தது தென்" என்றுகேட்க, "'தன்னார்த்தியவற்றின செவியிலே படும்படி யுயரச்சொல்லுகிறாள்', என்றருளிச்செய்தார்" என்ன, "நெய்தல நிலத்தில் புன்னைப்படாந்தனன்றோ கிடப்பது, இங்கனே சொல்லக் கூடுமோ" என்ன, அவன்பட்டர்பாடேவந்து "இங்கனே

பணித்தார்" என்ன, "இவ்வார்த்தத்துக்கு நிரூபகம்—இசையாயிற்று; அதுபோற்றியென்று — உயரச்சொல்லி யிருக்குமோ! தாழச்சொல்லியிருக்குமோ!" என்றருளிச்செய்தார்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

௧-ம். பாட்டு - மின்னிடைமடவார்.

அ௬. (த்வயக்ஷரஸ்திவத்யாதி) அஹங்கார மமகாரங்கள் விநாசகர மென்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம். "மாமகா:பாண்டவாஶ்சைவ" என்கிறவிடத்திற்குச் சிரியாத்தான் சொல்லும்படி "என்னுடையவாக ளென்றும் பாண்டவர்களென்றும் பிரித்தான், அதிறே விநாசபர்யந்தமாக்கிவிட்டது" என்று.

௩-ம். திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

ப்ரவேஶம்.

அஎ. (இப்படி தாழநின்றவன் ஸர்வேஸ்வரனென்கிறார் என்று, பிள்ளான் பணிக்கும் என்றருளிச்செய்வர்) அதாகிறது 'யாவையும் யாவரும் பிழையாமல், பிணக்கி' என்று கீழே ப்ரஸ்துதமான ஸர்வேஸ்வரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறாரொன்று, "இதிலே யொருவாசி தோற்றபட்ட ரருளிச்செய்வர்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர்.

௪-ம். திருவாய்மொழி—துரவை.

௬-ம் பாட்டு - கலக்க.

அஅ. (வலக்கையித்யாதி) இவ்விடத்தை பட்டரருளிச் செய்யாநிற்கச் செய்தே கஞ்சனூரில் வண்டுவரைப் பெருமாளிருந்தவர், "'மால்வண்ணனை மலக்குநாவுடையேன்' என்னவமையாதோ, 'வலக்கையாழி யிடக்கைச் சங்கமிவையுடை' என்கிற விதுக்கு தாத்பர்யமென்" என்ன; "சோளேந்திரசிங்கனை யுளுக்காக்கப் பண்ணுகிறே னென்கிறார் காண்" என்றருளிச்செய்தார். சோளேந்திரசிங்கனை உளுக்காக்க பண்ணுகிறேனென்றது, அவிக்ருதமான வஸ்துவை விக்ருதமாக பண்ணவல்ல நாவீருடையவ னென்றபடி, உளுக்காக்கவென்றது இருக்கும்படி யென்றபடி; அதாவது மதித்தோடுகிறவர்னையை படுத்துக்கொள்ளச்சொன்னல் படுத்துக்கொள்ளும்படி யென்றபடி; சோளேந்திரசிங்கனுவது பெருமாளுடையவானை. "வலக்கையாழி" என்கிறவிடத்தில் ஶங்கசக்ர விஶிஷ்டனுனவாகாரம் சொல்லிற்றொழிய பெருமை சொல்லிற்றில்லையே யென்ன (சர்வாதிகேத்யாதி) (சோளேந்திரசிங்கனை) என்றவாக்யத்தாலே பலிதம.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—துவளில்

ப்ரவேஶம்.

அக. (இவளங்கேபுக்க முடியவமையும்) இங்கே ஸ்ரீநளாவாரத்தையை நினைபபது. ஸ்ரீவானரவீரர்கள், "மலையைக்கொணடு கடலை அணைசெய்கை சம்பாவிதமோ" என்ன, ஸ்ரீநளர் "பெருமாள காடே வெழுந்தருளுகையும், பிராட்டியை ரக்ஷஸ்ஸபஹரிக்கையும, பெருமாள சோகிக்கையும சமபாவிதமோ, எதாகிலும வருமவை தப்பாதிறே" என்றார்.

கூ0. (குடிஸவபாவமன்றிக கேதைவகலபித மாகையாலும தவிரவொண்ணாதெனனுமதைதை) ஸதருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியித்யாதி) "கலபித மனதிகரமணீயம" என்றதுக்கு சமவாதம். (ஸ்ரீநளரித்யாதி) "இதுக்கு பெரியஜீயர் காலந்தொடங்கி சமப்ரதாயமில்லை ஆனாலும ராமாநுஜமபிளளை அருளிச்செய்வதோ ராததமுண்டு என்றருளிச்செய்வர், அதாவது சமுத்திரராஜன தோனறினவளவிலே "விஶ்வகர்மாவின மகனான நளன சேதுபந்தனத்துக கென்று கல்பிதனாயிருக்கிறான், அவனைக்கொண்டு டென பக்கலிலே சேதுபந்தனமபணணிக்கொள்ளும்" என்று சொலலிபபோனவளவிலே பெருமாள திருவடிகளிலே நளனவந்து சேவித்து "சமுதரராஜோகதி சததியமேநான சேதுபந்தனம பணணவலலேன" என்றுசொன்ன வார்த்தையை நினைப்பதென்றபடி.

உ - ம். பாட்டு - குமிறும்.

கூக. (தடுமாறுகிற வவஸதை) என்றதுக்கு சம்வாதம் - ராஜகோஷ்டியிலே "உருமு, இறும" என்று சிலர் பொருள்சொலல விக்ரமசிங்கனென்பா னொருவன "அங்கனலல கனறைக கட்டிக்க கட்டிவைத்தால் மூலைக்கண கடுத்துப பசுவலமாநது படுமாபபோலே, உள்ளோடுகிற க்லேசம வாயவிடமாட்டாதே நோவுபடுகிற விவளுக்கு கிதுவாரததையோ" என்றான.

ரு - ம். பாட்டு - குழையும்

கூஉ. (மழைபெய்தா லொக்குமகண்ணீரினொடு) கண்டவனந்தரம் கண்ணீர வெள்ளமிடுகிறதற்கு ஐதிஹ்யம. மணக்கால நம்பிகள ஆளவந்தாரை பெரியபெருமாள பக்கலிலே கொண்டுபோய திருவடிகளைக்காட்டி "உபாய மிதுக்குமேலில்லை, இவ்விஷயத்தை யிப்போதே சாக்ஷாதகரிக்கவேணும," என்ன, கண்ட வனந்தரம கண்ணும் கண்ணநீருமா யிருந்தா ரென்று ப்ரசித்தமிறே.

எ-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

ப்ரவேசம்.

௯௩. கள்வன் கொல்லிதாயாராக்கேவ்யசனுதி சயமென்னுமத்தை ஆப்த ஸம்வாத முகேனதரிசிப்பிக்கிறார். ஆளவந்தார கோஷ்டியிலே “உண்ணுஞ் சோற்றிற் பிராட்டிக்கோ, கள்வன்கொல்லி பிராட்டிக்கோ? அஞ்சவேண்டுவது” என்று கேட்க, “இருவராய்ப்போன வாகளுக்கு வயிறெரிய வேணுமோ, தனிவழியே போனவளுக்கன்றோ வயிறெரிய வேண்டுவது” என்றிருந்த முதலிகள் சொல்ல “அங்கனன்று காணுங்கோள் இருவராய் போனவர்களாகையாலே இருவர்க்கு மஞ்சவேணும், தனியே போனவளுக் கோருபாய முண்டோ” என்றருளிச்செய்தார்.

௧-ம். பாட்டு - உண்ணுஞ்சோறு.

௯௪. (கண்ணும் கண்ணநீருமா யிருக்கிற விருப்பைக் கண்டுகொண் டிருக்கையே புருஷார்த்தம்) என்னுமத்தை ஆப்த ஸம்வாதத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார். நஞ்சீயா, “பிள்ளை திருநறையூரரையரோடே மூன்றுரு திருவாய்மொழி கேட்டேன், அதி லெனக்கொரு வார்த்தைகளும் போகாது; ஒரு திருவாய்மொழியை ப்ரஸ்தாவியா அவா ஸ்ரீதிலராய் கண்ணும் கண்ண நீருமாயிருக்கு மிருப்பை நினைத்திருப்பன்” என்றருளிச்செய்வர்.

௯௫. (பகவத்குணாநு ஸந்தான மேதாரகாதிகளா யிருக்கு மதுஸ்வரூப ப்ராப்தம்) என்னு மதுக்கு ஸம்வாதம். அநந்தாழ்வான் சோழகுலாந்தகனிலேக்ருஷி பண்ணியிருக்கிறானொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவனைக்கண்டு “உம்முடைய ஊரேது” என்று கேட்க, “என்னூர திருக்கோளூர” என்ன, “அங்குநின்றும் போந்ததேன்” என்ன, “தேஹயாத்ரை நடவாமே போந்தேன்” என்ன, “அவ்வூரில் கழுதையை மேய்த்து ஜீவிக்க மாட்டிற்றிலையோ, நிலைநின்ற ஜீவனத்தை விட்டுப் போந்தாயாகாதே” என்றானும்.

௯௬. (போகுமூரன்று) என்கிறதுக்கு ஸம்வாதம். எம்பெருமானார் தெற்கே யெழுந்தருளாநிற்க, எதிரே வருகிறாளொரு பெண்பிள்ளையைக் கண்டு “எங்கு நின்றும்” என்ன, “திருக்கோளூரில் நின்றும்” என்ன, “அவ்வூரில் புக்கபெண்களும் போகக்கடவரா யிருப்பாகளோ” என்றருளிச் செய்தார்.

௩-ம். பாட்டு - பூவை.

௯௭. (ஸ்ரீய:பதியினுடைய திருநாமத்தையே சொல்ல வடைகிற வென்பெண்) ப்ரஸங்காதை திஹ்யம். (ஊரும் நாடு மித்யாதி) “இவைதான் திருநாமத்தைச் சொல்லிறரு லாகாதோ” என்று பெற்

றிமபிளளையைக கேடகக "அதுக்கு வயபிசாரமுணடு 'பநது ராதை' எனகிற விடததே தடடுப பிறககும" எனன, "அஙகனே யிறே" எனறிசைநது போனூா.

சூ - ம். பாடடு - காரியம.

கூஅ. சிஷயாகளை பகவத சமபந்தம கொணடுத தேசுயதா புததிபணணி கொண்டாடுகிறதுககைதிஹயம். ஓருநாள நமபிளளையை, ஜீயா கோஷடியிலேவைததுப போரககொண்டாடி யருளி, "'நன சிஷ யனைத தான கொணடாடாநினறான' எனறிராதே கிடிகோள, 'கணபுரமகை தொழும பிளளையை பிளளையென றெணணப பெ றுவரோ' எனறு பணடுசொனனூறுமுணடு கிடிகோள" எனறரு ளிச்செயதாா.

கூகூ. அம்முணியாழ்வான தன சிஷயனைத தான் தெண்டனிடா நிறகுமாம், "இதுவென" எனறுகேட்க "அல்லாத வைஷணவாகளை வருதந ததாலே யறியவேணும, இவாகள நானறிய வைஷணவாகள யென்றுதரிபபன" எனறான்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

க-ம. பாடடு - பொன்னுலகு.

கOO. (தன் சன்னிதியிலு மிதயாதி) தனனையும தனனுடைமையயு மாசு ரிதரிடட வழககாககி பகதபாரநதிர ஞகையாலே ஆழவாருககு கொடுககலாமெனனுமததை ஐதிஹய முகததாலே நாசிபபிககி றூா. அருளாளபபெருமா ளெமபெருமானூா னேவிலே பிளளை யுறஙகா விலலிதாசனைககொணடு ஆழவான புக, "ஆழவான பண ணின நெஞ்சாறலாறுவது ஆளவநதாா ஸ்ரீபாதத தேறபபோனவி றே" எனறவாாததையை நினைபபது. இதினுலவருககுக கருதது பெரியபெருமாள சனனதியிலே தேவரீா சென்று "திருவடிகளி லே சோததுககொள்ளவேணும" என்றெருவாாததை யருளிச் செயதால் பெருமாள கேடடருளாரோ, அது செயதருளாமை யாலே வந்ததுககம பரமபததிலேபோ்ய ஆளவந்தாாககு விண ணபபஞ செயதாலொழிந்து தீராதெனறு. சுவாசாாயரான எம பெருமானனைவிடடு "ஆளவந்தாா" யெனகிறதென யென்ன, எமபெருமானு ரிஙகே யெழுந்தருளி யிருக்கையாலே பரமாசாாய ரான ஆளவநதா ரென்கிறூா.

ங-ம். பாடடு - ஓடிவந்து.

கOக. (அறறது பொருந்தும்படி) அறறமாயகாய பொருநதும்படி. நாமபுது ராதிகள வாாத்தை சொனனபடிபோலே சேராத வவனு முங்கள

வார்த்தையாலே நம்பக்கலிலே வந்து சேருமென்று இவ்வாக்கியத்துக்கு தாத்பர்யம். அற்றமாங்காய் பொருந்துகையாவது—க்ருஷ்ணனும் தாமபுத்ராதிகளும் ஒருமாமரத்திலே யொதுங்க, அந்த மாமரத்திலே அர்ஜுநன் மாம்பழத்தை யெய்து விழவிட, அத்தை க்ருஷ்ணன் கண்டு "இதொரு ருஷிக்காஹாரமா யிருக்கும், அவன் சபிக்கப்புகுகிறான்" என்ன, "ஆனாலது வொட்டும்படியென" என்ன, "நீங்க ளுங்கள் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுங்கோள், அது வொட்டும்" என்ன, எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்ல, த்ரௌபதியும் "ஷஷ்டோபி மமரோசதே" என்ன, அந்தமாம்பழமும் க்ரமத்திலே யொட்டிற்றென்ற வார்த்தை

கூ-ம். பாட்டு - என்மின்னு.

கஂஉ. (கிம்புனர் மத்விதோஜநஃ) என்கிற விடத்துக்குச் சொல்லுவதொரு வார்த்தை யுண்டிறே; அருளாளப பெருமா ளெம்பெருமானாருடைய வந்திமதசையிலே "திருவுள்ளத்தி லோடுகிறதென்" என்ன "ஒருபட்சி பெருமாளுடைய திருவுள்ளத்தைப் புண்படுத்தினபடி யென, என்று கிடந்தேன்" என்றா யென்று. இதுக்கு கருத்தாகப் பிள்ளை யருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "நாம் பண்ணினது சரணாகதி யாகையாலே பலத்தோ டவ்ய பிசாரியாக மாட்டாது. இனி சரண்யன் நீர்மையி லேற்றத்தாலே நமக்கொரு குறையில்லை யென்கிறது" என்று. அதாவது சரணாகதானுகூல்யாதிகளா லன்றிக்கே சரண்யமான கபோத குணதிக்யத்தாலே பலசித்தியானாப்போலே, நம்முடைய வானுகூல்ய சங்கல்பாதிகளா லன்றிக்கே ஶரண்யகுணதிக்யத்தாலே பலிக்குமென்று.

கo-ம். பாட்டு - வந்திருந்து.

கoங. (உம்முடைய தேவாரமோ!) என்றதுக்கு தாத்பர்யம்; தேவாரமென்றுக்ருஹார்ச்சனையாய்; க்ருஹார்ச்சனை யெப்படி அர்ச்சகனுக்கு பரதந்திரமாயிருக்கும், அப்படி யிவளு மக்குபர தந்திரையன்றே; ஆகையாலே பிராட்டி பரிகரமான விவளை யிப்படி நோவுபடுத்தலாமோ வென்றபடி. "உம்முடைய தேவாரமோ" என்கிற விடத்திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வார் தம்முடைய கைவாளையிலே யிருந்த தீர்த்த விக்ரஹத்தை "பாக்கு" யென்கிற புத்தியாலே யெடுத்துத் தம்முடைய திருமுத்தாலே கடித்தவாறே கடினமான படியைக்கண்டு "எம்பெருமான" என் றறிந்து, மீளத் தம்முடைய திருக்கைச் செம்பில் ஜலத்தாலே யலம்பி, த்திருப்பரிவட்டத்திலேவைத்து, திருவொற்றியாடை சாத்தி, தாளத்தை யெடுத்து ஆழ்வா ரருளிச்செய்த பாட்டிலே யொருபாட்டை யிசைத்து,

மீளவும் கைவாளையிலே கண்வளரப்பண்ணி, இப்படிப் பலகாலும் அடைக்காயமுது செய்கிறதைக் கண்டொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பொறுக்கமாட்டாமல், "இந்த வெம்பெருமானை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதிக்கவேணும்" என்ன, அவரும் "அங்கீகரித்தருள்" என்று கொடுத்தருள, தம்முடைய திருமாளிகையிலே ஸாஸ்த்ரோக்த மானக்ரமத்திலே திருவாராதனம்பண்ணி அமுதுசெய்யப்பண்ண, அவ்வெம்பெருமா னவருடைய ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி "ஆழ்வார் திருவாய்மொழியே தாரகமா யிருக்கிற, விண்ணப்பஞ் செய்வார் கைவாளையிலே யொதுங்கி அவருடைய வழ்ருதமயமான திருப்பவளத்தில ஸ்பரிஸமும் பெற்று, அவர் பாடுகிற வாழ்வாருடைய விசைமாலையையுங் கேட்டு, சுகத்திலே யிருக்கிற வென்னை யென்பாடு படுத்துகிறாய்" என்றருளிச்செய்ய, அவர்போர ப்பயப்பட்டு இவர்கையிலே கொண்டுவந்து கொடுத்தாரென்கிற கதையை அருளிச்செய்வர்.

கo-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

க-ம். பாட்டு - உலகமுண்ட.

கoச. எம்பெருமானுடைய ரக்ஷகத்வ ப்ரதையி னெல்லையை யருளிச் செய்கிறார் (பாதகத்தின் சன்னிதியிலே யிதயாதி) சிறியதைப் பெரியது நலியாதபடி யெல்லாரையும் ரக்ஷிக்கு மவனன்றோ வென்றபடி, பாதகத்தின் சன்னிதியிலே பாதயம் ஜீவிக்கக் கூடுமோ வென்ன, "சுமுகனென்கிற சாபப்விசேஷம் பெரிய திருவடிக்கஞ்சிவந்து சாவேஸ்வரனை சரணம்புகுர 'இவனை நீரக்ஷி' என்று பெரியதிருவடி கையிலே காட்டிக்கொடுக்க, அவறுமிவனை யொருபாதை வாராதபடி ரக்ஷித்தான் என்று மஹா பாரதோக்தமான சுமுகன் கதையை யுட்கொண் டருளிச்செய்கிறார்.

ச-ம். பாட்டு - ஆவாவென்னுது.

கoரு (சதுர்தோபாயமான வீஸ்வரனையொழிய வேறுபாயமில்லை) என்கைக்கு சம்வாதமாக வைதிஹ்யம். நம்பிள்ளை ஜீயரை யொருநாள் "'பஞ்சமோபாயமென்று கொண்டொன் றுண்டு'யென்று சொல்லாநின்றார்கள், நாட்டிலேயு மங்கனே யிருப்பதொன்றுண்டோ" என்று கேட்டருள "நானறிகிறிலேன், இனி சதுர்தோ பாயந்தான பகவானேயாயிருக்க வயோமாதிதஞ் சொல்லுவாரைப்போலே 'அவனுக்கு மவ்வருகே யொன்றுண்டு' என்கையிறே, அது நான் கேட்டறியேன்" என்றருளிச்செய்தார் "ஆனால், 'ஆவா' என்கிற பாட்டருளிச்செய்யும்போது, எனக்குத் தனியே யொருசாதனங் கண்டு தரவேணுமென்கிறார்' என்றருளிச்செய்கையாயிருக்குமே"

என்ன; "அதுவோ! அது உன் ப்ரதிபத்தியில் குற்றங்காண்; அதுக் கிங்கனே காண்பொருள்—நீயுமுளையா யிருக்க நானிங்கனே யிழப்பதே யென்கிறாகாண்" என்றருளிச்செய்தார்.

க0௬. (ப்ரபோ)சதுர்தோபாயம் ஈஸ்வரனென்றாகில்; ஆனால் பிரபத்திகொண்டு காரியமில்லையே யென்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக வோரைதிஹ்யம். நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்திலே யாஸ்ரயித்தா னொருவன் "எம்பெருமானே யுபாயமாகில் ப்ரபத்தி கொண்டிங்குச் செய்கிறதொன்றுங் கண்டிலேன" என்ன ; செவியைப்புதைத்து "நாதமுநிகள் துடங்கி யிவ்வளவும்வர நம்மாசார்யர்கள் பரம ரஹஸ்யமாக உபதேசித்து ஓராண்வழியாய்கொண்டு போந்தவித்தை இதின்சீரமையறியாத உனக்கு மஹாபாபியேனித்தை வெளியிடுவதே!" என்று திருமுடியிலே அடித்துக்கொண்டு திருப்பள்ளியறையிலே புக்கருளினார்.

க0௭. (ஆவாவென்னாது) என்னதென்னென்ன, ஈஸ்வரனுக்கித்யாதி) ஈஸ்வரப்ரீத்யாத்தமாக வன்றிக்கே பகவத்சம்பந்த முண்டாம் போதும் "அவா" என்னவேணுமென்று மத்தை யாப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. நஞ்சீயர் "ஒருவனுக்கு பராநாத்தமசஹயமா யிருந்ததாகில், 'நமக்கு பகவத்சம்பந்த முண்டு' என்ற றுதியிடலாம்; 'அது ப்ராப்தம்' என் றிறுந்தானாகில் 'நமக்கு பகவத்சம்பந்தமில்லை' என்று தனக்கே கைவாங்கவமையும்" என் றருளிச்செய்தார

எ-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.
ப்ரவேஸம்.

க0அ. (அந்தரப்பட்டதென்றது) அநாத்தப்பட்டதென்றபடி, இத்தை மஹாபாரத சித்தமான வைதிஹ்யத்தாலும் தரிசிப்பிக்கிறா். உதங்கன் க்ருஷ்ணன் பக்கலிலேவந்து "உனக்கிரண்டு திறத்தாரோடும் சம்பந்த மொத்திருக்கச்செய்தே பாண்டவர்களை யழியசசெய்யாதே துரியோதனாதிகளையழியச்செய்தாய, இப்படி ஸாரவுசெய்யப்போமோ" என்றுப்போலேயிருகக வவன்சொல்ல, க்ருஷ்ணனுமவர்கள் குறைகளையெல்லாஞ் சொல்லி, "அவர்களுக்கு தாமருசியில்லைகாண்" என்ன "நீபின்னை யவர்களுக்கு தாமருசி யுண்டாகக்கொடாதொழிவா னென்" என்றானிறே.

எ-ம பாடடு - ஒன்றுசொலலி

கOகூ. (நீசெய்தவிதயாதி) மானசாநுபவத்தில தருபதனுகாதே "காணவேணும" எனனுமபடியான பாபததைப பணணினேனெனறு கருதது சிறுதசொணடனளவிலே ருததிரனவநது "பிகைஷவேணும" எனன, "அபபடிசெயகிறோம" எனறு சொலல, "உனபிளளையை யறுதது அநதமாமசததை யிடவேணும்" எனன, "அபபடியே செயகிறோம" எனறுன, அநத வவசரததிலே அநதபபிளளை பள்ளிவாசிககிற விடததிலே சறறு நிததிரைபணணி சொபனங கண்டு அநத சொபனததை வீடடிலேவநது "அபபா அபபா தாசனஙகணடேன" எனறுன, "அதெதது" எனறு கேட்டான. "எனறலையையறுத தொருததனுக்குச கொடுககககணடேன"எனறுன, அபபடியே கேடடிருக்கவும தாயும தமபபனுமாக அநதப பிளளையை யறுதது, "முகததை நறுககாமல் கணடுகொண டிருககலாம" எனறு விசாரிதது அடுபபுக கிடையிலே பொகடடுவைதது மறற மாமசததை விருநதிடடாாகள, அபபோதநத ருததிரன இவாகள மனஸஸை சோதிகக "அடடதிருககச சுடடமுகததைக கொணடுவா" யெனறுன. அத்தையு மிடடாாகள யெனறுகதை.

உ - ம். திருவாய்மோழி—கங்துலும்.

ப்ரவேஶம்.

ககO. ஆழவாருடைய வாாத்தியை பரகாசிபபிககிற விததிருவாய மொழியினுடைய வாததததை கணமேலே நிறகிற அஸமதாதிகள சொனனுல் விரசமா யிருககுமெனறுமததை யாபதசம்வாததாலே தரிசிபபிககிறுா. பட்ட ரிததிருவாய்மொழி யருளிசசெயயுமபோதெல்லாம "ஆழவாாக் கோடுகிறதசை யறியாதே யவருடைய பாவ வருததியு மினறிககே யிருககிற நாமென சொலலுகிறோம" எனறு திருமுடியிலே கையை வைததுககொண டிருபபா.

கக்க. (நெடுமூச்செறிவதெனறது) இவ்வவஸதையில் சுயததினததிலி யிழியாதே அவனகைபாாதது இருககுமதுககிரண்டுதாஹரண மருளிசசெய்வதாக வடிகொண டெழுநதிருககிறுா, (எலலாவளவிலு மிதயாதி) இதுககு சம்வாதம எக-ம. ஐதிஹயம பாாகக

ககஉ. அகளஙக பரமஹராயா அடையவளைநதான செயயாநிறகச செயதே மதிள போககுகைக்காக விளையாழவா னகததை வாஙகடபுக, படடரததைக கேடடருளி "வாரீாபிளளாய நீாசெயகிறமதிள பெருமாளுககு ரகஷகமெென றிராதே கொளளீா, இஙகுகிடககிற நாலுகுடியுஙகாணும பெருமாளுககு ரகைஷ, ஆனபினபு நீாசெயகிறவையெலலாம மழகிது, 'இவையெல்லாம நாம செயகிறோம'

என்றிராதே 'பெருமாள் செய்விக்கிறார்' என்றிரீர், உமக்கு நல்வழிபோக வுடலாங்காணும்" என்றருளிச்செய்தார.

ரு-ம். பாட்டு - சிந்திக்கும்.

கககூ. சரமதசையில் பிறக்கும் தெளிவுக்கு மஞ்சவேணுமே. தேறினது பயாவஹமென்கைக் காப்தசமவாதம். (உய்நதபிள்ளை பாடும்போது) "கெட்டேன், இவள் 'தேறும்' என்பதே" என்று ஜீயரருளிச் செய்வாராம்.

கூ-ம். பாட்டு - .என்றிருமகள்.

ககச. (விசிஷ்டத்திலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) "விசேஷணும்சத்திலே" என்கிற விதுக்காப்த சம்வாதம். அனந்தாழ்வான் தன்பெண்பிள்ளையை "என்திருமகள்" என்று திருநாமம் சாத்தினன். பட்டா பெருமாளுக்கு "அடியேனை 'ஸ்ரீதனமாக பிராட்டிக்கு வந்தவன்' என்று, திருவுள்ளம்பற்றவும், நானும் 'இவளொங்கள் நாயச்சியாருக்கு நல்லா' என்று அவ்வழியே 'அழகியமணவாளப் பெருமாள்' என்று நினைத்திருக்கவுமாகவேணும்"என்று வேண்டிக்கொண்டார.

கக-ம். பாட்டு - முகில்வண்ணன்.

ககரு. (அடியடையாதாள் போலிவலணுகி யடைந்தநள்) என்றவிடத்திலே "திருமலையிலும் அண்ணன் சந்நிதியிலே ஸ்ரீபாஷ்யம்கேட்க எழுந்தருளின வளவிலே வழிதப்பி மிறுக்குப்பட்டு தேவரீர க்ருபையாலே யொருபடி விடைகொண்டேன், என்ன, அண்ணனு முகந்தருளி "அடியடையாதாள் போலிவளணுகி யடைந்தனள்' என்றுழ்வா ரருளிசசெய்தபடியே பெருமாளை சேவிக்க பெறறீரோ' என்றருளிச்செய்தார" என்று ப்ரசாதிப்பர்.

ந - ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

க-ம். பாட்டு-வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

கககூ. (வெள்ளைச்சுரிசங்கோடாழியேந்தி) என்கையாலே சதுாபுஜதவம்தோறறுகிற தென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு சம்வாதம். நிலாததுக்குறிபகவா ப்ரஸ்னத்துக்குபட்டா பரிஹரித்த வாாத்தையை அருளிச்செய்வ ரென்றபடி. நகூ-ம். ஐதிஹயததைப்பாாகக.

எ-ம். பாட்டு - பேரையில்.

ககஎ. (தீபோநேத்ராதுரஸ்யே வப்ரதிகூலாவஹி மேத்ருடம்) ராவணவதாநந்தரோத்ருஷ்டாந்த பலத்தாலே பிராட்டிக்கு நைாதோஷய்நதோற்றுகிற தென்கைக்கு பரமாசார்ய சம்வாதம். "நேத்ரதோஷத்தாலே வந்தது போக்கி தீபதோஷத்தாலே வந்ததன்று" என்று.

ரு-ம் திருவாய்மொழி—கற்பார்.

ப்ரவேசம்.

கக அ. ஆழ்வா னொருகால் இத்திருவாய்மொழி யடங்கலும் ராமாவதார விஷயமாக்கி நிர்வஹித்தாலும். அதுக்கடி ஆயிரத்தி லொன்றும் கடலில் குளப்படியும்போலே பெருமாளுடைய குணத்திலேக தேசங்களிறே அல்லாத வவதாரங்கள் எல்லா வற்றிலுமுள்ள தென்று.

ரு-ம். பாட்டு - கேட்பார்கள்.

ககக. திட்டின சிசுபாலனுக்கு மோக்ஷமுண்டாகையாலே நாமும்திட்டினால் நமக்கும் மோக்ஷமுண்டேயென்ன, "அது புருஷார்த்த மன்று" என்னு மத்தையாப்த சமவாத்தத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். ஆள வந்தார "சிசுபாலன பெற்றிலன்காண்" என னருளிச்செய்வர். "அதுவென்னென்னில இதுக்கடியாகச்சொல்லலாவ தொருசாதன மிவனகையி லில்லாமையாலே, நாட்டை நலியாமைக்கு கொற்றவன வாசலுக்குள்ளே சுழற்றியெறிந்தா னத்தனைகாண" என னருளிச்செய்வர்.

கக-ம். பாட்டு - தெளிவுற்று

கஉ0. (தொங்கிறன்றே) தருட்டமாயிருந்ததோ—"இப்படி யிருக்கிற வாஜுன னுக்கு ப்ராப்திசித்தியாதிருந்த தநயப்ரயோஜனத்வமில்லாமை" என்னு மத்தையாப்த சமவாத்தத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். பாரத சமரத்திலே நின்று அர்ஜுனனை நோக்கி "நான் சொன்னவிது உனக்குத் தொங்கிறன்றே, எதிரோ போந்ததோ" என்ன "ஸதிதோ ஸமி" என்ன, அவன "ஆகில நங்காரியரு செய்யப்பார்த்ததென்" என்று கேட்க "(கரிஷ்யேவசனம்தவ) தேவரீரேவினவடிமை செய்யக்கடவேன்" என்றானிறே. "அர்ஜுனன் தான எம்பெருமானைப் பெற்றானோ யிலலையோ" என்று நம்பிள்ளை ஜீயரைக் கேட்க, "உமக்கதுகொண்டுகாரியமென், இது சொன்னவன சாவ சாதாரணனுகில பகவத்க்தியென்னு மிடம நிஸசிதமாகில் நந்தா முடைய காமானுகூலமாகவும ருசயனுகூலமாகவும பெறுகிறா கள், பெற்றவர்களை யாராயந்து பார்த்து அத்தாலேயன்றே நாம பற்றப்பார்க்கிறது" என னருளிச்செய்தார்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—பாமரு.

ப்ரவேசம்.

கஉக. இந்தத் திருவாய்மொழியி லோடுகிற வார்த்திப்பேச்சுக்கு நிலமன்றென்னு மத்தையாப்த சமவாத்தத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "அம மங்கியம்மாள 'இத்திருவாய்மொழி பாடக்கேட்ட டனுபவித்துப

போருமிதுக்கு மேறபட இதிலோடுகிற வார்த்திக்கு நம்மால் பா சுரமிட்டுச் சொல்லப்போகாது' என்று பணிக்கும்" என் றருளிச் செய்வா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்கு.

உ - ம். பாட்டு - என்சொல்லி.

கஉஉ. ஸ்ரீகீதைக்கும் திருவாய்மொழிக்கு முண்டான வாசியையாப்த சம வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. நம்பி திருவழுதிநாடுதாசா, "ஸ்ரீ கீதைபோவா ஞெருவன் சந்தியாசதஸ்ஸிலேவந்து கண்டால, பின்னை யிவனுக் குழக்கரிசியை கொடுப்பித்து விடுமித்தனைபோக் கி அங்கவாக ளுள்ளிடங்கொடாாகள்; திருவாய்மொழி யப்யசித் தா ஞெருவிண்ணப்பஞ் செய்வான் சென்ருல், சாவேஸவரனும் க்ராமத்திலுள்ளாரும் புறப்பட் டெதிர்கொண்டு தங்க ளிருப்பி டத்தை யொழிச்சு அவனுக்குக் கொடுத்தாதரியா நிற்பாகள்" என்று ப்ரசாதிப்பா.

௩ - ம். பாட்டு - ஆமுதல்வன்

கஉ௩. ஜகத்தையெல்லாம திருத்தும்போது அதுக்குத்தக்க ஞ்யானமுடைய ஞக வேணுமிறே; ஆகையாலே தமக்கு மயாவரமதிநல மருளின படியை "தறறேற்றி" என்றதற் காத்தமாக வருளிச்செய்கிறார். என் பக்கலிலே தன் ஸவரூபாதிகளை தெளியப்பண்ணி யென்னு தல். இங்கே யருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "திருப்புற்றுக்குக் கிழக்கே கரியமாணிக்காழ்வா திருமுனபின சோபானத்திலே ஆளவந்தா ரெழுந்தருளியிருக்க, உடையவர் திருப்புற்றுக்குக் கிழக்காக வெழுந்தருளி நிற்கிறவரைக்கண்டு 'ஆமுதல்வனிவன்' என் றருளிச்செய்தாராம்" என்று.

ச-ம். பாட்டு - அப்பனை.

கஉச. (என்ஞகியே) என்பக்கலிலே தாஞய். இவ்விடத்துக் கெம்பாரருளிச் செய்யும்படி. "தான் பாடிஞஞகில் நிரவத்யமாய் தலைக்கட்டும், நான் பாடினேஞகிலும் வருந்தி யொருபடிதலைக்கட்டும். என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச் செய்தேயும் என்ஞேட் டை ஸ்பரிசத்தால் வந்ததோஷம் தட்டாதபடி கவிபாடிதலைக் கட்டிஞன்" என்று.

க௦ - ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்.

ப்ரவே ம்.

கஉரு. (நினைத்திருக்கும் ஸ்வபாவஞயிருந்தான்) தனக்கு வருத்தவென்றது தன் ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ராப்தமான வென்றபடி. இவ்விடத்திலே

"ஒரு கருஹஸதனனவன தேடிக்கொண்டுவநத பதாாததததை கருஹிணியானவள அததை நனருக பாகம்பணணி பறிமாறிஞல அது தானே யவனுககு சநதோஷ ஹேதுவாகிறுபபோலே" என றருளிசசெயவா.

ரு-ம். பாட்டு - மலரடி

கஉசு ஆழவாா பக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம பணணுகையாவது. இவரை யிடுவிததுத திருவாயமொழியை பாடுவிததுக் கொளளுகை. எல லாருமிருகக இவரிடததிலே விசேஷகடாக்ஷம பணணினதுககு தருஷ்டாநதம. (பஹுமாநேந மஹதாஹநுமநதமவைக்ஷத) முதலிகளெல்லாரு மிருககச்செயதே திருவடிபககலிலே விசேஷ கடாக்ஷம் பணணிஞப்போலே யாயிறறு, பலருமுணடாயிருகக விவரை விஷயீகரிததபடி.

கஉஎ. "கரிமிகணடன விஷ்ணுதரோஹி யாகையாலே விஷ்ணு ப்ரதிமைகளை யெடுததுபபொகட விசாரிகக அவனுக் கிஷ்டரானவாகள, 'சமநத ரகமாக ப்ரதிஷ்டிதத பரதிமைகளை யழியசசெயயி லுனக்கு மா ணமவரும்' என்ன, அவன், 'பரதிஷ்டிதத பரதிமைகளில் தைவ ததை யுதவாஸனம்பணணி யழியச்செயவோம்' என றுபக்ரமித தித ததனுகுணமாக 'அதருஶயாஞசன மிடடுககொணடு உதவாஸ னம் பண்ணு' எனறு, ஒரு பராம்ஹணனை நியோகிகக, அவனும உகநதருளின நிலஙகளிலேபோய அதருஶயாஞசன மிடடு உத வாஸனமபண்ண அதடியாகவவனும் கடலிலே யெடுததுபபொகடு கிறுன" என்னுமததை எம்பெருமானுா திருசசெவி சாறறியருளி "இததேசததைவிடாதே நோககிககொணடு கிடநதோம், இவவி டததுககு மழிவுவருமபடி அசுரவாககம மேலிடாநினறது, மேல செயயவடுபபதென?" எனறு பெரியநம்பிக கறிவிக்க; "நான பெருமாளுடைய திருவெலலையிலே யொரு பாதக்ஷிணம் வரும படியாக உடமுடைய சிஷ்யாகளிலே யொரு வரைபபோா விடு வது" எனன, "அதுககாவாராா" எனன "என்பினனே போரா நினருல் 'ஒருவனபினனே போகாநினறேன' எனறு தனனெஞ சிற்படாதே, சாயைபோலே யெனனைப பின செல்வாஞெருவ ஞக வேணும" என்ன, "அதுக்காவாராா" எனன "ஆழவா னைப போகவிடலாகாதோ" எனருராம. பலமுதலிக ளுணடா யிருகக ஆழவானை பரசாதிதாபபோலே.

அ - ம். ப த் து.

ங - ம். திருவாய்மொழி—அந்தமிந்தம்.

கக-ம். பாட்டு - உரையாவெந்நோய்.

கஉஅ. இப்பாட்டருளிச் செய்கிறபோது "நம்பிள்ளை திருநகரி சேவித்தா ரோ" என்று ப்ரசங்கமாக "திருவணை சேவித்தவா திருநகரி சே வியாததில்லை" என் றருளிச்செய்தார். "நம்பிள்ளை திருவணைசே விக்க வெழுந்தருளினவிடத்திலே திருப்புல்லாணி திருமொழி யைப் பரக்க உபந்யஸியாநிற்க, அத்தை நஞ்சீயா கேட்டருளிமீண் டு நம்பிள்ளை தம் ஸ்ரீபாதத்திலே புகுந்தவளவிலே 'பிள்ளாய் நீா திருவணைக்குப் போன திவ்வளவு மலையெறிந்ததே' என்ன, 'துறையறியாதவ னிழிந்தா லலையெறியாதோ' என் றருளிச்செய் தார" என்று அஸமதா சாாயோக்தம்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—வார்கடா.

க-ம். பாட்டு - வார்கடா.

கஉகூ. (கேஶஸஷ்வாக்ருஷ்ய விகளத்க்ரீடமவநீதலே)என்றதுக்கு ப்ரயோஜ னத்தை யாப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. "ராஜத்ரோஹி களைக் கொல்லும்போது ராஜசின்னங்களை வாங்கிக்கொல்லுமாப் போலே, தான் கொடுததமுடியை வாங்கிக்காண்கொன்றது" என் று அம்மங்கி அம்மாள் பணிப்பா.

ரு-ம். பாட்டு - அல்லதோர்.

கஙo. (அநந்யப்ரயோஜனரித்யாதி) பகவத் ப்ரதிபக்ஷங்களை யழியச்செய் கைக்கு அபிசாரம் பண்ணினவாகளுண்டோ வென்ன, எம்பெரு மானாைப்போலே யாயிற்ற ஊரில் ப்ராம்ஹணரும். க்ருமிகண் டன் வியாஜத்தாலே மேல்நாட்டுக் கெழுந்தருளின வெம்பெருமா னா பதினொரு சம்வச்சர மெழுந்தருளியிருந்த பின்பும் அவனு டைய வாயுஸ்ஸமாளக் காணுமையாலே அவனுக்குச் சரீரவிஶ்லே ஷம் பிறக்கும்படி திருவேங்கடமுடையானை யதிதேவதையாக பண்ணிக்கொண்டு அபிசாரகர்மம் பண்ணாநிற்க, இரண்டுமூன்று நாள் செல்லாநிறகச் சுருள் நாறுகிற படியைக்கண்டு, 'இனியவன் போனுன் சுருள்நாறிற்று, விடு' என் றருளிச்செய்ய; அந்தநாளிலே 'வேங்கி' யென்பா னொருவனுடைய வாசற்காரன், அவன் கழுத்தி லே தன் சொட்டையைக்கொண்டு குத்த, அக்கழுத்திலேபுழுத்து அவனுக்குச் சரீரவிஶ்லேஷம் பிறந்தது' என்றுபதேச பரம்ப

ராபராதமாகச் சொல்லிக்கொண்டு போருவதொரு கதையுண்டு, அத்தை யிங்கே சூசிப்பிக்கிறார்” என றருளிச்செய்வர்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

க-ம. பாட்டு - இருத்தும்

கஙக. (அழைத்தேறழுயிதயாதி) என்று விசேஷிக்கிற ஆழ்வாருடைய ஹார்த்தபாவத்தை யாப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். “இவர் பிரணயித்வத்தை யறியாதே தாழ்த்தானாகவும் நாம்பிள் விஷ்டராகவும் நினைத்து கூப்பிட்டென்னகாரியஞ் செய்தோமென்கிறார் காண்” என்னும்பிள்ளான்.

அ - ம திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

உ-ம. பாட்டு - அடியேனுள்ளான்

கஙஉ. ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞானாநந்தாதிகளும் நிரூபகமாயிருக்க சேஷத்வத்தை நிரூபகமாக வருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதம். (திருக்கோட்டியூரித்யாதி) “‘ஜ்ஞானாநந்த மயஸ்த்வாத்மா சேஷோஹிபர மாத்மந:’ என்றும் ‘தாஸபூதா:’ என்று மித்யாதிகளாலே ஜ்ஞானாநந்தங்களும் சேஷத்வமும் ஆத்மாவுக்கு நிரூபகமாகச் சொல்லாநின்றது, இதிலே அந்தரங்க நிரூபகமேது” என்று எம்பெருமானார் திருவோலக்கத்திலே ப்ரஸ்துதமாக சாவக்கியரா யெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தேயும், “இத்தை ஆசார்ய முகேன வெளியிடவேணும்” என்று பார்த்து திருக்கோட்டியூர் நம்பி சந்நிதிக்கு “ஆழ்வான், இத்தைப் பெற்றுவாரும்” என்று வரக்காட்டியருள, அவரு மெழுந்தருளி நம்பியை சேவித்து, இந்த வருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ் செய்து ஆறுமாசம் சேவித்திருக்க, அவரிரங்காமையாலே “எம்பெருமானார் சந்நிதியிலேபோய் சேவித்து வருகிறேன்” என்று போகப்புக, அவரையழைத்து “ஆழ்வான், மயாவறமதிநலமருளப் பெற்ற வாழ்வாரதானே, ‘அடியேனுள்ளான்’ என்றபடி கண்டாயே!” என றருளிச்செய்ய “க்ருதார்த்தனானேன்” என றெழுந்தருளினா ரென்றபடி.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலை.

ப்ரவேசம்.

கஙங. (ப்ரீதிபாரவஸ்யத்தாலே அன்யாபதேசம்) என்கிறதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். “ப்ரீதியில் அன்யாப தேசமுள்ளது இத்திருவாய்மொழி யொன்றுமே” என் றாழ்வான் நிர்வஹிக்கும்படி.

க௦ - ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.
ப்ரவேஶம்.

கரு௪. "பாகவத சேஷத்வ மனுஷ்டானபாயந்தமாக வுள்ளவர்களுக்குச் சொன்னு லித்திருவாய்மொழி ரசிக்கும்" என்று யிதினுடைய சீரமையை யாப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். அம்மணி யாழ்வான் போஶளராஜ்யத்தினின்றும் வந்தநாளிலே பட்டர் கண்டருளி "நீ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போரவடிமைசெய்து போந்தாயென்று கேட்டோம். உன ப்ரக்ருதிக்குச்சேர நெடுமாற்கடிமையைக் கேள்" என றருளிச்செய்தாராம். பகவத்சேஷத வத்தைப்பற்ற பாகவத சேஷத்வத்துக் கதிசயமேதென்ன (ஈஸ் வரசேஷமித்யாதி) பரமித்தென்றது - ஐஸ்வர்யாதிகளை கண்டு ப்ரமித தென்றபடி "ததீயாக்கு க்ரயவிக்ரயார்ஹம்" என்னு மதுக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (தத்பக்திநிக்னேத்யாதி) "ஸ்வஸ்வப்ர பாவமதி வேலமபுத்திய மானேலக்ஷ்மீ சஹாயகுண மங்களபங்க லக்ந:| தத்பக்திநிக்ன மனசாம்க்ரயவிக்ரயார்ஹோவாரிப்ரதாரித இவத்வரிதோபபூவ."

---

௯ - ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.
ப்ரவேஶம்.

கரு௫. இத்திருவாய்மொழிக்கு சங்கதி யருளிச்செய்வாராக கீழ்த்திருவாய் மொழியிலே வேண்டுவன உண்டாயிருக்க "சயமே யடிமைதலை நின்றார்" என்றும், "நீக்கமில்லா வடியார்" என்றும், "கோதிலடி யார்" என்றும், இம்மூன்று சந்தைகளையு மெடுத்தது அவற்றிற் சொன்ன வார்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்த பூதரான ராமாயண புரு ஷர்கள் மூவரையுஞ் சொன்னதுக்கு ஆப்தசம்வாத மருளிச்செய் கிறார். "ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர் அருளிச்செய்யுமது, பரமாப் ததமம்" என்கைக்காக அவர் பகவத்சம்பந்தம் பண்ணிக்கொண்ட தும் ஆத்தஶ்ரவணம் பண்ணினதும், ஆழ்வானோடே யென்கிற ரீதில் முதல்வாக்யத்தாலே. (ஆப்பானித்யாதி) அழகியமணவா ளப்பெருமாள் திருவழுந்தூரரையர் என்றாயிற்று அடியில் திரு நாமம்; இது உபசாரப்பேர என்றளிச்செவ்வா. "வுபசாரப் பேர்" யென்றது வ்யவஹார நாமமென்றபடி.

௩-ம் பாட்டு - பொருள்கை.

கரு௬. "என்னை யென்பாருமில்லை" என்றதுக்கு ஆர்த்தாந்தரம் விவக்ஷித் து அதுக்கு சம்வாதம் காட்டுகிறார். பிள்ளைதிரு நறையூரரையர்

“ஒருவனுக்கிட்டொருவன் வெறிவியனுவது அவனுலே சமூர்த்த
னுனவனிவனை, ‘என்’ என்னுதல், இவன் க்ருஹத்திலே வந்
தொருநாள் கால்கழுவிப்போதல் செய்ய, அவ்வளவாலே ‘இன்னு
னினுனுக்கு பந்துவாகாதே!’ என்றிவ்வளவுகொண்டு ஜீவிக்க
லாயிருந்தால் அவ்வளவுஞ் செய்வாரில்லை” என்றுபணிப்பர், அன்
றிக்கே ஏகாந்தமேயாய்” “என்னையென்பாரு மில்லை” என்ற
தின் சரமாவதிக்கு ஸம்வாதமாகவுமாம்

எ-ம் பாட்டு - மற்றொன்றில்லை

௧௩௭ (குற்றமன்று) கீழ்ச்சொன்ன நன்மைகளாவன ஸர்வோபாயங்களி
லும் அதிகதமமாய், பரதிபத்திக்கு விஷயமுமாய், ஸுலபமுமாய்,
ஸார்வாதிகாரமுமாய், அநுயாஸமுமாய், உகதிநிரபேக்ஷமான,
விவ்வானுகூல்யங்கள். உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (யோவஸாத்
யிதயாதி) இத்தெந்த ச்லோகத்திலே யென்ன “பராதாத்ரேவேஹி
கருஷ்ணேதிகோவிந்தேதிச ஜல்பதாம் மத்தியாஸ்ஹேஸாபராஹ
ணேச யோவஸாதுஸ்ஸ உசயதாம்” அவஸாதம், துக்கம்

௨-ம். திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்

க-ம். பாட்டு - பண்டைநாள்

௧௩௮. (தாமரைக்கண்களால் நோக்காய்) என்று சொன்னபாசுரத்தை இதில்
லாத் வஸமதாதிகள் சொன்னுலவை திருஉள்ளஞ்சிறுக்கைக் குட
லாயிருக்கு மென்னுமத்தை யாபத்ஸம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்
கிறார். பிள்ளைத்தேவப்பெருமாளரையர், “உன் தாமரைக்கண்க
ளால் நோக்காய் நோக்காய்” என்று பலகாலுஞ்சொல்ல ஆழ்வா
ரொழுந்திருந்து, “பிள்ளாய் நீயிங்ஙனே திருவுள்ளம் புண்படும்
படி பலகாலும் நிர்ப்பந்திக்கிறதென் அழகியமிடற்றைத் தந்தாரா
கில், நல்லபாட்டைத் தந்தாராகில், பிள்ளைகளையு மைஸ்வர்யத்தை
யும் தந்தாராகி லென்செய்யாதாராக நீரிங்கனே கிடந்துபடுகிறது”
என்றருளிச்செய்தாராம். ஆழ்வாரென்றது அவர் திருத்தமப்பனு
ரான ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரைய ரென்றபடி.

ச-ம். பாட்டு - புளிங்குடிக்கிடந்து

௧௩௯. (தெளிந்தவென்சிந்தை) என்றபதத்தை கடாக்ஷித்தாப்த ஸம்வாதம்.
பட்டர் திருநாராயணபுரத்திலே வெறுப்பிலே “தேவர் ஸ்வாதந்
திரியமெல்லாங் காட்டினுலும் பின்னையும் பண்ணின விச்வாஸத்
தில் குலைத்தலின்றிக்கே யிருக்கும்படி எலும்புரமுடைய வெம்
பெருமானுர்போலவர் பக்கல்செய்யுமத்தை எலியெலும்பனுன
வடியேன் பக்கலிலும் செய்வதோ ‘மஹாவிஸ்வாஸ பூர்வகம்’
என்கிறபடியே, ஏதேனு மொன்றுவந்தாலும் ‘இங்குத்தைக்கொ
ண்டு வருவதாய் வந்ததன்று இதுக்கடி நம்முடைய பாபம்’ என்று

பண்ணின விஸ்வாசம் குலையாதார் விஷயத்திலே செய்யுமத்தை இதுதானே ஹேதுவாக நெஞ்சுநெகிழும்படி யிளநெஞ்சா பக்க லிலுமத்தைச் செய்யக்கடவதோ'' என்றாம், திருநாராயண புறத்தில் வெறுப்பாவது எம்பெருமான் திருமேனிக் கழிவுவந்து பின்னை திருநாராயூரரையரும் பரமபதத்துக் கெழுந்தருளுகை யால் வந்ததுக்கம். க்ருமிகண்டன்காலத்திலே உகந்தருளின நிலங் களுக்கெல்லா மழிவுவரும்படி பண்ணிக்கொண்டு பாகவதோத் தமரான வாழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் திருநயனங்களுக்கு ஹானிபிறக்கும்படியாக்கி அவ்வள வன்றிக்கே பெரியநம்பியும திருநாட்டுக் கெழுந்தருளும்படியாக்கி பரிவரான தம்மையுமங் கிருக்க வொட்டாதபடி தேசாந்தரததே யகலவடித்து பின்னையும் "பாபீஶதாயுঃ' என்னும்படியே அவனை நெடுங்கால மிருக்கும் படி பண்ணுகையிறே யிவன் ஸ்வாதந்திரியமெல்லாங் காட்டுகை யாவது.''

அ-ம். பாட்டு. எங்கள்கண்முகப்பே.

௧௪௦. (யதாக்யானமித்யாதி) அறிந்தவறிந்த வளவுகளிலே சொல்லுகையாவ தென்னென்ன (அதாவதித்யாதி) இந்த ப்ரசங்கத்திலே ஐதிஹ்யம். வங்கிபுரத்து நம்பிபெருமாளைசேவிக்க வெழுந்தருளின வளவிலே இடைச்சிக ளண்டையிலே சேவித்தாராய், அத்தையாண்டான் கண்டருளி "ப்ராப்பியமான ஸ்ரீவைஷ்ணவசமுதாய மிருக்க அவ ாக ளண்டைக் கெழுந்தருளுவானென் '' என்ன; நாமல்பம் விரக மாயிருப்போம், 'இவாக ளொன்றுமறியாத கொச்சைக ளாகை யாலே 'யஞ்சாரமோனபஶ்யதி' என்கிறபடியே ஈஸ்வரனுடைய கடாக்ஷ மிவாகளிடத்திலே பள்ளமடையா யிருக்குங்காணும்' என் றங்கே யிருந்தேன்'' என்ன; "அவாகள் சொன்னதேது, தேவரீர் அருளிச்செய்ததேது'' என்றாண்டான்கேட்க; "'பாலுண்பீா, பழ முண்பீா, பொன்னுலே பூணுநூலிடுவீா, நூறுபிராயம் புகுவீா, அழுத்தவிரட்டை யுடுப்பீா' என்கிறவிது அவர்கள் சொன்னவார் த்தை, 'விஜயஸ்வ, விஜயீபவ' என்று நான்சொன்னவார்த்தை'' என்று நம்பியருளிச்செய்ய; "அங்கேபோயும் முறட்டு சம்ஸகிரு தம் விட்டீரில்லையே, எங்கே யிருந்தாலும் நாம் நாங்காணும், இங்கேளழுந்தருளீா'' என்றாண்டான் அருளிச்செய்தவாாத்தை.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

க-ம். பாட்டு - ஓராயிரம்.

௧௪௧. (சாவாதிதநிய மித்யாதி) திருநாமத்தைப்பேசி அவாகள் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பர்களென் னுமதுக்கு சம்வாதம் - கோயிலாத்

தான குமாராககு படடா திருநாமமசாத்திஞல , அநத குமாரா பரமபதநதுககுபபோக, அவன படடா சநநிதியிலே வநது கலே யபபட "நீ 'நமமுடைய திருநாமம சாறறின பிளளை போஞன' எனறனறோ துககிககிறது, அதுக்கு துக்கிககவேணடா அநத திருநாமமுடையநா மிருநதோமோ!" எனறு படடா, தம்மைப போலே விக்ரஹததை யேறியருளபபணணி பரசாதிந தருளி ஞா.

௫ - ம பாடடு - மனமே

கசஉ. திருநதுழாயமாலை சாததிக்கொணடிருக குமாதுககு ஆபத சமவாதம. நஞ்சீயா திருமுளை திருநாளினனறு புனமேவிய பூநதணடுழாய "எனற விபபாடடெலலா மனுசநதிதது ஆதநாறு பவநதால வநத பாவனு பரகிாஷததாலே திருவீதி சோதனாநதம சேனை முதலியாா புறபபடடு அருளின கையாா சககரததுககுப பெரு மாள புறபபாடாக திருவுளளமபறறி மறறைநாள திருககொடி யாழவான புறபபாடடிலே ஸமரிதது '"நேறறு புறபபடடபடி யிறே புனமேவிய பூநதணடுழா யலஙகலினமேது மிலாஞகை யாவது' எனறருளிச செயதாா" எனறு நமபிளளை யருளிசசெய தாரொனறு கணடுகொளவது.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—மையார்.

௪ - ம பாட்டு - உறுவதிது

கசந. (ஸவரூபம் பகவத பாரதநதிரியம்) எனறறிநதால சீரியபரயோஜனம கையிஙகரியமிறே, எனனுமதுககு சமவாதம். "ஆநமாபி மாநாது குண புருஷாாததவய வஸதயா | பகவத பாரதநதரியாதிபரபுந தஸய சுகாயதே" என்று பிள்ளை யருளிச்செயத வசனததை யருளிச்செயவா.

கசச. (ஸவரூபமிதயாதி) பகவத பாரதநதிரியமென றறிநதால் சீரிய பர யோஜனம கைஙகிரியம், எனனுமதுககு சமவாதம. "ஆநமாபி மாஞனுகுண புருஷாாததவய வஸதயா | பகவத பாரதநதிரி யாதி பரபுததஸய சுகாயதே" எனறு பிளளை யருளிச்செயத வசனததை யருளிச்செயவா.

க0-ம. பாட்டு - அடியான்.

கசரு. (அருள்பெறுவா ரடியாரிரோ) புதராகளுககு இதயாதி வாகயத்தாலே "புதராகளைப் பற்றவு மடியாரோ யிவனுக் காப்தா" எனறு மதுககு சம்வாதம். ஆழ்வான ஸ்ரீபாததநிலே ஆஶ்ரயிதத பிள்ளை யக ளஙக பரமமராயா படடரிடததிலே யபசாரபபட அது நிமித தமாககோயிலை விடடுபடடா திருககோடடியூரிலே யெழுந்

தருள, "இருகைமதவாரணம்" என்கிறவனே பட்டா திரு உள்ளத்தாலே விஷயீகரித் திருப்பாரொன்னு மதனைப்பற்ற சமாதானம் பண்ணவேணுமென்று அந்தத் திருவெள்ளைக்காரனே வரக் காட்டிறுரொன்று சிலவதயா ஹரித்துக்கொண் டன்வயித்துக் கொள்வது.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

க-ம். பாட்டு - இன்னுயிர்.

கசசு. (குணக்யானத்தாலே) என்கிறா. இத்திருவாய்மொழியாலே "முமுக்ஷுவுக்கு விஷயதரிசனம் பாதகம்" என்னு மிடஞ்சொல்லுகிறது. "இந்த திருவாய்மொழி எம்பெருமானாக்கு உகப்பாயிருக்கும்" என்று, அந்தப்ரசங்கத்தாலே ஆழ்வாா திருவரங்கப் பெருமாளரையர்கதையை ப்ரசாதிப்பா.

சு - ம். திருவாய்மொழி—உருதமால்.

ப்ரவேஶம்.

கசஎ. (அப்ராப்தியு மென்றது) ப்ரத்யக்ஷ சமானுகாரமானசானுபவமன்றிக்கே ஸ்ம்ருதி மாத்ரத்தால்வந்த வ்யசனமும் கிடக்கச்செய்தே யென்றபடி. யத்வா, இவ்வாக்யம், கீழே "குணக்யானத்தாலே தரித்தாா" என்றதுக்குச்சேர சங்கத்யந்தரமாய் இன்னுயிாச் சேவலில் வ்யசனமும் கிடக்கச்செய்தே யென்னுதல். இதுக்கு சம்வாதம். "அப்ரீதிகா பேத்யாதி" இதுக்கு ஆளவந்தா ரருளிச்செய்யும் சந்தை "அப்ரீதி காப்பகுணுனு சந்தானம்" என்று அன்வயிப்பது.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்தம்வினே.

க-ம். பாட்டு - அறுக்கும்வினே.

கசஅ. (குறுக்குமித்யாதி) "குறுக்குமென்று - அத்தேசபாஷை" என்றதுக்கு சம்வாதம். எம்பெருமானா திருவடித்தொழ வெழுந்தருளாநிற்க, "திருநாவாய் யெத்தனையிடம்போரும்" என்று யெதிரே வருகிறா சிலரைக் கேட்டருள "குறுக்கும்" என்றார்களாய் அதனைக் கேட்டு "இப்பாஷையாலே யருளிச் செய்வதே ஆழ்வார்!" என்று போரவித்தாா யருளினர்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

ப்ரவேசம்.

கசகூ. (இது மாலைபபூசல) என்று மததை ஆபத சமவாதததாலே தரிவிப பிககிறார். (பெறறிஇதயாதி) பெறறியென்று, இன்று பிளளைபாடு விஞ்ஞேதமென்னென்று கேட்டவாறே எனறபடி - பெறறியென கிறவா, நஞ்சீயா ஸ்ரீ பாததிலவா, நமபிளளைககு ஸபரம்ஹ சாரி, நமபி திருவரஙக நாராயணதாச னென்கிறவா நமபிளளை ஸ்ரீபாததிலே ஜனமசிதத நைசசிய முடையரா யிருபபா ரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா. இககதைதான நமபிளளை நமமுடையதிருபபவ ளததாலே வடககுததிருவீதிபபிளளைககு அருளிசசெயதது, ஆகை யாலிறே (எனபக்கலிலே) எனறது. அஙகே செனறுரா யெனறது, பெறறிபககலிலே சென்றுரா யெனறபடி. எல்லாரும் ரசிககும் படி ரசோகதிகளையிட்டு வயாகயானஞ் செயதருளுகையாலே (விஞ்ஞேதம) என்கிறா. (விஞ்ஞேதம) இதயதர, "வேதசாஸதர விஞ்ஞேதேன காலோ கஸசசதிதிமதாம" இதிச "நமாமிதௌ மாதவசிஷய பாதௌ" இதிசாநுசநதேயம. "அறுகலும வினை சாறறிஞேம" என்று நமபி திருவரஙக நாராயணதாஸா அருளிச செயதவாறே பெறறி "நாளை மலலிகை கமழதென்றலும மாலைப பூசலு மென்னுய" என்று பணிததாராம இதயாதஃ.

கூ-ம் பாட்டு - ஊதும்

கரு௦. (தாழ்ந்துசெயலுமிதயாதி) "அது" என்கிறதறகு பொருள் நமக்குச் சொலலபபோகா தென்னுமதததை ஆப்த சயவாததாலே தரிசிப பிககிறா. (எம்பாரிதயாதி) எமபாா இவவிடததே வநதவாறே மோருளளதனையுஞ் சோறேயோ, தேசிகருங கூடப பாசுரமிட டுச் சொல்லமாட்டாதே "அது" என்னுகிறக மநுயஸதரான நாம இதுக கென்ன பாசுரமிட்டுச் சொலவது என்றருளிச் செயதா ராம. சஅ - வது. ஐதிஹயம் பாாகக.

கo - ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

ப்ரவேசம்.

கருக. அவிவேகிகளுக கன்றே மனஸஸு கலங்கும விவேகிகளுககுங் கலங குமோவென்ன (நாட்டாரிதயாதி) அதாவது புரூரவாயென்கிற ராஜா ஊாவசி சாலோகயததுககு சாதனனுஷ்டானம் பண ணிப பெறறுன என்கிற கதையை அனுசநதிபபது. அதாவது, புரூரவா யெனகிற ராஜா வேட்டைககுப் புரபபட்ட விடததி லே சாபோபஹதையாயக்கொணடு ஊாவசி பூமியிலேவநது சஞ்சரியாநிறக, இவனவளைக்கணடு "ஸ்ரீயாகவேணும்" என்றபே

க்ஷிக்க, "நான்சொன்னபடி செய்தாயாகி லப்படியேசெய்கிறேன்" என்று அவள்சொல்ல, "அதாவதேது" என்ன, "எப்போது மென் சமீபத்திலே யிரண்டு ஆட்டுக்குட்டியை கட்டிவைக்கவேணும், வெளியிலே நக்னனாய் என்முன்னே யிருக்கவொண்ணாது, இருந்தா யாகில் அபபோதே விட்டுப்போகிறேன" என்றுசொல்ல, "அப்படி யே செய்கிறேன" என்று சிரகாலமவளோடே சம்ஶ்லேஷித்துக் கொண்டு நிற்கிறவளவிலே, இவளுக்கும் சாபமோக்ஷம் பிறந்து இந்திரனுடைய ஆஞ்ஞையாலே இவளை அழைத்துக்கொண்டுபோ வதாக கந்தர்வாகள்வந்து, ஒரு ராத்திரியிலே இவளுமவனுமாகக் கூடியிருக்கிறவளவிலே அவனுடைய புடவையையும் அந்த ஆட் டுக்குட்டிகளையும் அபகரித்துக்கொண்டுபோக, ஆட்டுக்குட்டிகள் போகையாலே மிகவுந் துச்கிதையாய் மீட்டுக்கொண்டு வரச்சொல் ல, அவன்போகாதே வெறுமனேயிருக்க, "உன்னை புருஷனென் றிருந்தேன், நீயு மென்னைப்போலே ஸ்ரீயானாய்" என்று க்ஷேபோ க்தியைப்பண்ண, அவனுமநத நக்னவேஷத்தோடே புறப்பட, அவ்வளவிலே ஒருமின்மின்ன, அந்தவெளியாலே அவனைக்கண்டு "வெளியிலே என்முன்னே நக்னனாயிருந்தாய்" என்றுசொல்லி அந்தராஜாவைவிட்டு சொாக்கத்திலே போனாள்; அநந்தரம் அந்த ராஜா ப்ராந்தனாய்க்கொண்டு அந்த வேஷத்தோடே சஞ்சரியாநி ற்க, இவனுடைய வ்யசனத்தைக்கண்டு ஊாவசிமீளவும்வந்து "துக் கப்படவேண்டா, உனனாலே யுண்டானகாப்பம் யென்வயற்றிலே யிருக்கிறது ஒருவருஷம் சென்றவாறே ஒருபிள்ளை பிறக்கும், அந்தபிள்ளையையும் உனக்குக் கொடுத்து உன்னோடே யொரு நாள் சம்ஶ்லேஷிக்கிறேன்" என்று சொல்லிப்போய், ஒருவரு ஷம் சென்றவாறே திரும்பவந்து பிள்ளையையுங்கொடுத்து ஒரு நாள் சம்ஶ்லேஷித்திருந்து மீளவும் சுவர்கத்துக்குப் போம்போ து அவளோடேகூடவந்த கந்தாவாகள் அந்த ராஜாவைபபாாத்து "உனக்குவேண்டின தொருவரத்தைக் கேட்டுக்கொள்" என்ன "எனக்கு ஊர்வசி சாலோக்யம் வேணும்" என்ன, அவாகள் ஒரு அக்நியைக்கொடுதது "இத்தால் யாகம்பண்ணினதே உண்டானல் தச்சாலோக்யம் பெறலாம்" என்றுசொல்லிப் போனாகள்; அந்த ரரஜாவும அந்தஅக்நியைக் கொண்டுவாராநிற்க பழயப்ராந்தி தலை யெடுத்து ஒரு அரசின்கீழே அந்த அக்நியைவைத்து மறந்துபோ ய் தன்பட்டணத்துக்குவந்து, மீளவும் நினைத்து அரசடியிலே செ ல்ல, அந்தஅக்நியானது ஶமீவ்ருக்ஷரூபமாய்க் கொண்டு அந்த அர சோடே கூடியிருக்க, அதிலே யொருகொம்பை முறித்துக்கொண் டுவநது கடைந்து அக்நியை யுண்டாக்கி அந்த அக்நியாலே யாகத் தைப்பண்ணி ஊாவசி சாலோக்யத்தை அடைந்தானும்.

௨-ம். பாட்டு - கள்ளவிழும்

௧௫௨. ஆஶ்ரயிக்குமவன பரமததைதயே பார்க்குமத்தனை தரவயதார தமயம பாரானனனபததறகு ஐதிஹயம. ௩௬-ம. ஐதிஹததைப பார்கக.

௧௦-ம பத்து.

௨-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

ப்ரவேஶம்

௧௫௩. பணடைநானதுடஙகி பலதிருபபதிகளைச் சொலலுகைககு ஹேதுதமககு பரமபதமணிததாகையாலே யென்னுமததை ஆபததசமவாததாலே தரிசிபபிககிறா "ஒருநறசுறறம" "எஙகிறதிருமொழியிலே பலதிருபபதிகளையு மருளிசசெயத விதுககுகருததென" என்று ஜீயர் பட்டரைககேடக, "பிறநதகததில நின்றும புககததுககுபபோம பெணபிளளைகள பநதுககளிருநதவிடமெஙகும கணடு வினவபபோமாபபோலே பராபபிய பூமிஅணிததானவாறே திருப்பதிகள தோறுமபுகுகிறாரென றருளிசசெயதார.

க-ம. பாட்டு - கெடுமிடர்

௧௫௪. (திரும்பேல்மின) அதிக்ரமியாதே கொளளுஙகோள் "மறநதுமபுறந தொழாமாநதர" என்றவிடத்திலே "பெருமாள ஒருநாள கிழககே புறபபடடருளின வளவிலே மழைவர, கீழையூராலயததிலே யெழுநதருள, எமபெருமானாரும முதலிகளும புறமபே மழையிலே நனைநதுகொண டிருககிறவளவிலே ஒருவனவநது "பெருமாள உளளேயெழுநதருளினார் தேவரீரு முளளே யெழுநதருளவொணணாதோ" என்ன, "கெடுவாய, மஹாராஜாவேபபயாகமணமபணணினால அவனமஹிஷியும பரபுருஷகாமினி யாகலாமோ" என்று எமபெருமானா ரருளிசசெயதார". எனகிறவைதிஹய மருளிசசெயவர.

௧௫௫. (யமவஶயதைககளுசவேணடா) என்னுமதுககாபத சம்வாதம். ஒரு திருவேடடையிலே படடர திருவூறறஙகரையிலே பேரோலககமாகவிருகக, "சநதயையானது" என்று சிலர் விணணபபஞ்செயய, நாம பெருமாள அழகிலே துவககுணடு இன்றொருநாளும் காததவயததிலே அலபம தாழநதேன் மென்றால இதுககுறறமாக யமனகேடகவோ, ராஜாவிருநது நாடடுககணககு கேடடுககொடுவாராகிலறால ராஜாவுக கநதரஙக யிருபபானொருவன பேணாவாசிததால் "ஓஙகாண அதுகிடகக மேறசொல், என்றால பின்னை

யொருகாலமும் அப்பேறொடுத்துவாசிக்கப் பெறுதுகாண்” என்றாராம்.

உ - ம். பாட்டு - இன்றுபோய்.

க௫சு. (குன்றுநேர்மாடம்) அவன்பக்கலிலேபோய் கைங்கரியம் பண்ண நினைக்கிறவா ஊரிலே மாடங்களை வாணிக்கிறது. அவனோபாதி இதுவும் போக்யமாகையைப் பற்றவென்று விவக்ஷித்து இதுப்ராப்யமென்னு மதுக்கு ஐதிஹ்யம். பிள்ளை திருநறையூரரையரும் பட்டரும் உள்ளேபுக்கு ப்ரதக்ஷணம் பண்ணுநிற்க, நான் சேவித்துப்போனேன், அல்லாதாரெல்லாம் விரைந்து சடக்கென வாராநிற்க இவர்கள் திருமாளிகைகளையும் திருக்கோபுரங்களையும் கண்ணுலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொண்டு வருகிறபடியைக்கண்டு 'அல்லாதார்க்கும் இவர்களுக்கும் செயல் ஒத்திருக்கச்செய்தே இவாகளான வாசியிருந்தபடியென்' என்றிருந்தேன் என்றருளிச்செய்வர்.

க௫எ. ஸ்தாவரங்கள் உத்தேஶ்ய மென்பதற்கு ஆப்தசம்வாதம். பிள்ளைஜநநாத ப்ரமஹராயா திருமுடிக்குறையிலே மரம்வெட்டுவியாநிற்க எம்பாரருளிச்செய்த வார்த்தையை நினைப்பது. எஎ - ம். ஐதிஹயம் பார்க்க.

க௫அ. ஆச்சான் திருவாலிநாடுதாசா நல்லன சிலசுருவன் பாக்குகளை பட்டருக்குக் கொடுவந்து கொடுத்தாராய் அவற்றைக்கண்டு “இவை இருந்தபடியென் திருவருள் கமுகிநின்றும் வந்தவையோ” என்றருளிச்செய்தாராம்.

௫ - ம். பாட்டு - புண்ணியம்.

க௫௯. (திருநாமம் சொல்லுகைக்கு அதிகாரிசம்பத்தி வேண்டா) என்னுமதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். ஜீயாபட்டரை “திருநாமம் சொல்லும்போது ப்ரயதனுய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ” என்று கேட்க, “கங்கையிலே முழுகப்போமவனுக்கு வேறொரு உவட்குழியிலே முழிகிப்போகவேணுமோ, மேலுண்டான நன்மையைத் தருகிற விது அதிகாரி சம்பத்தியையும் தரமாட்டாதோ” என்றருளிச்செய்தாராம்.

கசுO. (காரயகரமாகாதிருக்கிறது வாசனையின்கனம்) என்கிறதற் காப்தசமவாதம். ஒருசெட்டியை “இவன்தமிழுக்கு தேசிகனுயிருக்கும்” என்று பட்டருக்குக் காட்டினாகளாய்! “உனக்கு ஏதேனும் அபேக்ஷை யுண்டாகில் கேட்கலாகாதோ” என்ன! சிலா காண்கிற தேஹத்துக்கவ்வருகு ஆத்மாவுமில்லை, தாமா தாமங்களுமில்லை,

ரூவரனுமில்லை', என்றிருந்தனராகள், சிலா 'இதத்தேஹந்தான ஸதிரம்' என்று இதின தோஷதகதை தரிசிதது 'அவவருகே ஸதிரமா யிருப்பதொன்றை பற்றவேணும்' என்றிருந்தனராகள், விஷயமொன்றாயிருக்க இவ்விரண்டு பரிமாற்றமும நடக்கிறபடி யெங்கனே?" என்ன, "'மமமாயா துரதயயா' என்றும் 'மாயாமே தாநதாநதிதே' என்றும சொலலுகிறபடியே, பாகயவானகளுக இதினுடைய தோஷதரிசனதகதைப பணணிககழிநதுக கொள்ளுகைககும பாகயஹீநாககு இதிலேபோகயதா புததிபணணி அநாததபபடுகைக்கு முடலாமபடி காமானுகுணமாக இநதை இடையெடுததுககாணு மீரூவரன பணணிறறு" என்றருளிச்செயதாா. இடையெடுதது - நிறுததது.

அ-ம். பாட்டு - கடுவினை

கசுக. (அரிவுடையாரிதயாதி) செவிசீபாயநது கிடபபாகளென்றநது—விததராயிருபபாகளென்றபடி. இவ்விடததிலே கலிகாலசோழன உமபளஙகாயகதையை யருளிச்செயவா.

கூ-ம. பாடடு - நாமுமககு

கசுஉ. (அவன்போனுலிதயாதி) அதாவது மதிபபனதலையில கிடவாமையாலே பரிமாறறமறுமென்றபடி. இதுககாபதசமவாதம. இதுககு படடாருளிச செயததாக பரிஞையபபா "ஒருமதிபபன தலையில கிடவாத வனறுகொளவாா கொடுபபாரின்றியே எளிவிலையனுயப போம்". (தஸமாதவாம்சோதயாமயஹம) ஆகையாலேகாண உனனைதவரிபபிதது "அவனபக்கலிலே போயகேள்" என்று சொலலுகிறது.

ங-ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

ங - ம பாடடு - வீவநின்.

கசுங. பிரிந்தவிஷயந்தான, முடியவுமொடடாது, தரிததிருககவுமொடடாது, அாஜஜுநன பினபிருநது யெளிவரவுபடடாபபோலே,— அதாவது கரஷணனோடே கூடியிருநது, பீஷமாதிகளை ஜயிதது, பினபு கருஷணன் தனனுடைசசோதிககெழுநதருளின வநநதரம, அாஜஜுனன க்ருஷணனுடைய ஸ்ரீகள பதினாாயிரம பேரையும கூடடிக்கொணடு போகசசெயதே, பலயிடையாகளவநது அநதபபெணகளை அபஹரிததுககொணடுபோக, அபபோது காணடீவததை எடுகக அது எடுககப்போகாமல துககபபடடகதையை நினைப்பது.

ச - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே.
ப்ரவேசம்.

கசுச. "வீடுமின்முற்றம்" பக்திபரமென்று முன்பு சொன்னதுக்கும் ப்ர பத்திபரமென்று இப்போது சொன்னதுக்கும் ஆப்தசம்வாதம் அருளிச்செய்கிறார். (ஆளவந்தாரிதயாதி) ஆளவந்தா ரருளிச்செய் ததாக திருமாலையாண்டான் பணிபபது. ப்ரபத்தி விஷயமாக வாய்த்து "வீடுமின்முற்றம" உடையவரு மபபடியே ப்ரபத்தி விஷயமாக வருளிச்செய்து கொடுபோந்து, பாஷ்யமருளிச் செய் தபினபு, "ரஹஸயோபாயத்தை வெளியிடவொண்ணாது" என்று வீடுமின் முற்றத்தையும் பக்திவிஷயமாககி யருளிச்செய்தார.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.
க-ம். பாட்டு - அருள்பெறுவார்.

கசுரு. இவனு ஶரிதபரதந்தரன் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ததாநுஜாநந்த மிதயாதி) ஶலோகத்துக்குஅர்த்ததை ஆப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "இதுபட்டாதாமே அருளிச்செய்ய நான்கெட் டேன்" என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செய்தார. ஈஶவரன் தன்னுடை ய ஸ்ருஷ்ட்யாதி பாரமெல்லாவற்றையு மிவாபக்கலிலே வைத்து தானும் பிராட்டிமாருமாக விருக்கிறவளவிலே இவரறிவித்தத்தை த திருக்கண்களாலே அநுமதி பண்ணுவனென்றிறே இந்தஶ்லோ கததில் தோற்றுகிறது. இவரங்குப் போகைக்கு ஹேதுவையும் இவரங்குப்போனால் இவனைக்காண்கை யுகப்பாகையால் போக விக்னமாகா தென்கிறத்தையும் ஆப்தசம்வா தமுகேன தரிசிப்பிக் கிறார். சேனைமுதலியார சட்டையும் மயிர்கட்டும்கையும் பிரம்பு மாய்வந்து புகுரப்புக்கவாறே நாய்ச்சிமாரும் தானுமாய் ஸ்வைர மாகவிருக்கிறவது தவிர்ந்து நாய்ச்சிமாரும் சிம்ஹாசனத்திலொரு மூலைகளிலேயொதுங்க தானும சவிநயமாக விருக்குமாய்த்து வ்ரு த்தசாமந்தனைகண்ட ராஜாக்களைப்போலே "இவாதாமும் இவ்வி ருப்புக்குத் தண்ணீர் துரும்பாகவொண்ணாது" என்று ஜகன்நிர வாஹத்துக்கு வேண்டுவதைப் பாசுரப்பரப்பற விண்ணப்பஞ் செய்வராய்த்து. பிராட்டிமாரோடிருக்குமதிலு மினிதா யிருக்கு மிறே, அவனுக்கிவா தம்மைக்காண ப்ரியேணவிறே. "இன்னானை ப்ரம்ஹாவாக்கவேணும் இன்னானை மாற்றவேணும்"என்று வேணு மவற்றைச் சுருங்க விண்ணப்பஞ்செய்வா ! "ஐயா யாதொன்று சொல்லிறது அவையெல்லா மப்படியே" என்று கண்களாலே மேலெழுத்திட்டுக்கொடுக்கும். இவ்வாரத்தையருளிச்செய்தபோ து கிடாம்பி ஆச்சானேடு அல்லாதாரோடு வாசியறக்குமிழி நீருண்

டது ஆச்சான்றான் பட்டர்க்கு ஸ்நேஹித்திருக்கும்போர. இளையாழ்வான், ஆச்சானை, "பட்டர்தம்மை ஆஸ்ரயித்தவர்களிற் காட்டிலும் நீர்தாழ அநுவர்த்திப்பானென்" என்றுகேட்க, "நீ அன்று கண்டிலைகாண் எம்பெருமானார் பட்டர்கையிலே புஸ்தகத்தைக் கொடுத்து திருமுன்பே யொருஶ்லோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்வித்துத் திருப்பிரம்புக்குப் புறம்பாகக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சுற்றும் பார்த்தருளி, 'நம்முடையாரடங்கலும் நம்மை நினைத்திருக்குமாப்போலே இவனை நினைத்திருங்கோள்' என்றருளிச்செய்தார்."

கo-ம். திருவாய்மொழி—முனியே.

எ-ம். பாட்டு - கோலமலர்ப்பாவைக்கு.

கசுகு. பிராட்டிபக்கல் ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே அவள் பரிக்ரஹமான வென்பக்கலிலே அதிப்ரவணனுயிருக்குமென்னுமதுக்கு சம்வாதம். பட்டர் சரமதசையிலே அருளிச்செய்தவார்த்தை "ரஹஸ்யத்தின்படியாயிருந்தபடி கண்டதே இப்பாட்டை நம்முடையார் த்வயத்தோடே யநுசந்திப்பது" என்றபடி.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(ரூ.)

பகவத்விஷய நிர்வாஹங்கள்.

க-ம் பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (துயரறு) "துயரறுக்கும்" என்று முன்புள்ளமுதலிகள் அருளிச்செய்யும்படி - சமஸ்தது:க்காபநோதந ஸ்வபாவமான திருவடிகள் - சகலாத்மாக்களுடையவும் துக்கத்தைப் போக்குகையே ஸ்வபாவமான திருவடிகள். "துயரறுசுடரடி" என்றெம்பெருமானாரருளிச்செய்யும்படி. "வ்யசநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம்பவதி து:கித:" என்றால் துக்க நிவ்ருத்தியு மவனதாயிருக்குமிறே. இவர் துயரறத்தான் துயர் தீர்ந்தானாயிருக்கை. இத்தால் இவர் மயர்வற அவன் துயரற்றபடி.

உ-ம். பாட்டு - மனனகம்.

உ. (எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன்) "நிரவொப்பில்லையாகில் ஒருவகையாலே தான் ஒப்புண்டோவென்னில், அதுவு மில்லையென்கிறது" என்று நிர்வஹிப்பாரு முண்டு; அங்ஙனன்றிக்கே, பட்டர் "ஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்த மில்லையென்றது முன்பு, வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்த மில்லை என்கிற திங்கு" என்று.

உ - ம். திருவாய்மொழி—வீடுமின்முற்றவும் ப்ரவேசம்.

௩. இத்திருவாய்மொழி தன்னை, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததாராக திருமாலை யாண்டான் பரபக்திவிஷயமாக்கி நிர்வஹித்துக்கொண்டுபோந்து, எம்பெருமானாரும் அப்படியே யருளிச்செய்து கொண்டுபோந்து, பாஷ்யம் தலைக்கட்டினபின்பு பக்திவிஷயமாக வருளிச்செய்துக் கொண்டு போருவர், பின்பு எம்பெருமானாரும் அப்படியே யருளிச் செய்தார்

சு-ம். பாட்டு - பற்றிலனீசனும்

ச. (பற்றிலையாய்) நீயும் பற்றிலையாய் - நீயும் பற்றையுடையையாய். சங்கத் தையுடையையாய். (அவன் முற்றிலடங்கே) "அஹமசாவம் கரிஷ்யாமி" என்கிறபடியே அவனுடைய வெல்லா கைங்கர்யத்திலு மன்வயி அதவா, பட்டரருளிச்செய்யும்படி "(பற்றிலனீசனும்) 'வாசுதேவோ ஷிபூரணஃ' என்கிறபடியே சமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனுய க்யானாநந்தா மலஸ்வரூபனுய திரைமாறின கடல்போலே ஈஶிதவ்யரான நித்யசூரிகளையுடையனுய பரமபதத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனும் அவர்களபக்கல் பற்றுடையவனல்லன்.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—பத்துடையடியவர்.

உ-ம். பாட்டு - எளிவருமியல்வினன்

ரு (நிலைவரம்பில) "இன்னவவதாரம் இன்ன சேஷ்டிதமென்றில்லை" என்று பூர்வாசாரியர்கள் நிர்வாஹம். பட்டர் இவ்விரண்டையும் நிலையில்லாமையிலே கொண்டு, "இனிவரம் பில்லாமையாவது - அவதரித்தெளியனுய நின்றநிலை தன்னிலே பரத்வந்தோற்ற நிற்கிலும்நிற்கும்" என்று.

க௦-ம. பாட்டு - துயக்கறு.

சு. (பெருநிலமித்யாதி) "மனோவாக்காயங்களாலே அனுபவிக்கப் பெற்றேனென்கிறுர்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி. "இவற்றாலே அனுபவிக்கப் பார்க்கிறுர்" என்று ஜீய ரருளிச்செய்யும்படி.

சு - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

உ - ம். பாட்டு - என்செய்ய

எ. (இனம்) என்றவித்தை இனம் என்றுக்கி - "எங்களபிமதம் பெறுகைக் கெங்கள் பக்கலொரு நன்மையில்லாத பின்பும் தாழக்குமித்தனையோ! என்கிறுள்" என்று பிள்ளை திருநறையூரரையர் பணிக்கும்படி.

௬-ம். பாட்டு - விதியினால்.

அ. (கள்வாக்கு) "வஞ்சகர்க்கு" என்று திருமாலையாண்டான் நிரவஹிக்கும் படி. எம்பெருமானார், "ஒன்றைநினைத் தொன்றைச் செய்வதற் கு" என்றருளிச்செய்வர்.

எ-ம். பாட்டு - என்பிழை.

௯. (அருளாததிருமாலாாக்கு) "நகஸ்சின்னுபராத்யதி யென்பாரும் அருகே யிருக்க எங்கள் குற்றம்பாரரத்து அவள்பக்கல் முகம்பெற விருக் கிறுரோ!" என்று நஞ்ஜீய ரருளிச்செய்யுமபடி. "நாணிப்படி ஞே வுபட வேண்டுகிறது - அவனுக்கவள் முகங்கொடுத்து அங்கே துவக்குகையிறே யென்று இன்னுதாகிருள்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

க0. (திருவடியின் தகவினுக்கென்பிழைத்தாள்) "தேவரீா க்ருபைக்குத்தண் ணீா துரும்பாக யேதேனும் ப்ரதக்ஷண நமஸ்காராதிகள் பண் ணிற்றுண்டோ" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்யும்படி.

௯-ம். பாட்டு - நாடாத.

கக. (நாடாதமலர்நாடி) "ஆத்மபுஷ்பத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமு ண்டு. அங்கனன்றிக்கே, ஜீயா, "'எண்டிசையுமுள்ளபூக்கொண்டு' என்கிறபடியே, தேடவரிய புஷபங்களெல்லாந் தேடி" என்றரு ளிச்செய்வா.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வளவேழுலகின்.

௨ - ம். பாட்டு - நினைந்து.

க௨. (நினைந்தவெல்லாப் பொருள்களுக்கும் வித்தாய்) "நினைதல் - கலத்த லும், கூடலுமாய், சதவஸ்தமாய்த் தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற சகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய்" என்று பிள்ளையமுதனா நிரவஹிப்பர். அன்றியே இப்படி தன் திருவுள்ளத்தாலே விஷயீ கரிக்கப்பட்ட சகல பதாாத்தங்களுக்கும் காரணமாய்.

கக-ம். பாட்டு - மாலே.

க௩. (பாலேதமிழர்) பால்போலே யினிய தமிழையுடையவாகள். (இசைகா ரா) இயலுக்கிசைய விசையிடவல்லர்கள். ஸ்ரீ மதுரகவிகளையும் நாதமுனிகளையும்போலே யிருக்குமவர்கள். (பத்தா) பகவத்குண னுபவத்தி லிவர் தம்மைப்போலே "காலாழும்நெஞ்சழியும் கண் சுழலும்"என்றிருக்குமவர்கள். ஆழ்வானேருருவிலே, "ஸ்ரீபராங் குச நம்பியை - பாலேதமிழ ரென்கிறது. இசைகாரரென்கிறது - ஆழ்வாா திருவரங்கப்பெருமாளரையறை. பத்தரென்கிறது-பிள் ளையுறங்கா வில்லிதாஸரை" என்று பணித்தானும். "பாலேதமிழ

ரென்கிறது-முதலாழ்வார்களை. இசைகாரரென்கிறது-திருப்பாணாழ்வாரை. பத்தரென்கிறது - பெரியாழ்வாரை" என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்வர்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

உ-ம். பாட்டு - மதுவார்.

கச. (புகைப்பூவே) "சேர்த்துக்கைவிட்டுப் புகைக்கவமையும், கண்டகாலியிடவுமமையும்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. இத்தைப் பட்டர் அருளிச்செய்தவாறே "'நகண்டகாரிகாபுஷ்பம் தேவாயவினிவேதயேத்' என்னாநின்றதே" என்று நஞ்சீயர்கேட்க, "'அவனுக்காகாது' என்கிறதல்ல 'பரிக்கிறவாஶ்ரிதன்கையிலே முட்டாயும்' என்றதுக்காகத் தவிர்த்தது காணும்" என்றருளிச்செய்தார். "அப்ராக்ருத த்ரவ்யம்வேணும்" என்றிருந்தானாகில் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிரானோ. "ஸ்ரீவராஹநாயனாருக்கு முத்தக்காசை யமுதுசெய்விப்பது" என்று கிடந்ததாய், "இதென்னமெய்ப்பாடுதான்!" என்று நஞ்சீயர்போரவித்தராயருளினார்

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

ரு-ம். பாட்டு - ஆயர்.

கரு. (அவரால் புடையுண்ணும்) "மரத்தாலேயோரடியடிப்பார்கள்போலே காணும்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி.

எ-ம். பாட்டு - யானொட்டி

கசா. (பின்னையானொட்டுவேனோ) "எப்ரகாரத்தாலுமிறேன்" என்னுமாகில், பின்னை, நானவன்போகைக்கிசைவேனோ. என்னுடைய காமபாரதந்த்ரியம்போலே அவனுடைய ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரியத்துக்கு மேதேனும் கண்ணழிவுண்டோ, என்னிசைவின்றிக்கேயிருக்க, அவனாலே போகப்போமோ. அன்றியே, "நானொட்டுவேனோ" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

அ-ம். திருவாய்மொழி—ஓடும்புள்.

கஎ. (இத்திருவாய்மொழிதான்) "ஸர்வேஶ்வரனுடைய வைஶ்வாயத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு, அன்றிக்கே, "ஈஶ்வரத்வ லக்ஷணஞ்சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு, அன்றிக்கே, "இழே, 'பாடியிளைப்பிலம்' என்றார், அப்படியே பாடியனுபவிக்கிறார்" என்பாருமுண்டு, "ஆர்ஜவகுணம் சொல்லுகிறது" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—இவையும்.

எ-ம். பாட்டு - தோளிணை.

கஅ. (தோளிணையித்யாதி) பட்டர், "வீரராயிருப்பாரா முற்பட வாயுதத்துக் கிடுவாகள், அப்படியே திருத்தோள்களுக் கிட்டான். ப்ரணயிக ளாயிருப்பாரா அனந்தர மபிமத விஷயத்துக்கிடுவாகள். அப்படி யே பெரியபிராட்டியாரா எழுந்தருளியிருக்கிற கோயில் கட்டண ததுக்குக் கொடுத்தான ; ஆயுததததுக்கு மபிமதவிஷயததுக்கு மிட் டால், பின்னைத்தான் தாம் விநியோகங்கொள்ளு மிததனையிறே, ஆகையாலே தான் சூடினுன் ; சேஷம்பின்னையடியாரிறே கைக் கொள்ளுவாரா, ஆகையாலே திருவடிகளுக்குச் சாததினுன், ஆப த்துக் குதவுவா ரடியாரிறே, தளாந்து முறிந்தும் சகட வசுரரு டல் வேறுப்பிளந்து வீயப்பொருவா ரடியாரிறே; நமமுடைய வாபத்துக்களுககுத் திருவடிகளே துணையாளுப் போலேகாணு மவனுடைய வாபத்துககளுக்கும் திருவடிகளே துணையானபடி" என்றருளிச்செய்வா.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—பொருமாநீள்.

கக. (கீழிறறிருவாய்மொழியில்) "பிறந்தசாவாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்லத அனு சந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறுா" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிரவ ஹிக்கும்படி. கீழிற்பிறந்த சாவாங்க ஸம்ஶ்லேஷததை யனுசந் திதது பட்டரருளிச்செய்வதோ ரேறறமுண்டு. அதாவது - கீழில் திருவாய்மொழியி லுன்மஸ்தகமாகப் பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷரசத் தை அனுசந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறுாயென்று.

உ - ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

எ-ம். பாட்டு - தோற்றேும்.

உ0. (தோற்றேுமித்யாதி) கீழு மேலும் போருகிறபடியொழிய சப்தஸ்வா ரஸ்யத்தைப்பற்ற எம்பெருமாளு ரருளிச்செய்து போருவதொன் றுண்டு ; அம்மங்கி யம்மாளு மத்தையே நிரபந்தித்துப்போரும். அதாகிறது - தான், பிரிவாறறுதா ரனேகா கூடக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடாநிற்க, இருள்வந்து முகத்தை மறைக்க, அத்தைப்பாரத் து, ஆற்றுமைக்குப் போக்குவிட்டு தரிக்கவொட்டாதே நீ வந்து நலியக்கடவையோ வென்கிறுள்.

உ - ம். திருவாய்மொழி—திண்ணன்வீடு.

ப்ரவேசம்.

உக. "(மூவாமுதல்வா) யென்று காரணத்வம் ப்ரஸக்தமாகையாலே அந்த காரணத்வத்தை உபபாதிக்கிறார்" என்று பணிக்கும்பிள்ளான்.

ந-ம் பாட்டு - ஏற்ற

உஉ. "(பரமஹாதிகள்) யெப்போதும் திருமேனியைப்பற்றி யிருப்பாக ளோ" என்று நஞ்ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க, "ஓரோரபதங்களிலே திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்கிறுன, அன்னீரமையை விடமாட டாமையாலே ஆழவாரக ளததையே வாய புலறறுகிறாரக ளதத னையிறே" என்று அருளிச்செய்தார்.

ந - ம திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

க-ம. பாட்டு - ஊனிலவாழ்

உங. (தேனும்பாலு மித்யாதி) இதுக ஈளவநதார அருளிச்செய்தாராக திருமாலையாண்டான பணிக்கும்படி-"ஏகஜாதீய த்ரவ்யங்கள தனனிலே கலநதாபபோலே" என்று. அதாவது - தேனும்தேனுங கலநதாப்போலவும், பாலும்பாலும கலநதாபபோலவும், நெய்யுமநெயயும கலநதாபபோலவும, கன்னலுமகன்னலும கலநதாபபோலவும், அமுதும் அமுதும கலநதாபபோலவும என்று அஙகனன றியே, எமபெருமானார அருளிச்செய்யுமபடி, இவறறை - ரஸவதபதாரத்தஙகளுககெல்லா முபலக்ஷணமாக்கி - "தானும நானுமான கலவிககுள்ளே யெல்லா ரஸஙகளும் பிறக்கும்படி சமஶ்லேஷித்தோமெனகிறார" என்று.

ந - ம. பாட்டு - அறியா.

உச. ஆளவநதார அருளிச்செய்ததாகத திருமாலையாண்டானபணிக்குமபடி- "'அறிவுநடையாடாத தசையிலே சமபநதகயானததைப பிறபபித்து, பிறநத கயானததை அழிககககடவதான தேஹசமபநதத தோடே பின்னையும வைத்தாய' என்கிற இழவாலே சொல்லுகிறார" என்றும. இததை எமபெருமானார கேட்டருளி, "முன்னிற பாட்டுகளும பின்னிற பாட்டுகளும் ப்ரீதியோடேநடவாநிறக, நடுவே யப்ரீதி தோறறச்சொல்லுமது சேராது, ஆனபின பிஙக னேயாமிததனை 'அறியாமா மாயததடியேனை - அறியாககாலதது ளளே யடிமைககணனபு செயவிததது - வைததாயால்' என்கிறார" என்றிததையு மொரு உபகாரமாககி அருளிச்செய்தார.

ரு - ம. பாட்டு - சேர்ந்தார்

உரு. (திண்மதியை) முன்பே சோநதிருககுமவாகளுககு திணணியதான மதியை கொடுக்குமவனை. அமபரீஷன, தபஸ்ஸு பண்ணுகிறக, சா

வேஶ்வரன் இந்திரவேஷத்தை தரித்துக்கொண்டு சென்று, "உனக்கு வேண்டியவற்றை வேண்டிக்கொள்" என்ன, "நான் உன்னையாராதிக்கு மவனல்லேன்காண், என்னை சமாதிபங்கம் பண்ணாதே போகவல்லேயே, உனைக் கும்பிடுகிறேன்" என்றா னிறே. சுங-வது ஐதிஹ்யம் பாரப்பது.

ச-ம். திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

க-ம். பாட்டு - ஆடியாடி.

உசு. (மல்கி) மிக்கு. (கிமாதம்தவநேத்ராப்யாம் வாரிஸ்ரவதிஶோகஜம்) "அனந்தாஶ்ருவுக்கு யோக்யமான கண்களாலே ஶோகாஶ்ருப்ர வஹிக்கிறது ஆர்குடிவேர" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி; அன்றிகே, பிள்ளான், "ஆளைச் சேதநராக்கக்கொண்டு" என்று பணிக்கும்.

உஎ. (எங்கும் நாடிநாடி) "தன்கொய்சகமுட்படப் பாராநின்றாள்" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி அதுக்குக் கருத்து - "கண்ணனென் ஞெக் கலையானே" என்று அவனிருந்த ப்ரதேஶமாகையாலே.

ங-ம். பாட்டு - இரக்கம்.

உஅ. (அரக்குமெழுகும்) என்கிற விரண்டையும் - நெஞ்சுக்கொன்றும் இவ ள் தனக்கொன்றுமாக்கி நிர்வஹிப்பா, பிள்ளைதிருநறையூரறையர். நெஞ்சுமிவடனக்குகை யடைப்பாகையாலே இவடனக்கே இரண் டையுமாக்கி யருளிச்செய்வா பட்டா; "விஷ்ணுநாஶத்ருஶோவீர யே" என்கிறபடியே எல்லாமிவள் தன்படிக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வேண்டும்படியிறே யிவள் தன்னிலை; அக்னிக்குள்ளே புகில் கரிந் துபோம், கடக்கவிருக்கில் வலிக்கும், அக்னிசகாஶதிலே யுருகா நிற்குமிறே; முடிந்து பிழைக்கவும் பெறாதே, தரித்திருக்கவும் பெறாதே நோவுபடும்படி பண்ணுவீரோ !.

ரு-ம். பாட்டு - இவள்.

உகூ. (தவளவண்ணா தகவுகளே) "சுத்தஸ்வபாவரான வும்முடைய தகவுக ளெங்கே போயிறறின" என் றெம்பாரருளிச்செய்யும்படி. அன் றிக்கே, பட்டா, "உம்மைப்போலே நாலு ஶிஷ்டாகளமையுமிறே அபலைகள் குடிகெட" என்றா.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—அந்தாமத்தன்பு.

க-ம். பாட்டு - அந்தாமத்தன்பு.

ஙo. (அந்தாமமித்யாதி) "'அடியாாகள் குழாங்களையுடன கூடுவதென்று கொலோ' என் றிவராசைப்பட்டபடியே, நித்திய சூரிகளோடே

வந்து கலந்தான்" என்று ஆளவந்தா ரருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. ஆனால், அவர்களை "ஆழிநூலாரம்" என்றே சொல்லுவதென்னில், சின்மயராயிருக்கச்செய்தே பாரதந்தர்ய ஸித்திக்காகத் தங்களை அமைத்துவைக்கிற யித்தனை யிறே. அங்கனன்றிக்கே, எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி - "இவரோடு ஸம்ஶ்லேஷிப்பதற்குமுன்பு அவனோடொக்க இவையும் மனுஜ்வலமாய் அசத்ஸமமாய் இவரோடு கலந்தபின்பு உஜ்வலமாய ஸத்தைப் பெற்றபடிசொல்லுகிறது" என்று, கலப்பதற்கு வாடினதில் பூவும் தளிரும் வாடுமிறே.

உ - ம் பாட்டு - திருவுடம்பு

௩க. (திருவுடம்புவான்சுடர்) "'ஈஶ்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை' என்கிறவர்கள் முன்பே, ஆபத்துமரான விவர் திருவுடம்புவான் சுடர்' என்னப்பெறுவதே! 'ஈஶ்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, குணமில்லை' என்கிறவர்கள் பண்ணிவைக்கமாட்டாத பாவமில்லை, அவர்களை அநுவாதித்தது அதுகேட்க விராதபடி பெருமாள் நமக்குப் பண்ணின உபகாரமென்" என்றருளிச்செய்வர் ஜீயர்.

கo-ம் பாட்டு - ஆணல்லன்

௩உ. (ஆணல்லனித்யாதி) நாட்டில்காண்கிற ஆண்களின்படி யல்லன், அப்படியே ஸ்த்ரீகளின்படியு மல்லன், உபயோகயோக்ய மல்லாத நபும்ஸக பதார்த்தத்தினபடியு மல்லன். என்று இப்படிப்பட்டா அருளிச்செய்தவாரே, ஒருதமிழன், "ஜீயர்நாட்டில் காண்கிற மூன்றினபடியுமல்லனாகில் சொல்லிற்றாகிறது வஸ்து, சூன்யமோ பின்னை" என்று கேட்க, பட்டரும், "பிள்ளாயியலறிவுக்கு போந்திருந்த தில்லையோ!, ஆணல்லன் பெணணல்லள் அல்லாவலியுமல்லது என்றதில்லையே, 'அல்லன், அல்லள்,' என்கையாலே - 'புருஷோத்தமன்' என்று சப்தந்தானே தோற்றுவிக்கிறதில்லையோ" என்றருளிச்செய்தார். "ஆணல்லன், பெணணல்லன்" என்கிறவித்தால் - ஸஜாதீய விஜாதீய நிஷேதம் பண்ணினபடி.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

ப்ரவேஶம்.

௩௩. (இத்திருவாய்மொழி) "பரண்யப்ரீத யநுஸந்தானங்காணிது" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி.

எ-ம். திருவாய்மொழி—கேசவன்றமர்.

ப்ரவேஶம்.

௩௪. எம்பார் இத்திருவாய்மொழி அருளிச்செய்யப்புக்கால், "ஸ்ரீவைஷ்ணவனுனே னென்கிறார்" என்பராம், வைஷ்ணவத்வஸின்னமிறே

"திருத்வாதஶநாமம்". ஆழ்வாருடைய நெடுமாற்கடிமையும், எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமையும் இரண்டாயிற்று நெடுமாற்கடிமை; அதில் எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமை யித்திருவாய்மொழி.

ச-ம். பாட்டு - கோவிந்தன்.

௩௫. (தேவும்) தேவுமென்கிறது - ஐஶ்வாயத்தை தன்னையென்கிறது-ஆஶ்ரிதபார தந்திரியத்தை; அதிறேதானனதன்மை, என்று சிலா சொல்லுவார்கள். பட்டா, "நீரானதனமையாகிறது - ஆஶ்ரிதபார தந்திராகை" யென்று.

ரு-ம். பாட்டு - விட்டிலங்கு.

௩௬. திருமாலையாண்டானோடே எம்பெருமானா திருவாய்மொழி கேட்டருளுகிறநாளில், பாட்டுக்கள்தோறுஞ் சிலவாாத்தைகளை யருளிச்செய்து "இது ஆத்தமானுலோ" யென்றால், "இது விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தாா அருளிச்செய்யக்கேட் டறியேன்" என்று பணிக்குமாம் ஆண்டான, ஆண்டான் "இப்பாட்டுக்கு விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி வேண்டாவாயிருந்ததீ"என்ன, "இப்பாட்டால்—தன் அவயவ சவுந்தரியத்தாலே என்னைத் தனக்காக்கினை யென்கிறா" என் றருளிச்செய்தருளினாராம். அதுவுங் கிடக்க, பட்டரருளிச்செய்வ தொன்றுண்டு - "ஆழ்வாாையு மாழ்வாா பரிகரத்தையும் விஷயீகரித்தது, அததாலே திருமேனியிறபிறந்த ஔஜ்வல்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று.

கூ - ம. பாட்டு - சிரீதரன்.

௩௭. (இராப்பகலித்யாதி) இவா "பக்திபரவச ராகையாலே இவருடைய தேஹயாத்திரையிருக்கும்படி" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. அஙறிக்கே, பட்டா "மரீயதீவினை மாளவென்கிற விடத்தளவும் - ஆடியாடியி லிவாக்கோடின தசையாய், இன்பம் வளரவென்கிற விது - அந்தாமத்தன்புதுடங்கி, கேசவன்றமரள வும் வரவுண்டான ப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது" என்று.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அணைவதரவணை.

ப்ரவேஶம்.

௩௮. இத்திருவாய்மொழிதன்னை - "ஈஶ்வரத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; "மோக்ஷப்ரதத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி. இவை தான் ஒன்றை யொன்றுவிட்டிராது, ஈஶ்வரனையிறறு மோக்ஷப்ரதனுமவன்; மோக்ஷப்ரதனும்போது ஈஶ்வரனாகவேணும்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—எம்மா வீடு.

ப்ரவேசம்.

ஙகூ எம்பார் இத்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யப் புக்கால், இருந்தவர்களை "யார்" என்று கேட்டுக் கதவுகளையு மடைப்பித்து ரஹஸ்யமாக வாமருளிச்செய்வது.

க-ம். பாட்டு - எம்மா வீடு.

சo. (எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்) ஒருதமிழன் "எம்மாவீட்டுவிகல்பமும் செவ்வியவாம்" என்றான் அந்தப்க்ஷத்திலே, வீட்டுவிகல்பமாவது—சாலோக்ய சாரூப்ய சாமீப்ய சாயுஜ்யமென்கிறவை. செவ்விய வாகையாவது — சாலோக்யாதிகளெல்லாம் இம்மோக்ஷத்திலே யுண்டாகை.

உ-ம் பாட்டு - ஈதே

சக. (ஞானக்கைதா) இங்கே எம்பாருக்கு ஆண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. அதாவது, "ஒருகிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கிரண்டுபேர் கைகொடுத்தால், எடுக்குமவர்களுக்கு மெளிதாய் ஏறுமவனுக்கு மெளிதாயிருக்குமிறே, அப்படியே யாகிறது" என்று.

ச-ம் பாட்டு - எனக்கே

சஉ (தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே) "என்று பரார்த்திபட்டானென திருவுள்ளமானபடி செய்கிறான் என்றிராதே" என்றுபிள்ளை திருநறையூரரையர் எம்பாரைக்கேட்க, "அதுகேளீர், முன்புபிரிந்தன்று, பின்பு பிரிவுக்கு பரசங்கமுண்டாயன்று, இரண்டுமின்றி யிருக்க திருமார்விலேயிருக்கச்செய்தே, "அகலகில்லேன், அகலகில்லேன்" என்னப்பண்ணுகிறது விஷயஸ்வபாவமிறே, அப்படியே பாராப்யருசி பாரார்த்திக்கப் பண்ணுகிறது" என்றருளிச்செய்தார்.

அ-ம் பாட்டு - எக்காலத்து.

சங. (எக்காலமித்யாதி) இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி—"இனிக்கூறிட வொண்ணாதபடி சிறுகூறான அத்யல்ப காலத்திலும், நீ சுவாமியான முறைதப்பாதபடி என் ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுரப்பெறில், மற்றைக்காலத்திலும்-இதொழிந்த வெல்லா காலத்திலும், யாதொன்றும் வேண்டேன், பின்னையிதுதானும் வேண்டேன்.

சச. (அக்காரக்கனி) "அக்காரம் - வருக்ஷமாய், அதுக்கோட்டுக்கு பழுத்த பழம்போலே, நிரதிசயபோக்ய னானவனே. அக்காரக்கனியென்கிற வித - அவர்களுக்கு சர்வவித போக்யங்களும் தானே யென்னுமிடத்துக்குபலக்ஷணம் (உன்னையானே) இப்படி நிரதிசயபோக்ய

ஞன வுன்னை, உன்சுவட்டறிந்த நான், எக்காலத்தென்றையா யென்னுள் மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் யாதொன்றும்வேண்டேன்." இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இது பொருளழகியது; இவ்வாழ்வாருடைய பரக்ருதிக்குச்சேராது, பெறிலும் பெறுதொழியிலும் சிறுகக் கோலமாட்டாரா; இங்கனேயாகவேணும்" என்றருளிச்செய்வர். "(எக்காலத்தியாதி)எல்லாக்காலத்திலுமெனக்கு சேஷியானநீ, நான் சேஷமான முறைதப்பாமேவந்து என் ஹ்ருதயத்திலே புகுரப்பெறில், எக்காலத்திலும் - இக்காலமெல்லாவற்றிலும், (மற்று-யாதொன்றும் வேண்டேன்) பின்னை யிதொழிந்த மற்றொன்றையும் நான் வேண்டேன்."

க0-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

ப்ரவேசம்.

சரு. "கீழ்எம்மாவீட்டிலே நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யம் பெறுகைக்கு திருமலையை ஆச்ரயிக்கிறார்" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செயதாராக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. எம்பெருமானார், "அங்கனல்ல, இவர் பாட்டுத்தோறும் 'ஒல்லை, ஒல்லை' என்றும் 'காலக்கழிவுசெயயேல்' என்றும்-த்வரிக்கப்புக்கவாறே, நமக்கு மறிவித்து நாமுமிவர் காரியஞ்செய்யக்கடவதாக வறுதியிட்டால், 'சரீரசமனந்தரம் பேறுதப்பாது' என்றறுதி யிட்டிருக்கலாயிருக்க, இவரிப்படித் வரிக்கிறது இச்சரீரத்தோடே நாமடிமைகொள்ள வேணுமென்றுபோலே யிருந்தது; இனி யிவர்க்கு 'நாம்நினைத்தபடி பரிமாறுகைக் கேகாந்தமான தேசமேதோ' என்று ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கிப்பாரரத்து வரச்செய்தே 'இவ்விடம் சாலவேகாந்தஸ்தலமாயிருந்தது' என்று, திருமலையிலே சன்னிதிபண்ணியருளி, 'நாமுமக்கு முகந்தருகைக்காகவந்து நின்றோம், நீரிங்கே வந்து நினைத்தவகைகளெல்லாம் பரிமாறி அநுபவியும்,' என்று தெற்குத் திருமலையிலே நிறகிற நிலையைக் காட்டிக்கொடுக்க, இவருமத்தை அநுசந்தித்து; பகவான ப்ராப்யனுனல் அவன்வர்த்திக்கும் தேசமும ப்ராபயமாகக் கடவதிறே. அத்தாலே திருமலையோடு, அத்தோடு சேர்ந்த அயன்மலையோடு, புறமலையோடு, திருப்பதியோடு போம்வழியோடு, 'போகக்கடவோம்' என்று துணியும் துணிவோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தாகதமாயனுபவித்து இனிய ராகிறார்" என்று.

ச - ம். பாட்டு - கருமவன்.

சசு. (கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே) "இது நம்மாறசெய்துதலைக் கட்டப்போமோ திருமலையை ஆச்ரயிக்குமதொழிய" என்றிங்கனே ஆழ்வாரெருருவிலே பணித்தாரும்; அங்கனும் நிர்வஹிக்க

கடவது. அன்றிக்கே, "கருமவன்பாசம கழிக்கைக்காகவும, உழ ன்றுயக்கைக்காகவும," என்றிங்கனே எம்பெருமானு ரருளிச்செய யுமபடி.

எ-ம பாட்டு - நலமென

சஎ. (மலமறு) சந்திரபதத்துக கவ்வருகேவளாந்து நிற்கையாலே, அவன் போமபோது சிகரங்களிலே தேயப்புணணு சாணையிலே யிட்டாப போலே களங்கமறு நிறகுமென்னுதல, அன்றிக்கே, "திருமலை யாழவாா தாம கயானலாபத்தை யுண்டாக்குவா" என்று பிள ளானவாாத்தை.

கூ - ம· பத்து

க - ம்· திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி·

அ - ம பாட்டு - மாசூணு·

சஅ. (மாசூணு) "கீழபாட்டில - ருத்ரன துடக்கமானு ரோத்தமாட்டாாக ளென்றதாய, இப்பாட்டில-அவன றனக்குங்கூட ஜனகனுன பரம ஹாஸ தோத்ரமபண்ணினுல அதுவு முனக்கவத்யமாம" என்பா ருண்டு. "அவனையும - கீழபாட்டிலே சொல்லிற்றுய, இதில— உபயபாவனையுமுடைய இவனைபபோலன்றியே கேவலம பரமஹ பாவனையேயா யிருப்பானெருவ பரமஹாவை யுதபரோக்ஷித்தது, அவனேத்தினுலும தேவாக்கவத்யமா மித்தனையன்றே வென்கி ருா" என்று பட்டா அருளிசசெய்யுமபடி.

கூ-ம் பாட்டு - மழுங்காத

சகூ. (மறையாதே) யென்றவிதுக்கு "மறையும், மறையும்" என்று சிற்றுட கொண்டான வாாத்தை.

உ- ம்· திருவாய்மொழி—முன்னீர்ஞாலம்.

ப்ரவேசம்.

ருo. பட்டாதிருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே, சீராமப பிள்ளை, "இவா பரத்வானுபவத்தை யாசைபபட்டு நோவுபடுகைக குக் காரணமென்" என்று கேட்க, "பரவ்யூஹ விபவங்களோடு, ஆாச்சாவதாரத்தோடு வாசியற தாமைக்யத்தாலே விஷயமெங்கு மொக்க பூாணமாயிருக்கும, குறைந்து தோற்றுகிறவிடம பரதி பத்தாக்களுடை பரதிபத்தி தோஷத்தாலே" என்று அருளிச செய்தாா. இதை இத்திருவாயமொழி பரவேசத்தில் பாக்கக காணலாம·

க-ம். பாட்டு - முன்னிர்ஞாலம்.

ருக. (ஆக்கையின்வழியுழல்வேன்) "தெப்பத்தை நூககிப்போய் பெருமாளை அனுபவிக்கலாயிருக்க, "சரீரம்பாங்கன்று"என்று நீரவாய்க்காலே போய் கடலிலே புகுவாரைப்போல், இதரவிஷய ப்ராவணயத் துக்குடலாக்கி அனாத்ததைதை விளைத்துக்கொண்டேன்" எனறா எம்பார.

ருஉ. (இனிவந்து கூடுவனே) "இனிவநது கிட்டுகை என்றொரு பொரு ளுண்டோ யென்று நிராசராகிறா" என்று முன்புள்ள முதலி கள்; எம்பெருமானா "நிராசராஞல் பின்னை முடிவாரொரு வா; 'ஒன்பதாம்பாட்டில் - நிராசராக, பத்தாம்பாட்டில்—அவன் வந்து சமாதானம்பண்ணிஞனுக வமையும" என்றருளிச்செய்வா.

அ-ம். பாட்டு - மேவுதுன்பம்.

ருங. (ஓவுதலின்றி உன்கழல் வணங்கிற்றிலேன்) "நித்யாபிதவ்ய:" 'என் கிறபடியே அனவரத பாவனைபண்ணி யுன்னை சாக்ஷாத்கரிக்க விரகு பாரத்திலேன். என்று எம்பார அருளிச்செய்யும்படி.

கo-ம். பாட்டு - தலைப்பெய்.

ருச. (அலைப்பூணுண்ணும்) இவனுக்கிவ் வருகேநசை கிடக்கையாலே அதிங் கேயிசிக்க அவாக ளங்கே யிசிக்கபடும் க்லேசத்துக்கோ ரவதி யில்லையிறே "அவ்வல்லல்"என்னு மித்தனை, த்ருஷ்டாந்த மில்லை. அதெல்லாங் காணக்காணவிட்டுக் கடக்கநிறக. "அதுதோடு சஜா தீயமானவல்லல்" என்று எம்பா ரருளிச்செய்வது. அவவோ பா திக்லேசம் போருமாயிறறு பகவத விஸ்லேஷததாலே வருமதி வாக்கு. அன்றிக்கே "பகவதலாபமேயானபின்பு யமவஸ்யதை யும் வந்ததேயன்றோவெனறு அந்த யமவஸ்யதை போம்படி யாக" என்று ஆண்டான் நிரவஹிக்கும்படி.

ஙு - ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

க-ம். பாட்டு - ஒழிவில்காலம்.

ருரு. ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமா ளரையா இத்திருவாய்மொழிப் பாடப் புக்கால், "ஒழிவில்காலமெல்லாம், காலமெல்லாம், காலமெல் லாம்", என்று இங்கனே நெடும்போதெல்லாம் பாடிமேல் போக மாட்டாதே அவ்வளவிலே தலைகட்டிப்போவராம்.

ச - ம். பாட்டு - ஈசன்.

ருசு. (பாபிஷ்ட:) இததா னுருவச் செல்லும்படி யாயிற்று மேன் மேலனைக் காரியம் பார்ப்பது. பாபத்திலே யாயிற் றூன்ற வடியிட் டிருப் பது. "இது ஆளவந்தா அருளிச்செய்ததே யாகிலும நானென்

வாயாலிப பாசுரம சொலலமாடடேன" எனறு மருநதாழ்
வான நீசனேன நிறைவொனறுமிலேன-அறுதமகுணமே யென
பககலிலே யுள்ளது, ஆதமகுணஙக ளொனறுமிலலை "என தனை
மையும நிறைவிலலாமையுமிறே நானிவவாாநதை சொலலிற
றெனகிறா." எனபராம பிளளை திருநறையூராறையா அவாகள
சததை யுணடாககுகைககாக அவாகளோடே கலநதான, தன
சததைப பெறுகைககாக எனனோடேவநது கலநதான. பராதம
யததுககும பழிக்கும செஙகல சீராககும ஜீவனம வைடபாரோ
பாதி அவாகளபககல, நெஞ்சு முடடபபும தநதெனக கெனகிறா.
அனறியே, "'எனககு தனபககலிலே சஙகமுணடாமபடி பணை
ணினனெனகிறா' எனறு நிாவஹிபபாரு முணடு" எனறருளிச
செயவா.

சூ-ம பாடடு - வேங்கடம

ருள. "கடஙகள, மெயமமேல விணைமுறறவும, வெம-நசிககும்" "எனறிஙக
னே ஆளவநதா ரருளிச செயயுமபடி. இததை எமபெருமானா
கேடடருளி "யிதுககு வேதாநததநில சொலலுகிற கடடளையிலே
பொருளாக வமையாதோ" எனறிங்கனே யருளிசசெயவா. அதா
வது "உததர பூாவாகையோ ரஸலேஷ விநாசௌ' எனறும
'ஏவம ஹாஸயஸாவே பாபமாநः பரதூயநதே" எனறும சொல
லுகிறபடி

ருஅ. (தாஙகளிதயாதி) அதிகாரி வைலக்ஷணயமும வருததி வைலக்ஷணய
மும தோனறுமபடி 'தாஙகள தஙகடகு" எனறிஙகனே யூன
றிச சொலலுமாம அனநதாழவான

சு-ம். திருவாய்மொழி—புகழும்.

சூ - ம பாடடு - பாலெனகோ

ருக (மாலெனகோ) "ஆஸரித விஷயததில வயாமுகதனெனபேனோ"
இபபாசுரததைச சொலலா, "இதநதேநாத பலகாய" எனனும
வயாமுகத னெனபேனோ. "இதநது தேருஹயதமம பரவக்ஷ
யாமி" எனறவோபாதி, "இதநதேநாத பலகாய" எனறதுவும
முனனே சொல்லிககொளளவிறே யடுபபது, அஙகனனறிககே,
முநதரசொலலி, பினனே "இதநதேநாத பலகாய" எனறானிறே.
"இது தனககடியென" எனறு ஜீயாபடடரைககேடக, "தொள
பதி, குழலைவிரிததுக் கிடககையாலே அது முடிககைககாக, செய
வதறியாமையாலே மூலையில கிடநதாரை முறறததே யிடடான,
பினனை ஆததநின சீரமையை யநுசநதியா, 'ஆரதிகாரிகளாகச
சொனனோம, கைபபடட மாணிககததை கடலிலே யிடடோம்,'
எனறு, 'பதணபதண' எனறுங்காணும்" எனறருளிச்செய்தார.

௧௦-ம். பாட்டு - யாவையும்.

௬௦. (ஆவிசேரித்யாதி) ஆவியுண்டு - ப்ராணாஸ்ரயமான சரீரம். அத்தோடு சேர்ந்திருந்துள்ள, உயிருண்டு. ஆத்மா-அதின்பக்கலந்த சரீரகதமான பால்ய, யௌவனாதிக ளொன்றொடு மொருசம்பந்தமு மில்லையாம் படியாக வநுசந்திக்கிற வனுசந்தானமானது அந்தாத்மாவுக்குக் கூடாநின்ற பின்பு, அப்பொரு ளவனையுங் கூடதட்டில்லை. இங்கனன்றிக்கே, "இதுக்குவேறேயு மிரண்டுபொருள் சொல்லுவர்கள்" என்றருளிச்செய்வர்—அவன பக்கலிலே பக்தியுண்டாகிலவனைக் கிடடலாமென்றும், புறம்புண்டான-உபாயாந்தரங்களிலுண்டான பறறடையவிட்டு அவனையே பற்றி லவனைக் கிட்டலாமென்றும். அன்றியே அந்தி மப்ரத்யய முண்டாமாகி லவனைக் கூடலா மென்றுமாம். இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "கீழ்-வ்யாப்தியைச் சொல்லிநின்றபின்பு, இனி - வ்யாப்ய வஸ்துகதமான தோஷங்கள் வ்யாபகனானவனுக்கு தட்டாதென்னுமிடமவஸ்யம் சொல்லவேணும், ஆனபின்பு இத்தையே சொல்லிற்றாக வமையும்" என்றருளிச்செய்வர்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மொய்ம்மா.

௧-ம். பாட்டு - மொய்ம்மா.

௬௧. (எம்மானை) "இதென்ன நீர்மை" பட்டரிவ்விடத்தை யருளிச் செய்யா நிற்கச்செய்தே மேலேயு மியலைச் சொல்லப் பண்ணி "அவன் றூராயிரஞ் செய்தாலும விக்ருதராகா திருக்கும் நாமே வேணும்; நமக்கொரு ஆபத்துண்டானா லிருந்தவிடததிலே யிருக்கமாட்டாதே விக்ருதநாம் போதுமவனே வேணும்" என்றருளிச்செய்தார்.

௪-ம். பாட்டு - வம்பவிழ்.

௬௨. (தம்பிறப்பாலித்யாதி) வைஷ்ணவாகள் நடுவே இவாகள் சரீர பரிக்ரஹம்பண்ணிற றென்ன ப்ரயோஜனத்துக்காக. "திருப்புன்னைக் கீழே ஒருவரிருக்குமிடததிலே நம்முதலிகள் பத்துப்போ கூட நெருக்கிக்கொண் டிருக்கச்செய்தே, க்ராமணிகள், மயிரொழுந்த பிசல்களும் பெரியவடிவுகளும் மேலே சுற்றின விரட்டைகளுமாயிடையிலே புகுந்து நெருக்குமாப்போலேகாண்" எனறு பிள்ளைப்பிள்ளை.

எ-ம். பாட்டு - நீர்மை.

௬௩. (உத்தமாகட் கென்செய்வாரோ) ஈஸ்வரன், தன்னையும் தன்விபூதியையும் ததீய சேஷமாக்கியிறே வைப்பது, ஆயிரத்தளியிலே (க்ரிமிகண்டன் பட்டணம்) ராஜா விருக்கச்செய்தே பெரிய நம்பியையும் ஆழ்வானையும் நலிந்தானாய், ஆழ்வான் மடியிலே சாய்ந்து

இடக்கச்செய்தே பெரியநம்பி திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார், அவ்வளவிலே "ஒருவருமில்லாதாரை பரிபத்திபண்ணக் கடவோம்" என்று திரிகிறார் சிலர் அங்கேவந்து ஆழ்வானைக்கண்டு "ஒருவனுண்டிறே" என்று போகப்புக, ஒருவனையும் ஒரு குறைசொல்லி யறியாதவன், "வாரீர்கோள் மாணிகாள், வைஷ்ணவனுமாய் ஒருவனுமில்லாதா னொருவனைத்தேடி பரிபத்தி பண்ண விருக்கிறீர்களோ நீங்கள், ஈஶ்வரனு மீஶ்வர விபூதியும் வைஷ்ணவனுக்கு கிஞ்சித் கரிக்க விருக்க, வைஷ்ணவனுமாய் அறைவையுமா யிருப்பா னொருவனை நீங்களெங்கே தேடுவீர்கோள்" என்றானும்.

சூ - ம். திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை

அ - ம. பாட்டு - துயரமே.

சூச. (அன்றிமற்றிலேன் தஞ்சமாகவே) இவ்விடத்தை பட்டர் அருளிச்செய்யாநிற்க, ஜீயர் "இவர் புக்கவிடமெங்கு மிப்படியே சொல்லுவர், இவர்க்கிது பணியிறே" என்ன, "இவர் மற்றோரிடத்தில் தலை நீட்டுவது பாவனத்வத்தைப்பற்ற, இவர் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பது சக்ரவர்த்தி திருமகனையே" என்றருளிச்செய்தார், "'பாவனஸ் ஸர்வலோகானாம் த்வமேவ' என்கிறதில்லையோ இவரையும்" என்னில், "'அவனுமிவரோ டொத்தா னொருத்தனிறே, இவர் 'போக்யவஸ்து வேறில்லை' என்றிருக்குமோபாதி, அவன் 'பாவனத்வத்துக்கு மிவரொழிய வேறில்லை' என்றிருப்பா னொருவனாயிற்று." பட்டர் ராமாவதாரத்தில் பக்ஷபாதத்தாலே யருளிச்செய்யு மதுகேட்கைக்காக, சிறியாத்தான் "பெருமாளுக்கெல்லா வேற்றங்களு மருளிச்செய்ததேயாகிலும் பாண்டவர்களுக்காக கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூதுபோன க்ருஷ்ணனுடைய நீர்மையில்லையே சக்கரவர்த்தி திருமகனுக்கு" என்ன, "அதுவோ!, பெருமாள் தூதுபோகாமையன்று காண், இக்ஷ்வாகு வம்ஶ்யரைத் தூதுபோக விடுவாரில்லாமைகாண்" என்றருளிச்செய்தார். "அவ்வவதாரத்தி லிழவு தீருகைக்காக விறே க்ருஷ்ணனாயவதரித்துத் தூதுபோயிற்று," அவனே பின்னோர் தூதாதி மன்னாகக்கிப் பெருநிலத்தா ரின்னார் தூதனென நின்றானிறே, பாரதந்த்ரிய ரசமனுபவிக்கைக்காக போந்தபின் 'இதிலொன்று குறைந்ததாகிறது' என்றிருக்குமே."

சூ - ம பாட்டு - தஞ்சமாகிய.

சூரு. (அவனிவனென்கிறார்) "அங்குத்தைக் குகந்தருளினவிடத்தை விபூதியாக நினையாதே, இங்குத்தைக் கவ்விடத்தை விபூதியாக நினையுங்கோள்." என்றுபணிக்குமாண்டான்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்.

ப்ரவேசம்.

சுசு. (தத்பக்தைர்வாஸமாகமః) என்கிறவிடத்தில், "வா" என்றத்தை-அவதாரணதகிலேயாக்கி, "உதஙேஸ்யந்தானே இஙகே சித்திக்குங்காண்" என்றெம்பெருமானு ரருளிச்செய்தவார்த்தை.

சுஎ. (கச்சதா) இதுக்கெம்பெருமானா "பயிலுஞ் சுடரொளியிலும் நெடுமாற் கடிமையிலும் "சொல்லிகிற வாத்தத்தை ஸ்ரீஸாத்ருக்னுழ்வான் அனுஷ்டித்துக் காட்டினன்" என்றருளிச்செய்வா ; இவ்வாததுக்கடி திருமநதிர மாயிற்றிறே, அதுமூலமாக வநுஷ்டிக்கவே இதிற சொன்னத்தைச் செய்ததாமிறே.

கOம். பாட்டு - அடியார்ந்த.

சுஅ. (அடியாரித்யாதி) "இப்படி வைஷ்ணவாகளை விரும்பினல் இது லௌகிகரோடு சேராதிருந்ததாகில் ஆழ்வா விரும்பினததை விஸ்வசித்தோ மாகிறேம்" என்று ஜீயரருளிச்செய்யும்படி.

அ - ம். திருவாய்மொழி—மூடியானே.

ப்ரவேசம்.

சுகூ. (குஹேநஸாாத்தம் தத்ா வஸதிதோஸ் மிதிவஸாந் பஹூந்) "ஸ்ரீகுஹப் பெருமாளோடே நிறக, காலம் நெடுகுவானென்" என்று மிளகாழ்வான் கேட்க, "ஸ்மாரக சந்நிதியில் ஆற்ருமை யிரட்டிக்குமிறே" என்று அருளிச்செய்தாராம்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—சொன்னல்.

கூ-ம். பாட்டு - வாய்கொண்டு.

எO. (நின்றுநின்றே) "இப்படி முழுக்கக்கொடுத்தாலும் 'இவனுக்கு நாமொன்றும் செய்யப்பெறறிலோம்' என்று 'ருணம் ப்ரவ்ருததமிவமே' என்று திருவுள்ளத்தாலே மிறுக்குப்பட்டு நிறகும்" என்று நம்மாசாாயாகள் நிாவஹிக்கும்படி. ஓருதமிழன் "அடைவடை வேதருஞ்சொன்னவற்றை" என்முன்.

ச - ம் பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

௫ - ம். பாட்டு - பணிமின்.

எக. (பணிமின்திருவருளென்னு மஞ்சீதப்பைம்பூம் பள்ளி அணிமென்குழலாா) என்று ஸ்ரீகளோடேசோத்து நிாவஹிப்பார்கள் முன்புள்ள

முதலிகள், பட்டர், அங்கனன்றிக்கே, "பணிமின் திருவருள்" என்கிறவித்தை-(இன்பக்கலவியமுதுண்டார், என்கிறவர்களோடே சேர்த்தருளிச்செய்வர்.

சு-ம் பாட்டு - படிமன்னு

எஉ. (குடிமன்னுமின் சுவர்க்கமெய்தியும்) "இதுக்குமாளப்புறுவதே!" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—பாலனாய்

ப்ரவேஶம்

எங. "'இவவொருநாயக' மருளிச்செய்தவரோ கிடிகோள 'சூழ்விசும்பணிமுகிலு' மருளிச்செய்தார், இத்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருவுள்ளம் பற்றுங்கோள" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர். அதாவது இது பரத்யக்ஷிக்கிருப்போலே இச்சரீர சமநந்தரமதுவும் காணவன்றே நாம் புகுகிறது இனியெத்தனை நாளென்று.

ங-ம் திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ப்ரவேஶம்.

எச. (ஸர்வேஶ்வரனுடைய "பாலனாயேழுலகு' — இது தனக்கு மூன்று படியாக நிர்வஹிப்பர்கள் நம்முதலிகள் — எம்பார், "'அம்புலியம்மானைப் பிடித்துத்தரவேணும்' என்றழுத பாலனுக்கு தேங்காயைக் கொடுத்து அழுகையை யாற்றுவாரைப்போலே, வேறொரு குணவிஷயத்தைப் பண்ணி யநுபவிப்பிக்க வநுபவிக்கிறார்" என் றருளிச்செய்வர். திருமலைநம்பி, "ஒருவன் ஒன்றை யபேக்ஷித்தால், அவனும் அது செய்வானாக்கத் தலைதுலிக்கின்றால், பெற்றாயப்பின்பு பின்னிலிழவு தோன்றும்படி யன்றிருப்பது, ஆகையாலே, அவனும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்னக் கீழ் விழவை மறந்து எல்லாம்பெற்றார் யநுபவிக்கிறார்" என்று, ஸ்ரீ கௌசலையார், பெருமாள்வனத்துக்கு எழுந்தருளுகிறபோது "ஏகபுத்ரையான நானுமமைப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன், கூடப் போமித்தனை" என்ன, "ஆச்சீ, நீசொல்லுகிற விவைதாமறானிகிடீர்" என்று முகத்தைப்பார்த் தொருவார்த்தை யருளிச்செய்ய, இழவைமறந்து மங்களாஶாஸநம்பண்ணி மீண்டாளிறே; க்ருஷ்ணன் "மாஶுச:" என்றொரு வார்த்தை யருளிச்செய்ய, அர்ஜுநன் "ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹ:" என்று தரித்தானிறே. பட்டர், "காலத்ரயத்தி லுள்ளத்தையு மிப்போதே பெறவேணுமென்று மிடாயத்த விவர்க்கு அப்படியே அநுபவிக்கலாம்படி,

காலசக்கரத்தா னுகையாலே காலோபாதியைக் கழித்து, வர்த்தமான காலததிறபோலே அநுபவ யோக்யமாம்படி காலத்தை யொரு போகியாக்கிக்கொடுக்க வநுபவிக்கிறுா" என் றருளிச் செய்வா.

ந-ம். பாட்டு - ஏகமூர்த்தி.

எரு. (ஆவியல்லல்மாய்த்ததே) உன் திருவுள்ளத்திலுண்டான வல்லல் ஒரு படி நசிக்கப்பெறறதே. இத்தலையை ஒருபடிகளைமரநு சோத்து நீக்ருதக்ருத்யனுனுயே !. அன்றிக்கே, என்னுவியானது கிராதுக்கமாயிற்றென்றுமாம். அதவா, ஏகமூாததியென்று—பரத்வத்தைச்சொல்லி, இருமூாத்தியெனறு - வ்யூஹத்தைச்சொல்லி, வாசுதேவ சஙகாஷணாகளை நினைத்து, மூன்று மூாத்தியென்று - பரத்யும் நனைசொல்லிற்றுய், பலமூாத்தியென்று - விபவங்களைச் சொல்லிற்றுய், ஐநதுபூதமா யிரண்டுசுடராயெனறு - இன்னூ ஸ்ருஷ்டிக்குக்கடவா, இன்னூ பாலனத்துக்குக் கடவா, என்கிறபடியாலே சொல்லுகிறதென்று நிாவஹிப்பாருமுண்டு.

அ - ம். பாட்டு - என்னதாவி.

எசு. (உன்னதென்னதாவியு மென்னதுன்னதாவியும்) என்னுடையவாவி யுன்னது, உன்னுடையஆவி யென்னது. என் ஸ்வரூபம் நீயிட்டவழக்கு, உன்ஸ்வரூபம் நானிட்டவழக்கு. இவ்விடத்தை ஆளவந்தாா அருளிச்செய்யா நிற்கசசெய்தே இருந்தமுதலிகளிலே சிலா, "இவ்வாத்மாவின் ஸ்வரூப மவனிட்டவழக்கென்றுல் கூடுமே, அவன் ஸ்வரூப மிவனிட்டவழக்காகையாவதென்" என்றுகேட்க, "இவன் 'தன்னை அவனுக்காக்குவன்' என்றவன்று, காமமதகையவுஙகூடும், 'இவன் ஸ்வரூப மவனிட்ட வழக்காக்கக்கூடுமோ' என்றிதிலே காணும் சந்தேஹிக்கவேண்டுவது" என்றருளிச்செய்தாா.

சு-ம். திருவாய்மொழி—மண்ணையிருந்து.

சு - ம். பாட்டு - ஒன்றிய.

எஎ. (நெடுமாலே வாவென்றுகூவும) "வடிவில் பெருமையைக்கண்டவாறே, 'ஜகத்தையடைய தன்திருவடிகளின்கீழே யிட்டுக்கொள்ளும்படி பெரிய வடிவையுடைய திருஉலகளந்தருளின சாவேஙவரன்' என்று நினைத்து, இங்கனே வாராயோவென்றழைக்கும்" என்று பிள்ளான்பணிகரும் ; அங்கனன்றிக்கே, ஜீயா "மலேபேரமாட்டாதே, பலகால்வாஷிக்கையாலே யழுக்கற்றுப் பசுகுபசுகு என்றிருக்குமே ; அதனைக்கண்டு, 'அவன்சாபராதனுகையாலே லஜ்ஜித்து, வந்து கிட்டமாட்டாமையாலே பச்சைப்பிடாத்தையிட்டு

மூட்டாக்கிட்டு நிற்கிறான்' என்று, ஆனைக்கூட்டத்துக்குக் கதவிடி லன்றே உமக்கு லஜ்ஜிக்கவேண்டுவது, இங்ஙனே போரீரென்னு கின்றாள்" என்று

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

க-ம் பாட்டு - வீற்றிருந்து

எ௯. (வெம்மாமிளந்தானறமனை) "ஆற்றல்மிக்காளும்படி சொல்லுகிறது" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி, "ஆற்றல்மிக்காளு மம்மாளு ரொன்றுமல, இனனுனெனகிறது" என்று அம்மங்கியம்மாள் நிர் வஹிக்கும்படி.

௬-ம் பாட்டு - கரியமேனி

எ௯. (கரியவிந்யாதி) கறுத்த நிறத்தாலேவந்த வழுக்குக்குமேலே அதுக்கு பரபாகமான திருக்கண்களிலே அஞ்சனத்தை யிடுமென்றுமாம். அன்றிக்கே, "கரியென்று - ஆனையாய, அதநால் நினைக்கிறது - குவலயாபீடமாய, குவலயாபீடமானது, அம்மேனியிலே - அழ கிய திருமேனியிலே, வெளிய - சீற, அழுத்தை, நீறுசிறிதேயிடும்- பொடியாக்கும்" என்றொருதமிழன் நிர்வஹித்தான்.

எ - ம் பாட்டு - என்றுமொன்றாகி.

அ0. (தன்றனக்கின்றிநின்னை) எம்பெருமானார் தெற்கே யெழுந்தருளுகிற நாளிலே ஆளவந்தாரமகனார் சொட்டைநம்பி பரஸாதித்தவார்த் தை - "தன்றனக்கென்றது-தானுனதனக்கென்றபடி ஒருவனைக் கொப்பின்றிக்கே யிருக்கிறது பரத்வத்திலல்ல, 'அதமாநம்மாநு ஷம்மந்யே' என்கிறபடியே - அவதரித்து மனிச்சே றிட்டுக்கொ ண்டு நிற்கிற நிலையிலே" என்றாராம்.

அ-ம் பாட்டு - நமக்கும்

அ௧. (லோகநாத꞉புராபூத்வா ஸுக்ரீவந்நாதமிச்சதி) கிடைப்பது கிடையா தொழிவது, இச்சியாநின்றார் "ஸுக்ரீவம்ஶரணங்கத꞉" "ஸ்ரீவிபீ ஷணுழ்வானைப் புகுரவொட்டேன்' என்றார் மஹாராஜா, 'இவன் புகுராவிடில் நாமுளோமாகோம்' என்கிறார் பெருமாள், இப்படி யிருவரும் விப்ரதிபத்திபண்ணின் விதுக்குக்கருத்தென" என்று ஜீயர்கேட்க, "இருவரும் 'சரணுகதரானவர்களை விடோம்' என்று விப்ரதிபத்தி பண்ணுகிறார்களாணும்" என்று பட்டரருளிச்செய் தவார்த்தை. "ஸுக்ரீவம் சரணங்கத꞉" என்றதை நடத்தப்பார்த் தார் மஹாராஜா, "ராகவம்சரணங்கத꞉" என்றதை நடத்தப் பார்க்கார் பெருமாள்

௮௨. (சொன்மாலைகள்) "சாவேஶ்வரன் 'ஆழ்வீர், நம்மை யொருகவிசொல்லும்' என்றால், அப்போதே கவிசொல்லிச் சமையும்படியாக வல்லவெனக்கென்கிறார்" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி, அங்கனன்றிக்கே, பட்டர்" என்னுகியே தப்புதலின்றித் தனனைக்கவிதான்சொல்லி' என்கிறபடியே-சாவேஶ்வரன் கவிபாடினுனுகையாலே கவிபாடத்தட்டில்லை, அவனங்கீகரித்துத் திருக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்து, 'நீரொரு கவிசொலலும்' என்றால் பரீதியாலே யுடைகுலைப்படாதே தரித்து நின்றுசொல்ல வல்லேனுனவெனக்கு" என்றருளிச்செய்வா.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ப்ரவேஶம்.

௮௩. (ராவணன் மாயாஶிரஸ்ஸைககாட்டினபோது பிராட்டியுமல்லாதஸதிரீகளோ பாதிசோகித்துக் கண்ணநீர்விழ விட்டிருந்தாளாயிருந்தது, இதுக்கடியென், இதுகேட்டபோதே முடியவன்றோ ப்ராப்தம்" என்று ஜீயரைக்கேட்க; அவதாரத்தில் மெய்ப்பாட்டாலே "மெய்" என்றே சோகித்தாள்; க்யானமின்றியிலே ஜீவிக்கைக்குஹேது அவருடைய சத்தையாகையாலே உளளாயிருந்தாள், இவ்வாத்தம் மெய்யாகில் சத்தையுமில்லையாம்" என்றருளிச்செய்தாா.

உ-ம் பாட்டு - திசைக்கின்றதே.

௮௪. மோஹதசையிலே திருநாமோச்சாரண முண்டானுல் தரிக்கலா மென்பதற்கு சம்வாதம். ஆய்ச்சிமகனுடைய அந்திமசமையத்திலே பட்டா "அறிய" என்றெழுந்தருளி யிருந்தாராய், தம்மையறியாதே கலங்கிக்கிடக்கிற படியைக்கண்டு, பெருமாளுக்கிவர் சிநேஹித்திருக்கும்படியை அறிந்திருக்கையாலே, மெள்ளச்செவியிலே யூதினுப்போலே "அழகிய மணவாளப்பெருமாளேசரணம்" என்றாராம்; அநந்தரம் அதிலேயுணர்த்தி யுண்டாய்நெடும்போதெல்லாம், "அழகிய மணவாளப்பெருமாளே சரணம்" என்று திருநாட்டுக்கு நடந்தாராம்.

௩-ம். பாட்டு - இதுகாண்மின்.

௮௫. (மிககசீரித்யாதி.) அநந்ய ப்ரயோஜனரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளிட்ட திருததுழாயில் பரிமளத்தை வண்டுகொண்டுவந தூதுமாகில். இப்படி ஜீயரருளிச்செய்தவாறே, "'துளவின்வாசமே' என்னவமையாதோ, 'மிக்கசீாத்தொண்டா' எனகிற விவ்விஶேஷணத்துக்குக் கருத்தென்" என்று நான்கேட்டேன், "இவள்தான் நோவுபடுகிறது 'அத்தலைக்குப் பரிவரில்லை' எனறுயிற்று, 'அங்கே அநந்ய

ப்ரயோஜநா பரிமாறுகின்றீர்கள்' என்றவாறே உறங்காத கண்ணும் உறங்கும், பழைய நிறமும் வரும் காண்" என்றருளிச்செய்தார்.

எ-ம் பாட்டு - அணங்குக்கு

அசு. (உணங்கலித்யாதி) ஜீவன சாதனமான வ்ரீஹியானது நசித்துப்போம்படிக்கீடாக, அத்தைத் தின்கிற கழுதையினுடைய உதட்டின் வ்யாபாரம் கண்டிருந்தாலென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு, அப்படியே இவளைக்கொண்டு ஜீவிக்கவிருக்கிற நீங்கள் இவள் விருச்சத்தைப் பலிப்பிப்பதான தேவதாந்தர ஸ்பர்ஶமுடையார் வ்யாபாரம் கண்டிருக்கிற வித்தாலென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு. ப்ரயோஜனமில்லாமையேயன்று விநாஶமே பலிப்பது அன்றியே, ஐயன் திருக்குருகைப் பெருமாளரையர் நிர்வஹிக்கும்படி "உணங்கல்கெட-இவளுடைய உணங்குதல் கெட இவளிளைப்புத்தீர - கழுதென்றது பேய். கழுதை - பேயை உதட்டாட்டம் கண்டென்பயன். நீங்களாமே கள்ளும் பராத்திட்டுக்கொடுக்க, அதை அது விநியோகங் கொள்ளும்போது அதினுடைய உதடாடுகிறத்தைக் கண்டிருக்கிறத்தாலென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு" என்று "கழுதுபேயும் பரனும்" என்றுணிறே.

கக-ம். பாட்டு - தொழுதாடி

அஎ. (தொழுதாடித்தூமணி வண்ணனுக்காட்செய்து நோய்தீர்ந்த) என்றதற்கு அம்மங்கியம்மாள் பணிக்கும்படி-மோஹித்தவள் பலமாஸம் வஸித்தவாறே 'மோர்க்குழம்பு குடித்தாள், தரித்தாள், கண் விழித்தாள், வார்த்தை சொன்னாள், என்பார்களிறே, அதுபோலே காணும்" என்று.

ஏ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

அ-ம். பாட்டு - கண்டுகொண்டு.

அஅ. (நின்திருப்பாதங்களமேல்) "த்வத் பாதபங்கஜ பரிக்ரஹதந்ய ஜந்மா பூயாஸம்" என்கிறதுக்கு ஆளவந்தார் வார்த்தை. "அழகிது, வகுத்த விஷயத்திலேயாகப்பெற்றிலோம்" என்றருளிச்செய்தார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

உ - ம். பாட்டு - மணிமாமை

அகூ. (அணிமானத் தடவரைத்தோள்) அணியென்று - ஆபரணம். மானமென்று-அளவு ""ஸர்வபூஷண பூஷார்ஹா:' என்கிறபடியே ஆபரணத்துக் காபரணமான தோள்" என்று ஜீயர் அருளிச்செய்வர் "அணியென்று-அழகாய், மானமென்று - பெருமையாய், அணிபெருகியதோள்" என்றொரு தமிழன்.

கூ௦. (அடியேனை) குமரிருந்து போகாமே. பரதந்திரஜன்மமாயிருக்க வகுத்தவனுக் குறுப்பன்றிக்கே போகாமே. இங்கே யருளிச்செய்யும் வார்த்தை - எழுந்தருளி யிருக்கிற மடத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவாக ளமுதுசெய்யாநிறக, ஆச்சான தண்ணீரமுது பரிமாறுகிறவர், ஓரருகே சாயாநின்று பரிமாறிஞா, அத்தை யுடையவாகணடு ஓடிவந்து முதுகிலேமோதி, "நேரேநின்றன்றோவுடோ பரிமாறுவது" என்ரு;என்ன, ஆசசான் "பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப பணிகொண்ட" என்று பணித்தான்.

கூக. (கவராத) வடிவில்சுவட்டை யறிவித்து என்னை அநுபவிப்பியாஞகில், பவ்யமான நெஞ்சா லெனக்கென்ன கார்யமுண்டு. ஜீயா இவ்விடத்திலே அருளிச்செய்வ தொருவாத்தையுண்டு - "'பூசுஞ்சாந்தென நெஞ்சமே' என்கிறபடியே அன்றப்படியே இத்தை விரும்பினவன நினறிப்படியே யுபேக்ஷிக்கையாலே, 'நாயகன் வரவு தாழ்த்தான்' என்று அவன்முன்னே சாந்தைப் பரணியோடே யுடைப்பாளைப்போலே, 'என்நெஞ்செனக்கு வேண்டா' என்கிருள்" என்று.

அ-ம். பாட்டு - வரிவளையால்.

கூஉ. ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கும் ருக்மிணிப் பிராட்டிக்கு முண்டான விடாய்தனக் கொருத்திக்கு முண்டாகையாலே, அவாகளிருவரும் பெற்றபேற்றை நாஞெருத்தியு மொருகாலே பெறவேணுமென்கிருள். "இதுபட்ட ரருளிச்செய்ய நான்கேட்டேன்" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வா.

கூ-ம் பாட்டு - மேகலையால்.

கூஙு. (மேகலையால் குறைவில்லா) "உசைக்குக் கூறையுடை யழகியதாயிருக்கும்போலேகாண்" என்னுமாம் வங்கிப்பொரத்துநம்பி.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணுதார்.

ப்ரவேசம்.

கூச. (உடம்புவேண்டா, உயிாவேண்டா)என்றவிடத்தில் எம்பாா "உன்னைப் பிரிந்திருந்து படுகிற க்லேசத்தி னளவல்ல உன்னை யொழிய புறம்பே பேறுமிழவுமாயிருக்கிற ஸம்சாரிகள் நடுவேயிருக்கிற விருப்பால் படுகிற க்லேசம், இத்தை தவிர்த்தருளவேணு மென்கிரு" என்றருளிச்செய்வா. ஆழ்வான் அங்கனன்றிககே, "'பரமபதத்தில் அயாவறு மமராக ளடிமைசெய்ய பெரியபிராட்டியாரும் நாமுமாக வ்யாவ்ருத்தமாக விருக்கிற விருப்பைக்காட்டித் தந்து அங்

கேயும்முடைய நெஞ்சு பரவணமாம்படி பண்ணினோமாகில், இனி யுமக்கு பேறுகைக்குக்குவாலுண்டோ, நாம செய்யவேண்டுவதென' என்ன, இவையிரண்டையும அனுசந்தித்து தரித்து கருதாராதத ராய தலைக்கட்டுகிறார்" என்று பணிக்கும இவற்றை பகவத விஷய பரவேசத்தில பரக்கக்காணலாம.

உ - ம பாட்டு - சாமாறும.

கூடு. (ஏமாறிக கிடந்தலற்றும்) ஏவென்று-ஏக்கமாய, மாறுகை - தவிருகை யாய, ஏங்காதே கூப்பிடடென்னுதல, அன்றியே, "ஏமாற்றம" என்று-ஒருசொல்லாய, அதாவது-துக்கமாய, துக்கித்துக கிடந்து கூப்பிட டென்னவுமாம. "ஏவென்று—தெவு, ஏமாறுகை—தெளி வழிவை" என்று "கலங்கிக கூப்பிடா நிற்பாகள்" என்று பிள ளையமுதனார பணிப்பா.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

உ-ம. பாட்டு - நாடிநீர

கூசு. (அவனமேவியுறைகோயில) "பரமபதத்திலும சமசாரிகள படுகிற கலேதத்தை யநுசந்தித்துத திருவுள்ளத்தில வெறுப்போடே யாயிற றெழுந்தருளியிருப்பது" என்று பட்டரருளிச்செய்ய, "ஆச்சானும பிள்ளை யாழவானு மிதனைக்கேட்டு 'பரமபதத்திலே யானந்த நிர்பரனாயிருக்கிற விருப்பிலே திருவுள்ளத்திலே ஒரு வயசனத்தோடே யிருந்தானென்கை உசிதமோ' என்றார்கள்" என்று "பண்டிதர்" எனகிறவாவந்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, "'வயசனேஷு மநுஷ்யாணும பருமமபவிதுஃகிதஃ,' என்றதுகு ணபரகரணத்திலேயோ துக்க பரகரணத்திலேயோ, என்று கேட கமாட்டிற்றிலீரோ, இது குணமாகில், 'குணம' என்று போபெற றவற்றில அங்கில்லாத தொன்றுண்டோ" என்று பட்டர அரு ளிச்செய்தார

ச-ம பாட்டு - பேசநின்ற.

கஎ. (ஓரவமபறைதல) மஹாபலி ஸ்ரீபரஹ்லாதாழ்வான பக்கலிலேவந்து, "ராஜ்யமடைய வொளிமழுங்கி வாரா நின்றது, என பலமும் குறைந்து வாராநின்றது, இதுக்கடியென" என்ன, "நீ சர்வேஶ வரன பக்கல பண்ணின வபராதத்தாலேகாண" என்ன, "கோயமவிஷ்ணுஃ" என்றுப்போலே சில அனுத ரோகதிகளைப பண்ண, என தலையையறுத்து என்கையிலே தந்தாயாகில "என பேரனபண்ணின வுபகாரம" என்றிருக்கலாயிற்று, என்முனபே பகவன்னிந்தையை பண்ணினுய நீராஜ்ய பரஷ்டனுவாய என்று

சபித்துவிட்டான். இத்தை இப்படியே பட்டா அருளிச்செய்த வாறே, "ப்ரக்ருதிபுருஷ விவேகம்பண்ணி யிருக்கிற விவன் ஆத் மாவுக்கு சங்கோசம் வருவதொன்றை ஸஹியாதே 'ராஜயப்ர ஷ்டஸ்த்தாபத' என்டானென்" என்று கேட்க, "நாயை தண் டிக்கையாகிறது அமேத்யத்தை விலக்குகையன்றோ, ஸாங்தை விலக்குகை யதுக்கனபி மதமன்றே; இவனுக்கநிஷ்டம் செய் கையாவதிதிறே" என்றருளிச்செய்தார.

எ-ம். பாட்டு - ஓடியோடி.

கூஅ. (இமௌஸ்ம) என்று தாழநிற்க வல்லானிவனேயிறே. "யாதவாகள் முடிவிலேவந்தவாறே வாட்கோளாயை யிட்டொருவரை யொரு வரொறிந்து முடிந்துபோனாகள்" என்று கேட்டவாறே, "க்ரு ஷண னிவாகள் விஷயமாக ஸங்கஙிதி பத்மஙிதி துடக்கமான வற்றைக் கொடுவந்து கொடுத்துச் செயயாதனவில்லை, பின்னை யும் முடிவிலே வந்தவாறே யிப்படியேயா யிருந்தது; 'நம்முடைய பகவத் ஸமாஶ்ரயணத்துக்கும் பலமங்கனே யாகிறதோ' என் றஞ்சியிருந்தோம்" என்ன, "அஙகனுகாது, அஞ்சவேண்டா, அவா கள் 'இவனென்தோழன், மைத்துனன்,' என்று தேஹஸம்பந் தததைக் கொண்டு விரும்புகையாலே யவாகளுக்கு தேஹாவதி யாய் விட்டது; நாம் ஸ்வரூப க்யானத்தாலே, 'நித்யனுன வாத் மாவுக்கு வகுத்த பேறுபெறவேணும்' என்று பற்றுகையாலே பேறும் யாவதாத்மபாவியா யிருக்கும்" என் றருளிச்செய்தார.

ரு-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—கையார்சக்கரம்.

க-ம். பாட்டு - கையார்சக்கரம்.

கூகூ. (மித்ரபாவேந) என்கிற ஶ்லோகத்திலே எம்பார, "சாவக்கியனுக் கொரு அக்கியானமும் விஸம்ருதியும், சாவஹ்ருக்திக்கொரு அஶக தியுமுண்டு" என்றருளிச்செய்வர்.

ச-ம். பாட்டு - என்கொள்வன்.

க00. "'பொய்யேகைம்மைசொல்லி' என்றும், 'சிலகூத்துச்சொல்ல'என்றும், 'உள்ளன மற்றுளவாப்புறமே சிலமாயஞ்சொல்லி' என்றும்-பக வத் விஷயத்திலேயும் பொய்சொல்லிப் போநதேனென்றா, 'இப் படி பொய்யனுகைக்கு நிபந்தனமெது' என்று பாாத்தார், ப்ரக் ருதி சம்சாக்கமாயிருந்தது; 'மெய்யேபெறறொழிந்தேன்', 'கண்டு கொண் டுயந்தொழிந்தேன்' என்றவறறை மறந்தார ; இந்த ப்ரக்

ருதி சம்பந்தத்தாலே இதர விஷயங்களிலே ப்ரவணமான மனஸ்ஸை அவற்றில் நின்றும் மீட்டு உன்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படி பண்ணி, தேஹத்திற் காட்டில் ஆத்மாவை பிரியவனுஸந்திக்கைக்குக் க்ஷமனாகிறிலேன், நீயே யென்விரோதியைப்போக்கி உன் திருவடிகளிலே அழைத்துக்கொண்டருளவேணு மென்கிறார்" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி அன்றிக்கே, "'கண்டுகொண் டென் தொழுந்தேன்' என்றார், அது - ஞானந் சந்தானமான காட்சியாயிருந்தது, காட்சிக்கனந்தரம் பாஹ்ய ஸமஸ்லேஷா பேக்ஷை பிறந்து கையை நீட்டினார், கைக்குளகப்பட்டக் கண்டிலர், அத்தாலே தளர்ந்து, இதுக் கடிதேஹ ஸம்பந்தமா யிருந்தது, இத்தைக் கழித்துக் கொள்ளுகைக் கீடாயிருப்பதொரு ஸாதனானுஷ்டான க்ஷமனாகிறிலேன் பக்திபார வஶ்யத்தாலே, ஆனபின்பு நீயே யென் விரோதியைப் போக்கி யுன் திருவடிகளிலே யழைத்துக் கொண்டருளவேணு மென்கிறார்" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு.

ஏ-ம. பாட்டு - அம்மான

கoக. (யானார்)நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கு மிவ்வருகாயிருந்தேன் நான். பிள்ளையமுதனார், "அம்மானாழிப்பிரான்" என்று மேலேகாட்டி, "யானார்" என்று குறையச்சொல்லிக் காட்டுவர்.

கூ-ம. பாட்டு - ஆவார

கoஉ. "(திருச்சக்கரம் சங்கினோடும - அடியேனோடுமானான என்று) கையில் ஆழ்வார்களோடு பொருந்தினாப்போலே என்னோடே வந்து கலந்தான் என்கிறார்" என்று ஆளவந்தா ரருளிச்செய்ததாராக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி அத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இங்கனே யாகவுமாம் - கூராராழி வெண்சங்கேந்தி-வாராய-என்றுயிற் றிவ ராசைப்பட்டிருப்பது, ஆசைப்பட்டபடியே திவ்யாயுதங்களோடே வந்து கலந்தா னென்கிறார்" என்றருளிச்செய்தருளும்படி.

உ-ம். திருவாய்மொழி—பொலிகபொலிக.

ப்ரவேஶம்.

கoஙு. "ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயைக்காண்கைக்காக நித்யஸூரிகளிங்கேவர, அவர்களைக்கண்டு மங்களாஶாஸனம் பண்ணுகிறார்" என்று இத்திருவாய்மொழியை ஆளவந்தா ரருளிச்செய்ததாராக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. "நண்ணாதார் முறுவலிப்பவிலே - ஸம்ஸாரிகள் படுகிற க்லேசத்தை யனுஸந்தித்து, அதுக்கு பரிஹாரமாக, ஒன்றுந்தேவிலே - பகவத் பரத்வத்தை யுபபாதித்துத் திருத்த, அத்தாலே திருந்தி ஸம்ஸாரப்ரம்பதவி பாகமற்று

அங்குள்ளாரு மிங்கே வரலாம்படி யிருக்கிற விருப்பைக்கண்டு மங்களாஸாசனம் பண்ணுகிறார்" என்று இங்குள்ளார பக்கலிலே ப்ரரதானயம் தோற்ற எம்பெருமானு ரருளிச்செய்யும்படி.

௧-ம். பாட்டு - பொலிகபொலிக.

௧0௪. (பொலிக பொலிக பொலிக) "முற்பட பகவத்சம்ருத்திக்கு மங்களாஸாசனமபண்ணி, பின்னை பாகவதசம்ருததிககு மஙகளாஸாசனம் பண்ணவேண்டாவோ பெரியாழ்வாளைபபோலே" என்ன; அபபடியே யன்றோ செய்தது, வீறறிருந் தேழுலகிலே - பகவத சம்ருத்திககு மஙகளாஸாசனம் பண்ணினுா கண்டீரோ, பின்னை யிதிலே-பாகவத சம்ருததிககு மங்களாஸாசனம் பண்ணுகிறார்" என று ஜீய ரருளிச் செய்தார். பரமாசாரயரான விவரைப் பின்சென்றுரித்தனை காணும் பெரியாழ்வாரும.

௩ - ம். பாட்டு - திரியும்.

௧0௫. (பெரிய கிதயுகம்பற்றி) கலிகாலாதிகளால் வ்யவஹிதமல்லாத ஒரு போகியான க்ருதயுகத்தை யுடைத்தாய். அன்றிக்கே, ஆப்பான் "ஆதி ஸருஷ்டியில் க்ருதயுகத்தைக்காண் சொல்லுகிறது" என்பராம்.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி.

ப்ரவேஸம்.

௧0௬. "ராவணன் மாயாசிரஸஸைக் காட்டினபோது, இதர ஸ்ரீகள் அஹருதயமாக வழுமாப்போலே தன்னுற்றுமையாலே கூப்பிட்டு, இவ வார்த்தை கேட்டபோதே முடியாதிருப்பாளென்" என்று பட்டரைச் சிலாகேட்க, "க்யானுக்யானங்களன்று ஜீவன நிமித்தம், அத்தலையில் சத்தையாயிறறு ; அதுக்கழிவில்லாமையாலே யிருந்தாள" என்றருளிச்செய்தார.

௫-ம். பாட்டு - கடியன்.

௧0௭. (அவனென்றேகிடக்கும்) இதுக்கு பிள்ளான் பணிக்கும்படி-"இத்தோஷங்க ளவ னிவனன்றோ" என்று ; அவன் கடியனென்றால், அவன் கடுமை யிப்போதே காணவேணும் ; கொடியனென்றால், அவன கொடுமையிப்போதே காணவேணும் ; அவன் துஷ்ப்ராபனென்றால், அவன் துஷ்ப்ராபனுைபடியை யிப்போதே காணவேணும்; அவன் சாவஸ்வாபஹாரியென்றால், அவன் சாவஸ்வாபஹாரம் பண்ண, நானிழந்திருக்கக் காணவேணும்; அவன் தாஞேயனென்றால், அவன் தாஞேயதை யிப்போதே யறியவேணு மென்றும். அன்றிக்கே (அவனென்றே கிடக்கும்) என்னெஞ்சுக்கு மாயாவாத ருசியுண்டாகிலு மறியேன். அதாவது-விஸேஷணம்சத்தில் தாத்பாய மின்றிக்கே விஸேஷயத்துக்கு அவ்வருகறிகிறதில்லை.

சு - ம பாட்டு - அன்னையென

க0அ. (வலையுள்-அகப்பட்டேன்) அப்போது வானதில்லன்றிக்கே, அவனென்னைக்குறித்து நோக்கின நோக்கிலும ஸமிததத்திலுமன்றே நான கப்பட்டது ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாள் ரையர் வலையாக அபிநயித்துப்பாடாநிற்க, திருக்கண்களைக் காட்டியருளினார் நம்பெருமாள், "கமலக்கண்ணென்னும் நெடுங்கயிறு" என்னக்கடவதிறே அனுகூலம்போலேயிருந்து தப்பாதபடி அகப்படுத்திக்கொள்ளும் நோக்கிலே அகப்பட்டேன்.

எ - ம பாட்டு - வலையுள்

க0கூ. (தலையிலித்யாதி) இத்திருவாய்மொழியை ஆழ்வான ராஜேந்திரசோழனில சந்தியார் சதஸ்ஸிலே நிர்வஹியாநிற்க, ஆமருவி நின்றமேயத்தான நம்பியாரென்று நூறுவயஸ்ஸு போந்திருப்பாரொருவர் நடுங்க நடுங்க வெழுந்திருந்து நின்று, "ஆழ்வான, தலைமகள் தலையாலே வணங்கப்பெறுமோ" என்ன "பெறும, சிஷ்டாசார முண்டுகாணும், ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகள் அநுஷ்டித்தாள் காணும்" என்றருளிச்செய்தார்.

கக-ம பாட்டு - இரைக்கும.

கக0. (இரைக்குங்கருங்கடல்வண்ணன்) அநந்தாழ்வான பணித்தானாக நஞ்சீயர் வந்து பட்டருக்கு, "'சாபமானய' என்றபோது கடல்கீழ் மண்கொண்டு மேல் மண்ணெறிந்தாப்போலே யாயிற்று, இவள் 'மடலூர்வன்' என்று துணிவைக்கேட்டு அவன் றன் சாவாதிகத்வம் கலங்கினபடி" என்றருளிச்செய்தார்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

சு - ம். பாட்டு - பின்னின்ற

ககக (இன்னின்ற நீர்ளாவிகாப்பாரார்.) முடியவேண்டு மளவிலே நூறே பிராயமாயிருக்கிற விவ்வாத்ம வஸ்துவை முடித்து நோக்குவாரார் "அச்சேத்யோய மதாஹ்யோயம்" என்கிற வசனந்தைக் கொண்டு நின்று வழக்குப் பேசாநின்றதாயிற்று ஆத்மவஸ்து. இத்தை முடித்து நம்மை நோக்குவாரென்கிறதென்று இப்படி முறுக்கச்சொன்னது தன்னை, ஒருதமிழன் இச்சப்ததத்துக்கு தாத்பாயமாக யிட்டு வைக்கிறுன் "பிரிவிலும முடியாத வென்னுயிர்ப் பகையைநீக்கி, என்னை நோக்குவாரார்" என்று.

எ - ம பாட்டு - காப்பாரார்

கக௨. (சேட்பாலவித்யாதி) மிக்கநெடுமையை ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான கல்பமாயக்கொண்டு செல்லுகிற, கங்குலவாய - ராத்ரியிட்டது.

தமிழாசாரியன் என்று தமிழருக்கு அகஸ்தியனே பாதியா யிருப் பானொருவன், "செல்கின்ற நாளகத்து" என்று வ்யாகயானம் பணணிவைத்தான்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.

எ-ம். பாட்டு - உற்றார்கள

ககங. (உற்றாகளை அழிப்பேனும) அவாகளுக்கு டரயோஜநாந்தரங்களிலே ருசியுண்டாகில், அந்த ப்ரயோஜனஙகளைக் கொடுத்து என்பக் கலின்று மகற்றுவேன் நானெனனும். அன்றிககே, ஆண்டான் பணித்தானாக இளையபெருமாள, "அவாகளை சவுந்தரியாதிகளா லே அழிப்பேனும் நானென்னு நின்றாள்" என்றருளிச்செய்வா.

கூ - ம். பாட்டு - கொடியவினை.

ககச. (கொடியாகிலங்கை செற்றேனேயென்னும்) இவ்விடத்தில், "கொடியா னென்கிற விடம - திருத்தாயாா வாாத்தைகாண்" என்றருளிச் செய்வா ஜீயா, எதிரிகளை யிவனொன்றாக மதித்திருந்தானாகாமை க்கு; அவனாலே ஆவிஷ்டையிறேயிவள.

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

கo-ம். பாட்டு - ஆறெனக்கு.

ககரு. (ஆறெனக்கித்யாதி) "ஆறென்று-வழி வழியென்று-உபாயம். 'எவ் வாறு நடந்தனை,' 'இப்பொய்கைக் கெவவாறு வந்தாய்' என்னக் கடவதிறே. பாரனென்று-உபேயம். உபாயோபேயங்க ளிரண்டு முனதிருவடிகளே யாமபடி பண்ணித தந்தாயே" என்று பிள் ளான் பணிக்கும். "இவை இரண்டாலும்-உபாயத்தையே சொல் லுகிறது" என்று பட்டாருளிச்செய்வா. (நின்பாதமே) நின்பாத மேயென்கிற விடததை - இங்கே அன்வயித்து, பாபதமாக்கி நிா வஹிப்பா ஆப்பான் திருவழுந்தூரறையா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

ரு-ம். பாட்டு - அழுவன்.

கககூ. (ஆகாசத்தை நோக்கி) "என்னுடைய நிராலம்பனத்தையைப் பாாத்து" என்றாண்டான் வாாத்தை. அன்றிக்கே, "ககநாபக்தலோசநः" என்று கொண்டு கண்களிலக்கிற் றைக்கமாட்டாதபடி யாயிற்று சென்றற்றபடி.

---

௯ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

ப்ரவேசம்.

௧௧௭. (திருவல்லவாழிலே நான் நினைத்தபடியே போய்ப்புக்குப் பரிமாற வல்லேனே யென்று அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறாள் யிருக்கிறது.) "இதுதான் நானனுபவித்தேன்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர்-பட்டர் திருவடிகளை யாஶ்ரயித்துப் பின் பொருகால் மேல்நாட்டுக் கெழுந்தருளி மீண்டு பெரியதவரையோடே "திருநாளுக்குத்தவ வேணும்" என்றுவர, திருக்கரம்பன் துறையளவிலே வந்தவாறே அசிந்திதமாக ஆறு பெருகிக்கிடக்க, இராத்திருன்ள எழுந்தருளி இங்குண்டான சம்பரமங்களெல்லாம் செவிப்படுவது, வந்து புகுரப்பெறுதொழிவதாயக்கொண்டு "போரநோவு பட்டோம்" என்றருளிச்செய்வர்

க-ம் பாட்டு - மானேய்நோக்கு

௧௧௮ (மானேய்நோக்குநல்லீர்) "நான் திருவல்லவாழிலே போய்ப் புகும்படி உங்கள் கண்ணாலே குளிர்நோக்கிப் ப்ரஸாதிக்கவேணு மென்கிறாள்" என்று பிள்ளானபணிக்கும்.

௧௧௯. (ப்ராமாணிகனுக்கு ப்ரதிபத்தியுண்டு) என்கைக்கோர் ஹ்ருதயம். நல்லான் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தை யாஶ்ரயித்து, நெடுங்காலம் சேவித்து, பின்பு அந்திமதசையிலே பட்டரெழுந்தருளி, "என்னினைத் திருந்தாய்" என்ன, "'ஒருசாவசக்தி யுபகரிக்கும்போது இங்ஙனே கனக்கவாகாதே யுபகரிக்குமது' என்று நினைத்திருந்தேன்" என்ன, "அதுவென், உன்தேசத்தை விட்டு பந்துக்களை விட்டு நெடுந்தூரம்போந்து இங்ஙனே நோவுபட்டுத் திருவடி சேரக்கிடந்தாயாகி லிங்குபகாரமென்" என்ன, "தேசாந்தரத்திலே யிருந்து அபரிசித்தனுய விழுந்துபோகக் கடவவென்னை இவ்வளவு மழைப்பித்து, உம்முடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்கப் பண்ணி ருசியை விளைப்பித்து, இத்தேசத்திலே யும்முடையக்கண் வட்டத்திலே சரீர வியோக முண்டாம்படி பண்ணிற்றுனே" என்ன, "ஆனாலும், தானுக வபிமானித்த சரீரம் போகாநிற்க நீயிங்ஙன் நினைத்திருந்ததென்கொண்டு" என்ன, "ப்ரமாணங்கொண்டு நினைத்திருந்தேன்" என்றான்.

ச-ம் பாட்டு - நிச்சலும்.

௧௨௦. (நிச்சலும் தோழீமீர்காள்) "மாசறு சோதிதுடங்கி இவ்வளவும் வாஹிதனு சொல்லுகிற நீங்களென்ன ப்ரயோஜனம் பெற்றிகோள்" என்று பிள்ளான.

௧௨௧. (பலவும்) பலா. "'(நீள் - கமுகும்) என்றுப்போலே, பலவும் - தெங்கும், வாழைகளும்,' என்று (பச்சிலை நீள் என்கிறததை-அவற்றிலேயும) உயாநதபினனை கூட்டுமபடி காணும்" என்று ஜீய ரருளிசசெய்வா.

௧௦-ம் பாட்டு - தொல்லருள்.

௧௨௨. (நல்வினை) உகப்பு. அன்றிககே ஸவாபாவிககருபையாலுண்டான சுக்ருததாலே யவனைககண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லக் கூடவறறோவெனனுதல். "'நா, நீரற்றிருக்கை பாபபலமிறே, நா நீருண்டாயித திருநாமம் சொல்லவல்லோமே யென்கிறாள்' என்று அம்மங்கியம்மாள வாககயாாத்தமாகச சொல்லும" என் றருளிச்செய்வா.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறு.

ப்ரவேசம்.

௧௨௩. "'ஆஸ்ரிதரை வாழ்விக்கவு மனாஸ்ரிதரை யழியச்செய்யவும் அடியிட்டப்படி வளாநதருளின க்ருஷ்ணவதாரத்தையு மனுசந்தித்து மிகவும் சிதிலரான விவா; தரித்து நின்றுன்னை யனுசந்திக்க வல்லேனும்படி பண்ணியருள வேணுமெனறு அவனை சரணம் புகுகிறா' என் றாழ்வான் பணிக்கும். அன்றியே, 'விஸ்லேஷ சமயத்திலே யுன் குணங்கள் புத்திஸ்தமாய்க்கொண்டு மிகவும் நலிய, அத்தாலே நெருக்குண்டு நோவுபடுகை தவிர்ந்து, உன் திருவடிகளிலே வந்து சோர் துன்னைக் கிட்டியனுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணுமென்று அவனைக் குறித்தருளிச் செய்கிறார்' என்று எம்பாரருளிச்செய்யும்படி. அங்கனன்றிக்கே, சாவேஸவரன் க்ருஷணனாய் வநது திருவவதாரம் பணணி திருவாய்ப்பாடியிலே வளார்ந்தருளாநின்றான்' என்று கேட்டு, 'அங்கேயதாமனோரதம நமக்கும் கலந்து பரிமாறலாம்' என்று தெறகுத் திருவாசலாலே சென்று புக, 'இப்போது இங்கனே வடக்கிற திருவாசலாலே புறப்பட்டு தன்னுடைச் சோதியேற வெழுந்தருளினன்' என்று கேட்டு விழுந்து கிடந்து கூப்பிடுகிறா' என்று பிள்ளான் பணிக்கும்."

௨-ம். பாட்டு - வதுவை.

௧௨௪. "இப்பாட்டில் மூன்றாத்தம் சொல்லாநின்றது, அதாவது-அனுகூல ஸம்ஸ்லேஷமும், பிரதிகூல நிரசனமும், மத்யஸ்த ரக்ஷணமுமான இவற்றை-அது விது வுது எனகிறது" என்னும் பிள்ளான்.

௪ - ம். பாட்டு - கள்ளவேடத்தை.

௧௨௫. (வெள்ளநீரித்யாதி) இதுக்காளவந்தா அருளிச்செய்ததாக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி - "ப்ரம்ஹ ருதராகள் நடுவே நினற

தொரு முதல்களவுணடு அததைச சொலலுகிறது" என்றுயிறறு அதாவது-ருதரனையும தனனையும சமமாகச சொலலலாம்படி தரி மூாததி மதயஸ திதியை சொலலுகிறதெனறு இததை எமபெருமானா கேடடருளி, "அழகியது, ஆகிலு மததனைதூரம தேடி போகவேணுமோ, இவனறன விஷயததிலே முனபு பணணின உபகாரததுககு ஓரளவுணடோ, இதுதானே வமையாதோ" எனறருளிச செயதாா

௯-ம பாடடு - நினறவாறும

க௨௯. (நினறவாறு மிருநதவாறுங கிடநதவாறும்) என ஞுழ்வாா பாடாநிறக, "இவை யெலலாம தொடடிலிலே" எனறருளிச்செயதாா எமபெருமானாா. தொடடிறபமூவைப பிடிததுககொணடு நிறகுமபடியும, தரிதது நிறகமாடடாமை விழுநதிருககும்படியும, அதுதான பொறுககமாடடாமை சாயநதுககிடககுமபடியுஞ சொலலுகிறது.

௯-ம் பத்து

க-ம். திருவாய்மொழி—வைகல்.

ப்ரவேஶம்.

க௨எ. உருததோறும இததிருவாயமொழி யருளிசசெயயப புககவாறே ஜீயரருளிசசெயயும வாாததை - "பாணடவாகள காாயததுககாகத தனனை யொககி அவாகள கழுததைக கடடிககொணடு கூடததிரியச செயதேயு மவாகள படட வயசனமெலலாம படுகிறாகாணு மிவரும், அவாகளதான ஒரு தாமாபாசமூணடுயென றிருககையாலே வ்யசனப படுகிறாகள, இவாககுஅது மினறிககே யிருககனசெயயப படுகிறா" எனறருளிசசெயவா.

க-ம பாட்டு - வைகல

க௨அ. (குருகினஙகாள-கைகள கூபபிச சொல்லீரென்று கரியை.) பணடை முதலிகள, "பததாமபாட்டிலே-பரணய ரோஷநதோறறச் சொலலுகிறாள" எனறு நிாவஹிபபாகள. "பாடடுததோறும் - கிலாந்தோற்றச் சொல்லுகிறாள்" என்று படடா அருளிச்செயயுமபடி.

க௦-ம. பாடடு - வேறுகொணடு.

க௨௯. (சில வணடுகளைககுறிதது அவரிததலையில சததையுமிலலையெனறிருபபா, அவளுமுளளெனறு சொல்லுஙகோளெனகிறாள) எனறு ஆளவநதாா அருளிசசெயவா. "இததலை இல்லையாகி லததலை யுண்டாககூடாது, 'பெணபிறநதாா காரியமெல்லாஞ செயதோம எனறு கருதககருததியரா யிருககிறவருககு, ரக்ஷியவாககததிலே

நானு மொருத்தி யுண்டென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிருள்" என்று எம்பெருமானா அருளிச் செய்வா.

கஙo. (என்னையுமுளளென் மின்களே) இன்னமும் நோவுபடுகிரு ருண்டெ னறு சொல்லுங்கோள். ஆளவந்தாா அருளிச்செய்த தாகத்திரு மாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. "'இத்தலையைப் பிரிந்தாரிலிருப் பாரில்லை' என்றிருக்கையாலே வாராதொழிந்தாரத்தனை, இதத லையில் சத்தையுள்ளமையை யறிவியுங்கோள்" எனறு. இததை எம்பெருமானா கேட்டருளி, "அழகிது, ஆகிலும், 'இன்றியமை யாமை' என்று தமிழாதொரு ப்ரவாதமுண்டு, அதாகிறது - ஒரு தலையுண்டானு லொருதலை யினறிக்கே யிராது; இரண்டு தலையு முண்டாதல், இரண்டு தலையு மின்றிக்கே யொழித லித்தனையா யிற்று. அதில், தாமுளராகையாலே இத்தலையுமுண்டென்கை நிச் சிதம்; ஆனபின்பு ப்ரதிகூலித்தாரை கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டு அனுகூலித்தா தலையிலே முடியை வைத்து க்ருதக்ருத்தியராய், 'இனி காத்த வ்யசேஷமில்லை' என்றிருக்கிறவருக்கு, இனனமும் ரக்ஷியவாக்கமொன் றுண்டெனறு சொல்லுங்கோள்" என்று.

உ-ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

ப்ரவேஶம்.

கஙக. இத்திருவாய்மொழி தன்னை பூாவாசாரியாகள், "பகவத்விஷயத்தில் சாபத்னியம் தோற்றவாாத்தை சொல்லுகை ஶேஷத்வ லக்ஷண மன்று, வளவேழுலகிற் படியாலே அயோக்யதானு சந்தானம பண்ணுகிறா" என்று நிாவஹிப்பர்கள். இததை பட்டாகேடடு, "என்சொன்னு ரானாகள்; இவருக்கு பகவத்விஷயத்தி லுண் டான ருசிக்குப் ப்ரகாசக மித்திருவாய்மொழியாயிருக்கும், இது க்குவேறே யொரு வழியிடுவதே, ஆனபின்பு இதுவே பொருளா மித்தனை" என்றருளிச்செய்தாா.

க-ம். பாட்டு - மின்னிடைமடவார்.

கஙஉ. (நம்பீ) முகப்பழக்கமின்றிக்கேயிருந்தது. முதலியாருமாயிராநின்றீா, கடுகப்போகப்பாரும். "கண்டகாட்சி புல்லெழுந்து போனபடியி றே இவளிங்கன் சொல்லுகிறது" என்று பெரியமுதலியாாவா ர்த்தை.

உ-ம். பாட்டு - போகுநம்பி.

கஙங. (இன்ன மென்கையகத் தீங்கொருநாள் வருதியே லென்சினந்தீாவ னேனே) என்றித்தை உய்ந்த பிள்ளை பாடாநிற்கச்செய்தே, காலா லே யுதைப்பது கையாலே தள்ளுவதாய் அபிநயித்துக் காட்டி

ஞா, இதனை எம்பார் கேட்டருளி, "அங்ஙனன்று, அது பின்னைப்பெற்றானாகில் அவன் நெடுநாள் பாராதிருந்துகிடந்தனன்றோ, ஆனபின்பு அதன்று பொருள்" என்று முகத்தைத் திரியவைத்துக் காட்டினார். "நீயகல நின்றுபண்ணினவை யல்லாமுன் சன்னிதியிலே யுன்னைப்பண்ணுவே னென்கிறாள்" என்றருளிச் செய்தார். எம்பார்தாம் பாஹ்ய விஷயங்களில் ருசியில்லாமையாலே பதார்த்தகயான மின்றிக்கே இருப்பர், இப்படியிருக்கையாலே "'ஸ்ரீகளுக்கு அசாதாரணமான சின்னங்க ளெங்ஙனே யிருக்கும்படி' என்று சிலகப்பிரானை கேட்டருளினார்" என்று பரசித்தமாயிருக்கும், இப்படி யிருக்கிறவர் தாம் மின்னிடை மடவாரருளிச்செய்யப் புக்கால் "இந்த சன்னியாசி பிரட்டுபாட்டத் துடங்கினார்" என்பராம் பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசர். இவருடைய பகவத்விஷயத்தி லவகாஹன மிருக்கும்படி ஒரு க்ஷுத்ர விஷயத்திலே நாலுநாள் வாசனை பண்ணினார்கள் போரவித்தராயிராநின்றார்கள், அவ்வளவல்லவிறே சமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனோடே நெடுநாள் வாசனைபண்ணினாக் கிருக்கும்படி. எம்பார் "ஈச்வரன் முன்னேவந்து நின்றாலும் 'வா' என்பாரையுங் கிடையாத சம்ஸாரத்திலே அவன் அல்பம் தாழ்த்தா னென்று 'போ' யென்பாரைப் பெறுவதே" என்பர்.

௬-ம. பாட்டு - குழகி

கஅச. (குழகமேறேலங்கமபி) அவர்கள் முன்னமானாராகிடுக எறட்டுக் கொள்ளாத தெங்களுக்கு பரமோ. நீர் முன்ன மெங்களோலகத்தில் புகுராதே கொள்ளும். இவ்விடத்தே பட்டரருளிச்செய்வ தொரு வார்த்தையுண்டு-"சமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய உபய விபூதி யுக்தனாய சர்வாதிகனாய சர்வசியந்தாவாயிருக்கிற சர்வேச்வரன், நாலிடைப் பெண்களிருந்தவிடத்தே புக்கல்லது நிற்கமாட்டாத செல்லாமைவிளைய, அவர்கள் 'நீயிங்குப் புகுராதேகொள்' என்ன விலங்கிட்டாப்போலே பேரவும் திரியவு மாட்டாதே தடுமாறி நின்றான், என்கிற சவுசீல்யம் (தங்களையு மிவர்களையு மொழிய) யாரறிந்துகொண்டாட வ்யாசாதிகள் எழுதியிட்டு வைத்துப்போனார்களோ" என்றருளிச்செய்வர்.

அ - ம் பாட்டு - பிணக்கி.

கஅரு. இப்பாட்டை ஜீய ரருளிச்செய்யாநிற்கச் செய்தே ஆப்பாநிருந்தவர் "இவர்க ளிவனைக் கடந்துபோனார்களாகிறச்செய்வதென்"என்று கேட்க, "அதார் காரியம், 'பின்னை யிரண்டத் தொன்று சித்திக்கும்' என்றனன்றோ அவனன்று கிடந்தது" என்றருளிச்செய்தார். நின்றார்களாகில் நினைத்தது பெறுகிறான், கடந்துபோனார்களாகில் சம்ஸ்லேஷார்த்தமான க்ருஷியைக் கட்டிறாநிற்கிறது.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

உ - ம். பாட்டு - கண்டவின்பம்.

கருகூ. நல்லாரும் நம்பி ஸ்ரீ சேனாபதி தாசருங்கூடத் திருமலைக்குப் போகாநிற்க ஸ்ரீ சேநாபதிதாசர் தண்டையிட்டு துற்றையடிக்க, நல்லார், "ஆர்த்தகாம நிமித்தமான த்வேஷமித்தோ டின்றிக்கேயிருக்க நிர நிபந்தனமாக ஈஶ்வர விபூதியை நலிவதே" என்ற வார்த்தையை நினைப்பது.

கூ-ம். பாட்டு - என்னப்பன்.

கருஎ. (தனனொப்பாரில்லப்பன்) சிலாக்கொன்றை யுபகரிக்கு மிடத்தில் தன்னோடொக்க வுபகரிக்க வல்லாரில்லாதபடியான மஹோபகாரகன். இதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்யும்படி- "மின்னிடை மடவாரிலே- அவன்வந்து மேல்விழ, நீயெனக்கு வேண்டாவென்று நான் தள்ளத்தள்ள; நீ யுனக்கு ஹிதமறிந்தாயோ, நானுனக்குவேணுங்காண் என்று தன்னையெனக்குத் தந்தவன்" என்று.

சு - ம். திருவாய்மொழி—குரவை.

சு - ம். பாட்டு - நோவவாச்சி.

கருஅ. (நோவவாச்சி யுரலோடாக்க விரங்கிற்றும்) ஜீயரிபபாட்டை யியலருளிச்செய்யப் புக்கால் ""நோவ" என்றருளிச்செய்யு மழகுகாணும் நோவவெனகிறா காணுமாழ்வார - தன்திருமேனியிலே கயிறுறுத்தினுப்போலே" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்வா. ஒரு த்வேஷமுண்டாய் கட்டுகிறு ளல்லளிறே, சிநேஹகாரயமான கோபமாகையாலே சிநேஹமுள்ளளவு மிடைநிற்குமிறே கோபமும்.

ரு - ம். பாட்டு - வேண்டித்தேவர்.

கருகூ. (பிறந்ததும் வீஙகிருளவாய்) "மத்யராத்ரே அகிலாதாரே ஜாயமானேஜநாரத்தநே" என்னும்படியிறே. "இவனும் விழுக்காடறியாதே யகப்பட்டுக் கொடுநின்றன், கம்ஸபயமும் ப்ராப்தமாயிராநின்றது, இருளாலேயிறே நாம்பிழைத்தது, இனி யிவ்விருளை ஶரணம் புகுமித்தனையிறே" என்று பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசர் பணிப்பராம். ஊரெல்லாந் துஞ்சியில் கூறமான விருளிவர்க்கிப் போதாதரத்துக்கு விஷயமாயிற்றிறே.

அ-ம். பாட்டு - நீணிலத்தொடு.

கசo. (அப்பன்றன் மாயங்களே காணும் நெஞ்சுடையேன்) ""முடியானே யிற கரணங்களையுடைய வாழ்வா ராகையாலே, நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் வற்றுய்க் காணவும்வற்றுயிருக்கும், எனறு பிள்ளான் பணிக்கும்" என்றருளிச்செய்வா.

கO - ம பாட்டு - மணமிசை

கசுக. (உத்தமம்) கமலாதிகள், தூயோதனுதிகளால் வரும்ச்சமின்றியே, தனக்குப் பரிவரானவர்களிருக்கிற நிலத்திலேபோயப் புகப்பெற றபடி. ஒரு தீர்த்தத்தினன்று நாயிறுபோது ஆண்டானும் எம்பா ரும் தங்களிலே சந்தித்து, '"அஹங்கார மமகாரதூஷிதராயிருப் டார் பதறுக்கோடிபோ நடுவே, அதிசுகுமாரமான திருமேனி யைக்கொண்டு பத்துநா ளெழுந்தருளி, நிரபாயமாகப் புக்கருளப் பெற்றபடி கண்டதே' என்று, ஒருவனையொருவர் தெண்டனிட்டுத் தழுவிக்கொள்ளாநிற்க, ஜீயா கண்டேன்" என்றருளிச்செய்வர்.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—துவளில்

ப்ரவேசம்

கசுஉ. "இத்திருவாய்மொழி-ஆழ்வார் பரகாலநி சொல்லுகிறது" என்று நம முதலிக ளெல்லாரும் போரவிரும்பி யிருப்பர்கள்.

கூ - ம பாட்டு - இரங்கி

கசுங. (மரங்களு மிரங்கும்வகை) எம்பாரை "மரங்களு மிரங்கக்கூடுமோ" என்று கேட்க, "இதருளிச் செய்தவனறு நூட்டங்கி எத்தனை பாவ சுத்தி யில்லாதாரவாயிலே புக்கதென்று தெரியாது, இங்கனே யிருக்கச்செய்தே யமிய மாதிகாரம்த்தாலே பதஞ்செய்யப் பார் த்தாலும சுக்கான பருகைப்போலே நெகிழாதே யிருக்கிற நெஞ் சுகளு மின்றழிகிறபடி கண்டால் சமகாலத்தில் மரங்களிரங்கச் சொல்லவேணுமோ" என்றருளிச்செய்தார்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

ரு-ம பாட்டு - மேவி

கசுச. (கண்டு) இங்கேயிருந்து மானசானுபவ மாத்ரமாய் க்லேசப்பட்ட வள், கண்ணூரக்கண்டு. "பிள்ளை திருநறையூரரையரும் பட்டரு மாக உள்ளே பரத்க்ஷணம் பண்ணுநிற்க, இட்டவடிமாறி யிடமா ட்டாதே கண்களாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்து வாழ்ந்து கொண்டு போகிறபடியைப் பின்னேநின்று கண்டநுபவித்தேன்" என்று நஞ்ஜீய ரருளிச்செய்வர்.

கசுரு. ஆச்சானு மாண்டானுமாக கிழக்கே நடக்கிறபோது, திருப்பேருக்குக் கிழக்குப்போகவும் மாட்டாதே யேறித் திருவடிதொழவும் மாட்டாதே, திருப்போ நகரான கோயிலைப் பார்த்துக்கொண் டிருந் தார்களாம்.

கசசு. (ஆவியுள்குளிர) இவ்விடத்தை பட்டரருளிச்செய்யா நிறகச்செயதே மேலெழ வருளிச்செய்தாராய் சீராமப்பிள்ளை யிருந்தவா "ஜீயா, எம்பாரருளிச்செய்யும்போது 'ஆவியுள்குளிர' எனறு முகநது கொண் டருளிச்செய்யும்படி கேட்டறிகை யில்லையோ" எனற ருளிச்செய்தார.

அ - ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.
ப்ரவேஶம்.

கசஎ. "(சொல்லவைததனளே) என்றது - செல்லுகையிலே யொருப்பட்டா ளென்றதாய், முட்டப்போகாமல் கிடநது ஐகரஸ்யம் பறருசாக தூதுவிடுகிருள்" என்று படடா.

கசஅ. பலபாடடுகளிலும் "இதுவோ தக்கவாறு"என்கையாலே- "ஆந்ருஶம் ஸயம்பற்ருசாக தூதுவிடுகிருள்"என்று பிள்ளான்பணிக்கும்படி. "பன்னிரண்டாண்டு தண்ணீர் தரும்பறக் கலந்துபிரிநத பிராட் டியைப்போலே அங்கே புககுநெடுங்கால மவனை யனுபவித்துப் பிரிந்து தூதுவிடுகிருள்" எனறு பிள்ளான. 'புறப்பட்டவள முடி யப்போகமாட்டாதே நகரோபவனத்திலே கிடந்து தூதுவிடுகி ருள்" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி.

க-ம். பாட்டு - பொன்னுலகு.

கசகூ (ஆளீரோ) உங்கள்காரியமே செய்ய வொண்ணுது என்காரியமும் செ ய்யவேணும். இவள்காரியம் செய்கையாவது-இவற்றை யாளுகை யிறே. "இவள்தானுபய விபூதியையுங் கொடாநினரு ளாகில், அவனவந்தால் தானுமவனு மெங்கே யிருப்பது" என்ன , "இக் குருவி காட்டினவிடத்தே" என்று அநந்தாழ்வான் வார்த்தை.

கருo. (நன்நலப்புள்ளினங்காள்) "குணஸ்தவ்யய்யேவஶோபநா:" என்னு மவனும் புறம்பாளு னுங்களைபபாரக்க "உங்கள் தரத்துக்கிதோ ரறுகும் தாளிப்பூவுமிறே" என்பராம் பிள்ளையமுதனார.

உ-ம் பாட்டு - மையமர்.

கருக. (மெய்யமாகாதல்) "தம்மைப்போலே பொய்யுமாய் நிலைநில்லாத காதலன றெங்கள்தென்று சொல்லுங்கோள" என்று பிளளான் பணிக்கும். அன்றிக்கே, மெய்யமாகாதல் - ஆதமானு பந்தியான காதல் மெய்யெனறு-ஆத்மாவாய், ஆதமாவோடே பொருந்தின காதலென்னுமாம்.

ங-ம். பாட்டு - ஓடிவந்து.

கருஉ. (ஓடிவந்து) "பிராட்டியைக்கண்ட ஹாஷம, நமவில் மதுவனமன ருகில் ராஜபுத்ராகள் முதுகோடேபோம்" என்று படடரருளிச் செய்வா.

௧௦-ம பாட்டு - வந்திருந்து.

௧௫௩. (என்னை) அச்சோதியிலே அடிமைசெய்ய வாசைப்பட்டவென்னை. இப்படி த்யாகத்தையாரு ளிவளென்று. "இவள வைவாணயத்தை தன்னுடம்பிலே காட்டவும வற்றுகாதேயிவை" என்று ஜீய ரருளிச்செய்வர். அன்றிக்கே, உம்முடைய தேவாரமோ!, இவ ளந்தப்புர பரிகரமன்றோ வென்னுங்கோள.

சு - ம். திருவாய்மொழி—நீராய்

௩-ம. பாட்டு - ஞாலத்து

௧௫௪. (ஞாலத்தூடே நடந்தும) அஉ-வது. ஐதிஹ்யம்பார்க்க.

---

௧௦ - ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

எ-ம. பாட்டு - அடியேனமேவி

௧௫௫. (திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே) பட்டர், "நித்யத்திலே, 'அமுது செய்யப் பண்ணும்போது ஸ்தோத்திரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்வது' என்ன, என்னஸ்தோத்திரத்தை விண்ணப்பஞ் செய்வது" என்ன, "'அடியேன மேவியமாகின்றவமுதே', 'பச்சைமாமலை போல் மேனி', என்கிற பாட்டுகளபோலே யிருக்குமவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்வது" என்றருளிச்செய்தார்

அ - ம. பாட்டு - நோலாதாற்றேன

௧௫௬. (நோலாதித்யாதி) "'காகக்கைவாயிலும கட்டுறை கொளவர்' என்றுணடோ" என்று பட்டரருளிச்செய்வர்.

௧௦-ம. பாட்டு - அகலகில்லேன.

௧௫எ. (உறைமார்பா) "'ஒருநாள பட்டர், பிளளை அழகியமணவா ளறையருக்குத்வயமருளிச் செய்கைக்காக 'எல்லாரும் போங்கோள' என்ன, நஞ்ஜீயரு மெழுந்திருந்துபோய, 'நம்மை 'இராய' என்றருளிச்செய்திலர்' என்று வெறுத்திருக்க, அப்போதே 'ஜீயரோங்குற ரூர்' என்று கேட்டருளித் தேடியழைத்து கூட்டவைத்துக்கொண்டிருந்து த்வயத்தை யருளிச்செய்யாநிறகச்செய்தே அப்போதருளிச்செய்தவார்த்தை" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர் - "இவர்தம வஸ்து சேஷமாகில அவன்சேஷியாகில் இங்குப்பிராட்டி சம்பந்தத்தால செய்கிறதென்" என்று கேட்க, "அதிருக்கிறபடி கேளீர், ராவணனுக்கும காகத்துக்கும சம்பந்தமு மனுஷ்டானமு மொத்திருக்க, இனி ராவணன சாபத்தாலே கிட்டமாட்டாதிருப்தொன்றுண்டிறே, அங்கனன்றிக்கே ஜனனிபக்க ஸபராதத்தில்

கைதொடாளுயிருக்க, தலைகொணடு தப்பினானிறே, அவள்சன்னிதி யுண்டாகையாலே. அவள்கடக்க விருக்கையாலே ராவணன் தலை யறுப்புண்டான.

எ - ம் பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரவேசம்.

கருஅ. பிள்ளைதிருநறையூரறையா "இப்பாட்டுக்களில் பூர்வார்த்தமடைய-புலியின்வாயிலே யகப்பட்ட ப்ரஜைதாய்முகத்திலே விழித்துக் கொண்டு புலியின்வாயிலே கிடந்து நோவுபடுமாப்போலேயா யிருக்கிறது" என்று பணிப்பர்.

க-ம். பாட்டு - உண்ணிலாவிய.

கருகூ. (எண்ணிலாப்பெருமாயனே) எண்ணிறந்தசெயல்களைச் செய்யவற்றாய் நீவேண்டாதாரைச் சிறையிட்டு நலியககடவதான ப்ரக்ருதியை பரிகரமாகவுடையவனே. அன்றிக்கே, "எண்ணிறந்த மஹாச்சரியமான குணங்களையுடையவனே" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

உ - ம். திருவாய்மொழி—கங்குலும்.

௩-ம் பாட்டு - வட்கிலள்.

கசுO. (வட்கிலளிறையும) இதுக்கு - ஜீயரருளிசசெய்வது - "இவள்முடிந்தாள்" எனறு.

ரு - ம். பாட்டு - சிந்திக்கும்.

கசுக. (திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்) "பெருமாளே யென்னும்" என்று ஜீயர். அவவூரில் சம்பநதங் கொண்டுபோலேகாணு மவரையும் விரும்பிற்று.

எ-ம். பாட்டு - பாலதுன்பங்கள்.

கசுஉ. "ஆஶ்ரிதரை வாழ்விக்கையு மனாஶ்ரிதரை நலிகையுமன்றிக்கே, இப போது விபரீதமாயிற்றே உம்முடைய படியென்கிறாள்" எனறு பிள்ளான்.

கசுரு. (என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே) கலக்கப்பொறாத மார்தவத்தை யுடையவள் பிரியப்பொறுக்குமோ. "தசைமுறுகினால் வைத்தியா கண் முகம்பாராதாப்போலே மகளவஸ்தையைக்கண்டு தளார்ந்து பெரியபெருமாண் முகம்பாராதே வார்த்தைசொல்லுகிறாள்"என் றருளிச்செய்வா.

கசுச. (கொழுந்து) உபக்ரமே தேட்டமானவளவிலே தனையிலே படரவிடுவதே. "பதிவ்ரதையோக ஸுலபமவயஃ." இப்பாட்டி லொருதலைக்கட்டின்றிக்கே யிருக்குமிதுகளுக்கருத்து - "'பரிஹரிக்கு மெல்லைகழிந்தாள், நாமிவாக்குச் சொல்லுவதென்' என்று தன்னிலே நோவுபடுகிறாள்" என்று வங்கிபுரத்து நம்பிபணிக்கும்.

கூ-ம் பாட்டு என்திருமகள்

கசுரு. (சேர்மார்பனே.) ரஹஸ்யத்திலே நித்தியயோகத்தைச் சொல்லுகிறது அவளொருக்ஷணம் பிரியவிருக்கி லளாறே வென்கைக்குப் பேறுதாழ்க்கவேண்டுவது "பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யுமவை கேட்கைக்காக நஞ்சீயரை அழைத்தருளித் தாமமுது செய்யாநிற்கச்செய்தே, இத்திருவாய்மொழி இயலை கேட்டருளாநிற்க இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே 'என்திருமகள் சேர்மார்பனேயென்னு மென்னுடை யாவியே யென்னும' என்றியலைச் சேர்த்தருளிச்செய்ய, அதுதைக்கேட்டு கையையுதறி 'ஸ்ரீரங்கநாதா' என்றணையிலே சாய்ந்தருளினார் பட்டர்" என்றருளிச்செய்வர். "அப்போது திருமேனியிலே பிறந்த விக்ருதியைக்கண்டு 'இவருக்கு பகவத்ப்ராப்தி அணித்தாகிறதோ' என அஞ்சியிருந்தேன்" என்று ஜீய ரருளிச்செய்வர்.

க௦-ம் பாட்டு - முடிவிவள்

கசுசு. (மூவுலகித்யாதி) "மூவுலகாளியே, கடிகமழ்கொன்றைச் சடையனே, நான்முகக் கடவுளேயென்னும் - வடிவுடை வானோர்க்குத் தலைவனேயென்னும்" என்று திருமாலையாண்டான் வையதிகரண்யமாக நிர்வஹிக்கும். என்னுமென்னுமது - என்னுமவளுடைய. எம்பெருமானார் கேட்டருளி, சாமானாதிகரண்யத்தாலே யருளிச்செய்தருளினார் - த்ரைலோக்யத்துக்கும் கடவனான இந்திரனுக்குமந்தர்யாமியாய் நின்று அவனுடைய வதிகாரத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே யென்னும், பரிமளத்தை யுடைத்தான கொன்றையை ஜடையிலே யுடைய ருத்திரனுக் கந்தர்யாமியாய்நின்று அவனுடைய பதத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே யென்னும், அவர்களோடு இவ்வருளளாரோடு வாசியற வெல்லாருக்கும் நிர்வாஹகனாயிருக்கிற சதுர்முகனாகிற தேவதைக் கந்தர்யாமியானவனே யென்னும். (வடிவுடையித்யாதி) பகவதனுபவத்தாலவந்த ஹர்ஷம்வடிவிலே தோற்றும்படி யிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு நாதனானவனே யென்னும். வடிவுடை வானோர் தலைவனே என்றத்தோடு மூவுலகாளியே என்றத்தோடு, கடிகமழ்கொன்றைச் சடையனே என்றத்தோடு, நான்முகக் கடவுளே என்றத்தோடு வாசியறவிருக்கிறதாயிற் றிவர்க்கு மயர்வற மதிநலம் பெறுகையாலே. விசேஷணம்சத்தில் பர்யவஸிக்கு

மவரல்லரோ. சாவ நிர்வாஹகனென் றுணாந்திருக்கு மவராயிற்று இவா.

கசுஎ. (அடியடையாதாளிதயாதி) "ஜீவிப்பானாப் போலேயிருந்து, கடுக முடிந்து கொடுநின்ருள்" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; "அப்போது மேல் ப்ரபந்தம் நடவாது. ஆகையாலே, திருவடிகளை கிட்டாதாரைப்போலேயிருநது சரமததிலே கிட்டிக்கொண்டு நின்ருள்" என்று அருளிச்செய்யும்படி. இதுதான் - மாநசாநுபவத்திலே யொருவைசதயததைச் சொனனபடி.

கக-ம். பாட்டு - முகில்வண்ணன்

கசுஅ. (முகிலித்யாதி) "பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே - திருவாய்மொழியாயிரமுஞ் சொல்லிற்று; 'திருமோகூாக்கீத்தபத்து' 'திருவேங்கடததுக் கிவைபதது' என்று பிரித்துக்கொடுத்தவித்தனை; பெருமாள் திருப்பலகையி லமுதுபடியிலே மற்றைத் திருப்பதிகள் நாயன்மாருக்கு மளந்து கொடுக்குமாப்போலே" என்று பிள்ளை யருளிச்செய்வா.

ங - ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

ப்ரவேஶம்.

கசுகூ. "நீங்கள் சொல்லுகிறவற்ருல் ப்ரயோஜன முண்டாகமாட்டாது, நாயகன் பக்கலிலே யபஹருதசித்தையானேன், ஆனபின்பு நானே போகேனுகாமே நீங்களென்னே யுடன்பட்டு அங்கே கொடுபோய்ச் சேர்க்கப்பாருங்கோள்" என்று தனக்குப்பிறந்த துணிவை யவாகளுக்கு அறிவித்துச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிறது. அங்கநன்றிக்கே பிள்ளான் பணிகரும்படி - "'(முகில்வண்ணனடியே - இவளணுகியடைநதனள' எனறதாகையாலே) ஸமாத்வாத ஶதத்ராஹம்' என்கிறபடியே பெரியபெருமாளோடே சிரகால முன்மஸ்தகரசமான ஸம்ஶ்லேஷம்ப்ரவ்ருததமாய, பிரிநது கூடா விடிலிரண்டுதலைக்கு மழிவு வருமளவாச்சுதாய்; இனி யெல்லாவளவிலு மொரு நீராகக கலக்கிறது தாமியிரண்டும் கூடியிறே, ஆகையாலே பிரியாவிடில் தாமிலோப பாயந்தமாகப்புக; இவ்வளவில், நாயகனுன விவனிரண்டுதலையும் ஜீவிககப்பாாப்பா னொருவனுகையாலே பிரிவைப்ர சங்கிகக, இவளும் விஶ்லேஷத்தில் வாசனையில்லாதா ளொருததியாகையாலே, 'கலவியிலே யொருவகையோ' என்று கொண்டு இவளு மனுமதிபண்ண அவனுமவ் வேட்டை நிமித்தமாகப் புறபபட, இவளும திருவணுக்கன் திருவாசலி லளவு மொருப்படுததிமீள; எல்லா வளவிலும் பிரிவுதன் காரியம் செய்தன்றி நில்லாதிறே; அனந்தர மிவள் நோவுபடப்

புக, இததைக்கணட தோழிமாருமதாயமாரும் 'உனககோடுகிற தென' எனறு கேடக, 'ஸ்ரீ ஜநகராஜன திருமகள காடடிலே கூடபபோய அவரிருநதவிடம நினறவிட மூலாவின விடநதோ ருமகூடவிருந தனுபவிததாபபோலே, நானு மவரிருநதவிடத தேபோய புககலலது நிலலெனன' எனன, 'உனககிது தலைமைக குப போராது நீ சொலலுகிறவை வாாததையனறு' எனன அவ ாகளை 'நீஙகள நிரோதிககிறததால பெறறெனன, நான போகை தவிரேன, நீஙகளே எனனைக கொடுபோய விடுஙகோள' எனன, அவாகள 'அதுககு நாங்கள வழிபபடோம' எனன, ஆகில நானே யாகிலும போகதவிரே னெனகிருள" எனறு

க-ம் பாடடு - வெளளைசசுரிசஙகு

கஎ0 (நெஞ்சினூடே) நஞ்ஜீயா கோயிலுக கெழுநதருளாநிறக, வழியிலே பிளளானைககணடு "ராமாவதாரனுககு ஸவரூப வயாபதியேயோ, விகரஹ வயாபதியுமுணடோ" எனறு கேடக, "பாஷயகாரா தோறறச செயதுகொணடு போநததுஸவரூப வ்யாபதியாயிருக குமம, ஆகிலும எம்பாரொருநாள 'உபாஸகாநுகரஹாாததமாக வா மாரிதருடைய நெஞ்சிலே விகரஹததோடே வயாபிததிருககும' எனறருளிசசெயயக கேடடேன எனறு பணிததான.

உ-ம பாடடு - நானம

கஎக. (நானககருஙகுழல) ஒருதமிழன "நானமெனறு - குழலுககு விஶே ஷண மாகையாலே, நாவிபோனறகுழல" எனருன. அததால நினைககிறதும - பரிமளததை.

சு - ம். திருவாய்மொழி—ஆழியெழ.

ப்ரவேஶம்

கஎஉ. (தேவகுமாரருபம) அதுகிடககு, இவளையே நீதான "காடேறப போக" எனகிறது. "இவாககு மவவளவேயோ" எனறு சிறியாத தான கேடக, "'கணணெசசிலாம' எனறு தரம போராதானை யொபபாககச சொல்லி ருஷிகரிபூசுகிருன" எனருா.

க-ம் பாடடு - ஆழியெழ

கஎ௩. "கீழே 'கணணபிரானைக கெனபெணணை தோறறேன' எனறு கொ ணடு-இததலையில தோலவிக கெதிாதலையானவத தலையில விஜ யஙகளை யனுசநதிககிருா' எனறு பிளளை திருநறையூரறையா பணிககுமபடி.

கஎசு. "மஹாமதி: எனறது-மதிகேட ரொனகிறபடியோ" எனருா. பிளளை தாமபெருமாள யெழுநதருளுமபோது "எஙகேனுமொரு சலனம

பிறக்கில் நம்ப்ராணனை விடுமத்தனை" என்று சொட்டையை யுரி விப பிடித்துக்கொண்டு சேவிப்பராம். நம்முதலிக ளத்தைக்கொண்டு இவரை "மஹாமதிகள்" என்றழைப்பாகள்.

ச-ம். பாட்டு - நாளுமெழ.

௧௭௫. (அப்பனூளியெழ) உள்ளி-சபதம எழவெனறது-தோற்றவென்றபடி. அனறியே "'இவற்றை உறிஞ்சுகிற போதை தவனிகாண்' என் றம்மாள்பணிக்கும்படி" என்றருளிச்செயவா.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—கற்பார்.

௧௭௬. "பட்டா ராமாவதாரத்திலே போரபக்ஷ பதித்திருபபா" என்று அவ ரருளிச்செயயுமது கேட்கைக்காக சிறியாத்தா னொருநாள் "பெரு மாளுக் கெல்லாநன்மைக ளுண்டாகிலும், கழுததிலே யோலை கட்டி 'தூதுபோ' என்னபோன க்ருஷ்ணன் நீர்மையிலலையே" என்ன "அதங்கனல்லகாண், கழுததிலே யோலைகட்டி 'தூதுபோ' யென்பாரில்லாமை தவிர்ந்தா ரத்தனைகாண்" என்றருளிச்செய் தார்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—பாமரு.

௧௦-ம். பாட்டு - ஏற்றரும்.

௧௭௭. (கூற்றியல் கஞ்சனைக்கொன்று) மஞ்சத்திலே நிற்கிற கம்சனை முகம கீழ்ப்பட விழவிட்டுக் கொன்று பொகட்டானாயிற்று. இயல்வு- ஸ்வபாவம். "ராஜத்ரோஹிகளைக் கொல்லும்போது ராஜசின்னங் களை வாங்கி கொல்லுவாரைப்போலேகாண்" என்று அம்மாள்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—ஏழையர்.

சு - ம். பாட்டு - உய்விடம்.

௧௭அ. (உய்விடமித்யாதி) "அபலைகளை நலியுமாப்போலே அசுரராக்ஷசாக ளுக்கும் சிநேஹத்தை விளைத்து பாதகமாகா நின்றது" எனவொ ருதமிழ நிடடுவைத்தா னென்றத்தை ஜீயாகேட்டருளி, "இப் பொருளழகிது, ஆனாலும், அபக்ஷதாமம் - அசுரராக்ஷசாகளுக் கும் பாதகமாகா நின்றதென் றிப்போதிது சொல்லுகை தேட்ட மனறிறே, ஆனபின்பு அது வேண்டா" என்றருளிசசெய்தாராம்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—மாயா.

உ - ம் பாட்டு - அங்கண்மலர்.

௧௭௯. (அங்கண் மலரித்யாதி) "கீழிற்றிருவாய்மொழியில் 'விளகினற பூந் தண்டுழாய் விரைநாறவந்து' என்று சொனனத்தை ஸ்மரிக்கி றார்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்.

ச-ம். பாட்டு - கள்ளவிழ்

கஅ0. (கள்ளவிழுதுயாதி) "கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே - 'சூழவுந்தாமரை நாண்மலர்போல்வந்து தோன்றும்' என்றதை ஸ்மரிக்கிறார்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்.

ஏ-ம். பாட்டு - துயரங்கள்

கஅக (சுடர்நீள்முடியாய்) "'முற்றவிம் மூவுலகும் விரிகின்ற சுடர்முடிக்கே யொற்றுமைகொண்டது' என்றது பின்றொடுகிறது" என்று பிள்ளான்.

க - ம் திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்

க - ம் பாட்டு - என்றைக்கும்

கஅஉ. (எஞ்சொல்லி நிறபனே) "க்ருஷ்ணத்வை பாயநம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் ப்ரபும், கோஹ்யந்ய: புண்டரீகாக்ஷாந் மஹாபாரத க்ருத்பவேத்" என்றுபோலே யிருக்கிறதாயிற்று. இதுக்கு ஆளவந்தா ரருளிச்செய்யும்படி - "சர்வேஶ்வரன் செய்யப்புக்கா லரியது மொன்றுண்டோ" என்றும். அங்க னன்றிக்கே, எம்பெருமானார், "இவர் தாம் சொன்னாராகிலு மொருபடி போக்ச் சொல்லித் தலைக்கட்டுவர், அவனும் தானே சொன்னானாகில் நிரவத்யமாகத் தலைக்கட்டும், சிறு பரணை யெழுதிடப்புக்கால் தானே யேதேனு மொருபடியிட்டுத் தலைக்கட்டும், பிதாவாதலு பாத்யாயனுதல் இடப்புக்கால்தானே யெழுதத்தாயிருக்கும், அங்கன்றிக்கே, இவன்கையைப் பிடித்திட்டுவிக்கப் புக்கவாறே, இவன்னொடத் தேயிழுக்க அவன்னொடத்தே யிழுக்கக் குத்திக்கொட்டியாய் ரூபமழிந்து சிதறிப்போம், அப்படியே, என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடா நிற்கச்செய்தேயும் என்னாலே வரும் தோஷம் தன்பக்கல் ஸ்பரிசியாதபடி பாடுவித்தா னென்கிறார்" என்று.

ச-ம் பாட்டு - அப்பனே

கஅங. (என்னாகியே) என்பக்கலிலேதானாய. இவ்விடத்துக் கெம்பாரருளிச் செய்யும்படி - "தான்பாடினானாகில் நிரவத்யமாய்த் தலைக்கட்டும், நான்பாடினேனாகிலும் வருந்தி யொருபடி தலைக்கட்டும், என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச் செய்தேயு மென்னோடே ஸ்பரிசத்தால் வந்ததோஷம் தட்டாதபடி கவி பாடித் தலைக்கட்டினான்" என்று.

க-ம் பாட்டு - திறத்துக்கு

கஅச. (தன்னையுற்றபலவின் கவிசொன்ன) என்றதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்யும்படி-"'யதோவாசோநிவர்த்தந்தே' என்று வேதங்களமீண்ட விஷ

யத்தை மறுபாடுருவச்சொன்ன" என்று. அன்றிக்கே, பிள்ளான் பணிக்கும்படி - "சாவேஸ்வரனுக்குச் சாலவுற்றதென்கிறார்" என்று.

க0-ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்

ச-ம். பாட்டு - வாய்க்குங்கொல்.

கஅரு. (மனத்தீங்குநினைக்கப்பெற) அங்குப்போ யனுபவிக்கவேண்டா, இங்கேயிருந்து நெஞ்சாலே அங்குத்தை பரிமாற்றங்களை அனுசந்திக்கப் பெறவமையும். முற்காலத்திலே இடையாற்றுகுடி நம்பியென்பா ரொருவருண்டு, அவர் திருநாட்கள் தோறும் பெருமாளை வந்து சேவித்துப்போனல், மறித்துத் திருநாள் வருந்தனை யுமது தன்னையே போதுபோக்காக ஸ்மரித்துக்கொண் டிருப்பாராயிற்று, ஒருநாளொரு திருநாளில் வருத்தாந்த மனுசந்தியாநிற்கச் செய்தே, "அமுதுசெய்கைக்குப் போதுவைகிற்று" என்றாக ளாய், "ஆகில்வருகிற திருநாளணித்தாகிறது" என்றாராம். அவா நூறுவயஸஸு புகுகையாலே பலஹானிபிறந்து திருமுளைத் திருநாளில் பெருமாள் புறப்பட்டருளுகைக் குதவவந்து புகுரப்பெறறிலா, பெருமாளும் தேடியருளிக்காணுமை, "நம்மிடையாற்றுக் குடியான்வந்திலன், நங்கண்ணுலமல்லவோ!" என்று திருவுள்ளமானாராம். அவா தாமாராந் திருநாளிலே சேவித்திருக்கச்செய்தே, "நாமுனக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?" என்று கேட்டருள, "தேவரீா தந்தருளின சரீரத்தைக்கொண்டுபோரக் காரியங்கொண்டேன, இனி போக்குவரத்துக்கு யோக்யமாகாதபடி போரஜறித்தது" என்ன, "வாராய்மெய்யே யிளைத்தாயாகி லிங்கனேயிரு" என்றருளிச்செய்தாா ; பெருமாள் நடுவிற் றிருவாசலுக் கவ்வருகே யெழுந்தருளுங்காட்டில் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினா.

அ-ம். பாட்டு - அன்றிமற்றொன்று.

கஅசு. (ஆனையின்நெஞ்சிடர் தீர்த்தபிரான்) இதுக்கு பட்டருளிச்செய்யும்படி - "ராஜபுத்திரனைச் சிறையிலே யிட்டுவைத்தால், கைக்கூட்டனுக்கும் பாலுஞ்சோறு மிடுவானைப்போலேகாண்" என்றும்.

க0-ம். பாட்டு - சிந்தை.

கஅஎ. இதுதா னெருக்திமாத்ரமாய் உம்முடைய நெஞ்சுபரமபதத்தை விரும்பினுலோவென்ன, "அத்தை, எனனினைவுககு வாய்த்தலையிலேயிருக்கிற சாவேஸவரனைக கேட்டுககொள்வது" என்றிங்கனேயருளிச்செயவா ஜீயா. அனறிக்கே, பிள்ளான, நீா "திருவாறன விளையே ப்ராப்யம்" எனறிருக்கிறீா, ஈஸ்வரன ஸ்வதந்தரனன

ரே, அவன் பரமபதத்தைத் தரிலோவென்ன, "அவன் சாவக் கியன்னரே, அறியானோ, வென்கிறார்" என்று, "புருஷார்த்தப் ப்ரதனன்ரே, புருஷனார்த்திதத்தை யன்ரே கொடுப்பது".

கக-ம. பாட்டு - தீர்த்தனுக்கு

கஅஅ. (நம்பியுளைப்பர்தநதேவியருக்கு) ஓட்டமேற்றிய கூலிகொள்ளும் தசை யாகிறது - பகவத்விஷயத்தில் கைங்கர்யம் பண்ணும்போது யெடுத்து கைநீட்டுகையிறே. சரமஶ்லோகம் ரக்ஷித்துக்கொண்ட வளவுபோலே யிருக்குமளவுகளிலே யென்றபடி.(அதாவது-உடை யவர், திருக்கோட்டியூர் நம்பிதமக்குத்தந்த ரஹஸ்யமாக உப தேசித்த சரமஶ்லோகத்தை தெற்காழ்வார் திருமுன்பே யெடுத்து கைநீட்டினவர்களுக்கு, அவர்கள் விஷயத்திலே யுகப்பிலே அருளிச்செய்தாரிறே, அதைச் சொல்லுகிறது)

அ - ம பத்து.

---

௩ - ம் திருவாய்மொழி—அங்கமிங்கும்.

கக-ம பாட்டு - உரையா

கஅகூ. (தவிரவருள நீணமுடியானே) இதுபோமபடிக் கிடாவருளும் ஸ்வ பாவனுன உபயவிபூதிநாதனே "இவர் பயம்போமபடி 'உம முடைய வபேக்ஷிதம செய்கிறோம்' என்று, ப்ரஸ்கம்பனம பண ணினுனபோலேகாண" என்றம மங்கியமமாள

ரு - ம். திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா

உ-ம பாட்டு - காணவாராய

ககூ0. (நன்னுடு) அனந்தகலேஶபாஜன மாகையாலே விபரீதலக்ஷணையா தல், விஷயானுபவத்தாலே களித்துவார்த்திக்கும் தேசமென்னு தல். பிள்ளான, "எம்பெருமானைப்பெற றனுபவிக்கும் நாடுகாண" என்னுமாம, "இல்லையாகில் கூப்பிடார்களோ" என்று.

ரு-ம. பாட்டு - சொல்லமாட்டேன.

கககூ. (அல்லலிதயாதி) "உன்னைக்காட்டாதே யருமைப்படுத்தப் பார்த்தா யாகில், நாட்டார் 'தண்ணிது' என்கிற வஞ்ஞானமவருவ தோ ருபாயமேதோ" என்றருளிச்செய்வர் பட்டர், இப்போது மறந்து பிழைக்கலா மென்னுமத்தாலே "திருவடிகளென்ன ஹ்ருதயத்தி லே ப்ரகாசியாநிற்க, துக்கார்த்தமக்கா மஞ்ஞானமவருகைக் குபாய முண்டோ" என்னுமமமாள.

கக-ம். பாட்டு - எங்கேகாண்கேன்.

ககஉ (அந்தண்குரு கூரச்சடகோபன) "'உபதிஷடந்து மாம்ஸாவேவ்யா தயஃ' என்கிறபடியே, இவ்வாறருமைக செல்லாமாடல கொடுதத வாழவார" என்றாளவந்தார நிர்வாஹம்.

கூ-ம் திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

கக-ம். பாட்டு - சோலை.

ககஙு. (பாலோடமுதின்னவாயிரம) பாலோடமுதன்ன-இபடதென்னுதல். வாச்ய வாசகங்களுடைய சோத்தியிருக்கிறபடி. பாலென்கிறது-சோலைததிருக் கடிததானததுறை திருமாலை ; அமுதென்கிறது-சடகோபன் சொல்லென்கிற வாசகததை. இது-ஆளவந்தார நிர்வாஹம்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

ஙு-ம். பாட்டு - அருள்தான்.

ககச. (இதுவல்லாலித்யாதி) இதுக்கு திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி- "நாட்டாரை ஸ்வாயங்களில தலையாகச் சொல்லுவது - த்ரைலோக்கியை ஸ்வாயத்தையிறே ; அதுவு மெனக்கொரு சரக்கல்லவென்கிறார" என்று. எம்பெருமானு ரருளிச்செய்யும்படி - "என்னுடைய ஹ்ருதயததிலே புகுந்தெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பொழிய வீற்றிருந் தேழுலகந்தனிக்கோல் செல்லவிருக்கு மிருப்பையும் தனக்கை ஸ்வாயமாக நினைததிருக்குமோ வென்று பாரத்தால், அதுவுமொரு சரக்காக நினைத்திருககிறிலன்" என்று.

கூ-ம். பாட்டு - வயிற்றிற்கொண்டு.

ககரு. (மதியாலே) "இவன்படியை யறிந்துகொண்டே னென்கிறார" என்னு மம்மாள். அன்றிக்கே, "மதிஃ - அநுமதிஃ" என்றாக்கி, "அநுமதி மாத்ரத்தாலே" என்பார பட்டர. அதாவது-அவன்புகுகிற யிடததில் விலக்கிற்றில னென்கை.

அ - ம். திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

ப்ரவேசம்.

ககசா. இத்திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டளை பாட்டாலே-தன்னை யனுபவிப்பித்து அனந்தரம் ஆதமஸ்வருபத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தானாயிருக்கும். அதுககடியென் னெனனில்; "வஸ்துதான ஸவாஶ்ரயமாயல்லதிராமையாலே ஆஶ்ரயமான தன்னைக்காட்டி பின்னை ஸ்வருபததைக் காட்டிக்கொடுக்கிறான்" என்பாருமுண்டு. அன

றிககே, "'ஸவரூப மிருககும்படியைககாட்டித்தர வாருமெனறு விசையார்' எனறு தனனை முறபடக காட்டிககொடுககிறுன" என பாருமுணடு "இரணடைப்பாட்டாலும - இருத்தும வியநதிற கலவி பினனுட்டுகிறது" எனபாரு முணடு.

ரு-ம பாட்டு - நினற

ககள. "கீழபகவத பரகாரமாக வாதமாவ னுசநதிககபபட்டது, இதுககு மேல 'எமபெருமானோடு' எனகிற பாட்டளவும கேவலாதம ஸவ ரூபததைச சொலலுகிறது" எனறெமபா ரருளிச்செய்யுமபடி ஆணடான, "பரகாரமான வேஷத்திலே சொலலுகிறது" என னும.

அ - ம. பாட்டு - எயததார

ககஅ. (நலலுறைபபு) நலலவாயபபு அலலாதபோது செயததெலலாம வயாததம ஆணடானபணிககுமபடி - "'நினறவொனறை யுணாந தேனுககு' எனனும் பாட்டுததுடஙகி, நிஷகருஷடாதமானு சநதா னமாதரமே யனறிககே பகவதசேஷதவ பாயநதமாக வனுசநதிக கிறது, இபபாட்டில - 'எமபெருமானோ டொததே சென்றஙகுள ளஙகூடக கூடிறறுகில' எனகிறவநதிம ஸமருதியும எமபெரு மான தனககு சேஷமாக விவவாதம வஸதுவை நினைததிருககு மாபபோலே இவனுமவரோடொததது அவன நினைவோடொதது அததசையிலே சேஷதவானு சநதானம கூடுமாகில நலலவாயப பு" எனறு

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலை.

ஙு - ம பாட்டு - புகழும

கககூ. (எஙகுமதிகழுமிதயாதி) "'கையுமாயுதமுமாய பொருததமிருநதபடி யென' எனறு சததுருககள புகழுமபடியைச சொலலுகிறது" என றெமபெருமானா அருளிச்செய்யுமபடி

க0-ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

ஙு - ம பாட்டு - உறுமோ

உ00. (சிருமாமனிசராய) வடிவுசிறுதது பரபாவம கனததிருககுமவாகள. "சிறுமைபெருமையாகிற விருததத்தாம தவயததுககு யேகதாமியி ல சமாவேசஙகூடினபடி யெஙகனே" எனறு பட்டாபாலயததிலே ஆழவானைககேடக, "நமமோடொகக 'அன்னபானுதிகள தாரகம' எனனலாய பகவதவிஷயததிலவகாஹனம பாாததால 'நிதயசூரி களோ டொபபாகள' எனனலாயிருககிற ஆணடான, அருளாளப பெருமாள, 'ஸ்ரீகோவிநதபபெருமாள, இவாகளகாண் சிறுமாமனி சராகிறுாகள" எனறு பணிததான.

கக-ம். பாட்டு - நலலகோட்பாடு.

உ0க. (கொண்டவித்யாதி) திருவனந்தபுரததுககுச் சாத்தாக போகாநிற்கச்செய்தே, திருக்கோட்டியூரிலே செல்வநம்பிதிருமாளிகையிலே போய புக்காாகளாய்நம்பி தாம் அசந்நிஹிதராயிருக்க, நங்கையாா, நூறுவிததுக் கோட்டைக்கிடகக அவற்றைக் குத்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளை யமுதுசெயயபபண்ணிவிட, பிறறைநாள் நம்பிவந்து "அவைசெய்ததென்"எனன, "பரமபதத்திலே விளைவதாக விததினேன்" என்றுளாம். "தொண்டனூாநம்பி, எச்சான்"என்று சில மஹாபுருஷாக ளுண்டிரே, பாகவதசேஷத்வமேயா த்ரையாய் போந்தவாகள், அவாகள்படியேயாகப் பெறுவாசள்.

கூ-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

அ-ம். பாட்டு - வாழ்தல்கண்டீர்.

உ0உ. (மாயவநித்யாதி) "இந்தமாயவநடிபரவுகை, சூதுசதுரங்கத்தோபாதி கால க்ஷேபமாக்குகிற புன்மையில்லாதவாகள்" என்றுபட்டா.

உ-ம். திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்.

க-ம். பாட்டு - பண்டைநாள்.

உ0ங. (நின்கோயில்சீய்த்து) திருக்கண்ண மங்கையாண்டான், அங்கேயொரு திருமகிழடியிலே யிருந்து, சருகைதிருவலகிடாநிற்க, கூடவாசிதது நாஸதிகனாயிருப்பானொருவன், "பகவானுபாயம், நாமனந்ய ப்ரயோஜநா, இப்போதிந்த க்லேஶததுக்குப் பலமென்" என்ன! திருவலகிட்டவிடததையும், இடாதவிடத்தையுங்காட்டி, "இவ்விடமு மவ்விடமு மிருந்தபடி கண்டாய்க்கு 'ஒருபலமில்லை' என்று தோற்றியிருந்ததோ" என்றான்.

ச-ம். பாட்டு - புளிஙகுடிகிடந்து.

உ0ச. (நீகாணவாராயே) எங்கெதிரே யுன்னழகுகாண வரவேணும். பிள்ளை யழகிய மணவாள வறையனைப் பெருமா ளொருநாளருளப்பாடிட்டு, "நாமிங்கனே நடக்கிறோம், நீயிதுக்கீடாக ஆடிக்காண்" என்ன! "தம்பிரானே, என்னுலன்னடைக்கீடாக வாடப்போமோ, (கானகம்படியுலாவி யுலாவியிதயாதி) தேவருடைய குழலோசையைக் கேட்டவாறே, பாடல்தவிர்ந்தாாகள், தேவருடைய ஸ்வாவாபீகமான நடைக்குத் தங்களுடைய ஶிக்ஷாபலத்தா லுண்டான ஆடல் தவிர்ந்தாாகள்; குருக்குக்கைகொடு கூழ்துழாவி அடியேன் தேவர்திருமுன்னே ஆடவல்லேனே" என்றாராம்.

கூ - ம. பாட்டு - வீற்றிடங்கொண்டு

உ0ரு. (இதனுளுமிருநதிடாய) "சாயநதருளின வழகுபெரிய பெருமாள பக கலிலே காணலாம், நினறருளினவழகு, நமபெருமாள பககலி லே காணலாம, இருபபினுணடானவழகு, பெரியபிராட்டியார பககலிலே காணலாம" எனறு படடரருளிச்செயவா

ந - ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.
ப்ரவேஶம்.

உ0சு. பரணவாரததமும், நமஸ்ஸபதாரததமும், வயாபகதவமும, அவயாப கதவமும், அலலாதவயாபக மநதிரஙகளிலு முணடு, அதில தாமா தரிததருளிறறு திருவஷடாக்ஷரமெனறு மிடததை ஓராயிரத தாலே யருளிசசெயகிறுா. இது நடுவில் திருவீதிபபிளளை யருளிச செயயுமபடி.

க - ம பாட்டு - தொழுது

உ0எ. இபபடி சுலபனுன உனதிருவடிகளிலே கிடடிபபெறறுலும, ஆஶ்ரய ணததில ஆபிமுகயததிலே சநதுஷடனு முன ஶீலவததையை யனுசநதிததது, ஒரு பரவருததிபணண க்ஷமனுகிறிலே னெனகி ருா அனறிக்கே, "இஙகனே யொருமூனறுபாட்டுத தம்முடைய வயோகயதையைச சொலலுகிருா" எனபாருமுண்டு, அதில்லை யிறே கணகள சிவநதுககுப பினபிவாககு "இததலையாலே யொனறை யாததிததுப பெருகை மிகையாமபடியா யிருககிற வனுடைய வுபாயபாவததைச சொலலுகிருா" என்பாருமுணடு. "இவை யெலலாமலல, அவன சனனதியில கரமததில பரிமாற வொணணுதபடி யழிககு மவனுடைய ஶீலகுணததைச சொலலு கிறது" எனறு நமமுடையவாகள நிாவஹிககுமபடி.

சு - ம். திருவாய்மொழி—மையார்.

ந-ம். பாடடு - அழைககின்ற.

உ0அ. (நண்ணுதொழியேன) அவளைக கிட்டாதொழியில் நானதரியேன. இது ஆயததான நிாவாஹம.

சு - ம பாட்டு - கருத்தேயுனனே

உ0கூ. (தேவாகட்கெல்லாம்விருததா) "இனியவவருகில்லை" எனனுமபடி யயாநதவாகளுககு மவ்வருகானவனே. தலைமகனையும தலைமகளை யும் "கிழவனும கிழததியும" எனறு தமிழாசொலலக கடவாக ளிறே.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

ஈ - ம். பாட்டு - அவன்கையதே.

உ௪௦. (தவஞ்செய்திலா) உயிரை யிங்கேவைத் துஙகளுக்குபகரிக்க பாக்யம் பண்ணிறறிலேன். "அவனைப்போலே பிரிவுக்குச் சிளையாத படி பாக்யத்தைப் பணணப்பெறறலேன" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்.

க௦ - ம். பாட்டு - எழநணணி.

உ௪௧. (தழைநல்லவிதயாதி)ஈஸவர விபூதிஸமூாத்தமாகவேணுமென்கிருள். "தான்தாம் முடியகினைப்பாா (நாடுவாழ்க) எனபாளைப்போலே சொல்லுகிருள்" என்று ஆளவந்தாா நிாவாஹம்; "நான்பட்டபாடு நாடுபடாதொழியவேணும்" எனறு எமபெருமாளுா; "நான் முடிய எனளுாததிகண்டு நோவுபடாதே லோகமடங்கப் பிழைக்குமா காதே!" என்று பட்டா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—உருதுமால்.

உ-ம். பாட்டு - நினைதொறும்.

உ௪உ. (ஆட்செய்யும்நீாமை) "(நானுனக்கு ஆட்செய்யும்நீாமை) என்பானென், 'நீயெனக்காட்செய்யும் நீாமை' என்னுமல்?" என்ன; "இச்சொலவையு மிழப்பரோ பாவியாா!" என்றெம்பாா.

கூ-ம். பாட்டு - என்கண்ணன்.

உ௪௩. (புன்கண்மை) பேகணிபபு. பொல்லாநோக்கை யுடைத்தாயென்கை. "மீளவுயிாப்பெய்து" என்ருய்தது நிாவஹிப்பது. "'இதுதான் ஸப்தத்தோடே சோந்திருக்கிறதில்லை, இந்தஸருதமான ஆதத த்தோடே ஸப்தத்தையுஞ் சேர வசிப்பிக்கும்படி யெங்ஙனே?' என்று விசாரியா நிறகச்செயதே, 'கோதான விதுதிரியவும் புன்கண்மையெய்தும்போது மீளவு முயிாபெய்ததாக வேணுமிறே, ஆத்தஸ்வபாவத்தாலே தன்னடையே வரும்' என்று நான் சொன்னேன், ஜீயா போரப்ரீதரா யருளிளுா" என்றருளிச்செய்வா.

௬ - ம். பாட்டு - ஆருயிர்.

உ௪௪. (ஆருயிாபட்டதென துயிாபட்டது?) நான் பட்டபாட்டை நித்யசூரிகளிலேதான் பட்டாருண்டோ?. பகவத்குணஙகளுக்கு அபூமியாயிருக்கிற சம்சாரத்திலே நான் பட்டபாட்டை நித்யவிபூதியிலே யுள்ளவாகள்தான் பட்டாாகளோ வென்கிருா. "இங்கு எனதுயிர்பட்டது அங்கு ஆருயிாபட்டது?" என் றெம்பெருமாளுா. "எல்லாரும் குணுனுபவமாகிற் பண்ணுகிறது இவாக் கிவ்வாசி கூடினபடியென்" எனறு நான்கேட்க, "ந வோடையான ஸ்ரீக்கு பாத்தாவினுடைய கரஸ்பரிஸம் பட்டவாறே வேர்ப்பது விடுவ

நாமாபபோலே, இவரனுபவததிறபுதிய ராகையாலே வருகிறது காணும்” எனறு ஜீயா அருளிசசெயதாா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.
ப்ரவேஶம்.

௨கரு. பெரியமுதலியாா, பராபய சிததியில தவரையாலே எபபோது மித திருவாயமொழியை யனுசநதியா நிறபா, ஆகையாலே, யிததை “பெரிய முதலியாா திருவாயமொழி” எனருயததுச சொலலுவது. அதவா, ‘விடட நாதாகள தாழநதாாகளெனறு தாமே யவன வாததிககிறதே ஶததேறபபோக வொருபபடுகிறாா” என பாருமுணடு.

அ-ம பாடடு - அருளாது

௨கசு (தெனதிருஙவாயெனதேவே - தெருளேதரு) எனறு கரியை, அன றிககே, “மருளே யினறியுனனை எனநெஞசத திருததும தெருளே தருதென திருநாவா யெனதேவே - அருளாதொழிவாய, அருளசெயதடியேனைப பொருளாககி யுனபொனனடிக கிழப புகவைபபாய, திருவுளளமானபடிசெய” எனரும பிளளான பணிககும.

---

௯ - ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.
ப்ரவேஶம்.

௨கஎ. “பராப்ய வஸதுவை பெறுமபடியை மனோரதிததாா கீழ்த்திருவாய மொழியிலே, மனோரத சமநநதரமபெறக காணாமையாலே, திரு வாயபபாடியி லுளளாா கருஷணனைபபிரிநது ஒருராததிரி படட வயசனததை இவ ரொருததரும படுகிறாா” எனருளவநதா ரரு ளிசசெயயுமபடி. அததை எமபெருமானாா கேடடருளி, “முன பே ஆறறுமையாலே தறபறறிருககிறவ ராகையாலே அததனை யாடல கொடுககைககு வேணடு மாஶரயம போராது ஆனபினபு அவனைப பிரிநதொரு சநதயையிற படடனுவைப படுகிறாா” எனறருளிசசெயவா.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி
ரு-ம. பாடடு - தொணடா.

௨கஅ. (திருக்கண்ணபுரததணடவாண ரமரா பெருமானையே) “பரதிமாஸ்வடர புததாநாம” இதுக காளவநதா ரருளிசசெயயும்படி - “அம மேடடிலு மேறிப பாயாநினருல தேசிகருககுச சொலலவேணு மோ” எனறு.

க0-ம். பத்து.

உ - ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

ப்ரவேசம்.

உகக. "'ஒரு நற்சுற்றம்' என்கிற திருமொழியிலே பல திருப்பதிகளையு மருளிச்செய்த விதுக்குக் கருத்தென்" என்று ஜீயாபட்டரைக் கேட்க, "பிறந்தகத்தில் நின்றும் புக்ககத்துக்குப் போம் பெண் பிள்ளைகள் பந்துக்க ளிருந்தவிட மெங்குங்கண்டு விடவப்போமாப்போலே, ப்ராப்யபூமி அணித்தானவாறே திருப்பதிகள்தோறும் புகுகிறார்" என்றருளிச்செய்தார்.

அ - ம். பாட்டு - கடுவினை.

உஉ0. (பாதமித்யாதி) திருவடிகளைக் காணும்படியாக "வரிவா ளரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற கரியான் கழல்காணக் கருதும் கருத்து" என்றிருக்குமென்னோ டொருகுடரறுக்குடை யாரடங்கலும் போகப் பாருங்கோள். திருவத்யயனம்பாடாநிறக, இதனைக் கேட்டருளி, ஆளவந்தார் "நமக் காழ்வாரோடே யொரு சம்பந்தமுண்டாக வேணும்" என்று, அப்போதே ஸ்ரீ பாதத்தை யுடையாரைக் கூட்டிக்கொண் டெழுந்தருளினார்.

ங - ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

ச-ம். பாட்டு - தொழுத்தையோம்.

உஉக. (தொழுத்தையோம் தனிமையும்) பஞ்சலக்ஷம் குடியிற் பெண்களும் கூடிப்படுகிற தனிமையிறே. தொழுத்தையோ மென்றும் அடிச்சியோமென்றும் - தாங்கள் தோறற தோல்விதோறறச் சொல்லுகிறார்கள். (துணைபிரிந்தார துயரமும்) துணைபிரிந்தாரொன்று-உன்னைப் பிரிந்தாரொன்றபடி. "துணையை யென்றால் தவிஷ்டமாயன்றுகாணிருப்பது" என்னு மாச்சான்.

உஉஉ. (பசுக்களையே விரும்பி) பிள்ளையமுதனார், "ஒரு பசுவின்காலிலே முள்பாய்ந்தால் இடையன் தலைகாண் ஸீக்கொள்ளுவது" என்பராம்.

கக-ம். பாட்டு - செங்கனிவாய்.

உஉங. (இவையும் பத்தவற்றின் சாரவே) அவையெனகிறது-கீழ்றதிருவாய்மொழிகளையாய், "அவற்றிநருகே இதுவு மொரு திருவாய்மொழியே!" என்று ஆச்சரியத்திலே யாகக்யாய்த்து ஜீயரருளிச்செய்ததும் வ்யாக்யானம் பண்ணிற்றும். அன்றிக்கே, (இவையும் பத்தவற்றின் சாரவே) கீழ்த்திருவாய்மொழிகளுக்குச் சொன்ன பலமிதுக்கும் பலமென்றதாகவுமாம். அன்றிக்கே, அவையென

கிறது - "மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை" என்கிறவற்றையாய், இவையுமவற்றோடொக்கும்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே ப்ரவேசம்.

உஉ௪. (பிள்ளான் ஒருருவிலே) "'நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டா' என்றாள், 'ஆகில் தவிர்ந்தேன்' என்றான், இவன்றன்னை ஸம்பந்நிலையிடா, இவன் பக்தி லப்யமென்னுமிடம் நிஸ்சிதமென்கிறார்" என்று பணித்தான்.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

க-ம் பாட்டு - அருள்பெறுவார்

உஉரு. (அது நமது விதிவகையே) "அது நம்முடைய பாக்யானுகுணமாகவிறே" என்று இதுக்கு பூர்வர்கள் நிர்வஹிக்கும்படி இந்தைந எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இத்திருவாய்மொழியில் மேலோடுகிற ரசத்தோடு சேராது, நாம் விதித்தபடியே செய்வாரா யிருந்தாரென்கிறான்" என்றருளிச்செய்வர்

ரு-ம் பாட்டு - வானேற

உஉ௬. (நரகத்தை நகுநெஞ்சே) பிள்ளை அழகிய மணவாளப் பெருமாளரையர் க்ரந்தியைப்பார்த்துச் சிரித்துச்சொன்ன வார்த்தையை நினைப்பது. அதாவது - பரமபதத்துக்குப் போகிற சமயத்திலே "உன்னை வென்றேன்" என்று அதாவது சம்சாரத்தைப்பார்த்துச் சிரிக்கைக்கு ஹேது அவனை அண்டைகொண்ட பலமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தை சந்தானமாக வருளிச்செய்கிறார்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—செஞ்சொல்.

க-ம் பாட்டு - செஞ்சொல்.

உஉஎ. (ஆட்செய்மின்) "ஆழங்காலிலே யிழிந்தமிழ்ந்துவார் அவ்விடத்தே கொண்டைக்கோல் நாட்டுமாப்போலே, கொண்டைக் கோல்நாட்டுகிறார்" என்று சிற்றாள்கொண்டான். உடையவர், "இன்னாருயிரென்னுமையாலே அவனுயிராகக் காத்தாட்செய்யுங்கோள்" என்றருளிச்செய்வர்.

ரு - ம். பாட்டு - நண்ணுவசுரர்

உஉஅ. (யானுய்த்தன்னைத்தான்பாடி) நம்பி திருவழுதி நாடுதாசர், "அருள்கொண்டாடும்" என்கிற பாட்டிலே, "ஸ்ரீகீதையை அப்யஸித்தாரொருவன் சந்த்யாஸத்திலே சென்றால் பலருமாக நாழி அரிசியைக் கொடுத்து விஸ்வஸிக்க மாட்டாமையாலே 'புரந்திணையிலேயிட்' என்பார்கள், திருவாய்மொழி கற்றான் ஒருவனை

ணப்பஞ் செய்வான் சென்றால சர்வேஶ்வர னகப்படப் புறப் பட் டெதிரகொண்டு அகமொழித்துக்கொடுத்து அமுதுபடியும் யெடுத்துவிட்டு சத்கரிப்பாகள்" என்றாராம். "பணடேபரமன் பணித்த" என்று இவா அங்கீகரிக்கையாலே அந்த ஸ்ரீ கீதை தானு வீறுபெறறதிறே.

அ - ம். திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

௯-ம். பாட்டு - பிடிதடதேன்.

உ௨௯ (மடித்தேனித்யாதி) எம்பெருமானார், உலாவியருளுகிறவா முடியப் போகாதே நடுவே மீண்டருள, எம்பாா கதவை யொருச்சரி த்து, "திருமாலிருஞ்சோலை யாகாதே திருவுள்ளததி லோடுகி றது" என்ன ; "ஆம், அபபடியே" என்றருளிச்செய்தாா.

௯-ம். பாட்டு - இன்றென்னை.

உ௩௦. (உணாத்தலுற்றேனே) இதுக்கொரு மறுமாற்ற மருளிச்செய்யவே ணுமென்று திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பஞ் செய்ய வேண்டி யிராநின்றேன். இப்படி யிவா முடியத் துடாந்தவாரே பெருங்கடல் மண்டினுைப் போலே போக்கற்றான். "இதுக்கு ஈஶ்வரன்சொன்ன உத்தரமென்" என்று ஜீயாபட்டாைக் கே ட்க ; "'இவா தலையிலே யொருபழியை யேறிட்டு நெடுநாளிழந்த நாம் சொல்லுவதென்' என்று லஜ்ஜாவிஷ்டனாய் காலாலே தறை யைக்கீறிநிறகு மித்தனைபோக்கி வேறுத்தரமுண்டோ" என் றருளிச்செய்தாா.

௯ - திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

௪ - ம. பாட்டு - எதிரெதிர்.

உ௩௧. (எதிரெதிரித்யாதி) இவ்விடத்தில் ௩ள - வது ஐதிஹ்யத்தைப்பா ாக்க.

௧௧ - ம். பாட்டு - வநதவர்.

உ௩௨. (அந்தமில்பேரின்பத்து) அநந்தகலேஶ பாஜனத்துக்கு யெதிர்தட்டி றே, சம்சாரத்தில் சுகமென்று ப்ரமிக்கு மித்தனை, துக்கமே யுள்ளது. பாண்டும் ருகமாயிருந்த ருஷியின்மேலே அம்பைவிட, "சம்சாரத்தி லாயிரம் கூற்றிலொரு க்ஷணமாய்தது சுகமுள்ளது, அத்தனையும் புஜிக்கவொட்டிற்றிலையே" எனறானிறே.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
வடக்குததிருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.
ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.
அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(ச)

பகவதவிஷய நிஷகருஷட அர்த்தவிஶேஷஙகள்

க. ஸவபக்ஷத்தை ஸதாபிககவே பரபக்ஷம, நிரஸதமாமிறே, நெறச்செய் யபபுறறேயு மாபபோலே

உ. ஸவருபாநுசநதானததுக கீடாயிருககிற திருமநதிரத்தினுடைய வாத தாநுசநதாநம மோக்ஷசாதநம.

ந. சகரவாததிததிருமகன திருவவதரிததபினபு வானரஜாதி வீறுபெறறுப போலேகாணும, ஆழவாாகள அவதரிதது திாயகஜாதி வீறுபெ றறபடி.

ச. கடகருடைய ஆதமகுணததோ பாதிருபகுணமு முததேஶயம.

ரு. ஈஶவரன ஆஶரிதஸபரிஶமுளள தரவயததாலலலது தரியான.

சு. யோகயனுககு அயோகயதை சமபாதிககவேணடா, அயோக்யனுக்கு யோகயதை சமபாதிககவேணடா, ஆகையால ஈஶவரோபாயம் சாவாதிகாரம.

எ. நாம ஆழ்வாரை அனுபவிககுமபோது செருபபுவைததுத திருவடிதொ ழுடபுககாபபோலே யாக வொணணாது.

அ. அவனவிடுவது, புததிபூாவம பராதிகூலயம பணணினை - கைக்கொ ளளுகைககு மிதரபாவ மமையும.

கூ. ஆஶரிதரிலே யொருவனுககுசசெயததும, தனககுச செயததாக நினை ததிராதவனறு பகவத சமபநதமிலலை.

க0. அம்மிதுணையாக ஆரிழிகையிறே, இவனைவிடடு உபாயாந்தரததைப பறறுகை.

கக. பராபயா பாசஙகளிலும, பராபகா பாசங்களிலும், நெகிழநது அவ னையொழிநத வெலலாவறறுலும் ஒரு பரயோஜனமினறிககே யிரு ககவேணும.

௩0. ப்ராப்யத்தில் ப்ரதமாவதி, பகவத்சேஷத்வத்தளவிலே நிற்கை; சரமாவதி, பாகவத சேஷத்வளவிலே வருகை.

௩௧. பிராட்டி அசோகவனிகையிலே, பிரிந்திருந்தாப்போலே யிருக்கிறது காணும், ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தவாறே, உடம்புடனிருக்கு மிருப்பு.

௩௨. சேஷிக்கினியதான வழியாலேயிறே, சேஷபூதனுக் கினியதாவது.

௩௩. மிதுனமாயக் கலவாநின்ற விரண்டுத்தலைக்கு முள்ளரசம், சேஷசேஷிகள் பரிமாற்றத்திலு முண்டிறே.

௩௪. அவனுக்கினியதாய அவ்வழியாலே தனக்கினியதாகையிறே, சேஷபூதனுக்குவாசி.

௩௫. பகவத் விஷயத்திலே ஓரடிவாராநின்றவாறே, பரகருஹத்திநின்றும் ஸ்வகருஹத்திலே புகுந்தாப்போலேயிருக்கும். வேறே-சிலனைப்பற்றி யரிகேயிருக்கிலும், கழியப்போயிற்றதா யிருக்குமிறே.

௩௬. ப்ராப்திதேசம் நித்யஸூரிகளிட்ட வழக்காயிருக்கும்.

௩௭. காமவஶ்யன் பிறவிக்கெல்லைகாணு நின்றோம், அகாமவஶ்யன பிறவிக்கெல்லைகாணகிறிலோம்.

௩௮. காமத்துக்கவதியுண்டு, அநுகாஹத்துக்க வதியில்லை.

௩௯. பலாபிசந்திரஹிதமாக தானதாமத்தை யனுஷ்டித்து, எம்பெருமானை யுத்தேஶ்ய மாககாதே, பலாபிசந்தியுக்தமாக வநுஷ்டித்துஸ்வாகக்காதி போகங்களைப்பற்றினால், நிலைநில்லாது.

௪0. சேஷபூதன்பற்றுவது சேஷியினுடைய திருவடிகளிறே.

௪௧. அவ்யக்தத்தினுடைய வ்யக்தத்தசையிறே, மஹானுகிறது.

௪௨. சாத்விகமாயும், ராஜசமாயும், தாமசமாயும், மூன்று வகைப்பட்டிறே அஹங்காரந்தா னிருப்பது.

௪௩. சாத்விகாஹங் காரகாரியம் ஏகாதசேந்திரியங்கள், தாமசாஹங்காரகாரியம் பருத்வியாதிபூதங்கள், இரண்டுக்கு முபகாரகமாய் நிற்கும் ராஜசாஹங்காரம்.

௪௪. கிட்டினறகு சாம்யாபத்தியிறேபலம்-

௪௫. முக்தாபஞ்ச விம்ஶதிவார்ஷகரா யிருப்பார்களிறே, நிரந்தர பகவதனுபவத்தாலே

௪௬. க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அனுபவிக்கப்புக்கால், அவை அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷ துஷ்டமாகையாலே, அனுபவிக்கும் காலமும் அல்பமாயிருக்கும்.

௪௭. அநுபாவ்யவிஷயம் பரிச்சின்னமாகையாலே, காலமுமனந்த காலமாயிருக்கும்.

சஅ. மாதாபிதாக்கள ப்ரஜைகளில் குறைவாளர் பக்கலிலேயிறே, யிரங்குவது.

சகூ. தெளிவிசும்பாகையாலே அன்நிலந்தானே சொல்லுவிக்கும்; இருள் தருமாஞாலமாகையாலே, இன்னிலமத்தை தவிர்ப்பிக்கும்.

ருO. பகவன் நாமசங்கீர்த்தனமும் பாகவதஸஹவாசமும் சத்தயாதாரகம்.

ருக. முன்பு முகந்தோற்றாதே நின்றானாகிலும், ஆபத்து வந்தவாறே முகங்காட்டி ரக்ஷிக்குமவனாயிற்று. அவனிப்படி யிருப்பானொருவனாகையாலே ஸ்வாராதன்.

ருஉ. தான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில், இத்தலையில் ஆநுகூல்யத்துக்கு சூசகமான அப்ரதிஷேதமேயாயிற்று வேண்டுவது.

ருங. தேவதாந்தர ஸ்பரிச முடையாருடைய ஸ்பரிசத்துக்கு, ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய பாதரேணுவைக் கொண்டுபரிஹரிக்கப் பாருங்கோள்.

ருச. பகவத் விஷயத்தில் பண்ணின அஞ்சலிமாத்ரமும் "சரண்யன் நீர்மையாலே மிக்கை."

ருரு. இங்கிருக்கும் நாளைக்கு புருஷகாரமாக முமுக்ஷுக்களுண்டு; அங்குத்தானே நித்யசூரிகளுண்டிறே.

ருசு. ஒருவன் வைஷ்ணவனாகையாவது — இது, "சர்வேஶ்வரன் ரக்ஷகன்" என்றொருவன் பக்கலிலே ஒருவார்த்தைக் கேட்டுவிட்டு.

ருஎ. "கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கு முண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்" என்றிறே யிருப்பது "ஸ்வரூபமிது" என்றறிந்தால், ஸ்வரூபானுரூபமான வருத்தமும், அதுக்கு விரோதியானவற்றைக் காற்கடை கொள்ளுமதுவு மில்லையாகில், க்யானம் பிறந்ததில்லையா மித்தனையிறே. இதில்லையாகில், ஆழ்வார்கள் போனவழியி லன்வயித்திலனுமத்தனையிறே.

ருஅ. நாராயண ஶப்தத்துக்கு உபாயத்வோப யோகியான வாத்சல்யாதிகளும், உபேயத்வோப யோகியான சேஷித்வாதி குணங்களுமாத்தம்.

ருகூ. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் சத்யசங்கல்பனாயிருக்கும், ஆஶ்ரித விரோதிகளளவில் அசத்ய சங்கல்பனாயிருக்கும்.

சுO. ஆஶ்ரித விரோதிகளை தனக்கு விரோதிகளாகக்கொண்டு வழக்குபேசுமவன்.

சுக. எம்பெருமானார் தர்ஶனஸ்தரிலெத்தனையேனுங் கல்வியில்லாத ஸ்த்ரீப்ராயரும் தேவதாந்தரங்களை அடுப்பிடுங்கல்லோபாதியாக நினைத்திருக்கிறது.

௬௨. "மோக்ஷபலம் சித்திக்கவேணும்" என்றிருக்கிறவர்கள், க்ஷேத்ரதேவதைகளைப் பின்செல்லார்களிறே.

௬௩. "கருடத்வஜன், கருடவாஹனன்" என்று சொல்லப்படுமவனாயிற்று மோக்ஷப்ரதனாவான்.

௬௪. "காரணந்து த்யேய:" என்கிற படியே ஜகத்காரண வஸ்துவேயிறே, உபாஸ்யமாவது.

௬௫. மோக்ஷப்ரதனுமாய், ஸர்வ நியந்தாவுமான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு, அடிமைபுகுவதுவே, கர்தவ்யம்.

௬௬. செய்யவேண்டுவதொன்றில்லை, அவனுடைமையை அவனுக்காக்கிவைய வமையும்

௬௭. அவன் கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு அப்ராப்த விஷயங்களிலே போகாதே "தந்தநீகொண்டாக்கினை" என்கிறபடியே, வகுத்த விஷயத்துக்கே சேஷமாக்கிக்கொண்டிடுகை

௬௮. ஏகாந்த போகத்துக்காகப் போந்தபிராட்டி, அசோக வனிகையிலே யிருந்தாப்போலே தோற்றுகின்றதாயிற்று, ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தபின்பு, தேஹத்திலேயிருக்கிற விருப்பு.

௬௯. திறந்துகிடந்த வாசல்தோறும் நுழைந்துதிரியும் பதார்த்தம்போலே, காமாதீனமாக தேவாதி சரீரங்கள்தோறும் ப்ரவேசித்துத் திரியும் - ஆத்மா.

௭0. பக்திமானுக்கும் பக்தியுண்டு, ப்ரபன்னனுக்கும் பக்தியுண்டு. ருசியையொழிய ப்ரபத்தி பண்ணக்கூடாதே.

௭௧. பக்திமானுடைய பக்தி வைதமாய் வருமது. ப்ரபன்னனுடைய பக்தி ருசிகார்யமாயிருக்கும். பக்தி பரனுக்கு சாதனரூபமா யிருக்கும். இவனுக்கு தேஹயாத்ராசேஷமாயிருக்கும்.

௭௨. பக்திமானுக்கு பலத்வரையில்லாதபோது தவிரலாயிருக்கும். ப்ரபன்னனுக்கு ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாய் வருமதாகையாலே, ஒரு காலும் தவிராதாயிருக்கும்.

௭௩. அவன் குண நிபந்தனமன்று அவனோடே சம்பந்தம், சத்தாப்ரயுக்தமென்கை.

௭௪. பகவத்விஷயத்திலே ஓரடிவரநின்றவர்கள் ஶ்லாக்யர்.

௭௫. அத்தலையாலே வருமதொழிய தாந்தாமொன்றை யாசைப்படுகையுங் கூடப்பழி.

௭௬. உடையவனே நங்காரியத்துக்குக் கடவன்

௭௭. வஸ்துவுக்கு குணத்தாலேயிறே உத்கர்ஷம், அந்தகுணத்திய மெங்கேயுண்டு அங்கேயிறே யேற்றம்.

எஅ. சேஷபூதன் ஸ்வரூபம் பெறறடிமை செய்கை, சேஷிக்குப் பேறிறே.

எகூ. ஸ்வகிகாஷம் சொல்லுகை க்யானகாாயம்; "ஈஸ்வரோஹம்" என திருக்கை அகயானகாாயம்.

அ0. தீர்த்தங்களிலே வர்த்திக்கிற சத்வங்களுக குபாபம்போகிறதில்லையிறே, க்யான மில்லாமையாலே

அக. அனுஷ்டானம் சாதனமாகாது.

அஉ. நிஷித்தாசரணம் நமக்கு ரக்ஷகமனறு.

அங. விஹிதாசரணமும் நமககு ரக்ஷகமனறு.

அச. திருவடிகளில் கைங்கரியமே யாதனையாகப் பெறவேணுமென்று, வாக்யசேஷமாய கிடககிறது.

அரு. நூராயிரம் வரியெழுதிக் கிடந்தாலும் அவற்றில் போகாதே தாதபாயதனை கரஹித்திருக்கு மவாகள் "மாதவன் பேரசொல்லுவதே யோத்தின சுருக்கு" என்றிருக்குமவாகள.

அசு. த்வரிததிலராகில் அவன் வைலக்ஷண்யததில் கயானமில்லையாகக் கடவது, இங்கே கால்பாவிற்றுகில் சம்சாரத்தில் தண்மை யில்கயானமில்லையாக கடவது.

அஎ. ஈஸ்வரனைப்பற்றின ஹூறத்தாலே உபாயாந்தரங்களை நெகிழுகையொழிய நாஸ்திகயத்தாலே விடுமன்று; அது விஷயாந்தர ப்ரரவண்ய ஹேது.

அஅ. களவு வெளிப்படுகையிறே ஆத்மஸமாப்பணம் பண்ணுகையாவது.

அகூ. பரத்வம்போலே வேதம். அவதாரம்போலே யிதிஹாஸ புராணங்கள், அர்ச்சாவதாரம்போலே திருவாய்மொழி.

கூ0. கிண்ணகத்தி விழிவாா தேசிகனைக் கைப்பிடித்துக்கொண் டிழியுமாப்போலே, பெரியபெருமாளை அனுபவிக்கும்போது பிராட்டியைக் கூடக் கொண்டாயிற்றிழிவது.

கூக. சேஷத்வ மாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகில், தேஹமதுக்கு விரோதியாய் நிற்கும் நிலை குலைந்தது.

கூஉ. சேஷவஸ்துவின் வ்யாபாரமடைய சேஷிதனக் கடிமையாக நினைத்திருக்கிறபடி.

கூங. அவதாரகாலத்தி லுதவாதாாக்கு மிழக்கவேண்டாதபடியிறே கோயில்களிலேவந்து கண்வளாந் தருளுகிறது.

கூச. உகந்தருளின நிலங்களிலே மெயயே ப்ரதிபத்தி விளைந்தாாக்கு, அங்குள்ளவை யெல்லா முத்தேஸ்யமாய் தோறறுமிறே.

கூரு. அப்ராக்ருத ஸமஸதானத்தை யிதரச ஜாதீயமாக்காநிற்பது, தன் ஜன்மத்தை அனுசந்தித்தாறுடைய ஜன்மங்கள போம்படியா யிருப்பது.

௯௬. ஒரு ப்ரயோஜனத்துக்காகப் போவார்க்கன்றோ அதுகொண்டு மீளலாவது, தன்னையே ப்ரயோஜனமாகப் பற்றிப்போவார்க்கு மீள விரகுண்டோ, இப்படியேயிறே பகவத் ப்ராவண்யமுடையார்படி.

௯௭. அனந்த சாயித்வம் சார்வாதிக வஸ்துவுக்கு லக்ஷணமாகையாலே சார்வாதிகனே சரண்யனென்கிறது.

௯௮. ஆசார்யன் வார்த்தையைக் கேட்டுத் தரித்தல், அவனபிமானத்தாலே தரித்தலொழிய வேறொன்றில்லை.

௯௯. ஸ்வரூபாந்தர்கதையான க்ருபைக்குக் கழிவில்லையிறே. அது சத்தையுள்ளதனையும் விலை செல்லுமிறே

௧00. நம்மாசார்யார்கள் வ்யாபக மந்த்ரங்கள் மூன்றிலும், த்வயத்தையே யாதரிப்பார்கள்.

௧0௧. பிரிவில் குணானுசந்தானம் பண்ணித் தரிக்கலாம், அவன் சந்நிதியில் அவனையொழிய அனைக்ஷணமும் முகமாறியிருக்கு மதுக்கு மேற்பட முடிவில்லை.

௧0௨. தந்தாமை யறியாவிட்டால் ஆப்தர் வாயிலே கேட்டறியவேணும்.

௧0௩. ஆர்த்தனுக்கன்றோ பலப்ராப்தியுள்ளது

௧0௪. புருஷகார முன்னாகத் தன்பக்கல் புகுந்தார்க்குத் தன் திருவுள்ள மிரங்கும்.

௧0௫. ஸம்சாரி முகத்தாலே அவனுடைய லீலோபகரணமும், போகோபகரணமும், சமமாய்த் தோற்றக்கடவது. ஆகாராந்தரமான ஸம்ருத்தியில்லையே, ததீயத்வாகாரத்தாலே நித்ய விபூதியோடொக்கத் தோற்றுமத்தனை.

௧0௬. ஸ்வரூபம் விசதமானால் "நான்" என்னவுமாய் "அடியேன்" என்னவுமாய்க் காணுமிருப்பது

௧0௭. அபிமத விஷயத்தைப் பிரிந்தால், கண்டதெல்லா மதுவாய்த் தோற்றுமிறே

௧0௮. சேஷி யொருவனால் சேஷவஸ்துக்களெல்லா மொரு மிடறாயிருக்குமிறே, ஒருவனுக்குப் பலவடிமை யுண்டானாலும் தங்களிலெல்லாரு மொத்திருப்பார்களிறே கருத்தசங்கேதிகளாய்.

௧0௯. தன்னையொழிந்த வஸ்துக்களெல்லாவற்றுக்கும் கோடி விகாரத்தைப் பண்ணி, அவிக்ருதனா யிருப்பா னொருவனிறே ஈஶ்வரன்.

௧௧0. வஸ்து சத்பாவங்கொள்ளும்போது விஶேஷணம் வ்யாவர்த்தகமா யல்லதிராது, ஒன்றைக்கொண்டு விசேஷணமாம்போது அன்னிய யோகவ்யவச்சேதம்பண்ணிக் கொண்டல்லது விஶேஷணமாக மாட்டாது.

ககக. முக்தனுக்கு லீலாவிபூதி ததீயத்வாகாரத்தாலே யுத்தேஶ்யமாக நின்றதிறே.

ககஉ. உறங்கினானாகில் பராரக்ஷணத்துக் குடலாயிருக்கும்; உணர்ந்திருந்தானாகிலு மப்படியே.

ககங. சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு வில்லுகைவந்திருக்கு மாப்போலேயாயிற்று, க்ருஷ்ணனுக்குக் குழல்கைவந்திருக்கும்படி.

ககச. கனத்தாருண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், பாரமில்லையிறே அஹங்கார ஸபரிஶமுடையா ரில்லாமையாலே.

ககரு. சேஷிக்குபாயபாவம் ஸ்வரூபாநு பந்தியானபின்பு சேஷபூதனுக்கும் ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபாநு பந்தியாகக்கடவதிறே.

ககசா. ப்ராப்தவிஷய ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபமாகையாலே அவத்யகரமன்று ஶ்லாக்யமா மித்தனை.

ககஎ. ஜீவபராகளிருவருக்கு மபஹதபாப்மத்வாதிக ளுண்டாயிருக்கச்செய்தே ஜீவாத்மாவுக்கு ஹேயமுண்டாய் பகவ தநுக்ரஹத்தாலே கழியும், பரமாத்மாஹேய சம்சாக்கா அநாஹனாயே யிருக்கும்.

ககஅ. நீர்மைக்கெல்லையான திருமலை ஆஶ்ரயணீய ஸ்தலம், மேன்மைக் கெல்லையான பரமபதமநுபவ ஸ்தானம்.

ககக. ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யாநு சந்தானம்பண்ணினால், போய்புக் கல்லது நிற்கவொண்ணாது.

கஉ0. நம்முதலிகள் குருபரம்பரை முன்னாக த்வயானுசந்தானம் பண்ணுகிறது.

கஉக. சிஷ்யனுக் காசார்யானு வர்த்தனம் பண்ணலாவது அவன் தேஹ பரிக்ரஹம பண்ணியிருக்கிற நாளிலேயிறே, பின்புள்ள தெல்லாம் பகவதனுபவத்திலே அன்வயிக்குமிறே யிவருக்கும்.

கஉஉ. தேஹாத்மாபி மானியானபோது தேஹத்திலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும், "தேஹாத்தவ்யதிரிக்த மொன்றுண்டு" என்றறிந்தபோது ஆத்மாவிலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும் தன்னை பகவத்சேஷபூதனாக அனுசந்தித்தபோது தன்னை ததீயசேஷத்வ பர்யந்தமாக அனுசந்திக்கக்கடவன்.

கஉங. திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், விக்ரஹ குணங்களும், திவ்யாத்மஸ்வரூபமும, ஸ்வரூபகுணங்களும நித்யமுக்தாக்கு ப்ராப்ய மானாப்போலே, முமுக்ஷுவாய்ப்ர பன்னனான விவ்வதிகாரிக்கு த்வயசரீரமே ப்ராப்யமா யிருக்குமிறே.

கஉச. பகவத்விஷயத்திலே நெஞ்சைவைத் தனுபவிக்கையே யாத்ரையானவனுக்கு அன்யபரனானவ னுபபாகப் போருமோ.

கஉரு. ஆகிஞ்சின்யமும் ஸ்வரூபமும் ப்ரபத்திக்கு பரிகரமிறே.

கஉசு. இருவருமான சோததியிலேயிறே இவநடிமைசெயவது, அசோத்தி தனனையேயிறே யிவனுபாயமாகப பறறுகிறதும இததால சொ லியுறுகிறது நிதயபராபயதவமிறே நிதயாபூரவ விஷயமிறே நிதயபராபயமாக வலலது.

கஉஎ. இவனுடைய வபராதகாலம பாாததிருநது பாதிபததி பணணுகைக் கவனுக கவசரமில்லை, அவளகூட விருககையாலே.

கஉஅ. வெறுமையும, ஸவரூபமும, இரணடும் பரபததிககு பரிகரமிறே.

கஉகூ. அதிகாரிஸவ ரூபமாவது அநநயகதிதவமும, பராபயருசியும, ஸவரூப பரகாஶமும எனகிற விவையிறே.

கநூ0. தரிவித சேதநனையும மாதருதவ பரயுகதமாக நியமிககும். ஈஶவரனை பரணயிதவ நிபநதனமாக நியமிககும.

கநூக. இவாகளை தனிததனியே பறறினாககு ஸவரூப விநுசமிறே, "மிது நமேயுததேஶயம" எனறிருபபாாககு ஸவரூபோஜஜீவனமிறே

கநூஉ. "வழுவிலாவடிமை செயயவேணடுநாம" எனறதிறே நிலைநினற ஸவ ரூபம. அநுவாததமானதிறே பரமாாததமாவது.

கநூநூ. ஈஶவரனை யொழிநதா ரடஙகலும், தாஙகளுளரானபோது ரக்ஷக ராக வபிமானிதது, ஆபததுவநதவாறே இவாகளைக் காடடிககொ டுதது தநதாமைககொணடு தபபுவாகள

கநூச. சாவாவஸதையிலும தனனையழிய மாறியாயினு மாஶரிதரக்ஷணம் பணணுவான சாவேஶவரன.

கநூரு. ஆஶரிதன தபபினுலும தான பொருதது ரக்ஷிபபன.

கநூசு பெருமாளை யொழிய செலலாமைபிறநது வயதிரேகததில் முடிநத சகரவாததிநிலை - சிநேஹம.

கநூஎ. "நில" என்ன "குருஷவ" எனனுமபடியாய முறையறிநது பறறின விளையபெருமாளநிலை - பகதி

கநூஅ. ரக்ஷயவாககததினுடைய ரக்ஷணமொரு தலையாலுலதான தனனைப பேணுதேநோககு மாஶசாய பூதனுனவனுடைய திருவடிகளை யலலது பறறுவரோ

கநூகூ. ஶரவண மனனஙகளதான தரிசனசமா னுகாரததளவும சென்று நிறகுமிறே.

கச0. தயான பரராயிருபபாா, தயெயவஸதுவைவிடடுப புறம்பே போவ ரோ?

கசக. தாமசபுருஷாகளோடடை சஹவாசம சாவேஸவரனுககுதயாகஹே து, சதவநிஷடரோட்டை சஹவாசமவனுககு ஸவீகாரஹேது.

கசஉ. நிதயசூரிகள திரளிலே அவவோலககததின நடுவேயிருககு மிருப பைக காண்கையிறே, பராப்ய மாகிறது.

கசங. ஸ்வரூபக்யானம் பிறந்தவிடத்தில் ஸவரூப விரோதியாக ப்ரவர்த்திக்கப் போகாதிறே.

கசச. சதாசாரய னருகிலிருந்து "ஸ்ரீயஃபதியொழிய விவ்வாத்ம வஸ்துவுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பாரில்லை" என்றுபதேசித்தால், அத்தனைபோதும்.

கசரு. ஆழ்வாரகள் "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்று அதுதனனையே சொல்லாநிறபாகள், ப்ராப்திபலமான கைங்கரிய ருசியாலே.

கசசா. "ஸம்சாரம் த்யாஜ்ஜியம், சாவேஶ்வர நுத்தேஶ்யன்" என்கிற ஞானம்பிறந்து பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினவர்கள், "பேஷஜம்பகவத் ப்ராப்திஃ" என்று பகவத்ப்ராப்தி யளவிலே நிற்பார்கள்.

கசஎ. சாவேஶ்வரன் ப்ராப்யனுனல் ஆர்ச்சிராதிகதியோடு தேசவிஶேஷத்தோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தாகதமிறே.

கசஅ. உபாஸனபலமாய் வருமவையடைய ப்ராப்யாந் தாக்கதமாகக்கடவது. சாத்யவிவ்ருத்திக் குடலாய் வருமவையெல்லாம் பலத்துக்குடலாகக் கடவது. ஆகையாலே ப்ராப்யபூமி அத்தேசமே, அங்கே கொடுபோய்ச் சேர்க்கும் கடகரவனே.

கசகூ. அனுகூலரிலே யொருவனுக்கொரு நன்மையுண்டானுல், அது தன்னதாக நினைத்திருக்கையும், அனாத்தம வந்தால் அது தனக்குவந்ததாக நினைத்திருக்கையுமாகிற விவவிரண்டு முண்டானுலிறே வைஷணவத்வ முண்டாயிற்ருவது.

கரு௦. த்ரைலோக்யத்தையும் கையடைப்பாக்கினுலும் ரக்ஷயம் சுருங்கி ரக்ஷகத்வப் பாரிப்பேவிஞ்சி யிருக்கும்.

கருக. சேஷிக்கதிசயத்தை விளைக்கையே சேஷவஸ்துவுக்கு ஸ்வரூபம்.

கருஉ. இங்குள்ளாா அங்குப்போவது மேன்மையை அனுபவிக்க, அங்குள்ளாா இங்குவருவது சீலகுணனுபவம் பண்ணுகைக்கு.

கருங. திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே பெரியபிராட்டியாரோடே யெழுந்தருளியிருக்கக்கண் டனுபவிக்கையிறே முக்தப்ராப்ய போகந்தான்.

கருச. க்யானுநந்தங்களன்று வஸ்துவுக்கு நிரூபகம்; சேஷத்வ மென்கை. க்யானுநந்தங்களினு மந்தரங்கம் பகவத்சேஷத்வ மென்கை.

கருரு. சேதனனுக்கு பகவத்ஸ்வரூபத்திலும் திவ்யமங்கள விக்ரஹமே யுத்தேஶ்ய மானுப்போலே, ஈஶ்வரனுக்கும் ஆழ்வாா ஸ்வரூபத்திலும் அவாகழிக்கிற ஶரீரமுத்தே ஶ்யமாய் தோறறும்; செருக்கரபிமத விஷயத்தி லழுக்குகக்குமாப் போலே.

கருசா. ஜீவபரபேதமும் ஜீவாகளுக்கு பரஸ்பரபேதமும சேஷசேஷி சம்பந்தமும் பரமார்த்தம்.

கடுஎ. இல்லையலலரா யுளராயிருபப ராஶரிதருககு, இலலையாகியே யுளரா யிருபப ரநாஶரிதருககு

கடுஅ. நமஶஶபதததுககு சாபதமான வாததம "நானெனககுறியே நல லேன்".

கடுகூ. ஒரு கனயகையாறு லொருவனுக கேயாயிருககையும, தான தனக குரியளனறிககே யிருககையுமிறே ஸவரூபம

கசூ0. நாராயண ஶபததுககு ஆததம - சுவாமி தவவாதசலயோ பாயத வோ பேயதவவயாபகதவ மிதயாதியிறே, சதுராததிக காததம கைங்காய பராாததனேயிறே.

கசூக. பரணவாத்தமும நமஶஶபதாாததமும, வயாபகதவமும அவவயா பகதவமும, அல்லாத வயாபக மநதிரஙகளிலுமுணடு.

கசூஉ. நமமாசாாயாகள போனதுபோருமிறே நமககாதரிககவேணடுவது.

கசூங. "அவனைப பெறவேணும்" எனறிருபபா ராசைபபடுவது மவளமுன ஞகவாய, பெறறால பினனை கைஙகாயம பணணுவது மிருவரு மான சோததியிலேயா யிருககுமிறே.

கசூச. "ஸ்வரூபம் பகவதபாரதநதிரியம" எனறறிநதால, சீரிய பரயோஜ னம கைஙகாயமிறே.

கசூடு. ராமாவதாரததில் மெயயும கருஷ்ணவதாரததில பொய்யுமிறே, ஆஶரிதருககுதததஞசம.

கசூகூ. உகநதாரை யழிககையிறே பாதகமாவது, விரோதிகளை யழிககுமது உபகாரமிறே.

கசூஎ. பரமஹஹதயைககு பராயசசிததம பணணினால, கோஹதயைககு பராயசசிததம பணணவேணடி வருமிறே, அஙகன வேணடா விறே, பகவதனுகரஹஙகொணடு காாயஙகொளளுமிடததில.

கசூஅ. ஆஶரித ரக்ஷணததுககும தததபரதிகூல நிரஸநததுககு மடிஸ்ரீயஃ பதியாகை.

கசூகூ. பராமஹணருககு சநதயாவநதனமபோலேயிறே, இடையருககுப் பசு மேயககை, ஜாதயுசித தாமமாகையாலே தவிரவொணணாதிருககு மிறே.

களO. பகவதவிஷயந தானஸ்பரிஶ வேதியாயிருககுமிறே.

களக. நிரபேக்ஷனதான குறையினறு இவனுடைய குறையை தீக்கு மாயதது, தானசாபேக்ஷனய நினறு இவனை நிரபேக்ஷனககும்.

களஉ. இவனுககு ஸவரூப ஸதிதியுணடாம்படி பணணிககொணடு நிரபேக்ஷ னக வேணுமிறே அவனுககு, இவனுடைய ஸவரூபஸ திதயாதத மாக அவன தனனை தாழவிடடா னெனறால அது தானே நைர பேக்ஷயததுக் குடலா யிருககுமிறே யவனுக்கு.

கஎங. பகவத் விஷயம்போலே வாய்வந்தபடி சொல்லவொண்ணுதிறே, பாகவதவிஷயம்.

கஎச. திருநாமம் சொல்லுகைக்கு ருசியேயாய்த்து வேண்டுவது, அவாகளே அதிகாரிகள்.

கஎரு. சேஷத்வக்யானம் பிறந்தால் ஸ்வரூபானுரூபமான வ்ருத்தி பெருமையால் வரும் க்லேசம் ப்ராயச்சித்தத்தால் போக்குமதன்றே.

கஎசு. இவனை அடிமைகொள்ளுகையாலே புகழுக்கெல்லையில்லையாய்த்தவனுக்கு, இவனுக் கடிமைசெய்கையாலே புகழுக் கந்தமில்லையாய்த்திவாகளுக்கு.

கஎஎ. சம்சாரத்திலே யிருந்தா லிவனுக்குப் புகழுண்டாகி லாயத்து பரமபதத்தி லிருந்தா லவனுக்குப் புகழுண்டாவது; இனனிலததைவிட்டு விட இவனுக்குப் புகழுணடாமாபபோலே அனனிலததை விட்டுவிட அவனுககுப புகழுண்டாம்; இருவருக்கு மிரண்டு மலப்யலாபமிறே.

கஎஅ. ப்ராப்யத்துக்கு ப்ராபகமாக வேதாந்தங்களில் பக்தியென்றும் ப்ரபத்தியென்று மிரண்டுபாயங்களை விதித்தது, அவையிரண்டிலும் பக்தித்தா வாணிகாதிகாராம்; ப்ரபத்தி சாவாதிகாரம்.

கஎகூ. அநந்யப்ரயோஜநரான பக்திமான்களுக்கும் பலப்ரதனுய் உபாயமாயிருக்கும், தன்னையே பற்றினுருககு அவ்யவஹிதோபாயமாம்.

கஅ0. குற்றம் தலைநிரம்பிப் புறம்பு புகலில்லாதாரை ரக்ஷிக்கு மீச்வரன்; குற்றம் நிரம்பி அனுதாப மில்லாதாரைப் பொருபபிக்கும் பிராட்டி.

கஅக. ரக்ஷவாக்கங் குறைவற்ற தேசமாகையாலே ரக்ஷகனுககு சம்பத்து மிக்கிருக்கு மிங்கு; கைங்கரியத்துக்கு விச்சேத மில்லாமையாலே சேஷபூதனுக்கு சம்பத்து மிககிருககுமங்கு.

கஅஉ. அறிவுடையாாக்கு பொறுக்கவொண்ணுத நரகம் சம்சாரமிறே.

கஅங. சாவசாதாரணனான சுவாமியுடைய வ்யாபாரமெல்லா மெனககெனக்கென்னலாமிறே சேஷபூதருக்கு.

கஅச. க்யானலாப முண்டானபின்பு "அவவருகில் ப்ராபதி பெறறிலோம்' வருவதொரு குறையுண்டோ.

கஅரு. சேதனனையொழிய அசேதனனுக்கு ஸ்திதியில்லாதாப்போலே ஈச்வரனையொழிய வாத்மாவுக்கு ஸ்திதியிலலை.

கஅசு. புருஷாாதம் பெறுவது ஒரு சேதனனுலே, அசேதன க்ரியாகலாபாதிகளாலன்றே.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தி

லுதஹரிதத பரமாணங்களுக்கு அர்த்தம்

பக குறி
கம. பபு

௩. அ. ஸமஸாரஸாகரமகோரம - அநநதகலேசபாஜனம.

கோரம	- பயஙகரமாயும	ஸமஸார ஸாகரம	ஸமஸாரமாகிற ஸமுததிரததை
அநநதக லேசபா ஜநம	எலலையிலலாத துககஙக ளுக இருபபிடமான		

௩. ஆ. ஜஞாநானமோக்ஷ: அஜஞாநாதஸமஸார:

ஜஞாநாத	- ஜஞாநததாலே	அஜஞாநாத	- அஜஞாநததாலே
மோக்ஷ:	மோக்ஷமானது உண டாகிறது	ஸமஸார:	- ஸமஸாரமானது உண டாகிறது.

௪. அ. ஜாயமாநமஹிபுருஷம - யமபஶயேநமதுஸூதந:
ஸாதவிகஸஸதுவிஜஞேய: - ஸவைமோக்ஷாாததசிநதக: ||

யம	- யாதொரு	ஸாதவிக:	- ஸாதவிகனுக
ஜாயமாநம	- உணடாகிற	விஜஞேய:	- அறியததககவன
புருஷம	- புருஷனை	ஸவை	- அவனே
மதுஸூதந:	- மதுவை நிரஸிதத ஸா வேஶவரன	மோக்ஷாா தத சிந தக:	மோக்ஷருபமான புரு ஷாாததததை சிநதிக கிறவனுக ஆகிறுன
பஶயேத	- கடாக்ஷிககிறுனே	ஹி	- பரஸிததம்.
ஸது	- அவனே		

௪. ஈ. ஈஶவரஸயசஸௌஹாாதம

ஈஶவரஸய	- ஈஶவரநுடைய	ஸௌஹாா தமச	ஸௌஹாாத்தத்தையும்

௫. அ/க பராபயஸயபரமஹஞேருபம - பராபதுஶசபரதயகாதமந: |
பராபதியுபாயமபலமபராபதே: - ததாபராபதிவிரோதிச |

வதந்திஸகலாவேதா: - ஸேதிஹாஸபுராணகா:
ம்ருயஸ்சமஹாத்மாநோ - வேதவேதாா்த்தவேதிந: ||

ப்ராப்யஸய - ப்ராப்யனை
ப்ரம்ஹண: - ஸ்ரீமன் நாராயணனுடைய
ரூபம் - ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராபதது: - பராப்தாவான
ப்ரத்யகாத்மந: - ஜீவாதமாவினுடைய
ரூபம்ச - ஸவரூபதனதயும்
ப்ராப்தயுபாயம் - ப்ராப்திக்கு உபாயமான
ரூபம் - ஸவரூபததையும்
பராப்ததே: - ப்ராப்திக்கு
பலம் - பலமான
ரூபம் - ஸ்வரூபத்தையும்
ததா - அந்தப்ரகாரம்
ப்ராப்தி விரோதி - ப்ராப்திக்கு விரோதியான
ரூபமச - ஸ்வரூபததையும்
ஸேதிஹாஸபுராணகா: - இதிஹாஸ புராணங்களோடே கூடியிருக்கிற
ஸகலா: - ஸமஸ்தமான
வேதா: - வேதங்கள்
வதநதி - சொல்லுகிறதுகள்
வேதவேதார்தத வேதிந: - வேதமென்ன வேதார்த்தமென்ன இதுகளை தெரிந்தவாகளான
மஹாத்மாந: - மஹாஸவபாவ சாலிகளான
ம்ருயஸ்ச - மநநசீலாளான ருஷிகளும்
வதந்தி - சொல்லுகிருாகள்.

ஸூ. அ. த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:

வேதா: - வேதங்கள்
த்ரைகுண்யவிஷயா: - முக்குணங்களோடு கூடிய ஜீவாத்மாக்களை விஷயமாக வுடையதுகள்.

ஸூ. ஆ. காயந்திதேவா:கிலகீதகாநி - தந்யாஸ்துயேபாரதபூமிபாகே
ஸ்வாகாபவாகாஸ்பதமாாகபூதே-பவநதிபூய:புருஷாஸ்ஸுரத்வாத்.

தேவா: - தேவாகள்
கீதகாநி - காநங்களை
காயந்தி - காநம் பண்ணுகிருாகள்
கில - ப்ரஸித்தம்
ஸ்வாகாபவர்காஸ்பதமாாகபூதே - ஸ்வர்க்கமென்ன மோக்ஷமென்ன இதுகளாகிற ஸ்தானத்திற்கு மாாக்கமாகஆகின்ற
பாரதபூமிபாகே - பரதகண்டத்திலே
யே-புருஷா: - யாதொருபுருஷாகள்
ஸுரத்வாத் - தேவதவததை விட்டு
பூய: - மருபடி
பவந்தி - உண்டாகிருாகள்
தன்யாஸ்த்து- அவாகள் பாகியசாலிகள்.

ஸூ. இ/க துாலபோமாநுஷோதேஹ:தேஹிநாம்க்ஷணபங்குர:

தேஹிநாம் - ப்ராணிகளுக்கு
க்ஷணபங்குர:- க்ஷணிகத்திலே நசிப்பதான
மாநுஷ: - மனுஷ்ய ஸம்பந்தமான
தேஹ: - தேஹமானது
துாலப: - கிடைப்பதரிது.

ஸூ. இ/உ அத்ர ஜந்மஸஹஸ்ராணாம் | ஸஹஸ்ரைரபி ஸத்தம
கதாசில்லபதே ஜந்து: | மாநுஷ்யம் புண்யஸஞ்சயாத்

ஸத்தம	- ஶ்லாக்யரான ருஷியே	ஜந்து	- ஜீவனானவன்
அத்ர	- இந்தலோகத்திலே	புண்யஸஞ்சயாத்	புண்யங்களுடைய ஆதிக்யத்தாலே
ஜந்ம ஸஹஸ்ராணாம்	ஜன்மஸஹஸ்ரங்களுடைய	மாநுஷ்யம்	- மனுஷ்யத்வத்தை
ஸஹஸ்ரைரபி	- ஆயிரங்களாலேயும்	லபதே	- அடைகிறான்
கதாசித்	- ஒருக்கால்		

ஸூ. இ/ங தஸ்மாத்பால்யே விவேகாத்மா | யதேத ஶ்ரேயஸே ஸதா

தஸ்மாத்	- ஆகையினாலே	ஸதா	- ஸர்வகாலத்திலும்
விவேகாத்மா	- க்ருத்யாக்ருத்ய விஷயமான புத்தியையுடையவன்	ஶ்ரேயஸே	- மோக்ஷத்தையும் பொருட்டு
பால்யே	- பால்ய யௌவனங்களுடைய மத்யத்திலே	யதேத	- யத்நிக்கக்கடவன்.

ஸூ இ/ச ஶதாயுர்வை புருஷ:

புருஷ:	- புருஷன்	ஶதாயுர்வை	- நூறுவயதை யுடையவனன்றோ

ஸூ. இ/ரு அநந்தபாரம் பஹு வேதிதவ்யம் அல்பஶ்ச காலோ பஹவஶ்ச விக்நா:

அநந்தபாரம்	- ஶாஸ்த்ரமானது முடிவில்லாத கரையையுடையது	பஹு	- அதிகம்
		காலஶ்ச	- காலமும்
		அல்ப:	- அல்பம்
வேதிதவ்யம்	- அறியவேண்டியதானது	விக்நாஶ்ச	- விக்நங்களும்
		பஹவ:	- அநேகங்கள்.

ஸூ. இ/சு ஶ்ரேயாம்ஸி பஹுவிக்நாநி பவந்தி மஹதாமபி.

மஹதாமபி	- மஹாத்மாக்களுக்கும்	பஹுவிக்நாநி	- அதிகமான விக்நங்களை உடையதுகளாக
ஶ்ரேயாம்ஸி	- ஶ்ரேயஸ்ஸுக்கள்	பவந்தி	- ஆகிறதுகள்.

ஸூ. இ/எ சஞ்சலம் ஹி மந: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத்த்ருடம்.

ஹே க்ருஷ்ண	- ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே	ப்ரமாதி	- பலாத்கரித்து என்னை அபஹரிக்கிறது
மந:	- மனஸ்ஸானது		
சஞ்சலம்	- சஞ்சலமாயிருக்கிறது	ஹி	- ப்ரஸித்தம்
பலவத்	- மிகவும்	த்ருடம்	- நிஶ்சயம்.

௬. இ/அ வேதஸாரோபநிஷத்.

உபநிஷத - உபநிஷத்தானது | வேதஸார: - வேதத்திலுடையஸாரம்.

௬. ௭. அஸாரமல்பஸாரஞ்சஸாரம்ஸாரதரம்த்யஜேத்
பஜேதஸாரதமம்சாஸ்தரம்ரத்நாகரமிவாம்ருதம்.

அஸாரம்	- ஐஹிக. ஆமுஷ்மிகப்ரதிபாதகமான சாஸ்தரத்தையும்	த்யஜேத்	- விடக்கடவன்
அல்பஸாரஞ்ச	கைவல்ய ப்ரதிபாதகமானசாஸ்தரத்தையும்	ரத்நாகரே	- ஸமுத்ரத்தில்
ஸாரம்	- பக்த்தி ப்ரதிபாதகமான சாஸ்தரத்தையும்	அம்ருதமிவ	- அம்ருதத்தைப் போல
ஸாரதரம்	- ஸ்வார்த்த கைங்கர்யப்ரதிபாதகமாந சாஸ்த்ரத்தையும்	ஸாரதமம்	- ஸித்தோபாய ப்ரதிபாதகமான
		சாஸ்த்ரம்	- சாஸ்தத்ரத்தை
		பஜேத்	- அடையக் கடவன்.

௬. உ. ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநிததைவாதர்வணாநிச
ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்.

ருச:	- ருக்வேதங்களும்	ஆதர்வணாநிச	- அதர்வண வேதங்களும்
யஜூம்ஷி	- யஜுர்வேதங்களும்	ஸர்வம்	- ஸமஸ்தமும்
ஸாமாநி	- ஸாமவேதங்களும்	அஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்	அஷ்டாக்ஷரத்திற்கு உள்ளான ப்ரணவத்திறகுள் இருக்கிறது.
ததைவ	- அந்தப்ரகாரமே		

எ. அ. க்ருஷ்ணத்வைபாயநம்வ்யாஸம் | வித்திநாராயணம்ப்ரபும்
கோஹ்யந்ய:புண்டரீகாக்ஷாத் | மஹாபாரதக்ருத்பவேத்.

க்ருஷ்ணத்வைபாயநம	க்ருஷ்ணனென்கிற பெயரையும் த்வீபத்தைத் தனக்கு ஸ்தானமாக வுடையவராயிருப்பதினாலே த்வீபாயநரென்கிற பெயரையுமுடைய	வித்தி	- அறியக்கடவாய்
		ஹி	- ப்ரஸித்தம்
		புண்டரீகாக்ஷாத்	ஸ்ரீமன்நாராயணனைக் காட்டிலும
		அந்ய:	- வேறான
		க:	- எவன்
வ்யாஸம்	- வ்யாஸனை	மஹாபாரதக்ருத்	மஹாபாரதத்தை பண்ணுகிறவனாக
நாராயணம்	- நாராயணன்என்கிற	பவேத்	- ஆவன்.
ப்ரபும்	- ப்ரபுவாக		

எ. இ/க சரத்தைவகாரணம்பும்ஸாமஷ்டாக்ஷரபரிக்ரஹே.

பும்ஸாம்	- புருஷர்களுக்கு	சரத்தைவ	- சரத்தையே
அஷ்டாக்ஷரபரிக்ரஹே	அஷ்டாக்ஷரத்திலுடைய பரிக்ரஹவிஷயத்திலே.	காரணம்	- காரணமாக ஆகிறது.

எ. ா. ஆத்மாவாரே தருஷ்டவய ஶ்ரோதவயோமந்தவயோநிதிதயாஸிதவய: ஆதமேதயேவோபாஸீத। ஓமிதயாதமாநமதயாயத.

அரே	- வாராயமைதரேயியே	நிதிதயாஸி தவய:	தயாநம பணணததகக வன
ஆதமா	- பரமாதமாவானவன	ஆதமேத யேவ	பரமாதமாவெனறே
ஶ்ரோதவய:	- கேழககததககவன	உபாஸீத	- உபாஸிககககடவன
தருஷ்டவய:	- காணததககவன	ஓமிதி	- ஓமெனறு
மநதவய:	- மனனம பண்ணததகக வன	ஆதமாநம	- பரமாதமாவை
		தயாயத	- தயானம பணணககட வன.

எ. உ. அமருதஸயைஷஸேது: பலமதஉபபததே:.

எஷ:	- இநத பரமாதமா வான வன	பலம	- மோக்ஷருப பலமானது உணடாகிறது.
அமருதஸய	- மோக்ஷததிறகு	குத:	- எபபடியெனருல
ஸேது:	- மாாகபூதன	உபபததே:	- ஶாஸதிரததில உபபத தி யிருபபதிநாலே.
அத:	- இநத பரமாதமாவிநிட ததிலநினறும		

அ. அ. யஜேத.

யஜேத	- யஜஞயம் பணணககட வன.

அ. உ. ஜுஹுயாத.

ஜுஹுயாத	- ஹோமம பணணககட வன.

க. அ/க பராமஹணஸய। அதயயநாதயாபநம। யஜநயாஜநம। தானபபரதிகர ஹணம। தாயாதயமஸிலோஞ்சாநயஸ்யச-சாபரிகரஹீதம। ஏதாந யேவக்ஷதரியஸய। அதயாபனயாஜன பரதிகரஹணநீதி। பரிஹா ாயம। தணடயுததாதிகாநி। க்ஷதரியவதவைஶ்யஸய। தணடயுத தவாஜநம கருஷிகோரக்ஷண வாணிஜயாதிகம ॥

ப்ராம்ஹ ணஸய	பராமஹணனுக்கு	தாயாதயம்	- தாயாதிகளிடததில்நின றுமவரும தனமும
அதயயநா தயாபனம	அதயயனமும அதயாப னமும	ஸிலோஞ சாநி	கதிபொருககுதல் உதி ாநெல பொருக்குதல இதுகள
யஜநயாஜந ம	யஜநமும்யாஜநமும	அநயச சா அபரி கர ஹிதம்	வேருன அயாசிதமாகவ ருகிறதும்
தானபர தி கரஹணம	தானமுமபரதிகரஹண மும	ஏதானயேவ	- கீழ்ச்சொன்னஇதுகளே

க்ஷத்ரியஸ்ய - க்ஷத்ரியனுக்கு
அத்யாபன யாஜநப்ரதிக்ரஹணநீதி - அத்யாபனமென்ன யஜனமென்ன ப்ரதிக்ரஹணமென்ன யென்கிற இதுகள்
பரிஹார்யம் - விடத்தகுந்ததுகள்
தண்ட யுத்தாதிகாரி - சிக்ஷிக்கிறது யுத்தம்செய்கிறது இது முதலானதுகள் பரிக்ரஹிக்கத்தக்கது

க்ஷத்ரியவத் - க்ஷத்ரியனைப்போல்
வைஶ்யஸ்ய - வைஶ்யனுக்கும்
தண்ட யுத்தவர்ஜனம் - சிக்ஷிக்கிறதென்ன யுத்தம் செய்கிறதென்ன இதுகளை விட்டு
க்ருஷிகோரக்ஷண வாணிஜ்யாதிகம் - க்ருஷி என்னகோரக்ஷணமென்ன வாணிஜ்யமென்ன இதுமுதலானதுகள் பரிக்ரஹிக்கத் தகுந்ததுகள்.

௯. அ/உ. விஷ்ணுதாஸாவயம்யூயம்। ப்ராம்ஹணாவர்ணதர்மிணঃ
அஸ்மாகம்தாஸவ்ருத்திநாம்। யுஷ்மாகம்நாஸ்திஸங்கதிঃ.

வயம் - நாங்கள்
விஷ்ணுதாஸாঃ - விஷ்ணுவுக்கு சேஷவ்ருத்திபண்ணுமவர்கள்
யூயம் - நீங்கள்
வர்ண தர்மிணঃ - வர்ண தர்மங்களையுடைய
ப்ராம்ஹணாঃ - ப்ராம்ஹணர்கள்

தாஸவ்ருத்திநாம். - தாஸவ்ருத்திகளான
அஸ்மாகம் - எங்களுக்கும்
யுஷ்மாகம் - வர்ணதர்மத்தை யுடைய உங்களுக்கும்
ஸங்கதிঃ - ஸம்பந்தமானது
நாஸ்தி - இல்லை.

௯. ஆ. காயத்ரீச்சந்தஸாம்மாதா.

சந்தஸாம் - சந்தஸ்ஸுக்களுக்கு
காயத்ரி - காயத்ரியானது
மாதா - மாத்ருஸ்தானம்.

௯. இ. ருசோயஜூம்ஷியித்யாதியில்மூன்றுபாதங்களுக்கர்த்தம் கண்டுகொள்வது. (௯. உ.) யச்சாந்யதபிவாங்மயம்.

யத் - யாதொரு
அன்யத் - வேறான
வாங்மயம் - ஸர்வவாக்ஸமூஹங்களும் அஷ்டாக்ஷரத்திற்குள்ளான ப்ரணவத்திலேயிருக்கிறதுகள்.

௧0. அ. ஸந்ததிகோத்ரஜநநகுலாந்யபிஜநாந்வயௌ.

ஸந்ததிঃ கோத்ரம் ஜனனம் குலானி - இந்தசப்தங்களும்
அபிஜநாந்வயௌ - அபிஜன அந்வயஶப்தங்களும் ஸந்ததிக்குப் பேர்கள்.

௧0. ஆ. ஶிக்ஷாயாம்வர்ணஶிக்ஷா.

ஶிக்ஷாயாம் - ஶிக்ஷைகளுக்குள்ளே
வர்ணஶிக்ஷா - வர்ணஶிக்ஷை.

௧௦ இ சரணஸபதஃகாடககாலாபாதிஸாகாவிஸேஷேஷுமுககயஃ
தததயாயிஷுபுருஷேஷுகௌணஃ.

சரணஸபதஃ	- சரணஸபதமானது	முககயஃ	- முக்யம
காடக கா லாபாதி	காடககாலாபம முதலான	தததயாயி ஷு	அநதகாடககாலாபததை அதயயநமபணணுகிற
ஸாகா விஸேஷேஷு	ஸாகா விஸேஷஙகளிலே	புருஷேஷு	- புருஷாளிடஙகளிலே
		கௌணஃ	- கௌணம.

௧௦. ௩. பதயுஃஸரியஃபரஸாதேனபராபதஸாாவஜஞஸமபதம
பரநநஜநகூடஸதமபரபதயேஸரீபராஙகுசம.

ஸ்ரீயஃ	- ஸ்ரீமஹாலக்ஷமிககி	பர பநநஜந கூடஸதம	பரபநநஜநஙகளுககுகூடஸதராயிருககிற
பதயுஃ	- பாததாவான ஸாவேஸவரனுடைய	ஸ்ரீபராஙகுசம	பாஹயாளுககு பாதகரான நமமாழவாரை
பரஸாதேன	- அனுகரஹததாலே	பரபதயே	- பறறுகிறேன.
பராபதஸாாவஜஞஸமபதம	அடையபபடட ஸாவஜஞதவமாகிற ஸமபததையுடையவராய		

௧௦. உ/௧ ஸவாதயாயோதயேதவயஃ.

ஸவாதயாயஃ	- தனனுடைய ஸாகாதயயனமானது	அதயேதவயஃ	- அதயயனமபணணததகுநதது.

௧௦. உ/உ அதயேதவயமதவிஜஸரேஷடைாவேதரூபமிதமகருதம.

தவிஜஸரேஷடைஃ	பராமஹண ஸரேஷடாகளாலே	இதம	- இநததிவய பரபநதமானது
வேதரூபம	- வேதரூபமாக	அதயேதவயம	அதயயனமபணணததகுநதது.
க்ருதம	- பணணபபடடிருககிற		

௧௧. அ/௧ விஷ்ணுபகதிவிஹீநோயஃ। ஸாவஸாஸதராாததவேதயபி
பராம்ஹணயமதஸயநபவேத। தஸயோதபததிாநிரூபயதாம.

யஃ	- யாதொருவன	பராம ஹணயம	ஜஞாநகருத பராம்ஹணயமாநது
ஸாவஸாஸதராாததவேதயபி	ஸகல ஸாஸதராாததஙகளைஅறிநதிருநதபோதிலும்	நபவேத	- யில்லை
விஷ்ணுபகதிவிஹீநஃ	விஷ்ணுபக்தி யில்லாதவனுக, ஆகிறுன	தஸய	- அவனுடைய
தஸய	- அவனுக்கு	உதபததிஃ	- உதபததியானது
		நிரூபயதாம	- நிரூபிககததகுநதது.

௧௧. அ/உ யஃபுதரபிதரம்தவேஷடி। தமவிதயாதனயரோதஸம
யோவிஷ்ணுமஸததமதவேஷடி। தம்விதயாதநதயரோதஸம.

யஃ, புத்ரஃ	- யாதொருபுத்திரன்	விஷ்ணும்	- ஸாவகதமான விஷ்ணுவை
பிதரம	- தகப்பனை	ஸததம்	- ஸாவகாலத்திலும்
த்வேஷடி	- த்வேஷிக்கிறன்	தவேஷடி	- தவேஷிக்கிறன்
தம்	- அவனை	தம்	- அவனை
அநயோ தஸம்	- அன்யரோ தஸ்ஸுக்குஉண்டானவனுக	அந்தப ரோ தஸம்	சண்டாள ரோதஸ்ஸுக்கு உண்டானவனுக
வித்யாத்	- அறியத்தக்கவன்	விதயாத்	- அறியத்தக்கவன்.
யஃ	- யாதொருவன்		

௧௪. இ. அங்காநிவேதாஶசத்வாரோ. மீமாம்ஸாந்யாயவிஸ்தரஃ
புராணம்தாமஶாஸ்த்ரஞ்ச. விதயாஹயேதாஶசதுாதஶ.

அங்காநி	- சிக்ஷை. வ்யாகரணம். சந்தஸ்ஸு நிருக்தம். ஜயோதிஷம். கல்பம. இதுகளாகிற ஆறங்கங்கள	மீமாம்ஸா	- பூாவோத்தரமீமாம்ஸை
		ந்யாயவிஸதரஃ	ந்யாயஶாஸ்த்ரம்
		புராணம்	- புராணம்
		தாமஶாஸ தாஞ்ச	தாமஶாஸ்த்ரமும்
வேதாஃ சதவாரஃ	ருக்- யஜுஸ்ஸு-ஸாமம-அதாவணம் இதுகளாகிற நான்குவேதங்கள்	ஏதாஃ	- இந்த
		சதுாததஶ	- பதிநாலும்
		வித்யாஹி	- வித்யைகளன்றே.

௧௨. ஆ/௧ அனுதிநிதநாஹயேஷாவாகுத்ஸ்ருஷடாஸ்வயம்புவா.

அனுதிநிதனு	- ஆத்யந்த மில்லாமலிருக்கிற	ஸ்வயம்புவா	- தன்னுடைய உத்பத்திக்கி வேறு காரணமிலாத ஸாவேஶவரனுலே
ஏஷா-வாக்	- இந்த வேத ரூபமான வாக்கானது	உதஸ்ருஷடா	ப்ரகாசிப்பிக்கப் பட்டது.

௧௨. அ/௫ அஷ்டாதஶபுராணுநாம்। காதாஸத்யவதீஸுதஃ.

ஸத்யவதீ ஸுதஃ	ஸத்யவதியினுடை புத்ரரான வ்யாஸரானவா	அஷ்டாதஶபுராணுனும்	௧௮ - புராணங்களுக்கு
		காத்தா	- காத்தா.

௧௩. அ ருஷிம்ஜுஷாமஹேக்ருஷண। த்ருஷ்ணுதத்வமிவோதிதம்
ஸஹஸ்ரஶாகாம்யோதராக்ஷீத்। த்ராவிடம்ப்ரம்ஹஸ்ஹிதாம்.

ஸஹஸ்ர ஶாகாம்	ஆயிரம் சாகையையுடைய	த்ராவிடம்	- தமிழாக
		யஃ	- யாதொருவா
பரம்ஹ ஸம்ஹிதாம்	ஸாமவேதத்தை	அத்ராக்ஷீத	- கடாக்ஷித்தாரோ

கருஷ்ண தருஷ்ணா தத்வமிவ } கருஷ்ண விஷயகமான பகதியாகிற தததவத தைபபோல
உதிதம - அவதரிததிருககிற
ருஷிம - நமமாழவாரை
ஜுஹ்ஷாமஹே- ஸேவிககிறேன.

கங. ஆ ஸூாயாசநதரமஸௌதாதாயதாபூாவமகலபயத.

தாதா - ஸாவேஸவரன
ஸூாயா ச நதரம ஸௌ } ஸூாய சநதிரானை
யதாபூாவம - முனகலபததில யிருநததுபோல
அகலபயத - ஸருஷடிததான.

கங. இ. யோவைவேதாமஸசபரஹிணோதிதஸமை.

யஃ - யாதொரு ஸ்ரீமன நாராயணன
வேதாமஸச - வேதஙகளையும
தஸமை - அநத பரமமாவினபொருடடு
பஹிணோதி - கொடுததான.

கங ஈ. பரம்ஹணபபுதராயஜயேஷடாய.

பரமஹண: - சதுாமுக பரமஹாவினுடைய
ஜயேஷடாய - ஜயேஷடனுன
புதராய - புதரனுன ருதரனையும பொருடடு.

கரு அ. ஹஸிதமபாஷிதம்சைவகதிாயாயஸசசேஷடிதம ததஸாவமதாமவீாயேணயதாவதஸமபரபஸயதி.

ஹஸிதம - ராமாதிகளுடைய யாதொரு சிரிபபும
பாஷிதம் - வாாததையும்
யாசகதிஃ - யாதொரு கமனமும
யஸச சேஷடிதம { யாதொரு சேஷடிதமும அதாவது யுததாதிகளும்
தத ஸாவம - அநத ஸமஸததததையும
தாமவீாயேண } பரமமாவினுடைய வரபரஸாதஸகதியினுலே
யதாவத - யதாாததமாக
ஸமபர பஸயதி } பாாககபபோகிருய.

கசு. அ. ஸ்வாதயாயாதயோகமாஸீதயோகாதஸவாதயாயமாவஸேத ஸவாத்யாயயோகஸமபதயாபரமாதமாபரகாஸதே ததீக்ஷணயஸவாதயாயஸசக்ஷுாயோகஸநதாபர: நமாம்ஸசக்ஷுஷாதருஷடுமபரமஹபூதஸஸகயதே.

ஸவாதயா யாத } ஸவஸாகாதயயனததாலே
யோகம - யோகததை
ஆஸீத - அடையக்கடவன
யோகாத - யோகத்தாலே
ஸவாதயாயம { அதயயனம பணணுமலிருககிற அனயஸாகைகளை
ஆமரேத - அறியககடவன்
ஸவாதயாய யோகஸமபதயா } ஸவஸாகாதயயனம்யோகம இதுகளுடைய பராபதியினுலே
பரமாதமா - பரமாதமாவானவன
பரகாசதே - பரகாஸிககிறுன

ததீக்ஷ்ணய	- அந்தபரமாத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தையின பொருட்டு	அபர:	- மற்றொருசன்
ஸ்வாத்யாய:	- ஸ்வயாகாத்யயனமானது	ப்ரம்ஹபூத:	- பரப்ரம்ஹமான
சக்ஷுஃ	- ஒருகண்	ஸ:	- அந்தபரமாதமா
யோக:	- யோகமானது	மாம்ஸ சக்ஷுஷா	மாம்ஸக்கண்ணாலே
ததா	- அந்தப்ரகாரம்	த்ருஷ்டும்	- காண்கைக்கு
		நஶக்யதே	- சமாததமாகிறதில்லை.

கசு. ஆ. ஆஶாபாஶைதாபத்தா:

ஆஶாபாஶை:	ஆசையாகிற கயிறுகளுடைய அனேகங்களாலே	பத்தா:	- கட்டப்பட்டிருக்கிற.

கஎ. அ. நிரஸ்தாதிஶயாஹலாதஸுகபாவைகலக்ஷண
பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகிமதா
தஸ்மாத்தத்ப்ராப்தயேயத்நஃகாதவ்யஃபண்டிதைாநரை:
தத்ப்ராப்திஹேதுர்ஜ்ஞாநஞ்சகாமசோக்தம்மஹாமுநே.

நிரஸ்தாதிஶயாஹலாதஸுகபாவைகலக்ஷண	அல்பமாகப் பண்ணப்பட்டிருக்கிற இதராதிஶயத்தை யுடைத்தாய் ஆஹலாதரூப ஸுகத்வத்தையே வடிவாக உடைத்தாய	தத்ப்ராப்தயே	அந்தபகவல்லாபத்தின் பொருட்டு
		யத்நஃ	- யத்நமானது
		பண்டிதை:	- க்ஜ்ஞானவான்களான
		நரை:	- மனுஷ்யாள்நாலே
ஏகாந்தா	- துக்கம் கலசாமலிருப்பதாய்	காதவ்யஃ	- பண்ணத்தக்கது
ஆத்யந்திகி	- நித்யமாயிருக்கிற	தத்ப்ராப்திஹேது:	அந்தபகவல் லாபத்திற்குஹேதுவானது
பகவதப்ராப்தி:	பகவல்லாபமானது	ஜ்ஞாநஞ்ச	- ஜ்ஞாநயோகமும்
பேஷஜம்	- ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமாக	காமச	- காமயோகமும் என்று
மதா	- ஸம்மதம்	மஹாமுநே	- வாரீரமைதரேயரே
தஸ்மாத்	- ஆகையால்	உக்தம்	- சொல்லப்பட்டது.

கஅ. அ. அஸத்கீர்தநகாந்தாரபரிவாதநபாம்ஸுலாம்
வாசம்ஶௌரிகதாலாபகங்கயைவபுநீமஹே.

அஸத்கீதநகாந்தாரபரிவாதனபாம்ஸுலாம்	பகவத் பக்தியில்லாதவாகளுடைய ஸ்தோத்ரமாகிறகாட்டிலேபெரளுகிறத்தாலே அழுக்கடைந்திருக்கிற	ஶௌரிகதாலாபகங்கயைவ	க்ருஷ்ணனுடைய கதையைச்சொல்லுகிறதாகிற கங்கையினாலேயே
வாசம்	- வாக்கை	புநீமஹே	- பரிசுத்தமாகப் பண்ணுகிறேன.

கக. ஆ/உ வேதேஷுபௌருஷமஸூக்தமதாமசாஸ்த்ரேஷுமாநவம பாரதேபகவத்கீதாபுராணேஷுசவைஷ்ணவம.

வேதேஷு	- வேதங்களுக்குள்ளே	பாரதே	- பாரதத்துக்குள
பௌருஷ மஸூக்தம	புருஷஸூக்தமும	பகவத் கீ தா	பூஜ்யமான கீதாசாஸ தரமும
தாம சாஸ த்ரேஷு	தாம சாஸ்த்ரங்களுக குள	புராணேஷு -	புராணங்களுக்குள
மாநவம்	- மநுதாமசாஸ்தரமும்	வைஷ்ணவமச	விஷ்ணுபுராணமுமசிற ந்தது்கள்.

கக ஆ. மநவாத்தவிபரீதாதுயாஸமருதிஸ்ஸாநசஸ்யதே.

யாஃ, ஸ்மருதிஃ	-யாதொருஸமருதியான து	ஸா	- அந்தஸமருதியானது
மநவாத விபரீதாது	மநுதாமசாஸதரததிற கு விபரீதமாயிருக்கி றதுகள	நசஸ்யதே	- அங்கீகரிக்கபபட மாட டாது.

கக இ. விதயசசவைதிகாஸதவதீயகம்பீரமனோநுஸாரிணஃ.

வைதிகாஃ	- வேதஸமபந்தமான	தவதீய கம் பீரமனோ நு ஸாரி ணஃ	உமமுடைய ஸமபநதிக ளான பாகவதாகளு டைய கம்பீரமான ம னஸஸை அனுஸரிக்கி றதுகள.
விதயசச	- விதிகளும்		

உக. அ. பிபேதயலபசருதாதவேதோமாமயமபரதரிஷயதி.

மாம	- நமமை	அல் பசரு தாத	கொஞசம கேழவியை யுடையவ னிடததில நினறும
அயம	- இவந		
பரதரிஷயதி	- வஞசிபபன என்று		
வேதஃ	- வேதமானது	பிபேதி	- பயபபடுகிறது

உஉ ஆ. அதயேதவயமதவிஜசரேஷடைஃ। வேதருபமிதங்கருதம ஸதரீபிசசூதராதிபிசசைவ। தேஷாமமுக்திஃகரேஸதிதா

வேதருபம	- தராவிடவேதருபமாக	சூதராதி பிசச	சூதராதிகளாலும
கருதம்	- பணணபபட்டிருக்கிற	அதயேதவ யம	அதயயனம் பணணதத க்கது
இதம	- இநததிவ்ய பரபநதமா னது	தேஷாம	- அந்த அதயயனம பண ணப பட்டவாக ளு டைய
தவிஜசரே ஷடைஃ	பராமஹ ணோததமாக ளாலே	கரே	- கையில்
அதயேதவ யம	அதயயனம பணணத தக்கது	முக்திஃ	- முகதியானது
ஸதரீபிஃ	- ஸதரீகளாலும	ஸதிதா	- இருக்கிறது.

உஉ. இ/க விஷ்ணோராசாவதாரேஷு-லோஹபாவங்கரோதியஃ
யோகுரௌமாநுஷம்பாவமுபௌநரகபாதிநௌ.

யஃ - யாதொருவன
விஷ்ணோஃ - விஷ்ணுவினுடைய
ஆசாவதாரேஷு - ஆசாவதாரங்களிலே
லோஹபாவம் - லோஹமென்கிற பாவனையை
கரோதி - பண்ணுகிறுன்
யஃ - யாதொருவன்
குரௌ - ஆசாரியனிடத்திலே
மாநுஷம்பாவம - மநுஷ்யனென்கிற பாவனையை.
கரோதி - பண்ணுகிறுன்
உபௌ - இரண்டுபேர்களும்
நரகபாதிநௌ - நரகத்தில் விழுகிறவாகளாக ஆகிறுாகள்.

உஉ. இ/உ ஆச்சாவதாரோபாதாநம்। வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம்
மாத்ருயோனிபரீக்ஷாயாஃ। துல்யமாஹு-ாமநீஷிணஃ.

மநீஷிணஃ - புத்திமான்கள்
ஆசாவதாரோபாதாநம் - ஆசாவதாரத்தினுடைய உபாதாந நிருபணமும்
வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம் - ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய உத்பத்திநிருபணமும்
மாத்ருயோநிபரீக்ஷாயாஃ - தாயாருடைய மாமஸ்தான பரிக்ஷைக்கு
துல்யம் - ஸமமாக
ஆஹுஃ - சொல்லுகிறுர்கள்.

உஉ. இ/௩ யோவிஷ்ணௌப்ரதிமாகாரே। லோஹபாவங்கரோதியஃ
குரௌசமாநுஷம்பாவம்। உபௌநரகபாதிநௌ.

யஃ - யாதொருவன்
ப்ரதிமாகாரே - ஆசாருபியாயிருக்கிற
விஷ்ணௌ - ஸாவவ்யாபகனுன விஷ்ணுவினிடத்திலே
லோஹபாவம் - லோஹமென்கிற பாவனையை
கரோதி - பண்ணுகிறுன்
யஃ - யாதொருவன்
குரௌச - ஆசாரியனிடத்திலும்
மாநுஷம்பாவம் - மனுஷ்யனென்கிற பாவனையை
கரோதி - பண்ணுகிறுன்
உபௌ - இரண்டுபேர்களும்
நரகபாதிநௌ - நரகத்தில் விழுகிறவாகளாக ஆகிறுாகள்.

உஉ. இ/ச ஹரிகீர்த்திம்விநைவாந்யத்। ப்ராம்ஹணேநநரோத்தம
பாஷாகாநம்நகாதவ்யம்। தஸ்மாத்பாபமதவயாக்ருதம்.

நரோத்தம - வாரீமனுஷ்யஶ்ரேஷ்டனே
ஹரிகீர்த்திம்விநைவ - ஹரியினுடையஸ்தோத்ரத்தைவிட்டு
ப்ராம்ஹணேன - ப்ராம்ஹணனாலே
அன்யத்பாஷாகாநம் - ஸம்ஸ்க்ருத வ்யதிரிக்தமான பாஷாகானமானது
நகாதவ்யம் - பாடத்தக்கதன்று
தஸ்மாத் - த்ராவிடபாஷையில் பகவானைப்பாடின பாம

ஹனனை உனனுடைய		பாபம	- பாபமானது
நாட்டில நினறும துர		தவயா	- உனனுலே
ததினுயாகையாலே		கருதம	- பணணபபட்டது.

உ௨. இ/ரு கிமபயதராபிஜாயநதே। யோகிநஸஸாவயோகிஷூ
பரத்யக்ஷிதாதமநாதாநாம। நைஷாஞ்சிநதயஙகுலாதிகம.

யோகிந:	- யோகிகளானவாகள	பரத யக்ஷி தாதம நா தாநாம	ஸாக்ஷாதகரிககபபட்டி ருககிற ஜகதசேஷி யை யுடையராய
ஸாவயோ கிஷூ	ஸாவயோகிகளிலும	ஏஷாம	- அபபடி அவதரிததிருக கிறவாகளுடைய
அதர	- இநதலீலாவிபூதியில		
கிமபி	- யேதேனுமொருஸூகரு ததாரதமயததாலே	குலாதிகம	- ஜனமஜஞான வருததம யிதுகள
அபிஜாயநதே-	அவதரிககிராாகள	நசிந்தயம	- சிநதிககததக்கதனறு.

உ௨. இ/சு சூதரமவாபகவதபகதம। நிஷாதமசவபசமததா
வீக்ஷதேஜாதிஸாமாநயாத। ஸயாதிநரகமநர:.

சூதரமவா	- சூதரனுகிலுமாம	ஜாதிஸாமா னயாத	அநதநத ஜாதிகளோடு ஸமமாக
நிஷாதம	- வேடனுகிலுமாம		
ததா	- அநதபரகாரம	வீக்ஷதே	- பாாககிறுன
ஶவபசம	- ஶவபசநாகிலுமாம	ஸ:, நர:	- அநதமனுஷயன
பகவதபகதம-	பகவதபகதனை	நரகம	- நரகததை
ய:	- யாதொருவன	யாதி	- அடைகிறுன.

உ௩. அ. கருஷண தருஷணுததவமிவோதிதம
ருஷிமஜூஷாமஹேதயாதிஶலோகததிலகணடுகொளவது.

உச அ. ஜநகாநாஙகுலேகீாததிம। ஆஹரிஷயதிமேஸூதா
வீதாபாதாரமாஸாதய। ராமமதஶரதாதமஜம.

மேஸூதா	- எனககுபபெணணு யிரு ககிற	பாதாரம்	- பாதாவாக
		ஆஸாதய	- அடைநது
வீதா	- அயோநிஜை யான வீ தையானவள	ஜனகாநும	- ஜனக வமசஸதாக ளு டைய
தஶர தாத மஜம	தஶரதசகரவாதிககிபுத ரனுய	குலே	- குலததிலே
		கீாததிம்	- கீாததியை
ராமம்	- கணடகாக்ஷியிலே ஸா வரையும் துவககுண ணும ராமனே	ஆஹரிஷயதி	- அடைவிபபிககப போகி ருள.

உச. ஆ. ராஜயஞசாஹஞசராமஸய। தாமமவக்துமிஹாாஹஸி
கதமதஶரதாஜஜாதோ। பவேதராஜயாபஹாரக:.

ராஜயஞ்ச	- ராஜயமும	ராமஸய	- பெருமாளுககு சேஷப் பட்டவைகள
அஹஞ்ச	- நானும		

அத்ர	- இந்தவிஷயத்தில்	ஜாதஃ	- உண்டானவன்
தாமம்	- தாமத்தை	கதம்	- எப்படி
வக்தும்	- சொல்லுகைக்கு	ராஜயாப ஹாரகஃ	ராஜயததை அபஹரிக்கிறவனுக
ஆஹஸி	- யோக்யராகிரீர	பவேத்	- ஆவன்.
தஶரதாத்	- தஶரத நிடத்தில் நின்றும்		

உசு. உ. மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம்பூஜாயாஞ்சாநுமோதநம்
ஸவயமப்யாசநஞ்சைவமதாதேடம்பவர்ஜநம்
மத்கதாஶ்ரவணே பக்திஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரயா
மமாநுஸ்மரணம்நிதயம்யச்சமாம்நோபஜீவதி
பக்திரஷ்டவிதாஹயேஷாயஸ்மின்ம்லேச்சேபிவாததே.

மத்பக்த ஜநவாத் ஸல்யம்	யென்னுடைய பக்தஜனங்களிடத்தில் வாதஸல்யமும்	மம	- என்னுடைய
		அனுஸ்மரணம்	ஸ்மரணமும்
பூஜாயாம், சாநுமோதனம	ஆராதனத்தில், ஸந்தோஷமும்	மாம்	- எனனை
ஸ்வய மப்யா சநஞ்சைவ	தான் ஆராதிக்கையும்	நோபஜீவதியத்ச	ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கிறதில்லை என்கிறது யாதொன்றுண்டு
மதாத் தேடம்பவாஜநம்	யென்னுடைய கைங்காயத்தில் டம்பமில்லாமலிருக்கையும்	ஏஷா	- இந்த
		அஷ்டவிதா	- எட்டுவிதமான
		பக்திஃ	- பக்தியானது
மத்கதாஶ்ரவணே	என்னுடையகதையைக் கேழ்கிறதில்	யஸ்மின்	- யாதொரு
		ம்லேச்சேபி	- ம்லேச்சனிடத்திலும்
பக்திஃ	- பக்தியும்	வாததே	- யிருக்கிறதோ.
ஸ்வர நேத்ராங்கவிக்ரயா	யென்னுடைய விஷயமாக ஸ்வர விகாரமும் நேத்ர விகாரமும் அங்கவிகாரமும்		

உரு. அ. ஸவிப்ரேந்த்ரோமுனிச்ரீமான்ஸயதிஸ்ஸசபண்டிதஃ
தஸ்மைதேயம்ததோக்ராஹயம்.

ஸச	- அந்த அஷ்விதபக்தியையுடையவன்	ஸஃ	- அந்த அஷ்டவித பக்தியையுடையவன்
விப்ரேந்தரஃ	- ப்ராம்ஹண ஶ்ரேஷ்டன்	யதிஃ	- ஸன்யாஸத்தை யுடையவன்
முநிஃ	- மனனஶீலன்	ஸச	- அந்த அஷ்டவித பக்தியையுடையவன்
ஶ்ரீமான்	கைங்காயரூப ஸம்பத்தையுடையவன்	பண்டிதஃ	- க்யானவான்

தஸமை	- அவனபொருடடு	தத꞉	- அவனிடததில் நின்றும்
தேயம	- ஞ்யாநமானது கொடுக்க ததககது	கராஹயம	- ஜ்ஞாநமானதுக்ரஹிகக ததககது.

உரு. ஆ. மமநாதமமமகுலதைவதம்.

மம	- எனககு	மம	- எனககு
நாதம்	- சேஷியாயும்	குலதைவதம்	- குலதைவமாயுமிருககிற

உரு. இ. ஸசபூஜயோயதாஹயஹம.

ஸச	- அநத அஷடவித பகதி யையுடையபாகவதன	அஹமயதா	- நானஎபபடி பூஜயனோ
		பூஜய꞉	- அபபடிபூஜயன.

உரு. ஈ. ததபாதாமபவதுலமதீாததமததுசசிஷடமஸுபாவனம

ததபாதாமபு	- அநத அஷடவித பகதி யையுடைய பாகவத னுடைய ஸ்ரீபாததீா ததமானது	தீாததம	- பரிசுததிகரம
		ததுசசிஷடம	- அந்த அஷடவித பக்தி யையுடைய பாகவத னுடைய அமுதுசெய து மீநத பரஸாதம்
அதுலம	- அஸதருசமான	ஸுபாவநம	- மிகவுமபவிதரகரம்.

உசு. அ. சதுாவேததஶ்ரேவிபரோவாஸுதேவமநவிநததி
வேதபாரபராகராநதஸஸவைபராம்ஹணகாதப꞉.

சதுாவேத தர꞉	நானகு வேதஙகளுககு ம வயாஸபதம செனு ததவலலவனுன	ஸ꞉	- அவன
விபர꞉	- யாதொரு பராமஹண ன	வேதபார பராகரா நத꞉	வேதஸ ஸமுஹமாகிற சு மையிருலே ஆகரமிக கபபடடிருககிற
வாஸுதே வம்	எஙகும வஸிககிற வா ஸுதேவனை	பராமஹ ணகாதப	பராமஹணக கழுதை என று
நவிநததி	- அறியவிலலையோ	வை	- பரஸிததம.

உசு. ஆ. ஶவபசோபிமஹீபாலவிஷ்ணுபகதோதவிஜாதிக꞉
விஷ்ணுபகதிவிஹீனஸதுயதிஶசஶவபசாதம꞉.

மஹீபால	- வாரீமஹாராஜாவே	விஷ்ணுபக திவிஹீ ந꞉	விஷ்ணு விஷயகமான பகதியிலலாத
ஶவபசோபி	- ஶவபசநா யிருநதபோ திலும		
விஷ்ணுபக்த꞉	- விஷ்ணு விஷயகமான பகதியையுடையவன	யதிஶச	- எதியும
		ஶவபசாதம꞉	- ஶபசனைக காடடிலும நிகருஷடநாக
தவிஜாதிக꞉	- பராம்ஹணனைககாடடி லும அதிகன	து	- பரசிததம.

உசு. இ. ததகாமயநநபநதாயஸாவிதயாயாவிமுகதயே
ஆயாஸாயாபரஙகாமவிதயாநயாஶிலபநைபுணம்.

யத் - யாதொருகாமம்
நபநதாய - ஸம்ஸார பந்தத் தின் பொருட்டு ஸமாதமாக வில்லையோ
தத், காம - அதுவானது காமம்
யா - யாதொரு விதயையானது
விமுக்தயே - மோக்ஷத்தின் பொருட்டு ஆகிறது
ஸா, விதயா - அதுவானது, வித்யை
அபரம்காம - அதற்குபுறம்பானப்ரவ்ருததி ரூபகாமமானது
ஆயாஸாய - ஶரீரஶ்ரமத்தின்பொருட்டு ஆகிறது
அன்யாவிதயா - பகவத் ஜ்ஞானத்திற்குப் புறம்பான ஜ்ஞானமாநது
ஶிலபநைபுணம் - செருப்புக்குத் தக்கற்றவோபாதி.

உ௬. ௩. ஆம்நாயாப்யஸநாந்யரண்யருதிதம்வேதவ்ருதாந்யன்வஹம் மேதச்சேதபலாநிபூர்தவிதயஸ்ஸர்வேஹுதம்பஸ்மநி தீர்தாநாமவகாஹநாநிசகஜஸ்நாநம்விநாயத்பதத்வந்த்வாம் போருஹஸம்ஸ்ம்ருதீர்விஜயதேதேவஸ்ஸநாராயணஃ.

யத்பதத்வந் த்வாம் போருஹஸம் ஸ்ம் ருதீஃவிநா - யாதொரு ஸர்வேஶ்வரனுடைய தாமரைபோன்ற திருவடியிணையை ஸ்மரிக் கிறத்தை விட்டு
ஆம்நாயாப்யஸநாநி - வேதாப்யாஸமானது
அரண்ய ருதிதம் - காட்டிலழுததுபோல
அன்வஹம் - தினந்தோறும்
வேதவ்ருதாநி - வேதோக்தமான வ்ருதானுஷ்டானங்களானதுகள்
மேதச்சேதபலாநி - கொழுப்பைப்போக்கடிக்கிறதை பலமாக வுடையதுகள்
ஸர்வே,பூர்தவிதய: - ஸமஸ்தமானகுளம்வெட்டுகிற வியாபாரங்கள்
பஸ்மநி - ஶாம்பலில்
ஹுதம் - ஹோமம் பண்ணப்பட்டது போல
தீர்தாநாம் - புண்யதீர்தங்களுடைய
அவகாஹநாநி - ஸ்நாநங்கள்
கஜஸ்நாநம் - யானைமுழுக்கோ பாதியோ
ஸஃ - ப்ரஸித்தனுயிருக்கிற
தேவஃ - ப்ரகாசகரனை
நாராயணஃ - நாராயணன்
விஜயதே - ஸர்வோத்கர்ஷமாயிருக்கிறன்.

உ௬. உ/௧ யஸ்யாகிலாமீவஹபிஸ்ஸுமங்களாவாசோவிமிஶ்ரா குணகர்மஜன்மபிஃப்ராணநதிசும்பந்திபுநந்திவைஜகத்யா ஸ்ததவிமுக்தாஶ்ஶ்வபோபநாமதாஃ.

யஸ்ய - யாதொரு ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸம்பந்தியான
அகிலாமீவஹபிஃ - ஸமஸ்தமானபாபத்தைப் போக்கடிக்கிறதாய்
ஸுமங்களாஃ - மிகவும் மங்கள கரங்களா யிருக்கிற
குணகாமஜன்மபிஃ - குணங்க ளென்ன சேஷ்டிதங்களென்ன அவதாரங்களென்ன இதுகளோடு
விமிஶ்ராஃ - கூடிக்கொண டிருக்கிற
வாசஃ - வாக்குக்கள்
ஜகத் - ஜகத்தைக்குறித்து

பராணந்தி - பரமஹஜஞான ருபமானஸததைதயை யுணடு பணணுகிறதுகள

ஸமபநதி - பகதி வைராகயருபமா நசோலையை யுணடு பணணுகிறதுகள

புநநதி - பரகருதி விஙிமுகதமா கபபணணுகிறதுகள

யாஃ - யாதொரு வாகளுக்கள

ததவிமுகதாஃ - குணகாமஜனமஙகளோடு கூடாமலிருககிறதுகள

தாஃ - அநதவாகளுககள

ஸவபோபநாஃ - ஸவாலஙகாரமாக

மதாஃ - ஸமமதஙகள.

உகு. உ விஷணுபகதிவிஹீனஸய வேதஸாஸதரமஜபஸதபஃ
உ அபராணஸயேவதேஹஸய மணடநம்லோகரஞசனம.

விஷணுபகதி விஹீநஸய - விஷணுபகதியிலலாதவனுககு

வேதஸாஸதரம ஜபஸதபஃ - வேதமெனன ஸாஸதரமெனன ஜபமெனன தபஸஸெனன இதுகள.

அபராணஸய - பராணனிலலாம லிருககிற

தேஹஸய - தேஹததிறகு

லோகரஞசநம - லோகததிறகு ஸநதோஷகரமான

மண்டனமிவ - அலஙகாரமானதுபோல

உகு. ஊ. பராதுாபாவைஸஸுரநரஸமோதேவதேவஸததீயாஜாதயாவருததைரபிசகுணதஸதாதருஸோநாதரகாஹா।
கிநதுஸ்ரீமதபுவநபவநதராணதோநயேஷுவிதயாவருததபராயோபவதிவிதவாகலபகலபபருகாஷஃ.

தேவதேவஃ - அயாவறுமமராக ளதிபதியானவன

ப்ராதுாபாவைஃ - அவதாரஙகளாலே.

ஸுரநரஸமஃ - தேவதைகளெனனமனுஷயாளெனன இவாகளுககு ஸமானமாக அவதரிககிறுன

ததியாஃ - அவனுடைய ஸமபநதிகளான பாகவதாள

ஜாதயாவருததைரபி - ஜாதியெனன அனுஷடானமெனன இதுகள நாலும

குணதஃ - கயானருபமான குணததாலும

தாதருஸஃ - தேவாகள மனுஷயாள இவாகளுககு ஸமானமாக அவதரிககிறுாகள

நாதரகாஹா - இநத விஷததில்நிந்தையானது இலலை

கிநது - பினனே எதுக்காக இபபடி அவதரிககிறுாக ளெனறுல்

ஸ்ரீமதபுவநபவநதராணதஃ - ஸ்ரீமததாயிருககிறலோகஙகளாகிற க்ரஹததினுடைய ரகஷணாாதமாக அவதரிககிறுாகள்

அன்யேஷு - அபாகவதா ளிடஙகளிலேயிருககிற

விதயாவருததபராயஃ - கயானமெனன அனுஷடாநமெனன இதுகளுடைய ஸமூஹமானது

விதவாகல்பகல்பபருகாஷஃ - விதவையினுடைய அலஙகாரததிறகு ஸமாநமான ஆதிகயததையுடையதாக

பவதி - ஆகிறது

உஎ. அ. நதேஹம்நப்ராணாந்நசஸுகமஶேஷாபிலஷிதம்
நசாத்மாநம்நாந்யத்கிமபிதவஶேஷத்வவிபவாத்।
பஹிர்பூதம்நாதக்ஷணமபிஸஹேயாதுஶததா
விநாஶம்தத்ஸத்யம்மதுமதநவிஜ்ஞாபநமிதம்.

ஹேநாத	- வாரீரஶேஷியே	நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
தவ	- உம்முடைய	ஆத்மாநம்ச	- தன்னையும், க்ஷணகாலமும்
ஶேஷத்வ விப வாத் பஹிர் பூதம்	ஶேஷத்வரூபமானவை பவத்திற்கு புறம்பாந	நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
		அன்யதகிமபி	- முனசொன்னதொழிய வேறொன்றையும்
தேஹம்	- தேஹத்தை	நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
க்ஷணமபி	- க்ஷணகாலமும்	தத்	- முன்சொன்ன யாவத்பதார்த்தமும்
நஸஹே	- ஸஹிககமாட்டேன்		
ப்ராணான	- ப்ராணன்களை க்ஷணகாலமும்	ஶததா	- அநேகப்ரகாரமாக
		விநாஶம்	- நாஶத்தை
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்	யாது	- அடையட்டும்
அஶேஷாபிலஷிதம்	எல்லாராலும் இச்சிக்கப்பட்டிருககிற	ஹேமதுமதந	- மதுவை நிரஸித்த எம்பெருமானே
ஸுகம்	- ஐஹிகமாயும்ஆமுஷ்மிகமாயு மிருந்துள்ளஸுகத்தை	இதம்விஜ்ஞாபநம்	இந்தவிஜ்ஞாபநமானது
		ஸத்யம்	- யதார்த்தம்.

உஅ. அ/க அநாசாரான்துராசாராநஜ்ஞாதரூந்ஹீநஜந்மந:
மத்பக்தான்ஶ்ரோத்ரியோநிந்தந்ஸத்யஶ்சண்டாளதாம்வ்ருஜேத

அநாசாரான்	- செய்யவேண்டிய க்ருத்யத்தைச் செய்யாதவநாகிலுமாம்	மத்பக்தான்	கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிகள் என்னிடத்தில் பக்தியுடைய ராமாகில் அவர்களை
துராசாரான்	- நிஷித்த க்ருத்யங்களைச் செய்யுமவ ஞகிலுமாம்	நிந்தந்	- நிந்தியாநிருக்கிற
		ஶ்ரோத்ரிய:	- ப்ராம்ஹணன்
		ஸத்ய:	- தக்ஷணத்திலே
அஜ்ஞாத்ரூந்	- ஜ்ஞாநஶூன்ய ஞகிலுமாம்	சண்டாளதாம்	சண்டாளநாயிருக்குகையை
ஹீநஜந்மந:	- நிக்ருஷ்ட ஜந்மத்தில் பிறந்தவ ஞகிலுமாம்	வ்ருஜேத்	- அடைகிறுன்.

உஅ. ஆ. க்ருதேகலியுகேப்ராபதேநாஸ்திகை:கலுஷீக்ருதே
விஷ்ணோர்நாமஸஹஸ்ரம்ஸம்பூதோவேதவேதார்த்தததத்வவித்
ஸ்தோத்ரம்வேதமயம்காதும்த்ராவிட்யாபிசபாஷயா
ஜநிஷ்யதிஸதாம்ஶ்ரேஷ்டோலோகாநாம்ஹிதகாம்யயா

க்ரூரே	- கரூரமாயிருககிற
கலியுகே	- கலியுகமாநது
பராபதே	- வநதிருநத உளளளவில
நாஸதிகை:	- நாஸதிகாகளநாலே
கலுஷீகருதே-	கலககபபடடிருநதஉள ளளவில
விஷ்ணோ:	- விஷ்ணுவினுடைய
அமஸாமஸ ஸமபூத:	அமசததிறகுமஅம்சமா க உணடாயிருககிறவ ராய
வேத வேதாத்தத தவவித	வேதமெனனவேதாாத தமெனன இதுகளு டைய ததவதைதை அ றிநதவராய
ஸதாமஸ ரேஷட:	ஸதுககளுககுளஸரே ஷடரான நமமாழவாா
லோகாநாம	- லோகஙகளுககு
ஹிதகாம்ய யா	ஹிதததை பணணவே ணுமெனகிறஇசசையி ருலே
வேதமயம	- வேதமயமான
ஸதோதரம	- ஸதோதரததை
தராவிடயா	- தரவிடருபமான
பாஷயாபிச	- பாஷையிருலும
காதும	- பணணுகைககி
ஜநிஷ்யதி	- அவதரிககப போகிருா.

உஅ. இ. கருதேயுகேதரிஸுநுஸயாததரோதாயாமரகுநநந: தவாபரேநநதஸூநுஸயாதகலௌதேவ:பராஙகுஸ:.

தேவ:	- பரகாசகரநாந ஸ்ரீமந நாராயணன
க்ருதேயுகே	- கருதயுகததிலே
அதரிஸுநு:	- அதரியினுடைய புதர நானததததாதரேயராக
ஸயாத்	- அவதரிககிருன
தரேதாயாம	- தரேதாயுகததில்
ரகுநநந:	- சகரவாதிததிருமகநாக அவதரிககிருன
தவாபரே	- தவாபரயுகததிலே
நநதஸூநுஸயாத	நநதகோபாலருககு புத ரநாக அவதரிககிருன
கலௌ	- கலியுகததிலே
பராஙகுஸ:	- நமமாழவாராக அவதரி ககிருன.

உஅ. ௩. நாஸௌபுருஷகாரேணநசாபயநயேநஹேதுநா கேவலமஸ்வேசசையைவாஹமபரேக்ஷகஞசிதககதாசந.

அஸௌ	இநதநான
புருஷகாரேண	புருஷகாரததாலே
நபரேக்ஷ	- கடாக்ஷிககமாடடேன
அநயேந	- இதரமாயிருககிற
ஹேதுநாபிச	- ஹேதுவிநாலேயும கடா க்ஷிககமாடடேன
அஹம	- நான
ஸவேசசையைவகேவலம	எனனுடைய இசசையி ருலேயே மாததிரம
கஞசித	- ஒருபுருஷனை
கதாசந	- ஒருககாலததில
பரேக்ஷ	- கடாக்ஷிககிறேன.

அணணன்திருவடிகளேசரணம.

ஸ்ரீ

ஆசார்யஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தில்

ஸம்ஸ்க்ருதபதங்களுக்கு அர்த்தம்.

அ.

அக்யாதம் - பரஸித்தமில்லாமை
அக்யானம - க்யானமிலலாமை
அசித் - ப்ரக்ருதி
அசிஷ்டா - நல்லநடககை யில்லா தவாகள்
அஞ்ஞா - ஞானமில்லா தவாகள்
அத்யவஸிப்பா - நிஸசயிப்பா
அத்யயனம் - கற்கை
அத்வைதம் - இரண் டில்லாமை அதாவது ஜீவப்ரம்ஹங்களுக்கு அபேதம்
அத்யாதரம் - மிகவும்ப்ரீதி
அத்யேதா - அத்யயனம் பண்ணவாகள
அதிக்ருதாதிகாயதவம் - அப்யஸிக்கத் தகுந்தவாகளுக்கு யோக்யமாயிருக்கை
அந்தாயாமித்வம் - சேதனாக்குள் ப்ரவேசித்திருக்கை
அபராதஸஹதவம் - தப்புக்களைபொருக்கை
அபாவம் - இல்லாமை
அபீஷடம் - இஷடம்
அாச்சாவதாரம் - எல்லாராலும் பூஜிக்கும்படியாயிருக்கை
ஆத்தபஞ்சகம் - ஆதங்களுடைய ஐநது
அவஸன்னா - துக்கிதா
அவித்யை - அஜஞானம்
அல்பஸருதா - கொஞ்சம்கேட்டவா
அந்யாபதேஸம் - அந்யத்தை வ்யாஜமாககிசொல்லுமது
அநந்யபரா - பகவத்விஷயமொழிந்தவிஷயங்களில் ஆஸக்தி யில்லாதவாகள்
அனந்தவைனதேயாதிகள் - நித்யஸூரிகளில் தலைவரான திருவநந்தாழ்வான் கருத்மான் முதலானவாகள்
அனந்த - முடிவில்லாத
அனவரத - ஸாவகாலமும்
அனாதி - ஆதியில்லாமை
அனிஷடம் - இஷடமில்லாமை
அனுவர்த்தனீயர் - அனுஸரிக்கத் தக்கவாகள்
அனுஷ்டிக்கிறது - செய்கிறது
அஸ்மதாதிகள் - நாம முதலானவர்கள்.

ஆ.

ஆதிக்யம - அதிகமாயிருக்கை
ஆநந்தநிாப்பாந - ஆநந்தததாலே பூாணம்
ஆப்தி - நம்பிக்கை
ஆாஜவம் - ருஜுவாயிருக்கை
ஆபிமுக்க்யம் - அபிமுகமாயிருக்குகை
ஆாஷம் - ருஷியினாலே பண்ணப்பட்டது
ஆவிாப்பாவம் - உண்டாகை
ஆஸ்ரயண விஷயம் - ஆஸ்ரயிக்கத்தக்க விஷயம்
ஆஸ்ரிதவிஷயம் - தன்னை யடுத்தவாகளுடைய விஷயம்

ஆஸ்ரயணா ரவயதை - ஆஸ்ரயிககிறதில போகயதை.

ந.

ஙஸவரன - நியமிககிறவன

உ.

உக்தம - சொல்லப்படடது
உகதி - சொல
உதபத்தி - உணடாகுகை
உபபரமஹணம - வ்யாகயானம
உபதேஸம - ஜஞாந முனைடாமபடி சொலலுகை
உபயம - இரணடு
உபஜீவயம - பிழைககததககது
உபாதேயம - கருஹிககததககது
உபாஸனம - ஙஸவரனை இடைவிடாமல நினைககை
உஜஜீவனம் - பிழைததல
உபககிரமம - ஆரமபித்தல

க்.

கயாதி - பரவிததி
ஜஞானம் - அறிவு
கருணை - அருள
கலேசம - துககம

க.

கடகா - சோபபிககிறவாகள
கடாக்ஷவிஸேஷம - ஙஸவரனுடையவிஸேஷமானநோககு
காதமம - சேறு
காமம் - பணணுமது

கா.

காருணிகா - தயையோடே கூடினவா.

கை.

கைஙகாயம - வேலைக்காரனுடையவயாபாரம்.

கோ.

கோரக்ஷணாதி தாமம் - பசுவை காப்பாறறுதல் முதலான தாமம.

ச.

சபலம் - கணடவிஷயஙகளில இச்சிககை
சரணம் - ரக்ஷகம
சரமாவஸதை - முடிவானயிருபபு
சவ்யாதிகள - திருடுமுதலானதுகள்

சி.

சித - ஆதமா அதாவது ஜஞாநஸவரூபம
சிதநஸாதன நிஷடா - ஸிதநமான ஸாதனததில நிஷடையை யுடையவாகள்
சிதிலா - கடடுகுலைநதவா

சு.

சுஹருதம - ஸநேஹம.

ஞா.

ஞாஞை - வாகயமாகச்சொல்லுகை

சை.

சைதிலயம - சிதிலமாகயிருககுகை

த்.

தருஷ்டை - ஆசை
தரயாாததம - மூனறாததம்
தரயம - மூனறு
தவரா - சீக்ரம
தவைதம - இரணடு அதாவதுப்ரமஹமும ஜீவனும
தவைதாதவைதம-இரணடுஒனறு அதாவது இரணடெனகிறது ஜீவனும ஙஸவரனும ஒனறு எனகிறது, இரணடுமஒனறு எனகை.

த.

தத்தம - கொளுததப்பட்டது
ததபகதா - அவனிடததில் பகதியையுடையவாகள

தத் - அந்த
தத்வகயா - தத்வம் தெரிந்தவாகள்
ததநுபவம் - அதினுடையவநுபவம்
ததீயா - அவனிடத்தில் ஸம்பந்தத்தை யுடையவாகள்
ததுபாயம் - அதுவாகிறவுபாயம்
தமஸ்ஸு - தமோகுணம்
தயாவிஸ்தீாணம் } தயையினுடைய பரம்பியிருக்குகை
தாசிப்பிதது - காண்பித்து.

தா.

தாத்வாதம் - தாதுவினுடைய ஆதம்
தாமஸம் - விளம்பித்தல்
தாஸ்யம் - அடிமை.

தி.

த்யாஜஜியம் - விடத்தக்கது
த்ருஷடிகள் - கண்கள்
திவ்ய - விலக்ஷணம்.

தே.

தேஜஸ்கரம் - காந்தியை பண்ணவற்றயிருக்குகை.

நி.

நிகிலாதமகைங்காயம் } ஸமஸ்தமான ஆத்மாக்களுடைய கைங்காயம்
நிபாஹரணம் - போக்கடிக்கை
நிாவாஹகன் - ஸமாத்திக்கத தக்கவன்
நிாஹேதுக - காரணமில்லாமல்
நிாஹேதுகவிஷயீகாரம் } காரண மில்லாமல் ஸ்வீகரிக்குகை
நிரபேக்ஷ - அபேக்ஷயில்லாமை
நிருபகம் - அடையாளம்
நிவ்ருத்தர் - விட்டவாகள்
நிவ்ருத்தி - விடுகை
நிவர்ததகஜ ஞானம் { இதரவிஷயங்களை விட்ட ஜீவனுடைய ஜ ஞானம்
நிஸ்தரணம் - தாண்டுகை
நிஷ்டா - நிஷடையை யுடையவாகள
நிஷேதவாஞ்சை-- நிஷேதிக்கிறதில் இச்சை.

ப்.

ப்ரக்ருதி - மூலமாயிருக்குகை
ப்ரக்யா அவஸ்தை } ஜஞானம உண்டான காலம்
ப்ரகரணம் - ஸமயம்
ப்ரஸாதம் - அநுக்ரஹம்
ப்ரதம - கொடுத்தல்
ப்ரதிபந்நம் - தோனறியதை
ப்ரதிபாதயம் - சொல்லியிருககுகை
ப்ரதிபாதகம் - சொல்லுவதா யிருக்குகை
ப்ரபத்தி - ஈஶ்வரந் ஸாவவித ரக்ஷகன்யென்கிற ஜ ஞானம்
பரபாவம் - அதிஶயம்
ப்ரமாணம் - நம்பிக்கைக்கு உரிய வாகயம்
ப்ரமேயம் - ப்ரமாணத்தால் நிஶசயிக்குமது
ப்ரபந்நஜந அக்ரேஸரர் { ப்ரபத்தியை யுடைய ஜனஙகளுக்குத் தலைவா
ப்ரத்யாஸந்நா - சமீபஸ்தா
ப்ரவ்ருததி - உபக்கிரமம்
ப்ரவேஷடவ்யம் } ப்ரவேஶிக்கத் தகுந்தது
ப்ரஸ்துதம் ப்ரக்ருதத்துக்கு உசிதம்
ப்ராக்ருதம் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைஉடையது
ப்ராகாரம் - சூழ்ந்திருத்தல்
ப்ராத்ரு - உடன்பிறந்தவன்

ஸமஸ்க்ருதபதங்களுக்கு அர்த்தம்.

ப்ராபயம - அடையத்தக்கது
பராவண்யம் } ப்ரீதியாயிருக்குகை
ப்ரீதி - ஆசை
ப்ரேமம - ப்ரீதி
ப்ரேமதிசை - ப்ரீதியாயிருக்கிற காலம
ப்ரேமயுக்தா - பக்தியோடே கூடியவா
ப்ரேரகம - தூண்டுதல
ப்ரேரிதம - ஒன்றுலே ப்ரேரிக்குமது

ப.

பஜனம - அடைகிறது
பக்தி - ப்ரீதிரூ பாபந்நஜ்ஞானம
பந்தம் - கட்டுப்படுதல
பரக்யானம - ஈஸ்வர விஷயமான ஜ்ஞானம
பரத்வம - பரமபதத்தி லிருக்கு மிருப்பு
பரமபக்தி - மறுபடி பிரிவில்லப்பயபடுதல பரமபக்தி
பரமபக்தி பரிகணிக்கி } பரமபக்தியிலே என்னுகிறதமக்கு
பரபக்தி - பாக்கின்றது பரபக்தி
பரிக்ரஹம - கருஹிக்கின்றது
பரிக்ரிஹீதம் - க்ருஹிக்கப்பட்டது
பரித்ராணம் - ரக்ஷணம
பரிணிதம - பக்குவம
பரிவாஹம - ப்ரவாஹம
பஜனம - அடைகின்றது.

பா.

பாரதந்த்ரியம் - அயலானுக்கு பாரதந்த்ரமாயிருக்குகை
பாஜனம - பாத்ரம
பாஹ்யாத்தக்கரணம } வெளிவிஷயமான மனஸ்ஸு
பாஹ்யம் - வெளி.

பி

பித்ரு - தமப்பன
பிரதிபன்னய்கள } புத்ரர்கள்.

பீ

பீஜம - காரணம - விதை.

பே.

பேஷஜம - ஔஷதம

போ

போக்தா - அநுபவிக்கிறவன்.
போக்த்ருத்வம் - அநுபவிக்கிறவனு யிருக்குகை.

மா.

மாத்ருவத் - தாயானைப்போல
மானஸம - மனஸ்ஸு

மோ.

மோக்ஷம - நித்யவிபூதி.

ய

யதாஜ்ஞானம - உண்மையான ஞானம
யஜிப்பது - யாகம்பண்ணுவது.

யா.

யாதாத்மயம - யதார்த்தம,

ர.

ரஸ்யதை - போக்யதை
ரஹஸ்யம - ஏகாந்தம
ரஹிதம - ஒன்றுமில்லாம லிருக்குகை
ரஹிதா - ஒன்று மில்லாமலிருக்கிறவர்கள
ரக்ஷணார்த்தம் - ரக்ஷிக்கிறநிமித்தமாக
ரஜஸ்ஸு - ரஜோகுணம

ரா.

ராகம - ஆசை
ராஜஸம - ராஜஸமென்கிற குணம

வ்.

வ்யக்தி - அவயவி
வ்யபதேசம - பேர்

வ்யாவ்ருத்தி - வேறுபாடு
அவஸாதம் - தெளிவு

வ.

வக்தரு - சொல்லுகிறவன்
வத்ஸலன் - ப்ரீதியை யுடையவன்
வக்ஷ்யம் - சொல்லுகிறது.

வா.

வாச்சியம் - சப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம்
வாசாமகோசரம் - வாக்குக்கு எட்டாமலிருக்கை

வி.

விகஸிதஸஹஜஸாரவகயன - ப்ரகாசமாய் ஸஹஜமான ஸாவஜ்ஞத்வத்தை யுடையவன்
விசிஷ்டம் - முழுமையும்
விசிஷ்டாத்வைதம் - ஜீவ பரம்ஹத்துக்கு பேதமில்லாமை அதாவது சரீரசரீரிபாவம்
விபரீதபுத்தி - விருத்தமான ஜ்ஞானம்
விபவம் - அவதாரம்
விபர்யயம் - வ்யத்யாஸம்
விபாகம் - பாகுபாடு
விபுத்வம் - ப்ரபுவாயிருக்குகை
விபூதி - ஐச்வர்யம்
வியாஜம் - ஹேது
வியூகம் - க்ஷீராப்தியி லிருக்கு மிருப்பு
விஸ்ம்ருதி - மறதி
விச்லேஷம் - பிரிவு
விச்வஸநீயம் - ப்ரீதிபண்ணத் தக்கது
விஸ்த - விஸ்தாரம்
விஸ்ததரம் - மிகவும்விஸ்தாரம்
விஸ்ததமம் - மிகவும்விஸ்தாரம்.

ஸ்.

ஸ்மரணம் - ஸ்மரிக்கின்றது
ஸ்பரிசம் - தொடுகிறது

ஸ்வரூபம் - தன்னுடையரூபம்
ஸ்வாராத்தை - ஸுகமாக ஆராதிக்கத் தக்கவை
ஸ்வரூபம் - தன்னுடையரூபம்
ஸ்வாஸனம் - தன்னுடையநாக்கு
ஸ்வாத்யாயம் - தன்னுடைய சாகாத்யயனம்
ஸ்வாபதேசம் - மறை விலலாமல் சொல்லுகை
ஸ்வாராத்தை - ஸுலபமாக ஆராதிக்கை.

ஸ.

ஸகத்வம் - ஸ்நேஹமாயிருக்குகை
ஸங்க்ரஹண - நன்றாகக்ருஹிக்குகை
ஸங்க்ரஹம் - சுருக்கம்
ஸஞ்சரணம் - உலாவுகை
ஸத்ருசா - ஸமானா
ஸப்ரமஹசாரி - கூடபள்ளியோதுகிறவாகள்
ஸமசாரம் - தேஹஸம்பந்தம்
ஸம்ஸ்காரம் - பழக்கம்
ஸம்ச்லேஷம் - சேருகை
ஸம்சயம் - சந்தேஹம்
ஸரண்யம் - ரக்ஷிக்கத்தக்கது
ஸாவ - ஸமஸ்த
ஸாவாக்கும் - ஸமஸ்தமான பேர்களுக்கும்
ஸர்வேச்வரன் - எல்லாருக்கும் நியந்தாவா யிருக்கிறவன்
ஸவாஸனம் - பழககத்தோடேகூட
ஸஹகரிக்கை - உதவிசெய்கை
ஸஹங்கள் - ஸஹிக்கத்தக்கதுகள்
ஸஹபடிதம் - ஸமானம்
ஸஹஸ்ரம் - ஆயிரம்

ஸா.

ஸாத்வீகம் - ஸத்வகுணத்தால் வ்யாப்தம்
ஸாத்தியநிஷ்டர் - பலத்தில் உறுதிப்பாடுடையவாகள்

ஸாத்தியபரா - பலத்தில் ஆஸக்தியை யுடையவர்கள்

ஸாதனநிஷ்டா - ஸாதனத்தில் நிஷ்டையை யுடையவர்கள்

ஸாது - நல்ல

ஸாத்மயமோ பரத்தவம் } பொருத்து போகத்தை கொடுக்கை

ஸாமயம் - ஸமத்வம்

ஸாபல்யம் - பலத்தோடுகூடியிருக்குகை

ஸாஹித்யம் - கூட இருக்குகை

ஸு.

ஸுக்தி - சொல்லுதல்

ஸௌ.

ஸௌமாரம், ஸௌசீல்யம் } ஸுலபமாயிருக்கை

ஸௌசீல்யம் - ஸுலபமாயிருக்கை

ஸௌலப்யம் - ஸுலபமாக அடையத்தக்கது

ஶா

ஶாஸ்திரபிரதானம் } ஶாஸ்திரங்களை கொடுத்தல்

ஶிஷ்ய லக்ஷணம் } ஶிஷ்யனுடைய லக்ஷணம்

ஶேஷத்தம் - அடிமைபட்டிருக்கை

ஜ.

ஜகத் - லோகம்

ஜநித - உண்டான.

ஜா.

ஜாயமானகடாக்ஷம் } பிறக்கிற காலத்தில் கடாக்ஷம்.

க்ஷ.

க்ஷமத்வம் - ஸஹிக்கை.

ஹ்ரு

ஹ்ருஷ்டா - ஸந்துஷ்டா.

ஹ.

ஹம்ஸ ஶப்த வாச்யா } ஹம்ஸ ஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்டவா.

ஹா

ஹானி - கெடுதி.

ஹி.

ஹிருதயம் - மனஸ்ஸு.

ஹே.

ஹேது - காரணம்

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீயப்பதி - ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிக்கு பாத்தா.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஶ்ரீ

ஆசார்யஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௧௯	సారం	సారః
௪	௪	ரஜஸ்த்மஸ்ஸு	ரஜஸ்தமஸ்ஸு
௭	௨௮	ఆత్మ త్వే	ఆత్మే త్వే
௧௪	௨௨	சரந்தோக்கிய	சாந்தோக்கிய
௧௪	௨௬	சரநதோக்ய	சாந்தோக்ய
௧௬	௨௫	మామ నేత్	మావ నేత్
௧௭	௧௨	మహాము నే	మహాము నే
௧௯	௫	சாமாாத்யதை	சாமாதயத்தை
௧௯	௧௨	த்வதீயருடையஜுஸ	தவதீயருடைய, ஜுஸ
௧௯	௧௮	சொல்லுகிருபோலே	சொல்லுகிறப்போலே
௧௯	௨0	மஹாபரரதமும்	மஹாபாரதமும்
௧௯	௩0	స్వానవశస్యతె	స్వానశస్యతే
௨0	௧௭	௧௮	௧
௨0	௩௫	தாங்கல்	தூங்கல்
௨௧	௧௯	சீக்காமரம்	சீகாமரம்
௨௧	௨௯	பாவிளம்	பாவினம்
௨௨	௮	ஆச்சரவதாரம்	ஆச்சாவதாரம்
௨௨	௨௪	చిత్తనం	చిన్తనం
௨௩	௨	மச்சகந்தா	மதச்யகந்தா
௨௩	௧௨	மச்சகந்தியும்	மத்ச்யகந்தியும்
௨௪	௩௪	=	௨
௨௬	௭	சுபசனிலும்	ஶ்வபசனிலும்
௨௬	௧௩	వేదభారభా రా	వేదభారభ రా
௨௬	௧௪	=	௨
௨௭	௬	(௮) பரிக்ரஹிக்கை	பரிக்ரஹிக்கை
௨௭	௧௩	விரும்பமாட்டாாகள்.	விருமபமாட்டாாகள். (௮)
௨௮	௨௪	జ్ఞాలతాం	జ్ఞాళతాం
௨௮	௩௨	రేణచా ~	రేణనచా
௩௧	௭	அவஸ்தந்த	அவஸ்தாந்த
௩௪	௧	உபாத்ய	உபாயாத்ய
௩௫	௨௨	இன்னுயிச்சேவலிலே.	இன்னுயிர்ச்சேவலிலே
௩௬	௧௫	அம்பன்னக்கண்ணுள்	அம்பனனகண்ணுள்

பககம.	வரி.	பிழை.	திருததம.
ஙசா	உகூ	மினனணே	மினனனே
ஙஎ	ககூ	துககிகளரகவும	துககிகளாகவும
ஙஎ	உக	பாரததநதரய	பாரதநதரய
ஙகூ	கஅ	மாகக.கொளவது	மாககொளவது
ஙகூ	ஙO	உபெகூி	உபேகூி
சO	எ	பரதவதவயததிலும	பரதவததிலும
சO	கங	பாறசகடலில	பாறகடலில
சO	உகூ	அதயவஷிகக	அதயவஷிகக
சக	ககூ	ஹருஷடராம	ஹருஷடராம
சஉ	கஉ	மாாதவததை	மாாதவததை
சங	கங	வேணடு	வேணடு
சச	உங	நிஷேதவாசசி	நிஷேதவாசி
சரு	கஉ	நாமாளகவே	நாமாளாகவே
சரு	உஉ	தவயவஸாய	தயவஸாய
சஎ	உரு	வகருண	வவருண
சஅ	உ	விபாய	விபாயய
சஅ	அ	தமபஜந	ததபஜந
சஅ	கஉ	பரிகணே	பரிகணனே
ருO	கக	பரயோஜநாநதர	பரயோஜநாநதர.

அணணனதிருவடிகளேசரணம

டிக்கப் படுகிற கர்மமும், அதை அனுஷ்ட்டிக்கிறவனும் ஸத்வம், முத லிய குணங்களின் வ்யத்யாஸத்தினால் மூன்றுவிதமாகக் குணங்களின் கார்யங்களையெண்ணும் பொழுதுசொல்லப்படுகிறது. அந்தக்குணங்களினால் வெவ்வேறுபட்ட ஜ்ஞானம், முதலியவைகளை உள்ளபடியே கேள். 19

ஸர்வ பூதேஷு யேநைகம் பாவமவ்யயமீக்ஷதே।
அவிபக்தம் விபக்தேஷு தஜ்ஜ்ஞாநம் வித்தி ஸாத்விகம் ॥ 20

ப - ரை] யேந - எந்த ஜ்ஞானத்தினால், விபக்தேஷு - வெவ்வேறாக இருக்கிற, ஸர்வபூதேஷு - எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும், ஏகம்- ஒரு, அவிபக்தம் - வ்யத்யாஸங்களில்லாத, அவ்யயம் - விகாரமில்லாத, பாவம் - (ஆத்மாவாகிய) வஸ்துவை, ஈக்ஷதே - பார்க்கிறானோ, தத்- அந்த, ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞானத்தை, ஸாத்விகம் -ஸத்வகுணத்தினாலுண்டான தாக, வித்தி - அறி. 20

பா] ப்ராம்மணன், க்ஷத்திரியன், ப்ரம்மசாரி, க்ரஹஸ்தன், முதலியவை

கிறவனும் ஏற்பட்டுவிட்டபடியினால் இவ்விடத்தில் தனித்துச் சொல் லப்படவில்லை. 'ஜ்ஞேயம்' என்பதும் கர்மங்களைச் சொல்லுகிறபடியினா லும் அதுவும் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. 'கரணம் (த்ரவ்யங் கள்)' என்பதோவெனில் கர்மங்களுக்குள்ளேயே சேர்ந்தபடியினால் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. 'குணஸங்க்யாநே' என்னும் பதத் தினால் ஸாங்க்யர்களினுடைய ஸித்தாந்தத்தைச் சொல்லில் அது ப்ர மாணமல்லவாகையினாலும், இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் உபயோகமில்லை யாகையினாலும், குணங்களின் ஸ்வரூபத்தை எண்ணுவதில் ஜ்ஞானம் முதலியவைகள் அதற்குள்ளடங்கினவைகளல்ல வாகையினாலும் 'குண ங்களின் கார்யங்களை எண்ணும்பொழுது' என்று சொல்லப்பட்டது. 'உள்ளபடியே கேள்' என்பதற்கு உள்ளபடி கேழ்ப்பதற்குத் தகுந்த ஸாவதானத்தைச் செய் என்றர்த்தம். 'உள்ளபடி' என்பதினால் சொல் லப்படுகிற விதத்தைச் சொல்லுகிறார்—'குணங்களினால் வெவ்வேறு பட்ட' என்று. 19

ஸாத்விகமான ஜ்ஞானம், முதலியவைகளைச் சொல்லியிருப்பது இதனுடைய கர்த்ருத்வம் ஸத்வம் முதலிய குணங்களுக்கு வசப்பட் டது என்று தெரிவிப்பதற்காக. 'ஸர்வபூதேஷு' என்னும் பதத் தினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டதும், ஆத்மாவைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களால் அனுஸந்தானம் செய்யப்பட்டதுமாகிய வெளி ஆகாரங்களின் வ்யத்யாஸங்களைச் சொல்லுகிறார்—'ப்ராம்மணன்' என்

களாக வெவ்வேறாக இருக்கிற கர்மங்களில் அதிகாரிகளாகிய எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும் எந்த ஜ்ஞானத்தினால் ஆத்மா என்று பேருடைய ஒரு வஸ்துவைப் பார்க்கிறனோ, அவ்விடத்திலும் இந்த ப்ராம்மணனாயிருக்கைமுதலிய எல்லா ஆகாரங்களோடும் கூடியதாயும், வெளுப்பு, நீளம், முதலிய பிரிவுகளையுடையதாயுமிருக்கிற இந்த வஸ்துக்களில் ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஆகாரமாகவுடைய ஆத்மாவினிடத்தில் இந்தப் பிரிவுகளில்லாததாகவும் அழியக்கூடிய ஸ்வபாவங்களையுடைய ப்ராம்மணன் முதலி

ருாரம்பித்து. 'ஜ்ஞாநம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட கர்மவிதிகளைச் சேர்ந்த கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது உண்டாகிற ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால் 'கர்மங்களில் அதிகாரிகளாகிய' என்று ப்ராணிகள் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டன. 'ஹவம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் வஸ்து என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. 'ஏகம் (ஒன்று)' என்று ஜாதி ஒன்றென்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஜீவாத்மாக்கள் அனேகம் என்பது முன்னமேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், அத்வைதத்தைப் பார்ப்பது அதாவது எல்லா வஸ்துக்களும் ஒன்றென்று பார்ப்பது ஸாத்விக ஜ்ஞானம் என்று மற்றவர்கள் சொல்லிய அர்த்தம் ப்ரமாணமில்லாததாகையினாலும், 'நாநாஹாவாந்' என்று அடுத்த ஶ்லோகத்தில் வெவ்வேறென்று சொல்லியிருப்பதினாலும், ஸமம் என்று அனுஸந்தானம் செய்வதை நிரூபிப்பது இவ்விடத்தில் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிற படியினாலும், 'க்ஷேத்ரா' என்று கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்பது உசிதமாகையினாலே பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்பது பொருந்தாதாகையினாலும், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆத்மா என்று பேருடைய ஒரு வஸ்துவை' என்று. 'வெளுப்பு, நீளம்' என்றிவை முதலியவாக்யத்தினால் 1 'அனேகவிதமான வர்ணங்களையுடைய பசுமாடுகளின் பால் ஒரே நிறமுடையதாக இருக்கிறது' என்றிவை முதலிய ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகள் குறிக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் 'ஸவபூஹ-ஷு' என்னும் பதத்தினால் ப்ராம்மணன் முதலிய ஜாதி சொல்லப்படுகிறபடியினால் குணம் முதலியவைகளினாலுண்டாகிய உட்பிரிவைச் சொல்லுகிறது 'விஹக்தேஷு' என்னும் பதம் என்றும் தாத்பர்யம். எந்த ஆகாரத்தினால் ஒன்றாயிருக்கிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குப் பதில் சொல்லுகிறார்—'ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஆகாரமாகவுடைய' என்று. இங்கே தடுக்கப்படுகிற விகாரத்தின் ப்ரஸ்தாவமுண்டாவதற்குக் காரணத்தைச்சொல்லுகிறார்—'அழியக்கூடிய ஸ்வபா

---

1 *அம்ருதபிந்தூபநிஷத்.*